ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம்

ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 87

ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம்

ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம்

பதிப்பாசிரியர்:

கே.எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகள்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர் (ஓய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2005

விலை ரூ. 200-00

Bibliographical Data

Title of the Book	:	**Sri Sarasvathiya Chitrakarma Sastram**
Editor	:	K.S.Subramania Sasthrigal
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	87
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	II Edition
Date of Publication	:	November, 2005
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	:	540
Price	:	**Rs. 200-00**
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press **Pudukkottai.**
Binding	:	**Stiff Binding**
Subject	:	Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

ஸாரஸ்வதீய சித்ர கர்ம சாஸ்திரம் எனும் இந்நூல் தெய்வத் திருவுருவங்கள் அமைக்கும் முறைகள் பற்றி கணக்கீடுகளோடு விவரிக்கும் சிற்ப சாத்திர நூலாகும். தமிழகக் கோயிற்கலை பற்றிய அடிப்படை நூல்களான மயமதம், காஸ்யப சில்ப சாஸ்த்திரம் போன்ற நூல்கள் வரிசையில் இந்நூலும் ஒன்றாகும். கிரந்தத்தில் எழுதப்பெற்ற பழமையான இச்சுவடி நூல் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் மட்டுமே உள்ள அரிய நூல் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நாற்பத்தாறு பகுதிகளைக் கொண்ட இந்நூல் மூர்த்தி நிர்மாண ஸாதனங்கள், தாலபேதங்கள், மூர்த்தி லக்ஷணங்கள், சூலதாரு லக்ஷணங்கள், ரஜ்ஜுபந்தந விதி, ம்ருத்ஸம்ஸ்கார விதி, வர்ணஸம்ஸ்கார விதி, அக்ஷிமோக்ஷண விதி, ஜீர்ணோத்தார விதி என சிற்ப அமைப்பு முறைகள்பற்றி மிகத் தெளிவாக உரைக்கின்றது. 1960ஆம் ஆண்டில் கிரந்த மூல நூலினைத் தமிழாக்கத்தோடு திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் மிக அருமையாகப் பதிப்பிக்க, முதற்பதிப்பு வெளிவந்தது. அவரது பணி என்றென்றும் போற்றத் தகுந்ததாகும். ஸ்தபதிகளுக்கும், சிற்பத்துறை வல்லுநர்களுக்கும், ஓவியர்களுக்கும் இந்நூல் ஒரு வேதநூல் என்றால் மிகையன்று.

வடமொழியினை எழுதும் கிரந்த லிபி தமிழ்நாட்டுக்கே உரியது என்பது மட்டுமல்லாமல், காலப்போக்கில் அருகிவரும் நிலையில், அந்த லிபியினை அடுத்தத் தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லும் வகையில் இந்நூல் கிரந்த மூலத்தோடும், தமிழாக்கத்தோடும் இரண்டாம் பதிப்பாக மீண்டும் வெளிவருகின்றது. இப்பதிப்பு சிறப்புற வெளிவருவதற்குத் துணைநின்ற சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. இரா. சுப்பிரமணியன், வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர். குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோருக்கும், கிரந்த லிபியோடு சிறப்புற அச்சிட்டுத்தந்த புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் ஸானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூலினை அச்சிட நிதி உதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மா. வீர சண்முக மணி, இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
18-11-2005

PREFACE

Saraswathiya Citrakarmasastram, the work that is presented in these pages is a treatise on Sculpture, which is a part of the larger subject called Silpasastra, comprising Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The word CITRA connotes both Sculpture and Painting.

This is one of the fourteen works on Sculpture selected for publication by the Government of Madras in G. O., Ms. No. 1621 Education dated 24-9-1957. The initiative for this scheme was taken by Sri T. K. Palaniappan, M. A. I. A. S., Director of Industries, Government of Madras, who made a list of manuscripts in the Silpa section of Saraswathi Mahal Library fit for publication with the help of the staff of the Saraswathi Mahal. The list was finalised with the help of the Sthapathis and works selected were mainly for use of teachers and pupils in the schools of sculpture at Mahabalipuram, Swamimalai and other places.

Out of the fourteen works mentioned in the Government order six were taken up in the first instance for being edited and translated into Tamil. They were Saraswathiya Citra Karma Sastram, Brahmiya Citra Karma Sastram, Silparatnam, Manasaram, Kasyapiyam and Sakaladhikaram. Of these the present work and its companion work

Brahmiya Citra Karma Sastram are both exhaustive and rare. The manuscripts of these two works are found only in the Tanjore Sarasvathi Mahal Library.

Most of the verses in Silpa works are full of lacunae having been handed down over years and preserved in the families of Sthapathis, who naturally paid more attention to the practice of the Art than the language of the text. These Manuscripts appear almost like worker's manuals with formulas noted in colloquial words.

The present work deals with Saivite idols. In the first thirteen adhyayas of this work, detailed standard measurement for Lingas and Beras from Uttamadasatala to Ekatala is given. Chapters from 14 to 36 deal with the form of Chandrasekhara, Nateswara, Lingodbhava, Dakshinamoorthy, Ardhanariswara, Kankaleswara, Bikshatana, Kalanasana, Kesavardha, Sukhasana, Gangadhara, Chandesanugraha, Umamaheswara, Kshetrapala, respectively. 37th chapter gives the definition of Vighneswara and 38th, of Subrahmanya. 39th and 40th chapters deal with Bhaskara and Sasta. Chapters, 41, 42, 43, 44 and 45 deal with Suladarulakshana, Rajjubandhavidhi, Mrtsamskara, Varnasamskara and Akshimoksha. The 46th Chapter, the last one in this work, briefly lays down rules for Jeernoddhara – rennovation of idols not found in other works.

The Editor Sri K. S. Subramaniya Sastry, Sanskrit Pandit of this Library, has taken great pains in restoring the text and translating it. He has made an excellent job of work and our congratulations are due to him.

Our thanks are due to the Government of Madras for their liberal grants which have helped us to publish this and other valuable manuscripts of this Library.

Sarasvathi Mahal,
Tanjore.
Dated 29 -4—1960.

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
Sarasvati Mahal Library Committee.

|| ஸ்ரீமணேஶாய நமः ||

|| உபொஹ்வாதः ||

ஸுயாः வஸ்தித்வாः! ஶிஷ்ஶிவாஶ்ச!!

விஶிதஶெவெஷம் ஸஶெஷாஶவி விவஶ்ஶிதாம், யஹிவிஶு ஜ்ஞாநஸம்வஜ்ஞா விஶ்வஸ்ரஷ்டிவிஶாநஸயுா உஹாஜ்ஞோ உஹஷ்டுயः, ஶொகாநுஶ்ரஹவாரணாः ஶிஷ்யாஶ்ச ஶ்ரம்யாநு ஸ்யஶெவ நவயாமாஸுரிதி ।

யஶுவஜ்ஞெவ ஜமதவிஶுஶிஷாநீஶவி விசித்ரகார விவிய நமர ஶ்ரார நஶீ தடாகாரரஶெவெத்ரு ஸ்ரவஸாஷ-ஶெவாஶுயாஶ்ரு ஸெஶொஹிதம், நிவிஶுஜநாநநுஷாZZவாஸ ஸம்கூரும் ச வாஸீவதிது ।

தாஶ்ரஶொஷு விஶிஷ்டஶிஷ்டநிஶிதுதெஷு ஶ்ரம்ஶெ-ஷ்ஶெஷு ச; ஸ்ரார்யஶः ஸ்ரயஶொ ஹாரः, நமரஶ்ரார்ரி ஶுக்ஷணம் வொயயதி। சுவஶொ ஹி ஹாரः, வராவர விவிய ஶெவதாஶுதிதுஶுக்ஷணாநி ரூஸ்ரவஷநவஶிவம் ஶாநாஶிவிஶிஷ்டம் வொயயதி।

ஸஶயிமதெதஹ்வாஸ்ரு களஶெஶ்ஶிஷ்டிவஶெணெः நிஶிதுதாः ஸ்ரு தஶெவாஶுய மொவுரு ஸ்ரார்ஸாஶாஶிவிஶெ-ஷாः, ஶெவதாஶுதிதுவிஶெஷா வா, ஸ்வஸ்வஸுரூவவி ஹவ விஹாவநெநாவிஷ்ரு தா ஹவ, நிவிஶுஜநஶ்ரஷ்டிவித்தாவ ஹாரிணொ உரீஶ்ரஶுரு ஊதி; நெதஶுதிவித்ரு ஶ்ரெக்ஷக்காணாது ।

ஊஶுஹிஶொவெதாநாஸவுரீஷாம் ஶ்ரம்யாநாம்; காரு ஶொஷெண வாரஸுயுஸ்ரு தாதிவ நமரவஸ்ரு ஶெவாஶுயா ரீநாம்; கூஶயிதுதாஸ்ரு ஜ்ஞாஶுரெண, கயஜ்கிஶாரணம் ச ஜீவ கூரு யாः கூரு ஸாத்ரு ஸம்ரக்ஷண கூரு ஶெரெः, வஶ்ரார்ரொ வயதிதி; நாதிவாரொ ஹவிதுஸுஹுதி ।

ஈதுவாயெஷை ச ஶிஷ்ய஗்ரம்யெஷ்ட்ருதஶொஉயம், ஸாரஸ்வதீயவிதுகஉபுராஷ்ஷாஹியஃ | ஸுயம் ச; தஜ்ஜவாஸீ விராஜஸாநெ ஸாரஸ்வதீஉஹாரயகொஶாகரெ கெவரு ஶாதாநம், ப்ரகாஶயதுவிதீயம் | ஸுவ ப்ரயஉஶ்லொகஸாவ ஸாஷி வஹுத்ரு ஗்ரம்யவாதஸம்கரும் ச | ஶாஸ்த்ரகா-ங்கரஸாஹாயுவிஹீநஉவி வெஶம், ஸுரூவஶாதநஃ, கஉ யிபுதஶொவாக்ஷரவஉவாக்யஸ்ஶொவெவஸீதெந ப்ரய-ஶஃ ப்ரகாஶயதி |

ஸுஸ்ரு ஗்ரம்யஸ்யாரம்ஹெ கதுபுராஜிவிஷயாரூஹெ-உவி, ஸஉவுள ஸ்ரஹ்ரொக்தகாவ஗்ரஹாச; ஸாரஸ்வதீ ஊஜிஶ்ரு ஸ்ரஹ்ரணாஸ்ரொத்தம் ஸாரஸ்வதீயம் ஊதுஹ்ரூஹா உஹெ |

வஸவஉவி; ராஜகீய ஸாரஸ்வதீஉஹாரய நிவுராஹக ஸஜிதுராஜுயா, ஶிஷ்யாஸ்ஸ்ரூஞாணி வாநஃ வாநஃ வரிஶீரு, தெஷாம் ஸாஹாயெந, ஸஹாவரிஶ்ரு உஶீகுரு, யயாஉதி ஸம்ஶொயு, ஶொயிதம் ஹா஗ம், ஸம்ஹாயபுாகரெ நிக்ஷிவு, ப்ரதிஶ்லொகதாத்பயுவிவ-ரணாரூவெண ஊவிஉஹாஷாஞுரீகாரணெந ஸாகம்; ஶிஷ்விவாணாம் ஸளகயபுஊஜிஶ்ரு ஗்ரம்யாக்ஷரயெந ஊரெந ஸஹிதம் ஸஸுகு ப்ரகாஶிதம் வெஞ்ஜிதவரா ஏ்ரதம் ஶிஷ்விவரவ்ரொஷாவஹம் ச ஹவெஷிதி ஸம்ஹா-யபுயெ ஹரவஜம் ஗ணநாயடு |

ஶிஷ்ரு ஗்ரம்யஸாயாரணம் ஶ்ரீ ஜ்ரவி வயபுாஸாஷிகம் ஊவபுாரவிதுஷ்ஷஸ் யெயடு | உநாஜஸாரூஹஷ்ரு ஸ்ரு உஞ்ஞயபுஷி ஹவதி; உஞ்ஜவ்ரு ஷ்ரு ஜநஃ ஸாஹ்ரூஸ் உநீஷிஶிதுஹ்ரூயபுயெ |

உகயம்

ஸாணெஸாரெதிவர உஞ்ஜூஉதி-

ஶெஷ. ஸாம். ஸாஸ்ரு ஹ்ரணாரூஸ்ரூ

தஜ்ஜவாஸீரெரஸ்வதீஉஹாரூயவஞ்சிதஃ |

உ

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலாய் நின்று, உலகைப் படைக்கும் ஆற்றல்பெற்ற மாமுனிவர்கள்; இவ்வுலகில் மக்கள் யாவரும், மகிழ்வுடன் வாழக்கருதி, மனமுவந்து, நகரம் – கிராமம் – நதி – ஏரி – குளம் – கோபுரம் – தேவாலயம் – மண்டபங்கள் – தேவாதிமூர்த்தி விசேஷங்கள் முதலிய ஸகல வஸ்துக்களையும் கற்பிக்கும் முறைக்கின்றி யமையாத சிற்பநூல்களை, அருளிச்செய்திருக்கின்றனர்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்தே; திறனும் ஆற்றலும் பெற்றச் சிறந்த சிற்பிகள், வெகுகாலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய, தேவாலயம் – கோபுரம் – நகரம் – தேவாதிமூர்த்திகள் முதலியன, தனதெழிற்பெருக்கின் பெருமையினால், இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

அத்தகையப் பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள்; இப்போது பயிலும்முறைக் குன்றிவந்தமையால், தன்னுருக் குலைந்து சீரழிந்து, கருத்தைப் புகட்டும் தன்மை குன்றி, புத்தகவடிவத்தில் மட்டும் காணப்படுகின்றன.

பொன்னேயெனப் போற்றத்தக்க இந்நூல்களில்; ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம், சிறந்ததோர் சிற்ப நூலாகும். இந்நூலானது; தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலயத்தில் மட்டிலுமே, தனித்ததோர் பிரதியாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்நூலின் துவக்கத்தில், சிறியதோர் பகுதி, காணப் படாததால், நூலின் ஆசிரியர் முதலியன விளங்கவில்லை. ஆயினும்; இறுதியில் 'பிரமதேவனாலே கூறப்பட்டது' என்றிருப்பதாலும், 'ஸாரஸ்வதீயம்' எனப் பெயருடன் வழங்குவதாலும், இந்நூலானது; பிரமதேவனாலே ஸரஸ்வதிதேவிக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாக இருக்கவேண்டு மென, ஊகிக்கப்படுகின்றது.

இந்நூலில், துவக்கம்முதல் இறுதிவரைப் பலவிடங்கள் மூலகிரந்தமற்றதாகக் காணப்படுகின்றன. எழுத்து-பதம்-வாக்கியம் முதலியவை யாவுமே, பிழை நிறைந்தவைகளாகவிருக்கின்றன. பலவிடங்களில் பொருள்விளங்கா சொற்கூட்டங்களுமிருக்கின்றன.

இந்நிலையிலுள்ள இந்நூலிற்குத் தமிழில் உரைசெய்து, கிரந்த லிபியில் மூலத்தையும் தமிழுரையுடன் சேர்த்து, பதிப்பிக்கும்படி; தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நிர்வாகக் குழுவின் காரியதரிசி கனம் கோபாலன் அவர்களால் எனக்குக் கட்டளையிடப்பட்டபடியால், நான் பற்பல சிற்பநூல்களையும் பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினாலே, இந்நூலின் மூலத்திலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தியும், திருத்திய பாடத்தைத் தனித்துக் காட்டியும், என் சிற்றறிவிற்கேற்றவாறு தமிழில் உரைசெய்தும், பேருழைப்புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கின்றேன்.

இந்நூலானது; பண்டிதப் பெரியோர்களுக்கும், சிற்பிசிரேஷ்டர்களுக்கும், மகிழ்ச்சிக்குரியதாக வேண்டுமென; எல்லாம்வல்ல இறைவனான மஹா கணபதியை வேண்டுகின்றேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்தி,
க்ஷே-சம்-சுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரி,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் பண்டிட்.

॥ ஸாரஸ்வதீயவிருகஉபாஸ்ய விஷயானுக்ரமணிகா ॥

விஷயாः	வாட ஸம்வ்யா	ஶ்லோக ஸம்வ்யா
ப்ரथமாध्याये—		
ग्रंथावतारः	1	1
उमा-शिव-गणसायतानि	3	6
विंमवैराग्यानि	12	30
आत्मसंयोजनविधिनिषेधः	13	32
वैराग्यं तीर्थाटनयतनं च	20	53
द्वितीयाध्याये—		
तारुण्यम्	21	2
त्रिगुणत्योगिकवर्णानां तारुण्यम्	26	14
वाराणसीविशेषवर्णनानि	28	17
वनकाशितात्रासंज्ञाः	31	27
षष्ठीयतानुक्षणं	33	38
तृतीयाध्याये—		
उत्तरदिशि वाराणसीगमनं	63	114
तत्र विशेषविधिः	65	122
चतुर्थाध्याये—		
द्वितीयदिनं श्रीगमनं	71	21
पञ्चमाध्याये—		
तृतीयदिनं वाराणसीगमनं	82	43
षष्ठाध्याये—		
चतुर्थदिनं श्रीगमनं	89	24

விஷயம்	வாடை-ஸம்	ஶ்லோ-ஸம்
வஸ்துஸாயுஜ்யே—		
ஸாயஂதநதாநுவாகே	93	14
ஸுவஸ்துஸாயுஜ்யே—		
ஸாயஂதநவதாநுவாகே	97	11
நவஸாயுஜ்யே—		
உத்தரநவதாநுவாகே	103	21
தஶஸாயுஜ்யே—		
ஸ்யூநநவதாநுவாகே	106	13
ஸுவநவதாநு வாகே	108	19
ஸாயஂநவதாநு ஶேஷே	112	30
ஸாகாஶஸாயுஜ்யே—		
ஶ்ரேஷ்஠தாநுவாகே	118	20
ஸாஷஸாயுஜ்யே—		
ஸ்யூநஷ்டதாநுவாகே	121	11
கநிஷ்டதாநுவாகே	122	13
ஶ்ரேஷ்஠ஸ்வ தாநுவாகே	124	19
ஶ்ரேஷ்஠ஷட் தாநுவாகே	125	23½
ஸ்யூநாயஷட் தாநு	126	26
த்ரயொதஶஸாயுஜ்யே—		
ஶ்ரேஷ்஠வஸுதாநுவாகே	130	15
அதர்வஶீர்ஷதாநுவாகே	133	24
[illegible] தாநுவாகே	135	31

விஷயாः	வாடி-ஸம்	ஸ்லோ-ஸம்
விதாரணி	136	33
ஸுகதாரணி	136	36
சதுர்தசாध्यாயே—		
ஸௌரஸுதாதிஸஷ்டிமஹாத்மிகாநாரதி	138	3
ஸௌரஸுதமஹாத்மிகாருக்ஷணி	139	5
தத்ர ஸஷ்டிஸுதத்ஸ்லோகநாநாரதி	146	27
தூதிகாரோத வக்ஷாதாரணி	150	43
வாராஹ்ய மஹாஷ்டாருக்ஷணாரதி	152	49
மஹாத்மிகாருக்ஷணம் சூஹாரணாரதி அ	153	53
கிரீடாருக்ஷணி	154	56
வாநராஹாரணாரதி	156	60
ஸஷ்டிஸுதத்வ்யதிரிக்தஸுதத்வயஸ்லோக நாநாரதி	160	74
உமாதேவீருக்ஷணி	161	77
உமாயாः ஸகூடாதிருக்ஷணி	162	80
சூஹாரணாரதி	163	85
கூமாரருக்ஷணி	165	91
வீணாருக்ஷணி	169	104
பஞ்சதசாध्यாயே—		
அநுரௌவாருக்ஷணி	170	1
ரம்பஸுகாருகாஸுதத்ஸ்லோகநாநாரதி	188	60
வாராஹ்ய மஹாகூடநாநாரதி	189	64
சூஹாரணாரதி	192	72
ஷோடசாध्यாயே—		
நடேஸ்வாருக்ஷணி	195	6
ரம்பஸுதத்வநாநாரதி	199	14

விஷயாः	பாடலம்	ஶ்லோகம்
ஹஸ்ஸ்ஸ்ரீதாமிருக்ஷணி	200	17
பக்ஷாருக்ஷணாதிகி	207	35
ஜடாகருணாவாதிகி	210	40
ஶிரஸ்ஸ்ரீதஜாநுவீருக்ஷணி	212	44
வாஹாயஸ்ஸ்ரீதாவஶோருக்ஷணி	214	49
உரோதெவீருக்ஷணி	215	52
ஸுமத்ரோதாநி	219	63
வீருக்ஷணி	223	75
ப்ரலாம்பருருக்ஷணி	225	80
ஸப்தமஶாயாயே---		
ஸிம்மொஹ்வருக்ஷணி	227	7
வாஸுஶ்ஸ்ரீதஸ்ப்ரஹ்வீருக்ஷணி	228	8
ஸாயுஶாயஸ்ஸ்ரீதஸுரஸுவாஹாதிருக்ஷணி	229	13
அஷ்டமஶாயாயே---		
உக்ஷிணாஸுதிருக்ஷணம்	233	13
சுமஹ்யாதிருக்ஷணம்	235	20
யொமக்ஷிணாஸுதிருக்ஷணம்	237	28
வீணாயஸுக்ஷிணாஸுதிருக்ஷணம்	238	32
வாகொநவிம்ஶாயாயே—		
காஹஹநருக்ஷணம்	239	3
உதயருக்ஷணம்	241	9
விம்ஶாயாயே—		
கல்யாணஸுந்தருக்ஷணம்	243	5
உரோதெவீருக்ஷணி	247	25

விஷயாः	வாடீ-ஸம்	ஶ்லோ-ஸம்
விஷ்ணுருக்ஷணம்	250	36
ருக்ஷீருக்ஷணம்	252	43
ப்ரஹ்மருக்ஷணம்	254	52
சாதிவெதிகாருக்ஷணம்	256	57
வாகவிம்ஶாயாயே—		
வ்ருஷவாஹநருக்ஷணம்	261	16
ஶாவிம்ஶாயாயே—		
தி்ரவாஸாகருக்ஷணம்	262	3
தி்ரஹம்மருக்ஷணம்	264	8
ஊதி-ருக்ஷணம்	265	13
உமாதெவீருக்ஷணம்	266	17
தி்ரயொவிம்ஶாயாயே—		
கயா-நாரீஶ்வரருக்ஷணம்	271	14
சதுர்விம்ஶாயாயே—		
கங்காதெஶ்வரருக்ஷணம்	275	16
கங்காதெஹீதருக்ஷணம்	277	22
பஞ்சவிம்ஶாயாயே—		
விக்ஷாடநருக்ஷணம்	280	8
ஷஷ்விம்ஶாயாயே—		
காருநாஶநருக்ஷணம்	285	16
காருருக்ஷணம்	285	18
ஸப்தவிம்ஶாயாயே—		

விஷயாः	வாடீ-ஸம்	ஶ்லோ-ஸம்
கெபரவாய-ருக்ஷணம்	288	6
சுஷ்டாவிம்ஶாத்யாயெ—		
ஸுவாஸுருக்ஷணம்	290	5
வஸகொநத்ரிம்ஶாத்யாயெ—		
மம்மாயாருக்ஷணம்	292	6
தெவீருக்ஷணம்	293	10
ஹதீரயருக்ஷணம்	294	13
த்ரிம்ஶாத்யாயெ—		
அஷ்டைஸாநுமாருக்ஷணம்	295	4
அஷ்டைஸருக்ஷணம்	299	20
சூஹம்மஸஹம்மருக்ஷணம்	302	28
உகுடாதிருக்ஷணம்	303	34
அஷ்டைஸாநாதி	304	39
நாதிகெஷ்வரருக்ஷணம்	312	78
வஸகுத்ரிம்ஶாத்யாயெ—		
உராஹெஷ்வரருக்ஷணம்	313	2
பிம்பஹெஷாநாதி	316	14
ஸுமதி-ருக்ஷணம்	326	51
சூஹம்மஸஹம்மஸுநாருக்ஷணம்	328	57
சூஹரணாதி வாவ-தீருக்ஷணம் அ	329	64
சாத்ரிம்ஶாத்யாயெ—		
க்ஷேத்ரவாருகருக்ஷணம்	330	2
ஷாநஷாரருக்ஷணம்	332	9
உத்ஸவவைரவ்ரோணம்	333	11

விஷயம்	வாடகம்	ஸ்லோகம்
ப்ரவபொராதிவ்ரதாணம்	337	26
சூயாதிருக்ஷணம்	339	32
வீரருக்ஷணம்	340	39
ப்ரவபொரஸ்வாவநவிதி:	344	51
த்ரயஸ்த்ரிம்சாத்யாயே—		
சுநிஷ்டிதாரெ க்ஷேத்ரவாருருக்ஷணம்	348	16
சதுஸ்த்ரிம்சாத்யாயே—		
ரும்பாநருக்ஷணம்	350	4
பஞ்சத்ரிம்சாத்யாயே		
ஹொரவவண-ரோபாயாஹரணாதிருக்ஷணம்	360	38
ஷட்த்ரிம்சாத்யாயே—		
வரிவாரக்ஷேத்ரவாருருக்ஷணம்	364	13
ஸப்தத்ரிம்சாத்யாயே—		
விஷ்டிருக்ஷணம்	365	2
தாநாவியமுதி-ரோநாதி	370	19
விஷ்டிமுதி-ருக்ஷணம்	379	56
வண-ரோபாயமுக்ஷணருக்ஷணம்	382	68
வாரவமுத்ரருக்ஷணம்	384	79
நாதமுதி-வுத்ரதாநாதி	386	85
வீரருக்ஷணம்	388	91
அஷ்டத்ரிம்சாத்யாயே—		
ஷணாவருக்ஷணம்	392	11

விஷயாः	வடி-ஸம்	ஶ்லோ-ஸம்
வனகொ நவசுவாரிம்ஶாயுயாயெ—		
ஹாஸ்ஸருக்ஷணம்	393	2
நாநாவியஃநாநி	395	9
ஹாஸ்ஸவ்யாயஃபுதாருஃநாகிகயுநம்	395	17
வ்ரஹாவாஸ்யாருக்ஷணம்	398	22
வசுவாரிம்ஶாயுயாயெ—		
ஶாஸ்ஸ்ருக்ஷணெ நாநாவியஃநாநி	402	13
நாநாவியஃமதி-[illegible]க்ஷணாநி	405	22
வமுனா-ரவாஷுருக்ஷணம்	408	33
ஷாஸவாருகிருக்ஷணம்	410	41
காத்யாயநீருக்ஷணம்	410	1
ஶுநஃநாநி	413	13
மதி-ருக்ஷணம்	418	33
தெ்ரஹாதெவீருக்ஷணம்	419	1
ஶுநஃநாருக்ஷணம்	420	4
வ்ரஹாநநருக்ஷணம்	421	9
யஃநாருக்ஷணம்	422	10
நாகிகெஶ்வருக்ஷணம்	422	2
ஶுநஃநாநி	425	12
மதி-ருக்ஷணம்	436	55
விஹம்மஸுமத்ருக்ஷணம்	438	65
வ்ரஃமதி-ருக்ஷணம்	439	69
தெவீருக்ஷணம்	443	85
வனகவசுவாரிம்ஶாயுயாயெ—		
ஶுருஷாஸ்ருக்ஷணம்	463	57
விவசுவாரிம்ஶாயுயாயெ—		

விஷயாः	வட்டம்	பொருள்
ராஜவைஸுநவிதிः	471	15+12½
த்ரிவசுவாரிம்ராயுயெ—		
ரூகவம்ஷராவிதிः	482	33
வதுர்ஷுவாரிம்ராயுயெ—		
வண-வம்ஷராவிதிः	487	13
வஞ்சுவசுவாரிம்ராயுயெ—		
ஸகிலொகுதணவிதிः	498	35
ஷட்வசுவாரிம்ராயுயெ—		
ஜீணொரூராவிதிः	504	15

ஸுதி ஸாரஸுதீயதிதுகுரு-பொவுஸவிஷயாநுகுரணிகா ஸமாப்தா ॥

॥ ஸ்ரீ மணெபாவ-ணைஷு ॥

உ

கணபதி துணை.

ஸாரஸ்வதீய சித்ர கர்ம சாஸ்திரம்

விஷய ஸூசிகை

விஷயம்	பக்கம்	சுலோகம்
முதல் அத்தியாயத்தில் :—		
நூலின் துவக்கம்	1	1
மூர்த்தி நிர்மாண ஸாதநங்கள்	3	6
லிங்க-பேர-மாநங்கள்	12	30
ஜாத்தியப்ச யோஜந விதி நிஷேதம்	13	32
பேராதிகளுக்கு திதி முதலானவைகளின் விதி	20	53
2வது அத்தியாயத்தில் :—		
தால பேதங்கள்	21	2
திரிமூர்த்திகள் முதல் கபந்தம் வரையில் தால பேதம்	26	14
பரமாணுமுதல் முழம் வரையில் அளவுகள்	28	17
ஒன்றுமுதல் மாத்திரைகளின் பெயர்கள்	31	27
வேத அளவுகளின் லக்ஷணம்	33	33
3வது அத்தியாயத்தில் :—		
உத்தம தசதாலம் புருஷமாநம்	63	114
அதில் விசேஷவிதி	65	122
4வது அத்தியாயத்தில் :—		
மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்	71	21
5வது அத்தியாயத்தில் :—		
மத்தியம தசதாலம் புருஷமாநம்	83	43

விஷயம்	பக்கம்	சுலோகம்
6வது அத்தியாயத்தில் :—		
அதம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்	89	24
7வது அத்தியாயத்தில் :—		
அதம தசதாலம் புருஷமாநம்	93	14
8வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஸார்த நவதால மாநம்	97	11
9வது அத்தியாயத்தில் :—		
உத்தம நவ தாலமாநம்	103	21
10வது அத்தியாயத்தில் —		
மத்தியம நவ தாலமாநம்	107	13
அதம நவதாலம் புருஷமாநம்	108	19
அதம நவதாலம் ஸ்திரீமாநம்	112	30
11வது அத்தியாயத்தில்—		
உத்தம அஷ்டதாலம்	118	20
12வது அத்தியாயத்தில் :—		
மத்தியம அஷ்டதாலம்	121	11
அதம அஷ்டதாலம்	122	13
ச்ரேஷ்ட ஸப்ததாலம்	124	19
ச்ரேஷ்ட ஷட்தாலம்	125	23
மத்தியம அதம ஷட்தாலம்	126	26
13வது அத்தியாயத்தில் :—		
ச்ரேஷ்ட பஞ்சதாலம்	130	15
சதுஸ்தாலம்	133	24

விஷயம்	பக்கம்	சுலோகம்
த்ரிதாலம்	135	31
த்விதாலம்	137	33
ஏகதாலம்	137	36
14வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஸோமாஸ்கந்தர் முதலிய 17 மூர்த்தி களின் பெயர்கள்	138	3
ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தி லக்ஷணம்	139	5
ஸப்த ஸூத்திர ஸ்தாநங்கள்	147	27
சிலவிடங்களில் அளவில் பக்ஷாந்தரம்	150	43
மழு-மான்களின் லக்ஷணம்	152	49
மூர்த்தி லக்ஷணமும் ஆபரணங்களும்	153	53
கிரீட லக்ஷணம்	154	56
ஆபரணங்கள்	156	60
மற்றும் 2 ஸூத்திர ஸ்தாநங்களும் அளவுகளும்	160	74
உமாதேவீ லக்ஷணம்	161	77
உமாதேவீ மகுடாதி லக்ஷணம்	162	80
ஆபரணங்கள்	163	85
குமாரனின் லக்ஷணம்	165	91
பீட லக்ஷணம்	169	104
15வது அத்தியாயத்தில் :—		
சந்திரசேகர லக்ஷணம்	170	1
பிரலம்பப்பலகை-ஸூத்திரஸ்தாநம் அளவுகள்	188	60
பரசு-மான்-ஜடை மகுடங்களின் லக்ஷணம்	189	64
ஆபரணங்கள்	192	72

விஷயம்	பக்கம்	சுலோகம்
16வது அத்தியாயத்தில்—		
நடேசுவர லக்ஷணம்	195	6
லம்ப ஸூத்திரமாநம்	199	14
கையிலேந்திய அக்நியின் லக்ஷணம்	200	17
உடுக்கையின் லக்ஷணம் முதலியன	207	35
ஜடா கலாபம் முதலிய லக்ஷணம்	210	40
கங்கையின் லக்ஷணம்	212	44
அபஸ்மார லக்ஷணம்	214	49
உமாதேவீ லக்ஷணம்	215	52
ஸூத்திர-மாநங்கள்	219	63
பீடலக்ஷணம்	223	75
பிரபாமண்டல லக்ஷணம்	225	80
17வது அத்தியாயத்தில் :—		
லிங்கோத்பவ லக்ஷணம்	227	7
பக்கங்களிலிருக்கும் பிரம்ஹ விஷ்ணு லக்ஷணம்	228	8
ஹம்ஸம்-வராகங்களின் லக்ஷணம்	229	13
18வது அத்தியாயத்தில் :—		
தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	233	13
அகஸ்தியாதி லக்ஷணம்	235	20
யோக தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	237	28
வீணாதர தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	238	32
19வது அத்தியாயத்தில் :—		
காமதஹந லக்ஷணம்	239	3
மன்மத லக்ஷணம்	241	9

விஷயம்	பக்கம்	சுலோகம்
20வது அத்தியாயத்தில் :—		
கலியாண ஸுந்தர லக்ஷணம்	243	5
உமாதேவி லக்ஷணம்	247	25
விஷ்ணு லக்ஷணம்	250	36
லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்	252	43
பிரம்ஹதேவ லக்ஷணம்	254	52
அக்நிகுண்ட லக்ஷணம்	256	57
21வது அத்தியாயத்தில் :—		
விருஷவாஹந லக்ஷணம்	261	16
22வது அத்தியாயத்தில் :—		
திரிபுராந்தக லக்ஷணம்	262	3
த்ரிபங்க லக்ஷணம்	264	8
மூர்த்தி லக்ஷணம்	265	13
உமாதேவி லக்ஷணம்	266	17
23வது அத்தியாயத்தில் :—		
அர்த்தநாரீசுவர லக்ஷணம்	271	14
24வது அத்தியாயத்தில் :—		
கங்காளேசுவர லக்ஷணம்	275	16
கங்காள-பூத-லக்ஷணம்	277	22
25வது அத்தியாயத்தில் :—		
பிக்ஷாடந லக்ஷணம்	280	8
26வது அத்தியாயத்தில் :—		
காலநாசந லக்ஷணம்	285	16
கால லக்ஷணம்	285	18

விஷயம்	பக்கம்	சுலோகம்
27வது அத்தியாயத்தில் :—		
கேசவார்த்த லக்ஷணம்	288	6
28வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஸுகாஸந லக்ஷணம்	290	5
29வது அத்தியாயத்தில் :—		
கங்காதர லக்ஷணம்	292	6
தேவீ லக்ஷணம்	293	10
பகீரத லக்ஷணம்	294	13
30வது அத்தியாயத்தில் :—		
சண்டேசாநுக்கிரஹ லக்ஷணம்	295	5
சண்டேச லக்ஷணம்	299	20
ஆபங்க-ஸமபங்க-லக்ஷணம்	302	28
மகுடாதி லக்ஷணம்	303	34
சண்டேசமாநம்	304	39
நந்திகேசுவர லக்ஷணம்	312	78
31வது அத்தியாயத்தில் :—		
உமாமஹேசுவர லக்ஷணம்	313	2
பிம்ப பேதங்களும் அளவுகளும்	316	14
மூர்த்தி லக்ஷணம்	326	51
ஆபங்க-ஸமபங்க ஸூத்திர லக்ஷணம்	328	57
ஆபரணங்களும் பார்வதி லக்ஷணமும்	330	64
32வது அத்தியாயத்தில் :—		
க்ஷேத்திரபால லக்ஷணம்	330	2
ஸ்தாநம்-துவாரங்களின் லக்ஷணம்	332	9

விஷயம்	பக்கம்	சுலோகம்
உத்ஸவ பேர பிரமாணம்	333	11
துருவபேராதி பிரமாணம்	337	26
ஆயாதி லக்ஷணம்	339	32
பீட லக்ஷணம்	340	39
துருவபேர ஸ்தாபநவிதி	344	51
33வது அத்தியாயத்தில் :—		
அதம தசதாலத்தில் க்ஷேத்திரபால லக்ஷணம்	348	16
34வது அத்தியாயத்தில் :—		
லம்பமாந லக்ஷணம்	350	4
35வது அத்தியாயத்தில் :—		
பைரவரின் நிறம்-ஆயுதம் ஆபரணாதிகள்	360	38
36வது அத்தியாயத்தில் :—		
பரிவார க்ஷேத்திரபால லக்ஷணம்	365	13
37வது அத்தியாயத்தில் :—		
விக்நேசுவர லக்ஷணம்	365	2
பலவித மூர்த்தி மாநங்கள்	370	19
மூர்த்தி லக்ஷணம்	379	56
நிறம்-ஆயுதம்-பூஷணங்களின் லக்ஷணம்	382	68
பரவ ஸூத்திர லக்ஷணம்	384	79
நிருத்த மூர்த்தி ஸூத்திரமாநம்	386	85
பீட லக்ஷணம்	388	9
38வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஸுப்ரம்ஹணிய லக்ஷணம்	392	11

விஷயம்	பக்கம்	சுலோகம்
39வது அத்தியாயத்தில் :—		
பாஸ்கர லக்ஷணம்	393	2
பலவித மாநங்கள்	395	9
பாஸ்கரனுடைய அதம தசதாலமாநாதிகள்	395	17
பிரபை-ஸந்தியை-லக்ஷணம்	399	22
40வது அத்தியாயத்தில் :—		
சாஸ்தா லக்ஷணத்தில் பலவித மாநம்	402	13
பலவித மூர்த்தி லக்ஷணம்	405	22
பூர்ணை-புஷ்கலை-லக்ஷணம்	408	33
துவாரபாலகர்கள் முதலிய லக்ஷணம்	410	41
காத்தியாயநீ லக்ஷணம்	410	1
காத்தியநீ ஸ்தாநம், மாநம்	413	13
மூர்த்தி லக்ஷணம்	418	33
ஜ்யேஷ்டாதேவி லக்ஷணம்	419	1
ஸ்தாநங்களும் மாநமும்	420	4
விருஷாநந லக்ஷணம்	421	9
யமநா லக்ஷணம்	422	10
நந்திகேசுவர லக்ஷணம்	422	2
ஸ்தாநங்களும் அளவுகளும்	425	12
மூர்த்தி லக்ஷணம்	436	55
துவிபங்க ஸமத்திர லக்ஷணம்	438	65
மூர்த்தி லக்ஷணம்	439	69
தேவீ லக்ஷணம்	443	85
41வது அத்தியாயத்தில் :—		
சூல தாரு லக்ஷணம்	464	57
42வது அத்தியாயத்தில் :—		
ரஜ்ஜுபந்தந விதி	471	15 + 12½

விஷயம்	பக்கம்	சுலோகம்
43வது அத்தியாயத்தில் :—		
ப்ருத்ஸம்ஸ்கார விதி	482	33
44வது அத்தியாயத்தில் :—		
வர்ணஸம்ஸ்கார விதி	487	13
45வது அத்தியாயத்தில் :—		
அக்ஷிமோக்ஷண விதி	498	35
46வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஜீரணோத்தார விதி	504	15

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில்
விஷயஸூசிகை முற்றும்.

வேண்டுகோள்

கருணையுள்ளங்கொண்ட நம் முன்னோர்கள், அரிய பெரிய இலக்கியங்களையும், பிறவற்றையும், பனையோலைகளில் எழுதிச் சுவடிகளாக நமக்குத் தந்தனர். அவை பல்வேறு இடங்களில் முடங்கி உள்ளன. சுவடிகள் பழுதடைவதற்குமுன் சரசுவதி மகாலுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துதவினால் அவை மக்களுக்கு பயன்படும்.

மகாலுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், சுவடி தந்தவர்களும், சுவடி எழுதியோரும் அழியாப்புகழை, பெருமைசால் சரசுவதி மகால் உள்ளளவும் பெறுவர். அவை பதிப்பாகி வருமாயின் சுவடி தந்தார் பெயர் இடம் பெறுவதோடு, அப்பதிப்பில் ஐந்து பிரதிகளும் பெறுவர்.

எனவே, "நாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம்" என்ற எண்ணமுடைய நற்பண்பாளர்கள் தம்மிடமுள்ள சுவடிகளைச் சரசுவதி மகாலுக்குத் தந்துதவ வேண்டுகிறேன்

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

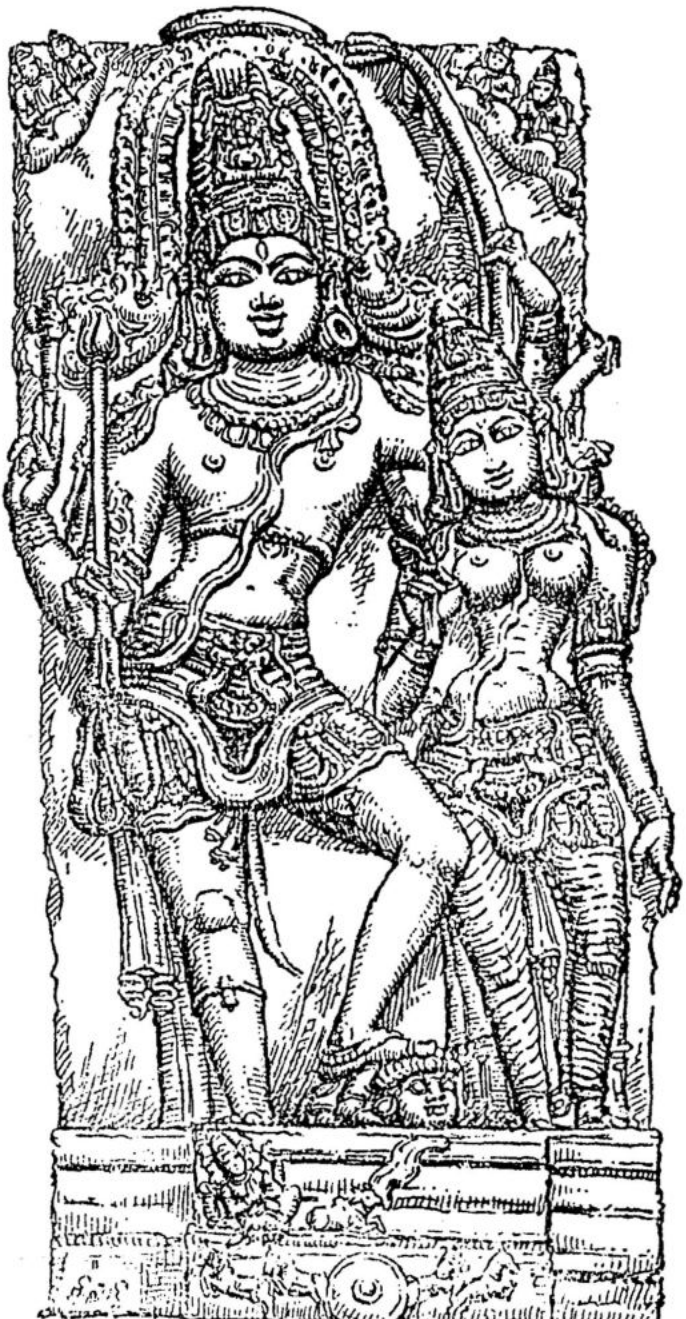

ஸ்ரீமணேஶாய நம: ।

சுய ஸ்ரீஸாரஸ்வதீயசித்ரகர்மஶாஸ்த்ரம் ॥

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்புஜம் ।
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே ॥

ஶம்ஹோ(வுக்ஷ்ய சாநஸ்ய)ங்கரம் ச
வ்யக்தாவ்யக்த(க்ரே ஶிஷ்ய)ஸ்ய த்ரியைவ ।
வ்யக்தம் பிம்பம் லிங்கஸ்வ்யக்தகம் ச
வ்யக்தாவ்யக்தம் ஶிஷ்யலிங்காதிகாரம்(கம் வ்யாஸ) ॥

சதுர்சதுரம் தஸ ஶிவியம் வவாஃ வ்யாஸ
வாஷாணஸ்ய ஶகுரஸளயக்ரே ।

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதீய சித்திர கர்ம சாஸ்திரம்.

ஸர்வ மங்களங்களையும் கொடுக்கும் பரமேசுவரனுடைய (மூர்த்திகளின்) அளவையும், அதன் பேதங்களையும் கூறுகிறேன்.

சிவமூர்த்தியானது, வியக்தம், அவ்வியக்தம், மிச்சிரம் என்று மூன்றுவிதமாகும்.

பிம்பமானது "வியக்தம்" என்றும், லிங்கமானது 'அவ்வியக்தம்" என்றும், மிச்ரலிங்கமானது "வியக்தாவ்வியக்தம்" என்றும் கூறப்படுகிறது. (1)

இத்தகைய சிவமூர்த்தியானது, "சலம்" என்றும், "அசலம்" என்றும், இரண்டுவிதமாகும். [சலம்-இருந்த

ஸுவர்ணரௌப்யலோஹாநாம் தாதூநாம் ஸ்ரீமதாம் ஸதாம் ।
வியீயதே ஸ்யாச்ச ஸ்யாச்சேஷ்டயா வ ॥ உ ॥

உபாஷாணம் ஶாகுபாணம் ஸைலம் வைரம் ஸ்தாவரமிதி ।
யாதுஸ்தாநாநிஶிலாரத்நரௌஹஜாஶ்ச சலாசலம் ॥ ங ॥

சூர்ணாஸம் யாதுஜம் சைவ சலமேவம்(வ)
வ்ரயுஜ்யதே ।
ஸைலம் வித்தாயபுஷ்பம் ஸ்யாச்ச தத்தைவ
வியீயதே ॥ ச ॥

[ஸைலம் வித்தாயபுஷ்பம் ஸ்யாச்ச தத்தைவ வியீயதே ।]

இடத்தை விட்டு நகரக்கூடியது. அசலம்-இருந்த இடத்திலேயே, அசைவற்று ஸ்திரமாக இருப்பது.] இத்தகைய பேரமானது, பாஷாணம் (கருங்கல்), மண், மணல், ஸுதை, சுத்தமான ரத்னம், ஸுவர்ணம் முதலிய லோஹம், மரம், தாதுப்பொருள்கள் ஆகிய எட்டுவிதப் பொருள்களால் செய்யப்படுவதால், எட்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. (2)

மண், மணல், ஸுதை இவைகளால் செய்யப்பட்ட பேரமானது, "ஸ்தாவரம்" என்று கூறப்படுகிறது. தாது, மரம், சிலை (கருங்கல்), ரத்தினம், லோஹம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட பேரமானது, "சலாசலம்" என்று கூறப்படுகிறது. தாதுவாபாஸத்தால் (கலப்பு லோஹங்களால்) செய்யப்பட்ட பேரமானது, சலமாகவே உபயோகிக்கப்படுகிறது.

ஸுதையால் செய்யப்பட்ட பேரமானது, "சித்திரார்தம்" எனப்படும். அப்படிக்கல்லாமல் வேறுவிதமாகவும் (பூர்ணமாகவும்) செய்யலாம், என்று விதிக்கப்படுகிறது.

வித்ரம் வித்ராயபுரைவம் வ்யாஸ ஸுஹாவஸம் ச த்ரியா
ஹவெஸ ।

[வித்ரம் வித்ராயபுரோஹாவஸம் வித்ரஸைவம் த்ரியா
ஹவெஸ ।]

ஸுயபுயெபாஜ்ஜ்ரஷ்ரஷ்டம் வ்யாஸ நிஷ்ரோஹதவிஹீநகடு ॥

வடலித்ராவிவித்ரம் வ்யாஸ ஸுஹாவஸம் து வியீயதெ ।
ஸவபாஜ்ஜாநி ஸுஷ்ரஷ்டாநி வித்ரஸைவம் வியீயதெ ॥

[வடலித்ராவிமம் வித்ரஸாஹாவஸஹியீயதெ ।
ஸவபாம்ஜாநி ஸுஷ்ரஷ்டாநி வித்ரஸைவாஹியீயதெ ॥]

ஶ்ரேஷ்டாகுராயமம் ப்ரோக்தம் தெஷாம் ஸாகலிதீஷ்யதெ ।

மஹபாக(ம்)ரெ பாரஸாஷ்ரஜ்ஜவாரெ
யிஜ்ஜ ஹஷ்ஸ தாஹஸாக(ரெ)கு ஸெண ।

---

*சித்திரமானது சித்திரம், சித்திரார்த்தம், சித்திராபாஸம் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாதி அங்கங்கள் தெரியும்படி கல்பிக்கப்பட்ட சித்திரத்திற்கு, "அர்த்தசித்திரம்" என்று பெயர். மேடுபள்ளங்கள் இல்லாமல், துணி, சுவர் முதலியவைகளில் எழுதப்படும் சித்திரத்திற்கு, "சித்திராபாஸம்" என்று பெயர். ஸகல அங்கங்களும் தெரியும்படி அமைக்கப்பட்ட சித்திர(பிம்ப)த்திற்கு "சித்திரம்" என்று பெயர். (5–6)

[மேலே கூறப்பட்ட பேரம் சித்திரம் இரண்டும்] சிரேஷ்டம், மத்தியமம், அதமம் என்று மூன்று விதமாகக் கூறப்படுகிறது. அவைகளின் அளவைக் கூறுகிறேன்.

மானவிதியை அறிந்த மேதாவிகள், கர்பகிருஹம் (1)

---

*சித்திரம்—பேரம்.

ஶாகாஜுரெெ(ரெ) ஶாகுரெஹாஜுஶாரெஃ(ரெ)
தகுரு(கு)ஸுஹெரெஃ ஶாகஶுக்கம் வியிரெஜெஃ ॥ எ ॥

மஹுமெஹெ நவயா விஹஜு(ஹாஜி)தெ
வாரெகெ(வாகெ)ஹாமஶுதிதம் நவொதிதி(தயி) ।
ஶுஸவெஶஃயம் ஸவாடிக்கம்
ஹீநவாடவிஹிதம் தடுகுரெ ॥ அ ॥

வெடஹாம(ம்)விஹஜெஸ் நவொடியம்
கூஷிஶாம்ஹி கவஶாஸ் தயா ஸவெஸ் ।

துவாரம் (2) ஆத்தியங்கம் (அதிஷ்டானம்) (3) பாதம் (4) லிங்கம் (5) ஹஸ்தம் (6) தாளமானம் (7) மாநாங் குலம் (8) யஜமானனுடைய தேஹாங்கமானம் (9) இவைகளின் அளவுகளால் ஏற்படும் பேதங்களால், (பேரங்களின்) அளவுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். (7)

கர்பகிருஹத்தின் அளவை (அகலத்தை) 9 பாகம் செய்து அதில், 1 பாகம், 2 பாகம் என்று முறையே 9 பாகம் வரையில் கணக்கிட, கர்பகிருஹமானத்தால், லிங்கமானம் 9 விதமாகும்.

கர்பகிருஹத்தின் உயரத்துடன், 1/4 பங்கு கூட்டியும், 1/4 பங்கு குறைத்தும், 2 பாகங்களாகக் கொண்டு, அந்த 2 பாகங்களையும் 4 பாகங்களாகச் செய்ய, கர்போதயத்தால், லிங்கமானம் 9 விதமாகும்.*

அதிஷ்டானமானம், பாதமானம், (உயரம்) இவைகளைத் தனித்தனியே, முன் போலவே 9 பாகங்களாகச்

---

*முக்கால், முக்காலே வீசம், முக்காலே அரைக்கால் என்ற முறையில் 1¾ வரையில் கணக்கிட்டுக்கொள்ள 9 பேதமாகும் என்பது பொருள்.

வாரதாரஸஶவே ஹீநகம்
வாயிகம் விஸுயம் (வ த்ரிவியம்) வாரொத்தவஸ ||

வாஜாம்ஶாநம் நவயா விஹஜ்ய
ஸாகைகஹாமெந தா வயுகெ(யிதெ)ந |
யாவத்தா ஸ்தாயிகவிம்ஶதிஶ்ச
தாவஸ்ஸ்ரோணம் ஹ்ரய ஸ்தவிம்ஶஸ || ௰ ||

வாஜாம்ஶகஸ்ய விமாணம் ஹ்ரஹீவா(ஸ்வா)
ஸைகத்ரிவஜ்ரிகி(ஹ்ரீ) விஹஜெஸ ததஶ்ச |
விஷ்ய(ஷ்யம்)ஶஹீந நக(ஹ)வம்வசாத்ரா.
ஷகம் ஹி (ஹம்வெவ) வகவாரிஷஶ்ரோணி || ௨௧ ||

செய்ய லிங்கமானமானது, அதிஷ்டானமானவசத்தால் 9 விதமும், பாதமானவசத்தால் 9 விதமுமாகும்.

துவார அகலத்தின் அளவு, அத்துடன் 1/4 பங்கு கூடிய 1 1/4 பங்கு அளவு, 1/4 பங்கு குறைந்த 3/4 பங்கு அளவு, ஆகிய 3 வித அளவுகளையும், தனித் தனியே 9 பாகங்களாகச் செய்ய, ஒவ்வொரு அளவும், முன்போலவே 9 விதமாகும்.*

பூஜாம்சமானத்தை (சிவலிங்கத்தின் சிரஸ் நீங்கிய அளவை) 9 பாகம் செய்து, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில், ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, பூஜாம்சத்தால் கிடைக்கும் (பேர)மானமானது 27 விதமாகும். (10)

பூஜாம்சமானத்தை 2ஆல் பெருக்கி, அதை 31 பாகங்களாகச்செய்து, 31 பாகம்முதல் 5 பாகம் வரையில் 2, 2, பாகம்வீதம் முறையே குறைத்துக் கணக்கிட, பூஜாம்சத்தால் கிடைக்கும் (பேர)மானம், 14 விதமாகும். (11)

---

*மானஸாரத்தில் துவாரோதயம், துவாரவிசாலம் இவைகளை 9 பாகம் செய்ய 9+9=18 விதமாகும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

வரிஜாம்ஸோதயாநஞ்ச கநுவஸம்வ்ருதிரோதயே ।
வரிஜாம்ஸாக்ஷ விமாணம் தாநம் யுஷ்டம்தெவ
கீதிபுதே ॥ ௨௨ ॥

த்ரிமாணம் வொத்தமம் விதுர்வாக்ஷ வாக்ஷ(தா)த்ரிமா-
ணாதுகே ।
தகுகுரெஷ்டாமெ தா (நகுமாமெ) நகுமாநகிதம்
விதுஃ ॥ ௨௩ ॥

உத்தமம் யுஷ்டம் ஹீநம் த்ரித்ரிஹெதெ நவிதுயீய)தெ ।
நாஹமாநஞ்ச தாரஞ்ச வரிவுவுத்தா யயா தயா ॥

(பேரமானது) பூஜாம்சத்தின் உயரம் எவ்வளவோ, அவ்வளவே உயரமுள்ளதாக இருந்தால், அது அதமமாகும். அதைப்போல் 2 பங்கு உயரமுள்ளதாக இருந்தால் மத்தியமமாகும். 3 பங்கு உயரமுள்ளதாக இருந்தால் அது உத்தமமாகும்.

இந்த 3 வித அளவுகளையும், 8 பாகங்களாக (9 பாகங்களாக)ச்செய்ய, லிங்கமான வசத்தால் கிடைக்கும் பேரமானம் 9 விதமாகும். (13)

இந்த 9 வித அளவுகளிலும், 1 முதல் 3 வரையில், 4 முதல் 6 வரையில், 7 முதல் 9 வரையில் ஆகிய 3×3, பாகங்களும் முறையே உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் எனப் படும். [இவைகளில் குறைந்த அளவை அதமமென்றும், மத்தியம அளவை மத்தியமமென்றும், அதிக அளவை உத்தமமென்றும் கொள்ளவேண்டும்.]

[மேலும், அதமத்திலுள்ள 3 அளவுகளையும், அதமாதமம், அதமமத்தியமம், அதமோத்தமம் என்றும், மத்தியமத்திலுள்ள 3 அளவுகளையும், மத்தியமாதமம், மத்தியமமத்தியமம், மத்தியமோத்தமம் என்றும், உத்தமத்திலுள்ள

சுயவாஷ்டாம்ஶாநஞ்ச ஷொலஶாம்ஶம் விஜாநீ ச ।
த்ரிவஸு ஸவ்வ நவைகாதிஶாத்ரூபிகம் ஷயம்
(ஶாம்ஶொநயிகம் தயா) ॥ ௬ ॥

ஹீநம் வாவ்ருத்தியம்ஶாநம் ஸஶாஶெந ஸம்யுதி ।
த்ரயஸ்த்ரிம்ஶதிஸம்வ்யாஸ்ஸ்ருஃ தாரா(ம்) நாஹம்
தயைவ ச ॥

ஸுஷெ (ச) வளாஷெ லிஜ்ஜ ஹ்ரெதுநாநம்
விஷ்ணுவ்ருத்யாஃ ।

---

3 அளவுகளையும், உத்தமாதமம், உத்தம மத்தியமம், உத்த மோத்தமம் என்றும் கூறுவதும் பொருந்தும்.]

லிங்கத்தின் சுத்தளவு, அகலம் இவைகளையும், முன்பு கூறியபடியே கூறுகள் செய்து கணக்கிட்டுக்கொள்ள, பேரமானம் 9 விதமாகும். (14)

அல்லது, சிவலிங்கத்தின் பூஜாம்சத்தை, 16 கூறுகளாகச்செய்து, அந்த 16 கூறுகளுடன் 3, 5, 7, 9, 11 கூறுகளைக்கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுகிறது. அத்துடன் 16 கூறுகளாகச் செய்துகொண்ட பூஜாம்சமான ஸமமானத்தையும் கூட்டிக்கொள்ளுகிறது. ஆகவே, கூட்டி வந்த அளவு 5, குறைத்து வந்த அளவு 5, ஸமாம்சம் 1 ஆக 11 வித அளவுகளாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் சுத்தளவு, அகலம் இவைகளையும், தனித்தனியே கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். எனவே, பூஜாம்சத்தின் உயரத்தால் கிடைத்த அளவுகள் 11. சுத்தளவால் கிடைத்த அளவுகள் 11. அகலத்தால் கிடைத்த அளவுகள் 11. ஆகக் கூடுதல் அளவுகள் 33 ஆகும். [இந்த 33 வித அளவுகளும் பேரமானங்களாகும்] இந்த அளவுகள், ஆர்ஷலிங்கம், பௌருஷலிங்கம் இவைகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸகஹஸ்தம் ஸபாஹு ஷட்ஷஷஜுருவயுநாஸ ||

நவஹஸ்தாங்குலிஷ்டம் த்ரயஸ்ரிம்ஶதி பாககு |

தாலெனெகெக ஸபாஹு தாலெனெகெக
வயுநாஸ ||

நவதாலாங்குபாநாரி தாலுஸம்வ்யாகுசெண து |
யஜபாநஸபொத்தூம்ஶ(ம் ஸா)ஷ்டஸவ்வ்ஷபம்ஶகு ||

ஹாமாயிகம் கு பாநாரி (நம் ஸ்யாஸ) (நெ)த்ரூஸ்ரம்
ஹநுஸீகு |
ஹிக்காங்கம் வ்ஸ்நவயுங்கம் ஹ்ருதயம் (ஹ்ரம்)
நாஹிஜெஜ்ரகு ||

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில், 6 அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர (பேரமானம்) 33 விதமாகும்.

ஒரு தாலம் முதல் 9 தாலம் வரையில், ஒவ்வொரு தால மாகக்கணக்கிட, தாலமானத்தால் பேரமானம், 9 விதமாகும்.

யஜமானனுடைய உயரத்துடன், அதன் 8ல் 1 பாகம், 7ல் 1 பாகம், 6ல் 1 பாகம் இவைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள, பேரமானம் 3 விதமாகும்.

[இவைகளில், யஜமானனுடைய உயர அளவுடன், அதன் அம்சமானங்கள் அதிகமாகச் சேருவதால், இவைகளை அம்சாதிகமானம் என்று கூறலாம்.]

யஜமானனுடைய நேத்திராந்தம், ஆஸ்யாந்தம், ஹநுஸீமாந்தம், ஹிக்காந்தம், ஸ்தநாந்தம், ஹிருதயாந்தம், நாபியந்தம், மேட்டிராந்தம், (கண் மட்டம் – வாய் மட்டம் –

சுவஷ்டாகவ்ரோணாநி யஜமாநவஶாத் து ।
ஸ்வாயம்ஹுவெ ச லிம்பெ ச தாரு நாஹஸமோடியாஃ ॥

ஶிரோமாநாநி ஸவ்வாணி நிஶ்சயம் து ந விதுதெ ।
[ஶிரோமாநாதிகம் ஸவ்வம் நிஶ்சிதும் தெவ
ஶக்யதெ ।]

ஶிரஸா ஸஹ மாநம் ஸ்யாத் நாஹதாரோடியம்
து மாநம் ॥ 22 ॥

ஹுலுவுதெஶெ து ஸம்ஹ்ருஹ்ய கலுயெத் கலுவிதுஃ ।
மாநவெ சுவய லிஙெ து ஶிரோமாநம் விநொடியது ॥

முகவாய்க்கட்டை மட்டம்-கழுத்து மட்டம்-ஸ்தனமட்டம் மார்பு மட்டம் - தொப்புள் மட்டம் - மேட்ர மட்டம்.) இவை, யஜமானனுடைய, அங்கங்களின் அளவுகளால் கிடைக்கும் பேரமானம் 8 விதமாகும்.

(இவைகள் யஜமானனுடைய அங்கங்களின் அளவைக்கொண்டு கணக்கிடப்படுவதால் இவைகளை அங்காகதமானமென்று கூறலாம்.)

ஸ்வாயம்புவ லிங்கங்களில், அகலம், சுற்றளவு, ஒரே விதமான அளவுடைய உயரம், சிரோவர்தனம், முதலிய யாவும் சாஸ்திரங்களில் கூறியுள்ளபடி கணக்குடன் காணப்படாதபடியால், அதை, அளவுகளால் நிச்சயிக்க முடிவதில்லை. ஆகையால், ஸ்வாயம்புவ லிங்கத்தின் உயரத்தைக் கணக்கிடும்பொழுது, சிரஸ்ஸின் உயரத்தையும் சேர்த்து அளந்தே, லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். (22)

அதில் பருமனாக இருக்குமிடத்திலேயே அதன் சுத்தளவையும், அகலத்தையும் அளந்துகொள்ள வேண்டும். மானவலிங்கமாக இருந்தால், அதன் சிரஸ்ஸின் உயரத்தை நீக்கியே அளந்து, லிங்கமானத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

* சுஷ்ஷஷ்ஷ்யவதாநம் ஹ்யுத்தமேவம் ஶ்ரேஷ்ட்டகம்
உயர்வு ।
கூறுஸமேவம் த்ரிவியம் ஶாஸ்த்ராயாஸம் த்ரிமாண-
ஸ்ஸாலயமாணுவு ॥ உச ॥

ஷட்ஸஷ்ஷ்வஸாமாநாம்மாநுமேவம் வியிமொக்கு ।

[சுஷ்ஷஷ்ஷ்யவம் தாநம் ஶ்ரேஷ்ட்டயாயஸம் கூறாச ।
ஶாஸ்த்ராயாஸம் த்ரயம் ஸாயுத்ரயம் ஹாஸம்
தமெவ ஹி ।
ஷட்ஸ்ரூகாரவிஷம் மாநாம்மாநும் தா வியிமொஹிதது ॥]

யவையின் அகலத்தில் 8-7-6 கொண்டது முறையே, உத்தமாங்குலம்-மத்தியமாங்குலம்-அதமாங்குலம் எனப் படும்.

சம்பா நெல்லின் நீளத்தில் 4—3½—3 கொண்டதும், முறையே, உத்தமாங்குலம்—மத்தியமாங்குலம்—அதமாங் குலம் எனப்படும்.

இந்த 6வித அளவுகளும் மானுங்குலத்தின் பிரிவு களாம்.

---

* சுயம் ஸாயுர்: ஶ்லோக: பஹுமுயாதாஸாரெண ஶோயித: । சுயாவி, வ்ருகுணாஸம்மதி:, மஹாஹாவ:, திஶ்ரிதஸ்தாயாஸ்வ்ரெவியுகுயநம்மெதி, த்ரயொ ஶொஷா ஸ்ஸம்ஹவம்தி । சுத: "மாநாம்மாநும்" உதி வஷம் "மாநம் ஹ்ராஹ்ரம்" உதி ஸம்ஶோயிதம்மெசு, த்ரயொவி ஶொஷா: வரி ஹ்ரதா ஹவெய-ஸிதி ஹாதி । திஶ்ரயெதா வம்யிதா:வ ஹுணடு ॥ சம்மாநாவயிகுமாதகுயதவாஸிதி ஹாவ: ॥

இதன் முந்நூலிலுள்ள பிழைகள், பல நூல்களின் கருத் திற்கிணங்க திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயினும், இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயம் முன் பின் பொருத்தமாக இல்லை. இதற்குப் பலனும் கூறப்படவில்லை.

மாநாம்மாலெந ஸவ்வாஹிவிஷ்யம்மாலுவிவயபுநாஸ ||

ஸவ்வவிம்ஶதிதாம்மாநி வங்காஶத்ஸ்ரவாம்ஶகாஸ |
மாத்ராஜுலெந ரஸ்ராஹி விஷ்யம்மாலுவிவயபுநாஸ ||

வாகஷவ்வுகாநா(ம்மாலுகா) நி மாநாநி ஸவ்வ
விம்ஶதிஃ |
மா(த்ராம்மா,லெஃ ஶ்ரஹாவபுநாம் ஸகலாநாம் த
நாநயா || உஎ ||

மாநாங்குலத்தாலே 7 முதல் 59 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர பேரமானம் 27 விதமாகும்.

மாத்திராங்குலத்தாலே 9 முதல் 61 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர, பேரமானம் 27 விதமாகும்.

வீடுகளில் பூஜைக்குரிய ஸகல மூர்த்திகளை, மாத்திராங்குலத்தினாலேயே கணக்கிட வேண்டுமேயல்லாது, மாநாங்குலத்தினால் கணக்கிடக்கூடாது. (27)

மானாங்குலத்தின் நீளம் 6-விதம் என்று கூறுவதானால், அளவுகள் யாவும் நிலையற்றவைகளாகும் என்று தோன்றுகிறது.

ஆகையால், இக்குற்றங்களை நீக்க, முந்நூலை பொருத்தமாக அமைத்துக் கொள்ளுவதே சிறந்ததாம்,

அதில் "மாநாம்மாலும்" என்ற ஒரு பதத்தை "மாநம் ஶ்ரஹ்யம்" என்று பொருத்தமாக அமைத்துக்கொண்டால் எவ்விதக் குற்றத்திற்கும் இடமில்லாமல், சிறந்த பொருளும் கிடைக்கிறது. அஃதெவ்வாறெனில்,—

8-7-6 யவை அகலம், 4-3½-3-சம்பா நெல்லின் நீளம், ஆகிய 6-வித அளவுகளை உடைய, லிங்கம் அல்லது பிம்பமானது பூஜார்ஹமாகும். இவைகள் உத்தமம்-மத்தியமம்-அதமம் எனப்படும் என்பதே பொருளாம். இதனால் எவ்வித தோஷமும் எழ ஏதுவில்லை.

இந்த விஷயத்தைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து இதன் முடிவைக் கூற பண்டிதர்களே தகுதியுள்ளவர்களாவார்கள்.

கதஹஸ்வெபுதா (தபுஹஸ்வபுஸ்ய) ஹஸ்தஸ்ய யபுரா
யபுவபுணி ।
ஸ்யாசம் வரிதபுக்தம் கநபுஸம் ததைவ ஹி ॥ உஅ ॥

உசிறுபிம்பஸ்ய சாநம் ஹி சதுர்விம்ஶஶதம்
கூரா(கூரதம்) ।
தெகம்(தெதெ ஸாம்ஶஉஜுரும் ஸ்யாசு)தெஹ
ருஸ்வாஜுரும் விஶு: ॥ உகூ ॥

ரூஹ்ரா(ம்ரூரூசு) த்ரிஷஷ்டிகம் விஜும்ரூரு
விவயபுநாசு ।
ஸவ்தவிம்ஶதிதாம்மாசி தெஹருஸ்வாஜுரும்(ரூசு)
உதபு ॥ ஙஉ ॥

சாநசாதுர்ஜுரூஹ்யாம் ச தெஹருஸ்வாஜுரெக
தா(ச) ।
ஸ்வசு தெவெ ச ஜாதபும்ஶம் ஸவபுயாவி
நரொடியெ (வயெசு) ॥ ஙக ॥

யஜமானனின் வலது கை நடுவிரலின் நடுக்கணுவின் நீளமானது, உத்தமாங்குலமாகும். அதன் அகலமானது அதமாங்குலமாகும். (28)

மூல பிம்பத்தின் அளவை (உயரத்தை) 124 கூறுகளாகச் செய்ய, அவைகளில் 1 கூறுனது தேஹலப்தாங்குலம் எனப்படும். (29)

தேஹலப்தாங்குலத்தாலே 11 அங்குலம் முதல், 63 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர பேரத்தின் உயரமானது 27 விதமாகும். (30)

பேரம் அல்லது லிங்கத்தை, மாநாங்குலம்–மாத்திராங்குலம்–தேஹலப்தாங்குலம்–இவைகளால் கணக்கிடும் பொழுது, ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்க்கலாகாது. தைவ

சுதெஷாம் து ஶூரணாநாம் ஸம்ராஜ்யம் தவிஶெ
ஷதஃ ।
வெடாஶீதி-கஶ்யஷஷ்டி-ஸஹாமாயிகஸம்ஶதிஃ ॥ ௩௨ ॥

ஷொலஶாம்ஶொ(ஶம்) விலஜெ்ஜ்வெ(ஜெ)காம்ஶம்
(ஸம்யொஜயெசு கூசாசு ।)
ப்ராஹ்மணாதிசதுணாம் து ஶாகம் ஜாதுஹ்ய-
உ-ஊது(தெ) ॥ ௩௩ ॥

கநாகம் வஸுஹிஹ்ருஷ்வா ஸ்வவிம்ஶசு ஹரெசு
(ஹ்ரதம்) கூசாசு ।
தத்ஜாதிதிகம் விந்யாசு தத்ரக்ஷம் ஸவ்ருஸம்உது ॥

ஶுலாகம் ந ஶுலம் வெசு ஹ்ரா-ந்யாவாஹ்ரு
ஸுஹ்ரதா ।

லிங்கத்தைக் கணக்கிடும்பொழுதும் சிலவிடங்களில் ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்க்கலாகாது. (ஜாத்தியம்சம் ஆயாதிகளைப் பார்ப்பதற்குக்கூறியதாகும்.) மற்ற அளவுகளுக்கு, ஜாத்தியம்சத்தை விசேஷித்துச் சேர்க்கவேண்டும்.

84–62–24–16–என்ற நான்கு எண்களையும், பிராம்ஹணாதி 4 ஜாதிகளுக்கும், ஜாத்தியம்சமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவைகளை, உயரத்தைக் கணக்கிடும் பொழுது சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (அகலம் முதலியவைகளுக்குச் சேர்க்கவேண்டியதில்லை என்பது கருத்து. இவைகள் பேரங்களின் அம்சங்களாகும்) (33)

(இந்த ஜாத்தியம்சத்தை, பேரமானத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டு) அந்தஅளவை, 8ஆல் பெருக்கிவரும் எண்ணை 27ஆல் வகுத்து, மீதி வரும் எண்ணை, அசுவதி முதலான நக்ஷத்திரமாகக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி வரும் நக்ஷத்திரமானது, யஜமானனுடைய நக்ஷத்திரத்திற்குப் பொருந்

[ஶுஹஶாநம் ஶுஹம் வெத்ஸ் ஸுந்யா க்ஷஶுஹம்
ஹவெஸ் ।]
வாதந்நாநம் து வஜ்ரஹ்ரு த்ரிம்ஶதா(ஷா)வி
ஶதாஷ்கடு ॥ ௩௫ ॥

வாகெகாம்ஶொ ந (வ்ரஜம் ஸ்யாஸ்) யாவத்தாவஸ்
ஶுஹொஷயடு ।
வுவெபுாக்கொத்தெயஶாநஸ்ரு க்ஷயிகம் து ந
ஹீநகடு ॥ ௩௬ ॥

வஸுஶுஸ்ரு மூணவஸுஶுஸ்ரு கம்
ஹாநுவம்கு ஶுஶுமவி(ஹம்) நமம் நவ ।
வ்ஸுணபுசெவ (ஹ்ம் ஹ்ரு தக்ஷ) ஜீணயொநிதாரகம்
வாரஶம்ஶயிகம் க்ஷயம் கு ஶாஸ் ॥ ௩௭ ॥

ஆயாயிகம்(கம்) க்ஷயம்(ய)க்ஷீணம் தந்நாநம் ஶுஹஷம்
வாடு ।

தியதானால் சுபபலனைக் கொடுப்பதாகும். இல்லாவிட்டால் அது அசுபபலனைக் கொடுப்பதாகும்.

[எனவே யஜமானனுடைய நக்ஷத்திரத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும்படி, பேரமானத்தை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும், என்பது பொருள்.]

இந்த அளவைக்கொண்டு 30 முதல் 100 வரையில் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் கூட்டிவந்து, சுபமான அளவை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அளவு, பேரத்திற்குக்கூறப்பட்ட உயரத்தைவிட குறைவாக இருக்கக்கூடாது. (36)

பேரமானத்தை முறையே 8, 9, 3, 8, 9, 5 இந்த எண்களாலே பெருக்கி, 12, 10, 8, 27, 7, 9 இந்த எண்களால் வகுத்து வந்த மிச்சமானது, முறையே, ருணம், (கடன்) யோனி, நக்ஷத்திரம், வாரம், அம்சம், அதிகம் (ஆதாயம்) க்ஷயம் (விரயம்) எனப்படும். (37)

[1] ஸுஜஸ்ஸிம்ஹோ வ்ருஷோ ஹஸ்தீ ஶுனாஸ்ஸுவெருஷா
யோநயः ॥ ௩௮ ॥

வஜுயெத்ரு வ்ருயத்தெந யுஶ்ஶுவாரவாயஸாநு ।
ஹ்ருஜ-ந்நாக்ஷி(ந்நக்ஷு)ஶாரஹ்ரு வஸ்ரு(வொர)ஜ்ந்நா-
வஸாநகுடு ॥ ௩௬ ॥

மணயெசு மணிதம் ஜ்ரோக்வா யாவத்தாவசு
ஶுஹொஉயடு ।
சுயுவா வஸ்ரு ஜ்ந்நக்ஷுஶாரஹெவ(ம்) யுராகுடு ॥
மண்யெசு ந்ரவ(நஉ)ஹெக்ஷு வஸ்ரு ஜ்ந்நாவ-
ஸாநகுடு ।

ஆதாயம் அதிகமாகவும், விரயம் குறைவாகவும் இருக்கும் எண்ணானது, சுபபலனைக் கொடுக்கும்.

[2] துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், கஜம், இந்த யோநிகள், சுபபலனைக் கொடுக்கும். தூமம், நாய், கழுதை, காக்கை, இவைகள், அசுபபலனைக் கொடுக்கும்.

பத்திர நக்ஷத்திரம்முதல், வஸ்து நக்ஷத்திரம்வரையில், எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அந்த எண்ணாலே கிடைக்கும் நக்ஷத்திரம், சுபமானதாக இருந்தால், அது, சுபபலனைத் தரும்.

[பத்திர நக்ஷத்திரம், யஜமானனுடைய நக்ஷத்திரம். வஸ்து நக்ஷத்திரம், பேரத்தின் நக்ஷத்திரம்.]

அல்லது, வஸ்து (பேர) நக்ஷத்திரம் முதல் பத்திர

---

1 ஸுஜோ யுஶ்ஶு ஸிம்ஹஶ்ஶு ஶா வ்ருஷஶ்ஶு வஸொ மஜ: ।
காகஶ்ஶொதி கு ரோக் யொதிநாஸாநி கீதி-ஶதாநி அ ॥

2 துவஜம், தூமம், ஸிம்ஹம், நாய், விருஷபம், கழுதை, யானை, காக்கை, இவைகள், முறையே, யோநிகளின் பெயர்களாம்.

ஜந்ம ஸம்பத் தயா க்ஷேமம் ஸாயகம் மைத்ரகம்
தயா ॥ சக ॥

தஸ்ராஷ்டவரி(ஸ்ரா உ)மைத்ரம் ச ஶுபமேவம் (வ)
வியீயதெ ।
ஸந்யாந்யஶுபீக்ஷாணி வஜ்ரீயாநி யத்ததः ॥ சஉ ॥

ஜந்ம ஸம்பத் விபத் க்ஷேமः ப்ரத்யரம் ஸாயகோ
வயः ।
மைத்ரம் பரமமைத்ரம் ச ஜந்மநெதி(ந்ராதீநி) வாநः
வாநः ॥ சங ॥

ஸவெபுஷ்டெஷு ஶெஷேஷு த்ரிஷு ஜந்ம ஶுபம்
ஹவெத் ।

(யஜமான) நக்ஷத்திரம் வரையில் எண்ணி, அந்த எண்ணை 9ஆல் வகுக்க, அதன் மிச்சமாக வரும் எண்ணால் கிடைக்கும் நக்ஷத்திரமானது, சுபமானால் சுபபலனுகும்.

ஜன்மம், ஸம்பத்து, க்ஷேமம், ஸாதகம், மைத்திரம், பரமமைத்திரம், இந்த நக்ஷத்திரங்கள், சுபமானவைகளாம்.

மற்ற (விபத், பிரத்தியரம், வதம்) நக்ஷத்திரங்கள் அசுபமானவைகளாம். எனவே, இவைகளை முயற்சியுடன் நீக்கவேண்டும். (42)

ஜன்ம நக்ஷத்திரம், ஸம்பத்து, விபத்து, க்ஷேமம், பிரத்தியரம், ஸாதகம், வதம், மைத்திரம், பரம மைத்திரம் இவைகள், ஜன்மாதியான 9 நக்ஷத்திரங்களின் பெயர்களாம். இவ்விதமே, மற்ற நக்ஷத்திரங்களையும் 9-9 ஆகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (43)

இவ்விதம் மூன்று முறையாகக் கூறப்பட்ட நக்ஷத்திரங்களிலும், ஜன்ம நக்ஷத்திரம் சுபகரமாகும்.

வாரேஷு ஹிதஹோரா ச ஶுக்ரஶ்சு வாயுஜஸ்ச ச ||

ஸதை வாரா: ஶுபா: ப்ரோக்தா: நாந்யே வாரா-
ஶுபாஹ்வயா: |
சோரோ ஶக்திஶ்ச க்ஷணபுக்ராஜஶக்திவாஸியா || சரு ||

நிஹீபுதிரய நப்ரேஷ்யாஷ்டாம்ஶ... ... ... |
தேஷாம்ஶகேஷு ஶக்திஶ்ச ஶக்தி நிஹீபுதிகோ லவேக || ||

தயாவிதாவநீ நாயாப்ரேஷ்யாம்ஶாஹ்யுவஜபுயேக |
[சோரோ ஶக்திஶ்ச ஶக்திஶ்ச யந்யோ ராஜாயுகீவக: |
நிஹீபுதிரயக: ப்ரேஷ்ய: நவாம்ஶாநி யயாகு உ || ||

தேஷாம்ஶகேஷு ஶக்திஶ்ச ஶக்தி நிபுஹீபுதிகோ ந்ரவ: |
ப்ரேஷ்யஶ்சாவி ஶுபா: ப்ரோக்தாஸ்யாஜ்யாக்ஷ்ரேந்ய-
ஶுபாவஹா: ||]

தஸ்கரே நாஶநம் விஜ்ஞாக ஶக்திஹோமஹ்ரா-
ஹி நி || சஎ ||

வாரங்களில் வெள்ளி, திங்கள், வியாழன், புதன் இவைகள், சுபமானவைகளாகும். மற்றவைகள் அசுப மானவைகளாகும்.

சோரன், புக்தி, சக்தி, தந்யன், ராஜன், கிலீபன், நிர் பீதி, அதநன், பிரேஷ்யன் இந்த 9 சொற்களும், முறையே, 9 அம்சங்களின் பெயர்களாம்.

இவைகளில், சக்தி, புக்தி, நிர்பீதி, ராஜன், பிரேஷியன் இந்த 5 அம்சங்களும், சுபமானவைகளாம். மற்ற 4 அம்சங்களும் அசுபமானவைகளாம். ஆகவே, அவைகளை நீக்கிவிட வேண்டும்.

தஸ்கராம்சம், நாசத்தை விளைவிக்கும். புக்தி, போகத்

ஶக்திரிஷ்டாயுஷிஃ ஸ்யாச்ச ய ... ... யகுடு ।
ஜயஶாவ நிநாயம் ஸ்யாச்ச யொமவ்யத்திஶ்வஷ்யா ॥

நிஹீபுதிதி வஷா ஜேஶ்யா ஶாரிஶ்ரோ யநஶெவ ச ।
ஸவபுஷிலிஷ்ரூஶாநம் ஸ்யாச்ச ஶ்ரெஷ்ய ... ... ॥ சகூ ॥

வனவம் ஶுஹாஶுஹம் ஜோக்வா ஶுஹஶ்ரெவம் து
மூஹ்யதாடு ।
[தக்ஸரெ யாஶநம் விஜ்யாச்ச ஹுக்திஹெமாமஷ்ரூஶாயிநீ ।
ஶக்தாவிஷ்டாயுஷிஃ ஸ்யாச்ச யநுஷ்ஷு யநஶாயகுஃ ॥

ஜயஶொzவ நிநாயஃ ஸ்யாச்ச யொமவ்யத்திநபுவாம்-
ஸகெ ।
நிஹீபுதிஹீபுதிஹா ஜேஶ்யா ஶாரிஶ்ரூஶயநெவி ச ॥

வனவம் ஶுஹாஶுஹம் ஜோக்வா ஶுஹஶெவ து
மூஹ்யதாடு ।]
வெரொஶயம் ச ஶாநம் ச நவாஷ்ஷா(வா)ஷ்ஷ்ஜுகுடு ॥

தைக் கொடுக்கும். சக்தி, இஷ்ட ஸித்தியைத் தரும். தனியம், தனத்தைத்தரும். அரசன், ஜயத்தைக்கொடுக்கும். நபும்ஸகன், (அலி) யோகத்திலிருக்கச் செய்யும்? நிர்பீதி, பயத்தைப் போக்கும். அதனம், தாரித்திரியத்தைத் தரும்.

இவ்விதமாக, அம்சங்களின் சுபாசுபங்களைத் தெரிந்து கொண்டு, சுபபலனைத்தரும் சுபாம்சத்தையே கொள்ள வேண்டும்.

பேரத்தின் உயரம், (துவாராதிகளால் கூறப்பட்ட) மானம், இவைகள், மூலபேரத்தை அளவிட்டுப் பார்ப்பதற் காகக் கூறப்படவில்லை. மூலபேரத்திற்குத் தன்னளவே தான் அளவாகும். [உத்ஸவமூர்த்திமானம், துவாராதி

யஜ்ஜீம் (தஸ்ய தூ) வஷ்வீம்
ததூஜ்ஜநா(ஷ்டாஸ்ஸிஹாமெ ।
சுஹ்ரம்ஶெ)வொஷ்வுகவஷ்தூஜ்ஜீம்
ஶொஷ்ம் தூ வீரொஷயாநஶெவ ॥ ருக ॥

வஷ்ரொஹ்ரா(யா)ஷ்டாம்ஶஹீநொஷ்வுவஷ்ட:
வ்ராஸ்ம் வடாயும் வாஷ(வஷ்ராயாம்ஶகெவெ)
விஹ்ரணுடு ।
(தஸி)ஹ்ஸாரம் வஷ்ரவாஹ்ரம் தஷொவா(வ)
வீம் வெசு ஸ்ராசு ஹ்ரீ(ஹ்ரா)திஷொஷ்கு ஶெணெ ॥

மானம் இவைகளைக்கொண்டு மூலபேரத்தை அளந்து பார்க்கலாகாது என்பது கருத்து.]

ஜங்கமபேரமானது பதுமபீடமுடையதாம். அந்த பதும பீடத்தின் உயரத்தில், 9-8-6-7 இந்தக் கூறுகளில், 3 கூறுகள் ஊர்துவ பதுமத்தின் உயரமாகும். அது நீங்கியதே பீடோதயமாகும். 51

ஊர்துவ பதுமமானது, பதுமத்தின் (பதுமபீடத்தின்) உயரத்தின் ஸரி பாதியில் 8 ல் 1 கூறு குறைந்த அளவுள்ளதாகும். அதன் அகலமானது, அதன் உயரத்தில் 5½ல் 2 பாகமாகும். அதன் வரம்பின் அகலமும், அதேபோல (5½ல் 2 பாகம்) ஆகும்.

அது, உபபீடமாக இருந்தால், அதை, பதுமபீடத்திற்கு பிரதிலோமமாகக் கொள்ளவேண்டும். [ஊர்த்துவ பதுமத்தைக் கீழேயும், கீழ் பதுமத்தை மேலேயும் மாற்றி தலைகீழாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது பொருள். சில உத்ஸவவிக்கிரஹங்களுக்கு உபபீடமே பீடமாகவும் இருக்கும்.] 52

யந்நாநாரூஜுறுஷெஹறுஷ்வா.
ஜுறெநவா (ஸ்யாசு) ஸகறுறாஹிசாநடு ।
தசுஸம்வ்யாயாதிதி யெய(உ)உநுசு
உாநெஷு ஜாதுஃஸுகுஷெவ யொஹுடு(ஜுடு) ॥ ருகு ॥

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகர்மஸாஸ்த்ரெ ப்ரமாணகுயநம் நாம
ப்ரயமொயாய: ஸமாப்த: ॥

ஸகல பேராதிகள், மாநாங்குலம் - மாத்திராங்குலம் - தேஹலப்தாங்குலம் - இம்மூன்றுவித அளவுகளாலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை, அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டுள்ள அளவுகளாலேயே அமைக்க வேண்டும், (ஜாத்தியம் சத்தை சேர்க்கக்கூடாது.)

இம் மூன்றுவித அளவுகளை நீக்கி, மற்ற அளவுகளுடன், ஜாத்தியம்சத்தைக் கூட்டிக்கொண்டே, (ஆயவியயாதிகளை) கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்மசாஸ்திரத்தில் பிரமாணத்தைக் கூறும் முதலாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஹிதீயொऽத்யாயः ॥

அத உத்தமதாலம் ।

அத வக்ஷ்ய விஶேஷேண தாலுஸம்வ்யாः க்ரமேண து ।

உத்தமகாதி(ஷ்ட்டகாதி)தாலுாநி தத்ர உத்தாயி(ஹி)கம் ॥ க ॥

த்ரி தாலுாகம் த்ரிகெகம் வெடஹீநாயிகெ ஸதः ।
[த்ரி தாலுாகம் த்ரியா வெடஹாதூாஹீந ஸதாயிகம் ।]
அயதம் ஶ்யாமம் ஶ்ரேஷ்ட உதி வஸ்தாக (வாவ்யஹி)
யீயதெ ॥ உ ॥

உத்தமதாலுெந ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஶ்வராः ।

இரண்டாவது அத்யாயம்.

உத்தம தசதாலம்.

இனி தாலங்களின் எண்ணிக்கைகளை முறையே கூறுகிறேன். தசதாலம் முதல் ஏகதாலம்வரையில் தாலங்கள் 10 ஆகும். அவைகளில் தசதாலம் முதல் திரிதாலம் வரையில் ஒவ்வொரு தாலமும் 3 விதங்களாம். அவைகள், முறையே, தால அளவை விட 4 அங்குலம் குறைந்த அளவுடையது, தாலத்திற்கு உரிய அளவையே உடையது, தால அளவைவிட 4 அங்குலம் அதிகமாக உள்ளது, என்பனவாம். இந்த 3 வித அளவுகளும், முறையே, அதமதாலம்-மத்யமதாலம்-உத்தமதாலம் என்றும் கூறப்படும். 2.

பிரம்ஹா—விஷ்ணு—மஹேசுவரன் இம்மும்மூர்த்திகளையும், உத்தமதசதாலத்தாலேயே அமைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[1]டித்தாய ஸுமதவெஸ்வாவ்யாஹுதஸ்ய வியீயதெ ||

ஸ்ரீ ஹுமிரவ்ருரோதெவீ ஈமுபா ஸாரஸ்வதீ தயா |
ஸவ்தாதாரமெஜெஷ்டா உயுஶம் ஶுதாருகு || ச ||

ஊரு நீரும் தா ஸீஸுஸ்ரீவவாரணுணா நீருவாஸஸா |
ரகுமெயொஸ்வீஹ்யாம் வ ஸ்ஸுதாவாயபுஹ்ரமு-
முரு || ரு ||

வஸ்ஸுரம் க்ஷெத்ரவாரும் வ கநிஷ்டம் உஶதாருவசு |
நீபுகிவிபுஹஜுராஜஸ்ய யக்ஷெஸ்ரா தெஹயுவி ||

ஸுஹ்ரு ஹாஸ்யாநுதெவாஸாயபுநிவொயபுரா |
தெதுரக்ஷாரஹொரஸ்ய விதெஶம்
ரொகவாருகா || எ ||

ஹிலமஸுவபுராஹுஸ்ய கூஜ்வாரணயொஉதா ?

---

[2] தத்தாத்திரேயர்–புத்தர்–ஆர்ஹதர் (ஜைனர்) இவர்களையும் உத்தம தசதாலத்தாலேயே செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

[3] லக்ஷ்மி–பூதேவி-பார்வதீதேவி – துர்கை – ஸரஸ்வதீ – ஜ்யேஷ்டாதேவி–ஸ்ப்தமாதாக்கள் இவர்களை, மத்தியமதசதாலத்தாலேயே செய்ய வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது.

---

1 ஸுஸ்ரு ஶ்லொகாயபுஸ்ய ஸுஹுஷ்ரு ஹ்ரு ஸெஷ்வஉஶபுநாகி ராகுரஷ்ரீதாஉவி உத்தஉஶதாருதுரு ஶ்லொகாயபுஶிஷிம் வ்ருக்ஷிவ்தம் ஹாதி ||

2 இந்த விஷயம் பலநூல்களிலில்லை. மும்மூர்த்திகளைத் தவிர வேறு யாருக்கும் உத்தம தசதாலம் கூறப்படவில்லை, ஆகையால் இது சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

3 பல நூல்களில், மும்மூர்த்திகளின் மனைவிகளுக்கு மட்டிலுமே மத்தியமதசதாலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கஷ்வஷ்ஷ உதுயாநாம் நவதாறொக்தெநதா ॥

உத்தமாநாம் தாறொநதிவ்யாநாஷாநகு ।
[உத்தமம் ஶதாநாம் தா த்ரி உதீயாநாம் ஷுகீதிகு ।
உத்தஸ்ய ஸாமதவெஸ்வாவ்யாஹுதஸ்ய வியீயதெ ।

ஶ்ரீ ஹுதுஷாவ்யாஸாதெவீ ஈஶுபா ஸாஸ்ஸதீ தயா ।
ஜ்யேஷ்ட்ர ஸாதர வாதாஸாம் ஸ்யாம் ஶதாநாகு ॥

ஊநோநாறுஸ்ரீஶுதீ ச வாரணீ நீருவாஸஸீ ।
ஸாகுஞ்ஜொயொஶ்வினள ஸ்ரூஶ்சாயுஶ்ச ஷாஶுவொ
ஶாஸாः ॥

வஞ்ஜொஶः க்ஷேத்ரவஶ்ஶ்வாஷாம் கநிஷ்டம் ஶதாநாகு ।
நீஜீதிவிஹமெஶ்ச யக்ஷெஶொ தெவஸ்யாः ॥

ஶாலாஹாஹ்ஸ்யாவாந்ய தெவஸாயுாநி வாயுா ।
தெதாநக்ஷாரமெஶாஶ்ச விதெஶாரொக-
வாநுகாः ॥

ராஹாஹுஸுவுஹிஸாஶ்ச வாரணாஶ்சாஷ்ஷ உதுயः ।

இந்திரன் - அக்னி - ஈசானன் - வாருணீதேவி - நீலவாஸஸீ (நீலாதேவி) மார்க்கண்டேயர் - அசுவிநீதேவர்கள் - முருகக் கடவுள் - அய்யனார் - சுக்கிரன் - பிருஹஸ்பதி - சண்டிகேசர் - க்ஷேத்திரபாலகர் (பைரவர்) இவர்களுக்கு கநிஷ்டதசதாலம் கூறப்பட்டுள்ளது.

நிருருதி - (தென் மேற்கு மூலையின் அதிபதி) கருடன் - குபேரன் - தேவர்களில் நடுத்தரமானவர்கள் - சுபமான கிரஹங்கள் - மற்றுமுள்ள தேவர்களின் தொகுதிகள் - அர்யமா (சூரியன்) - தைத்தியர்கள் - ராக்ஷஸர்கள் - உரகர்கள் - (நாகங்கள்) இவர்களின் அரசர்கள் - வித்தியாதிபதிகள் அல்லது வித்தியாதரர்கள் - லோகபாலர்கள் - ராகு - கந்தர்வர்கள் -

வஸவொஷ்ள தயெஷாம் து நவதாறொத்தம்
உதம் ॥

உத்தம் ரஸ்ரதாறும் து ஶிவ்யாநுஷாநகம் ।]
* சுயக்ஷாவ்ஸரஸெவ ஸுஷ்ணாஉநி... ... ॥ ௯ ॥

(ஸா)வம் ஸ்யாதிதெவாம்ஶ நவதாறுஸ்ய ஸ்யுரா ।
ஸிலவாரண மநுவபுராः விதரஸெவ ராக்ஷஸாः ॥

விதுராயராஶ்ச தெவாஶ்ச நவதாறுஸதெந து ।
[யக்ஷாஶ்சாவ்ஸரஸெவ ஸுரதொதெ வ
நிஜபுராः ।
யெ சாதெ தெவதாஸ்தெஷாம் நவதாறுஸ்ய ஸ்யுரம் ॥

ஸிலவாரண மநுவபுராः விதரஸெவ ராக்ஷஸாः ।
விதுராயராஶ்ச யெ தெ ஸ்யுः நவதாறுராயதெந து ।]

ஸித்தர்கள்–சாரணர்கள்–அஷ்டமூர்த்திகள்–அஷ்டவஸுக்கள் – இவர்களையும், திவ்யமானவர் (தைவத்தன்மையுடைய) மனிதர்களையும், உத்தம நவதாலத்தால் செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 8.

யக்ஷர்கள் – அப்ஸரஸ்ஸுகள்–மருத்துக்கள் – நிர்ஜரர்கள் – மற்றுமுள்ள தேவர்கள் – இவர்களுக்கு மத்தியம நவதாலம் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸித்தர்கள்– சாரணர்கள்–கந்தர்வர்கள்– பிதிருக்கள்–ராக்ஷஸர்கள்–வித்தியாதரர்கள்–ஏனைய தேவர்கள்–இவர்களுக்கு, அதமநவதாலம் கூறப்பட்டுள்ளது 11.

---

* தெவதாநாம் ஶரீரம் து ஸஹஸ்ரஷ: ப்ரயெஷ: ஸஹஸ்ரஶ: ஶ்ரூயதெ ॥

தேவதைகளின் மானம் பல நூல்களில் பலவிதமாகக் காணப்படுகிறது.

உதுஷ்டாஷ்டயாஸ்ஸுதாநாம் ப்ரேதாநாம் ஷடபாத ||
குப்ஜாஸ்யா நாஸ்யாஸ் விப்ரேஷாவாஸுதர் |
ஹஸ்தி வதாயுஷ: ப்ரோக்த வாமாகிம்புருஷாஸ்
கிந்நரா: || உ ||

த்ரிதாரேண ஸிதேஷாம் ஶ்ரேஷ்டயுகநீயஸா |
ஶ்ரேஷ்டயுகநிஷ்டாநி ஸ்யாயுயாக்ரஉ |
கஶ்(ஶ்ராம்பா)ஶ்ச த்ரிதாரும் ஸ்யாஸ் வாகுதாரும்
கவாஸுகாஸ் || ரு ||

[உதுஷ்டாஷ்டயா: ஸுதாநாம் ப்ரேதாநாம்
ஷடபாத: |
குப்ஜாஶ்ச வதுதாநாம் ஸ்ய: விப்ரேஷோ
வாஉநாஸ்யா ||

ஹஸ்தாஶ்ச தாயுஷ: கிம்புருஷா வாநாஶ்ச
கிந்நரா: |
த்ரிதாரேணாநாஸ்ஸேஷாம் தா ஶ்ரேஷ்டயுகநீயஸா ||
ஶ்ரேஷ்டயுகநிஷ்டாநி தாநாநி ஸ்யாயுயாக்ரஉ |

மனிதர்களுக்கு அஷ்டதாலமும், பிரேதங்களுக்கு ஸப்ததாலமும், குப்ஜர்களுக்கு (கூனர்களுக்கு) ஷட்தாலமும், கூறப்பட்டுள்ளது.

விநாயகமூர்த்தியை பஞ்சதாலத்தினால் அமைக்க வேண்டும்.

வாமனர்களை (குள்ளர்கள்) யும் பூதங்களையும் சதுஸ்தாலத்தாலேயும், கிம்புருஷர்கள் - குழந்தைகள் – கின்னரர்களை திரிதாலத்தாலேயும் அமைக்க வேண்டும்.

மேலே தாலப்பிரமாணங்களில் கூறப்பட்ட ஜாதிகளில், உத்தமர்களுக்கு உத்தமதாலமும்–மத்தியமர்களுக்கு மத்தி

கூஶ்ராம்பூதாம் விதாநுஸ்யாதேகதாநும் கஸ்வாநுகடு ॥]

ஸஹாஜுவிஂஶதிஶ்சதுருத்தமம் ஸ்யாத்
விஂஶத்ஸ்வதிஂதம்ஹ்யுதிகூவதம் ச ।
ஸஷொடஶாஂஶம் கயுயுதிக
ரியா வியா ஸ்யாதிஶதாநுபாதகடு ॥ செ ॥

[ஸஹாமவிஂஶத்ஶதுருத்தமம் ஸ்யாத்
விஂஶத்ஶதம் ஸ்யாதிய மெயுதம் ச ।
ஸஷொடஶாஂஶம் ஶதவெயுயாயதம்
ரியொதிதம் ஸ்யாதிஶதாநுபாதகடு ॥]

யத் ஸ்ரொக்தம் வாரபாணாரஷ்டமாணிதம்
ரொணாஷ்டவாநாஶ்ரம்
தத்ஸ்வாஷ்டமாணிதம் யாமம் தத்ஷ்ளை யவடு ।

யமதாலமும்—அதமர்களுக்கு அதமதாலமும் கொள்ள வேண்டும்.

கூஶ்மாண்டங்களை துவிதாலத்தாலேயும், கபந்தத்தை ஏகதாலத்தாலேயும் செய்ய வேண்டும். 13.

124 அங்குலம் (உயரம்) உடையது, உத்தம தசதாலமாகும். 120 அங்குலமுடையது, மத்தியம தசதாலமாகும். 116 அங்குலமுடையது அதம தசதாலமாகும். இவ்விதம், தசதாலமானது மூன்றுவிதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[நவதாலம் முதல் திரிதாலம்வரையிலுள்ள மற்ற எல்லா தாலங்களிலும், முறையே, 4 அங்குலம் கூட்டியும், குறைத்தும், கூறிய அளவும், கொள்ளவேண்டுமென்பது கருத்தாகும்.]

தத்ரா ஜூகம் யவாஷ மணிதம் கிஷ்ஷுஸ்ஸ்தா.
விம்ஶதி
தத்ரைக ஸலீயதெ ஸகுவவஷ்ரீவ்ரோணம் தயா ॥

[யஸ் ஸ்ரோதம் வாரோண ஸ்ரவ்ஷ மணிதம் தஸ்
ஸ்யாத்து வாரமுகம்
தஸ்ரீவ்யா க்ஷா)ஷ மணம் தஷ்ஷ ச ஹவெஷ்ரிகா
தஷ்ஷ்ள யவ ।
தத்ரா ஜூகம் யவாஷ மணிதம் கிஷ்ஷுஸ்ஸ்தா.
விம்ஶதிः
.தத்ரைக ஹி ஸீயதெ ஸகுவவஷ்ரீவ்ரோணம்
தயா ॥]

யஸ்ய லாதுஸ்ஸ ஹஷ்ட(ஸ்ய க்ஷிணஸ்ய)தாரயுஸெ ।
ஸ்யுவவுணி ஸீவும் வா ததம் ரோ ஜூராஜூரும்
ஹவெஸ் ॥ ஸெ ॥

---

8 பரமாணு கொண்டது 1 வாலாக்கிரம்.

8 வாலாக்கிரம் கொண்டது 1 லீக்கியை (லீக்ஷை).

8 லீக்ஷை கொண்டது 1 யூகை.

8 யூகை கொண்டது 1 யவை.

8 யவை கொண்டது 1 மாநாங்குலம்.

24 அங்குலம் கொண்டது 1 கிஷ்கு (2 முழம்.)

இந்த அளவுகளால்தான் எல்லா வஸ்துக்களும் அளக்கப்படுகின்றன. (15)

யஜமானனுடைய வலக்கை நடுவிரலின் நடுக்கணுவின் நீளம் அல்லது அகலமானது, மாத்திராங்குலம் எனப்படும். (16)

யஸ்ய பிம்பஸ்ய தாஜஸ்ய ஶதவிம்ஶஶதம் கரா ।
ஹகாரம் தெஹரூபாரம்ஶதி பாஜ்யா விலக்ஷணாः ॥

[யஸ்ய பிம்பம் தஸ்ய தாஜம் தா ஶதவிம்ஶஶதம்
கூதடி ।
தெகாரம் தெஹரூபஶம் பாலெ்ய தலக்ஷணாः ॥]

ஶாத்ரம் மொக்ஷாம்பரம் விஷ்ணுஶுக்தெகா ... ... தா ।
பக்ஷாக்ஷிகொணுகாஶ்வியுவிஹாமாஜவ கணாவிஜாः ॥

யாஶ்ரிதாக்ஷவாயுவ வாணாவுஜாணுஸ்ய ச ।
ஈசாக்ஷியுமாணுவ மாணாக்நிவபா
தூயொஜாணுாः ॥ கெ ॥

கரணக ஜாதிவணம் ச ஶ்ரதிஷ்டா வெத ... ... ।
மதாயபாஜ்யாஸ்ய ச ஹாமஶாஷிஶ்ச வாதாரः ॥ உ ॥

பிம்பத்தின் உயரத்தை 124 கூறுகளாகச்செய்ய, அவைகளில் 1 கூறுனது, தேஹ லப்தாங்குலமாகும் என்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள். (17)

மாத்திரம் – மோக்ஷம் – அம்பரம்–விஷ்ணு – முக்தம்– இந்தச் சொற்கள், 1 அங்குலத்தின் பெயர்களாம்.

பக்ஷம்–அக்ஷி–கோலகம்–அசுவிநீ–விஹகம்–கலா – துவி ஜன்–யுக்மம் – அத்யுக்தியம் – வாயு–சரணம் – இப்பதங்கள் 2 அங்குலத்திற்குப் பெயர்களாம்.

ஈசாக்ஷி–மத்தியம்–காலம்–குணம்–அக்கினி – இப்பதங் கள், 3 அங்குலத்தின் பெயர்களாம்.

கரணம்–ஜாதி–வர்ணம்–பிரதிஷ்டை-வேதம்-தோயம்- யுகம்–துர்யம்–அப்ஜஜாநநம்–பாகம்–முஷ்டி–இச்சொற்கள் 4 அங்குலத்தின் பெயர்களாம்.

விஷயெந்த்ரியஹேதுஷுவ்யாபிவீ ஸுப்ரதிஷ்டிதா ।
வாணம் ச வக்ஷுஸம் சைவ வக்ஷுராஜ்ஞுருஸ்ய
ஸம்ஜ்ஞகா ॥ உக ॥

ஸஉயாநநம் ச கஉபாஜ்ஞம் களஶீகதீபுகுஶாரகா ।
கீதிபுகாரஸமா ... ... ஶ்ரைவ ஷலஜ்ஞுரா ॥ உஉ ॥

ஸும்பொநியிஶ்ச வாதாரூரொமொஷ்டம் ரொமிணீ
நமா ।
ஶாஉரொ ஶிவயாநஶ்ச ஈநிஸவ்தாஜ்ஞுரெவ்ருகா ॥

வஸொவஸெ தாரகாஹவிவஸ்ரு நிவஹுணஸ்ரு ।
வாருகம் ரொகவாரு ... ... ஷாஜ்ஞுருஸ்ய ஸம்ஜ்ஞக ॥

நவநநாஹ்ரஹொ ரஸ்ரா வ்யாஹஸ்ஸ்ரு ஹ்ரி-
ஸ்ரு ।
ஶாமுஷ்ரயிதிஶ்ரைவ நநாஜ்ஞுருஸம்ஜ்ஞகா ॥ உரு ॥

ஸ்ரூதுஹுவம் ச ராஸீ ச யஉவஷுக்திஶாஶிஶீ ।
ஸுயஸ்தாலஉவஷுக்திஶ்ச நா ... ... ॥ உசு ॥

ஸொடநம் ஜநக ... ... தெதெ உஶநாஉநः ।
ஹுஷுப்ரபுருத்ரைவ ஸ்யாஸ வநகாடிஶாஜ்ஞுரு-
ஸ்ய ச ॥ உஎ ॥

யஉராஶீஉவம் தாரும் விதஸ்ரு ஷீ ... ... ஶுருரு ।
ஸ்ரூடிஶ்ச க்ரிஹாமஶ்ச ... ... ॥ உஅ ॥

[ஶாத்ரும் ரொக்ஷாம்பரம் விஷுஉபுக்தரெகாஜ்ஞுரு
ஸ்ய ச ।

விஷயம்–இந்திரியம் – பூதம்–ஹேது–பிருதிவீ–ஸுப்பிரதிஷ்டிதா–(ஈசாநநம்–கர்மாங்கம்) இச் சொற்கள் 5 அங்குலத்திற்குப் பெயர்களாம்.

வக்ஷாக்ஷிமொருகாஶ்ரிதா: விஹாஶ்ச கமா விஜ: ||

யாமுதாக்ஷுவாயஶ்ச வ சாணம் கூஜாமுஸ்ரு ச |
ஸாம்ஸாக்ஷியுகாமுஶ்ச மணாஶ்சாஶ்ரிஷ்ரியொ-
ஜாமுா: ||

வணம் வ கரணம் ஜாதி: ப்ரதிஷ்டா வெடிஸம்வா ச |
யாமம் தாயமுஸ்ஜஜாஸ்ரு லாமொ ஈஷிஶ்சதா
ஷயு ||

விஷயெந்ரியஸுதெஷா வ்யாஶிவீஸாப்ரதிஷ்ஷிதா: |
வாணம் வ வஜ்ரகம் வெவ வஜ்யாஜாமுஸ்ரு
ஸம்ஜ்ஞகா: ||

ஸமயாநநகமுாஜ்ஞகளஶிகதுாகாரகா: |
கூர்திகாரஸமாயத்ரியஶிரொஶ்ரெவ ஷடஜாமுா: ||

ஸம்ஹொதியிஶ்வவாதாஹம் ரொமொஷ்ரொஹிணீ-
நமா: |
ரோதரொ யாதவொ ஜீவா: ஈநிஷ்ஸ்வாஜாமுா-
வுகா: ||

ஸரொநாஷ்டாவ்வ வஸவ: மணஶ்சாவுாரமா-
யிவா: ||

ஸமயாநநம் – கர்மா – அங்கம் – கௌசிகம் – இருது-குமாரன் – கிருத்திகை – ரஸம் – காயத்திரீ – தூமம்–இந்தச் சொற்கள் 6 அங்குலத்தின் பெயர்களாம். (22)

அம்போநிதி–பாதாளம்–லோகம்-உஷ்ணிக்-ரோஹிணீ-நகம்–மாதுரு–தாது–துவீபம்–முநி–இச்சொற்கள் 7 அங்குலத்தின் பெயர்களாம். (23)

பந்தம் – அநுஷ்டுப் – வஸு–கணம் – உரகாதிபர்–திக்

விஜா லோகபாலாஸ்தாவஷ்டாஜுஹுவ்
வஸ்ஜுகாஃ ॥

நவ நக்ஷத்ரஹா ரந்ரம் (ரத்தம்) பிருஹதீ த்ரி த்ரி
ஸூத்ரகம் ॥

மாருதாஸ்தாதயஸ்சைவ நவாஜுஹுவ்
வஸ்ஜுகாஃ ।
ப்ராஜுஹுவ ச நாபீ ச யமஃ வஷ்டிஃ ஸோ விதிஃ ॥

ஸோதரம் ஜநகம் சைதி தஸாஜுஹுவ்
நாகாஃ ।
த்ரிஷ்டுப்ஸ்ருத்ரஸ்ஸ்ரீதி நாமாசைகாதஸாஜுஹு-
வ்ய ச ॥

யமம் ராஜிஃ ஜுஹுவ் காலம் விதவ்ஹ்ரிஃ ஸாதஸாம்ஜுஹு ।
*ப்ரஜெஸிதீ த்ரிஹாமஸ்ய ஸாதஸாம்ஜுஹு வஸ்ஜுகாஃ ॥]

கஜம்–லோகபாலர்–இந்தச் சொற்கள் 8 அங்குலத்திற்குப் பெயர்களாம். (24)

நவ–நந்தர்–நக்ரஹம்–ரந்திரம்–(ரத்தினம்) பிருஹதீ–த்ரி த்ரி–ஸூத்திரகம்–மார்கம்–அத்துவா – கதி – இச்சொற்கள் 9 அங்குலத்திற்குப் பெயர்களாம். (25)

பிராதுர்பவம் – நாடீ – தருமம் – பங்க்தி – திக்கு–விதி–ஸோதரம் – ஜன்மகம் – இச்சொற்கள் 10 அங்குலத்திற்குப் பெயர்களாம்.

த்ரிஷ்டுப்–ருத்திரன்–இந்த 2 சொற்களும் 11 அங்குலத்திற்குப் பெயர்களாம். (27)

---

* "ப்ரஜெஸ்தாஸ்மொகணாஃ: தஜ்ஜுஹ்யாதிய்யதெ ததெ"
உதாஹரணம் ।
ப்ரஜெஸ்தாஸ்மொகணாவிதஸ்தஸ்ஹ்ரியாஜுஹுயாத் ।
உதி ஸிஷ்டாஸ்தம் ।

மாநம் வெவ ப்ரமாணம் வாவ்யுந்மாநம் வரிமாணகடு।
உவமாநம் லம்பமாநம் ஷஷ்டியம் மாநமுச்யதெ ॥ உகூ ॥

மாநம் து ப்ரதிமாயாமாயதம் வாஹியீயதெ।
விஷ்கம்பஹ விஶாலஹ ப்ரமாணமிதி கீதிகடு ॥ ஙெ ॥

உச்ரயம் து உந்நதாயமுந்நதம் வொதயம் தயா।
உத்ஸெயமுச்சயஶ்ச வ வாவ்யுந்மாநமிதி கீதிகடு ॥

பரிணாஹம் வ நாஹம் வ வ்ருதிஶ்சாவ்ருதிரிதாவ்ருதகடு।
பரிணாஹமிதி வ்யாதம் நீப்ரம் விவரமுச்யதெ ॥ ஙஉ ॥

யமம்–ராசி–முகம்–தாலம் – விதஸ்தி – *பிரதேசிநீ–திரிபாகம்–இச்சொற்கள் 12 அங்குலத்திற்குப் பெயர்களாம்.

மாநம்–பிரமாணம்–உந்மாநம்–பரிமாணம்–உபமாநம்–லம்பமாநம்–என்று, மானமானது (அளவு) 6 விதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. (29)

பிரதிமையின் உயரம்–அகலம்–இரண்டிற்கும், பொதுவாக "மாநம்", என்று பெயர்.

விஷ்கம்பம்–விசாலம்–இவைகள் "பிரமாணம்" எனப்படும். (இவைகள் அகலத்தைக் கூறும் சொற்கள்.)

உச்சிரயம்- துங்கம்–உச்சிராயம்–உந்நதம்–உதயம்–உத்ஸெதம்–உச்சம்–அர்த்தம்–இந்த சொற்கள், "உந்மானம்" எனப்படும். (இவைகள் உயரத்தைக் கூறும் சொற்கள்.)

பரிணாஹம்–நாஹம்–விருதி-ஆவிருதி–ஆவிருதம்–இவை

---

*பெருவிரலிலிருந்து, முறையே, சுட்டுவிரல் – நடுவிரல்–அணிவிரல்வரையிலுள்ள அளவுக்கு, முறையே, பிராதேசம் தாலம்–கோகர்ணம்–என்று பெயர், (அமரம்.) பெருவிரலிலிருந்து சுட்டுவிரல் முதலிய 4 விரல்கள் வரையிலுள்ள அளவுகளுக்கு, முறையே பிராதேசம்–தாலம்–கோகர்ணம்–விதஸ்தி–என்று பெயர். (சில்பரத்னம்.)

உவசாரஸ்தி ஜேஷ்யம் ஶும்பஸாரஸயோரபுதெ |
ஸூத்ராணி ஶும்பயிஷ்வா து ஸ்ரதிஸாம்
ஸாவயெடுயா || ௩௩ ||

தஸ் ஶும்பஸாரஸ்தாக்தம் ஸூத்ரதஃ வாஸ்வுயோஃ
வுரெ(ரஃ) |

உதி ஸாரஸ்வதீயெ ஸித்ரகௌமுதாஷ்டெ தாலாதி ப்ரமாணகதநம்
நாம ஸ்தீயொயுாய: ஸமாப்த: ||

கள், "பரிணாமம்" எனப்படும். (இச்சொற்கள் சுத்தளவைக் கூறுகிறவைகளாம்.)

நீப்பிரம்–விவரம் – அந்தரம்–இவைகள் "உபமானம்" எனப்படும். (இவைகள் மத்தியமானத்தை (வெலத்தியை)க் கூறும் சொற்களாம்.) இனி லம்பமாநத்தைக் கூறுகிறேன்.

பிரதிமையின் பக்கங்கள், முன்பக்கம்–(பின்பக்கம்) இவைகளில் கயிறுகளைத் தொங்கவிட்டு, அந்தக் கயிறுகளி லிருந்து, பிரதிமையை அளவிடுவதற்கு,' "லம்பமானம்" என்று பெயர். (33)

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் தாலாதி பிரமாணங்களைக் கூறும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஏழாவது அத்தியாயம்.

உத்தம தசதாலம் உத்தம புருஷமானம்.

உத்தம தசதாலத்தின் அளவு முறையைக் கூறுகிறேன்.

உஷ்ணீஷம்	அங்குலம்	1.	யவை	3. அதன்மேலே
கேசாந்தம்	,,	3.	,,	,,
திருக்ஸூத்திரம்	,,	4.	,,	3 ,,
புடாந்தம்	,,	4.	,,	3 ,,
ஹந்வந்தம்	,,	4.	,,	3. ,,
களம்	,,		,,	4. ,,
ஹிக்கை (கழுத்து)	,,	3.	,,	7. ,,
ஹிருதயாந்தம்	,,	13.	,,	3. ,,
நாபியந்தம்	,,	13.	,,	3. ,,

த்ரியவொநவஸடி(வமா)ஜுறும் செஜுராஷ்வாயதம்
உதடு ।
தூயத்ரியவம்ஜாநு தீவும் ஜம்வொரூதுறு
தீவுகா ॥ ச ॥

வாஷஜு த்ரியவம்லாமம் ஸவ்ஷ்டிஸாஜுறுயதடு ।
ஹிக்காஸ்ரிதுஉயொவாஹு தீவும் கக்ஷிதுர
உாநகுடு ॥ ரு ॥

கொ(கு)வுரம்ஆஜுறும் தஸ்ஸாஸ வுகொஷ்டம்
செகவிம்ஸதி: ।
தறும் ஸவ்ஷ்டாஜுறும்(ரூயாஉம்) உயூயாஉம் ஷலயகுடு ॥

யவெஜ்ரியாஜுறும் தஜ்ருநுநாஷிகாஷ்ரு(உாதுயவா)
யிகா ।
கஜுஷ்டம் ரியவம் லாமம் கரிஷ்டகரியவாயிகுடு ॥

மேட்ராந்தம்	அங்குலம்	13.	யவை	3.	அதன்கீழே
துடை	,,	26.	,,	5.	,,
முட்டுக்கால்	,,	4.	,,	3.	,,
கண்டைக்கால்	,,	26.	,,	5.	,,
பாதம்	,,	4.	,,	3.	,,

ஆகக்கூடுதல் 124 அங்குலங்களாகும்.

பாதத்தின் நீளம் அங்குலம் 17 ஆகும். பாஹுவின் நீளம் 27 அங்குலமாகும். முட்டுக்கை (முழங்கை)யின் நீளம் 2 அங்குலமாம். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 21 அங்குலமாம். உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாம். நடுவிரலின் நீளம் 6½ அங்குலமாம். சுட்டு (ஆள்க்காட்டி) விரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாம். அணிவிரலின் நீளம் 5¼ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் நீளம் 4¼ அங்குலமாம். சிறுவிரலின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். (7)

உச்சியெழுந் தவாஜுறும் வச்சிவபுகெசாக்கம் வாஸ்வபு-
யொவ்ஸஉடு ।
(ஸாயபுயுயாயிகம் வஸ்வாக)ஊவவ்யுவிவாறும்
ஊவடு ॥ அ ॥

ஷடுத்ரிஃஸடஜுறும் தாஹம் ஸிரஸஃகணபுயொ-
உபுவெ ।
சுகரம் வரிணாஹெ(வ)ஸாயபுத்ரிஸவ்தாத்ரகுடு ॥

ஊவம் ஸாயபுஜுறும் வ்ரஷ்டம் ஸெஷெசெகணபு-
யொஃ ஸ்ரிதிஃ ।
கெசாக்தாசுஹ்ரஃ ஹ்ரவொரெத்ரம் ஸயவாஉயபு
(யுயபு)கம் கறா ॥ ௦ ॥

சுஷ்டாஜுறுயபுகம் தியபுகுவாவ (க்ஷெவொ)-
க்ஷெவஉயாகறடு ।
சுயெழுந்தரஸ்ரம்ஸ்ரீவாஸ்ரம் ஸ்ரீவாஉறும் தவாயபுகடு ॥

உச்சியிலிருந்து பூர்வகேசாந்தம் 9 அங்குலமாம்.
பார்சுவ கேசாந்தம் 9 அங்குலமாகும்.
பிருஷ்ட கேசாந்தம் 3½ அங்குலம் அதிகமாகும்.
முகத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும்.
காதின் முகப்பில் தலையின் சுத்தளவு 36 அங்குலமாம்.
சிரோமத்தியத்தின் சுத்தளவு 21½ அங்குலமாகும்.

பின்பக்கத்தில் (கேசாந்தவிஸ்தாரம்) 12 அங்குலமாகும். அதற்கப்பால் 2 அங்குலத்தில் காது இருப்பதாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து, புருவமும், புருவத்திலிருந்து நேத்திரமும், 2 அங்குலம் 5 யவையாகும். க்ஷேப உபக்ஷேபங்களின் குறுக்களவு 8½ அங்குலமாகும். கழுத்தின் மேல்பக்கத்தின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 9½ அங்குலமாகும். (11)

பாஹ்வோ: வயுங்கம் ஸாயும் வக்ஷாஸிம்ஸ
திரோத்ரகு ।
[பாஹுவயுங்கவிஸ்தாரம் வதுவிம்ஸதி ரோத்ரகு ।]
கக்ஷிரோ(கக்ஷியோ)ரந்தரம் ரூஜுகம் வக்ஷோ-
விஸாலகு ॥ உ ॥

ஸாயுவெஷ்டாஹாம் ஹ்யாஸ ஹ்ருதயாவயிதம்.
தெஸகெ ।
ஹ்ருதயாவயிதாரம்ஹ்யாஸ ஸாயுத்ரிதி யயாம்ஸகு ॥

உயோதரம் வஸுகலும் ஜ்ரோணிதஸ்யாம்ஸ(தாரம்)
கலுயிகு ।
ஜ்ரோணயோ: கபி: கலுயிக்யா ஷட்கலுா ஜமதீ
யவா ॥ ஸ ॥

ஊரூமூலவிஸாலும் ஹ்யாஸ ஊவம் உயோரூ-
விஸ்தரு ।
ஜாநு ஸமியவம் ரஸ்ரும் ஜம்வாஸமிலும் வதுஷ்டயு ॥

ஜம்வாஸயுதம் ஸஷ்டாஜுலும் ஹாமம் வதுயுவு ।
நஹுகாவிஸ்தரதிஸ்ஸகி(க்ஷ)மூலுாஜா வங்கரு ॥

பாஹுமத்தியத்தின் விஸ்தாரம் 43½ அங்குலமாகும். (புஜங்களின் மத்தியில் மார்பின் அகலம் 24 அங்குலமாகும்) கக்ஷமத்திய விஸ்தாரம் 22 அங்குலமாகும். ஸ்தநமிருக்குமிடத்தில் வக்ஷோவிஸ்தாரம் 24½ அங்குலமாகும். ஹிருதயாவதியின் விஸ்தாரம் 11½ அங்குலமாகும். உதரமத்திய விஸ்தாரம் 16 அங்குலமாகும். ஜ்ரோணி விஸ்தாரம் 2 அங்குலம் அதிகமாகும், (18 அங்குலமாகும்.) கடியானது (கடி—இடுப்பு) ஜ்ரோணியைக் காட்டிலும் 2 அங்குலம் அதிகமாகும். (20 அங்குலமாம்) ஊருமூலத்தின் விசாலம் 13½ அங்குலமாகும். ஊருமத்தியத்தின் விஸ்தாரம் 12 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்)

வாயுஹஸ்தாஜ்ஞும் தாரம் ஸுவஷஸ்ய ஸுகீர்திபுதம் ।
வாயுவெஷவிஸாரயோஜ்ஞா வாஸிபுஃ ஷாஷாஸ்ர-
விஷ்ஸாரு ॥ ௭௭ ॥

வாயுமாயதிரா ஸ்ரும் ஸ்யாக ஸஜ்ஞுஷம் விகுராயதம் ।
தஜபுரீ வியவாயிகா ஸ்யுரா ஸ்யுராயபுகா ॥ ௭௮ ॥

திராதூரநாவிகா வ்யாதா ஸ்யபுராதூரா கநீயஸீ ।
ஸஷ்டாஷ்டாஷ்டாயபுநவஸிஃ தயா ஷொலஸாஸி-
யபுவெஃ ॥ ௭௯ ॥

ஸுஷ்டாஜ்ஞுராஷ்டாகுகுராவபுஜ்ஞுரீநாம் விவாஸும்
கூராக ।
[கநிஷ்ஸிகாஷ்டுஜ்ஞுஷாகாஜ்ஞுரீநாம் விவாஸும்கூராக ॥]

அகலம் 9½ அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் அடியின் அகலம் 8 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நடுவின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். நளகையின் (கண்டைக்காலின் நுனியின்) விஸ்தாரம் 4½ அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் முழிசள் மத்திய விஸ்தாரம் 5 அங்குலமாகும். (16)

புறவடியின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் அகலமும் 4½ அங்குலமாகும். பாதாக்கிரத்தின் விஸ்தாரம் 6½ அங்குலமாகும். (17)

காலின் பெருவிரலின் (கட்டை விரலின்) நீளம் 4 அங்குலமாகும். பிரதேசினியின் (பெருவிரலுக்கு அடுத்த விரல்) நீளம் 2 யவை அதிகமாகும். (4¼ அங்குலமாகும்.)

நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். அணி விரலின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். சிறு விரலின் (சுண்டிவிரலின்) நீளம் 2½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல் முதல், பெருவிரல் ஈறாக, விரல்களின் அகலம் முறையே, 7–8–8½–9–16 யவைகளாகும்.

ஸாயபுஸூத்ராஜ்ஞாம் வாஹுமுதாரம்
யாமுபயம் ॥ உ ॥

ஸயவம் ஶொடுயுதகம் கொ(கூ)வபுரம்
யாதுமாதுகம் ।
ப்ரகொஷ்டயுஶம் ஸாயபு(விஷயா)ஜ்ஞாவிஸ்தாரம் ॥

உணிவஸும் த்ரிஶாதாயம் தரும் ஸாயபுஷபஜ்ஞாயம் ।
ஈஜ்ஞாஷ்டஸூத்ரகாமதபுயவாஃ ஸ்ஞாவிபுவாயும்
க்ரமாக ॥ உஉ ॥

சுஜ்ஞாஷாதிக நிஷ்டாகஜ்ஞாநீநாம் நவாஹ்ரகம் ।
உமுயாஹ்வ்ரலிக்ஷவணஜ்ஞாநீநாம் நவாஹ்ரகம் ॥

ஸவ்வவெஶெஷாதாயபுாஶ்ரியவாஸ்ஸாயபுா விஶாலுதா ।
சுஜ்ஞாஷாதிநவாநாம் ஸ்ஞாநாயாஃ ஶியவாயிகம் ॥

ஶிவவபுாஜ்ஞாஷஃநாநி த்ரிவவபுாணாஜ்ஞாநி ச ।

பாஹு மூலத்தின் அகலம் 9½ அங்குலமாகும். பாஹு மத்தியத்தின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். முட்டுக்கை (முழங்கை)யின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்ட மத்தியத்தின் (முன் கை நடுவின்) அகலம் 5½ அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 3½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும்.

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் ஈறாக விரல்களின் நகங்களின் நுனியின் அகலம் முறையே, 11–8–9–8–6யேவைகளாகும். விரல் நகங்கள் நுனியிலிருந்து அடிவரையில் முறையே, அகலம் குறைந்து இருப்பதாகும். (23)

பெருவிரல் முதல் விரல்களின் நகங்களின் அகலம் முறையே, 7½–4½–5½–4½–3¼ யவைகளாகும். பெரு

சுஜ்ஷஸ்ரீறுவவபூதாதுகா(க்ரா)ஜ்ஜுரும் ஜியவாயிகுடு ||

சுஹ்ருவவபுகறுாவொக்கம் தஜபுநீஸ்ரீறுவவபுகடு |
வதுடிபுஸயவாயபும் ஸ்வாஸ தஜ்யொ(வொ)நம்
து ஸ்யுகடு || உசு ||

சுஹ்ரம் ஸ்யாஸ யவாயெபூநம் ஸ்யாஜ்ஜுஐ்யாஃ
ஹ்ருவக்ஷ்யுதெ |
தயா வாயபுயுதிஸ்ஸாயபூதுவஷ்டிஷ்ஸாவஷ்டியபுவெஃ
கு ஸாஸ || உஎ ||

வவபூணுநாஸிகாயாஸ்ஸுரெ(ஹகெகெகம் து
யவம்)வெவிநா |
கநிஷ்டிகாஸ்ரீறுவவபுதி(தீவபும் து)ஜஹதீயபுவாஃ ||

வாயபுதிஷ்டுவுஸம்வஸ(வம்)ஸ்யுவவபுவஜ்ஜுகுயா-
ரதுகம் (யபுஹ்ருகம்) |
சுஹ்ரா(ஹ்ரு) யவாயிகம் வொக்கஜ்ஜுஸீநாப
நவாஹ்ருகடு || உசு ||

விரல் 2 கணுக்களும், மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுமுடைய வைகளாம்.

பெருவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 2¼ அங்குலம். மேல்க்கணுவின் நீளம் 2 அங்குலமாம்.

சுட்டு விரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 14½ யவையும், நடுக்கணு 13½ யவையும் நுணிக்கணு 13 யவையுமாம்.

நடுவிரலின் அடிக்கணு முதல் நீளம் 19½–17½–16 யவையாம்.

அணிவிரலின் கணுக்கள் 15–14–13 யவையாம்.

சிறுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 12 யவையும், நடுக்கணு 11½ யவையும் நுணிக்கணு 10 யவையுமாம்.

வாஸிபுஹஸ்தவநம் வநாயாமாநுயோநாமாநோநகுடி |
தநுயோவநம் வாமாநம் தலக்ஷயெவாஸ்தகுடி || நஉ ||

[தநுயோவநம் வாமாநம் தலக்ஷயம் கூரோஸ |]

வநம் ஸுகொடிரவ்யாஸ்ரிநாமாநும் ஸவதாயுவழி |
உணிவெகும் தஷா(ஸுரஸுரா)யாஉம் ஹாமம் ஸவியவ:
ஹவெஸ || நக ||

ஸுகொடிரவிஸாநும் வ்யாஸ வியவொநதிரா தூகுடி |
தூவுஜாநும் வாஸிபுஹவ்ஸ்வ தநுஉலெ நதய கூறா
(கூறாவயடி) || நஉ |

தஜபுகாஷிகநிஷாஸுஜாஸீநாம் உலிறுதநும்
(சுஜாஸீஉலிறுகுந்தநடி) |

நகமானது விரல்களின் நுனியில் 1 யவை கூடுதலாக இருப்பதாகும். (29)

புறங்கையின் (உள்ளங்கையின் அடிப்பக்கத்தின்) கனமானது 3 அங்குலமாகும். தலமத்தியத்தின் (உள்ளங்கை நடுவின்) கனம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். நுனியானது விரல்களை ஒத்துக் குறைந்திருப்பதாம். (உள்ளங்கையின் நுனிப் பக்கத்தின் கனம் 1 அங்குலமாகும். அது நுனியில் சிறுத்து விரல்களை ஒத்திருப்பதாம்.) சுகோதரத்தின் கனம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். (சுகோதரம் = பெருவிரலுக்குக்கீழே கிளியின் வயிறுபோலிருக்குமிடம்.)

(சுகோதரமானது) மணிக்கட்டு வரையில் $4\frac{1}{4}$ அங்குலம் (நீண்டு) இருப்பதாகும். சுகோதரத்தின் அகலம் $2\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். புறங்கையின் (அடிப்பக்கத்தின்) அகலம் 3 அங்குலமாகும். அதற்குமேலே அகலம் 2 அங்குலமாகும். (4 அங்குலமாகும்.) (32)

ஶாம்ஸஶ்ம் ஶ்ரயஶ்ஶாதெ ணை ஶெஷம் நிஷ்ஷதஶ்ம்
ஹவெசை ॥ ௩௩ ॥

ஸஜ்ஜுஷ்தஜஶ்நீஷ்ஶிஶொஷ்ரயம் த்ரயம்ஶுஶ்ரயஶுகு।
ஸம்ஶுஷ்நாஷொஷ்ஶிஶுஸஸ்ஸிஃ ஸ்யாஷம்ஶுஶெஷ தூ ॥

ஸஶ்ரொவ்வநீவா(வ)ஷ்தயஶுஷம்ஶுஷ்நாஷொஷ்ஸ்ரி-
(ஷ்ஸி)திஃ।
ஸநிஷ்ஷாஷ்ஶிஶுஷெஶெ தூ தஜஶுநீஷ்ஶிஶுவவஶுஶா ॥

ஶ்ரயஶ்ஶெவா ஹவெசை ஷ்ரயஶாம்ஶுஶ்ரயாஃ
ஶியவாம்ஶுஶெ।

சுட்டுவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களுக்குக் கீழேயுள்ள அங்குளி மூலமாகிய, உள்ளங்கையின் நுனியானது மாம்ஸளமாக இருப்பதாகும். அது நீங்கிய (உள்ளங்கையின் நடுத்தலமானது) குழிவாக இருப்பதாகும் (33)

பெருவிரலின் அடியிலிருந்து, ஆள்காட்டி விரலின் அடிவரையில் 3½ அங்குலமாகும். விரல்களின் மூலஸந்தியானது, விரல்களுக்குக்கீழே 1 அங்குலமாகும். விரல்களின் நுனி ½ அங்குலம் உயர்ந்தும், தணிந்துமிருப்பதாம். [நடுவிரலைவிட, ஆள்காட்டி விரலும் அணிவிரலும் ¼ அங்குலமும், அணிவிரலைவிட சுண்டிவிரல் ½ அங்குலமும் குறைந்திருப்பதாகும் என்பது பொருள்.]

சிறு விரலின் அடிக்குக் கீழே இருந்து சுட்டு (ஆள்காட்டி) விரலின் அடிப்பக்கம் வரையில் நீண்டு செல்லும் ரேகையானது, ஆயுஸ்ஸு ரேகை எனப்படும். அது நடு விரலுக்குக் கீழே 1¼ அங்குலத்திலிருப்பதாகும்.

தஸ்யாஸ்து ஷட்யவாயஸ்தாத் விதீயாரேகா தயா
ஹவேத் ॥ ௩௬ ॥

தரு௩ூலாத் கராக்ராந்தா ஸ்வஸ்தாரேகா
ஹ்யயொயுஜா ।
ஸம்வத்ஸ்ரஸ்யா ரேகா வாயே(உக்ஷ)வாஹதரேகா
தயா ॥ ௩௭ ॥

க்ஷேத்ரவியவநிஷ்தாக்ராவதம் ச கரோதி ।
ஹஸ்தி௩ஸ்தகவத் ஸ்தாம் ௩வதகம் விஸ்தாரவிதி ॥ ௩அ ॥

ஸம்ஹதம் ஹ ஸ்தி(த)ம் தஸ்மிந் ஹ ஸ்தி திஸ்யாத்தகா-
யுவு ।

அந்த ரேகைக்கு 6 யவைக்குக் கீழே அந்த ரேகையைப் போலவே, மற்றொரு ரேகை இருப்பதாகும். அந்த ரேகையானது வித்தியா ரேகை எனப்படும். (36)

உள்ளங்கையின் அடியிலிருந்து, நுனிவரையில் செல்லும் ரேகையானது, பிரம்மரேகை எனப்படும்.

வலக்கைத் தலத்திலாயினும், இடக்கைத் தலத்திலாயினும், சக்கரத்தைப்போல அமைந்திருக்கும் ரேகைக்குச் சக்கர ரேகை என்றும், சங்கைப்போல அமைந்திருக்கும் ரேகைக்குச் சங்க ரேகை என்றும் பெயர். (37)

நடு உள்ளங்கை 2 யவை பதிந்து 2 அங்குலம் அகன்று சுழல்போலிருப்பதாம்.

சிரஸ்ஸானது, யானையின் மஸ்தகத்தைப்போல அகன்றிருப்பது சிறந்ததாகும். (38)

புருதலத்தின் விஸ்தாரம் 1 அங்குலமாகும். புருவத்தின் அகலம் 4 யவையாகும். (பூரு என்பது - புருவத்தில்

ஸாயபுவஸ்ய ஜுஹுராயாஸ் ஸாவெயுகுயவ-
விஷ்யதா ॥ ௩௯ ॥

ஸாதூரநதா வாயபுரோதூரகா(வ) தநஸ்ரவஹுகா ।
வாவவஸ ஸ்ரீறுதா வக்ரா ஸுஹ்ரீஸ்ரா ரொஸ-
ஸஹிதா ॥

வஸகாஜுறும் ஹவெஷ்ஷி நெதுதாரம் ஸ்ரவஹுறு ।
ஸுயபுாஜுறுாயிகாயாஸம் தாவடெவாக்ஷஸம்பறு ॥

ஊயுபுாயொவஸபுஸம்விக(யொமெ)ஸுயபுதுயு(யீ)-
யவம் ஹவெஸ ।
வஸபுணொரஹயொயெபுமொ நெதுஸுதுசிதி
ஷ்யதடு ॥ ௪௨ ॥

ஊயுபுாயொவஸபுவிஷ்யதிஃ ஸாயபுதுயபுயவஸயடு ।

மயிருள்ள இடமாகும். புருதலம் என்பது புருவத்தின் கீழே யுள்ள இடமாகும்.) புருவத்தின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 1½ யவையாகும். (இது புருவத்தின் கோடியைக் கூறுவதாம்). புருவமானது 1 அங்குலம் தணிந்திருப்பதாம். புருவங்களின் நடுவெளி 1½ அங்குலமாகும். புருவத்தின் நுனியின் வாலானது மெல்லியதாக இருப்பதாகும். புருவமானது வில்லைப்போல வளைந்து அடர்ந்திருப்பதாகும். (40)

புருதலத்தின் அகலம் 1 அங்குலமாகும்.

கண்ணின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். கண்ணின் நீளம் 2½ அங்குலமாம்; இதுவே அக்ஷிமண்டலமாம். மேலிமையும் கீழிமையும் சேரும்பொழுது மேலிமையின் அகலம் 12 யவையும் கீழிமையின் அகலம் 4 யவையுமாகும். இதுவே கண்ணின் அகலமாகும். கண்ணானது, மேலிமை

தாவதெவாக்ஷிவிஸ்தாரः ஊயூபவபுணி
(ஊயூபாயொவபு) ஸம்ஹ்யாஶெக ॥ சரு ॥

வீர (ஸாயபு) வஜ்யயவம் கூர்ஷ்டிஂலும் தஸ்ய
வாஶ்ரயொः ।
தாவதள ஶுக்லாஜள ஸ்தாம யவாயாः கநீநிகா ॥

விஸ்தாரம் து யவம் ஸாயபுயவம் நெத்ராஶுக்லகு ।
ஜ்யோதியபுவஸ்தாணெக ஏவியபுகா-
ஸ்தாணதः ॥ சரு ॥

ஊயூபா (யொவபுரகாஶம் கலுாயபுயவாநகு) ।
தவ (நவ) திः வக்ஷ்ணொணிவாலா (யுவா) யபும்
வபுணொ வநகு ॥ சசு ॥

சுஷ்டாஶ தஶயபும் ச தஸ்யாயபும் (வொஜுதம்)
கூராசு ।
வாடாகம் (உயூபம்; உலும் நாஸிகாயாः
ஸ்ரஸ்யதெ ॥ சஎ ॥

கீழிமையைத் தொட்டிருக்குமாம். கருவிழியின் மண்டலம் 5½ யவையாகும். பக்கங்களில் வெண்விழியும் 5½ யவையே யாகும். பாவை (பாப்பா) 1 யவை அகலமும், நீளமுமாம். கண் கோடியின் சிவப்பு 1½ யவையாகும். கண்ணில் ஜியோதி (ஜியோதி – ஒளிவீசுமிடம்) 1 யவையாகும். அதில் திருஷ்டி (பார்வை) 1 யூகையளவாகும். இமைகளில் சிகப்பு 2½ யவை அளவாகும். இமையின் மயிர்கள் 90 ஆம். இமை யின் கனம் ½ யவையாகும். (46)

நாளியின் நுனியின் உயரம் 18 யவையாம். நடுவின் உயரம் 9 யவையாம். அடியின் உயரம் 4½ யவையாம். இவ்விதம் அமைந்திருக்கும் நாளியே சிறந்ததாகும். (47)

சுஹ நாஸாஜுநுவ்யாஸம் மொஜிஶிநூஸ
திநொஜ்ஜிகடு ।
வாஷ்ஷொஷ்டயவொத்ஸ்யம் ஶிநூஸ ஹியவவிஸ்தாடு ॥

ஶெய்யுயுயுயவம் வந்நியவஶஹ விஶாநுகடு ।
வாடெஸ்ரொதொஜுநும் தியுகுர் (நூயாஶம்) தியுகுர்
(தஶம் தா) யவவஸுகடு ॥ சகூ ॥

யவம் வாடஸ்ய வஹஊம் ஶாத்ரூயதகஷாவிதம்
(ஶுஷாஹ்ரதடு) ।
நிஷ்ரவஸீஜஸஷ்ரஸம் நாஸிகா திநுவாஷ்வஸ ॥

வாடஸூத்ரஸ யவாயுயுநும்பம் நாஸாஹ்ர.
ஜிஷ்யதெ ।

நாஸிகை நுனியின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். நாஸியின் அடித்தலமானது, கோஜிமூலத்திலிருந்து 1 எள்ளளவு உயர்ந்திருப்பதாகும். (கோஜி = மேலுதட்டின் நடுவிலுள்ள பள்ளம்.) புஷ்கரத்தின் உயரம் 8 யவையாகும். [புஷ்கரம் = மூக்குத் துவாரங்களின் நடுச்சுவர்] புஷ்கரத்தின் அடியின் அகலம் 2 யவையாகும். நடுவின் அகலம் 1½ யவையாகும். நுனியின் அகலம் 3 யவையாகும். நாஸா துவாரத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 5 யவையாகும். புடத்தின் நாற்றி (தொய்வு) 1 யவையாகும். புடத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். நாஸியின் புடங்கள் அவரை (பாசல்) விரையைப்போல அமைந்திருப்பனவாம். நாஸிகையானது எள்ளுப் பூவைப்போல அமைந்திருப்பதாகும். (50)

புடஸூத்திரத்திற்கு மேலே, 1½ யவையில் நாஸாக்கிரம் இருப்பதாகும். (நாஸாக்கிரத்திற்கு 1½ யவைக்குக் கீழே புடஸூத்திர ஸ்தானமாகும் என்று பொருள்.) (51)

ஸாயுதாயுயவா மொஜீவாடியவவிஸ்தா ।
த்ரிவக்ரா வொத்தரா வாரீ யவாயுயுதா ஸ்யுதா ॥

த்ரியவாயுதகம் ஸ்யாயும் (தத்தயும்) வெஷாஜுரா-
யதம் ।
உத்தரோஷ்டம் ஐவெஷாஸ்யாதம் வாவி தவெவ ஹி ॥

வக்ராஸ் ஸ்யுஸ் வாரொடிகாஸ் த்ரியவாயாஸ்-
விஸ்யுதாஸ் ।
தாவகொயரடிகாஸ்து வியவாயுதாயதாஸ் ॥ ருச ॥

வதாயுவாயதள ஏஷ்ட ஸம்டிஸுகாஹொ-
வளை ।
ஊயுபாவயொவடிஷ்ட வ தெஹ்யுஸ்தாயு-
யவாயிகள ॥

கோஜியின் நீளம் 4½ யவையாகும். அதன் குழிவின் அகலம் 2 யவையாம். மேலுதட்டின் பாலி (வரம்பு) 3 வளைவுடையதாம். அதன் அகலம் 1½ யவையாகும். அதன் மத்தியின் (கோஜிக்குக் கீழ்பாகத்தின்) அகலம் 3½ யவையாகும். மேலுதட்டின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். இதுவே வாயின் அளவுமாகும். (53)

மேல்வரிசையிலும், கீழ்வரிசையிலும் நான்கு நான்கு பற்கள் முன்பற்களாகும். மேல்வரிசைப் பற்கள் 3 யவை நீளமும் 3 யவை அகலமுமுள்ளவைகளாம். கீழ்வரிசைப் பற்கள் 3½ யவை நீளமும், 3½ யவை அகலமுமுள்ளவைகளாம். முன்பற்களுக்கு இருபக்கங்களிலும் இருக்கும் 2 பற்களுக்கு, தம்ஷ்ட்ரிகைகள் என்று பெயர். இவ்விரண்டும், கடிப்பதற்குறியவைகளாம். இவைகள் (இவைகளின் முனைகள்) மொட்டுப்போலவிருக்கும். மேல்வரிசைப் பற்களின் நீளம் 4 யவையாகும். கீழ்வரிசைப் பற்களின் நீளம்

வாஸொஷ்ஷாஷ்ஷுவாயெபுர்நாயதாவஸ்தஸவிஷ்ஷுராஃ ।
ஸுயெபுஷ்வஸஷ்ஷுராஃ வஸெஷாவஷம்ஷுராஃ ஸிஸி-
வாஸ்வபுகாஃ (மாஃ) ॥ ருசு ॥

வாத்ரிம்ஸுஸுஸம்வுகாஃ ஸவெபு ஊஷ்வுபாயொ-
டஷுவஸுகள ।
டஷாயாஸஸாயாளை தடியபுள டஷொவணள ॥

ஜிஹ்வாவஹ்தத (கு) ரூயாரோ தடியபுவிஷ்ஷுராஸிதா ।
வ்யதஜிஹ்வாஜ்ஞுரூயாரோ கணுரஸ்ரம் கரூஜ்ஞுரு ॥

4½ யவையாகும். தம்ஷ்டிரையை அடுத்து, மேல்வரிசை, கீழ்வரிசை, இரண்டு வரிசைகளிலும், இரண்டு பக்கங்களிலும், 5-5-பற்கள் அமைந்திருப்பனவாம். அவைகள் முன் பற்களைவிட ½ யவை உயரத்தில் குறைந்தும், அதன் அகலத்தையே அகலமாகக் கொண்டவைகளாகவும் இருக்கும். இவைகள் யாவும் அர்த்தசந்திரனைப்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாம். ஆகவே இந்தப் பற்கள் எல்லாமாகச் சேர்ந்து 32 பற்களாம்.

முன்பற்கள் 4 தம்ஷ்டிரைகள் 2. உபதம்ஷ்டிரைகள் 10. ஆக வரிசை ஒன்றுக்குப் பற்கள் 16. இவ்விதமாக, வரிசை இரண்டிற்கும், பற்களின் கூடுதல் 16+16 = ம் 32 ஆகும்.

மேல்வரிசையிலும் கீழ்வரிசையிலுமாக தந்தபந்தனங்கள் (பற்களுக்குப் பிடிப்பாக இருக்கும் சதைகள்) 32 ஆகும். இவைகள் பல் வரிசையின் நீளத்திற்குத் தக்கபடி அதே நீளமுள்ளவைகளாக அமைந்திருப்பனவாம். அவைகளின் உயரத்தில் பாதியளவு தந்தரோபணங்களாம். (பற்களின் முனைகளாம்) (57)

நாக்கின் நீளம் 6 அங்குலமாகும் அதன் அகலம்

ஷடங்குலம் நிரபுணம்(நிரபுணம்) விஸ்தாரம்
வெளிரயாங்குலி ।
ஸுஸ்தாக்ஷ நவயவம் தாரம் (சுயரம்)வி
ரபுணாயதடி ॥ ருகூ ॥

ஷடுவாயம் தஶுஷ்ஷேயம் தஸ்தாயபுயவவாயிகா ।
ரகுஹாரம் ததா ஶொஷம் ஸுயாக்ஷ விரபுணம் ஹவெக்ஷ ॥

ஒஷாஷயஸ்லாக்ஷ விவுகம் சுஷ்டாயபுயவஶுவுதெ ।
ஹநுஸ்ஸ தஶுக்ஷம் தஸ்லாக்ஷ (ஹநுஸ்ஸுகுரம் ஷயொயபுதி) ॥

நீளத்தில் பாதி (3 அங்குலம்) ஆம். கிருதஜிஹ்வை (உள் நாக்கு) யின் நீளம் 1 அங்குலமாகும். கண்டதுவாரத்தின் விஸ்தாரம் 2 அங்குலமாகும். (58)

நிகரணத்தின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். (நிகரணம்– உள்கொள்ளும் ஆகாரத்தை விழுங்குவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும் நாக்கின் உட்பகுதி) அதன் அகலம் 5 அங்குல மாகும். (இது உள்பக்கத்தில் சுறுங்கியிருப்பதால் 5 அங் குல அகலம் இருப்பது தெரிவதில்லை. ஆயினும், யோகிகள் ஜிஹ்வையை சோதனம் செய்யும்பொழுது, நாக்கு முழுமை யும் வெளியே எடுத்து அதை சுத்தம் செய்வார்கள். அப் பொழுது பார்த்தால் அது 5 அங்குலம் அகலம் இருப் பதைக் காணலாம்.)

வாயின் அகலம் 9 யவையாகும். அகலத்தைப்போல 2 பங்கு நீளமுள்ளதாம். அதன் உயரம் 6½ யவை யாகும். அதன் பாலிகை (வரம்பு) 1½ யவையாகும். அது நீங்கிய மிகுதி சிகப்பாக இருக்கும் பகுதியாம். அதன் நீளம் 2 மடங்காகும். (60)

ஓஷ்டத்திற்குக் கீழே சிபுகம் 8½ யவையாம். ஹநு வும் அதுபோலவே 8½ யவையாம். எனவே சிபுகம்-ஹநு- இரண்டும் சேர்ந்தது ஹநுசக்கிரம் எனப்படும். (61)

தஷுஸ்தம் வ ரு ஷ்ராக்ஷயவம் விவுகநிஷ்டதம் |
ஹ-ரு(நொ)மஷுஸ்ம் மஷாஸ் கணாஸ்மரும் வும்(ரு)-
முயுாயபுகுழ் || சுஉ ||

மஷுரெவா கயுாயுயபுா யஷநி வாவஸஹிஹா |
கணாவாஸ் ஹநொஷுயும் வெநுகொயுகுஷுவுதெ ||

சுவாஜுஷஜுரும் நெதுாஷவாஜுாஸ் கணாஷுஷுரும்(யுகுழ்) |
திகயும் கணாஷும் கயுா ததா ... ... || சுச ||

திகயும் (ஸ்வாஸ் ததகணாஷும்) கயுாதத (உரீஸிதுழ்) |
நெதுஸுதுஸம் கணாஷுஸ்ரொதொஉதம் கணாஷு-
தஜுதா (குழ்) || சுரு ||

சிபுகத்தின் குழிவைக்காட்டிலும், ஹநுவானது 3 யவை உயர்ந்திருப்பதாகும். (சிபுகம் – முகவாய்க்கட்டைக்கு மேலே உதட்டிற்குக் கீழே பதிவாக இருக்குமிடம் வரையிலுள்ள பகுதி. ஹநு என்பது முகவாய்க்கட்டை பள்ளத்திற்குக் கீழேயுள்ள பாகம்.) களமானது, ஹநுவிலிருந்து 1 அங்குலமாகும். கண்டமானது, களத்திலிருந்து $2\frac{1}{2}$ ($3\frac{1}{2}$) அங்குலமாகும். (62)

களத்தில் ரேகையானது $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அது தமனி (ஊதுகுழாய்) யைப்போலவும், வில்லைப்போலவும் இருப்பதாகும். கண்டபந்தத்திலிருந்து, ஹநு மத்தியமானது 10 அங்குலமாகும். (63)

நேத்திரத்தை அடுத்து 1 அங்குலம் அபாங்கமாகும். அபாங்கத்திலிருந்து கர்ணமூலம் 6 அங்குலமாகும். கர்ண மத்தியத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். (64)

கர்ணஸுரோதஸ்ஸானது, (ஸுரோதஸ்–துவாரம்) நேத்திரஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாகும். அங்கிருந்து காதின் நுனியும், அடியும் 2 அங்குலம்–$1\frac{1}{2}$ யவை

கணபநாஹஸ்ய ஊலும் வ கலாவாயபுயவம் லவெசு |
நெத்ரஸூத்ரஸம் கணபாவதிபுயபுவாயுயும் ததா
(யபுவிஷ்ஸாடி) || சுசு ||

வதாயபுவாயதா கணபுவீஷீ (விஷ்ணீ) விமாணாயவா
(ணம் ததா) |
விம்ஹலிஷீ ஹ்யம்ஹாலாயாஸ ஷஸ்யுவெந (வஞ்ச) விமா-
லுதா (கடி) || சுஎ ||

கணபாவதிபுஷ்ட விம்ஹலிஷீ வலிகாzzயதவதபுஹ |
தாயபாயபுயவவிஷ்ணா விம்ஹலிஷ்யாஃ கணபுவலிகா ||

கணபாவதபுஹதம் வலிஇ்யாஃ தஷயுயபுயவம் உதடி |
சுயபாஜ்லும் லவெசு கணபுவலிஇ்யாஃ விம்ஹலிஷிகா
நதிஃ || சுசு ||

யாகும். கர்ணவர்த்தியானது, நேத்திர ஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாகும். அதன் அகலம் 1½ யவையாகும். (கர்ணவர்த்தி–காதின் மேல்பக்கத்திலுள்ள வரம்பு.) (66)

கர்ணபீலி (பிப்பலி) யானது, 4 யவை நீளமும், 8 யவை அகலமும் உள்ளதாகும். (பீலி அல்லது பிப்பலி என்பது, –காதின் துவாரத்திற்குமேலே தனித்து அவரை விதைபோலவிருப்பது. இதை குருட்டுக்காது என்றும் சொல்லுவார்கள்.) பிஞ்சுஷியானது, 6 யவை அகலமும், 2 அங்குலம் நீளமுமுடையதாக அமைந்திருப்பதாம். [பிஞ்சுஷீ–காதின் துவாரத்திற்கு மேலே தொன்னை போல் குழிந்து சிறிது வளைவாக இருக்குமிடம்.] (67)

கர்ணவர்த்தி – பிஞ்சுஷீ – சூலிகை – இவைகள் நீண்டு வளைந்திருப்பவைகளாகும். கர்ணசூலிகையானது, பிஞ்சுஷியைவிட 4½ யவை அகன்றிருப்பதாகும். கர்ணவர்த்தி

யாஜாரம் (யவம் தா) விவுஜீவாரெ்யாः வாஜீ வாரெ்ஜா-
ஸ்ரிஹா ।
நிஷ்ஷாவவீஜஸ்ஹ்ரமா விவுஜீ ஷஜ்யுவாயதா ॥ எஎ ॥

வ.தாயுவவிமாரும் தசுஷ்ரொதொயொ நெத்ரு-
ஸ்ரித்ரதः ।
விம்ஸ்ரிஷ்யாः கணபுநாஜஸ்ய உஸ்ரிருயபுாஜாரும்
ஸவெசு ॥ எக ॥

கணபுாவதிபுவிமாரும்தத்ப்ரஷ்ரெ தி யவகம் ததம்
(ஸவெசு) ।
நிஜாசு (ஜ்ரம்) வியவகம் தஷ்ரசு வ்ரஷ்கணபுயாஜாரும் ॥

கணபுவெரும் கரும்ஜாரும் ஹ்ரகஸ்ஸ்ரித்ரா-
யரொத்தரெ ।

யானது, சூலிகையைவிட 1½ யவை உயர்ந்திருப்பதாகும். பிஞ்சுஷியானது, கர்ணசூலியைவிட ½ அங்குலம் தாழ்ந்திருப்பதாகும். (69)

பிப்பலீ–பாலீ–இவைகளின் இடைவெளி 1 யவையாகும். பாலியானது, பால (மூன்றும் பிறை) சந்திரனைப் போலவிருப்பதாகும். பிப்பலியானது, அவரை விதையைப் போலவிருப்பதாகும். கர்ண துவாரமானது, நேத்திர ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே 6 யவை நீண்டும், 4 யவை அகன்றும் இருப்பதாகும். கர்ண நாள மூலமானது, பிஞ்சுஷியிலிருந்து 1½ அங்குலமாகும். அதுவே கர்ணவர்த்தியின் விசாலமுமாகும். அதன் பின்பக்கத்தின் அகலம் 3 யவையாகும். அதை அடுத்திருக்கும் பள்ளத்தின் அகலம் 2 யவையாகும். அதற்கப்பால் பின் காதின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். (72)

அதற்கப்பாலே கர்ணபந்தமானது (காதின் குடும்பு) 2 அங்குலமாகும். அது திருக்ஸூத்திரத்திற்கு மேலும்

நாஹள வஷ்ராஜுராயுஃவள உஃவிதள வெசு ஷஃ-
ஜுராயுள ॥ ஏ॰ ॥

உதாரயுஃஉதாரவிஷ்ணுஃள உதாரயுஃவநஷாயுதள ।
நாஹாவலிவுராய(வ)ரள ஷ்யாதாம் விவாரம் ஷஃயுவம்
தயொஃ (தஃ) ॥ எச ॥

மாஹாதி உதாஉதா(தாயதா)ஷ்யாஸ கணு-
உலுராஷயொமதா ।
[வலிவுராவர நாஹவ்ரஷம் உதாரயாஉஃஷிதடு ॥ எரு ॥]

தஷ்யாஸ உதா விஷுஃ காயுர கூரகாடியுராஜுரா-
நதா ।
தஷ்யா யவதரயம் ஹாமம் தஷஃரீவாயாஉஷிஷ்யுதெ ॥

கீழுமாக இருப்பதாகும். கர்ண நாளத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். காது அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதன் நீளம் 6 அங்குலமாகும். கர்ண நாளத்தின் பூர்வாத(ப)ர பாகங்களின் அகலம் 1 அங்குலமும் 1½ அங்குலமுமாகும். அவ்விரண்டிற்கும் கனம் ½ அங்குலமாகும். அவைகளின் நடுவிலுள்ள துவாரம் 6 யவையாகும். (74)

கர்ண குஹையின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். குஹையானது கர்ண மூலத்திலிருந்து உள்ளே செல்லுவதாம். பூர்வ நாளம்-அபர நாளத்தின் பின் வீடு (அகலம்) 1 அங்குலமாகும். (75)

காதின் பின்வீட்டை ஒட்டி 1 அங்குலத்தில் விது அமைக்கப்பெறவேண்டும். (காதின் பின்வீட்டை ஒட்டி இரு காதுகளுக்கும் நடுவில், மண்டையும் கழுத்தும் கூடும் ஸந்திக்கு விது என்று பெயர். இதன் உயரம் 1 அங்குலம் என்பது பொருள்) கிருகாடிகையானது, விதுவுக்கு ½ அங்குலம் தணிந்திருப்பதாகும். (கிருகாடி-பிடரி) கிருகாடி

தத்ராயபூஷ்டாம்ஶேன தாரம் ஶாம்ஶேன(ஶாம்)
ஷ்ணுயோ: ஸஶெ(ஶ) |
கணாவஸுரயோ: ஷ்ணுஸஸுரயோ: ஸாயபுஷ்டாம்ஶேன ॥

ஸஷ்டாம்ஶேனவநள தாவஸ ஷ்ணுள காயபுள
ஸுஶொலநள |
ஹிக்காஸூத்ராச ஸவெச ஷ்ணுஸஸுரேணாஶ்
ஹிகொலுகடி ॥ எஅ ॥

ஶயெ ஹ்ரயபாஜ்ஜேன ச(கூ)ரெயபாஜ்ஜேன ஸஶீரிதடி |
ஜத்ருவாஹுரிரஷ்ஸுரிரம்ஸாஜ்ஜ ஷ்ணுஶுலுதா
(கூடி) ॥ எகூ ॥

யின் அகலம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதுவே கழுத்தின் உயரமுமாகும். (கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவை என்பதாம்). அங்கு (கழுத்தின் மேல் பாகத்தில்) கழுத்தின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும், கழுத்தின் கீழ் பாகம் ஸ்கந்தத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாம். அதன் அகலம் 10 அங்குலமாகும். (இந்த இடமே ஸ்கந்த ஸந்தியாம்). ஸ்கந்த ஸந்தியானது கண்டபந்தத்திற்குக் கீழே 6½ அங்குலமாகும். (77)

தோள்ப்பட்டைகள், 7 அங்குலம் பருமனுடையதாய், அழகாக அமைக்கப்படவேண்டும். ஸ்கந்த ஸந்தியின் உச்சத்திலிருந்து (உச்சியிலிருந்து) ஹிக்காஸூத்திரமானது 4 அங்குலமாகும். (தோள்ப்பட்டையின் உச்சிக்கும்–முக வாய்க்கட்டைக்கும் நடுவில் இடைவெளி 4 அங்குலம் என்று பொருள்) (78)

ஸ்கந்த ஸந்தியானது, நடுவில் 2½ அங்குலமும், ஓரத்தில் ½ அங்குலமும் கொண்டு (உயர்ந்து) ஸமப்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஜத்துரு (ஸ்கந்தஸந்தி), பாஹுவின் உச்சி இவைகளின் ஸந்தியானது அம்ஸார்தமாக ஸ்கந்த

நவாம்ஶம் ஸமியவம் தஷ்டாசு ஷியவஸம்யுதம் |
ஷடம்ஶம் ஹவெசு வாஹுமிரோ ஜத்ருஸமா-
ஹித(ம்) || அ || 80 ||

கூவிவபுராம்(ரி)ஸ ஸரெ வாஹாஹம் (ஹொரம்)ஸம்
வஷாம்ஶமுராயதா(தம்) |
த்ரிம்ஶமுராயதொக்ஷவஸரெத்ருஷும்பிதெஹுஜெ: ||

[த்ரிம்ஶமுராயதஶுக்ஷாஹ் ஸரம் ஸ்யாஷுஜ்ரதெ
ஹுஜெ |]

சுஸரசாநம் நவொவெதம் சா (சம்) ஸ நீ (ஹி) சுவா-
ஹுஜம் த (ந) யெசு |
கணாஷயீ ககுஹாஸ் ததீ கஷாஷ்கொமுகு || 81 ||

மூலமாகும். இதன் அகலம் 9 அங்குலம் 2 யவையாம். அங்கிருந்து, பாஹுமிரஸ்ஸின் அகலம் 6 அங்குலம் 2 யவையாகும். பாஹுவின் உச்சியானது ஜத்துருவோடு இணைந்திருக்கவேண்டும். (80)

முழங்கையும், தோள்ப்பட்டையும் ஸமமாக (ஒரே அளவு அகலமுள்ளதாக) இருப்பதாகும். பாஹுவிலிருந்து அம்ஸத்தின் உயரம் 5 அங்குலமாகும். உக்ஷாபத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். இது கையைத் தூக்கும்பொழுது ஸமமாக இருப்பதாகும். (உத்க்ஷாபம்-தோள்பட்டையில் உயர்ந்திருக்குமிடம்.) (81)

ஹஸ்தம் என்று அளவைக் கணக்கிடும்பொழுது, அம்ஸத்தை நீக்கியே கணக்கிடவேண்டும். [அல்லது புஜம் என்ற சொல்லுக்கு, அம்ஸம் நீங்கிய கையையே பொருளாகக் கொள்ளவேண்டும்]

கழுத்திற்குக் கீழே, "ககுத்து"-(கழுத்தின் கீழ்க் குத்து) 4 அங்குலமாம். அங்கிருந்து, கக்ஷம் (கழுக்கட்டு)

ककुद्मे कटिसूत्रा (सूत्र) ङ्गं वंशस्य विंश-
ङ्गुलायिकटि (ङ्गुलं) ।
तत्तस्य ककुदोपरिष्टात् शाखे कक्षयशाखकटि ॥ अङ ॥

तस्यादः पार्श्वपर्यन्तं त्रियवोनं नवांशकम् ।
स्कन्धसंधेरधस्तात्संधीनां सायेन्द्रियांशकम् ॥

तस्यायो रांसफलकात् स्तनसूत्रं तु संहतात् ।
तत्रान्तरं तयोर्मध्ये वक्षःफलकं सन्धिः ककुदोपरि ॥

तत्रांशकान्तरं सप्तांशकं तत्पक्षसन्धिकटि ।
तस्यांसं (रांसफलं) तयोर्मध्ये सन्धिः वंशतारं
कथितं तत्कटि ॥ असु ॥

वंशस्य पार्श्वयोः पार्श्वफलकयोर्तु(कुकेतु)
नवांशकम् ।

---

16 அங்குலமாகும். ककुத்திலிருந்து, இடுப்புவரையில் முது குத்தண்டின் நீளம் 27 அங்குலமாகும். ककुத்துக்கு 4 அங் குலத்திற்குக்கீழே, कक्षतरத்தின் எல்லையும் (कक्षतरம் – விலாப்பக்கம்) 27 அங்குலமேயாம். (83)

கழுத்துக்குக் கீழே பாஹு பரியந்தத்தின் அகலம் 8¾ அங்குலமாகும். ஸ்கந்த ஸந்திக்குக் கீழே, அம்ஸ பீடத்தின் உயரம் 5½ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழேயுள்ள மாம்ஸப்பலகை, ஸ்தநஸூத்திரத்தை இறுதியாக உடையது. ककुத்துக்குக் கீழே அம்ஸபலகையின் மத்தியம் 10 அங்குலமாம். அதற்கு 3 அங்குலத்திற்குக் கீழே, 7 அங் குலம் (அகலம்) பக்ஷஸந்தியாம். அது மாம்ஸளமாயிருப்ப தாகும். அவைகளின் ஸந்தியில் வம்சதண்டத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாம். (86)

வம்சத்தின் பக்கங்களின் அம்ஸ பலகையின் அகலம்

ஸ்ரஹதாளு ஷ்டாம் ததா வம்ஶாக் ஸுவ்ரதிஷ்டா-
கராஹ(த)யோ: ॥ அஎ ॥

ஸ்ரஹதாம் கடிவலாஹ்ரு ஶ்ரீ ஸுஷ்டாஜ்ஜுராயதே ।
தஸ்வநம் (ததா)ஸ்யாக் வதுலாபாம் தஷயோ-
தோரராயிகே ॥

கடிஸலெஶுவ்வ ஸாயுஶாரராரு வம்ஶகாஹுகே ।
வம்ஶகஸ்ய வாரர (ஷ்ட)ாத்ரு லாரம் வாயுரரா-
ஹ்ரதே ॥ அக ॥

(ஸா)ஸாயுஸ்ரதிரா ஸ்யாக் கடிவலுவிஶாரு தா ।
ஜவநஸ்ய வஹிவ்ரஷ்டெ வம்ஶவ்யாவிவிவாஷ்டயோ: ॥

ககுந்தரம் ஹவெக் ஸாயுஷ்டாம்ரரு விஶாரு தா ।

---

9 அங்குலமாகும். இவைகள் மாமிசளிச்சு இருப்பவைகளாம். அதற்குக் கீழே பக்கங்களில் இருக்கும் மாம்ஸப் பத்தைகளுக்கு "பிருஹதீ" என்று பெயர். இவைகள் வம்சத்திலே சேரக்கூடியவைகளாம். இவைகளின் நீளம் 17 அங்குலமாம். (88)

பிருஹதியானது கடிபந்தம் வரையில் 7 அங்குலம் அகலமுள்ளதாம். அதன் கனம் (அகலம்) 16 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே அதன் அகலம் 17 அங்குலமாம். கடிஸந்திக்குக் கீழே "கண்டகம்" என்ற இடமாகும். அதன் நீளம் 13½ அங்குலமாம். கண்டகத்திற்கு முன்பாக (கீழே) பாயுவானது (மல துவாரமானது) 4 அங்குலத்திலிருப்பதாகும். கடிபந்தத்தின் அகலம் 19½ அங்குலமாகும்.

ஜகனத்திற்கப்பாலே, பின்பக்கத்தில் வம்சத்திற்கு இரு பக்கங்களிலும், ககுந்தரமிருப்பதாம். (ககுந்தரம்-

நிஷ்டம் ககுந்தரஸ்யாஸ்ய (ஸ்ய) ஸ்யாந்தரே
விஷ்வாலகே ||

விஷ்வாலகயோஸ்ஸியுக் கடிஸ்தோ (ஸ்தூணா) யம்
ஸாதுகா |
வாலகா ஸ்யாந்தரா தாரா ஸாயுதாயுராந்தரா
கதி (ஸ்தாயதம்) || கூஉ ||

ஸ்ரீமாநுஸ்வா லவேக தாரம் நவாந்தரூநாயம்
ஸுவதுஷ்ஸ்ரீ |
கணா கவுவாவகா வ்ரதம் ஸிரோவாவரிவெஷ்டிதி ||கூகூ||

ஸ்ஸநாஞ்சரா ஸ்ஸநாயி(ஸ்ஸி)ஞ்ச ஸஸ்தாஷ்டயவ உவ்வி |
கக்ஷாக ஸிஞ்ச லவேக தாவக ஸ்ஸநா கக்ஷாக
வதுஷ்ஷுவி || கூச ||

கக்ஷாக ஷலஜ்ஜாநாக நிஷ்டரோஸ்ரக க்ரியவாயிகி |

ஸ்பிக்பிண்டங்களின் குழிவு) அதன் விசாலம் 6½ அங்குலமாகும். ககுந்தரத்தின் அந்தமானது பள்ளமாக இருப்பதாம். அங்கு இரண்டங்குலத்தில் விதுகண்டம் இருப்பதாகும். (92)

கடியானது (இடுப்பானது) விதுகண்டத்தின் நடுவில் 4½ அங்குலம் இருப்பதாகும். விது கண்டத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். ஸ்பிகாலம்பத்தின் (மாம்ஸபிண்டமான பிருஷ்டபாகத்தின்) அகலம் 0½ அங்குலமாகும். அது வட்டமாக இருப்பதாம்.

கண்டமானது சங்கைப்போல வட்டமாய் 2 கோடுகளால் சூழப்பட்டிருப்பதாகும். இரண்டு ஸ்தநங்களின் மத்தியபாகம்-ஸ்தனத்திலிருந்து ஹிக்கை-கக்ஷத்திலிருந்து ஹிக்கை இவைகளின் நீளம், 13½ அங்குலமாகும். ஸ்தநமானது, கக்ஷத்திலிருந்து 8 அங்குலமாகும். (94)

ஹ்ருதயாச் ஛ஸ்தநவீம்ஸ்ச தாம்ஸ்தாயஸ்தாஜ்ஜாயந்தே ॥

கக்ஷாச் கக்ஷ்யாராம்ஸ்தாவ் வாதாந்தயவ்கராணுகே |
஛ஸ்தநவீமொஜ்தா கக்ஷ்யா ஸ்யாஜ்ஜாயேஜ்ஜசவாரே-
உபாவே ॥ ௯௩ ॥

[஛ஸ்தநவீமொஜ்தா கக்ஷாராம்ஸ்தாவ் தசவாரோஹாவே |]
விஷ்கம்஭ாம்ஸ்தாவ் யவா வ்ருத்தா ஛ஸ்தாக்ஷா ஸ்யாத்யவொஜ்தே
(வலிவாகம் யவே |)
஛ஸ்தாக்ஷா வியவாஜ்(வாதா)ரா தத்தோயஸ்ஸ்யாம்ஸ்தாவ்
஛ஸ்தே ॥ ௯௪ ॥

ஹிக்கா வியவநிஜ்ஞா ஸ்யாச் ஜத்ருரோவா கவ்ய லவெச் |
ஸவ்யாவதாம்ஸ்தாவ்யாஸா நாலிஷ்டாவ்யவநிஜ்ஞா(கா) ॥

உரஸ்ஸானது, கக்ஷத்திலிருந்து 6 அங்குலத்தில் தணிந்திருப்பதாகும். உரஸ்ஸைவிட, ஹிருதயமானது 3 யவை அதிகமாகத் தணிந்திருப்பதாகும். (உரஸ்–மார்க்குழியின் மேல்தடம், ஹிருதயம்–மார்க்குழி) ஸ்தந பீடமானது, ஹிருதயத்தைக் காட்டிலும் 1½ அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதாம். (95)

கக்ஷத்திலிருந்து, கக்ஷதரமானது 4½ அங்குலமாகும். கக்ஷத்தைக் காட்டிலும், ஸ்தந பீடமானது, 1 அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதாம். அது முன்பக்கத்தில் 12 அங்குலமிருப்பதாகும். ஸ்தநாக்ஷமானது 2 அங்குலம் 1 யவை வட்டமாக இருப்பதாம். சூசுகத்தின் உயரம் 1 யவையாகும். ஸ்தநாக்ஷத்தின் (சூசுகத்தின்) அகலம் 2 யவையாகும். அதற்குக் கீழே 3 அங்குலம் (வரையில்) ஸ்தந (மண்டல) மாகும். (97)

ஹிக்கையானது (நடுவில்) 2 யவை குழிந்திருப்பதாம். ஜத்துருவில் (ஸ்கந்த ஸந்தியின் நடுவில்) 2 அங்குலம் கோடு

யவெரியாம்ஶுராஹோஃ ஶ்ரோணிஃ வாஶ்வே ஷஷ-
ஜுஶுடு ।
த்ரிம்ஶுராயுரா கடிஃ ஶ்ரோணியாஃ ஶேஷம் வ்யாச
ஜெஜ்ஜ வீம்கடு ॥ ௬௬ ॥

வாயுவஜ்யாம்ஶுரும் ஶிஜ்ஜீவம் தாரம் த்ரிபாத்கடு ।
ஶுஷ்காயுஃவம் லவெச தாயுராயுராம்ஶுரும் விவுரும்
வஸடு ॥ ௩ ॥

கடியா உவரி ஹிக்காயாஃ பீ(வ்ய)ஷஷா நகவாஶ்ரயுடு
(உகடு) ।
ஜெஜ்ஜஉயெபுரு வாஸ் வ்யாச வாயுரு ஊர்த்வ-
பாத்கடு ॥ ௩௧ ॥

வ்ருதிஷ்டா(வெஷா)ம்ஶுரும் வஸியவம் ஜாநுஶ்ஶோரு-
விஷ்டுடு ।

இருப்பதாகும். நாபியானது, வலமாக சுழிந்து, 1 அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாய், 6 யவை பள்ளமாக இருப்பதாகும். நாபிக்குக் கீழே 5 3/8 அங்குலம் ஶ்ரோணியாம். ஶ்ரோணியானது பக்கங்களில் 6 அங்குலமாகும். ஶ்ரோணிக்குக் கீழே 3½ அங்குலம் கடியாகும். (கடி–இடுப்பு) அது கழிந்தது மேட்ர பீடமாகும். (99)

லிங்கத்தின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 3 அங்குலமாகும். முஷ்காலம்பத்தின் நீளம் 4½ அங்குலமாம். அதன் அகலமும் அவ்விதமே (4½ அங்குலம்) ஆகும். கடிக்குமேலே (இடுப்பிற்குமேலே) ஹிக்கையானது விருஷபம்போல் தோற்றமுடையதாகும். மேட்ரத்தின் உச்சியானது ஊருபந்தமெனப்படும். அதன் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். (101)

ஜாநு மண்டலத்தின் (முழங்கால் வட்டத்தின்)

தலூநம் ஷுயஷுரோக்தம் ஸ்யாத் வாஹ்ஹுபுவநம்
விகொஷுகடு ॥ ரஉ ॥

வ்ரஷஜாநு விஶாலம்(து) வநம் தாரம் விகொஷுகடு ।
ஶுஷ்லாமெ லவெக ஶொஷஶுஹயொரவி வாஹ்ஹுயொः ॥

ஜாநுஜாதிநிரயவஸ்ஸுகம் ஊவம்ஸ்ஷுவஷுஷுகடு ।
வ்ரஷஜாநுஶ்ரிதஜஸ்ஸும் வாஹ்ஹுபுவநம் கஷுதகடு ॥

... ... ஶம் வாஹ்ஹுபுயொரஜுவபுஹிமபுதெ ।
ஶுஷ்லாந்தாமெ (... ... ...) ॥ ரரு ॥

க்ரஜெண விவுஷுவஷுஜொநிமபு ।
... ஸ்ரதிஷ்டாயபுாம்ஶுஷும் தாரம் ஶுஷாம்ஶுபு ॥

ஸாயபும் ஸ்ரவஷதாம்ஶம் ஸ்யாத் ... ஷும் வநடு ।
ஶொஷாணி ஸஷதாம்ஶாநி விஷ்ஹரெணாம்ஶுஷுாநி ஹி ॥

அகலம் 4 1/4 அங்குலமாம். அதன் கனம் 2½ அங்குலமாம். அதன் பார்சுவபந்தம் (பக்கப்பிடிப்பு) 4 அங்குலமாம். முழங்காலின் பின் கனம் 2 அங்குலம். அதன் அகலம் 4 அங்குலம். நீக்கிநின்ற இரண்டங்குலமும் அதன் மத்திய பாகமாகும். (103)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

புரவடியானது (கணைக்காலில்) சேருமிடத்தில் 4½ அங்குலம் அகலமாகும். அதன் உயரம் 5½ அங்குலமாகும். உள்ளங்காலின் கனம் 4½ அங்குலமாகும். மற்ற பாகங்கள் ஸமமான (பொருத்தமான) உயரமும் 1 அங்குலம் விஸ்தாரமும் உடையதாகும். (107)

சுவஷ்ஷயுவவிஷ்ஸாரமெவுபுஉமுஷ்ஷம் நவடு |
உமெவ வொஸ்ஸுயொஷ்ஷியபுவாதி(கூவஜீபுயி)சுவா
நவம் நயெசு || ௩௮ ||

வதுமுயபுவதுஸ்ஸாயபுஉயுஉயுயவெஃ கூஉசு |
நவாநா தநஉ ஜீஷ்ஷ தஜீபுநுஷி(ஏஷா)கநிஷிகடு ||

திரயவாஏாதஉயபுஞாஉயபுாயொநவ ... ... |
[திரயவாஷிகஉயபுாயபுயவொநம் தமு நவாயதடு |]
நவாயாஉ உமெவ தகூகூ நவஷ்ஸா(தாரம் உமெவொஊ)
தடு || ௩௰ ||

தஜீபுநுாமு(ஷஉஜீமெஷ்ஷாஏ)ஞாம் தமு வதுமுயபுவடு |
வவபுஉயகஉமுஷ்ஷம் (ஔஷாம்மு)ஐஷ்ஷிவவபுகாஃ ||

ஸ்ஸஷ்ஷுதாமுஹ்ரவெபுஸ்ஸு ஜீவபும் தஜியபுவாயிகடு |
[ஸ்ஸ்ஸாஹ்ரவெபுஜீவபும் தமு தத்தாதுஷ்ஷாஏவுவாயிகடு |]

பெருவிரலின் நகமானது, 8 யவை விஸ்தாரம் 6 யவை நீளமுடையதாகும். முன் பக்கம் அடிப்பக்கம்-பக்கங்களில் 1 யவை நீக்கி (நகமூலமாக) விட்டு நகத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். சுட்டு விரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் நகங்களின் அகலம் முறையே $4\frac{1}{2}$-4-$3\frac{1}{2}$-3 யவைகளாம். அவைகளின் நீளம் முறையே 3-$2\frac{1}{2}$-2-$1\frac{1}{2}$ யவைகளாம். நகத்தின் அகலத்தை நீக்கி, நகத்தின் நீளமானது முன் பக்கத்தில் உயர்ந்திருப்பதாம். (110)

பெருவிரல் சுட்டு விரல்களின் அடியில், 4 யவை இடைவெளியிருப்பதாகும். பெருவிரல் 2 கணுக்களைக் கொண்டதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களையுடையவைகளாம். (பெருவிரல் நீங்கிய மற்ற விரல்களின்) அக்கிரபர்வங்கள், அந்தந்த விரல்களின் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1 யவை கூடுதலாக நீண்டிருப்பவைகளாம்.

சுஜ்ஷஉமுவவபுாஃ வவபுணொவ்ஸ(ஷ்ஸாஃ)ரீரிதடு ||

ஸொஷாம்ஹ ஸீநாம் ஸொஷாம்ஸம் ஷியா கூரெவ்கஸெகுகு |
வாஷ்ணுஹாமெ(ம்) ததம் வஷ்ணாஜ்ஞமுஸாயதவதுஹ்ஐ ||

ஸொஷா தா தமுஸயா ஷ்யாஸ ஸொஷஉஷ்ஹ்யா விவக்ஷ-
ணெஃ |
ஸம்வவக்ரு த்ரிஸமுவ்ஜ்ஞெவாஃ வாஷதெவ உதாஃ ||11ச||

ஸவபுாஜ்ஞாநி ஷ்ஸவிஷ்ஷாஹ த்ரிமணாவ்ரதவதி ஹி |
த்ரிமணாஸ த்ரி வஷ்ஷாஹெஸாயிகா நாஹா
ஸாவதுஹ்ஐ ||11டு||

பெருவிரலின் இரண்டு பர்வங்களும் (கணுக்களும்) ஸமமான அளவு நீளமுடையவைகளாம். (112)

மற்ற விரல்களின் அக்ர பர்வத்தை நீக்கி, பாக்கியுள்ள நீளத்தை ஸரிபாதியாகக் கணக்கிட்டு, ஒவ்வொரு பாகமும், ஒவ்வொரு பர்வாவின் நீளமாகக்கொள்ள வேண்டும்.

குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். அது 5 அங்குலம் நீண்டு வட்டமாக இருப்பதாகும் அதுபோக மீதியிருப்பது பாததல மத்தியமாகும். மற்றவைகளை ஊஹித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பாததலத்தில் சங்கம்–சக்கரம்–சூலம்–பதுமம் முதலிய ரேகைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. (114)

எல்லா அங்கங்களும், தன் அகலத்தைப்போல மூன்று பங்கு, சுத்தளவு கொண்டவைகளாம். நன்கு வட்டமான அங்கங்கள், தனது அகலத்தைப்போல மூன்று பங்கும், அதில் 5ல் 1 பாகமும், சுத்தளவாகக்கொண்டவைகளாம். (115)

ஸஷ்ட(நவ)ஹாஶ ஸமாஶ வெஶ ஊயஷ்டாயகோய-
தூயுதா ।
வக்ஷ கணாஶ வ வவெஷாரா ஜாநுஜாவாதுராஜுஷீ ॥

ஸாஹுகூவபுரயொஶ்ரா(கஷ்ரா)வி உணிவாஸ
(தயாம்ஶுழு) ।
உக்தவுரணாடயிகா ஸா(ஷ)பஶாதூ வ உதுகுழ ॥

ஷியவ தியவ வாவி யமா ஶொஹாநிதா ஹவெஶ ।
கதுஶ நாஸீ ஹுவெஷாக்ஷாயதெ வ விஷ்ரதெ தயா ॥
[கதுஶ நாஸா ஹுவ வாக்ஷாயதெ விஷ்ரதெ
தயா ।]

ஸாயபாஜுஶுஜுஶுயிகூ யொஜயெத்தவிவக்ஷணா ॥

7(3)ம் 4ம் ஸமபாகமாக இருந்தால் ஊர்துவ காயமும் அதக்காயமும் ஸமமாகும். [மூர்தா–கேசாந்தம்–நேத்திராந்தம்–புடாந்தம்–ஹநுவந்தம்–கண்டம் – ஹிருதயாந்தம் நாபியந்தம்–மேட்ராந்தம் ஆகிய 3 அங்கங்களும், ஊரு–ஜாநு–ஜங்கை–பாதம் ஆகிய 4 அங்கங்களும், ஸமபாகங்களாக இருந்தால், உடலின் கீழ்க்கூறு, மேல்க்கூறு, இரண்டும் ஸமபாகமாக இருப்பதாகும் என்பது பொருள்.]

முகம்–காது–மார்பு – துடை—முழங்கால்—கண்டைக்கால், பாததலம்–கால் விரல்கள்–புஜம்-(மேல்கை)முழங்கை மணிக்கட்டு–உள்ளங்கை–கை விரல்கள்–இந்த அங்கங்களை, அழகுற அமைப்பதற்கு அவசியமானால் அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் அளவைக்காட்டிலும், 1½ அல்லது 1 அங்குலமும் 2 யவை அல்லது 3 யவையும் அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

நாஸிகை-புருவம்-கண்-இவைகளை நீளமாகவும், அகலமாகவும் செய்வதற்கு, 1½ அல்லது 1 அங்குலம், (யவை) புத்திமான் கூட்டிக்கொள்ளலாகும்.

[கேசாந்தம் ச ஹ்ருதந்தம் ச வாடாந்தம் ஹநுஸீகே |
ஹஸ்தம் ஜாநு ச பாதம் ச ஸஷ்டாந்தம் து ஸமம் விதுः ||]
ஸுவிலுக்ஷ்ம் ஸமஸ்தாங்கம் பாரமேஷொத்தமுக்ஷணம் ||

ஸம்பூர்ணபுவக்ஷோ விபுலம் முகுடம்
உத்தாஜுவொணம் விபுலாயதாக்ஷம் |
ஸம்பூர்ணபுவக்ஷம் பரிபூர்ணபுகுக்ஷி
வ்ருத்தாயதம் ஷொः பாரமேஷொத்தமஸ்ய || கஉக ||

மைவம் ப்ரதிஷ்டம் ஹரதாயுஷாநம்
உச்சக்ரவக்ஷம் ஸுபுஜாவஸ்தாமு |
வொக்ஷம் பாரா ஹாரமயிப்ரபாணை
ஷ்ணாம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸுபூஜெந || கஉஉ ||

இதி ஸாரஸ்வதீயே சித்ரகர்மணி உத்தமஷாதாளாநகுணம்
தாச தாளீயொநாம: ஸமாப்த: ||

கேசாந்தம்-திருகந்தம்-புடாந்தம்-ஹநுவந்தம்-கண்டம் ஜாநு-பாதம்-இந்த 7 அங்கங்களும் ஸமமான அளவு உடையவைகளாம். ஸகல அங்கங்களும் நல்ல பாகு பாடுடன் விளங்குவது புருஷோத்தமலக்ஷணமாகும். (120)

நிறைந்த மார்பும் விஸ்தாரமான நெற்றியும் உயர்ந்த மூக்கும் நீண்டு விறிந்த கண்களும் நிறைந்த முக்மும் நன்கு நிறைந்த வயிறும் வட்டவடிவமாய் நீண்ட தோளும் புருஷோத்தமலக்ஷணமாகும். (121)

இவ்விதமாக உத்தம தச தாளத்தில் அங்கங்களின் அளவுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. மத்தியம தச தாளமானது முன்பு தாசரதி ராமனின் அளவைக்கூறும் பொழுது கூறப் பட்டுவிட்டது. இனி மத்தியம தச தாளத்தாலே ஸ்திரீ மானத்தைக் கூறுகிறேன். (122)

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்மசாஸ்திரத்தில் உத்தம தசதாளமானத்தைக் கூறும் மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

வதுயோபாயம் ॥

॥ அத உபஷதாஹ ஸ்ரீபாநடி ॥

[ஸ்ரீபாநம் ஔதாஹெந உபஜெநாய வக்ஷ்யதெ ।]
உபயுகெபாஹுகா லாமா தஹுாஹெத்ரா வஷபுவடி ।
வதுயபுவாயிகா லாமா பெடாஹுா பெடதொ ஹநு(3) ॥

வஷபுவா திரபாத்ரா ஸ்யாச் ஹெநாக் கணா
விகொருகடி ।
கணாத்து ஹ்ருதயா நாஹி நாஹெயொநி த்ரயொபா ॥

யொநெரூவுாயதா மஹொரூரும் (ஷஷ்டிபாகா)
ஜாநு விகொருகடி ।

நான்காவது அத்தியாயம்.

மத்தியம தசதாளம் ஸ்திரீமானம்

மத்தியம தச தாளத்தாலே ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன்.

மூர்தா-கேசாந்தம்	4	அங்குலம்
அங்கிருந்து நேத்திராந்தம்	$4\frac{3}{4}$	,,
,, புடாந்தம்	$4\frac{1}{2}$	,,
,, ஹநுவந்தம்	$3\frac{3}{4}$	,,
,, கண்டாந்தம்	4	,,
கண்டத்திலிருந்து ஹிருதயம்	13	,,
ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி	13	,,
நாபியிலிருந்து யோநிவரையில்	13	,,
யோநியிலிருந்து துடையின் நீளம்	26	,,

உக்ஷ்ரதிः ஸ்யாக் ததொ ஜம்வா ஹாமம் வரீஂ
தயாயதடு ॥ ௩ ॥

தஷா(ஶா)யதம் வதாஹுராமம் ஸுஜுஷாயதம்(ஷம்)
வதாஜுஜுயு ।
தஷெவ தஜுரீஷீவயும் ஶொஷாஜுஜுயுः வாஸ்ஸுரு ॥

ஸுயுராஜுஜுஜெ(ா)நஷீவயுः ஸ்யுः தாரம் தாஸா-
உநுக்ரூஸாக் ।
ஷொலுராஷுள வ ஸஷ்டாயுஸஷ்டுஷ்யுவஷிஉதடு ॥

ஸுவிஷ்டாரராயுவிஷ்டார(ா) நவாஜுஜெ(ா)உவொ-
ஊதடு (ாः) ।

முட்டுக்கால் நீளம் (முழங்கால்) 4	அங்குலம்	
கண்டைக்கால் நீளம் 26	,,	
அதற்குக்கீழே பாதத்தின் நீளம் 4	,,	
ஆகக் கூடுதல் அங்குலம் 120	,,	(3)

பாதத்தின் நீளம் 16 அங்குலமாகும். காலின் பெரு விரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். சுட்டு விரலின் நீளமும் 4 அங்குலமேயாகும். மற்ற விரல்கள், நீளத்தில் ஒன்றுக் கொன்று ½ அங்குலம் குறைந்தவைகளாம். (சுட்டு விரலை விட நடு விரல் ½ அங்குலமும், நடு விரலைவிட அணி விரல் ½ அங்குலமும், அணி விரலைவிட சிறு விரல் ½ அங்குலமும் குறைந்திருப்பதாகும்)

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் 5 விரல்களும் முறையே, 16-8-7½-7.6-யவை அகலமுள்ளவைகளாகும்.

அந்த விரல்களின் நகங்கள், அந்த விரல்களின் அகலத்தில் ஸரிபாதி அளவு அகலமுள்ளவைகளாய் முன் உயர்ந்து இருப்பவைகளாம்.

வாஹாரு தறுவெவுறும் திரகறும் வுவஷஸ்ய தா ||

விஷ்டாரஸுஸுதம் வெஷாஜுறும் வாஷ்டிபு விகொறுகடு |
சுக்ஷாரஸுஷ்ஷாஸுவிஷ்டாரம் வெஷாஜுறுஸுஷிரிகடு || எ ||

நஸுகாவிவுறும் லாரம் ஜாவாஸ்யம் திரகொறுகடு |
ஸத்தாரஸுறும் ஜாநுதுதம் ஸுரஸுஸுறும் உவம் லவெசு ||

ஹஷ்டிஹவ்வஸம் வ்ரதம் ஸுவபா நஸுகஸுவிகடு |
உஸுவம் கடிதாரம் ஸ்யாசு வீரம் ஸவ்வாஜுறும் ந
(த)கடு || கூ ||

தாயபாரஸுறும் தஷாயாஸம் சுஷ்ரஸுஷுஸுவ்ரஷவசு |

பாததலத்தின் அக்ர பாகத்தின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். புறங்காலின் உயரமும் அகலமும் 5 அங்குலமாகும். குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். கணுக்கால் ஸந்தியில் இரண்டு முழிகளின் மத்தியத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். (7)

நளகையின் அகலம் (நளகை-கணுக்கால் முண்டுகளுக்கு மேலேயுள்ள இடம்) 4 அங்குலமாகும். நடுக்கண்டைக்காலின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அடித் துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். (8)

துடை முதல் நளகை வரையில் காலானது, யானையின் துதிக்கைபோல வட்ட வடிவமாக இருப்பதாகும்.

இடுப்பின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். பீடத்தின் (யோநிபீடம்-தொப்புளுக்குக்கீழே இடுப்பு வரையிலுள்ள பாகம்) அகலம் 7 அங்குலமாம். அதன் உயரம் 4 அங்குலமாம். (யோநிபீடமானது) அரச இலையின்

விவரும் காம்ஸலும் மாஹ்ய ஶ்ரோணி தாரம் கலாஷ ||

ஶ்ரோணிநெத்ரதலாரம் (த்ரிகாரம் தாரம்)
ஸஷ்டாம்ஶலும் து நாஹ்ய: |
நாஹி ஷட்வுவஷிஷ்டாரமாஹீரோ(ரம்) உதரஸ்ய ஶெ.
(ரகரெ) || ௨௧ ||

ரமாஹ்ரம்ரவிஶாலும் ஸ்யாத் ஷ்டநாயொ ஹ்ரதயா-
வயள |
த்ரயொதஶாஜ்ரலும் தாரம் ஷ்டநதாரம் நவாஜ்ரலு || ||

வரிவாகம் த்ரிஜ்ரலும் தாரம் ஷ்டநொஷ்டம் வதாரயுகு |
சுயபாஜ்ரலும் ஷ்டநாக்ஷம் ஸ்யாத் உரஸ்தம் வியவம் ஹவெத் ||

பின் பக்கத்தைப்போல இருப்பதாம். குஹ்யமானது, விஸ்தாரமாய் மாம்ஸளமாயிருப்பதாம். ஶ்ரோணியின் (அடிவயிற்றின் உச்சியின்) அகலம் 20 அங்குலமாம். (10)

ஶ்ரோணி நேத்திரத்தின் (ஶ்ரோணி நேத்திரம்-அடிவயிற்றின் மத்தியபாகம்.) அகலம், நாபிக்குக் கீழே 7 அங்குலமாம். தொப்புளானது, 6 யவை அகன்று கம்பீரமாய் ஆழ்ந்திருப்பதாகும். வயிற்றின் மத்திய பாகத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழே ஹிருதயத்தின் அகலம் 13 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். (12)

ஸ்தந சூசுகத்தின் அகலம் 3 அங்குலமாகும் (சூசுகம் ஸ்தந மத்தியத்தில் கருப்பாக இருக்குமிடம்) ஸ்தனத்தின் உயரம் 4½ அங்குலமாகும். ஸ்தநாக்ஷத்தின் (முலைக் காம்பின்) அகலம் ½ அங்குலமாம். அதன் உயரம் 2 யவையாம். (13)

கக்ஷங்களின் மத்திய பாகத்தின் அகலம் 17 அங்குலமாகும். மேற்கையின் (பாஹுவின்) நீளம் 26 அங்குல

கக்ஷயொரந்தரம் ஸவ்யஷரம்ஹஸ்தவிஸ்தாரகே |
ஷஷ்டிஸ்தம்ஹஸ்தம் பாஹுஸீவ்யம் கொவ்பூரம் ச்யாஹஸ்தம்
ஹவெக || ௫௪ ||

[ஷஷ்டிஸ்தநிவ்பாஹுஸீவ்யம் கூர்வ்பூரம் ச்யாஹஸ்தம்
ஹவெக |]
(ப்ரகொஷ்ட தந் நிஷண்டாந்) தந்
ஸவ்யாம்ஹஸ்தாயதே |
ஏயாம்ஹஸ்தோ ஸ்யாக் நிகுஸ்தா வங்குஷ்ஹஸ்தாயதெ ஸ்ய-
(ஸ்ய)தெ || ௫௫ ||

தஜ்ஜுநாநிகாஸீவ்யம் (கொ)ஹஸ்தகநிஷ்டெவிகுஸ்தா-
யதெ |
நவஸவ்யாவ்ய ஸவ்தெஹஸ்தயவெஷ்டாரம் யதாக்ரமே || ௫௬ ||

சுஜ்ஜுஷ்டாஹ்யாம்ஹஸ்தாநாம் தந் ஷலம்ரெ வதந்தரம்ரகே |
ஸ்ரீ(நவ)தாரொஜ்ஜுஸ்தாநாம் ஸ்யாக் நவஸீவ்யம்
யவாயிகே || ௫௭ ||

ஷலஶ்ரிவெஷலுதத்ஹஸ்வ்யாம்ஹஸ்தாக் ததம் க்ரமாக் |
தந் வ உணிவாஸ்ம் வ ப்ரகொஷ்டயோ வ கொவ்பூரே ||

மாகும் கோர்பரத்தின் (முட்டுக்கையின்) நீளம் 2 அங்குலமாம். (14)

பிரகோஷ்டத்தின் (கீழ்க் கையின்) நீளம் 18 அங்குல மாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். நடு விரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். சுட்டு விரல், அணிவிரல் களின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். பெருவிரல்-சிறுவிரல்களின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் ஈறான விரல்களின் அகலம், முறையே 9-7-8-7-6-யவையாகும். விரல்களின் அகலத்தில், மேல் 4 பங்கு, நகங்களின் அகல மாகும். அவைகளின் நீளம் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1 யவை கூடுதலாக இருப்பதாகும். (17)

தொஷயும் ஸுஜேஷுஷு வ கணும் ஸஷ்டாம்ஶுஷு தது |
உவெகோஷாம்ஶுஷு கூக்ஷுடாணுஸாகூ ரதி || ௰௯ ||

கெஶாஞ்சாக் ஸுஷ்ட விசாதூயஷுக்ஷிவியவகொஷுகு |
வாடாஷாஸ்ரு யவாஜுஷுஷு தஷயும் மொஜ்யாயதம் உது || ௨௦ ||

கயாரம் நு யவாஜுஷுஷு ஶொஷ ஹநுஷுஷாஹ்ரு தது |
கணுரு(ஞா)க் ஹநுக் திரசாதூயஷு தூம்ரம் ஶொஷ
வாரொஷ்ரு || ௨௧ ||

உதி ஸாஸ்வஸ்தீயெ தீத கஉஶாஸ்ரெ ஶ்ரீஷுஶாதாஸ்ரெ
ஸ்ரீமாநகயாநம் நாம அதாயெஷுயாயாய: ஸமாப்த: ||

உள்ளங்கை-கணுக்கை- முன்கை-நடு முழங்கை-புஜ மத்தியம்-புஜமூலம்-இவைகளின் அகலம், முறையே, 6-3-4-5-6-7 அங்குலங்களாகும். கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். அது கோமிமுட்டை வடிவமாக இருப்பதாம். (19)

கேசாந்தத்திலிருந்து புருவம் 2½ அங்குலமாகும். அதிலிருந்து, கண் 2 அங்குலம் 2 யவையாகும். நாஸா புடத்திலிருந்து வாய், 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். அதில் ஸரிபாதி அளவு கோஜிபின் (மேலுதட்டின் நடுவிலுள்ள பள்ளத்தின்) நீளமாகும். (20)

அதரமானது, 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். இவைகளை நீக்கி மிகுந்தது ஹநுவாகும். (முகவாய்க் கட்டையாகும்.) முகவாய்க் கட்டையானது, கண்டத்திலிருந்து 3½ அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதாகும். மற்றவைகள் (உத்தம தாளத்தில்) முன் கூறியது போலவேயாகும். (21)

ஸாஸ்வதிய சித்திரகர்மசாஸ்திரத்தில் மத்தியம தசதாளத்தில்
ஸ்திரீமானத்தைக் கூறும்
நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

வங்குலோபயோயம் ||

|| சம உயரமுள்ள தாளம் பாரிஷாநடி ||

ஸவிம்ஸதிஸதாஜுஸ்ரீயுக்தம் ஸுதாளம் தா வாஹதம் |
உலியபாதுஜிதி நிஜிபுஷ்டம் உலியபா ஸவியவாம்ஸுகுடி ||க||

ததம் திரிதாளம் கெஸாந்தம் தஷ்டாஞ்சதாளம் ததம் வாடி |
தஷ்டாச ஹநுஜுகம் ஸவியவம் ஹாரம் பூகீதிபுதடி || உ ||

சயபாஜுஸ்ரீயும் மஹம் கண்டம் திரிதாளம் ஷயுவம் லவெச |
தஷ்டாச ஹ்ருதயவயபுதம் விஷ்ணுதாளம் வஷயுவடி ||ங||

தஷ்டாஞ்சாலிஷ்டதொ ஜெஜ்ரம் ஸாம்ஸுகுடும் தாகுசெவ ஹி |

ஐந்தாவது அந்யாயம்.

மத்தியம தசதாளம்—புருஷமானம்.

மூர்தா முதல் பாதம் வரையில் 120 அங்குலம் அளவைக்கொண்டது மத்தியம தசதாளம் எனப்படும். அந்த 120 அங்குலங்களில்,

உச்சியின் அளவு	$1\frac{1}{4}$	அங்குலமாகும்.
அங்கிருந்து கேசாந்தம்	3	,,
அதிலிருந்து நேத்திராந்தம்	$4\frac{1}{4}$	,,
புடாந்தம்	$4\frac{1}{4}$	,,
ஹநுவந்தம்	$4\frac{1}{4}$	,,
களம்	$\frac{1}{2}$	,,
கண்டம்	$3\frac{3}{4}$	,,
ஹிருதயாந்தம்	$12\frac{3}{4}$	,,
நாபியந்தம்	13	,,
மேட்ராந்தம்	13	,,

தஷ்டாஷ்டாஸ்யா வஜுவிம்ஶதாத்ரா ஸஷட்யுவடு ॥ ச ॥

லாபம் ஸபியவம் ஜாநு ஜம்வா சொரு ஸாயதா ।
வரணம் ஶியவம் லாபம் ஸ்தூஷ்டாஜ்ஞாயதடு* ॥ ரு ॥

கம்ஶா(ஸா)ஶயஸ்ஸ்ந(ஷ)க்ஷாஞ்ச நவாத்ரா வியீயதெ ।
கயோ கக்ஷாயம்(ஞாரம்) உநா ஆம்ஶ்ரெந(ரொநா)
வ்ருகி திடுதடு ॥ சு ॥

வக்ஷஸ்ஸமுவிஶாலம் ஸ்யாத் ரெவ(ஸக)விம்ஶதி-
ரஜ்ஜுடு ।
ஸ்நாஞ்சரம் ஸ்நாத் ஸிகா கக்ஷாஞ்சாயதம் தயா ॥ எ ॥

துடையின் நீளம்	25¾	அங்குலமாகும்
முழங்கால் நீளம்	4¼	,,
கண்டைக்கால் நீளம்	25¾	,,
பாதத்தின் உயரம்	4¼	,,
ஆக மூர்தாதி பாதாந்தம்	120	அங்குலமாகும்.

பாததலத்தின் நீளம் 17 அங்குலமாகும்.*

அம்ஸத்திற்குக் கீழே உக்ஷாந்தம் 9 அங்குலமாகும். (அம்ஸம்—தோள்பட்டை; உக்ஷா—கழுத்திற்குக் கீழே கொண்டை இருக்கவேண்டிய இடம்.) கீழே கக்ஷாந்தம் வரையில் (கக்ஷத்தின் அகலம்) இரண்டு அங்குலம் குறைவாகும் (7 அங்குலமாகும்.) (ச)

மார்பின் அகலம் 21 அங்குலமாகும். ஸ்தநங்களின்

*ஸிதீயாய்யாயெ 28 ஶ்லோகாநாஸ்து ஸாதகஶ்லோகாநோ ஹாம:, ஸ்வாஹீயாத்ஸ்ரீ ஸ்தாத்ரா யொஜிதொ வொய்ய: ।

* இரண்டாவது அத்தியாயம் 28 சுலோகம் முதல் இது வரையில், பிராம்ஹீயத்திலிருந்து எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டது.

தூயொஷாஜுரும் உாநம் வாவம் உாநம் தயாஜுரும்
(உஷ்ரிதடு) |
வகுஷாயஸாத்ரம் ஸ்யாஸ் சுயொஷாரஸ்ய விஷ்ஸ்ரதடு ||

தஷ்யாஸ் கரும்ஜுரும்யிகும் ஸ்ரொணீவிஸாரும்வெ ஹி |
கடிவிஷ்ஸாரஸாநம் ஸ்யாஸ் தூயொஷாம்ரும்யுஸ்வுதெ ||
[கடிவிஷ்ஸாரஸாநம் து ஸ்ரொணுர்ஸ் கரும்யிகம் ஹவெஸ் |]

ஊரு ஸ்ரும்விஸாரும் து தூயொஷாம்ரும் ஹவெஸ் |
ஊரு ஸ்யுஸ்விஷ்ஸாரம் வாகாஷாஜுரும் ஹவெஸ் || ௰ ||

ஜாநுரஸ் (ஸ்வ)விஸாரும் ஸ்யாஸ் ஜம்வாஸ்யும் து
ஜாநுவஸ் |
வியவாயிகலாஸ்ரெந நஹகாவிஷ்ஸ்ரதம் ஹவெஸ் || ௰க ||

மத்திய பாகத்தின் அகலம் 13 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திலிருந்து ஹிக்கை (கழுத்தின் மேலே இருக்கும் முண்டு) கக்ஷாந்தரத்தின் நீளம் இவைகளும் 13 அங்குலங்களாகும். (ஸ்தநாந்தம்—ஸ்தநத்திலிருந்து ஹிக்கை–கக்ஷாந்தரத்தின் நீளம், ஆகிய மூன்றின் அளவும் ஒரேவிதமானது 13 அங்குலம் என்பது பொருள்.) வயிற்றின் அகலம் 15½ அங்குலமாகும். (8)

ஸ்ரோணியின் (அடிவயிற்றின்) அகலம், வயிற்றின் அகலத்தைவிட 2 அங்குலம் அதிகமாகும். (17½ அங்குலமாகும்.) கடியின் (கடி—இடுப்பு) அகலம், அதைக் காட்டிலும் 2 அங்குலம் கூடுதலாகும் (19½ அங்குலமாகும்.) (9)

ஊருமூலத்தின் அகலம் 13 அங்குலமாகும். ஊருமத்தியத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலம் 9 (7) அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நடுவின் அகலம் முழங்காலின் அகலமேயாகும் நளகையின் அகலம் 4½ அங்குலமாகும். (11)

ஸகஷிமூலாதுவிஷ்காரம் வங்கஸாதுரிதி ஸ்யாதது |
வாஜ்ஜுஸ்ஸியவம் ஹாரம் விஷ்காரொத்தேயதஸ்ஸது || ௨௨ ||

ஸியவாயிகஹாரம் து த்ரியவாயிகஹாரகது |
வதுயுவெந நவநீயா ஊவஹ்ரூம்ஶா து கூயாயுகது ||
[வதுயுவொநஹாரம் ச வஹ்ரூம்ஶா ச கூயாயுகது |]

ஸம்மூஷிகநிஷ்காதுஸம்ஹ்யாயாஶிஷ்யதெ |
[கூயா ச ஸயவா ஶாதா ஶாதா ஸாயுயவா தயா || கச ||

ஶாதா யவொநஶாதா வாவ்ரூம்ஷிததா கூஶாஸ் |
ஸஷ்டவங்வதுஸ்ஸ்யுதியவா நவவிஷ்காரது] || கரு ||

தெஷாம் கணுவீவும் ஸ்யாஸ் வாஷாம்ஷிததஸ்ஸாஸ் |
[ஸம்மூஷிநவாயாஸம் விஷ்காராயுஸம் லவெஸ் |]
வாஹுஸூலும் தஶ(யா)ஷாம்ஶம் கூலவபுராதும் (ரம்
ஸஷ்டஶாதுகம்) து விஷ்ஸ்யாதது || கசு ||

கணுக்கால் கணுக்களின் மத்திய அகலம் 5 அங்குலமாகும். குதிகாலின் அகலம் $4\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். குதிகாலின் நீளம் அகலத்தின் அளவையொக்கும். (12)

காலின் பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் ஈறாக விரல்களின் நீளம், முறையே, $4\frac{1}{2}$—$4\frac{3}{8}$—$3\frac{1}{2}$—3—$2\frac{1}{2}$ அங்குலங்களாகும்.

கால் பெருவிரல் முதல், சிறுவிரல் ஈறாக, விரல்களின் அகலம், முறையே, 2 அங்குலம், 1 அங்குலம் 1 யவை, 1 அங்குலம் $\frac{1}{2}$ யவை, 1 அங்குலம், 7 யவைகளாகும்.

பெருவிரல முதலிய விரல்களின் நகங்களின் அகலம், முறையே, 8—5—4—$3\frac{1}{2}$—3 யவைகளாகும். நீளம் அகலத்தில் பாதியாம். பாஹு மூலத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம் (7 அங்குலமாகும்) (16)

ப்ரகோஷ்டதாரம் வங்காங்குலம் மணிபந்தம் த்ரயாயுகுழி |
மணிபந்தாத்தூராயாமம் ஹஸ்தாத்ரம் வியீயதெ || கஎ ||

ஷடங்குலம் மத்யமாங்குலாயாமமேவம் ப்ரகீர்திபுதழி |
ப்ரதேசிந்யாயதம் தாநம் வங்காங்குலம் மியவாயிகுழி || கஅ ||

தர்ஜநாநாமிகாதீவும் மியவம் வதுரங்குலுழி |
தஷ(யா)ங்குஷ்ட நிஷ்ட ஏ தீவும் ஸ்யாத்ர விவக்ஷணாத் ||

தருவிஷ்டாரதாத்ரம் ஸ்யாத்(தா) ஷடங்காயும் வியீயதெ |
தஷ்டாம் த்ரயுதாநம் (த்ரம்)ஸ்யாத் ஸ்ரூநவிவீ
க்ஷயம் தயா || உமி ||

தஷ்டாஷாஷ்டநவாஷ்டஷட்யுவெஷ்டாங்க யயா ரூழி |
ஸஜ்ஜுஷாஷிகநிஷாஞ்ஜுஜ்ஜுநாம் விஸாருதா || உக ||

தஷ(யா)ஷ்டவங்கவங்காயுவங்க த்ரயுயுயவம் ததழி |

பிரகோஷ்ட (முன்கை)த்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டு 3½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாகும் (17)

நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். பிரதேசினியின் (ஆள்க்காட்டி விரலின்) நீளம் 5¼ அங்குலமாகும். அநாமிகையின் (அணிவிரலின்) நீளமும் சுட்டு விரலின் நீளமேயாகும் (5¼ அங்குலமாகும்.) பெருவிரல்—சிறுவிரல்களின் நீளம் 4¼ அங்குலமாகும். (19)

உள்ளங்கையின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் கனம் 2½ அங்குலமாகும். அதன் கனம் (நுனி வரையில்) முறையே குறைந்துமிருக்கும். கையின் பெருவிரல் முதல், சிறுவிரல் ஈறாக, விரல்களின் அகலம், முறையே 12–8–9–8–6 யவைகளாகும். (21)

பெருவிரல் முதல், சிறுவிரல் வரையில், நகங்களின்

நாஸாயதீவபுரிதஸ்தூக்ம் தஸ்யாதூ ஹியவாயிகுடு ॥ உஉ ॥
[நவாநாம் தீவபுரிதஸ்தூக்ம் விஷ்யாராஸ் ஹியவாயிகுடு ।]

ஔஔடவாம்ஸாமதம் தாரஉஷ்டாஜ்ஞுஔஔசீரிதடு ।
கணபுஉயொரவாஹரும் ஸ்யாஸ் ஆடஶாஜ்ஞுஔவெ ஹி ॥
[ஔஔடஸ்ய வாரஷ்ஸாரஉஷ்டாஜ்ஞுஔஔசீரிதடு ।
கணபுஉயாஞ்ஞாயாஸ் ஆடஶாஜ்ஞுஔவெ ஹி ॥]

நெத்ரயொரஞ்ஞம் ஹ்யம்ஶம் ஹியவாயிகஔநகடு ।
நெத்ரதீவபும் தஷெவம்(வ) ஸ்யாஸ் அயதாராதஷா-
(ஹிதாரஞ்ஞஔ)யதடு ॥ உச ॥

கநிகாயாவாம்ஶஸ்ய ஶ்ரதஸ்ஹ்யஶம் ஹவெஸ் ।
[கநீநிகா க்வவாம்ஶாஶ்ரநெத்ராஞ்ஹ்யஶம் ஹவெஸ்]
ஹயவொநொஷ்வஉஔயொ வஉபுரயபுயவம் உதடு ॥ உரு ॥
[ஹியவொநஉஔஷ்வபுவஉபுரயொவஉ வாயபுரம்ஶஔம் உதடு ।]

நெத்ரஸ்ஔத்ராஜ்ஞுவொ உயம் யவாயிகஔயாம்ஶஔடு ।

அகலம், முறையே 8–5–5½–5–3½ யவைகளாகும். அவைகளின் நீளம், அகலத்தைவிட 2 யவை கூடுதலாகும்.

நெற்றியின் முன் பக்கத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். இரு காதுகளுக்கும் மத்தியில் நெற்றியின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். கண்களின் மத்தியின் அகலம் 2¼ அங்குலமாகும். அந்த அளவே கண்களின் நீளமுமாகும். கண்விழியின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். (24)

கருவிழியானது, கண்ணின்கோடி, கடைக்கண் இவைகளின் நடுவில் அமைந்திருப்பதாகும். கண்மேலிமை(யின் அகலம் 1 அங்குலத்திற்கு) 2 யவை குறைவாகும். (6 யவையாகும்.) கீழிமை ½ அங்குலமாகும். புருவத்தின் நடுவானது நேத்திர ஸூத்திரத்திலிருந்து 2 அங்குலம் 1 யவையாகும்.

ஹ்ரூஉயூஉஸஉ கணபுஷ்யூதூம்மம் விஶேஷகம் ||

ஹ்ரூஷீவபூ வஜ்ரஸாத்ரூ ஸ்யாஸ் தஸ்ய தாரம் யவம்
விஷ்டம் |

ஹ்ரூவாவ(வொ)ஜ்ரம் தா(தயா)ஜ்ரூயூம் வாவாகாரம்
உநொஹ்ரூடு || உஎ ||

கணபுஸ்ய நாஹ்ரூஷ்டும் தூ மியவம் சதுரம்ஶுடு |
நாஹ்ரூம்ப நஉஶொந யிஜ்யூஞ்ஜ (ஸயிஜ்ய) உஞ்ஜூ-
ங்கிதடு || உஅ ||

ஸும்ஶுரூயபூம்ஶுள வஶிவபூவாரள நாஹ்ரூவ-
ரூம்ப நள |

ஸுயபூஉயெபு(ஂஉயெ)தூ வஜ்ரூயபூயவம் தஸ்கூஷ்ண-
உஞ்ஜூடு || உகூ ||

[நெதூஉயெ தூ வஜ்ரூயபூயவம் ஸ்யாஸ் கூஷ்ணஉஞ்ஜூடு |]

ஶேஷம் தூ தஷ்ஈவிவாஷ்ரெபு உள ஸிதாம்ஶள
தஷிஶேஷகம் |

(நேத்திர ஸூத்திரத்திற்கு மேலே) மேல்க்காதின் உயரமானது, புருமத்திமஸமமாகும். (2 அங்குலம் 1 யவையாம்) புருவத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் (கோடியில்) 1 யவையாகும். புருவத்தின் நடுவின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். புருவமானது வில்லைப்போல மனோஹரமாக அமைந்திருப்பதாகும். (27)

கர்ண நாளமூலத்தின் (நீளம்) 4½ அங்குலமாகும். நாளாலம்பனமானது 1 அங்குலம் (வளைந்து) ஞாண்பூட்டிய (வில்லை)ப்போல மண்டலாகாரமாக இருப்பதாகும். பூர்வ நாளத்தின் நீளம் 1 அங்குலமாகும். அபர நாளத்தின் நீளம் ½ அங்குலமாகும். அதன் மத்தியம் ½ அங்குலமாகும்.

நேத்திர மத்தியில், கிருஷ்ண மண்டலம் (கருவிழி) 5½

ஜ்யோதியுவஷ்டாணை நு கூர்ஷ்ணாயுயுதெ ||கயி||

தஷ்ரவிஷ்யுஸ்மாத்ரு ஸ்யாத் தஸ்ய தாரம் து
ஷட்யவம் |
[தஷ்ரவிஷ்யுஸ்மாத்ரு ஸ்யாத் தஸ்ய தாரம் யவா
ஸ்வெத் |]
தஷ்டநு யாயுஸ்மாத்ரு ஸ்யாத் கணிகாகாரஸ்வேஹி ||

கணாடிவாம்மாநாதுஸ்துதாரம் ஸஷ்டாத்ரு கு |
[கணாதாவாம்மாதுயொஸ்ரூவ்ரு தாரம் ஸஷ்டாத்ரு கு |]
கொமா(மொ)ஜிஸ்ரூயாத் (து) நாஸாக்ரம் த்ரியவொநம்
உயாம்ஸ்ரூயு || கஉ ||

ஷட்யவம் வ்ரூஷ்ரொஹ்ஸ்யம் தஸ்ய தாரம் யவொநகு |
ஊர்ஷ்வாநாஸிகம்(ஸாம்தாரம்) தாரம் சுஜ்ரூயெந
வியீயதெ ||

யவையளவுக்கு வட்டமாக இருப்பதாகும். அதன் இரு பக்கங்களிலும் பாக்கியுள்ள கண்ணின் பாகங்கள் விசேஷித்து, வெண்முழியாகும். கருவிழியின் நடுவில், ஜீயோதிஸ்ஸு 1 யவையாகும். அதன் நடுவில் திருஷ்டி 1 யூகையளவாகும். அதன் அகலம் 1 யவையாகும். கண்ணின் கனம் $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அது கர்ணிகையைப்போலவிருப்பதாகும். (கர்ணிகை—தாமரை மலரின் நடுவிலிருக்கும் மொக்கு, அல்லது காய்.)

கர்ணாந்தம்—அபாங்காந்தம், இவைகளின் நடுவின் அளவு 7 அங்குலமாகும். கோஜீ மூலத்திலிருந்து, நாஸாக்கிரம் வரையில் 1 அங்குலம் 5 யவையாகும். (32)

புஷ்கரத்தின் உயரம் 6 யவையாகும். அதன் அகலம் 1 யவை குறைந்திருப்பதாகும். மேலே நாஸிமத்தியின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். (33)

வாடுள(டு) ஸாயுடுகூரு ஸ்வாக வாடுஸ்வ
வஹஸ்ரம் யவடு ।
வதுயுவம் து மொஜ்ஜாயாமம் ஸ்வாக ஜயவிஷ்ஸுடு ॥
[வதுயுவம் து மொஜ்ஜாயாக ஸ்வாகுவஜயவிஷ்ஸுடு ।]

உத்தொஷவிரமம் வதுயுவம் பொஜிகாயவடு ।
தஸ்வாயாக யவாயிக்கு உதுரமுமுரகடு ॥ ௧௫ ॥

ஜயமொஷஸ்வ தாரம் து ஸ்வயவாமம் தூயதடு ।
ஜியவாயி(க)கூறாமம் வாஜிகா யவதாரகடு ॥ ௧௬ ॥

ஷஜ்வெந து தத்தூம்ம மொஷம் ஹநுஷ்ரோணகடு ।
தஷ்ரக மஹம் ஷ்ரமம் ஸ்வாக தஷ்ரக்கணுதத: ௧௭ ॥
[தஷ்ரக மஹம் ஷ்ரமம் ஸ்வாக தத்தாரம் ஸ்ரோதுகடு]

ஜியவாயிகுரம் ஸ்வாக ஸ்ஜிம்தாயதவதுஐடு ।
[ஜிரதுரு ஸ்வாக ஹநொஷுரம் ஹநுரயத
வதுஐடு ।]

புடமானது 1½ அங்குலமாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். கோஜியின் உயரம் 4 யவையாகும். அதன் அகலம் 2 யவையாகும். (34)

மேலுதட்டின் அகலம் 4 யவையாகும். அதன் பாலிகை (வரம்பு)யின் அகலம் 1 யவையாகும். மேலுதட்டின் நீளம் 4 அங்குலம் 1 யவையாகும். (35)

கீழுதட்டின் அகலம் 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். அதன் நீளம் 2 அங்குலம் 2 யவையாகும். அதன் பாலிகை (வரம்பு)யின் அகலம் 1 யவையாகும். அதன் உயரம் 6 யவையாகும். இது நீங்கிய மிச்சம் ஹனுவின் (முகவாய்க்கட்டையின்) அளவாகும். முகவாய்க்கட்டையிலிருந்து, களம் 6 அங்குலத்திலிருப்பதாகும். களத்தின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். (37)

த்ரயொஶாம்தம் வ்ரஷகெஶாம்தா உலயிந் கூரகாஶிகா
ததஃ ॥ ௩௮ ॥
[கிரஶம் வ்ரஷகெஶாம்தம் உலயுஃ கூரகாஶிகா ததஃ ॥]

த்ரவொஹுஶாத்ரா தஸ்ய ஹாம ... ... ஶயி ।
[கிரயவா ஶாத்ரா ததஸ்யிஃ ஹாம கூரகாஶிகாவயிஃ ॥]
கஶிவஸெந (ஸுாத்ரு) ஷஷ்டிம்ஶத்ரா கணாவ-
ஸாநகஶ ॥ ௩௬ ॥

ஶீரவ(ர)தாரா தஶாஷ்டாம்ஶா ஆயபாரா கணாஃ-
வ்ரஷதஃ ।
கக்ஷாஹுரஸ்ய விஸ்தாரா வக்ஷவிம்ஶாம்ஶுரா ஹவெச ॥

ஷ்ரிகுவிஞ்சா ஸ்யாஹுவாம்ஶுரா வம்ஶ(ம்)நிஜா
கயாஹு(த)தஃ ।
ஊரூஶுயாஹுஶுதெஸ்யா சதுரம்ஶா ஸுவ்ரதகஶ ॥சக॥

முகவாய்க்கட்டையானது, 2 அங்குலம் அகன்று வட்டமாக இருப்பதாகும். சிரஸ்ஸின் பின்பக்கத்தில் பிடரிவரையில் கேசாந்தத்தின் நீளம் 13 அங்குலமாகும். பிடரிக்கு மேலே 1 அங்குலம் 3 யவை ஸந்தியாகும். பிடரியின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். (பிடரி கழுத்தின் பின்பக்கம்).

கழுத்திற்குக் கீழே இடுப்பு வரையில் நீளம் 13 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். காதின் பின்பக்கம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 25 அங்குலமாகும். (40)

ஸ்பிக்பிண்டமானது (ஸ்பிக்பிண்டம்—பின்பக்கத்தில் இடுப்புக்குக் கீழே, துடைக்குமேலே, மாம்ஸளமாக இருக்

ஶொஷாஞ்ஶுதம் ஶாநம் ஶ்ரேஷ்ட வம்க்ஷியஶொத்தவஸ ॥ ௪௨ ॥
[ஶொஷாம்ஶகாநாம் ஶாநம் து ஸ்யாஸ ஶ்ரேஷ்ட வம்க்ஷி-
தாஹவஸ ।]

ஶக்ரதி விஹஜெ ஸ்யா ஶ்ரேயிஷு கெஶாம்தஹாம்
ஶகுஸ்ய ஶாவஸ்யாகஷ்ரஹாநுஹ்ரதிஷு ।
த்ரயஶ்ரநவம் ஜெஶ்ரஸ வொரஷீவுக்ரதிம் தம்
வத்ரவத்ரஜாநாம் வாஜிம்வொரத்ரமுடு ॥ ௪௩ ॥

[ஶக்ரதி விஹஜெஸ ஸ்யாஸ வாஜிகெஶாம்தஹாம்
ஶகரயவஷ்டகம் வாஸ்யாஜெஶ்ரகாஞ்ஜு ।
த்ரிஶ்ரநவவஶொநம் வொரஜாநக்ரதிம் கரம்
த்ரிவஶவிவ ஜம்வாவஷ்ஹம் ஶ்ரேயஶாநடு ॥]

உதி ஸாரஸ்வதீயெ·தித கஷ்ரஸாஷ்ரெ ஶ்ரயஶ்ரஶதாஸ்ரெ
வாரஷஶாநகயநம் நாம வஞ்ஜொய்யாய: ஸமாவ: ॥

கும் பிருஷ்டபாகம்) 9 அங்குலமாகும். முதுகெலும்பானது 2 அங்குல அகலத்தில் பதிந்திருப்பதாகும். அடித்துடை 4 அங்குல நீளத்திற்கு நன்கு வட்டமாக இருப்பதாகும். மற்ற அங்கங்களின் அளவு உத்தம தசதாலத்தில் கூறப் பட்டிருப்பதுபோலவேயாம். (42)

மத்தியம தசதாலமானத்தை 120 பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். [பாதாதி மூர்தாந்தம் 120 அங்குலங்கள் கொண்டது மத்தியம தசதாலம் என்பது பொருள்.]

அந்த 120 அங்குலங்களில், உச்சியிலிருந்து கேசாந்தம் 4½ அங்குலமாகும். முகம் 12¾ அங்குலமாகும். கழுத்திற்குக்

கீழே ஹிருதயாந்த—நாபியந்த—மேட்ராந்தமானம் 38¾ அங்குலமாகும். ஊரு–ஜாநு, இவைகள் தனித்தனியே 25¾ அங்குலங்களாகும். கழுத்து–முழங்கால்–பாதம் இவைகள் கேசாந்தமானத்தைப்போலவே, ஒவ்வொன்றும் 4¼ அங்குலம் நீளமுள்ளவைகளாகும். (43)

ஸாரஸ்வதீய சித்தீரகர்ம சாஸ்திரத்தில் மத்தியம தசாலத்தில்
புருஷமானத்தைக் கூறும்
ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஷஷொஉயாயீ ||

|| சுய சுயஉஸ்ரதாஹ்ம் ஸ்ரீமாநடு ||

சுயம் ஸ்ரதாஹ்ரெந ஸ்ரீமாநம் வாய வக்ஷ்யதெ |
ஸதொஷ்டுஷொஉஸ்ரொயுஸ்ரூம் (ஸ்ரூம்ஸ்ரூ) வாஷ-
ஸ்ஸ்ரீஷஸீகடு || க ||

உஷ்ணீஷாக் கெஸ்வயுஸ்ரூம் வதஸ்ரூ ஸ்ரூ ஸ்ரூஸ்யதெ |
கெஸ்ரூம்தாஷக்ஷிஸூத்ரூம்தம் ஷியவம் வதஸ்ரூஸ்ரூகடு ||

சக்ஷிஸூத்ரூக் வடாஸ்ரூம் ஸ்யாக் (தஸ்ரூ) ஸயவம்
ஹாஸ்ரூஷ்யதெ |
வடாம்தாஸ்ரூநவயும்தம் தஸ்ரூம் தக் (தஸ்ரூ)
ஸ்ரகீதிகடு || ங ||

வாஷஸ்ரூயுஸ்ரூஸ்ரூம் வெவா ஸ்ரூவாயாம் வியீயதெ |

ஆறுவது அத்யாயம்.

அதம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்.

அதம் தசதாலத்தினாலே ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன். பாதம் முதல் உச்சிவரையில் 116 அங்குலம் உயரமுடையது அதம தசதாலமாகும். அவைகளில்,

உஷ்ணீஷம் முதல் கேசாந்தம் வரையில் 4 அங்குலமாம். கேசாந்தம் முதல் அக்ஷிஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம் 2 யவையாம். அக்ஷிமுதல் புடாந்தம் வரையில் 4 அங்குலம் 1 யவையாம். புடம் முதல் ஹநுவந்தம் வரையில் 4 அங்குலம் 1 யவையாம்.

எனவே முகத்தின் உயரம் 12½ அங்குலமாகும்.

ஊவாயஸ்தாஸ் வதூஉபாதூம் கூஞாயாஸ் வ்ரஶஸ்யதெ ||

ஸாயபுநாலெஸ்ரு (கதொ ஸ்ரூஞாலி)ஸ்ரோஞ்ஸ்
ஸைகெகூ வாஷஶாயபுகுடு |
வங்கவிஂஶாயதம்(ஶாஜூஞ்)ஶாநம் ஊஞ்ஞீவபு-
ஊஞ்ரிதடு || ரு ||

ஜாநூஹாஶம் தயா ஜிஂவாயாஸ் வொஞ்ஸாயதடு |
வாஷாயாஸ் தூ ஹாஶம் ஸ்யாஸ் ஜீவபுஶாநம்
வ்ரஶஸ்யதெ || சு ||

ஷொஶஶாஂஶூஞ்ஶாயாஸ் (நம் தூ)வாஷாயாஸ் வியீயதெ |
வாஹூஞ்ஜீவபு தத: வங்கவிஂஶபுஂஶம் தூ
கொவபுஞடு || எ ||

வ்ரகொஷ்டம் நவஶஶாஂஶெ(ஶம்) தூ தஞ்ஜீவபு
ஷஶயபுகுடு |

முகத்திற்குக் கீழே கண்டம்	4	அங்குலம்
கண்டத்திலிருந்து ஹிருதயாந்தம்	12½	,,
ஹிருதயத்திலிருந்து நாபியந்தம்	12½	,,
நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தம்	12½	,,
துடையின் உயரம்	25	,,
முழங்காலின் உயரம்	4	,,
கண்டைக்காலின் உயரம்	25	,,
பாதத்தின் உயரம்	4	,,

ஆகக்கூடுதல் அங்குலம் 116 ஆகும் (6)

பாததலத்தின் நீளம் 16 அங்குலமாகும். பாஹுவின் நீளம் 25 அங்குலமாகும். முழங்கையின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 19 அங்குலமாகும். உள்ளங்

ஶ்யாமாயாயதம் ஷட்ஶாஶ்(க)ஶாத்ரா கூயபா-
விவக்ஷணை: ॥ அ ॥

ஸாயபாஹுஶாவம் தாரும் ஸ்ரீவஶஷ்டாமாயாஹுகு |
[ஶாவம் ஸாஶ்ரீயபாத்ரம் தா ஸ்ரீ வா வாஷ்டாமாயும்
தகு |]
வாஹுஶ்ரீயும் ச ஸவ்யாஶ்ரம் தத்ஸ ஜாநாவிஷ்டு ॥

கக்ஷாஹாரவிஶாயும் ஸ்யாஶ்(தா) ஸவ்யஶாமாயும்
ஹவெஶ் |
ஷ்டநதாரம் நவாமாயும் தஷயும் வொஹகம் விஷ: ॥

ஶ்ரீவாகம் ஶ்யாமாயும் வொத்தம் ஷ்டநாக்ஷயபாத்ரகு |
உஹதம் ஶியவம் விஷ்யாஶ் ஸாவ்யாத்தம் தநாவொஹகு ॥

வீம் ஷ்டாதரா ஸிலா ஶாஹவோ ஷ்டநவயு |
ஶ்ரீயொஶாஶாம் தத்தாரம் ஷ்டநயொஹபாஹாவயொ
(ஶயாஶயை) ॥ கஉ ॥

கையின் நீளம் 6½ அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். (8)

முகத்தின் அகலம் 11½ அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். பாஹு மூலத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலமும் அதுபோலவே யாகும். (9)

கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 17 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் அகலம் 9 அங்குலமாம். அதன் உயரம் அகலத்தில் பாதியாகும். (10)

குசுகத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். முலைக்காம்பின் அகலம் ½ அங்குலமாகும். அதன் உயரம் 2 யவையாகும். அதன் முகம் வட்டமாய் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். ஸ்தந

வக்ஷஸோ ஜ்ஞேயம் உரஸியோஷ்டம் விஸ்தாரஸ்ய தே ।
[வக்ஷஸோ ஜ்ஞேயம் உரஸியோஷ்டவிஸ்தாரவிஷ்யதே ।]
ஶ்ரோணீவிஸ்தாரகஸ்யாஸ்ய (உவிவ) விஸ்தாரஸ்தூ
ஷ்டாஸ்ய தே ॥ கங ॥

வதனவிஸ்தாரஜ்ஞேயம் கடிதாரம் ஷ்டகீதிகடி ।
ஊருமூலஸ்ய விஸ்தாரம் கணா(ஸ்யாச)ஷ்டாஜ்ஞேய-
மேவ ஹி ॥ கச ॥

ஜங்வாமேவ ஷடயம் ஸ்யாச் நலகாலாம் னைவ ச ।
சக்ஷிமண்டலவிஸ்தாரம் வகுரா தூருஷீரிதடி ॥ கரு ॥

வாஷ்ணிகோஸ்யாநம் ஸ்யாச் வதனபூர்தூ வதன-
ஜ்ஞேயம்(யுவடி) ।
ஷ்டவம் விஷயா(வத்ர)ஜ்ஞேயா ஷலம்ஸம் தூ தலா-
ரு கடி ॥ கசு ॥

சம்ஷஸ்யாயதம் லாம் தசஸ்வம் தசஷ்டஷெரிநீ ।

பீடமானது அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். ஸ்தனத்திற்குக் கீழே, ஹிருதயத்தின் அகலம் 13 அங்குலமாம்.

மத்யோதரத்தின் விஸ்தாரம் 11 அங்குலமாகும். ஶ்ரோணிதலத்தின் விஸ்தாரம் 20 அங்குலமாம். தடி விஸ்தாரம் 24 அங்குலமாகும். ஊரு மூலத்தின் விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். (14)

முழங்கால் நடுவின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கணுக்காலின் மேல்த்தலத்தின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். கணுக்காலின் முண்டுகளின் மத்திய விஸ்தாரம் 5 அங்குலமாம். குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலம் 4 யவையாகும். புறங்காலின் அகலம் 6 (4) அங்குலமாகும். பாதத்தின் முன் அகலம் 6 அங்குலமாகும். (16)

காலின் பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பிர

உயர்மாறுமாதிகாதூயபாதிகாகாதூநாதிகா லவெக ||
[உயர்மாறுமாநாதிகா வாயபாகாதூகாதூஹீநகெ ||]

வுயபாகாதூ கநிஷவாவு தெஷாம விஷ்ஹாரா உவுதெ |
கவெகாதூயாகவயபாதூஷயுவஸாதிதடு || கஅ ||

தூதூதாரயபாவிஷ்ஹாரா நவா வாதொநெவபாகூடு |
களெதிரயலாமாநி வாஹாகோவபாரஉயாஉடு ||
வுகொஷஉணிவஸுஸ்யாக விஷ்ஹாயா தூ யயாகூஉடு |

[களஸிகா ஸ்யாக ஸதிரயவா வாஹாகோவபாரஉயாஉடு||]
வுகொஷா கவெபாரஸா தூயபாகாதூ தூ
கவெபாரடு |]
ஷலாரா தறுதாரா ஸ்யாக தஷ்ஷ்நா வுமாறும் லவெக ||

தேசிநியின் (பிரதேசிநீ—பெருவிரலுக்கு அடுத்தவிரல்) நீளமும் பெருவிரலைப்போன்றதே (4 அங்குலமே)யாகும். நடுவிரல் 3½ அங்குலமும் அணிவிரல் 3 அங்குலமுமாம். (17)

சிறுவிரலின் நீளம் 2½ அங்குலமாகும். பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் ஈறுக விரல்களின் அகலம், முறையே, 2 அங்குலம், 1 அங்குலம், 7½ யவை, 7 யவை, 6 யவைகளாகும். (18)

அந்தந்த விரல்களின் நகங்கள், அந்தந்த விரல்களின் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலமுள்ளதாகும். அந்தந்த நகங்களின் நீளம், அந்தந்த விரல்களின் அகலத்தில் ¼ பங்கு குறைந்திருப்பவைகளாம்.

பாஹுமத்தியம்—கோர்பரமத்தியம் — பிரகோஷ்டம் இவைகளின் அகலம் 6 அங்குலம் 3 யவையாகும். கணுக்கையின் அகலம் 3½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் அகலம் 6 அங்குலமாம். அதன் (அடிப்பக்கத்தின்) கனம் 2 அங்குலமாம். (20)

வகுஷாதூ ஸுஷெமி நுநாதிகா தஸ்ஸொஷயா |
வதுரம்ஸ கநிஷ்ட ஸ்யாத் தஸ்ஸாமுஷ்டிகம் விதுஃ ||

சுமுஷாஷயவெ(தூ யவெஃ) நநஸ்வாஷ்ட-
ஸ்வஷ்டுஷ்டதத்ரி |
சுமெ ஷ்லாமவிஸ்தாரம் நவீவும் யவாயிகுரி || உஉ ||

கெஶாகா(தூ) ஹுரொஷுயும் ஸயவவும்ருரூகிகம்
(ரம்) |
விஶாதும் வியவொவெதம் கணுவிஸ்தாரதெவ ஹி || உகு ||

வதுரம்ருரூயாரம்(தசு)நாஹாரும்வநம் ஹவெசு |
வரவம் ஸ்யாதூ தயா ஶொஷம் சாநஶுஹ்யும்
விவக்ஷணெஃ || உச ||

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகஶாஸ்த்ரெ சுயஶிஶுதாரெ
ஸ்ரீரநகுயநம் நாம ஷஷ்ஷொயுராய: ஸமாப்த: ||

சுட்டுவிரல்-அணிவிரல்களின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். பெருவிரல்-சிறுவிரல்களின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்களின் அகலம், முறையே 9-7-8-7-6 யவைகளாம். கைவிரல்களின் நகங்களின் நுனியின் அகலமானது, விரல்களின் அகலத்தில் 6ல் 4 பாகமும் அகலத்தைக் காட்டிலும் நீளத்தில் 1 யவை கூடுதலாகவும் இருப்பவைகளாகும். (22)

கேசாந்தத்திலிருந்து புருமத்தியம் (புருவத்தின் நடு) $2\frac{1}{8}$ அங்குலமாகும். காதின் அகலம் $2\frac{1}{4}$ அங்குலமாம். காதின் நீளம் 4 அங்குலமாம். இதில் கூறப்படாத அளவுகளை, அறிவாளிகள் ஊஹித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்மசாஸ்திரத்தில் அதம நகரதாளத்தில் ஸ்திரீமானத்தைக் கூறும் ஆறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுபம் ஸர்வஜனோபயோகாய: ||

|| சுபஜநஸ்தாநம் - பாரமாஷமாநம் ||

சுபம் ஜநஸ்தாநெ பாரமாஷமாநம் வதாம்யஹம் |
உச்செநூ ஜாதா ச கெசாந்தா திரஜாதாந்தா வியீயதெ ||

தஸ்மாத் ஏகாங்குலம் தூவயம்தம் ஜியவம் ஹாமாவுதெ |
பாடாந்தா ஸ்ரு(ஸ)யவம் ஹாமம் ஹநுஸ்தம் தத்ஸம் ஹவெத் ||

மஹாஷ்டாம்மாயாம்மாஷம் திரஜாதாயம் வ்ருகீதிபுதம் |
[மஹாயாம்மாயாம் கண்டம் திரஜாதாயம் வ்ருகீதிபுதம் |]
தஸ்மாத்தா ஹ்ருதயா நாபிஃ ஜெஷ்டாயாம்மாயாம் பாவம் ||

ஊரூணீவம் வதுவிம்மாத் ஜாநு ஹாமாம்மகம் விஷ: |
ஜம்கா பொரமாஸமாயாத் ஹாமாயாத் தயோதயம் || ச ||

ஏழாவது அத்தியாயம்.

அதம தசதாலம்—புருஷமானம்.

அதம தசதாலத்தினாலே புருஷமானத்தைக் கூறுகிறேன். உச்சியின் நீளம் 1 அங்குலமாம். அதிலிருந்து கேசாந்தம் 3 அங்குலமாம். அதிலிருந்து திருக்ஸமத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம் 2 யவையாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் 4 அங்குலம் 1 யவையாகும். ஹநுவந்தம் அதைப்போலவே (4 அங்குலம் 1 யவை)யாகும். (2)

களம் ½ அங்குலமாகும். கண்டம் 3½ அங்குலமாகும். கண்டத்திலிருந்து, ஹிருதயம்-நாபி-மேட்ராந்தங்கள் ஒவ்வொன்றும் 12½ அங்குலமாகும். (3)

துடையின் நீளம் 25 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும், கண்டைக்காலின் நீளம் துடை

வங்குவிம்ஶதி பாஹுஶ்ச கோபுரம் ஜாம்பவம்
ஹவெசு ।
ப்ரகோஷ்ட² ஶஷ்டிஹாயாம் கரஶாகா(யாம்)
ஶஹாம்ஶகு ॥ ரு ॥

உபாம்ஶுபாயாம்(யாஉ)ஶாநம் ஷடம்ஶாம் து வியீயதெ ।
ஹாயுபாஶஶாத்ரம் ஹ்யாசு(து) வத்தாரம்
ப்ரஶஸ்யதெ ॥ சு ॥

கணுதாரஉஷ்டாயாம்ஶம் வக்ஷோதத்யுவிம்ஶதி ।
கக்ஷிஶ்சதுஶ்சாம்ஶகா ஶ்ரோணிதாரம் கராயுகு ॥

தஷ்டாத்து கடிதாரம் ஹ்யாசு ஹாயுஉஷ்டாஶாம்ஶகு ।
ஊரூஉமுஹ்ய விஸ்தாரம் ஹா(யுபாஶ)ஶாத்ரகு ॥

ஊரூஉயுஹ்ய விஸ்தாரம் ரு ஜாம்ஶகு ஸதீரிதகு ।

யின் நீளம் போன்றதேயாகும். பாததலத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். (ஆகக்கூடுதல் உயரம் 116 அங்குலமாகும்.)

பாஹுவின் நீளம் 25 அங்குலமாகும். முட்டுக்கை 2 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 16½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும்.

முகத்தின் (கூடுதல்) நீளம் 12½ அங்குலம் விதிக்கப் பட்டுள்ளது. (6)

கழுத்தின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். மார்பின் அகலம் 20½ அங்குலமாகும். வயிற்றின் அகலம் 14 அங்குலமாகும். ஶ்ரோணி (அடிவயிறு) 2 அங்குலம் கூடுதலாம். (16 அங்குலமாம்.) கடியின் (இடுப்பின்) விஸ்தாரம், 18½ அங்குலமாகும்.

ஊருமூலத்தின் அகலம் 12½ அங்குலமாகும். ஊருமத்

ஜாநுஸமயாம்ஶம்(து) ஜங்வாயாஶ்ச ஷடம்ஶம்(ஶகம்) ||

நஹுகாலாமவிஷ்கம்பம் வேணுமாநம் பாதமத்ரயே |
வாதாக்ரஸ்ய(து)விஷ்கம்பம் ஷடம்ஶாநாம் விதீயதே ||

வாஹுமூலவிஶாலம் ஸ்யாத் ஸாயாம்ஶாநுதாநதஃ |
[வாஹுமூலாந்தரவிஷ்கம்பம் ஸ்யாத் விம்ஶாம்ஶாநு-
தாநதஃ |]
வாஹுமூலஸ்ய விஷ்கம்பம் ஸப்தாயாம்ஶாநுதேவ ஹி ||

கோபுரஸ்ய து விஷ்கம்பம் ஷண்ணாத்ரீயாம்
விதீயதே |
ப்ரகோஷ்டஸ்யவிஷ்கம்பம் வக்ஷஸாத்ரீம் விதீயதே || ௰உ ||

மணிபந்தவிஶாலம் ஸ்யாத் த்ரீம்ஶாநாம் து விதீயதே |
ஸ்யூவம்க்ஷியஸ்யோக்தஶ்ஶேஷஸ்தூஹ்ரம் விசக்ஷணைஃ ||

[மணிபந்தவிஶாலம் து த்ரீம்ஶாநாயாம் விதீயதே |
ஸ்யூஸவம்க்ஷிதாஹ்ரோக்தம் ஶேஷஸ்தூஹ்ரம் விசக்ஷணைஃ ||]

தியத்தின் விஸ்தாரம் 11 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் மத்தியின் அகலம் 6 அங்குலமாம். (9)

நளகையின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். பாதமத்தியத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். பாதாக்ரத்தின் அகலம் 6 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. (10)

பாஹு மூலாந்தர விஸ்தாரம் 20 அங்குலமாகும். பாஹு மூலத்தின் விஸ்தாரம் 7½ அங்குலமாகும். முட்டுக்கையின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பிரகோஷ்ட மத்திய விஸ்தாரம் 5 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் மத்திய விஸ்தாரம் 3½ அங்குலமாகும். மற்றவைகளை மத்தியம தசதாலத்தில் கூறியிருப்பது போலவே கொள்ளவேண்டும்.

ஶகாஷ்டியநுஶூலிஷ்டுயாமாம்ஹி ஜாநு
ஹாமம் ஶுவம் ஸாயபுஶுவொவ்வுகாயழ் |
ஶுவம் த்ரிஸாயபுாம்ஶுஶுஶுஜம்வெ
வதுஶுவஶ்யாம்ஶுவெவ ஜீவம் || ௬௪ ||

[ஶதாஷ்டியஸ ஶூலயுமஹாம்ஹிஜாநு-
ஹாமம் ஶுவம் ஸாயபுஶுவம் த்ரிகாயழ் |
ஶுவத்ரிஸாயபுாம்ஶுஶுஶுஜம்வெ
வதுஶுவம் ஶ்யாம்ஶுவெவ ஜீவபுழ் ||]

உதி ஸாஶுஸ்வதீயெ சித்ரகர்மஶாஸ்த்ரெ ஶயஶதமதாலெ-
வாஶுஷஶாதகயநம் நாம ஸவதலொயுாய: ஸமாவ: ||

---

116 அங்குலங்கள் கொண்டது அதம தச தாலமாகும். இந்த அதம தச தாலத்தில், சிரஸ்-கண்டம்-முழங்கால்-பாதம்-இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலங்களாம். முகம் 12½ அங்குலமாம். ஹிருதயாந்தம்-நாபியந்தம்-மேட்ராந்தம்-இவைகளின் கூடுதல் 37½ அங்குலமாகும். ஊருஜாநு-இவைகளின் நீளம் 50 அங்குலமாகும். ஆக, மூர்தாதி பாதாந்த மானம், $4 \times 4 = 16 + 12\frac{1}{2} + 37\frac{1}{2} + 50 = 116$ அங்குலங்களாம். (14)

ஸாஶ்வதீய சித்திரகர்மசாஸ்திரத்தில் அதம தச தாலத்தில்
புருஷமானத்தைக் கூறும்
ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய சுஷ்ரொரயாயீ ||

|| ஸாயபுநவதாலு ||

ஸாயபும் தூ நவதாலெந உாநஸாமும் வுரூம்ஸதெ |
உஷ்ணீஷம் ஜாநு வாஷ(ம்வமஹ) ஹாமெந கலுயெசு
ஸுயீ: || க ||

ஹியவாயிகதாலெந ஊவாயாஸிதி ஷ்ரதடு |
தவெரெவ(தவெவ) ஊவெரெவ திரகா
வொரூஊவயடு || உ ||

ஜம்வா வொரூஸாயாஸ கணபுவாஹும் ஊவாயதடு |
யவயஷாமூலும் ஊவதியபுஷ்ரூலுகடு || ங ||

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஸார்த்த நவ தாலம்.

ஸார்த்த நவ தாலத்தாலே அளவின் வழியைக் கூறுகிறேன். உஷ்ணீஷம்-ஜாநு-பாதம்-கண்டம்-இவைகள் 4 அங்குலமாம் (1)

முகம் 12 அங்குலம் 2 யவையாகும் ஹிருதயாந்தம்-நாபியந்தம்-மேட்ராந்தம்-இவைகள் 12 அங்குலமாகும் ஊரு 24 அங்குலமாகும். ஜங்கை 24 அங்குலமாகும். ஆகக் கூடுதல் 114 அங்குலமாம்.

கர்ண மத்திய விஸ்தாரம் 12 அங்குலமாகும். முகத்தின் குறுக்களவு (அகலம்) 10 அங்குலம் 2 யவையாகும்.

கணபுஂஸவயவாஷ்டாஂஶம் பாஹ்வாளஸாத்ரவத்ரயம் |
கக்ஷாதாரம் கரோ வேத்ர கக்ஷிம் ஸவ்வ்ஷடாஂஶகம் ||

[கணம் ஸவியவாஷ்டாஂஶம் பாஹ்வாயாம் தத்ரைவ ஹி |
கக்ஷாதாரம் வேத்ரஹாரம் கக்ஷிஸ்ஸவ்வ்ஷடாஂஶகம் ||]

ஶ்ரோணீஹாரம் வதரஹாரம் கடிரஷ்டாஶாஙுலம் |
வேத்ராஙுலம் ஜிஙுஹீவம் விவரம் வ்ரஙுலம் ஹவெத் ||

ஊஷ்டாரம்வதநம்(நகம்) ஹாரம் ஊரு ஜாநுததம்
யதெ(ஶம்) |
ஜாநு விஹாரமெவொக்தம் ஜம்வா ஷணாத்ரிஷ்டுதெ ||

வெஷாஂஶம் நஹகாதாரம் ரூவஷம் ஹ்ரீதவிஸ்தரம் |
கரோரம் த்ரி த(க)ரம் தாரம் சரணம் ஸவம்
வரொத்தவத் || எ ||

கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலம் 2 யவையாகும். பாஹு மூலவிஸ்தாரம் 8 அங்குலம் 2 யவையாகும். கக்ஷமத்தியத்தின் அகலம் 20 அங்குலமாகும். வயிற்றின் விசாலம் 17 அங்குலமாம் ஶ்ரோணியின் அகலம் 16 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 18 அங்குலமாம்.

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2 அங்குலமாகும். முஷ்காலம்பம் 4 அங்குலமாகும். ஊரு மூலத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் அகலம் 6 அங்குலமாம். நளகையின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். புறங்காலின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். பாததலாக்கிரத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். மற்றவைகள் முன்கூறியவற்றைப்போலவேயாம். (7)

வியவாயிகஸெவொத்ஸ் ஸொஷீஷுவும் வாயுஷுஸம்க்ஷுதி |
கொவபுரம் ஷுரம்ஸுரும் வாயஷ்ம் ஸ்ஸுதுரம்ஸுரும்
ஷுகொஷுகுடு || அ ||

தயாயாஸம் ஷஸஜ்ஜுரும் உயுரம்ஸுரும்(ஸுரீ) ஷஸம்ஸுகுடு |
ஸொஷம் (வஸுவெபுக்ஷுரொநந) தஸுஸுஹுரும் உநொ-
ரமெரீ || கூ ||

வொஷ்ஷம் ஸுவெநய(யவொநக)தயா ஸுநம் ஷ்ணாம் ந
வாவுகுடு || ரு ||

ஹவதி வ நவதாஸெ நாயுகெநெவ தாஸெ
உவஸுவஷயவெநஷ்ஷ்ஸுகுஜாநுவாஷடு |
வதுஷயஸுவெந ஸ்ஸெந வஷ்ஷ்ஷ் திகாயம்
ஷயஸுவெயெ ... ... வபுஹஸாநடு || ரக ||

[ஹவதி வ நவதாஸெ ஹாயுகெ வாஹ்ஸு உநம்
வியவஷய உவம் வொஷ்ஷீஷகம் ஜாநுவாஷடு |

புஜத்தின் நீளம் 24¾ அங்குலமாகும். முட்டுக்கையின் நீளம் 2 அங்குலமாம். முன்கையின் நீளம் 18¾ அங்குலமாகும். (8)

உள்ளங்கையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை முன்கூறியிருப்பதையனுஸரித்து ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஸ்திரீ பேரங்களின் அளவில் 1 யவை குறைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்விஷயத்தைச் சொல்லலாகாது. (10)

ஸார்த்த நவ தாலத்தில் முகத்தின் நீளம் 12¼ அங்குலமாகும். உஷ்ணீஷம்-ஜாநு-பாதம்-கண்டம் இவைகள் 4 அங்குலங்களாகும். ஹிருதயாந்தம்-நாபியந்தம்-

யாமலவி மனுசாஸ்யாயாமலெவ திரிகாயம்
வயமாவலய வொரமாஸ்யாத்மா ஜம்வாஸமாநடு ॥]

உதி ஸாமாஸ்வதீயெ தித்ரகுடுஶாஷ்டெ ஸாயமுமவதாம
கயுதம் தாம ஸஷ்டொயுயாய: ஸாவு: ॥

மேட்ராந்தமாகிய மூன்று உடற்கூறுகளும் முகத்தின் அளவேயாம். துடை-கண்டைக்கால்களின் உயரம் 24 அங்குலமாம். *(11)*

ஸாஸ்வதிய சித்தாந்த சாஸ்திரத்தில் வாத்த நவதாலமானத்தைக் கூறும் எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ய நவஶேயாய: ||

|| ஶ்ரேஷ்ட நவதாலம் ||

ஶ்ரேஷ்ட நவதாலஸ்ய ப்ரமாணம் வக்ஷ்யதேஸாம்ப்ரதம் |
உஷ்ணீஷம் ஸாரஸ்ய விஷ்யாஸ கேஶாந்தம் து த்ரயாங்குலம் || 1 ||

கேஶாந்தாத்க்ஷிவஸ்ய ஸ்ரீதாந்தம் லாடம் தஸ்யாஸ
வாடாந்தகம் |
வாடாந்தாஸ் ஹநுவயுந்தம் கண்டம் து வியீயதே || 2 ||

ஹ்ரஸ்வயாம்ஸாரஸ்ய தஸ்யாஸ் கண்டம் வாயுத்ரிபாதகம் |
*[ஹிக்கா வாயுத்ரிபாதம் வ்யாஸ் ஹிக்காயா ஹ்ரதயம்
ததா: || 3 ||

நாபி நபுரஹ்ஸ்ய ஶ்ரோணி ஸாவஸ்ரீஸாவயம் |
ஜாநு ஸ்ரீ லாடம் ததோ ஜங்கா விஸாவ லாடகம் வதி || 4 ||

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஶ்ரேஷ்ட நவதாலம்.

இனி ஶ்ரேஷ்ட நவதாலமானத்தைக் கூறுகிறேன். உஷ்ணீஷம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 3 அங்குலமாகும். நேத்திராந்தம் 4 அங்குலமாகும். புடாந்தம் 4 அங்குலமாம். ஹநுவந்தம் 4 அங்குலமாகும். (2)

களம் ½ அங்குலமாகும். கண்டம் 3½ அங்குலமாகும். *கண்டத்திற்குக் கீழே ஹிருதயாந்தம்–நாபியந்தம்–மேட்ராந்தம்–இவைகள் 12 அங்குலமாகும். துடையின் உயரம்

---

* ஹிக்கா உதர்யாதி வாயுஸ்ரோகுஹயம் ஶாதரகாயாம் தஷ்டம் |
ஸுத: ப்ராஹ்மீயாதி ஸ்ரீதரதாத் யொஜிதம் வொஜ்யதி |

* ஶ்ருதந்தாதி பாதாந்தமானம், மூலத்தில் இல்லை. ஆகையால், பிராம்ஹீயத்திலிருந்து எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தறுயாஸ்ம வதாலூரம் வாஹுஸீவும் ஸுவலயடு ।
ஸ்ரம்ஸும் கொவபூரம் ஸாயபுஸுவாயாஸ
வூகொஷகடு] ॥ ரு ॥

தறும் ஷலம்ஸுயாஸ தவநுயாம்ஸுறா(ஸ்ரா)யதடு ।
ஷலுவெந வதாலூரம் நாழிகா தஜபூஸீஸுரா ॥ சு ॥
[சுநாஸ ஷலுவம் ஸாரம் தஜபூஸீ தத்ஸுரயதா ॥]

ஸாரஸாயாஸதொம்ஸுஷம் கநிஷம் தத்ஸுரயதடு ।
வம்கலுஷிகாவ கொவிகஷலுயவாஷ்ஸு கூஸாஷ்வெசு ॥
ஸம்ஸுஷாஷிகநிஷாஞ்ஜம்ஸுஸீ(நாம் தா)விஷ்ஸுரம் தயா ॥
தறும் வெஷாம்ஸுறும் நாஸ(ஸுதத்) உணிவஸும்
திஸாதுகடு ।

---

24 அங்குலமாகும். முட்டுக்கால் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் 24 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். பாததலத்தின் நீளம் 16 அங்குலமாகும்.

பாஹுவின் நீளம் 24 அங்குலமாகும். கோர்பரம் 2 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 18 அங்குலமாகும்.

உள்ளங்கையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். அணிவிரலின் நீளம் $4\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளமும் அதுபோன்றதே ($4\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும்) பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளமும் அதுபோன்றதேயாம். பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் ஈறான விரல்களின் அகலம் முறையே 10-7-8-7-6 யவைகளாம். (8)

உள்ளங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். மணிக்

ப்ரகோஷ்ம வெஷ்டாம்ஶுலும் தாரம் கோவபுரம் து
ஷலம்ஶுலுடு ॥ கூ ॥

ஸுஷ்டாம்ஶம் வாஹுமூலும் ஸ்யாத் த்ரிகுரிரிரோஹம்
(ஊவதாரம்) உஶாம்ஶுலுடு ।
கேஶாந்தாத்(ஸுஶ்ரீஃ) ஷிரஸ்த்ரம் ஸ்யாத் தகொக்ஷி
தத்தலம் ஹவெத் ॥ ய ॥

நாஸிகா தஸ்ய நகொம்ஶுலும் ... ... ஶுவியீயதெ ।
[நாஸிகாதொம்ஶுலும் ஸ்வாஸ்ய ஶியவம் வாயஶம் தயா ।]
ஸுயாத்து ஹநுஸ்ஶேஷ ஊர்ஜதாரம் கலா ஹவெத் ॥ய௧॥

ஊர்ஜாயாஃ கலாம்ஶுலும் (ஊர்ஜஃ கணபூரதஶி) ஶ்ரியடு ।
கணபூதாரம் கலாம்ஶம் ஸ்யாத் கணபூயாஃ து ஹாமயா
(கடு) ॥ ய௨ ॥

நாஹாலும்வம் து ஜெவம் ஸ்யாத் வடாதெநாஸ்ய
விஷ்ஹ்ரதிஃ ।

கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாம். பிரகோஷ்டத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாம். முட்டுக்கையின் அகலம் 6 அங்குலமாம்.

பாஹுமூலத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாம். சிரஸ்ஸின் குறுக்களவு 10 அங்குலமாம். கேசாந்தத்திலிருந்து புருவம் 2 அங்குலமாம். அதிலிருந்து கண் 2 அங்குலமாம். (10)

நாஸிகைக்குக் கீழே 1 அங்குலம் 2 யவையில் வாய் அமைந்திருப்பதாகும். வாய்க்குக் கீழே அதரம் 2 அங்குலமாம். அதரத்திற்குக் கீழே மிகுந்திருப்பது முகவாய்க் கட்டையாகும். கண்ணின் அகலம் (கண்கூட்டின் அகலம்) 2 அங்குலமாம். (11)

அதன் நீளம் 2 அங்குலமாம். கண்ணிலிருந்து காது வரையில் 5 அங்குலமாம். காதின் அகலம் 2 அங்குலமாம். காதின் நீளம் 4 அங்குலமாம். நாஸிகையின் நீளம் 4 அங்

சுஹ்யாயாம் த்ரயாயும் ஸ்யாத் சுயபுலம் நாஸி-
தாம்ஸகா ॥ ௩௯ ॥

[நாஸாயாம் தஷைவ ஸ்யாத் வாடாஞ்சே நாஸிகா தத்ர।
சுஹ்யாயாம் த்ரயாயும் ஸ்யாத்தாயும் நாஸாக்ர-
தாம்ஸகே]

சுயரம் ஷட்யுவொத்தாம்ஸ மஹாயுவதகாம்ஸகே।
மஹாத் கண்டமஹ வெஸம் கண்டுதாரரஷ்டாத்ரகே ॥கச॥

வாஹொஹ்ஸிரா த்ரயொரரஸிவபுக்ஷோ உரகயா
ஹவெத் ।

[சுயரம் ஷட்யுவொத்தாம்ஸ மஹ வஸ்யபுகம் தத்ர।
மஹாயஸ்தாத் ஹவெத் கண்டம் தத்தாரரஷ்டாத்ரகே ॥
வாஹாஸிரா த்ரயொரரஸிவபுக்ஷோ உரகயா ஹவெத்॥]

கக்ஷிஸ்வகயாதாரம் ஸ்ரோணிரஷ்டகயெந தா
(யா தத்ர) ॥ ௩௫ ॥

கடிரஷ்டாதஸாம்ஸயும் வக்ஷாம்ஸம் ஸிம்ஹீவபுகே।
ஸிம்ஹதாரம் பயவாம்ஸம் ஸ்யாத் உஷ்ணாயாம்வம் தத்ஸ்ய
தா ॥ ௩௬ ॥

குலமாம். நாஸிகை புடாந்தத்தில் விரிந்திருப்பதாம். வாயின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். நாஸாக்கிரத்தின் உயரம் 1½ அங்குலமாகும்.

அதரமானது (அதன் கீழுயுள்ள பதிவிலிருந்து) 6 யவை உயர்ந்திருப்பதாம். களத்தின் (கழுத்தின் மேல் பாகத்தின்) அகலம் 8½ அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். பாஹுவந்த விஸ்தாரம் 36 அங்குலமாகும். மார்பின் அகலம் 20 அங்குலமாகும். வயிற்றின் அகலம் 14 அங்குலமாகும். ஸ்ரோணியின் அகலம் 16 அங்குலமாகும். கடி (இடுப்பின்)யின் அகலம் 18 அங்குலமாம்.

[லிங்காரம் ஆயாமம் ஸ்யாத் ஊஷ்மாலம்பம் கலாஆயுடு |]
ஊருமூலஸ்ய விஸ்தாரம் பாதமாம்ஸாலுமூலகே |
ஜாநு விஸ்தாரிகம் ஜங்கா ஷட்டாரம் நளகஸ்ய து
(கா ஸ்ரு திஃ) || கஎ ||

பூவஷம் து ததஃ (தா) ஸ்ரீதம் தலாஸ்ரம் து
ஷடம்ஸலும் |
கலாதாரஸ்ய ஸ்தாரவிஸ்ரணாயதடு ... ... || ரூஅ ||
[கலாதாரஸ்யாம்ஸ்ஷம் விஸ்ரணம் கூயதம் ஹவெத் ||]

யவம் ஹாரம் பூஷெஸி நூயாஸ தாரஸ்யாம்ஸலு |
வனகெரயபாம்ஸலுக்ஷீணம் ஸ்யுரபா நிஷிகா || ரூகூ ||
[வனகெகாயபாம்ஸலுக்ஷீணம் ஸ்யா நாரக நிஷிகாஃ ||]

யவெஃ(வ) ஸவ்ஷட்வெஜுவிஸ்தாராஃ ஸ்யுஃ
யயாகுரடு |
வனஸ்ரீஹ்ய வியாதவுஸமபூதகுஸமவிஸ்தாரடு || உரூ ||

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாம். அதன் அகலம் 2 அங்குலமாம். முஷ்காலம்பம் 4 அங்குலமாம். (16)

ஊருமூலத்தின் விஸ்தாரம் 12 அங்குலமாம். முட்டுக்காலின் அகலம் 8 அங்குலமாம். கண்டைக்காலின் அகலம் 6 அங்குலமாம். நளகையின் அகலம் 4 அங்குலமாம் (17)

புறங்காலின் அகலம் 5 அங்குலமாம். பாததலாக்கிரத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாம். பெருவிரலின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நீளம் 4 அங்குலமாம். (18)

பிரதேசினியின் நீளம் 4 அங்குலம் 1 யவையாம். அதன் அகலம் 1 அங்குலமாம். நடுவிரல்–அணிவிரல்–சிறுவிரல்களின் நீளம், முறையே (பிரதேசினியைவிட.) அரை அரை அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். அவைகளின் அகலம்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முறையே, 7–6–5 யவைகளாகும். மற்ற அங்க பிரத்தியங்கங்களை, இவ்விதமே ஊஹித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும். (20)

உத்தம நவதாலத்தின் அங்குலங்கள் 112 ஆகும். அவைகளில் சிரஸ்ஸு–கண்டம்–ஜாநு–பாதம்–இவைகள் 4 அங்குலங்களாகும். முகம் 12 அங்குலம். ஹிருதயாந்த–நாபியந்த–மேட்ராந்தங்கள், 12 அங்குலங்களாகும். ஊருவும் ஜாநுவும் சேர்ந்து 48 அங்குலமாகும். ஆகக்கூடுதல் $4 \times 4 = 16 + 12 + 36 + 48 = 112$ அங்குலங்களாகும்.

ஸர்வதிய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் ச்ரேஷ்ட நவதாலத்தைக் கூறும் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஶாரீரஸ்தாநம் ||

|| மத்யமநவதாலம் ||

—:O:—

மத்யம நவதாலே ஸ்யாத் (து) பூதாநாம் வக்ஷ்யதே-
யுநா |
உஷ்ணீஷாத் கேஶவாந்தோ மத்யாங்குலாநி ஸப்தைவ ||க||

கேஶாந்தாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் ஶாரீரேவ வியீயதே |
அக்ஷிஸூத்ராத் வாடாந்தம் து வதநாந்தாத்
பூர்வ]க்ஷ்யதே ||உ||

வாடாந்தாத் ஹநுபர்யந்தம் வதநாந்தாத்
பூர்வஸ்யதே |
ஹநுமத்யாந்தரேணாபி கண்டம் தூர்யாத்யாந்தரேணைவ ஹ ||ங||

[ஹ்ருதயாந்தாத் ஸ்ரீவயாஸ்தம் து வாத]ஸ்யாந்தரேணாநதம் |
ஸ்ரீவயம்(யாத்) நாபிபர்யந்தம் தத்ஸம் து பூர்வகீர்திதம் ||

பத்தாவது அத்தியாயம்.

மத்தியம—அதம—நவதாலம்.

இனி மத்தியம நவதாலத்தின் அளவைக் கூறுகிறேன்.
[மத்தியம நவதாலம் 108 அங்குலமாகும்]

உஷ்ணீஷம் முதல் கேசாந்தம் வரையில்,	3 அங்குலம்.
கேசாந்தம் முதல் அக்ஷிஸூத்திராந்தம் வரையில்,	4 அங்குலம்.
அது முதல் புடாந்தம் வரையில்	4 அங்குலம்
அது முதல் ஹநுவந்தம் வரையில்	4 ,,
களமும் கண்டமும் $\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2} =$	4 ,,
கண்டம் முதல், ஹிருதயாந்தம்	12 ,,
அதிலிருந்து, நாபிவரையில்	12 ,,

நாஹெஶ ஶெஶ்ரஶுராம்தம் ஶாநஶெகோஷஶாம்ஶுகு |
[நூஶுநஶாத்ரஶுஶு]ஶாநம் ஸ்யாஸ ஜிஶுவம் வரிகீதிகு-
தகு || ரு ||

ஜாநுஶு ஶாமஶெவ ஸ்யாஸ ஜம்வா வொரூஸரூயதகு |
தஶொதெ(யம் ஶாமஶாத்ரஶெவம்) ஶாநஜிம் விஶுஃ || சு ||

தஶுராயாஃம் தஶா(ஶுயா)ஷ்டாஶாம் ஜிஶுவம் வாஹு-
ஶுவுகு |
த(கு)ஶுராஶாம் கொவபுரூயாஃஶஷ்டாஃஶாஷ்ரகொ(ஷ்டகு)||எ||

[தஶுராயாஃம் து ஷஶுரூத்ரம்]ஶுயாஜுஶுராம் ஷஃஶாகு |
சுநாம்ஶுராநி ஸவபுராணி ஶ்ரெஷ்டம் நவதாஹவஸ || அ ||
[சுநாம்ஶுஸ்ரீநாம் ஶாநம் து ஸ்யாஸ ஶ்ரெஷ்டநவ-
தாஹவஸ ||]

த்ரிஶாத்ரம் உணிவஸ்ரம் ஸ்யாஸ வஜுஶாத்ரம் ஷ்ரகொஷ்டகு |

நாபி முதல் மேட்ராந்தம் வரையில்	11	அங்குலம்
துடையின் நீளம்	23	,,
ஜாநுவின் நீளம்	4	,,
கண்டைக்காலின் நீளம்	23	,,
பாததலத்தின் நீளம்	4	,,
ஆகக்கூடுதல் மூர்தாதி பாதாந்தமானம்	108	,,

பாததலத்தின் நீளம் 16 அங்குலமாம்? பாஹுவின் நீளம் 24 அங்குலமாம். கூர்பரத்தின் (முட்டுக்கையின்) நீளம் 2 அங்குலமாம். முன்கையின் நீளம் 18 அங்குலமாம். உள்ளங்கையின் நீளம் 6 அங்குலமாம். நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாம். மற்றவிரல்களின் நீளம் ஶ்ரேஷ்ட நவதாலத்தில் கூறியதுபோலவேயாகும். (8)

மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும்.

கொவபுரம் து ஷலாம்ஶுரும் லுஜாஷ(ஜஷ)ஷ்டாம்ஶுரும்
ததழ ॥ கூ ॥

தத்ரஸ்ரிரொ ஶாம்ஶுரும் கணபுதாரவிஷ்டாத்ரகழ |
[தியபுகஸ்ரிரொ ஶாம்ஶுரும் கணுஷஷ்டாம்ஶுரும்
ததழ |]

வாஹ்வொ(ஹ்ரு)வயபுகவிஷ்தாரம் வி(த்ரி)ஶுவம் ஹாம-
(வாம)ஶுவுதெ ॥ ய ॥

விம்ஶுநாத்ரஶுரஷ்தாரம் கூஷதிதாரம் வதுஷபுரம் |
ஸ்ரோணி(கடிதடாயாம்) ஷொலாஷ்டாஶாஜ்ஜுரும் ॥ய்க॥

(வஜ்ராயாம் து ஸ்ரிம்ம்) ஸ்வாஸ ஶுஷ்டாரும்வம் து
ஹாமகழ |
வாஶாம்ஶுஶாநு ஸ்வாஸ ஸாரஶுமுஸ்ய விஷ்தாரழ ॥

(வ)ஶயெ(ய)தயாத்ரு ஸ்வாஸ(ஸ்ய) தாரம் ஸுத-
ஷலஜ்ஜுரும் |

கூநாநுநுத்தாநி தஸ(ஸ்ரு)ஸ்ரோஷ்நவதா-
(ரும்வஸ) ॥ ய்க ॥

பிரகோஷ்டத்தின் அகலம்	5	அங்குலமாம்
கூர்பரத்தின் அகலம்	6	,,
புஜ(மூல)த்தின் அகலம்	8	,,
சிரஸ்ஸின் குறுக்களவு	10	,,
கண்டத்தின் விஸ்தாரம்	8	,,
பாஹுபரியந்த விஸ்தாரம்	36	,,
மார்பின் விஸ்தாரம்	20	,,
வயிற்றின் விஸ்தாரம்	14	,,
ஸ்ரோணிதலத்தின் விஸ்தாரம்	16	,,
கடிதடத்தின் விஸ்தாரம்	18	அங்குலமாம். (11)

|| சுயாயநவதாஹம் வாஸுஷாநடு ||

(சுயநம் நவதா)லுஸ்ய சாநவெவம் விஸீயதெ |
உலியபாதலயபாம்ஸுகுணஜாநுலாமயா || 13 ||
[தூலஜுலும் உலியபுகெஸாகம் லாம் ஜாநு மஹம்
வடு ||]

உலெ சாஷஸ ... ... ஸ்ய ...|
... ... லுஸ்யஷ்டம் சாநகோஷஸாம்ஸுலு || 14 ||

நாலெ லெஜ்ஜாம்தவெவம் ஸ்யாஸ சாஷஸாஜுலுவெ ஹி |
ஜிவிம்ஸுஜுலும் சாநஸ ... ... || 15 ||

[உவம் சாஷஸாத்ரம் ஸ்யாஸ ஸுஜ்ரயாநம் ஸ்ரஷ்டுகு |
ஸ்ரஷயாஸுலிஸீநாம்தம் சாநகோஷஸாஜுலு ||

நாலெலெஜ்ஜாம்தசாநம் சாவெவகோஷஸாஜுலு |
சாவிம்ஸுஜுலும் சாநம் ஊரொஸாயாஸிஷ்யதெ ||]

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மூஷ்காலம்பத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும் ஊருமூலத்தின் விஸ்தாரம் 12 அங்குலமாம். பாததல மத்தியத்தின் விஸ்தாரம் 5 அங்குலமாம். பாததலாக்கிரத்தின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாம். கூறப்படாத மற்ற அங்கங்களின் அளவுகளை ஜேஷ்ட நவதாலத்தில் கூறியதுபோலவே கொள்ளவேண்டும். (13)

அதமநவதாலம் புருஷமானம்.

அதம நவதாலமானத்தைக் கூறுகிறேன். மூர்தா முதல் கேசாந்தம் வரையில் 3 அங்குலமாம். ஜாநு-கண்டம் பாதம் இவைகள் 4 அங்குலமாம் முகத்தின் நீளம் 12 அங்குலமாம். ஹிருதயாந்தம்-நாபியந்தம் - மேட்ராந்தங்கள்

ஸுஜம்வா(ஜம்வாவொஸு)ஸகாயாஸ ஸெஷம் ஶ்யூஸுஸ்ரு-
வஸ |

வாஹ்வாதிதருவயும்தம் தாஸு ஶியவஹீநகுழ || ௰எ ||

கக்ஷயள கூக்ஷள ஸ்ரொணாஃ கடிவிஶாலுகுழ |
ஊரூஜாநூஶ்ச ஜம்வாயாம் ஸ்ரெஷ்டாஶ்ய பூர்ஜுஸ்ரொ-
ஸுதழ || ௰அ ||

[கக்ஷஸ்ய கூக்ஷெஃ ஸ்ரொணாஶ்ச கடெஶ்சாவி
விஶாலுகுழ |
ஊரொஜூபூநொஶ்ச ஜம்வாயாஃ ஸ்ரெஷ்டாஶ்ய பூர்ஜுஸ்ரொ-
நகுழ ||]

ஸெஷம் வஸ்வெபூக்தவஸ ஸ்ரொக்தம் ஸ்ரீஸாநஶ்ய வக்ஷ்யதெ ||

---

11 அங்குலமாம். ஊரு–ஜங்கை–இவைகளின் நீளம் 22 அங்குலமாம். மற்றவைகளின் மானம், மத்தியம நவதாலத்தில் கூறியதுபோலவேயாகும்.

பாஹு முதல் உள்ளங்கை வரையில், அங்கங்களின் அகலம் (மத்தியம நவதாலத்தைவிட) ½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். (17)

கக்ஷம் (பாஹுமூலம்) வயிறு—ஸ்ரோணி—இடுப்பு—துடை–ஜாநு–கணுக்கால்–இவைகளின் அகலம், ஸ்ரேஷ்ட நவதாலத்தில் கூறியதில் ½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். பாக்கியுள்ளவைகளை முன் கூறியதுபோலவே கொள்ளல் வேண்டும். இனி ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன். (19)

|| ஸுஶ்ருதஸம்ஹிதாயாம் ஶாரீரஸ்தாநே ||

உத்யதா உத்யதி(வ) கெஶாந்தம் யோஜநம் ப்ரமாணதெ |
கெஶாந்தாதெ த்ரிஸீமாந்தம் வாயுஹாநி(ஸாயுயோ)
ஶதெவ ஹி || உய் ||

ததஃ வாபாவயிஹுமம் ஹநுஸந்யு(ஜம்)ஸ்ரயு-
(ஸ்ரு)கு |
மஹாப்ரதிஷ்ட ஸவபாஸாம் ஸ்ரீணாம் தஸ(தா) நெஷ்யதெ
பாயெஃ || உக ||

கண்டாயாஃ தா ஹாதெந தஸ்ராஹாஹு(த்வாஹ்ரதயா)-
ஹாரம் விஷாஃ |
வாதெஹா(வாகா)ஶாம்ஶ(ஸாநம்) ஸ்யாத் ஜெஹ்ராஹம்
நாஹ்ரஸ்ரு(ஸ்ரு)கு || உஉ ||

விம்ஶத்ரயாம்ஶாம் வொத்ரஜாநாஹுமஸஹிது |
[ஸாவிம்ஶத்ரஜாம் வொரோஜுநாஹாயதம் உது |]
ஜம்வா வொரோஸாயாஸ வாஷ் ஹாதெந கலுயெத் ||உக||

அநம நவதாலம்—ஸ்திரீமாநம்.

மூர்கா முதல் கேசாந்தம் வரையில் 3 அங்குலமாம். கேசாந்தம் முதல் நேத்திர ஸீமாந்தம் வரையில் 3½ அங்குலமாம். அதிலிருந்து புடாந்தம் வரையில் 4 அங்குலமாம். அதிலிருந்து ஹநுவந்தம் வரையில் 3½ அங்குலமாம். ஸ்திரீகளுக்குக் கழுத்து நீண்டிருப்பதை புத்திமான்கள் விரும்பவில்லை (21)

கண்டத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாம். கண்டத்திலிருந்து ஹிருதயாந்தம் 12 அங்குலமாம். நாபியந்தம் 11 அங்குலமாம். மேட்ராந்தம் 11 அங்குலமாம். ஊருதீர்கம் 22 அங்குல

ஸவம் தீயஸாநம் ஹி விஶாலம் து வியாஸ்யதெ ।
ஊவதியபுஶ்ரீயாலம் ஸ்யாசு ஶாஜுலுஷாஹ்யதெ ॥உச॥

ஶ்ரீவா ஸ்யாசு(தாரம்) வாஹுமூலுதாரம் ஷணாது-
ஶெவ ஹி ।
கொலெபூரம் ஶெஷாரூம் ஸ்யாசு உணிவலம் தூவ-
(தூயா)யுகெ ॥ உரு ॥

தலுஸ்ய தாரஸாநம் ஸ்யாசு ஷெஸ்யவெந யாமாம்-
(வொநம் ரஸாம்)மூலுடு ।
யவொநவிவாலும் ஸவபுஜுலும் ஶெஷாஜுலும் விஶாதி
(ஶெஷம் வொரொகூவசு) ॥ உசு ॥

வக்ஷொ உயெஸ்ரம் ஶ்ரொணிடு கடிஶ்வொரமூ ஜாநுகெ।

மாம். ஜாநு 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் 22 அங்குலமாம். பாதம் 4 அங்குலமாம். ஆகக்கூடுதல் மூர்தாதி பாதாந்த தீர்கம், 3 + 3½ + 4 + 3½ + 4 + 2 + 11 + 11 + 22 + 4 + 22 + 4 = 104 அங்குலங்களாம். (23)

இவ்விதம் அதம நவதாலத்தின் மானம் கூறப் பட்டுள்ளது. இனி அகலத்தைக் கூறுகிறேன்.

முகத்தின் குறுக்களவு 10 அங்குலமாம். கழுத்தின் அகலமும் பாஹு மூலத்தின் அகலமும் 6 அங்குலமாம். முட்டுக்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாம். மணிக்கட்டின் அகலம் 3½ அங்குலமாம். (25)

உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலம் 6 யவையாகும். (உள்ளங்கையின் அகலம் 5¼ அங்குலமாகும்.) விரல்களின் அகலம் முன் (உத்தம நவதாலத்தில்) கூறியதற்கு 1 யவை குறைந்திருப்பதாம். மற்றவைகள் முன் கூறியிருப்பது போலவேயாம். (26)

ஜம்வா ச நஹகா வெவ தறுஷ்ய விவாறுஷ்ய ச
(றும் தயா ॥ உஎ ॥

நவாயூதாறெ ஷ்ரீரநெயூஜூறொ நவிஸாறுகுழ் ।
வாஷாஜூறீநாம் விஷ்ஸெ யவெமஸெஷம்(யவொநம் தூ)
வியாஷ்யதெ
ஸெஷம் தூ நவதாஸொக்ஷேதுதும்(வாஷ்ரிறு)நவ-
தாஹகெ ॥ உஅ ॥

[கெஸாம் யேம் வாஷ்ய ஹ்ரஸாவிரநம்
ஊவம் ரூஹ்ரூம்ஸம் ச ஜ்ரோஞ்ஜஸ்ரூ: ।
ஜம்வா யேம் வாக்கிகொறும் யூமம் தூ
ஸெஷாஜ்ரநாம் யேஸெ நந்தாறெ ॥ உகூ ॥

யேம் கெஸாம்தம் யஸ் சுவாஷ்ரநம்
காயெ ரூஹ்ரூம்ஸம் தூயம் வாவி ஜம்வா ।

மார்பு—மத்தியோதரம்—ஸ்ரோணி—கடிதடம்— ஊரு ஜாநு—ஜங்கை—நளகை—பாததலம்—இவைகளின் அகலம் ஸார்த நவதாலம் ஸ்திரீமானத்தில் கூறப்பட்ட அகலத்தை விட, ½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். கால் விரல்களின் நீளம் 1 யவை குறைவாகும். மற்ற அளவுகள் நவதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாம். (28)

மத்தியம நவதாலத்தில் கேசாந்தம் 3 அங்குலம். முகம்—ஹிருதயாந்தம்—நாபியந்தம்—இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 12 அங்குலம். மேட்ராந்தம் 11 அங்குலம். ஊரு-ஜங்கை-இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 23 அங்குலம். மற்ற அங்கங்கள் (கழுத்து—முழங்கால்—பாதம்—இவைகள்) ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலங்களாகும். [ஆகக்கூடுதல் $3+12+12+12+11+23+23+4\times3=12=108$ அங்குலங்கள் கொண்டது மத்தியம நவதாலம்.]

ஊரு ஊ ஊ ஊ விஂஶாஂஶஃ ரூ ரூ ஜூ கா நாம்
ய ஊ ரூ ஊ வொ ஜூ ஊ வாஂஶஃ ரூ ரூ தாயு ॥ ரூ ॥]

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகர்மணி ஸாஸ்த்ரெ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ தேவதாயெ
வாஂஸ்ரீ ரூபகயுதம் நாம உபஸோபாய: ஸமாப்த: ॥

கேசாந்தம் 3 அங்குலம். முகம் 12 அங்குலம். ஹிருதயாந்தம்–நாபியந்தம்–மேட்ராந்தம்–இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 11 அங்குலம். துடை–கண்டைக்கால்–ஒவ்வொன்றும் 22 அங்குலம். மற்ற அங்கங்கள் (கழுத்து–முழங்கால்–பாதம்–இவைகள்) தனித்தனியே, ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலம். இது அதம நவதாலத்தின் மானமாகும். [அதம நவதாலத்தில் ஆகக்கூடுதல், $3+12+11\times3=33+22+22+4\times3=12=104$ அங்குலங்களாகும்.]

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் மத்தியம–அதம–நவதாலத்தில்,
புருஷமானம், ஸ்திரீமானத்தைக் கூறும்
பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுய வைகாநஸாயாம் ||

|| ஸ்ரேஷ்டாஷ்டதாலம் ||

ஸ்ரேஷ்டாஷ்டதாலமாநம் ஹி வக்ஷ்யே விக்ஷ்யே
தஸ்யைவ ஹி |
உஷ்ணீஷாச்ச கேசாந்தா(வயம்)ந்தம் திர்(ஸி)மாநாயம்-
ஶிதி ஸ்யாதே || க ||

வைகாநஸாம்ஶாயாம் ஊவ்ஷீவம் வ்ரஸ்யதே |
கண்டாயாம் திரமாநாயம் தாரா(தஶா)ஶிஸ்ரேகாவயி ||

தூயஸ்ஸிம்ஶாம்ஶாயாம் ஊரூ ஆவிம்ஶாம்ஶாயே |
ஜாநு திரமாநஸ்ரைவ ஸ்யாச்ச(தூயஸ்ரைவ) ஜம்வா
வொரூவ்ஸாயதம்(தா) || கூ ||

தஸ்ய ஜாநுவ்ஸாம் வ்ரோக்தா ஜீவம்ஶாநம் வ்ரஸ்யதே |

பதினொருவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரேஷ்ட அஷ்டதாலம்.

ஸ்ரேஷ்ட அஷ்டதாலமானத்தைக் கூறுகிறேன்:—

உஷ்ணீஷம் முதல் கேசாந்தம் வரையில் 2½ அங்குலமாம். முகத்தின் உயரம் 11 அங்குலமாகும். கண்டத்தின் உயரம் 3½ அங்குலமாகும். கண்டத்திற்குக் கீழே மேட்ராந்தம் வரையில் உயரம் 33 அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 22 அங்குலமாகும். முட்டிக்காலின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கணுக்காலின் உயரம் 22 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும், ஆக உஷ்ணீஷம் முதல் பாதம் வரையில் உயரம், 2½ + 11 + 3½ + 33 + 22 + 3 + 22 + 3 = 100 அங்குலமாகும். இதுவே ஸ்ரேஷ்ட அஷ்டதாலத்தின் மானமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆவிஶஷம்ஶுரும் வாஹுஶீவும் தஸ்கொவுரா
கூரு ॥ ச ॥

ஷொலஸாரம்ஶுரும் வ்ரகொஷ்ம் ஷட்ட் தும்ரயது |
யுஶாzzயதுவஷ்மாரமாz நாஸ் தூயபுரயபுஶ் தூகூ
(கா) ॥ ரு ॥

தஜபுரீ தத்ஸ்ரயுயும்(தூயபு)ஶ் தூயாஶம்(ர)
கூரீயஸீ |
தயெவாரம்ஶுஷீவும் ஸ்யாஸ் தாரம் தாஸா-
உநுகூரஸ் ॥ சு ॥

நநாஸ்ஸுஷ்ரஸ்ரீவஷ்ம ஸ்யாஃ யவாஃ ஷ்ரீ(தும்)வ நம் கூரு |
திரஶ் தூ உரிவஸுஃ ஸ்யாஸ் வ்ரகொஷ்ம் வஷ்மாஜுரும்
தத்ஃ(தம்) ॥ எ ॥

வ்ரகொஷ்ம் கணு(ஸ்வ)ஶ் தூ ஸ்யாஸ் வாஹுஶீரும்
தஷயபுகம்(தயெவ ஹி) |

பாஹுதீர்கம் 22 அங்குலமாகும். முழங்கையின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 16 அங்குல மாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். மத்திய மாங்குளியின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். அணிவிரலின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் அதையே ஒக்கும். கனிஷ்டிகையின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். அங்குஷ்டத்தின் நீளம் அதுபோன்றதேயாம். அங்குஷ்டம் முதல் கனிஷ்டிகை ஈறான விரல்களின் அகலம், முறையே, 9-7-8-7-5 யவைகளாம்

உள்ளங்கையின் கனம் 2 அங்குலமாகும். மணிக் கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். முன்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம் கண்டத்தின்

ஸந்நோதிரயவம் வக்தாரம் நெத்ராயதம் விதி ॥ அ ॥

தத்ரஷடங்காரா தத்த்வவஹீநம் கணாங்குலம் ।
[ஸந்நோநதி யவம் வக்தாரம் நெத்ராயதம் கணா ॥

கணாமவஸ்ய தம் தாரம் ஸ்யாத்த்வவஹீநம் கணாங்குலம் ।]
கத்யம் (தஷெவ) கணபுவிஷ்தாரம் கெஶாந்தாச் ஶ்ரீ
ஶோ தகுகு ॥ கூ ॥

ஊர்மஜம் உர்மூலம் தஷாச் வாடாந்தம் ஸாயபுஜூலு ।
வாடாந்தா(ச்)ஹநுந்தரம் ஸாயபுரூர்த்வாக்ஷாம்மூலு-
ஶெவ ஹி ॥ ஶ ॥

த்ரயவம் மூலுவ்ரலிஸ்யாத்தலபுநெ நிமபுலம் விஷு ।
[தி யவம் மஜவ்ரலி ஸ்யாச் தசஹநொ நிபுமபுலம்
விஷு]
கணவிஷ்தாரஸத்தாங்குஸவ்ரதாகாலுஶெவ ச ॥ ஶக ॥

அகலத்தையொக்கும். (7 அங்குலமாகும்?) பாஹுமூல விஸ்தாரமும் அவ்விதமே (7 அங்குலமே)யாகும்.

முகத்தின் விஸ்தாரம் 8 அங்குலம் 5 யவையாகும். நேத்திரத்தின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் உயரத்தில் 1 யவை குறைவதாகும். (1 அங்குலம் 7 யவை) அந்த அளவில் ஸரிபாதி? (கண்ணின் அளவே) காதின் அகலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து புருவம் 2 அங்குலமாகும். (9)

புருவத்திலிருந்து த்ருகந்தம் 2 அங்குலமாகும். புடாந்தம் 1½ அங்குலமாகும். புடாந்தம் பற்றி ஹநுவந்தம் 3½ அங்குலமாகும். களவிருத்தியானது 3 அங்குலமாகும். (களவிருத்தி—கழுத்தின் புறப்பாடு) இதை ஹநுநிர்கமம் (முகவாய்க்கட்டையின் புறப்பாடு) என்று கூறுகின்றனர்.

[கணதாரம் து ஸவ்யாம்ஸம் ஸுவ்ருத்தாகாரமேவ ச]
நெத்ராயாஸஸம் கணபுதாரம் தஷ்டவிமுணாயதடி ।
ஹாரம் நாஹாவலம்பம் ஸ்யாத் சதுரயபாம்முலுகுடி ॥

கணபுதாஹெத்ரவிஸ்தாரம் தயொரந்தரவிஷ்யதெ ।
[கணபாஹெத்ராந்தரம் யத் தத்கணபாயாஸவிஷ்யதெ ।]
விம்ஸம்முலுமேவ ஸ்யாத் ஊரு(உரு)தாரம்
வுகீதிபுதடி ॥ ௩௧ ॥

உயொரரஸ்ய விஸ்தாரம் த்ருயொஸாம்முலுவிஷ்யதெ ।
தஸ்யாத் ஸ்ரோணீஸ்தலாம்ஸா(கலா)யிகா தஸ்யாத்
கடி(டி) கலாயிகா ॥ ௩௪ ॥

லிம்காயாஸம் யமாயபாம்ஸம் ஸுஷ்டாலம்பம் த்ருயாயபுகடி ।
ஊருஸ்தலஸ்ய விஸ்தாரம் ஸுஹ்ராம்முலுஸுஸீரிதடி ॥ ௩௫ ॥

கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அது வட்டமாக இருப்பதாம். (11)

காதின் அகலம் கண்ணின் நீளத்தை ஒத்திருப்பதாகும். (2 அங்குலமாம்) அதன் நீளம் அகலத்தின் இருமடங்காகும் (4 அங்குலமாம்) கர்ண நாளாலம்பம் 4 அங்குலமாகும். அது 4½ அங்குலம் வரையிலும் இருப்பதாகும். (12)

கர்ணாந்தத்திலிருந்து, நேத்திர ஸீமாந்தம் வரையில் இருக்கும் அளவையே, காதின் நீளமாகக் கொள்ளலாமெனக் கருதுகின்றனர்.

மார்பின் அகலம் 20 அங்குலமாகும். நடுவயிற்றின் அகலம் 13 அங்குலமாகும். ஸ்ரோணியின் விஸ்தாரம் 15 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 17 அங்குலமாகும். லிங்கத்தின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். முஷ்காலம்பம் 3½ அங்குலமாம். ஊருஸ்தலத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும்.

ஜாநுதாரம் நமாம்யாஸ்ய ஜம்஘ா வபுஷாம்யஹம் ।
(ஸ்ய தத்) ।
ஸ்யாயஸ்ய நலகாதாரம் (ஸ்ரவஸ்ய ஸா)யபுவெஷகு ॥

தஸ்யாஸ்ய த விஸ்தாரம் ஸாயபுவபுஷாம்யஹம் ஶது ।
ஸாமஷவஸ்ய(ஷம் ஸ்யாச்)கஸ்யாதாரம் ஹாமாம்ஸம்
ஸ்யாத்தூயது ॥ ௩௭ ॥

ஸ்ரஷெஸிநாயவம்(தம்) ஹாமம் தவிஸ்தாரஶயாம்யஹம் ।
ஶயாநாஸாகநிஷாதம் தத்ஶ(நாம் தெவ்ஶ)-
யபும்யஹமுக்ஷயம் ॥ ௩௮ ॥

ஸ்ரயாஶஶி(வி) ஸஷ்டதுஸ்வபுஷிஸ்ர யவெஷ்ஶது ।
ஸவஶஹ்ய வியாதவ்யம் ஸுமஸ்ரதுமவிஸ்தாரு ॥ ௩௯ ॥

ஸெஷாஷ்டகாலெந த ஸ்ய காலுஶஸ்யிது
ஸுஶ்ராம்ஸவக்தம் யாமஸாயபுஶ்யு ।

முழங்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கண்டைக் காலின் அகலம் 5 அங்குலமாகும் நளகையின் அகலம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். புறவடியின் அகலம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.

பாததலாக்கிரத்தின் விஸ்தாரம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பிரதேசினியின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரம் 1 அங்குலமாகும். மற்ற விரல்களின் நீளம் முறையே $\frac{1}{2}$ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். அவைகளின் அகலம், முறையே 7–6–5 யவைகளாகும். இவ்விதமாக, அங்கங்களுடையவும், பிரத்தியங்கங்களுடையவும் அகலங்களை, ஊஹித்து அறிந்துகொள்ளவேண்டும். (19)

ஸேஷ்ட அஷ்டதாலத்தில் கேசாந்தம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாம்.

தத்ரதிவத்ரவிஶுவம் தகொரு
ஜாநுஜிஜம்வொரு ஸுஶாஜிவாஷ்டு ॥ உலி ॥

[ஶ்ரேஷ்டாஷ்டதாலேயுகுரு து உலியுரு
வத்ரு ரு ஶ்ரூரு ஸுரு மஹம் ஸுரு ஸுரு ।
திரகம் திரு ரு ஶ்ரு ஸிஶுரு கலொரு ரு
ஜம்வொரு ஸுவக் ஜாநு ஸுவரு திரு ரு ॥]

உதி ஸாரஸ்வதீயே சித்த கர்மஶாஸ்த்ரே ஶ்ரேஷ்டாஷ்டதாலு
கயநம் நாம ஸுகாஷ்டாயாய: ஸமாப்த: ॥

முகம் 11 அங்குலமாம். கழுத்து $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாம். உடலின் மூன்று கூறுகளான ஹிருதயாந்தம்–நாபியந்தம்–மேட்ராந்தங்கள், ஒவ்வொன்றும் 11 அங்குலமாம். துடையின் நீளம் 22 அங்குலமாம். முட்டுக்கால் 3 அங்குலமாம். ஐங்கை (கண்டைக்கால்) 22 அங்குலமாம். பாதம் 3 அங்குலமாகும். ஆகக்கூடுதல், $2\frac{1}{2} + 11 + 3\frac{1}{2} + 11 \times 3 = 33 + 22 + 3 + 22 + 3 = 100$ அங்குலங்களாகும்.

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில், ஶ்ரேஷ்ட அஷ்டதாலமானத்தைக் கூறும் பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுய வாதிரொzயூயாய: ||

|| உயூஉஷ்டாலம் ||

உயூஷாஷ்டாயஉஷ்ணீணா ஸாநஸெவ ப்ரவக்ஷ்யுதெ |
[உயூஷாஷ்டஉதாஹெந ஸ்ணீணாம் ஸாநா ப்ரவக்ஷ்யுதெ |]
பரிரொஸாநா திர(வி)ஸாதூ ஸ்யாஸ் ஸுவெகோ-
ஷாம்ஶுமு || க ||

கணுஸாநா திரஸாதூ ஸ்யாஸ் (தூயபூ) தஷ்டாநெஜ்ரா-
ஞகம் விஷ: |
வாகெகா ஸாயபுவாக்ஷ்யாஶஹிஸ்யாரஸெவபு
விம்ஶதி || உ ||

[வாகெகா ஸாயபுவாக்ஷ்யாம் ஊவபூயாஸ் திஸவ்தகம் |]
ஜாநஸ்தீவபூ திரஸாதூ ஸ்யாஸ் ஜம்வா வொரஸஸா
ஹவெஸ் || ஊ ||

வாஷாம்ஶா(ஷ) ஸாயபுதிரஸாதூ ஸ்யாஸ் சூயாஸிதி
வணபுதெ |

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

மத்தியம-அஷ்ட-தாலம்.

இனி மத்தியம அஷ்ட தாலத்தினாலே, ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன்.

கேசாந்தம் 3(2) அங்குலமாகும். முகத்தின் உயரம் 11 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 3½ அங்குலமாகும். ஹிருதயாந்தம்-நாபியந்தம்-மேட்ராந்தம்-இவைகள் ஒவ்வொன்றின் உயரமும் 10½ அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 21 அங்குலமாகும். (2)

முழங்காலின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். கண்டைக்

உபவிஸ்தாரஸமம்(உபநா)வ்யாஸ நநாமுயிதி
வ்ருதடி ॥ ச ॥

கபோலவாஷஶிரஸ்யா ஸாயபுவெஷாஜுனும் உதடி ।
[கணவாஹுமுதகம் ஸாயபுவெஷாமுனும் உதடி ।]
கொவபுரஸ்ய கக ஸாயபுவெஷாதக (ஸாம் து)
ஹுவக்ஷுதெ ॥ ரு ॥

உணிவக்ஷுஸ (ர)தகம் வாநா (வகி)ஸாகுஸமம் (வ)-
வியீயதெ ।
(வஜுர)ாமுனும் தமுர்யாஸ வெஷாயபு உயுஸாமுனுடி ॥

தஸ்யாவாஸ்தெஸ்தெ(யவ) தாரம் ஊஹுயுஸமம் தகு(ய)ா-
யதடி ।
ஈநுர்வாஸாமுனீநாம் து கக்ஷா(காயபு)தம்
ஹாமுயா(ஸ) ॥ எ ॥

வக்ஷுஸ்ஸுவிஸாலும் வ்யாஸ(து)வஜுஸாமுனும்
ஹவெஸ ।

காலின் நீளம் 21 அங்குலமாகும். பாதத்தின் நீளம் 3 அங்குலமாகும் ஆகவே கேசாந்தம் முதல் பாதம் வரையில் $2+11+3\frac{1}{2}+10\frac{1}{2}+10\frac{1}{2}+10\frac{1}{2}+21+3+21+3=96$ அங்குலங்களாகும்.

முகத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும். கண்டம்-பாஹுமூலம்-இவைகளின் அகலம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். (5)

மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 7 யவையாகும். மற்ற விரல்களின் அகலம் நீளத்தை இவ்விதமே ஊஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். (7)

ஷ ... ... ஶுளு தாரெரம் ஸுவ்ருத்தம் தஸ்ஷநயள ॥ அ ॥

[ஷநதாரம் து ஸவ்தாம்ஶம் ஸுவ்ருத்தம் ஷநஜ்ஞுயு ॥]

ஷநாயொ ஶுஉரா த்ரம் ஸ்யாஸ் ஊயும்(யு)ஶுரும்ஶுயும் ஹவெஸ் ।
ஸவ்தஶாம்ஶுயும் ஶ்ரோணீ கடிரெகொநவிம்ஶதிः ॥

ஊரு ஜுயுஸ்ய தாரம் ஹி ஸாயுவாக்ஷ்யும்ஶுயும் ஹவெஸ் ।
தாரம் ஷலம்ஶுயும் ஜம்வா(ஜாநு)லிதியம்ஶுயும் ஹவெஸ் ॥

நஹகா த்ரும்ஶுயாயும் ஸ்யாஸ் வங்காம்ஶுயும் தயும் தகடு ।
சுநுதாநாம் ஹி ஸவெபுஷாம் வஜ்வெபுரக்ஷவியிநா விஷுः ॥ ௩க ॥

—o—

மார்பின் அகலம் 15 அங்குலமாகும். ஸ்தநமானது 7 அங்குலம் அகலத்தில் வட்டவடிவமாக இருப்பதாகும். ஸ்தநத்தின் கீழே (மார்பின்) அகலம் 11 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 9 அங்குலமாகும் அடிவயிற்றின் அகலம் 17 அங்குலமாகும். கடிதடத்தின் அகலம் 19 அங்குலமாகும். ஊருமூலத்தின் அகலம் 10½ அங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். நளகையின் அகலம் 3½ அங்குலமாகும். பாததலத்தின் (அக்கிரபாகத்தின்) அகலம் 5 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத அங்கங்களின் அளவுகளை முன் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவே கொள்ளவேண்டும்.

|| அய கநிஷ்டாஷ்டதாலம் ||

கநிஷ்டாயாம் வக்ஷ்ய ஸ... ... தி வக்ஷ்யதெயுநா |
[கநிஷ்டஷ்டாம் தாலம் ஸம்க்ஷேபாத் வக்ஷ்யதெயுநா |]
லாகாம்யுமும் யுவெ ஹ்ரீநம் லாகாம்யும் ஹ்ருதய-
(ஸ்யாத்தநள)க்ஷயம் || ௩உ ||

ஊருஸ்தீவயா(வெயு)ம்யுஹ்ரீநம் ஸ்யாத் ஜம்வாயாஸெ
தயெவ ஹி |
ஸநுக்தா ஹ்யுநுஸவயுணி ப்ரொக்தயுயாஷ்டதாலுவத் ||
[ஸநுக்தஉநுத் ஸவயும் ச ப்ரொக்தம் உயாஷ்டதாஉவத் ||]

கநிஷ்டாஷ்டமதாலம்.

கநிஷ்ட அஷ்டமதாலத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன் கநிஷ்டாஷ்டம தாலத்தின் அளவானது, மத்திய மாஷ்டம தாலத்தில் கூறியுள்ள அளவில், முகத்தில் 1 அங்குலமும், ஹிருதய நாபி மேட்ராந்தத்தில் 1 அங்குலமும், ஊருவில் 1 அங்குலமும், ஜாநுவில் 1 அங்குலமும் ஆக 4 அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். இங்கு கூறப்படாத அளவுகளையெல்லாம், மத்தியம அஷ்டதாலத்தில் கூறப் பட்டதைப்போலவே கொள்ளவேண்டும். (13)

|| ௮௰ ஶ்ரேஷ்ஸப்ததாலே ||

ஶ்ரேஷ்ஸப்ததாலம் (உதாஹ்ரணம் து வக்ஷ்யதே) விஹாரதஃ |
ஶிரஸோ து ஶிரோசாநம் உச்சம் ஸாரீரமுச்யதே
ஹஸ்தம் || ௮௫ ||

கண்டம் த்ரிபாதுஸேவோக்தம் நாப்யந்தம் விம்ஶதிர்மதா |
தப்ஸாத்தயோ நி(த்ரயோ நி)ஸீமாந்தம் நவபாநம்(த்ரா)
ஸ்ரஸ்யதே || ௮௬ ||

ஊரூஸீவ்நம் ஜாநுஸித்யுக்தம் ஜாநுபாநம் து ... ... |
[ஊரூஸீவ்நம் பாதஶாம்ஶம் ஜாநுபாநம் கதா ஹஸ்தம் |]
ஜங்கா சோரு து ஸ்ரஸ்யபாநம் ஜாநுபாநம் து பாதகே ||

நநாம்ஶம் வக்ஷபாஸ்யாஸ் வம்ஶகண்டாஸ்ய விஷ்ணுதே |
[நநாம்ஶம் வக்ஷதாரம் ஸ்யாஸ் வக்ஷாம்ஶம் கண்டவிஷ்ணுதே |]
வக்ஷோ ரஸாம்ஶதாரம் ஸ்யாஸ் ஹாரம் உயோஹரஸ்ய
து || ௮௭ ||

ஶ்ரேஷ்ட ஸப்ததாலம்.

ஶ்ரேஷ்ட ஸப்தம தாலத்தின் விபாகத்தைக் கூறுகிறேன். சிரத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். முகத்தின் நீளம் 11 அங்குலமாகும். கழுத்து 3 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 20 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 9 அங்குலமாகும். தடையின் நீளம் 20 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம் 20 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். ஆக சிரஸ்ஸு முதல் பாதம் வரையில், 1+11+3+20+9+20+2+20+2 = 88 அங்குலமாகும். (16)

முகத்தின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். மார்பின் அகலம் 6 அங்குல

ஸ்ரோணீ(ர)ஸ்ஸ(தஃ)ஷடாத்ரூ ஸ்யாஃ ஸ்ரோணிஃ ஸ்ரோணி-
விஸ்ரோணுகடி ।
ஜாநு(தாரு திரஃ)த்ரூ ஸ்யாஃ ஜங்வாஃநாம் கணு
ஸவெஃ ॥ ௩௮ ॥

* வாகாம்ஸ்ரு நஇகாதாரு ஸ்ரோஷவெஸ்ரவாஃநகடி ।
வாகாம்ஸ்ரு நஇகாதாரு ஸ்ரோஷஃஸ்ரஹ்ரு து ஃநகடி ॥

॥ ௪௪ ஸ்ரோஷ்டஷட்தாலம் ॥
—:0:—

ஸ்ரோஷ்டஷட்தாலுஃநு ஸ்யாஃ (ஃநஸ்ரு) ஸ்ரூணாம்
வக்ஷ்யதெயுநா ।
ஸிரோ ஃதாத்ரூ ஃவாயாஃ ஏஸ கண்ணு திர(ஃதாத்ரு கடி) ॥

தஷ்ஸாஷ்ரோநுஸ்ரு(த)கம் விஸ்ரஃ ஊஸ்ரூஃவ்ரு
ஏஸ்ரஷ்டகடி ।

மாகும். மத்தியோதரத்தின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். ஸ்ரோணிதலத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். துடையின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். நளகையின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். மற்ற அங்கங்களின் அளவை ஊஹித்து அறிந்துகொள்ளவேண்டும். (19)

ஸ்ரேஷ்டஷட்தாலம்.

உத்தம ஷட்தாலத்தின் அளவைக் கூறுகிறேன். சிரஸ்ஸு 1 அங்குலமாகும் முகத்தின் நீளம் 10 அங்குலமாகும். கண்டம் 3 அங்குலமாகும். கண்டம் முதல் யோநி

---

* உஃம் ஸ்ரோகாயாம் சுத்ராஸாம் மதவிதயுதஃ தயாஜ்யாம் ।

ஜாநுஜாநம் த்ரயாத்ரம் ஸ்யாத் ஜங்வொரு
ஸஹ்ரஸாயதி ||உக||

தா(த)ரும் ஜாநுஸமம் வ்ரூக்தம் தாவோ(வ்ரிவெபா)க்ஷ
விவுரெ தயா |
கு:ஷ்ணா(ஹீநம்)தாரயாய்யாம்ஸம் ஸ்ரீ(த)ருஷெ(காஷா)-
யுகி || உஉ ||

வம்ஸஷ்ணோஜுதம் வ்ரஷ்ஷெ ககுதொ(ஷொ)நநுஜாத்ரகி |
வக்ஷோ நாஸாஸமம் நிஜ்ஞ(ஷ்ய)ஜுஹ்ரம் வஷநம்
ஊஷம்(ஹவெஸ) || உகூ ||

ஶெஷாம்ஹம் நர(வ்ரிவு)வஸ் கூயுஸ் ஶ்ரெஷ்ட-
ஷட்தாஜுகம் விஜு: |

வரையில் நீளம் 20 அங்குலமாகும். ஊருதீர்கம் 18 அங்குலமாம். முழங்காலின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம் 18 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். ஆக கேசாதி பாதாந்தம் 1+10+3+20+18+3+18+3=76 அங்குலமாகும்.

அங்கங்களின் அகலமானது முன்பு கூறப்பட்ட அகலத்தில் ½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். பாதத்தின் நீளம் 11½ அங்குலமாகும். (22)

பின் பக்கத்தில் வம்ச தண்டத்தின் உயரமானது, ககுத்தி (தோளி)லிருந்து 9 அங்குலமாகும். மார்பானது நாளிகையை ஒத்திருப்பதாகும். அதன் மத்திய பாகமானது பள்ளமாக இருப்பதாம். முகமானது மேல்நோக்கி இருப்பதாகும் மற்ற அங்கங்களை மனிதனைப்போல (முன் கூறியதுபோல)ச் செய்யவேண்டும். இதுவே ஶ்ரேஷ்ட ஷட்தாலமாகும்.

|| அத மத்யமஷட்தாலம் ||

மாவலேகாம்ஶமும் ஹீநம் ஶிராமாநம்ஶமும் ஹவேத் ||உச||
[மாவலேகாம்ஶமும் ஹீநம் ஶிரோ ஹீநமம்ஶமும் |]

ஊரமாவேகம் து ஜங்காயாமம்(ம)ஶமோநயாயு(ம்
வியீய)தெ |
ஶேஷம் நரோ(வரிவெபு)த்வேத் ஶ்ரோத்தம் மத்ய-
ஷட்தாலுவத்(கம்)விதம் ||உரு||

வாமஜாநுமகஶ்ரேஷ்ட வாம்ஶமோநம் தயா ஹவேத் |
விஷ்டாரம் ஸ்யாத்து தத்துல்யம் மத்யமத்யாத்து தத்ஹவேத் ||
[விஷ்டாரம் வரிவபுதுல்யம் ஸ்யாத் ஷட்தாலுமயம்
ஹவேத் ||]

இதி ஸாரஸ்வதீய சித்ர கலாஶாஸ்த்ரே மத்யமஷட்தாலு
ஸவுத்தமஷட்தாலுவுத்தாணகயநம் நாம
வாதிஶோயாய: ஸமாப்த: ||

மத்தியமாதமஷட்தாலம்.

ஜேஷ்ட ஷட்தாலத்தின் அளவில் முகத்தின் நீளத்தில் 1 அங்குலமும், மேட்ராந்தமான உடலின் நீளத்தில் 1 அங்குலமும், துடையின் நீளத்தில் 1 அங்குலமும், கண்டைக் காலின் நீளத்தில் 1 அங்குலமும், ஆக 4 அங்குலம் நீளத்தில் குறைந்திருப்பது மத்தியம ஷட்தாலமாகும். மற்றவைகள் முன் கூறியதுபோலவேயாம். (25)

மத்தியம ஷட்தாலத்தைவிட, கண்டம், உடல், முழங்கால், பாதம், ஆகிய 4 அங்கங்களிலும் ஒவ்வொரு அங்குலம் வீதம் 4 அங்குலம் நீளத்தில் குறைந்திருப்பது, அதம ஷட்தால்மாகும். இதன் அகலமும் முன்போலவேயாகும்.

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் மத்தியம-அதம-அஷ்டதாலம், ஸப்ததாலம், ஷட்தாலங்களின் அளவைக்கூறும் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| அத த்ரயொதஶோঽத்யாயः ||

|| ஶ்ரேஷ்டவஞ்சதாலம் ||

ஶ்ரேஷ்டம் வஞ்சதாலஸ்யாஸ்ய மாநம் வக்ஷ்யே விஶேஷதः |
ஶிரோமாநம் ஶிவாம்ஶம் ஸ்யாத் கேஶாந்தம் த்ரிமாத்ரகே ||

தத்திஸமம் தஸ்வாடாந்தம் ஸ்யாத் வாடாத் ஹநுகம் ஸமே |
ஹ்ருதயத்ரிகாம்ஶமாயாமம் மஹாநம் த்ரிம்ஶதாடே ||

[ஶ்ரேஷ்டஸ்ய வஞ்சதாலஸ்ய மாநம் வக்ஷ்யே விஶேஷதः |
ஶிரோமாநம் ஶிவாம்ஶம் ஸ்யாத் நேத்ராந்தம் தஸ த்ரிமாத்ரகே ||

தத்ஸமம் து வாடாந்தம் ஸ்யாத் வாடாத் ஹநுகம் ஸமே |
ஹநோரேகாம்ஶமாயாமம் மஹாநம் த்ரிம்ஶதாடே ||]

ஹிக்காயா ஹ்ரதயாங்கம் து நஹாநஶிதி ஸ்ரதே |
நாஸிகைகோநவிம்ஶாநம் ஸ்யாத்(து) கஷ்டாத்ரம் வியாஸ்ய(யீய)தெ || ௯ ||

ஊரு ஸீவ்ரம் ஸமாம்ஶம் ஜாநு கொமுகமாத்ரகே |
ஜம்கா சொரு ஸமாயாமம்(மா) வாஸீவ்ரம் கமாம்ஶகே ||

பதிமூன்றாவது அத்தியாயம்.

ஶ்ரேஷ்ட பஞ்சதாலம்.

ஶ்ரேஷ்ட பஞ்ச தாலத்தின் அளவை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். சிரஸ்ஸு 1 அங்குலமாகும். நேத்திராந்தம் 3 அங்குலமாகும். புடாந்தம் 3 அங்குலமாகும். ஹநு வந்தம் 3 அங்குலமாகும். கண்டம் 3 அங்குலமாகும். ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 8 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 7 அங்குலமாகும். ஊரு 12 அங்குலமாகும்.

தநுராயாம் நவாம்ஶாநாம் வாஹுஶீர்ஷம் ச தூஷணம் |
ப்ரகோஷ்ட வங்கநாம்ஶாம்(கொநாம்) ஸ்யாச் ச தநோ
ஹாமாயதாஹவ(தம் ஹவெச் || ரு ||

உபாம்ஶுராயதம் ஹாமம் ஸாயுதாநாம் ப்ரஷெஶிநீ |
தஜுநீ தத்ஸா ஜ்ஞெயா கநிஷ்டாம்ஶுஷ்(கா) தாநாம்கா
(திரகடு) || சு ||

வதுஶாம்ஶுரெவ ஸ்யாச் தநுஸ்ய விவாநாம் உதடு |
உணிவநுதத ஸ்யாம் திரஸாதாம் தா ப்ரகோஷ்கடு ||எ||

கொவபுரம் ஸ்யாத்தம் (ரஸ்யதத் தஸ்ச) வங்காம்ஶாம்
பாஹுஶுருகடு |
கணுதாரம் தா ஸஷ்டாம்ஶாம் (ஸஷ்டாயாம்)உரும் ஸ்யா
(உவஉ)ஷ்டாஜுரும் தடு || அ ||

ஜாநு 2 அங்குலமாகும். ஐங்கை 11 அங்குலமாகும். பாதம் 2 அங்குலமாகும். ஆகவே கேசாதிபாதாந்தம், 1+3+3+3+3+9+8+7+12+2+11+2 = 64 அங்குலமாகும். (4)

பாததலத்தின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். பாஹுவின் நீளம் 14 அங்குலமாகும். முன் கையின் நீளம் 10 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். மத்தியமாங்குளியின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். சுட்டுவிரல், அணிவிரல் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். அங்குஷ்டம், கநிஷ்டிகையின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். (6)

உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலமேயாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலமும் 3 அங்குலமேயாகும். பாஹுமூலத்தின் அகலம் 5 அங்குல

வக்ஷஸ்ஸுவிஸ்தாரம் து ஸாதாரணாங்குலம் உச்யதே |
உத்தரவிஸ்தாரீக்ஷு(விஸ்தாரம் து)ஸ்ஸாத்ரா விஸ்தீயதே ||

ஶ்ரோணீ தி(து)யோ)ஸ்ஸாங்குலம் கடிதாரம் ததெ
(தெ)வ ஹி |
ஊரூமூலஸ்ய விஸ்தாரம் ஜாநுதாரம் ஷடங்குலம் || ௰ ||

ஜம்கயொவெஷாரம்ஸ்ஸ ஸ்யாச் நஹகா த்ரயங்குலம் உதம் |
[ஜம்கா ததம் து வெஷாரம்ஸ்ஸ நஹகா த்ரயங்குலம் ததம் |]
தயுதாரம் ஷடாரம்யுஸ்மவ்ரதாரம்ஸ்ஸ ஹ்ரதா(ர) || ௰க ||

உயுஸவஜ்ஜதாரம் ஹிகுரஸஜ்ஜகெவி·வா |
ஷம்ஸநஸ்யொ வொரஸ்ஜம்கா யாக்ஷாரஸ்ரொஜுகம் || ௰உ ||

[உயுஸெ வஜ்ஜதாரெ து ஹிக்ஷாநாலுஜுரெவி வ |
ஷும்ஸஸ்ரிநம் தயா வொரள ஜம்கா யாம் வாரம்ரொ-
நகம் ||]

மாகும். கழுத்தின் அகலம் 3½ அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். (8)

மார்பின் விசாலம் 12 அங்குலமாகும். மத்தியோதரத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். ஶ்ரோணிதல விசாலம் 13 அங்குலமாகும். கடிதடத்தின் விசாலம் 13 அங்குலமேயாகும். ஊருமூலத்தின் விஸ்தாரம் 8 அங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நளகையின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். உள்ளங்காலின் (முன்பக்கத்தின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். மற்ற அங்கங்களுடையவும் பிரத்தியங்கங்களுடையவும் அகலத்தை ஊஹித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும். (11)

மத்தியம பஞ்சதாலத்தின் அளவானது, உத்தம பஞ்சதாலத்தில் கூறப்பட்ட அளவைவிட, கண்டம் முதல்

சுநஞ(நுசு)உநம் தயாகாரம் ஸெஷ்ஷதுஷ்ஷதாஹகம்
(வசு) ॥ ௰௩ ॥

உயுஷெ வங்தாஹஸ்ய காரயெஷம்ஶொநகுடி |
ஊரொவெகாம்ஶஹீநம் ஸ்யாசு ஜம்வாவெகாஶ-
ஹீநகுடி ॥ ௰௪ ॥

ஸவபூம்ஶாநாம் விஶாஶுஸ்ய ஹாமாயவெயகம் தயா |
ஸெஷஶ்ராஹ்ரம் வியாதவ்ரம் உயுஶம் வங்தாஹவசு ॥

[உயுஷெ வங்தாஹெ தூ காயெ ஷ்ரம்ஶுஹீநகுடி |
ஊரொவெகாம்ஶும் ஹீநம் ஜம்வாயாம் ஹீநஶம்ஶுடி ॥

ஸவபூம்ஶாநாம் விஶாஶெ தூ யவஹாஶொநகம் தயா |
ஸெஷஶ்ரிஹ்ரு வியாதவ்ரம் உயுவெங்தாஶுவசு ॥]

நாபியந்தம் வரையில் 2 அங்குலமும், துடையில் 1 அங்குலமும், கண்டைக்காலில் 1 அங்குலமும், ஆக 4 அங்குலம் உயரத்தில் குறைந்திருப்பதாகும். மற்ற அளவுகள் உத்தம பஞ்சதாலத்தில் கூறப்பட்டதைப்போலவேயாகும். (13)

அதம பஞ்சதாலத்தின் அளவானது, மத்தியம பஞ்சதாலத்தில் கூறப்பட்ட அளவில், உடலில் 2 அங்குலமும், துடையில் 1 அங்குலமும், கண்டைக்காலில் 1 அங்குலமும், ஆக 4 அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். ஸகல அங்கங்களிலும், அகலத்தில் 4 யவை குறைந்திருப்பதாகும். மற்றவைகளை மத்தியமபஞ்சதாலத்தைப்போல ஊஹித்துக்கொள்ள வேண்டும். இது அதம பஞ்சதாலமாகும். (15)

|| சுய வதாஹாறு ||

சாம்ராறும் வ்யாஸ ஶிரஃ கணம் த்ரயாம்ராறும் தா உவம் உவடு |

ஹ்ருதயம் வ்யாஸ்ரவாம்ராறும் நாலுகம் வங்க வாம்ராறு || ௨௬ ||

வ்ரஹாஷாரகவாஸ ஹ்ருதா நாம் ஜெஜ்ரம் நாலிவஸம் உதடு |
ஜோணாறும்வம் த்ரயா த்ரம் வ்யாஸ ஊரு-
வங்காம்ராறாயதடு(யுகம்) || ௨௭ ||

ஜாநு த்ரயா த்ரகம் ஜம்வா வொவ்ராயாஸம் வஜ்ர த்ரயடு |
உவாயாஸொ ஹ்ஜவ்வாம்ராறாயாஸ் வ்ரகொஷகஃ ||

கறாயாஸம் தா ஹாமம் வ்யாஸ உயும் உயாம்ராறாயதடு |

சதுஸ்தாலம்.

இனி சதுஸ்தாலத்தைக் கூறுகிறேன். சதுஸ்தாலத்தில் சிரஸ்ஸு 1 அங்குலமாகும். கழுத்து 3 அங்குலமாகும். முகம் 12 அங்குலமாகும். ஹிருதயாந்தம் 6 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 5 அங்குலமாகும். (16)

பூதங்களுக்குப் பெருவயிறுதலால், அவைகளின் மேட்ராந்தமானது நாபியந்தத்தைப் போன்றதேயாகும். மேட்ராந்தத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். ஜோணியாலம்பம் (ஜோணியின் கீழ்த்தலம்) 3 அங்குலமாகும். துடை 5 (5½) அங்குலமாகும். ஜாநு 3 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 5 (5½) அங்குலமாகும். பாதம் 3 அங்குலமாகும். ஆக $1+12+3+6+5+5+3+5\frac{1}{2}+3+5\frac{1}{2}+3=52$ அங்குலமாகும்.

புஜத்தின் நீளம் 12 அங்குலமாகும். முன்கையின்

மயூரம் மணிபந்தம் து கொவபுரம் து ரவாம்ருதி ||

யாகுவாம்ருதி பாஹுதுதம் சுமுரொநம் ஊவாயதடி |
வதுஷ்டி கணுதுதம் யவயவிஹீநகடி || உ௬ ||

வக்ஷஸ்ஸ்தாம்ருதுதம் வங்குலாம் தயொஉரடி |
கடியிகம் ஸ்ரோணிதாரம் கடிதாரம் ததீ கடி || உக ||

ஊருமூலம் ஏஸாம்ருதி ஜாநு ஸ்வாம்ருதி ததடி |
நளகா பங்குபாதுரு து தடுதாரம் ஷடம்ருதி || உஉ ||

கடியாரம் நவாம்ருதி வதுஷ்டாரொதுதம் ஹவெசு |
ததொ வஜ்ரொம்ருதி காயெ ஐயம் வாஹொம்ருரொநகடி ||

நீளம் 7 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். மத்தியமாங்குளியின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாஹு (மூலத்தின்)வின் விசாலம் 7 அங்குலமாகும்.

முகத்தின் அகலம் (பாஹுவிசாலத்தில்) 1 அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். (6 அங்குலமாகும்) கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். மார்பின் அகலம் 6¾ அங்குலமாகும். வயிற்றின் அகலம் 20 அங்குலமாகும். ஸ்ரோணிதலத்தின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். கடிதடத்தின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். ஊருமூலத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். நளகையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். பாததலத்தின் (முன்பக்கம்) அகலம் 6 அங்குலமாகும் பாததலத்தின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். இந்த அளவு ஸ்ரேஷ்ட சதுஸ்தாலத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவாகும்.

உத்தம சதுஸ்தாலத்தில் கூறப்பட்ட அளவில், முகத்

விஷ்கம்பாயாமாஸ்து ஹீநம் உயரம் ஸ்யாத்ததோவி ச |
கண்டாமாஸ்தோநம் காயேஷ்வ ஸாரோத்தவத்யாயதே ||

|| சுய திரிதாலம் ||

திரிதாலோ தீ ஸிரோமாஸ்து ஊவாமாஸ்தாமாஸ்து ஹவெசு |
கண்டம் தீ ஹ்யாமாஸ்து தஷ்டாசு ஹ்ருதாவிஷ்ட விஹாமிகடு ||
நாபிலெஷ்டாம் தீ வஷ்டாஸ்ரம் வாவ ஸ்ரேஷ்டா திரிதாலகடு |
விகோலுகம் தநள ஹீநம் லவெநயம் திரிதாலகடு ||
ஊவொஸ்ரம் த்ருஜாஸ்து காயெ ஹீநம் ஹீநஊஷாஹ்ரதடு |

தில் 1 அங்குலமும், உடலில் 2 அங்குலமும், காலில் 1 அங்குலமும், ஆக 4 அங்குலம் உயரத்தில் குறைந்தும், அகலத்தில் (எல்லா அங்கங்களிலும்) ½ அங்குலம் குறைவாகவும் இருப்பது மத்தியம சதுஸ்தாலமாகும்.

மத்தியம சதுஸ்தாலத்தைவிட கழுத்தில் 1 அங்குலமும், உடலில் 2 அங்குலமும், காலில் 1 அங்குலமும் குறைந்திருப்பது அதம சதுஸ்தாலமாகும். (24)

திரிதாலம்.

திரிதாலத்தில், சிரஸ்ஸு 1 அங்குலமாம். முகம் 11 அங்குலமாகும். கண்டம் 2 அங்குலமாகும். ஹிருதயாந்தம் 8 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 8 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 8 அங்குலமாம். (பாதம் 2 அங்குலமாகும்) ஆக $1+11+2+8+8+8+(2)=40$ அங்குலமாகும். இது ஸ்ரேஷ்ட திரிதாலத்தின் மானமாகும். உடலின் அளவில் 4 அங்குலம் குறைந்திருப்பது மத்தியம திரிதாலமாகும்.

கிஞ்ஜராணாம் திரிதாலெ து ஜெஜ்ரோஷ்யுவும் விஶிஷ்யதெ ||

வாஹ்ம் கூக்ஷுடவஸ் லாமு ஊரூவெஜ்ஜாம்ஶுராய்தடு |
ஜம்வா (ஜாநு) வாஹ் ஹவெஷ்டாத்ரு தஷ்டிவும் து
திரிதாதுகடு ||

வ்ருஜொஷ்டுயுஜ்ஜாயாஹ் வெஷ்டாஸ்(வஹ்ம்) மாரூவஸ்
ஹவெஸ் |
ஸ்ஸ(ஷ்ரா) யாஶாயுகுராஷ்ஸவெ கிஞ்ஜராஷ்ஸவ்ஹ்ரு த
(ஊஷாஹ்ரு தாஃ) || உகூ ||

ஷிவதுவ்ரு ஹுஊரும் வெஸ் ஸுயுயுஷிமுணொவநம்
(ணம் வநம்) |
ஷிமுணாஷயிகம் நெஷ்டம் தாஜவத்ரு ஹ்ரு ஊருவஸ் ||

மத்தியம திரிதாலத்திற்குக் கூறிய அள்வில் கண்டத்தில் 1 அங்குலமும், உடலில் 3 அங்குலமும் குறைந்திருப்பது அதமதிரிதாலமாகும்.

கின்னரர்களின் மானம் திரிதாலமாகும். கின்னரர்களின் உடலில், மேட்ரத்திற்கு மேலேயுள்ள பாகமே விசேஷமானதாகும். அவர்களின் கால்கள், கோழியின் கால்களைப்போன்றவைகளாம். பாதுதலத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாம். துடையின் நீளம் 5 அங்குலமாம். முழங்கால் பாதம் இவைகளின் உயரம் 1 அங்குலமாம். பாதத்தின் நீளம் 3 அங்குலமாகும் (28)

கின்னரர்களுக்கு, பாஹுமூலத்திலிருக்கும் சிறகுகள் முன்கையில் பாதிவரையில் விரிந்திருப்பவைகளாம். அவைகள் கருடன் சிறகுகளைப்போன்றவைகளாம். பாஹுமூலத்திலுள்ள சிறகுகள் 2 ஆகவும் 4 ஆகவும் அலகுகள் 1½ ஆகவும், 2 ஆகவும், பனமட்டைத் தோகையின் அடியைப் போல் நெருக்கமாகவும் அமைந்திருப்பவைகளாம். அலகுகள் 2க்குமேல் சேர்ந்திருப்பதை அறிவாளிகள் விரும்ப

வாகவிதிரூணைகதிகாகரா: வவவா(வா)ஹவ ।
[வாகவிதிரூணாயாரா: வதிரகா: வரிகீதிபூதா: ॥]
யாவதொ வாஹாவொ ஊரொஹாவது வரி-
கீதிபூதா: ॥ ௩௧ ॥
[யாவதொ வாஹாஊரொரா: தாவது: வரி-
கீதிபூதா: ॥]

॥ சுய விதாஹடி ॥

கூஷ்மாண்டாநாம் ஊவம் தாஹம் கண்டம் ஹ்ரூரூஹாநகடி ।
யாரூஹஊவபூயதம் ஜாநா கரும்(ஊதரூ)ஜம்வா ஹிகொரூகம் ॥
சாரூரும் வரணம் கண்டாக வஹிஷ்ஷியபூக
ஊவாயதடி ।
வதாஷ்ஷிவஷுஹாதரூ ஹொ: வரூகொஷதரூஹெவபூகடி ॥

வில்லை. சிறகுகள், ஒரு மடங்கு இரு மடங்கு மும்மடங்கு என முறையே நீண்டிருப்பவைகளாம். பாஹா மூலத்தில் எவ்வளவு சிறகுகள் அமைந்திருக்கின்றனவோ அவ்வளவு சிறகுகளே இருக்கவேண்டும். (31)

நுவி தாலம்.

கூஷ்மாண்டங்களின் முகத்தின் நீளம் 12 அங்குலமாகும். கண்டம் 2 அங்குலமாகும். துடை 4 அங்குலமாகும். முழங்கால் 2 (1) அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 4 அங்குலமாகும். பாதம் 1 அங்குலமாகும். ஆக 12+2+4+4+4+1=21 அங்குலமாகும்.

கழுத்தை அடுத்து வெளிப்பக்கத்தின் குறுக்களவு 12 அங்குலமாம். புஜத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாம். முன்கையின் நீளம் 3 அங்குலமாம். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாம்.

விஷ்ஸாரஸ்ரீஹ்ரு விவல்லீ பக்ஷா வாஹுஸாய(த)ள ।

॥ சுய வாகுதாலு ॥

கவாயா உபவிசேவ ஹ்ரூஸ் பாரு கர்ஷ்டவஸ் ஹவெஸ் ॥

தேவ்ரு கிஞ்ரபாதாயரு விஷ்ஸாரு தா நுபா ஹவெஸ் ।
வாஹ்வாயாரு வதுஸ்ரூ ரு பக்ஷா தஷ்ஸிமாணாயது ॥

ஸவ உபாரெ(ஷெ)கயாஸ்கா நா
நிஷெபாஸ்கா விபிநாயாநொக்ரு ।
ஸொகவ்ரு திவ்ரு வபாரு நாக்ரு
நிஷ்ரு ஸுதாரு மவிபாஷஸ்ரீஹ்ரு ॥ ௩௫ ॥

உதி ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்மபாஸ்ரெ பஞ்சாஷ்ரெகதாலுக
தாலுநாகயுநம் நாம த்ரயொநபாயாய: ஸமாப்த: ॥

அகலங்களை அறிவாளிகள் ஊஹித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பக்ஷங்கள் (விலாப்பக்கங்கள்)கையின் நீளத்தை ஒத்து (12 அங்குலம்) இருப்பவைகளாகும்.

ஏகதாலம்.

கபந்தமானது ஏகதாலமாகும். அதன் உருவம் முகம் மட்டிலுமேயாகும். கால்கள் கோழியின் காலைப்போன்றதாம். இதன் பாதமானது, கின்னர பாதத்தில் பாதியளவேயுள்ளதாகும். வாலின் நீளம் 4 அங்குலமாம். சிறகுகளின் நீளம், வாலின் நீளத்தைப்போல 2 மடங்கு கொண்டதாம் (35)

இவ்விதமாக, தசதாலம் முதல் ஏகதாலம் வரையில்

தாலங்களின் அளவுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் கூறப்படாதவைகளான அங்கங்களின் மேடுபள்ளம் முதலியவைகளை, உலகத்தில் காணப்படுகிறபடியே, ஊஹித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும். (36)

ஸூர்யஸித்தாந்த சந்திரகர்ம சாந்திரத்தில் பஞ்சமதாலம் முதல்,
ஏகதாலம் வரையில் தாலங்களின் அளவைக் கூறும்,
பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| அத வதுஷ்பஞ்சாயாயம் ||

|| ஸோமாஸ்கந்தாதிமூர்த்திலக்ஷணம் ||

ஸோமாஸ்கந்தேஶ்வரம் வந்தே ஶிவம் தம் நடேஶ்வரம் |
லிங்கோத்பவம் தக்ஷிணாமூர்த்திம் [காமஸ்ய தஹனம் ததா || க ||

கல்யாணஸுந்தரம் வைவ]வ்ருஷாரூடம் வரார்த்தகம் |
அர்த்தநாரீஶ்வர(ரம்) கங்காஜம் பிக்ஷாடநடனம் வரம் || உ ||

காலாரிம் கேஶவார்யம் ச ஸுஸ்வாஸநம் தயைவ ச |
மஹாயரம் ச சண்டேஶம் ஸஹஜம் தயோர்யுதெ || ங ||

ஏவம் பிம்பம் ச ரூபாணாம் ஸம்ஸ்தானம் து
வதாம்யஹம் |

ஸோமாஸ்கந்தலக்ஷணம் ||

ஸோமாஸ்கந்தேஶ்வரம் வந்தே விபிநா ஸம்ப்ரவக்ஷ்யதெ ||

பதினாலாவது அத்தியாயம்.

ஸோமாஸ்கந்தாதிமூர்த்தி லக்ஷணம்.

ஸோமாஸ்கந்தர்–சந்திரசேகரர்–நடராஜர்–லிங்கோத்பவர்—தக்ஷிணாமூர்த்தி—காமதஹனர்—கல்யாணஸுந்தரர் விருஷபாரூடர்–திரிபுராந்தகர்–அர்த்தநாரீசுவரர்–கங்காளர் பிக்ஷாடனர்—காலஸம்ஹாரகர் — கேசவார்த்தர் (சங்கரநாராயணர்) — ஸுகாஸனர்–கங்காதரர் – ஆகிய 16 சிவமூர்த்திகளுடன், சண்டிகேசரையும் சேர்த்து, 17 மூர்த்திகளின் பிம்பஸ்வரூபங்களையும், அவைகளின் அங்கஅமைப்புகளையும் கூறுகிறேன்.

சுயம் வயம்கஸாஸீநம் ஜ்ஞாமத(யத)ரஜோமுண்டி ।
வாஸாம்ஸ்ரி(ம்) ஸாயயெசு வீரெ ஸவ்வுவாஷ
வ்ரு:வயெசு ॥ ரு ॥

விஷுரெ ஸவ்வஸுத்ரம் ஸ்யாசு ஸ்யுஸுத்ரம்
வியீயதெ ।
ஸளிஸ்யாத்ரு நாஸாக்ரம் நாஹெஸ்ரு க்ஷவ்வெவ ஸ்யுஸெ ॥
கூக்ஷிஸ்ரொண்யுஸ்ரு நாஸீமாத்ரெ ஸுத்ரம் தரு
ஸம்வதயெசு ।
[ஸளிஸ்யாத்ரு நாஸாக்ரெ வக்ஷோ நாலுஞ்சரெ தயா ॥
கூக்ஷிஸ்ரொண்யுஞ்சரெ வாவி மாத்ரெ ஸுத்ரம் தரு
வாதயெசு ।]

ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்.

முதலில் ஸோமாஸ்கந்தேசுவரரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஸோமாஸ்கந்தர் அர்த்த பர்யங்காஸனத்தில் வீற்றிருப்பவராவார். நேராக நீண்டு உயர்ந்த உருவமுடையவராவார். இவர் ரஜோகுணமுடைய மூர்த்தியாவார். இந்த பிம்பத்தின் இடது காலை பீடத்தின் மீது படுக்கவைக்கவேண்டும். வலதுகாலைத் தொங்கவிடவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் ஆஸநத்தில் (ஆஸனம்வரையில்) 7 ஸூத்திரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் (முதலில்) மத்தியஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன்.

மௌளி மத்தியத்திலிருந்து, நாஸாக்கிரம்–நடுமார்பு நடுத்தொப்புள்—நடுவயிறு—நடுஅடிவயிறு—இந்த இடங்களின் மத்திய ஸூத்திரமானது தொங்கும்படி விடவேண்டும்.

[இந்த இடங்களில் மத்தியஸூத்திரமானது நேராகத் தொங்கினால், பிம்பமானது சாய்வில்லாமல் நிமிர்ந்து

ளஹ்யூர்(ர்யா)ஸ உர (ஸவ்ய)ஸூத்ராத(ம்)வ்யுத்தரம்
ஸாஉர்ஸாம்ஶுரு ॥ எ ॥

த்ரயொஉர்ஸாம்ஶுரு(ம்)உரநம் வா(வாவி) ஜிஸவ்யாம்ஶுரு-
ஶெவ வா ।

[ளஹ்யூர்ஸ உர(வலிவ்)ஸூத்ராதவத்தரு(உத்தரம்)
ஸாஉர்ஸாஜ்ஜுரு ॥

த்ரயொஉர்ஸாஜ்ஜுரும் உரநம் வா ஜிஸவ்யாஜ்ஜுரு ஶவ(ம்தரு)
வா ।]

ஸூத்ராத்து ளஹிஉர்யாத்து(த்ரம் ஜி)உர்யம் ஸவ்யாஷ்ட-
(வ்யவாஷ்டவா) ॥

(ஸூத்ரஸ ருரு) டவட்டாத்ததயொஉர்யா(உத்தரம் கவ)
ஶிஉர்த்ரம் ।

ஸூத்ரயிகுத்தகம் தஷ்ணஸ ஷஷ்ணாத்ரம் தரு
வ்ரஶஸ்யதெ ॥ கு ॥

தஷ்ணாஉள தஉரொத்தம் தஸத்தவாயுர்ம்ஶஸ்ய
ஸூலிதடு ।

உயர்ந்து நேராக இருப்பதாகும் என்பது பொருள்.]

உச்சியிலிருந்து பூர்வஸூத்திரம் வரையில் மத்திய விஸ்தாரமானது 12 அங்குலம் அல்லது 13 அங்குலம் அல்லது 14 அங்குலமும் இருக்கலாம்.

பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து சிரோமத்தியம் (நெற்றிக்கு மேலேயுள்ள கேசாந்தத்தின் மத்தியம்) வரையில், நடுவிலுள்ள விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். 7 அல்லது 8 அங்குலமும் இருக்கலாகும். பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து நடுநெற்றி வரையில் மத்தியிலுள்ள விஸ்தாரம் 3 அங்குலமாகும். பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து நடுநெஞ்சாங்குழி வரையில் 6 அங்குலமிருப்பது சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. பூர்வ

[ஸுத்ரஸிக்ஷாஞ்ச உநம் ஷண்ணாம் து
வ்ரஜேஷ்வதெ ||
தஷ்டாஸு வெ தஶுரொஞ்ச து ததஷ்டாயம் வ
ஸுஶிதம் ।]

தஷ்டுத்ரஞாஷிஶ்யம் து வ(ஶ்யாஞ்ச)ஞ்ச
வாஜுஜும் ஸவெசு || ம ||

யொநிஶுஶுயாஶ்ரு(வ) ஸுத்ரம் வெ தயொஶுயாஷ்ரி-
வெஶதம் ।
[யொநிஶுயாவ ஸுத்ராஞ்சஞ்ச க்வஷ்டிஶ்ரு தகம் ।]
வநவம் தநுயஸுத்ராணா(ஞ்) ஸுத்ராஹ்வ
(துஶநுஶ)யொவ்வதெ || மக ||

கெஶாஞ்சாசு விவ்வுஜீஷொ(சு) கணாஹ்வுஞ்சஸ்
(ஹ்வுஞ்ச)ஸஸிகா(சு) ।
வஸுவாகாக்ஷதவாஜொணிஜொணீவாஷ்வாசு
வ்ரஷாஶிதம் || மஉ ||

கணுவதுஸ்ய வாஹெ து ஸநுஸஸுயுவாஹ்வதெ ।

ஸுத்திரத்திலிருந்து நடுமார்பு வரையில் 2 அங்குலமாகும். 2½ அங்குலம் அல்லது 3 அங்குலமுமிருப்பதாகும். பூர்வ ஸுத்திரத்திலிருந்து நடுத்தொப்புள் வரையில் 1 அங்குலமாகும். பூர்வ ஸுத்திரத்திலிருந்து யோநிமூலம் வரையில் (ஒதுக்கம்) 4 அங்குலமாகும். இவ்விதம் பூர்வமத்திய ஸுத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி மற்ற ஸுத்திரங்களைக் கூறுகிறேன். (11)

தேசாந்தத்திலிருந்து கர்ணபிப்பலி இருக்குமிடம்—கண்டஸந்தியின் நடு—முலைக்காம்பின் நுனி—நாபிமத்தியம் ஜோணி மத்தியங்களுக்குப் பக்கம்—இந்த இடங்களில்

வஸுவாகாக்ஷவ்ய உயெ து ஸ்ரோணிகடெ்யாஶ்ச
வாஶ்வுயொ: ॥ ௨௩ ॥

வைவம் து கணபுவாஹ்ய ஸ்யாத்பாஹுவாஶ்வபு-
உயொவ்யதெ ।
உஷ்ணீஷாத் ஸ்ரஸுஉயெ து வம்ஶஜ்ஞாவ்ய உயுதெ ॥ ௨௪ ॥

வைவம் தபக்ஷவாஹ்ய ஸ்யாத்கணபுவாஹ்யஉயொவ்யதெ ।
கணபுவக்ஷவ்ய வாஹெ து ஸ்ரஸுவஸுயிஶ்ச வாஹுகெ ॥

யவ்ய கொவபுஶஹஷ்ஸள ச வாஶ்வுவ்ய்ஹ்வாஹு-
உயொவ்யதெ ।
உஷ்ணீஷாத் ஸ்ரஸுஉயெ து வம்ஶஜ்ஞாவ்ய உயுதெ ॥ ௨௫ ॥

ஸூத்திரம் விழவேண்டும். இது முகத்திற்கும் காதுக்கும் நடுவிலுள்ள ஸூத்திரமாகும் (கர்ண–வக்திரமத்திய ஸூத்திரம்). இனி கர்ணபாஹ்ய (காதுக்கு வெளிப்பக்கத்திய) ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன்.

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து (உஷ்ணீஷ உச்சத்திலிருந்து) காதுக்கு வெளிப்பக்கத்திலும், ஸ்கந்த மத்தியிலும் முலைக் கருப்பையடுத்தும்--ஸ்ரோணி கடி இவைகளுக்கும் விலாப் பக்கத்திற்கும் நடுவிலும் ஸூத்திரம் விழுவதற்கு கர்ண பாஹ்ய ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி பாஹு பார்சுவ மத்திய ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன்.

மௌளியக்கிரத்திலிருந்து (மௌளி ஸூத்திரத்தி லிருந்து) ஸ்கந்த ஸந்தி–கக்ஷமத்தியம்–பாஹு விலாப் பக்கம் இவைகளின் நடு–முன்கை விலாப்பக்கம் இவை களின் நடு–தடையின் வெளிப்பக்கம் இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழவேண்டும். இதற்கு பாஹு பார்சுவமத்திய ஸூத்திரம் என்று பெயர்.

பூர்வ மத்திய ஸூத்திரம் 1 கர்ண வக்திர மத்திய

வாதாநி ஸர்வ்வஸுத்ரம் ஸ்யாதாஸநெ நிஷி-
யாநுஸேஸு ।
[கெஶாந்தாஸு விவ்ருதௌஶாஸு கணாஹுஞ்ஜாஸநிகாஸு ।
ஸுவ்வுகாரு நாஹிஶ்ரோணிஶ்யுவாஶ்ரூஸு
ஸுஸாரிதம் ॥

கணுவக்ஷஶ்யுஸுத்ரம் கணுவாஹுஶொவுதெ ।
உஷ்ணீஷாஸு கணுவாஹெ ச ஸ்கந்தஶ்யெ தயெவ ச ॥

ஸுவ்வுகாக்ஷாஞ்ஜெ ஶ்ரோணிகடிவாஶ்ருகஶ்யுஶெ ।
ஸுத்ரம் து கணுவாஹு ஸ்யாத்வாஹுவாஶ்ரு-
ஶொவுதெ ॥

வக்ஷுவாஹெ ஸ்கந்தஸந்ஸ்ள வாஶ்ருவாஹ்வோஶ்ச ஶ்யுஶெ ।
வாஶ்ருகுவபுரஹஸ்தாஞ்ஜாஹெ ஸ்யாத்வாஶ்ரு-
ஸுத்ருகடி ॥
வாதாநி ஸர்வ்வஸுத்ரூணி ரூஸநாயிஷ்டிதாநி ஹி ।]
ஜாநுஶ்ருவாதெஶவயுஞ்ச தத்ஶ்வாஸ நஸீகடி ॥ ௬௭ ॥

ஜாநுஶ்வ்வுந ஶயொஶ்ருவாஶ்ருாஸ்ரூம் தத்வாஶ்ரு-
வாஹுவாஶ்ருகள ।
வாரஹஸ்ஶயொஶ்வெவ உணிவந்ஸ்ய வாஹ்யுகெ ॥

ஸுத்திரங்கள் 2. கர்ண பாஹிய ஸுத்திரங்கள் 2. பாஹு பார்சுவ மத்திய ஸுத்திரங்கள் 2. ஆக ஸுத்திரங்கள் 7. இந்த 7 ஸுத்திரங்களும் உச்சியிலிருந்து ஆஸநம் வரையில் தொங்கும் ஸுத்திரங்களாகும்.

முழங்கால் உச்சியிலிருந்து கேசாந்தம், அங்கிருந்து (கேசாந்தத்திலிருந்து) ஆஸநம்வரையில், முழங்கால் உச்சியிலிருந்து மறுபக்கம் புஜத்தின் உச்சி. பரஹஸ்தங்களின் மணிக்கட்டுகளின் இறுதியின் மத்திய அளது (ஒதுக்கம்.)

உயரஹஸ்தாந்தரம் ஸமவெ ஜொய்ஸ்புஜொய்ஸ்புகாயொதயெ-
நவெ ।
[ஜாநுமண்ட்லாந்தரபாஸ்ஸ்வஸ்ஸமாஹாரஸ்ஷடங்குலாந்தரம் தயா ।
வாரஹஸ்தஸமயவெஸ்ய உணிஸமாநாதுரந்தரே ॥
உயரஹஸ்தாந்தரம் ஸமபுருஷ்ஸ்புகாயொதயா ஸமே ।]

ஸுயவா வலிவுஹஸ்தஸ்ய உணிஸமஸ்ய வாஹுர(ஹு)
கே ॥
ஸுஹஸ்தாந்தரம் து உயம் வா ஜொய்ஸ்புகாயபுவாயி(ஸாந)கே ।
வக்ஷாம்ஸாம் வா ஷடம்ஸாம் வா ஜொய்ஸ்புகாயாதிகம்
து வா (யபுகாயிகம்) ॥ உவி ॥

நாஹெஸ்து ஸ்கந்தயொரந்தரமுருஷ்ஸ்புகாயாயபுரநகே ।
ஹ்ரஹாவிஸ்தாரா து உருஷ்ஸ்பா து கதபுரீஸமா-
ஹஸ்தயொஃ ॥ உக ॥

இவைகளும் ஊர்த்வகாயத்தின் உயரமும் ஸமமான அளவு உள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

பூர்வஹஸ்தங்களின் (உள்கைகளின்) மணிக்கட்டுகளின் வெளிப்பக்கங்கள் அல்லது உள்பக்கங்களின் மத்திய அளவு-(ஒதுக்கம்) ஊர்துவகாயத்தின் உயர அளவில் ஸரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும். அல்லது ஸரிபாதியளவுடன் 5 அல்லது 6 அங்குலம் அதிகமாகவும் இருக்கலாம். (20)

தொப்புளிலிருந்து ஸ்கந்தாக்கிரம் வரையில் (தோள்பட்டையின் உச்சிவரையில்) உள்ள மத்திய அளவானது, ஊர்துவகாயத்தின் அளவில் ஸரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

பரஹஸ்தங்களின் முழங்கைகள் நாபி ஸூத்திரத்திற்குமேலே (நாபிஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக) இருக்க

உயாஜுஹ்ரயொரஞ்ஜயோ வா ஸங்க்ரதயது |
[நாவிஸூத்ரொத்தரொயோ து கூவ்யாஸம் வா-
ஹஸ்தயொஃ ||
உயாஜுஹ்ரொஸ்யாஸ்ரம் ச ஹிக்காஸூத்ரஸம் உதது |]
ஸூத்ரா(ஸ) உக்ஷிணஜாநுகு வெஷ்டநம்(ஷாம்ஸம்)
வா த்ரயம்(த்ரயாம்)ஸ்ரமுது || உஉ ||

தஸ்ஸூத்ரவாஜாநுகு உபயுஸ்ரா(ஊயுஸ்கா)யாயு-
உநகுது |
ஸூத்ரத்ர தலுஂவிதெம்(லுஂவிதாம்)வெரஸ்ர நஹ-
காஹா(ஹ)யஸாஂஸகுது || உங ||

த்ரயொஉஸாஜுஹ்ரு வாவி ரஹ்ரஜுஹ்ரயாவி வா |
ஸயிதஸ்ய து வாஉஸ்ய வாக்ஷயோ து ஜ்ரொகாஸ ||

ஸுஷ்டுஷ்டுஸவ்தாத்ரு வா நீவ்ரஸாநஜிதி ஷ்ரதது |

வேண்டும். அக்கைகளின் நடுவிரல்களின் உச்சியானது ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது அநுமதிக்கப் படுகிறது.

(மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது முழங்கால் வரையில் (ஒதுக்கம்) 4 அல்லது 3 அங்குலமாம். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) ஊர்துவகாயத்தின் அளவில் ஸரிபாதியளவு இருப்பதாகும்.

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து தொங்கும் (வலது) காலின் கணுக்காலின் மேல்பகுதி (நளகை) வரையில் ஒதுக்கம் 12—11 அல்லது 13 அங்குலமாகும்.

படுக்கையான (இடது) காலின் கணுக்கால் முழியின் நடுவானது மேட்ரத்தி(ஆண் குறியி)லிருந்து (ஒதுக்கம்)

நாஹிமத்⁴ய(ம்) ஸ்யாத்து நளக(ா)ம்ய(ம்)யாக்ஷ(ம்ய)ம்ருகம் ||

அ(ஆ)ஜ்ஞாம் ஸவ்ய வாக்ஷ்யாஸ்ஷ வாக்ஷ்யாஸ்ஷைவ வா |
ஸ்ரீத்ராக்ஷிணஹஸ்தஸ்ய தநுர்ய்யாஸ்ரைவயா || உசு ||

கோவ்ரஸ்ய விவாஸ்ரூதிஷொலாஜ்ஞாஸ்ரைவ வா |
*[ஸ்ரீத்ராத்து வாமஹஸ்தஸ்ய தநுர்ய்யாஸ்ரைவகு || ||
கோவ்ரஸ்ய ஸ்ய்யாஜ்ஞ் ஷொலாஜ்ஞாஸ்ரைவ வா |]
ஸாயுஷொலாஸ்ரா ஜ்ஞம் வா ஸவ்ய்யாஸ்ரைவ வா || உஎ ||

ஸ்யவாநுவ்ரகாரேண ஸ்ரொணிவாஸ்ரூஸ்யொரவி |
விகொணஸ்ய து தத்வாஸ்ரூசு ஜ்ஞாம் வெஷாத்ருகு || ||

8–7 அல்லது 6 அங்குலமாகும்.

நாபிமத்தியத்திற்குக் கீழேயிருந்து (இடதுகாலின்) நளகாமத்தியம் (கணுக்காலுக்குமேலேயுள்ள பகுதியின் நடு) அல்லது கோடிவரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 17 அல்லது 18 அங்குலமாகும்.

ஸ்ரீத்திரத்திலிருந்து இடது கைத்தலத்தின் மத்திய ரேகை வரையிலும் முழங்கையின் நடு அல்லது கோடிவரையிலும் உள்ள ஒதுக்கம் 16–16½ அல்லது 17 அங்குலமாம்.

விலாப்பக்கம், கை இவைகளின் மத்திய அளவானது

---

* உத்தரத்ர தக்ஷிணஹஸ்தாநஸ்ய கய்யாநக்வாக “வஜ்ரபரிமாணம் வொக்தம் வாமஹஸ்தஸ்ய ய்யதெ” உதி ஸகலாயிகாரெ தரிமாணாது கத்ர வாமஹஸ்தஸ்ய உதெய்வ வாரெந ஹாவ்ய-திதி ஹாதி |

மேலே வலது கையின் ஒதுக்கம் கூறப்படுகிறபடியாலும் ஸகலாதிகாரத்தில் வாமஹஸ்தத்தின் ஒதுக்கம் 15 அங்குலம் என்று கூறப்பட்டிருப்பதாலும் இங்கு வாமஹஸ்தம் என்று தானிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

* [சுயவாநுவுகாரேண உாநம் ஸ்யாதாஸ்வுஹஷ்ஸயோ: |
ஜிகொறுகம் ஸ்ரோணிவாஸ்வூாக வாஸ்வும் வ
கூவெபுாதுயா ||]

சுயபூாயிகம் தா ஹாநம் வா வஜ்ஷணாதுசெவ வா |
ஸூத்ரூாக உகஷிணஹஷ்ஸஸ்ய நறுஉயுஉரெவயா (கம்) ||

துயொஉஸாஜ்ஞாறும் உாநம் வஜ்ஷஸாஜ்ஞாறும் தா வா |
ஷட்ஏ(ஷொஉ)ஸாஜ்ஞாறுகம் வாவி ஸவ்வஉஸாஜ்ஞாறும்
தா வா || கூ|| ||

தஜ்வ(ஐ)ஸ்ரம் வூவ்வாகாயெபா(ஸ்ரோ)வ்வஉயுஉாம்ஹாறு(ஹி)
உாதுகழ் |

மற்றொருவிதமாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரோணி பார்சுவத்திலிருந்து (அடிவயிற்றை அடுத்த விலாப்பக்கத்திலிருந்து) கையின் ஒதுக்கம் முழங்கையிலிருந்து விலாப்பக்கத்தின் ஒதுக்கம் இவைகள் 4–4½–5 அல்லது 6 அங்குலமாம்.

ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது கைத்தலத்தின் மத்திய ரேகையானது (ரேகை வரையில் ஒதுக்கம்) 13—15—16 அல்லது 17 அங்குலமாகும். (30)

அந்தக் கையின் நடுவிரலானது முலைக்காம்பு முனைக்கு ஸமமாக இருப்பதாகும்.

---

* ஸ்ரோணிவாஸ்வூாக கொவ்ஹாவாஸ்வூாக வஜ்ஷணாதுஉஹாம் – உதி உ்ரஸ்யதெ |

ஸகலாதிகாரத்தில் (கையிலிருந்து) ஸ்ரோணி பார்சுவம் முழங்கையிலிருந்து விலாப்பக்கம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 5 அல்லது 6 அங்குலம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

உக்ஷிணெ து(த)ஹஸ்தஸ்ய தது(ம்)யுஷஸுத்ர-
கு(தம்) ॥ ௩௧ ॥

வஜ்ரஶாம்ஶுரும் வாபி ஷடயிகஶாம்ஶுரும் ।
ஸவ்தஶாம்ஶுரும் வாபி சுஷ்டவம்க்த்ரம்ஶுரும் து வா ॥

தலஸ்ய(ம்) கடகம் வாபி வரதம் வா விஶெஷதம் ।
கடகெ உணிவஸ்யாஜ்ஞம் கடுரும்ரஸ்ய ஸம் ஹவெசு ॥ ௩௩ ॥

வரதெ கடிவ்யஷஸ்ய (து கரஶாம்ரம் ஸ்யாசு)
ஶ்ரோணிஷ்டம் தயெவ ச ।
நாபி(ஹெ)ஸ்து வாஜாங்குஷ்஠ம் த்ரயொ(த்ரி)-
ஶாஜ்ஜுரும் ॥ ௩௪ ॥

தஸ்யாஷ்டக்ஷிணஜாங்குஷ்ம் தாவதெவாம்ஶுரும் ஹவெசு ।
ஶயிதம் (த)வாஷயாத்து உக்ஷிணம் வொரு-
வாஶ்வுகாசு(கம்) ॥ ௩௫ ॥

வ்யுஜ்ஞம் து ஷடம்ஶம் வா வஜ்ர வெஷாம்ஶவெவ வா ।

தக்ஷிணெ கர ஹஸ்ததலமானது (இடது கைத்தல மானது) மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து 15–16–17 அல்லது 18 அங்குலமாம்.

அந்தக் கையானது கடக ஹஸ்தமாகவாவது விசேஷித்து வரதஹஸ்தமாகவாவது இருப்பதாகும். கடக ஹஸ்தமானால் கணுக்கைக் கோடியானது இடுப்பின் உச்சிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமானால் கையின் நுனியானது ஶ்ரோணி (அடிவயிறு)யளவு இருக்க வேண்டும்.

தொப்புளிலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் (ஒதுக்கம்) 30 அங்குலமாகும். வலது முழங்காலின் ஒதுக்கமும் அவ்விதமே (30 அங்குலமே)யாம்.

இடதுகாலின் பாத தலத்திலிருந்து வலதுகால் துடையோரம் வரையில் (ஒதுக்கம்) 6-5-அல்லது 4 அங்குலமாகும்.

கடகெ யொ(வொ)ரு ஊயுரா ஷ உணிவஸுரூயுரா ஷரெ-
(ஷஉஷரு) ॥ ௩௬ ॥

ஷதுரு ஜுரு ஷெவம் (ஷாதுரு) வா வஷுரா ஜுரு ஷுரா ஷி வா ।
கதுயுரு ஷு து ஹிக்காயா(ஃ)ஸுத்ரு ஷயஸதுரு ஷயொ
(கம்) ॥ ௩௭ ॥

உணிவஸுஸ்ரு வாஷ்ரு ஷுரு ஸ்ரு(து) வாஹுரு வாஷ்ரு ஷு
தஉ(ஸ்ரு வா)ஷுரு ।
உஷுரு ஷுரு ஷிதி ஜெதுயஉயுரு ஷுரு ஊதுரு ஷுரு ॥ ௩௮ ॥

ஷஷ்டுரு ஷுரு வா தந்தாநுரு ஷுரு தந்தாநம் விஶெஷதஃ ।
[ஷஷ்டுரு ஷுரு வாஉ தந்தாநம் வா தந்தாநம் விஶெஷதஃ ॥]
வா தத்தவ்ரு ஷிதம்(நுயுஉகம்)உ நஉ ஷுரு ஷுரு காயவ்ரு உணகு ॥

ஹுஜஉ ஷுரு ஸ்ரு உயுரு து உதுரு உஹுரு உஹுரு ஷுரு யொ ।

கடகஹஸ்தத்தில் துடைநடுவிலிருந்து கனுக்கைவரையில் ஒதுக்கம் 4 அல்லது 5 அங்குலமாகும்.

கர்த்தரீ முத்திரையுடன்கூடிய வெளிக்கைகளின் உச்சியானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு (நெஞ்சாங்குழிக்கு) ஸம உயரமாக இருக்கவேண்டும். (37)

வெளிக்கைகளின் மணிக்கட்டு ஓரத்திலிருந்து (உள்கை) புஜம்வரையில் (ஒதுக்கம்) 10 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் (புஜத்தின்) ஸரிபாதியளவாம். வெளிக்கை மணிக்கட்டு-புஜமத்தியம்-இவைகளின் மத்திய அளவு 8 அங்குலமாகவும் இருக்கலாம். இந்த அளவு விசேஷித்துக் கூறப்பட்டதாகும்.

மணிக்கட்டுகளின் மத்தியஅளவு, கர்த்தரிகளின் உச்சிகளின் மத்திய அளவு, இவைகள் ஊர்துவகாயத்தின் உயர அளவுக்கு ஸமஅளவு உள்ளவைகளாகும். (39)

சுஷ்ஷஷ்டிஷம்ஶொந ... வம்க்ஷ்யம்ஶா தா வா ॥ சரி ॥

தஷ்வாஷ்டொத்தகாஶ்ரஸ்யாஸ வஷ்வவிம்ஶதிரேவ வா ।
[ஹஸ்தஶிரஸ்யுயம் தா கதுயுமுராஸ விஹாமயொः ।
சுஷ்ஷஷ்டிஷம்ஶா வா (நவ)வம்க்ஷ்யம்ஶ(க)ா தா வா ॥
... ...]
வதாவிம்ஶதிரேவ வா ஶுயொவிம்ஶதிரேவ வா ॥

ஹைவ்யஷ்டாநா ஸ்யாஸ வெஷாம்ஶா வா ஷடஜாநு ।
[... ... ...]
கணபாஸ்ரஸ வாரேண வா...உஸ்ரம் வாஷ்டாக்ஷ்யதி ॥

ஸயவா வஷ்ய வெஷொந ஸத்ஸாயிகஶயாவி வா ।
கணபாஸ்ரஸ ஹரிணீவக்ஷாஸ உவஷொவாம்ஶாநும் உதா ।

[கணபாஸ்ரஸ வாரேணவபாஹுஶாநஷ்டாஷமாஜாநும் ॥
ஸயவா வஷ்யவெஷாம்ஶா ஸத்ஸாயிகஶமாம்ஶகு ।
கணபாஸ்ரஸ ஹரிணீவக்ஷஶொதஷொவாம்ஶாநும் உது ॥]

கர்த்தரியின் உச்சியிலிருந்து புஜ மூலத்தின் நடு வரையில் (ஒதுக்கம்) 6–7–8–9 அல்லது 10 அங்குலமாகும். (40)

... ...

25–24 அல்லது 23 அங்குலமாகும் (41)

... ...

4 அல்லது 6 அங்குலமாகும்.

[... ... ...]

கர்ணந்தத்திலிருந்து (காதின் கோடியிலிருந்து) மழுவின் முனைவரையில் நடுவிலுள்ள அளவு (ஒதுக்கம்) 28–27–26 அல்லது 20 அங்குலமாகும் (17–18 அல்லது 20 அங்குலமாகும்.) காதிலிருந்து மானின் முகம் வரையிலுள்ள அளவு (ஒதுக்கம்) மழுவுக்குக் கூறிய அளவேயாம். (43)

வரஶொரஷயம் உாநம் ஸாயுதுயொஷாஜுறுடு |
வரஶொஉயுவிஷ்தாரம் வெஷாவா(ஶா) உயுஉ-
(உ)ஜுறுடு || சச ||

உலிறு வுஜுறுஉாதூ ஸாஷறுஜுறுவஶ் க்ஷயடு |
சூயாரம் தூ வொஶா ஶரராஶா வாஉயாஹுயடு || சரு ||
[யாரரஷம் தூ யூறாஶா வா ஶரராஶா வா யயாஉதம் ||]

தத்ஸம் ஹரிணீஉாநா தஉக்தா தெவரீ(தெ)க்ஷணடு |
தாம் ஸஉ நெதுஸஉநொ உள வுஜூவாநகா.
தூ வா || சசு ||

கதபுரீவரஹஷ்ஸள உள வாஹுலுஜூரதஜூவா |
[தள ஸஉள நெதுஉநெந வெயுகாஶஉயுஊதள்
தூ வா ||
கதபுரீவரஹஷ்ஸள உள ஸுாதாஉதுஉுவள
தூ வா |]

பரசுவின் உயரம் 13½ அங்குலமாகும். மழுக்காம்பின் நடுவின் அகலம் 4 அல்லது 3 அங்குலமாகும். அடியின் விஸ்தாரம் 2 அங்குலமாகும். நுனியின் விஸ்தாரம் 1 அங்குலமாகக் குறைந்திருக்கவேண்டும். மழுவின் இலையின் விஸ்தாரம் 4 அல்லது 5 அங்குலமிருக்கும்படி உசிதம் போல் இருப்பதாகும். (45)

(கையிலிருக்கும்)மானின் அளவும் மழுவின் அளவைப் போன்றதேயாம். (13½ அங்குலம் உயரமாகும்)

மான் மழு இரண்டும் (மூர்த்தியின்)கண் மட்டத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாகும். 2 அல்லது 1 அங்குலம் உயர்ந்தும் இருக்கலாம். (46)

கர்த்தரீ முத்திரையுடன்கூடிய பரஹஸ்தங்கள் இரண்

வஹிஷ்ணுவாவயோ வாவி க்ருஷ்ணாவரஸுயாரிணள ||

வாஶெ வ கதபுரீ வெவ ஹரிணீயரஶெவ வ |
[வாஶெ து ஹரிணீ ஹவெ்ஷு உக்ஷிணெ வரஸுஹ்யா |]
(வரி)வபுஹஸ்ஹயொஸ்ரவி (யெ வாவி) ஸுஹயா
உக்ஷிணா கர(ணெ கரெ) || சஅ ||

தத்ரு(வாஶ தா) வரஶ வாவி விஶெஷெணெ
விவயபுதெ(வியியதெ) |
வாஶ தத(தா) கடகா வாவி ஸிம்ஹகணபுயாவி வா ||

ஔஜ்வாம(ய)தா ஸுவாஸீநா ஸுவெஷுஹ்ருஸுஹ்ரு |
நெத்ரு தயஸுரயுக்தா ஹ்ரஸுஹவஶநா ஹ்ரஹு || ரு0 ||

ஸ்ரஜ்ஜாரரரஜஸுஹாவா வ்யாஹ்ரவஶாவரரஸிதி |
ஈகுஶுவஸுநா வாவி வாஶகணபுஹ்ரு (ணெபு தா)
கணிபுகா || ரு க ||

டும் உள்பக்கம் பார்வையாகவாவது வெளிப்பார்வையாக வாவது இருப்பதாகும். வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானும் இருக்கவேண்டும்.

முன்கைகளிரண்டுகளில் வலதுகையில் அபயமுத்திரையும் இடதுகையில் வரதமுத்திரையும் விசேஷித்துக் கூறப்பட்டவைகளாகும். இடதுகையானது கடகஹஸ்தமாகவோ ஸிம்ஹகர்ணமாகவோ இருப்பதாகும். (49)

மூர்த்தியானது நேராக நிமிர்ந்து உயர்ந்து ஸுகாஸநத்திலிருப்பதாகும்.

ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியானது சங்கைப்போலவும் சந்திரனைப்போலவும் வெண்மையான நிறமும் மூன்று கண்களும் தெளிந்த அழகு நிறைந்த முகமும் காம்பீரியமும் (பெருமையைக்காட்டும் தோற்றமும்) சிருங்கார ராஜஸ

ஶுவவத்ரஉயோ வாவி வாஶெ (உக்ஷெ) உகரகுண்டலம் |
கெஸரீகுண்டலம் வாவி வ்யாஜகுண்டலமெவ வா || ருஉ ||

ஜடாஉகுடஸம்யுக்தம் கிரீடஉகுடம் து வா |
கெஶாந்தாநுகுடொத்துங்கஉஷ்டாவிம்ஶதிரெவ வா
(உத்தகம்) || ருரு ||

ஸவ்தவிம்ஶதிஉத்தம் வா ஷட்வேதவிம்ஶதிவ்ஹ வா |
த்ரயொவிம்ஶதிஉத்தம் வா ஶஜ்ஜுரூத்து தஶுஹ்ரயு || ருரு ||

ஶிரொநாஹாயபாஜுரூயிகு: ஶஜிஉஉவ ... |
[ஶிரொநாஹாஉயபாத்ரயிகு: ஶஜிஉஉகு |]

பாவமும் உடையதாய் புலித்தோலாடை அல்லது வெண் பட்டாடை தரித்திருப்பதாகும்.

இடது காதில் கர்ணிகை (கர்ணிகை—தாமரை மலரின் நடுவிலிருக்கும் காய்போன்ற வடிவமுள்ள தோடுபோன்ற ஆபரணம்.) அல்லது சங்கபத்திரமும் (சங்கபத்திரம்—சங்காலாகிய காதணி) வலது காதில் மகரகுண்டலம் அல்லது கேஸரீ குண்டலம் அல்லது வியாள குண்டலமும் அணிந்திருப்பதாம். (மகர குண்டலம்—மகர மத்ஸ்யம் போன்ற வடிவமுள்ள காதணி. கேஸரீ குண்டலம்—சிங்கம் போன்ற வடிவமுள்ள காதணி. வியாள குண்டலம்—ஸர்ப்பம்போன்ற வடிவமுள்ள காதணி.) .(52)

சடைமுடி அல்லது கிரீடமகுடம் தரித்திருப்பதாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து மகுடத்தின் உயரமானது 28-27-26-25 அல்லது 23 அங்குலமாகும். இந்த உயரமானது தலையின் உச்சியிலிருந்து கூறப்பட்டதாகும். (54)

மகுடத்தின் அடிப்பக்கமானது தலையின் அகலத்தைக் காட்டிலும் ½ அங்குலம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். கிரீடத்தின் உச்சியின் அகலமானது அதன் அடியின்

... ... வெஷ்ஷு வாம்ஸோநாஸ்ரு ஸ்ரு நாஹகு ॥ ருரு ॥
[ஷஷ்ஸம் வஷ்ஷ வெஷாம்ஸஷ்ஷநஷ்ரு ஸ்ரு நாஹகம் ।]

ஷ்ஷுவாஷ்ஷ்ரு வாஷ்ஷ(ஷ்ஷ) வ்ரஷ்ஷ வதுஷ்ஷ்ஷுரிஷ-
ஸ்யாதி(ழ்) ।
வாஷ்ஷ ஸ்ஸிய்ரதுகு(கஷ்ரயாஷ்கு) ஸவெ்ரு நாஹாங்கு-
வாஷ்ஷயாகு ॥ ருசு ॥

க்ரதி(கீதி)ஷாநநஸோஹஷ்ரு (ஹாஷ்ரு)கபிஸஷ்ரு-
ஸஷாயாதி ।
கெயஷ்ரம் வாமநம் வா(வாஷ்ஷ வா)வி கடகதுயஸஷ
(ஸ்ம்)யாதி ॥ ருஎ ॥

அகலத்தைவிட 6-5 அல்லது 4 அங்குலம் குறைந்திருக்க வேண்டும். அல்லது அடியின் அகலத்தில் 6ல் 1 பங்கு 5ல் 1 பங்கு அல்லது 4ல் 1 பங்கு குறைந்திருக்கவேண்டும்.

கிரீடத்தின் அடியில் முன்பக்கம் பின்பக்கம் வலது பக்கம் இடது பக்கம் ஆகிய நான்கு பக்கங்களிலும் பூரிமம் என்ற அலங்காரத்துடன் கூடியிருக்கவேண்டும் [பூரிமம்-இலை அல்லது புஷ்பம்போன்று அழகாகத்தோன்றும் அலங்காரமான அமைப்பு]

மகுடத்தின் இடது பக்கத்தில் இளம்பிறை சந்திர வடிவமும் வலது பக்கத்தில் நாகத்தின் வடிவமுள்ள புஷ்பமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (56)

(இடுப்பில்) கீர்த்திமாநநத்தாலே அழகுபெற்று விளங்கும் அரைஞாண் அல்லது கட்டுவார் அணிந்திருக்க வேண்டும். (கீர்த்திமாநநம்—அரைஞாணின் முகப்பில் சிங்கம் அல்லது யாளியைப்போன்று அமைக்கப்படும் அலங்காரம்)

ஊர்ஜிகொஷரவலயம் வ்யாஸ வத்ரஸ்ரதஷ்ஷ வாஹவ
(வத்ரஸ்ரஷ்ஷம் து வாஹுகம்) ।
ஊருஷாஸாம்வரா(ரம்) வாஜிஜாநும் வாஹம் வ(ச வாஹ)
உரும்கம்(கெ) ॥ ருஅ ॥

ஹஸ்தீரவ்ருஷ்ணம் வ்யாஸ யஜ்ஞோபவீதஸ்யாதி ।
ஹாரஸ்ரீவத்ஸநாமயாரஸ்ரக்தம் ஸராயாதி ॥ ருக ॥
[ஹாரஸ்ரெரவெயக நாமயஜ்ஞஸ்ரக்தஸராயாதம் ।]

கேயூரம்-(தோள்வளை) அங்கதம் (பாஹுவலயம்) கடகத்திரயம் (மூன்றுவிதமான அல்லது மூன்று வளையல்) முத்திரிகை (மோதிரம்) உதரபந்தம்—(இடுப்பில் கட்டும் வார்) இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடுப்பில் அணியும் வாரின் வெளிப்பக்கங்களில் இலைகள் போன்ற அலங்காரங்கள் தொங்கவேண்டும். ஊருதாமத்துடன் கூடிய வஸ்திரம், பாதமூலத்தில் பாதஜாலம் (பாதஸரம்) இவைகளும் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

[கேயூரம்—தோள்வளை, இது புஜமூலத்தில் அணியும் அலங்காரம். அங்கதம்—புஜவலயம். இது புஜமத்தியில் அணியும் அலங்காரம். கடகத்திரயம்—மூன்று அல்லது மூன்றுவிதமான வளையல்கள். இவைகள் கணுக்கைக்கு மேலே அணியும் அலங்காரங்கள். முத்திரிகை—மோதிரம். இது நடுவிரல் நீங்கிய மற்ற விரல்களில் அணியும் ஆபரணம். உதரபந்தம்—வயிற்றில் இழுத்துக்கட்டும் வார். பத்திரம்—இலைகளின் வடிவமான அலங்காரம். இது வாரில் அலங்காரமாகத் தொங்கவிடுவதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஊருதாமம்—துடையில் தொங்கவிடப்படும் கயிறு அல்லது குஞ்சம் இது வஸ்திரத்தின்மீது ஒரு பக்கத்திலாவது அல்லது இருபக்கங்களிலுமாவது துடை வரையில் தொங்கவிடப்படும் அலங்காரம். பாதஜாலம்-பாதஸரம்] (58)

சன்னவீரபிரலம்பம்—யஜ்ஞோபவீதம்-ஹாரம்-கிரை

ஈ-தூவஸுஈவ-ஸ்ரீரவம் நிஷ்ஸயாவலிஸம்யுதம் |
ஸஹாநம் ஸ்யுஸம்ஹாநை...நம் கலாம்ஶகா ॥ ௬௦ ॥
[ஸஹாநம் ஶம்பஹாநாநாம் ஸஹாஸ ஹாநம் கலாம்ஶகம் |]

உஷ்ணீஷாஂஶுகம் வாவி (ஸ ஹ்யம்ஶுகெஸூத்ரம்) வாஸ-
வாஶ்வே ஹ்ரஸாரயேத் |
வாஸநெ ஹ்ரஸிதாஹெ து வாஸெ ஸ்ரெ(ஸ்ரெ)வ
வாடாஹகெ ॥ ௬௧ ॥

ஹநொஸாயு(உயெ) து ஹிக்காய(ாஃ) ஸவ்(வாஸெ)
நாஹெஶ்ச வாஸகெ |

வேயகம்—நாகயஞ்ஞஸூத்திரம்-ரத்நபந்தம்-உபகிரீவம்—நிஸ்தலாவலி-இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாம். [சன்னவீரபிரலம்பம்-ஊர்துவகாயத்தில் ஹாரம் முதலியவைகள், பக்கங்களில் தொங்கும் குஞ்சம் முதலியவைகளுடன் கூடிய கேயூரம், (தோள்வளை) கடகம், பத்திர பூரிமம் முதலியவைகள், இவைகளின் நடுவில் தொங்குகின்ற மாலைகள், இவைகளுக்குப் பொதுவாக, "சன்னவீர பிரலம்பம்" என்று பெயர். —மானஸாரம்] யக்ஞோபவீதம்-பூநூல், ஹாரம்-கழுத்திலிருந்து, மார்புக்குக்கீழே தொங்கும் முக்தாஹாரம் முதலியன. கிரைவேயகம்—கழுத்திலிருந்து மார்புக்கு மேலே தொங்கும் காசுமாலை காரை அட்டிகைபோன்ற உள் கழுத்தணிகள். நாகயஞ்ஞஸூத்திரம்—படத்துடன்கூடிய நாகத்தின் வடிவமுள்ள பூநூல், ரத்நபந்தமுபகிரீவம்—ரத்தினங்கள் பதித்த உள் கழுத்தணிகள். நிஸ்தலாவளி? இவைகள், கழுத்திலிருந்து, 2 அங்குலம் வரையில், ஒன்றோடொன்று இணைந்து இருப்பவைகளாம். (60)

உச்சியிலிருந்து, இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலம் தள்ளி ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். அது, இடக்கண்

யொநிஃஶுஸ்ய வாஃ து ஹ்ருதயம் நீசுவா
ஹ்ருஸ்தாரயெசு ॥ சுஉ ॥

தத்ஸ்ரீதாசு ஹ்ருதயாதும் து வாஃ கலாம்ஶகம்
ஹவெசு ।

தத்ஸ்ரீதாசு உகுஷிணெ நாஹெஶம்ஶுலும் து
வியீயதெ ॥ சுங ॥

ஶயிதாம்வொரஸ்து வாஷ்ஷோ(ஷ்ஷு)ஶ்ச உயொ ஜெஜ்ரஸ்ய
உலுகா(சு) ।

ஹ்ருதுஶம் து ஶுணாம்ஶம் ஸ்யாசு வெஷாம்ஶம் வா
வியீயதெ ॥ சுச ॥

வெண்விழி–இடது மூக்கின் பக்கம்–முகவாய்க்கட்டையின் நடு-கழுத்தின் இடது பக்கம்–தொப்புளின் இடது பக்கம்–யோனி மூலத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலம் தள்ளிய இடம் இவைகளில் தொங்கவேண்டும். [எனவே மத்திய ஸூத்திரத்திற்கு இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலம் தள்ளி மற்றொரு ஸூத்திரம் தொங்கவிடவேண்டும் என்று பொருள்.] (62)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் ஹிருதயாந்தம் (ஹிருதயத்தின் ஒதுக்கம்) 2 அங்குலத்திலிருப்பதாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் 1 அங்குலத்தில் தொப்புள் இருப்பதாகும்.* (63)

படுக்கையான (இடது)காலின் குதிகாலுக்கும் மேட்ர மூலத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு (ஒதுக்கம்) 3 அல்லது 4 அங்குலமாம்.

---

* இங்கு கூறியுள்ள ஸூத்திரத்திற்குப் போதுமான பயன் காணப்படவில்லை. ஆகையால், ஏதாயினும் விஷயம் விட்டுப் போயிருக்குமோ என்று தோன்றுகிறது.

ஶயி தாம்வெ ஸ்ஸ வாஹஷ்டாயும்வ தாரஷ்டகாஞ்ஜு |
தீயாஶாம் ஶயா தீயாயிகூ உஜ்ஜுரும் தா வியீயதெ ||

நாஹெஸ்ஸ ஶயநா ஸ்யாம்வெஜாநாகம்தரயொரவி |
தீராஶக்ரூரமுரும் ஶாநா வதுஷ்ஷிஶாம்முரும் தா வா ||

[நாஹெஸ்ஸ ஶயி தஸ்யாம்வெ ஜாநொரவி தயாஞ்ஜு |
தூயஷ்ஷிஶாம்முரும் வாவி வதுஷ்ஷிஶாம்முரும் தா
வா ||]

தீரஸ்ஸ தூரஸ்ஸ ஜாநஞ்ஜு ஸுஷ்ஷுகாயுஶாநகு |
நாஹிஷ்ஸஶாயநா ஸ்யாம்வெரம்முஷஸ்ஸ ஶயொரவி ||

ஸாயுதீயொகூ தீவுவி வதுகூ தீரயாவி வா |
[தூதூ ஸ்ஸ வாஜாநாதஸ்ஸுகாயாயுஶாநகு |
நாஹெஸ்ஸ ஶயி தஸ்யாம்வெரம்முஷஸ்ஸ தயாம்தரு ||
ஸாயுதூயகூ தீவுவி வதுஷ்ஷ தீரயாவி வா |]

... ...
... ... அங்குலம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது (65)

தொப்புளிலிருந்து, படுக்கையான (இடது) காலின் முழங்கால் வரையில், மத்தியிலுள்ள இடைவெளியானது, 33 அல்லது 34 அங்குலமாகும்.

அந்த (மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது முழங்காலின் கோடியானது, (புறத்தியானது) ஊர்துவகாயத்தின் (மேலுடலின்) அளவில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும்.

தொப்புளிலிருந்து, படுக்கையான (இடது) காலின் பெருவிரல் வரையிலுள்ள மத்திய அளவானது, 23½ அல்லது 24 அங்குலமாகும்.

ஸூத்ராத்து மம்விதஸ்யாம்வெரா(நு)மகாஷம் து
நீவ்ரகா ॥ ௬௮ ॥

வகாஷாம்ரூம் வாவி ஹாஷாம்ரூமுஷ்வுதெ ।
ஸயிதம்(த)வாஷவாஷ்ஷுஷ்ஷு மம்விதாம்வெரா(வ்ரு)
ரூஷுமுகடு ॥ ௬௯ ॥

ஹஸ்தம் ஸவ்வஷணாத்ரம் ஹாஷாஸாவாவி... ।
[ஹுஸ்தம் ஸவ்வஷணாத்ரஷாஸாம் வா விஷயதெ ।]
கடகஸ்யாஸ்ரம் வஸ்வகொய்யதாம்ரஸ்ரிதடு ॥ எ௦ ॥
[ஸுஹயெ கடகஸ்யாஸ்ரம் வஸ்வகொத்தாம்ரஸ்ரிதம் ॥].

வரஷஸ்ய தமுஸ்யாயொ நாஸிஸ்ரித்ரஸம் ஷதடு ।
நாஸெஸ்ரு ஷணிவஸ்யாஷ்(ம்)வரஷஸ்யா(ஸ்ய)
கரஸ்ய வெ ॥ எக ॥

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, தொங்கும் (வலது) காலின் நளகாந்தம் (கணுக்காலுக்கு மேலேயுள்ள இடம்) வரையிலுள்ள மத்திய அளவானது 11 அல்லது 12 அங்குலமாகும்.

படுக்கையான (இடது) குதிகாலிலிருந்து, தொங்கும் (வலது) காலின் ஊருமூலம் (அடித்துடை) வரையிலுள்ள மத்திய அளவானது, 6-7 அல்லது 8 அங்குலமாகும்.

அபயஹஸ்தத்தின் (வலது கையின்) கடகாபரணத்தின் உச்சியானது, முலைக்காம்பின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (70)

வரதஹஸ்தத்தின் (இடது கையின்) தலாக்கிரமானது (உள்ளங்கையின் கீழ்ப்பக்கமானது) நாபி ஸூத்திரத்திற்கு (தொப்புளுக்கு) ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

தொப்புளிலிருந்து, இடது கை மணிக்கட்டு வரை

அநுநாம் ஷொலஸாம்ஸா வா வங்கஷாஶாவி வா |
கடி(காஸ் கூலெபுராஸ்ரு தா)வாஹுமூலாம்(தா)
அயொரவி || எஉ ||

வங்கஷாம்ஸாலும் வாவி வதுஷுஸாம்ஸாலும் தா வா |
வாரஷாஸ் கரவ்ரஷஸ்ய ஸாம்விதம் வொரூயுரா(ஶெ) ||

தஷுயுபுரஸ் அநுநாம் வங்க வெஸாம்ஸா வா வியீயஎத |
ஸய...தா வாஷஸ்ய வொரூயுரா தஷுயுபுத || எச ||

[ஸயிதஸ்ய தா வாஷஸ்ய வொரூயுராதஷுயுபுதா |]
கடகா(ஸ்) உணிவஸாது(ம்) ஸவ்ரு ஷஷ்டாதஷ(ணாதுஉ)
ஹாரடி |

உரோஷெவீ ஸுக்ஷணடி ||

—o—

ஸ(ரெ)வ (வாஶெ)ஸ்ரு ஸாபிஹா ஸ்ரெஷ்ரு ரதுராம்வர
ஸஉவிதா || எரு ||

யிலுள்ள மத்திய அளவானது, 16 அல்லது 15 அங்குலமாகும்.

இருகைகளிலும், கடகாபரணத்திலிருந்து, பிரகோஷ்டாந்தமான பாஹுமூலம் வரையில் (முழங்கை வரையிலுள்ள முன்கை கோடி வரையில்) உள்ள மத்தியத்தின் நீளமானது, 15 அல்லது 14 அங்குலமாம். வரதஹஸ்தத்தின் (இடது கையின்) புறங்கையானது, நடுத்துடையில் தொங்குவதாம். (73)

துடை நடுவிற்கும் தொங்கும் கைத்தலத்திற்கும் நடுவிலுள்ள அளவானது, 5 அல்லது 4 அங்குலமாம். படுக்கையான (இடது) காலின் துடை நடுவிலிருந்து, (இடது கையின்) கடகாபரணத்திலிருந்து மணிக்கட்டு வரையில், 7 அல்லது 6 அங்குலமிருப்பதாம்.

ஊகுமுவஸநா வாவி ஸவபூலாஸ்ரணை ஸுவிதா |
தெவஸ்ரு ஶ்ரி(வி)வுகாஞ(ம்) ஸ்ரூசு தெவ்ரத்ரு
(ஹு)ம்ஶுஷாஹ்ரஷ(த)ம் ॥ எசு ॥

ஶிலுஜா வ கிரெநத்ரா வ கரஞ்ஜகூடா தய வா |
கெஶவஸுஶொ வாவி கிரீடா வா விரெஷதஃ ॥ எஎ ॥

கெஶாந்தாசு கூடொத்ரூம்மகெவிஂஶதிரத்ரகு |
(வி)திரி விஂஶதிகா வாவி வதுவிஂஶதிரெவ வா ॥எஅ॥

ஶிரதஃ வரிதொ ஶ்யாம்கா ஶாலிதா ஸுஸிநாஹகு |

உமாதேவியின் லக்ஷணம்

ஸோமேசரின் இடது பக்கத்தில், உமாதேவியானவள் யௌவன மத்தியப்பருவத்தில், சிறப்புற்று, சிகப்பு ஆடை, அல்லது வெண்பட்டாடை அணிந்து ஸர்வாபரண பூஷிதையாக அமையப்பெற்றிருக்கவேண்டும். உமாதேவியின் உயரம், ஸோமேசரின் முகவாய்க்கட்டையின் உயரத்திற்கு ஸமமாகும். (76)

உமாதேவியானவள், 2 கைகளும் 3 கண்களும் உடையவளாய், கரண்டமகுடமாவது, கேசபந்தமாவது, விசேஷித்து கிரீடமாவது தரித்திருப்பதாகும். [கரண்டமகுடம்-கிரீடம்-இரண்டும், கிரீடத்தின் பேதங்களேயாம். அமைப்பில் மாறுபாடுடையவைகளாம். கேசபந்தம்-கூந்தலின் முடிப்பு.]

கேசாந்தத்திலிருந்து மகுடத்தின் உயரமானது 21-22-23 அல்லது 24 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தடமானது தலையின் அகலத்தைக் காட்டிலும் ½ அங்குலம் அதிக அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

[ஶிரஸி வாரிதொயபூரணம் ஸாஸ்ரிதநளாதி நாஹகடு ।]
கரண்டீம்(ண்டம்) வெசு உருவ்ய வாரணாசு தது
ஶுக்ஷயடு ॥ எகூ ॥

த்ரிவங்கவஷ்டநவைவசுஸம்வ்யாயாம் வ கரண்டிகா ।
...டக்ரதிகாவாவி கணபுயாஷ்ணகுண்டுடு ॥ அம ॥
[கரண்டம் வெத்த உரிம் வாவ்யுரம் வ க்ஷயிதம் க்ரமாசு ॥

த்ரிவங்கவஷ்டநநாரணஸம்வ்யா வ கரண்டிகா ।
தாடங்கம் க்ரதிகா வாவி கணபுயொ: வ்ஷணபு-
கண்டுடு ॥]

உத்தரீயஸரயுக்தா ஹஸ்தவீரயோவி வா(ஸநிதா) ।
ஹாரகெயூரஹஸ்தாஜ்ய கடகத்ரயஸம்யுதம்(தா) ॥

ஸல்லரீஹஸ்தவலயாரிவேம் வ்யாமுக்தவ்யாம்முக்தீயகடு ।
[ஸல்லரீஹஸ்தவலயா வரிரிம் வாம்முக்தீயகம் ।]
(ஸயவா)நுபுரகாரெண மளரீம் ஹாரம்முஸம்யுதடு ॥

வாஹநஸ்ம் ப்ரணம்வஜ்ரம் வாஸ்வ்ரு வாஸநநாதயெ ।
ஸவெர்வாரதரம் ஸவ்ரம் சிஹ்னிதநுமதம் தயா ॥ அங ॥

கரண்டமகுடமானால் அது நடுவில் அகன்று மேலும் கீழும் 3ல் 1 பாகம்–5ல் 1 பாகம்–7ல் 1 பாகம் அல்லது 9ல் 1 பாகம் குறைந்திருக்கவேண்டும். காதுகளில் கல்லிழைத்த ஓலை அல்லது பொன்னோலை அணிந்திருக்கவேண்டும் (80)

உத்தரீயம் (மேலாக்கு) சன்னவீரம்–ஹாரம்–கேயூரம் –கடகத்திரயம்–சல்லரீ (ஒலிக்கும் வளை) ஹஸ்தவலயம் (கைவளை) பூரிமம் (பாஹுவலயத்திற்குமேலே அணிந்து கொள்ளும் ஆபரணம்) அங்குலீயகம் (மோதிரம்) இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாம்.

மற்றொருவித லக்ஷணமும் கூறுகிறேன். உமாதேவியார் ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்தில் இருப்பதாம். இடது கை

ஸுஷுஷுவேஷாஸ்ரீதம் தேவம் மூலிதம்வஜ்ரஸம்யுதம் ।
ஸவபுருக்ஷணஸம்யுக்தம் ஸுந்தரீயம் ஸுஶோபநம் ॥அச॥

சுந்தரி ஸவபுகாயபுணி தெவ்யோக்தம்வவ்ர ... ।
[சுயவாநுவ்ரகாரேண முளரீ வாமாம்ஸஸம்ஸ்ரிதா ।
வாஹஹ்ஸம் மும்விதம் ஸ்யாச வாஸ்வோ சாவ்யாஸநா-
ஜகுடு ॥

ஸவ்யம் வாயாரம் ஹஸ்தம் நீலோத்பலயுதம் தயா ।
ஸுஷுஷு தேவாஸ்ரிதா தேவீ மூலிதாவாம்ஸஸம்யுதா ॥

ஸவபுருக்ஷணஸம்யுக்தா ஸுந்தரீ ஸ்யாச ஸு-
ஶோபநா ।
சுந்தரி வாயுங்காரணி தெவ்யாஃ வ்ரோக்தவதெவ ஹி ।]

ஶோபாஸ்கந்தெ குமாரலக்ஷணம் ॥

தெவதெவீவ(ஆ)யொஜுயெ ஷணுவம் வாயுரூபவகுடு
தது ஸம்ஸ்ரிதரூபம் வா ஸி(ஆள)வாஹசய(ஹாவ்வி)
கூஜ்ஜிதெள ।

ஆஸநம் வரை நீண்டும், வலதுகை நீலோத்பலம் தரித்து மிருப்பதாம். ஸ்வாமியின் பக்கத்திலிருக்கும் தேவியானவள், மனதைக் கவரும் கடைக்கண் பார்வையும், ஸகல லக்ஷணங்களும் பொருந்திய ஸுந்தரமான வடிவமும் மனதைக் கவரும் சோபையும் பொருந்தியிருப்பதாம். அலங்காரங்கள் யாவும் முன்பு தேவிக்குக் கூறியுள்ளவைகளேயாம்.

ஸோமாஸ்கந்தரில் குமாரலக்ஷணம்.

குழந்தை வடிவமான முருகன், ஸ்வாமி அம்பாள் இருவருக்கும் நடுவில், உட்கார்ந்திருப்பதாகவோ, (கூத்தாடு

ரொகாயாஶஷ்யாக்ரஞ்ச வைகம் வாவி த்ரயாம்ஶகே ||

[தெவொவ்ஶஷ்யா க்ரசுவா வைகம் வாவி உயாம்ஶகம் |]
சுய தெவாம்ஶரெரெநவ ஷஷ்டிம்ஶத்ரயாம்ஶரு லவெசு |
ஸவ்வுவிம்ஶதிஶாத்ரா வா தத்ரநாம் ஷஞ்சுவொஶயே ||அஎ||

தசுஷஷ்டிம்ஶ(வதுஷ்ஷஷ்டி)ம்ஶரு கூயபூரசு சுஜ்ஜாநா
வ்ரஜீயதெ |
ஶிரொஶாநாம்ஶரு ஜ்ஞேயா தஷ்டாஶஷாதுகுயே ||

தஷ்டாவா த்ரவுடாஜ்ஷ்யாசு லாவத்தஞ்ச த்ரிஶாதுகே |
வாதுச வாம்ஶரு தஷ்டாசு ஹ்ரதயா நாஹிஜ்ஜுகே ||

வாவிம்ஶாம்ஶரு ஜ்ஜுரசு வாகுவெஷாஶாஜ்ஜுரு |
ஜாநுகொகஜிதுக்தா ஜம்வா வொரு ஹஶாயதே || கூ ||

[ஶிரொஶாநாம்ஶரு ஷ்யாசு தஷ்டாஶஷ்டுகா த்ரயே |
தஷ்டாதுவசு வுடாஜ்ஞா ஷ்யாசு ஹநுஞ்ச து
த்ரிஶாதுகே ||

ஶ்ரீவா து வ்யாம்ஶரு தஷ்டாசு ஹ்ரதயா நாஹிஜ்ஜுகே |

வதுபால) சிறிது வணங்கி வளைந்திருக்கும் கால்களை யுடையவனாகவோ இருக்கவேண்டும்.

ஸ்வாமியின் உயரத்தை 8 பாகமாகச் செய்து, அவைகளில், 1 பாகம் அல்லது 2 பாகம், முருகனின் உயரமாகக் கொள்ளவேண்டும். அல்லது தேவாங்குலத்தாலே 26 அல்லது 27 அங்குலமும் கொள்ளவேண்டும்.

இந்த உயரத்தை 64 அங்குலங்களாகக் கணக்கிட்டுக் கொண்டு, அங்கங்களின் அளவுகளை வீதித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிரம் 1 அங்குலம். கண்வரையில் 3 அங்குலம். மூக்கு வரையில் 3 அங்குலம், முகவாய்க்கட்டை வரையில் 3

வதுஸ்விஂஶாம்ஶுஂ ஜெஜ்ராஶ ஊஶுஸ்வெ
ஶாஷஶாம்ஶுடு ||

ஜாநு மொருகுஶிதுஸ்தூ ஜஂஷா வொரஸ்ஷாயதடு |]
கொ(மொ)ருகம் தருதாஂஶ ஷ்ராஶ வாஹஸ்ஷீவடு
வொஸொக்கவஶ |

தாரா(ஸ) நாஹம் வ ஷவெடுஷாம் வொஸொக்கம்
வஷுதாருவஶ || கூக ||

வீரொஹ்ம் வடுஜெகோஶ ஶுவம் ஶாஶ்ம் வ வடுநெதுயுகள்
ஶ...ஶ்ரீ வஜெகெத தூஶாஶ்ம் வடுகாவெவகாவடு || கூஉ ||

கணிடும் திரகம்வாஶ்ம் வடுஜெகோ ஶாஶவடிகா |
தஶ்கு ஜெணை வெஶாரெ ஶஂஶொஹவெஶாயயீவாரும்
கூயடுஶ || கூங ||

அங்குலம். கழுத்து 2 அங்குலம். மார்பு–தொப்புள்–இடுப்பு வரையில் 24 அங்குலம். துடை 12 அங்குலம். முழங்கால் 2 அங்குலம். கண்டைக்கால் 12 அங்குலம். பாதம் 2 அங்குலம். ஆகக்கூடுதல் 1+3+3+3+2+24+12+2+12+2=64 அங்குலமாம்.

கையின் நீளம், அங்கங்களின் அகலம்–பருமன் இவைகள் முன் பஞ்சதாலத்தில் கூறியுள்ளபடியேயாம். (91)

பீடத்தின் உயரத்தில் பத்மம் 1 பங்கு, கும்பம் 4 பங்கு பத்மம் 2 பங்கு, களம் 1 பங்கு, பத்மம் 3 பங்கு, கும்பம் 1 பங்கு, கர்ணிகை 3 பங்கு, பத்மம் 1 பங்கு, பட்டிகை 2 பங்கு என்று முறையே பீடத்தின் அம்சங்களைக் கணக்கிட்டு அழகாக இருக்கும்படி (பீடத்தை) அமைக்கவேண்டும்.

[வீரொவ்வெ வட்டெகோம்ஶம் கம்வம் ஹாஶம் ச வட்டகடி |
ஊகுஶஹம் வாம்ஶகம் வட்டம் த்ரூம்ஶம் கம்வம் தயாம்ஶகடி ||

கணிபுகம் த்ரூம்ஶகம் வட்டம்ஶம் ஷூம்ஶம் ச வட்டிகா |
தசுக்ரெணை விஶாலெம்(வெஶம்)ஶம் யயாஶொஹம் த
காரயெசு ||]

வெ ஸிஹ்மாஸநவெவம் விஶ்வாத வாஷாகுரெ
ஸிஹ்மவிராஜிதடி |
[ஸவம் ஸிஹ்மாஸநம் விஶ்வாத்வாஷாகெ ஸிஹ்மராஜிதம்]
வெதவிஷ்டரொவ்வம் விஷயத்ர ஹாமஶூலொவ்ஜ-
ரொஷயய || கூச ||

விஷ்டரொவ்வவ்ஹாயபுதர்ஜ்ஜம்ஶஶூலஶூலுராஸ்ய
உஹொஷயஸ்ய |
ஶூலுஸ்ய நாஹஸ்ய உஶாம்ஶஜ்ஜொஹாரூஸ்ய நாஹஸ்ய
வியெயவெஷு || கூரு ||

[விஷ்டரொவ்வெ தலூவ்வுஹாமஶூவ்வுஶஜ்ஜம் விரொஷதகி ||

விஷ்டராயபுயஷ்டர்ஜ்ஜம் ஶூலுவ்ஹ்ஹொஷயம் |
ஶூலுநாஹஶாம்ஶொநஶூநாஹம் வியீயதெ ||]

வ்ஹாஸநஜிஷம் வ்ரொக்கெதவெவாஸநம் விஷு |

இந்த ஆஸநமானது பாதாந்தத்தில் ஸிம்ஹ வடிவத்துடனிருந்தால், அதற்கு ஸிம்ஹாஸநம் என்று பெயர்.

ஆஸந உயரத்தில் மேல்ப்பாதி ஊர்தவ பத்மத்தின் உயரமாம். கீழ்ப்பாதி கீழ்ப்பத்மத்தின் இதழ்களின் உயரமாம். அடித்தலத்தின் சுத்தளவில் 10ல் 1 பங்கு குறைந்தது பீடத்தின் மேல்த்தலத்தின் சுத்தளவாகும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே பத்மாஸநமெனப்படும். இதையே ஆஸநமென்றும் கூறுகிறார்கள்.

தஸ்ய விஷ்கம்பஸ்(ந)ம் ஹி தஶஹஸ்ரம்(ஸ்ரே)வா த்ரயம்(யாம்)
ஶகடி ॥ ௧௬ ॥

தஶயஶ் ததஸ்ய விஷ(ஷ்)தாரஸ்வா(ஸ்)த்ரஸ்ய
வாஹ்யகடி ।
விஷ்கம்பஸ்ய த்ரிபாதம் வா பிரணாஸ(ணம்)வஷாயிகம்
த ஈ வா ॥ ௧௭ ॥

ஸுயுரயிக(ம்) த்ரிபாதம் வா த்ரிபுணாநாம் தஷாயதடி ।
விஷ்கம்(ஷ்கரெ)ஜபதீபாஹ்ய(ஹெ)ஷாம்ஶொ-
நொயுவுவடிகா ॥

ஸுயஷ்கரஹஸ்ரஹாரெந வடவீம் வியீயதெ ।
தஶஹஸ்ரஶாம்ஶொ த ஈ ஸம்ஶொநவாநநீரிதடி ॥ ௧௧ ॥

ஸுகஸ்ரஸ்ரம் த ஈ கவம் ஸ்யாஸ் கணஹாரஸுகம்
ஹவெஸ் ।
ஸுகாஸ்ரம் ஸம்ஶவடீ ஸ்யாஸ் வாதவெஶ்ரவவீம்கடி ॥

அந்த ஆஸநத்தின் அகலம், அதன் உயரத்தில் 3ல் 1 பங்கு, ½ பங்கு அல்லது முழு அளவு இருக்கலாம். இது கரையின் வெளிப்பக்கத்தின் அகலமாகும்.

அதன் நீளமானது, அதன் அகலத்தில் ¾ பங்கு, 2 பங்கு 2¼ பங்கு, 2½ பங்கு, 2¾ பங்கு அல்லது 3 பங்கு இருக்கலாம்.

ஜகதீபாஹ்ய விஸ்தாரத்தில் 10ல் 1 பங்கு குறைந்தது ஊர்துவ பட்டிகையாகும். இதற்குக் கீழேயுள்ள உயரத்திற்குத் தக்கபடி பத்மபீடம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் உயரத்தை 12 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த 12 பாகங்களில், 2 பாகம் உபானம், 1 பாகம் பத்மம், 2 பாகம் கம்பம், 4 பாகம் கண்டம், 1 பாகம் பத்மம்,

[தஷ்வெ வாஷாமாரெ தா வ்யாரெநொவாநரீரிதடு ||

வைகாரஜ்ஜு காவொ தா அ்யாரா கண்ணா தா ஹாமகடு |
வைகஜ்ஜு அயா வடீ வைதவெஷ்வவீரகா ||]

கண்ணவாஷாஜ்ஜரெ ஸிம்ஹாவ்யாஹாரமுவாஹிஹமுஷ்யகடு |
ஸிம்ஹாரஸ்நாபுபஸ்யாவ்வெ்யாமு(நஜயெஷ்ஷுஜ்ஜு)வவீரா
வியீயதெ || ாக ||

தஷ்வ்வா(வ்வெ)வாஷாமாரெ(தா) அ்யாரொநொவாந-
ரீரிதடு |
வமுவெஷுகூஜ்ஜவவீரம் ஸ்யாக வதுதுவங்கெ(வஷா
தா தாவஷெ)வ வ || ாஉ ||

ரிஜ்ஜாமதரஜிஸ்ஸாரா வாஹாவரஜோரஸ்ய |
ஐக்ஷ்ரதிஸாநவ்யாக யாதுமுரவாஷ்வதஜிரா |
நவெதுதுபஸ்ஸவாஸநஜ்ஜவாதெ ஷ்ஷ || ாகூ ||

[ஜிஜ்ஜாயதொ ரஜோஹாவ: விரஜோவரஸ்யாதா: |
சுக்ஷ்ரதிஸாநவொநாநயாதுமுரஸ்ஸிரொஹிதா: |

---

2 பாகம் பட்டி, இவ்விதம் 12 பாகங்களாலே அமைக்கப் பட்ட பீடத்திற்கு, வேதியுபபீடம் என்று பெயர்.

ஸிம்ஹாஸநத்தின் மேலும் கீழும், கண்டத்திலும் பாதத்திலும் சிங்கம் யாளிபோன்ற உருவத்தாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அது உபபீடமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் உயரத்தில் 12ல் 2பாகம் உபாநமாகும். இது முன்கூறப்பட்ட உபபீடமேயாம். இதில் பத்மத்தின் அளவும் முன் கூறப்பட்ட அளவேயாகும்.

ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியானது, நேராக உயர்ந்த உடலும் ராஜஸபாவமும் வெண்மையான ஆடையும்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இயற்கையான முகசோபையும் ஸர்பம்—ஊமத்தம்பூ—சந்திர கலைகளையணிந்த முடியும் மூன்று கண்களுமுடையதாய் ஸுகாஸநத்திலிருப்பதாகும்.

வரதஹஸ்தமான இடது கைத்தலத்தின் பின்பக்கமானது, தொப்புளுக்கு ஸம உயரத்திலிருக்கவேண்டும். அக்கையின் நுனியானது, இடுப்பின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மழுவும் மானுமுள்ள பரகரங்களின் கர்த்தரியின் நுனியானது, முகவாய்க்கட்டையின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். பரகரங்களின் கடகத்தின் உச்சியானது, பாஹுமூலத்தை (தோள்பட்டையை) எல்லையாக உடையதாகும் [தோள்ப்பட்டையின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும் என்று பொருள்]

ஸர்ஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் லோமர்க்கந்த லக்ஷணமெனும் பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுய வஜ்ஜிஸொய்யாயः ||

|| வம்ஶஸொவர ருக்ஷணடு ||

—o—

சுயாநா ஸாஹ்ரவக்ஷ்யாமி வம்ஶஸொவரருக்ஷணடு |
யா(ஶ)நாதீ நி(வ) ஸவபூணி வுஶவெபாக்தவியிநா
யாம் (ஹவெசு) || க ||

ரூபவாநொவாநாஹ்யா ரு(வ)க்ஷ்யதெ ஸ்தாநகஸ்ய
தா |
வ்ரரூபவஹரூகாரா நா வொக்தாதிர(ஶிவு)விவக்ஷணெः ||

வாஹுவாயபுத்ர விஷ்ணாம்(ர) ஸமாஸ்யாத(த்ரத)
ஶாயதடு |
ததாரவஷ்வாக்ஷ்யாம் தஷ்ட்ரா ஶிதுயம்(யாம்)ரரூடு ||

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

சந்திரசேகர லக்ஷணம்

இப்பொழுது சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அளவுகள் யாவும் முன்பு ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறியுள்ள விதியைப்போலவேயாகும். (1)

(இனி) லம்பமானம் உபமானம் இவைகளால் ஸ்தாநகத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

சிற்ப கலையைக் கற்றறிந்த மேதாவிகள் பிரலம்பப் பலகையின் அளவைக் கூறியுள்ளார்கள். அப்பலகையின் நீளமானது, பரஹஸ்தங்களின் வெளிப்பக்கம் வரையிலுள்ள விஸ்தாரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அதன் அகலமானது 18 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2 அல்லது 3 அங்குலமாகும். [இந்த அகலமும் நீளமும் ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடுவதற்கு துவாரம்போட

ஶாநஸூத்ரஶ்வஹிஷாஸ(த்ரு)வெகவிதி (த்ரயம்ஶு)
ரும் க்ஷிவெசு(த்ரஜெசு) ।
ஜீஜுக்ஷ வலிதாஸ்ஸிஶ்ரா ஸஶதாரு வாதாஸுயெசு ॥ ச ॥

யதத்தஷுகாக்ரசுவா ஶாநஸூத்ரஸ்ய உயுஶெ ।
ஊவாஶுः கணபுவயபுஶுं கக்ஷவயபுஶுகம் தயா ॥ ரு ॥

வாஹுவயபுஶு உயும்ச ஸூத்ராணி விஸஜபுயெத்தயா ।
[ஜ்ஜீம் சாவலிதாம் ஸ்ஸிஶ்ரா ஸஶாம் ஶுக்ஷாம் ச தாம் நயெசு|
வவம் தத்தஷுகாம் க்ரசுவா ஶாநஸூத்ரம் து உயுஶெ ॥

ஊவாஶ்ரு கணபுவாயுஶெ கக்ஷவாயுஶுரெ தயா ।
வாஹுவாஶ்ரு உயுஶெச ஸூத்ராணி விஸ்ரஜெத்தயா ॥]

விஸ்ரஜ்ய வ்ரஷஸூத்ரத்த வாரொயாசவம்ஶகம்
விவாः ॥ சு ॥

வேண்டிய இடத்தின் அளவையே குறிப்பதாகும்.] (3)

பலகையானது, மானஸூத்திரத்திற்கு வெளியில் 1–2 அல்லது 3 அங்குலம் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அந்தப் பலகையானது, நேராகவும் நெளிவில்லாமலும் (பொரபொரத்ததாக இல்லாமல்) எண்ணை நைப்புள்ளதாகவும் நன்கு இழைக்கப்பட்டு ஸமதலமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாகப் பலகையைக் கல்பித்தக்கொண்டு அதில் மானஸூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

முன்பக்கத்தில் முகமத்தியம்–கர்ணபாலியை ஒட்டிய இடம்–பாலி கக்ஷம் இவைகளின் நடுவு–விலாப்பக்கம் கை இவைகளின் நடுவு, இந்த இடங்களில் ஸூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

தியபுகூஸூத்ரதஃஸ்வொக்தம் கணபுவயபுத
ஸூத்ரகுகு ।
வாத்ரவயபுதஷெவாஸ்யாஸ் தஷுரெஷாஜுரூயபுகு ॥

[விஸ்ரஜ்ய வ்ரஷஸூத்ரம் து வுரொ யாகுவம்ஶகம்
விஷுஃ ॥
தியபுஸூத்ரம் ததஃஸ்வொக்தம் கணபுவயபுகுஸூத்ரகு।
வாஶ்ரபுவயபுத ஸூத்ரம்ஸ்யாத்தஷுரெஷாஜுரூ-
யபுகு ॥]
ஶிரஃவ்ரஷாவஸாநாதுஷுயொரதுர ஸூத்ரகு ।
...கணபுவ்ரதஸூத்ரம் ஸ்யாஸ் வாஶ்ரபுஉயுஃ
ஸூத்ரகுஃ ॥ அ ॥

ஷியவொநயுரம்ஶம் ஸ்யாஸ்ஸூத்ரதுயகுரவயி ।
[ஶிரஃவொஶ்ரபுவஸாநெத யத்ஸ்யாதுதுரஸூத்ரகு ।
தஸ்கணபுவ்ரத(வதபு)ஸூத்ரம்ஸ்யாஸ் வாஶ்ரபு
உயுஃஸூத்ரகுஃ ॥

ஷியவொநயுரம்ஶம் ஸ்யாஸ் ஸூத்ரதுணாதுரவயி ।]

பிருஷ்ட ஸூத்திரத்திற்கு முன் பக்கத்தில் 7 அங்குலம் ஒதுக்கி குறுக்கே ஒரு ஸூத்திரமேற்றவேண்டும். (குறுக்கே ஒரு கோடு வரையவேண்டும்.) அக்கோட்டில் கர்ணபர்யந்த ஸூத்திரத்தையும் பார்சுவபர்யந்த (மத்திய) ஸூத்திரத்தையும் தொங்கவிடவேண்டும். கர்ணபர்யந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து பார்சுவ மத்திய ஸூத்திரம் வரையில் 4½ அங்குலமாகும்.

சிரஸ்ஸின் வெளிப்பக்கத்தில் பார்சுவமத்திய ஸூத்திரத்திற்கு உள்பக்கத்தில் தொங்கும் ஸூத்திரத்திற்கு கர்ணவிருத (கர்ணவர்த) ஸூத்திரம் (காதின் துவாரத்தை

வாஸ்வுயுயுஸூத்ராத்து வஹிஷ்ஷாஹ்வஹிஹுஜாவயி ||

[வாஸ்வுவாஹுயுஸூத்ராசு வஹிஃ ஸ்யாத்து
ஹுஜாவயள |]

தயொரங்குராநம் ஸ்யாஷ்டாம்ருயுஷாஹ்ரதி |
தவ்ரெ(ஷகம்) உயுமம் ஸூத்ரம் வூவ்வுவ்வர
கரங்குகம்(ரம்) || ௩ ||

ஸாநஸூத்ரயொரெவ வாஸ்வுயொஉயுயம் யதா |
தசுகராஹ்யுங்குரம் உயும் வாஹுஸூத்ரம் து
ஸஹயெசு || ௩க ||

வரவம் வரகரம் வ்ரொக்தம் ஸூத்ரயாரெரெ
விபுவக்ஷணெஃ |

ஒட்டிய ஸூத்திரம்) என்று பெயர். இந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து கழுத்து வரையிலுள்ள அளவு (ஒதுக்கம்) 3¾ அங்குலமாகும்.

கக்ஷமத்திய ஸூத்திரத்திற்கு வெளியில் உள்கை வெளிக்கை இரண்டுக்கும் நடுவில் உள்கையின் வெளிப்பக்கத்தில் மற்றொரு ஸூத்திரம் ஏற்றவேண்டும். இவ்விரண்டு ஸூத்திரங்களின் ஒதுக்கம் (மத்தியமானம்) 8 அங்குலமாகும்

இந்த ஸூத்திரமானது உள்கை வெளிக்கை இரண்டுக்கும் நடுவிலிருப்பதால், இதற்கு கராப்பியந்தர (கைகளின் நடுவிலுள்ள) ஸூத்திரம் என்றும் பெயர்.

இந்த ஸூத்திரத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் இருபக்கங்களிலும் எல்லையாகக் கூறப்பட்ட ஸூத்திரஸ்தானமாகையால், இது வரையில்தான் மத்திய ஸூத்திரங்களின் ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (11)

ஸமர்த்தர்களான ஸூத்திரதாரர்கள் இவ்விதமாக பரகர ஸூத்திரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

தயொஉயூமதம் ஸூத்ரம் யொமம் நாமூஸூத்ரகுடி ||

தத்ஸூத்ரஸ் ஸிவாடாஜம் ஸ்யாத்ஸ்வாமூலம் து
வியீயதெ |

[வாரொஉயூமதம் ஸூத்ரம் யொமம் நாஉமூ-
ஸூத்ரகுடி ||

தத்ஸூத்ரத்வாடாஜஸூத்ரஜ்ஜாரெ து வியீயதெ |]
யவெந தாரஸூத்ரம் ஸ்யாஉமூம் கூணுமுகஉதி ||௩௬||

ஸமுகொடெ ஸூத்ரம் ஸ்யாஸ் வொதம் மூலவங்-
யாகுர் |
ரொஹகம் கூணுரொத்ரஷ்டம் தயா மூலெ உதம் உயடி ||

[யவதாரம்தாஸூத்ரம்ஸ்யாத்தஉரெ வொதகூணுமு ||

முன்பக்கத்தில் (எல்லையின்) நடுவிலுள்ள ஸூத்திரத்திற்கு யோக ஸூத்திரம் என்று பெயர். இந்த ஸூத்திரத்தின் உள்பக்கத்தில் 1 அங்குலம் விட்டு மூக்கு நுனியை ஒட்டி ஓர் ஸூத்திரம் ஏற்றவேண்டும். இதற்கு புடாந்த (மூக்கு நுனியை அடுத்துள்ள) ஸூத்திரம் என்று பெயர்.

ஸூத்திரமானது ஒரு யவை அகலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அதன் நுனியில் குண்டலம் தொங்கவேண்டும். (அந்தக் கயிற்றின் நுனியில் பம்பரம்போன்ற வட்டமான குண்டலமென்னும் கருவியைக் கட்டித் தொங்கவிட வேண்டும்.) கயிற்றின் அடிப்பக்கத்தை (அதற்காகப் பலகையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் துவாரத்தினுள் செலுத்தி மேல்பக்கத்தில் கயிற்றை எடுத்து) அந்தக் கயிற்றினடிப் பக்கத்தில் (அது கீழே நழுவிவிழாமலிருக்கும்படியாக) முடிச்சுப்போடவேண்டும்.

லோஹத்தினால் செய்யப்பட்ட குண்டலமானது

மறுகெ ஸூத்ரமும் ஸ்யாச் ஶொதம் ச ஶ்ருங்கிவரு-
யாகூ |

லொஹகுண்டலமுக்ரஷ்டம் தஶுமெ து ரணுயது ||]
யாமவாஹ்யம் ச கணபுஸ்யாச் ஹுஞ்ஜரம் கணபு-
வாஹுகது |
ஶ்ரீவாத்ரவியும்வம் ஸ்யாதநுஶ்ரெவமும்வயெச் || ௰ரு ||

[வாடவாஹ்யம் ச கணபுஸ்யாஹுஞ்ஜரம் கணபு.
வாஹுகது |
ஶ்ரீவாத்ரவியும்வம் ஸ்யாதநுதீர்ா(ஶம்ரு)வ-
ரும்வநது ||]

உயுஉயுஶம் வாரம் உயும் ச வ்ரஷஸ்ய உயுவயவாஶ்ர-
யொஶ |
உயும் ச வாத்ரஹ்ய து கணபுவாஹ்யம் தஷெகெ
ஸூத்ரயாகது || ௰சு ||

சிறந்ததாகும். லோஹகுண்டலம் கிடைக்காவிட்டால் (நல்லகளி) மண்ணால் செய்யப்பட்ட குண்டலத்தை உபயோகிக்கவேண்டும். (14)

புடபாஹிய ஸூத்திரம்—கர்ணப்பியந்தர ஸூத்திரம்—கர்ணபாஹிய ஸூத்திரம். கழுத்தளவு தொங்கும் ஸூத்திரங்களாகும். மற்ற ஸூத்திரங்கள் யாவும் பீடத்தளவு தொங்கும் ஸூத்திரங்களாகும். (அல்லது கால் வரையில் தொங்குகின்றவைகளாகும்.) (15)

பூர்வமத்திய ஸூத்திரம் 1, புடாக்கிர ஸூத்திரம். உள்கை வெளிக்கைகளின் மத்திய ஸூத்திரம் 2. விலாப் பக்கம் கைகளின் மத்திய ஸூத்திரம் 2. முக கர்ண மத்திய ஸூத்திரம் 2. காதுக்கு வெளியில் ஸூத்திரம் 2. ஆக 11 ஸூத்திரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (16)

[உயும் வாஸ்ஹாஸ வாடவ்ரஷ்டயும்
வாஹ்ஹோடுயும் வாஹாவாஸ்ரபுரஹயும் |
கணபுரஸ்ய யும் ஸ்வய கணபுவாஹ்யும்
தஷெவகோடிஸாஸ்த்ரஸூக்தம் ||]

உயபுரஸ்ய தா ..... விஸாஷணை
உயெ தா ஷொடுயுஉஸீஉஷெவ |
வ்ரமுஸ்ப ... ...
... ... நீஹ்ஹெய உயுஉயும் || ௰எ ||

[உயெஷ்டா உயெ வ்ரஷ்டஹாமெய உயெ
ககஷ்வாஹ்ஹாவபுஸாஷணாஸ்ய உயெ |
ஷ்ரிமஸ்ரஜம்வாவடயுஷெ ச
ஸஸ்த்ரம் வ்ரமுஸ்வெடய வ்ரஷ்டயும் ||]

உளஹ்ரஉயெ ஹ்ரய உளஹிஉயெ
உயிபுஸ்ர உஷ்வாணெஹ்ரககணபுஉயெ |
ஹிகபுரஸ்ர ஹ்ரஹாஹ்ரய ஜெஸ்ரஉயெ
வாடஉயொஉயுஉயுஸஸ்த்ரம் || ௰அ ||

[உளஹ்ரஉயெ ச முமாடஉயெ
நாஸாஸ்ரஉயெவ்ரய கணஉயெ |

பிருஷ்ட மத்திய ஸூத்திரமானது, சிரோமத்தியம்-கண்ட மத்தியம்—புஜ மத்தியம்—வம்சதண்ட மத்தியம்—பிருஷ்ட மத்தியம்—ஊருமத்தியம்—ஜங்காமத்தியம்—பாத மத்தியம் இந்த இடங்களில் தொங்குவதாகும். (17)

மத்திய ஸூத்திரமானது, மௌளிமத்தியம்-லலாட மத்தியம்-நாஸாக்கிர மத்தியம்-கண்ட மத்தியம்-ஹிருதய மத்தியம்-நாபி மத்தியம்-மேட்ர மத்தியம்-பாதமத்தியம்-இந்த இடங்களில் தொங்குவதாம். (18)

ஹ்ரதயநாலயுக்தாவெஜ்ரயெ
வாஷாஸுரெ ஸ்யாஷ்ய உயுஸுத்ரு ॥]

ஸளஹ்ருராஸுயொஷுயுஷம் ஸ்யாச
ஹாநுவா ஸத்ரதிஷாஸ்ஸிவயம் வா ।
தஸ்யாநுளஹெஷுயுஷ்ணுஹாஸ
தத்ரஸ்வாஸுத்ரு நீவ்ரயயம்ஸு ॥ ௩௯ ॥

தஸ்யாஸுலுதஸ்கரும் ஸுந்தரீவ்ரம்
ஹிநாஸுத்ராச ஹ்ருதாரம் தத்ர ஷலம்ஸு ।
தஸ்யாஸீவ்ரம் ஷொரரீகு தஸ்கரும்யாயும்
ஹ்ரஷ்டம் ஸ்யாச ஹ்ருதாரம் ஷலுஹெந ॥ ௪௦ ॥

[ஸளஹ்ருராவெ வஸுவுஸுத்ராஸுஸாநம்
ஹாநுஸும் வாய ஸ்ரயம் வஸ்திஸாத்ரு ।
தஸ்யாநுளஹெஃ வ்ரஷ்ஷஸுத்ரம் ஷலுஸும்
ஶிரஃவ்ரஷ்யாச தஸ்ரீவ்ரம் ஸயாம்ஸு ॥

ஸுத்ராச முநாடம் தரீ கரும்யாநீவ்ரம்
ஹிதாஸுத்ராஹ்ருதாரம் ஸ்யாச ஷலம்ஸு ।

மௌளிமத்தியம்—பூர்வஸுத்திரம் இவைகளின் மத்திய அளவு (வெலத்தி) 12 அல்லது 13 அங்குலமாகும். மௌளிமத்தியத்திலிருந்து, பிருஷ்ட ஸுத்திரம் 6 அங்குலமாகும். தலையின் பின்பக்கத்திலிருந்து, பிருஷ்ட ஸுத்திரம் 2 அங்குலமாகும். (பின்பக்கம் தலையின் கோடி பிருஷ்ட ஸுத்திரம் இவைகளின் நடுவில் வெலத்தி 2 அங்குலமாகும் என்பது பொருள்.) (19)

புரஸ்ஸுத்திரத்திலிருந்து, நடுநெத்தியின் ஓதுக்கம், 2 அங்குலமாகும். நடுக் கழுத்தின் ஓதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். நடுவயிற்றின் ஓதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். நடு மார்பின் ஓதுக்கம் 6 யவையாகும். (20)

தஷாஜீவ்ரம் வொஷரம் ஸ்யாஸ கரூயம்
ஹ்ரஷஜஸ்யாஹ்ருஷரம் ஷஷ்யவம் ஸ்யாஸ ||]

நாஹெஷுயும் உதுஷெவம் தா ஸுத்ரம்
யொநெஷுஷுரும் ஷஜரம் தஸ ஷிஷாதும் |
தஷாநுயெ ஷிஷாதும் தா நீவ்ரம்
ஜஜெஷரம் ஷாதுஷெவம் விஷ்யாஸ || உக ||

ஜம்வா ... ஹுரும் ஜம்வா ...
யஷாயும் ஷுரம்ரம் ஸுத்ரதீ ஷஜரம் ஷ |
வஸுவெஷு ... ஜா தத்ருஷயுஷாதும்
ஹெவ்வம் ஹ்ரொக்கம் ஸ்ரநகஹெவ்ரொக்கஷாநடு || உஉ ||

[நாஹெஷுயும் ஸாயுஷாதும் தா ஸுத்ரஸ,
யொநெஷுஷுரும்ஸ்யாஜரம் ஸ்யாஸ ஷி(தீர)
ஷாதுடு |
தஷாஸ உயெ்ரவுஜுநீவ்ரம் ஷிஷாதும்
ஊஸொஷுஷுரும் ஷாதுஷெவம் தா விஷ்யாஸ ||

ஜாநொஷுயும் ஸ்யாஸ ஷஷம்ரம் தா ஸுத்ரஸ
ஜம்வாஷயும் ஸுத்ருதொzஷரம்ரஷெவ |

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, நாபிமத்தியம் 1½ அங்குலமாகும். யோநிமூலம் 2 (3) அங்குலமாகும். ஊருமத்தியம் 2 அங்குலமாகும். ஊருமூலம் 1 அங்குலமாகும். ஜானுமத்தியம் (முழங்கால்) 6 அங்குலமாகும். ஜங்காமத்தியம் (நடுக்கண்டைக்கால்) 8 அங்குலமாகும். நளகை (கணுக்காலுக்குமேலே சிறுவணையான இடம்) 8½ அங்குலமாகும். (22)

இந்த அளவானது, நின்றவடிவத்திலிருக்கும் சந்திரசேகர மூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸாயுஷ்டாங்கம் ஸுத்ரதொ நாஹகாகம்
ஹெவம் வெராக்கம் வ்யாநகெ ஸுத்ரஸாநம் ||]

நாஸாக்ரயுஹுய உக்ஷிஉயெ
ஸஉக ஸ்ரஷ்டம் ஹுய உயுஸுத்ரு |
வாவம் உவெ ஸ்ரஷ்டிதிதம்
உயெ கயம் வாஉயுவாஉயு || உங ||

வியிநா வியிஜெஜ்ஞ யஉயுஉயு
வாஉயு தயொஷ்ட ஸ்ரஹஜய ஸுத்ரஸாத்ரு |
உளெயுஉயுஷ்டுஷ்ட ககாஉகொயெ
வாணெயுஷ்ட உயெஷ்டதவ்ரஷ்டுஉரு || உச ||

உயுஷ்டுஷ்ட உயுஹெய கணாஉவாம
ஹெ கணாஉங்கஸ்ரச ஜாநாஜம்வா |
ஜம்வெ தா கூவுஸு தா உயுஸாஸ்ரச
ஸ்ரஉவெயெச வாஷ்டுகயுஸுத்ரு || உரு||

நாஸாக்கிர ஸூத்ரமானது நாஸாக்கிரத்தையும் நடு வயிற்றையும் (தொப்புளையும்) தொட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

ஶிரஶ்ச வாஶ்ச ஹ்ருய மணிவாஶ்ச
ஸ்கந்தஸ்ய ஸந்திரய உஸ்யுராஜெ ।
ஶ்ரோணெ்யாஶ்ச உயெ்யாரு்கஜாநுஜம்வா
உயெ உயெ்ஜுயா மூலுகவாஹ்யஸூத்ரு ॥

கணபுவதபுள யூஹ்ரு்ரயெ
வாஷாநாஉயெ கணபுாஸ வாஹ்யஸூத்ரு ।
உக்தம் து வாஹெ ஹ்ரஶ்ச
ஶ்ரோக்தம் கோவம் வாஹுவாஶ்ச ॥ உஎ ॥

[ஶிரஸோஶ்ச ஹ்ருய மணிஸ்ய வாஶ்ச
ஸ்கந்தஸ்ய ஸந்திரு(ரூவ)ய சூலுவாகாஹ் ।
ஶ்ரோணீவாஶ்ச வொரு்உயெ ச ஜாநு
ஜம்வாஉயெ்ஹுஷ்கெ மணிவாஹ்ய ॥

கணபுாவதெ்ச வெ ககுந்ரு்ரயுஶெ ச
உயெ வாஷ்ம் ஸ்யாத்தயா கணபுவாஹ்ய ।
ககக்ஷாகுரு வாஶ்வுவாஹ்ரு்ரகுரு ச
வாஷாஸ் வஹிஃ ஸ்யாத்தயா வாஹுவாஶ்ச ॥]

தலையின் பக்கம் (காதினடியை ஒட்டி) கன்னத்தின் பக்கம், ஸ்கந்தஸந்தி, (கழுத்தும் தோளும் கூடுமிடம்.) முலைக்காம்பின் நுனி, ஶ்ரோணிபார்சுவம், (அடிவயிற்றின் பக்கம்) நடுத்துடை முழங்கால் கண்டைக்கால் இவைகளின் மத்தியம், கணுக்கால்முண்டு, இவ்விடங்களில் ஸூத்திரம் விழவேண்டும். இதற்கு, கண்டபார்சுவ ஸூத்திரம் என்று பெயர். (26)

கர்ணுவர்தம் (காதின் வளைவை ஒட்டிய இடம்) நடுத்தோள், பாதத்தின் நடுவு, இவைகளில் ஸூத்திரம் விழுவதாம். இதற்கு கர்ணபாஹிய (காதுக்கு வெளிப்பக்கம்) ஸூத்திரம் என்று பெயர்.

சுயொ வா ஶாநம் ஹ்யு வக்ஷ்ய தெ தா
ஶாத்ரூரூஶுரூரூரூரெவ கூயூரூ |
ஶுயூரூரூஶுயொரூரூகூஶாநூகாஞ்ஜெ
ஹாமெந ஜம்வாஞ்ரூரிதியாரூரூ || உஅ ||

ஷஶுரூரூரூஞ்நூரூகாஞ்ஞரூம் ஸ்வாஶ
வக்ஷ்ஶுயொஞ்ரூவஞ்ஶாதூ |
வாஷ்ஶுரூஞ்ஹாரூம் ஶுவஷ்ம் ஷஶுரூரூ
சுரூரூஷ்யொஞ்ரூஶஷ்ஶாதூ || உகூ ||

நவாரூரூரூ வாஷ்ஶுரூரெவ விஶ்வாஶ
கூரூஞ்ஶுரூரூயெ ஶுரூவஷ்ஶுரூம்பூ |
நாஹெரூயஷ்ஷாஶுய வஞ்ஶாதூம்
வஷ்ஶுஸ்ய வஸ்ய ஞ்ஶுய ஶுஶுயூரூ || நஏ ||

[சுயொரூஶாநம் ஹ்யு வக்ஷ்ய சூ ரெணெ
ஶாதூம் ஸூத்ரூஷ்ரூரூஶுரூஞ்ஞரூம் ஸ்வாஶ |
ஶுயூரூரூரூ ஶுயொரூரூகூம் ஜாநூஶுயூம்
ரூஸ்வாரூரூம் ஜம்வாஞ்ரூஶஷ்ஶாதூ ||

கழுக்கட்டுநடு–விலாப்பக்கம்–கை இவைகளின் மத்திய பாகம், காலின் வெளிப்பக்கம் இவைகளில் ஸூத்திரம் விழவேண்டும். இதற்கு, பாஹு பார்சுவ மத்திய ஸூத்திரம் என்று பெயர். (27)

இனி (இடுப்பிற்குக்) கீழேயுள்ள அங்கங்களின் அளவுகளை முறையே கூறுகிறேன்.

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அடித்துடை வரையில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாம். நடுத்துடை வரையில் ஒதுக்கம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாம். நடுமுட்டுக்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். நடுக் கண்டைக்காலின் ஒதுக்கம் 8 அங்குல

சுஷ்டாம்ஶாயாம் நளகாக்ரம் ஸ்யாத்
சுக்ஷ்யக்ரம் ஸ்யாத்ய வங்கஶாத்ரி ।
வாஹ்லிபுலபாகம் ஸ்யாத் வ்ரவஷம் ஷலம்ஶாம்
சம்ஶுஷியொரக்ரஶஷ்டாத்ரி ॥

நவாம்ஶாயாம் வாஹ்லிபுவரம் து விஶ்யாத்
ஜம்வாக்ரகம் வஸ்ரூஶாவயும்பவி ।
நாஹொரயஷ்டாத்ய வங்கஶாத்ரம்
வஸ்ரூஸ்ய வயுக்ரத்ய ஶ்ரூயாத் ॥]

ஶ்ரு(வ்ரஷ்ட) ஶ்ருஷோ ஶ்ரூவு(க்ரம் து) ஶிரஶ்-
வ்ரஷ்டாவஷ்டாநகு ।
வதுரயாம்ஶாயாம் தஸ்யாத் ககுத்துங்கம்ஶாயாகு ॥

ஶ்ருஶ்ரூஷாரொ கு ஶுஷிஶியொ வ்ரஷ்டொஷஶ்ரயாகு ।

மாகும். நளகாந்தத்தின் (நளகை—கணுக்கால் முழிக்கு மேலே சிறுத்திருக்குமிடம்) ஒதுக்கம் 8½ அங்குலமாகும். கணுக்கால் முழியின் ஒதுக்கம் 5 அங்குலமாகும்: குதிகாலின் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். குதிகால் பின்பக்கத்தின் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். (முன்பக்கத்தில்) பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாம். மறுபக்கம் குதிகாலின் ஒதுக்கம் 9 அங்குலமாம்.

ஆடையானது, கீழே கணுக்கால் வரை தொங்க வேண்டும். அந்த ஆடையானது தொப்புளுக்குக் கீழே 5 அங்குல அளவுக்கு, (துடை வரையில் இடுப்பைச்) சுற்றிலும் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். (30)

பின்பக்கத்தில், மத்திய ஸூத்திரமானது, பின் தலையை ஒட்டி இருப்பதாம். பின் தலையின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும்.

பின்பக்கத்திலுள்ள மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, பிடரியின் ஒதுக்கம் (பிடரி வரையிலுள்ள மத்திய அளவு)

உயோஷஸ்ப்ருஷ்டஸ்ய வ்யஷ்டிமாயுர்பவிஷ்யதி ||

[உயுஸ்தாரோரஸ்யம் வ்யஷ்டிரூபே ஷடயுகுடு |
உயோஷஸ் ப்ருஷ்டம் து வ்யஷ்டி மாயுர்பவிஷ்யதி ||]

நாபிரூபாவரே தஷ்டாசு வங்காயுர்மாநுரேவ ஹி |
கடிப்ரதேசே வ்யஷ்டி து ஷடயுர்மாநம் விதீயதே ||

வ்யஷ்டி வாயுர்மாநம் ஸ்யாதுரஸ்யாத்து மாநயா
ஜாநோ வ்யஷ்டிரூபஷ்டு வதுஷ்பாதாயுஸ்தாதுதி: ||

[வ்யஷ்டி ஸாயுர்மாநம் ஸ்யாதுரஸ்யம் து
மாநகடு |
ஜாநுஜாதம் வ்யஷ்டஸ்தாசு வதுஷ்பாதாயு-
ர்பவிஷ்யதி ||]

ஜங்வாயாஸ்தவரே உயோ தேரே த்ரிமாஜ்ஜாநு ஹவேசு |
நளகாவரே து ஸ்தாசு ஷயமாநுராஜாநு ||

[ஜங்வாயும் வ்யஷ்டிரூபே ஸ்தாசு த்ரிஷ்யாமாநும்
ஹவேசு |
நளகாயாம் வ்யஷ்டிரூபே ஸ்தாசு ஷ்யாமாநுரஜாநு ||]

ஸ்தாதுசு(து) வ்ய(ரெ)ஷ வாஷ்டுஜாம் வதுஷ்பாத
ஊரீரிதடு |

5½ அங்குலமாகும். நடுமார்பு வரையில் ஒதுக்கம் 6½ அங்குல மாகும். நடுவயிறு வரையில் ஒதுக்கம் 4½ அங்குலமாக இருப்பது புகழ்ச்சிக்குறியதாம். நடுத்தொப்புள் வரையில் ஒதுக்கம் 5½ அங்குலமாகும். இடுப்பு வரையில் ஒதுக்கம் 6½ அங்குலம் விதிக்கப்பட்டுள்ளதாகும். பிருஷ்டம் வரை யில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். ஊருமத்தியின் (துடை வரையில்) ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 4½ அங்குலமாம். நடுக்கண்டைக்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். நளகை வரையில் ஒதுக்கம்

[illegible] ॥

[illegible] ।]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ॥]

[illegible] ।

[illegible] ॥ ॥

[illegible] ।

---

2 அங்குலமாகும் (?) குதிகால் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக பிருஷ்ட மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் இடையேயுள்ள அளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. பார்சுவ ஸூத்திரத்தின் அளவு முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறபடியேயாம்.

பின்பக்கம் பார்சுவ ஸூத்திரத்திலிருந்து கை வரையில் மத்தியின் அளவு 4 அங்குலமாகும். முன்பக்கத்தில் புர பார்சுவ ஸூத்திரத்திற்கும் கைக்கும் மத்தியின் அளவு 8 அங்குலமாகும். [எனவே கையின் கனம் 8 அங்குலம் என்பது கருத்து.]

வலது கை அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கை வரத ஹஸ்தமாகவும் இருப்பதாகும்.

வலது கை வரதஹஸ்தமாகவும் இடது கை கடக ஹஸ்தமாகவும் இருப்பதுமாகும்.

கடகம் வெத்ரதத்ஸ்ய(ம்) ஜ்ரோணிஸமஸமேவ வ ॥ சஅ ॥

தத்ரைவாணிதம் வாவி ஜ்யாஸ்ரம்தம் கராஸ்ரகடி ।
[கரே வாணிதஸ்ரம்தம் து ஜ்யாஸ்ரம் கராஸ்ரகம் ।]
ஸுஹஸ்ய கராஸ்ராஸ்ரம் ஹஸ்தஸமவுகஜ்யாமுடி ॥ சக ॥

ஸமுத்ரஸ கமிவபுரஜ்யெ(ஜ்யம்) து ஷொடஶாம்ஶுமு-
ஜேவ வா ।
ஸஷ்டிஶாம்ஶும் வாவி ஸுஷ்டாஶாம்ஶும் து வா ॥

ஸுஜவா ஜ்ரோணிவாஸ்ரும் (ஸ்ரும்) து கமிவபுர-
ஸ்ய(ர)ஜ்ஜகம் ய(த)ஜா ।
ஸாவபு(ஜ்ய)வஜ்ஜாம்ஶும் ஜ்ரோக்தம் ஷடம்ஶும்(ஶம்)
வா வியீயதெ ॥ ருக ॥

வாஸ்ரும்ஜ்யுஸ்வோஜ்ரோஜ்வஜ்ஜரம் களஶிகாம்ஶுடி ।
[வாஸ்ரும்ஜ்யுஸ்வோஜ்ரோஸ்ரவ்ஜ்ஜரம் களஶிகாம்ஶுடி ।]

வரதஹஸ்தத்தின் பின்பக்கமானது தொப்புளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது கடக ஹஸ்தமாக இருந்தால் அதன் பின்பக்கமானது அடிவயிற்றளவுக்கு இருக்க வேண்டும்.

கைத்தலத்தில், விரல் வரையில் கரதலமத்தியம் என்றும், விரல்களுக்கு கரதலாக்கிரம் என்றும் பெயர்.

அபயஹஸ்தத்தின் தலாக்கிராக்கிரமானது (விரல் நுனியானது) முலைந்காம்புக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

(மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து நடுமுட்டுக்கை வரையில் (ஒதுக்கம்) 16, 17 அல்லது 18 அங்குலமாகும். அல்லது அடிவயிற்றின் விலாப்பக்கத்திலிருந்து முட்டுக்கை வரையில் (ஒதுக்கம்) 5½ அல்லது 6 அங்குலமாகும். (51)

வாஹுகாயபூர்வஸ்தநாஸ்தம் ஸ்யாத் அபூஷணம் து யவம்
லவெக ॥ ருஉ ॥

ஸூத்ராக(து) தமுயயோ ஹி வக்ஷஸ்யாம்ஸயோ
து வா ।
ஷொலஸாம்ஸயோரேவ வா ஸவ்ஹ்யாம்ஸயோ து வா ॥

ஸூத்ரக வரஹஸ்யாகுரஸ்ய தமுயயுகெ ।
[ஸூத்ரக வரஹஹஸ்தஸ்ய குரஸ்ய தமுயயுகம் ।]
ஷொலஸாம்ஸயோரநா வா ஸவ்ஹ்யாம்ஸயோ து வா ॥

தக கதபுரீகராக்ரம் து ஹிக்காயிகுகாக்ரகெ ।
[தத்தபுரீகராக்ரம் து ஹிக்காஸூத்ரஸம் லவெக ।]
ஜத்ரூஸூத்ரஸம் ஹ்ருவயபூர்வாஹீநகம் து வா ॥

விலாப்பக்கத்திலிருந்து பாஹுமத்தியம் (மேல் கையின் மத்தியபாகம்) வரையில் (ஒதுக்கம்) 6 அங்குல மாகும்.

... ...

... ...

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, (அபயஹஸ்தத்தின்) உள்ளங்கை நடுவானது 15, 16 அல்லது 17 அங்குலம் ஒதுக்கமுடையதாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, வரத ஹஸ்தம் உள்ளங்கை வரையில் ஒதுக்கம் 15, 16 அல்லது 17 அங்குலமாகும்.

பரஹஸ்தத்திலுள்ள கர்த்தரீ முத்திரையின் நுனி யானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாம்.

கர்த்தரியில் நுனியானது ஸ்கந்த ஸந்திக்கு (கழுத்தும் தோளும் சேருமிடத்திற்கு) ஸமமாகவாவது அல்லது அதற்கு ½ அங்குலம் குறைவாகவாவது இருக்கலாம்.

கதுயபுநாஹிகாவாஹெோ(ஹெோ)ரஷரம் ஷரா ஹுகு |
உணிவங்கவாஹெோவ(ஹெோஷ) வுகரம் தாகுகா
ஹவெசு || ருசு ||

கதுயபுநாஹிகாயாஷு ஹிக்காஸுதுஉந(உயாம்தஉ)
கஸ்டு |
வகுதிரம்ஷதி(தி)ஷாதும் ஸுாசு கதுயபுரும்
தெதொ (தஃ) ஸஉடு || ருஎ ||

சுயவா உணிவங்வஸு வாஹெோஷஉ(ஹெோஷவாவு)ம்தரம்
தயா |
ஷராம்ரும் வா கதுவும் வஷுஸ்தத்துயொஷரம்
(வெகுமிதிரஷராம்ரும்டு) ||ருஅ ||

ஊயுகாயாயும் நாஹெஷு ஹுங்யொரரு ஸஜதடு |
நாஹெஷுதுரஹஷுஸு கரு(தரு)உயாருயொஃ (தயா) ||

கர்த்தரீஹஸ்தத்தின் அணிவிரல் (உள்கையின்) புஜம் இவைகளின் மத்தியஅளவு (ஒதுக்கம்) 10 அங்குலமாகும். கர்த்தரீ ஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டு புஜம் இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) 12 அங்குலமாகும். கர்த்தரீ ஹஸ்தத்தின் அணிவிரலிலிருந்து நடுக்கழுத்து வரையில் (ஒதுக்கம்) 31 அங்குலமாகும். இவ்விதம் அளவுகள் இருந்தால் கர்த்தரீ முத்திரையின் நுனியானது (ஹிக்கைக்கு) ஸமமாக இருப்பதாகும்.

அல்லது கர்த்தரியின் நுனியானது ஹிக்கைக்கு ஸமமாக இல்லாமல், ஸ்கந்த ஸந்திக்கு ஸமமாக இருந்தால், அதன் மணிக்கட்டு, உள்கையின் புஜம், இவைகளின் மத்தியின் அளவானது (ஒதுக்கம்) 10, 11, 12 அல்லது 13 அங்குலமிருப்பதாகும். (58)

தொப்புளிலிருந்து தோள்களின் நுனி வரையில் குறுக்

ஹிக்காந்தம் யொநிஶூலாதி(ந்தூ)ஶாநொஶாநதூ(ந்நாநம்)
ஹஸ்ரிதடி ।
ஸ்தாநகம் ஸஶவாஷம் தூ ஸவஶ்ம் ஸீஜ்ஜாயதம் உதடி ॥ ௬௰ ॥

வாரஶூம் உக்ஷிணஹஸ்தம்...ரிணீவாஶஹஸ்தகடி ।
[வாரஶூஃ உக்ஷிணெ ஹஸ்தெ ஹரிணீ வாஶஹஸ்தகெ ।]
ஹரிணீஶாநஶெவம் ஸ்யாச் ஸாயஃ ஸ்ரியொஶாஜூநுடி ॥

ஶெவஶெவ நிரீக்ஷ்யாவம் ஹரிணீ தந்நாநஶூவம் யதா ।
[ஶெவஶெவம் நிரீக்ஷ்யவ ஹரிணாஸ்தூ ஶூவம்
ஹவெச ।]
ஹரிணீஶாநஶெவம்(வ) ஸ்யாத்தூரஶொரூஷயம் தயா ॥

ஜடாஶகூடஶெவ ஸ்யாச் கிரீடஶகூடம் தூ வா ।

களவும் (ஒதுக்கம்) பரஹஸ்தங்களின் தலமத்தியத்தின் அக்கிரம் (உள்ளங்கையில் விரலுக்குக் கீழ்வரையிலும்) வரையிலும் ஒதுக்கமும், ஊர்துவகாயத்தின் அளவில் ஸரி பாதியளவாகும்.

யோநிமூலத்திலிருந்து ஹிக்கை வரையிலுள்ள அங்கங்களின் உயரமும் குறுக்களவும் கூறப்பட்டது.

ஸ்தாநக (நிற்கும் வடிவமான) மூர்த்தியானது, ஸம பாதமாகவும் ஸகல அங்கங்களும் நேராக உயர்ந்தும் இருப்பதாகும்.

வலது கையில் மழுவும், இடது கையில் மானும் இருக்க வேண்டும். மானின் அளவு (உயரம்) 13½ அங்குலமாம். மானானது ஸ்வாமியின் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மழுவின் உயரமானது மானின் உயரமேயாகும். ஜடாமகுடமாவது கிரீடமகுடமாவது தரித்திருக்கவேண்டும்.

தவாதெzயுமுமியுக்தம்(யுதம்) ஸவெ்வ யுத்தமிர
வுஷ்யுகை ॥ சுங ॥

நாமாஸ வுஷ்வஸம்யுக்தம் உயெ்வ கிரொஜீஸம்யுதது ।
[நாமவுஷ்வஸாயுக்தம் உயெ்வ வெவ கிரீடகெ ।]
வதுஷ்மிரிஸம்யுக்தம் ஹுஸஹவஷநாநிதது ॥ சுச ॥

முலஷ்டிகஸம்காரம் ஹஷ்ஸவாஷஸ்ய ஸஜிஹது ।
[முலஷ்டிகஸம்காரம் ஹஷ்ஸவாஷம் ஸுஸஜிஹது ।]
வ்யாஷ்ரு ஷஹுராவரம் யுக்தம் (ரயுதம்) வீதாம்வர-
உமாவி வா ॥ சுரு ॥

வீதாம்வரயரஷ்வெத கூஷ்வொயெ்வகளமிகாவியிः ।
நாஹெஸः வஜ்ஜாத்ரம் த வஷ்ஹுவியிரெவ ச ॥

[வீதாம்வரயரஷ்வெத முஷ்வொயெ்வ களமிகாவயிः ।
நாஹெரயः வஜ்ஜாத்ரம் வஷ்ஹுஸ்யாவயிரெவ ச ॥]

அதன் இடது பக்கத்தில் இளம்பிறைச் சந்திரனும் வலது பக்கத்தில் ஊமத்தம்பூவும் கிரீடத்தின் நடுவில் நாக புஷ்பமும் (ஸர்ப்பவடிவமான புஷ்பம்) இருக்கவேண்டும். கிரீடத்தின் 4 பக்கங்களிலும் 4 பூரிமங்களாலலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். (பூரிமம்—இலைவடிவமான அலங் காரம்) முகம் தெளிவாக அழகாக இருக்கவேண்டும்.

(சந்திரசேகர மூர்த்தியானது) தூய்மையான ஸ்படிகத் தின் நிறமுடையதாம். கைகளும் கால்களும் (உடலுக் கேற்றபடி நன்கு) பொருத்தமாக அமைந்திருக்கவேண்டும்.

புலித்தோலாடை அல்லது பீதாம்பரம் தரித்திருக்க வேண்டும். பீதாம்பரமுடுத்தியிருந்தால் அது கணுக் காலுக்குமேலே 6 அங்குல அளவு வரையிலிருக்கவேண்டும். தொப்புளுக்குக் கீழே 5 அங்குலம் வஸ்திரத்தின் எல்லை

ஊரூஉயாவஸாநம் ஸ்யாச் வ்யாஸ்ரவஉபாவஸாநகடி |
ஊரூஹாரவ்யதெயபூக்தம் கடிஸூத்ரஸஹிதடி ||

யஜ்ஜோவவீதஸம்யுக்தம் ஊரூ(நாம)ஸூத்ரஸ்ய
(தெண) ஸம்யுதடி |
ஹாரோவக்ரீவஸம்யுக்தம் வாகேகுண்டலே தரு கணிகா ||

ஶாவவத்ரஉயோ வாவி ஸவ்யே (உ)கரவலநம்
(கூணுயுடி) |
ஸிஹுவத்ரஉயோ வாவி வ்யாஹுரூவஉயாவி வா ||

யாகும். (தொப்புளுக்குக் கீழே 5 அங்குலத்தில் வஸ்திரம் உடுத்தியிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

(சந்திரசேகர மூர்த்தியானது) புலித்தோல் ஆடையுடனிருந்தால், அந்த ஆடையானது நடுத்துடை வரையில் இருக்கவேண்டும்.

(மேலும்) கடிஸூத்திரம் (அரைஞாண்) அணிந்து அதிலிருந்து துடை வரையில் குஞ்சங்கள் தொங்கவிட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பூணூலும் நாகஸூத்திரமும் (ஸர்ப்ப வடிவமான கயிறு) அணிந்திருக்கவேண்டும்.

கழுத்தில் (முத்துமாலை நவரத்நமாலைபோன்று தொங்கும்) ஹாரங்களும் உபகிரீவமும் (உபகிரீவம்—உள் கழுத்தில் அணியும் ஆபரணம்) அணிந்திருக்கவேண்டும்.

இடது காதில் கர்ணிகை அல்லது சங்கபத்திரம் அணிந்திருக்கவேண்டும். (கர்ணிகை—தாமரை மொக்குபோன்ற வடிவமுள்ளது. சங்கபத்திரம்—சங்குவளையம்.)

வலது காதில் மகர குண்டலம் அல்லது ஸிம்மபத்திரம் அல்லது வியாளரூப குண்டலம் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

கடகத்ரயஸம்யுக்தம் ஶேஷம் (வம்)வா ஊர்ஜிதாங்கிதம் ।
தருணயுவரௌவா வ ஶுபுவஷாங்கஶாந் து வா ॥ எம் ॥

வாஹம் ஶுபாதிரவாஹம் ஹுஷ்யாவாஹம்ஹுஷ்யகா ।
[தருணயௌ து ரௌவா வ ஶுபுவஷாங்கஶாக்ரதிः ।
வாஹஜாதுவ்ரதம் வாஹம் ஹுஷ்யா வாஹாம்ஹுஷ்யகம் ॥]

ஶ்ரஜாரவஷநாயுக்தம் (நொவெதம்)ஶெஷஶுஹ்யம்
விவக்ஷணைः ॥ எக ॥

ஜீஜுதரஸவாஹம் ஸளஶ்ரஜாரஹாவம்
விவுநுநயநவக்தம் ராஜஸம் விஶ்ரூஜ்ஜ ।

(மகரகுண்டலம்—மகரமத்ஸ்ய வடிவமான குண்டலம் வட்ட வடிவமான காதணி. ஸிம்ஹ பத்திரம்—ஸிம்ஹ வடிவத்தில் வட்ட வடிவமாக இருக்கும் காதணி. வியாளரூபம்—ஸர்ப்ப வடிவத்தில் வட்டமாக இருக்கும் காதணி.)

கையில் கடகத்திரயமும் விரலில் மோதிரமும் அணிந்திருக்கவேண்டும். கைத்தலத்தில் சூலம், பத்மம், அங்குசம் போன்ற ரேகைகளிருக்கவேண்டும். (70)

பாதமானது பாதஸரத்தாலும் கால்விரல்கள் மோதிரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

முகமானது சிருங்கார ரஸபாவத்தை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை புத்திமான்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். (71)

சந்திரசேகர மூர்த்தியானது, நேராக அமைந்த ஸமமான பாதங்களும் அழகுடன்கூடிய சிருங்காரரஸபாவமும் விஸ்தாரமான கண்களுடன்கூடிய முகமும் ராஜஸஸ்வபாவமும் பவழம்போன்ற திருமேனியும் (4 கைகளுள் 2 கை

சுஹயவரதஹஸ்தம் ஸளரு(ரி)தகுசம்ஹ்ரவிம்பம்
உதவரஸுஹ்ரமாம்ஸம்(கம்) கொஹநாம்ஸம்
ஸுரெஸுடி ॥

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ர கஹுஸாஸ்தெ அம்ஹ ஸெவாரு க்ஷணம்
நாஹ வஹுஹொய்யாய: ஸுரவ: ॥

களில்) அபயவரதமும் (மற்ற 2 கைகளில்) தனக்குப் பிரிய மான மழுவும் மானும், முடியில் காணப்படும் சந்திர பிம்பமும், மிகவும் ஸுகுமாரமான அங்க அமைப்பும் உடையதாய் தேவதேவனுய் விளங்கும் மூர்த்தியாம்.

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் சந்திரசேகர லக்ஷணமென்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| அத ஷொடஶோऽத்யாய: ||

நடேஶ்வரலக்ஷணம் ||

தெவெஶஸ்ஹொரத ஸவ்யபாதொ
ஹஸ்தாம்ரஸ்தவம் பரிகஞ்சித்ஸ்தி |
சுஸவ்யஸ்ய பாதொऽத்ததுராரூம்
ஸவ்யாதஸ்தும் பொருகரம் து பாதே || க ||

[தெவெஶஸ்ஹொரத ஸவ்யபாதொ
ஹவெசஷ்டிதொ வெ பரிகஞ்சித்ஸ்ய |
சுஸவ்யபாதஸ்ய பொऽத்ததி ஸ்யாச
ஸவ்யாகஸ்தொ பொருகரஸ்ய பாதி ||]

சுஹயாஸ்ரவிபுதம் தக்ஷிணஹஸ்தகம் வெ
தத்தாஸ்ரபுஹஸ்தொலரிஷ்ரயஸ்தி |
பாதொபரஹஸ்தாமியரம் லஜவத்ரு
ஸாயுதாநஸ்ரயத்தம் ஹி வரெஶ்வரஸ்ய || உ ||

[தக்ஷி கரஸ்தாஹயாஷிதஸ்ய
ஶக்தாயரி பாஸ்ரபுகரி ஸ்ரயஸ்தி |

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

நடராஜ லக்ஷணம்.

தேவேசனான நடராஜ மூர்த்தியின் வலது காலானது, (பூமியில்) பதிந்து வணங்கியிருப்பதாகும். இடது காலானது, தூக்கப்பட்டிருப்பதாகும். பரபரப்பைக் காட்டும் இடது கையானது அசைந்துகொண்டிருப்பதாகும். (அசையும் நிலையையுணர்த்துவதாகும்) (1)

வலது கையானது அபயமுத்திரையைத் தரித்திருப்பதாகும். வலது பக்கம் வெளிக்கையானது உடுக்கையை

வாஶோவரஷ்ஷியரொ ஹுஜ்ஜ
ஸ்யாஸ்ரத்ஶுதி-ஹிரு வரொஷ்ஷரஸ் ।]

ஶெவஸ் ஸவெ ஹுய நஹிகெஸ்
வதுஹுஜ்(ஜொ) வெ நயநத்ரயம்(யஃ) ச ।
வமுவுஹுஹஷ்ஷம் வாவொஶ்யுஷ்ஷம்
ஸவ்யம் கரம் யஸ்நவுஷ்ஷுவம் ஸ்யாஸ் ॥ ங ॥

கநுத்தரஸ்யாஸ் உஹிவநுநம் ஸ்யாஸ்
ஶ்யாஶஜ்ஜரகாம்வாரகஷுகம் ச ।
ஸஶெஶஸுங்காரஸஶுஹுதெ ஸ்யாஸ்
ஸவெஶ்ஷ்வராஜொ ஸஷ்ரஸ்ஸரமுவா ॥ ச ॥

[வாஃ வரஃ ஸ்யாந்ரெஶொவ யுஷ்ஃ
ஸவெ கரெ வெவ வரஷ்ஷுயஃ ஸ்யாஸ் ॥

ஹஸ்தயம் வாஸ்ரஷிவஸ்நுஸ்
ஶ்யாஶஜ்ஜரகாம்வாரகஷுகஷ்ட ।
ஸஶுகு ஸவுங்காரஸஶுஜ்ஜுஃ ஸ்யாஸ்
ஸவெஶ்ஷ்வராகாரஸஷ்ரக்ஷரமுவஃ ॥]

தரித்திருப்பதாகும். இடது பக்கம் வெளிக்கையானது அக்கினியை தரித்திருப்பதாகும். நடராஜ மூர்த்தியின் ஸ்வரூபமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (2)

நடராஜ மூர்த்தியின் வலது பக்கத்தில் நந்திகேசுவரர், 4 கைகளும், 3 கண்களும் கொண்டு இருப்பவராவார். அவருடைய 4 கைகளில் இடது வெளிக்கையில் மானும் வலது வெளிக்கையில் மழுவும் இருப்பதாகும். மற்ற உள் கைகள் 2ம் அஞ்சலிபத்த முத்திரையை ஏந்தி இருப்பவைகளாகும்.

மேலும் நந்திகேசுவரர், கருப்பு நிறமும் சிவப்பு உடையும் சட்டையும் தரித்திருப்பவராவார். ஸகல ஆபரணங்

ஸ்கந்தவிநாயகாதிபிர்லோகபாலைர்
ஸித்தைர்யக்ஷைர்கிந்நரைர்மாநுஷைர்வா
காதாயாநீகம் வாரணேந்த்ரம்வஹந்தம்
ஸர்வாபிர்வந்தே ॥ ரு ॥

[வாஹாரூடஸ்கந்தவிநாயகாலாபம்
தயா லோகாயீஸ்வரைர்லோகபாலைர்
யக்ஷைஸ்யா கிந்நரைர்ஸ்வஷிபிர்வா
காதாயாநா கீம்வாரணேந்த்ரம்வஹந்தம்
(வந்தே) ॥]

காளீவிஸாவாஹிநீ(க)ஸாதாரவிஸ்வ
தேவாஸுராணாம்ரேஷு நிஹிமுஜைஸ்வ ।
ஸ்ரஹ்மாவுரைகாஷஸுரூவ்ரஜைர்
ஸம்ஸ்ரூ(ஷ்ரூ)யமாந(ம்)ஸுநாநகரைச
(நமஸ்க்ருதஸ்வாச) ॥ சு ॥

யத்ரூதுரும்பம் ஹ்ருய ஸுதுரும்பாச
நீஹ்ரூ ஸாநம் தா தயாக்ருதிஸ்வ ।

களாலும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பிரகாசமான மேனியுடன் பரமேசுவரனைப்போல பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பவராவார். (4)

(நடராஜ மூர்த்தியானவர்) வாஹநத்தில் வீற்றியிருக்கும் ஸ்கந்த விக்நேசுவரர்களாலும், லோகபாலர்கள், பூதகணங்கள், ஸித்தர்கள், யக்ஷர்கள், கின்னரர்கள், மஹர்ஷிகள், பார்வதிதேவீ, கிம்புருஷாதிகள், காளி, பிசாசங்கள், ஸப்தமாதாக்கள், தேவர்கள், அஸுரர்கள், முனிகணங்கள் பிரம்ஹா, விஷ்ணு, ஏகாதச ருத்திரர்கள், இவர்களாலும் துதிக்கப்பட்டும் வணங்கப்பட்டுமிருப்பவராவார். (6)

ஸாவம் து ஸம்ஸ்தாநவியாநஷாநம்(ஶாநம்)
வஷாதி வெ தெ வியிநா விஶெஷாசு ॥ எ ॥

உஷ்ணெவஸவெ ச ஶுஶுடஸவெ
நாஸ்யாவுடாஸ்யாஜ்ஞஹநொஸ்ஸ ஸவெ ।
நாஹெஸ்ஸ வாஜெதஶஜ்ஞும் ஸ்யாசு
ஶுவபுஜ்ஞெ ஸ்ஸ்தித்துகுஸ்ஸுஶ்யுஜெ ॥ அ ॥

[உஷ்ணஸவெ ச ஶுஶுடஸவெ
நாஸாவுடாஜெ ச ஹநொஸ்ஸ ஸவெ ।
நாஹெவுஶெவுஜ்ஞெ வாஜ்ஞெ ஸ்யாசு
வாஶொவுஜெ ச ஸ்ஸ்தமுஸ்ஸுஶெ ॥]

ஸுத்ரூத(த்ரும் து) கஷுஸ்ஸுஶுடவபு
ஸயொஸ்ஸ நீஸ்ரும் யுஹாத்ரெந(ஶெவ) ।
கத்ரூக்ஷிஶெயொவஸ்ரசுஸ்ரெஶொ
வாஸ்ரஸ்ரஸ்ரஜ்ஞும் ஸ்ரதஶ்யுஸுத்ரு ॥ கூ ॥

(நடராஜரின் அங்க அமைப்புகளை அறிந்துகொள்வதற்கான) லம்ப ஸூத்திரம், அந்த லம்ப ஸூத்திரத்திலிருந்து (அங்கங்கள் வரையிலுள்ள) மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்), அதன் காரியம், அங்க அமைப்பிற்கான அளவு இவைகளை விதியுடன் விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். (7)

உச்சியின் வலது பக்கம், நெற்றியின் வலது பக்கம், நாஸாபுடாந்தம், (மூக்கின்கோடி) முகவாய்க்கட்டையின் வலதுபக்கம், தொப்புளிலிருந்து 1 அங்குலம் தள்ளிய இடது பக்கம், இடது கால் துடையின் மத்தியம், ஊன்றிய வலது காலின் கணுக்கால் முண்டு, இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். (8)

அந்த மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது கணுக்கால்

[தத்ராக்ஷிஶ்யாம் கூர்ம ஹ்ரஸ்வாஶ்ரோணீ
வரிஷ்ட்யாஶ்சைவ ஹி உச்யுஸ்ஸூத்ரே ॥]

ஸூத்ராத்து ஸவ்யே ரவிராஜ்ஞாஞ்ச
ஹ்ரிதாச வக்ஷஸ்தீரஷ்டாத்ரே ।
தக்ஷிணே ஶ்ரீவ ஷடஜ்ஞாஸ்யாஸ
ஸூத்ராதுஸவ்யே மூணகணாத்தாரே ॥ ௩ ॥

[ஸூத்ராஸ் ஸவ்யே ரவிராஜ்ஞாம் ஸ்யாஸ
தஸ்யாதாரே வக்ஷஸஸ்ஸ்வஷ்டாத்ரே ।
தஸ்யாத் ஶ்ரீவா வைவ ஷடஜ்ஞாம் ஸ்யாஸ
ஸூத்ராத்ஸவ்யே மூணாத்ரதாரே ॥]

ஸூத்ராத்து வாரே யூமஶ்யாநாஹம்
வாரேஷ்வாஸூயா வதஶ்யுஸூத்ரே ।
ஸ்வாமுகயோ ஸ்ரதிராஜ்ஞாம் ஸ்யாஸ
வாஶ்ரீஜாங்ஞாரவலிவாஸூத்ரே ॥ ௩௧ ॥

நீஷ்ரம் ஹி வம்க்ஷ்யோக்ஷராஜ்ஞாம் வா
க்ரதாநதிஶாநாஶாம்ஶகேந ।
ஹிக்காயஸவ்யவ்ய ஶொணவாஹ
ஸூரவாஹஸ்ஸாஸ வாரவாஹாஸீ ॥ ௩௨ ॥

முண்டு, நெற்றி இவைகளின் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். ஸூத்திரமானது ஹிருதயத்தையும் நடுவயிற்றையும் தொட்டு இருக்கவேண்டும். (9)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் மார்பின் அளவு (ஒதுக்கம்) 12 அங்குலமாகும். இடது பக்கத்தில் 8 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து கழுத்தின் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் கழுத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். இடது பக்கம் 3 அங்குலமாகும்.

[ஸூத்ரார்த்த வாசை யுமயபுநாஹம்(உ.ரூ)
வாஜ்ரஉலும் வதுரங்ஸகம் வா ।
வ்ருஸவ்ய கலும் ஸ்ரீ ரிரஜுலும் வ்யாஸ
வக்ராம்மி ஜாநஜுரம் வலிவபுஸூத்ரார் ॥

நீவ்ரம் ஹி வம்க்ரைகஷராஜுலும் வா
க்ரதாநதிலபுநாஷராம்ஸகெந ।
ஹிக்கா ஸவ்ரெ வ்யாஷய லொலுவாஹு-
உலும் வ ஹஷ்ஸாஸ் வரவாஹுஸீர ॥]

ஸவ்ரதி(யி)கம் வம்க்ஷிர(ர)வி வ்ரதிஷாம்ஸகம்(ஸம்)
வலிவபுஸூத்ரார் வரஷா(ஷ)கரார்ரம் ।
வெஷாயிகம் வம்க்ரிதஷம்(ரயாம்)ஸகம் வா
ஷட்வம்ஸ்ரிகம் வாவி தயொஜுநீவ்ரு ॥ ௰௩ ॥

ஹிக்காஸலொல்ரத கதுரார்ரம்
தலஷ்ஸயுஷ்ஸக்ரஸாநஜீவ்ரு ।
நநாஜுலும் வாதாஸ்ரெவ
விஷ்ஸஸ்ரரய ஸஸாங்கரு ॥ ௰௪ ॥

மேட்ர மூலமானது, மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் 4½ அல்லது 4 அங்குலமாகும். தூக்கியிருக்கும் வலது முழங்கால் நடுவரையில் ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். அந்த முழங்கால் தோளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது 21 அங்குலமும் இருக்கலாம். அந்தக் காலானது 22 அங்குலம் வணங்கியிருப்பதாகும். அசையும் பாவனையிலுள்ள வலது கைத்தலத்திலிருந்து வலது பாஹு மூலமும் இடது பாஹு மூலமும் ஸம அளவாக இருப்பதாம். (12)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வரதஹஸ்தத்தின் நுனி வரையில் ஒதுக்கம் 14, 15, 16 அல்லது 17 அங்குலமாகும்,

[ஹிக்காஸம் வொஜ்ரதத்தராஶ்ரம்
தஸ்ஸஹயஸ்ஸகுரமாநாஶிவ |
நநாஜ்ஞாரும் வாவ்ய ஸவ்கூரா
விஸ்தாரதஃ ஸ்யாஜ்ய வெஞ்சாத்ரு ||]

ஜிஹ்வாஸா திரவெஞ்சவம் ஸ்ஸம்வெயா ஸ்யாசஃ
உத்தோஸ்ய உயோஸ்ய தா ஜிஹ்வயா ச |
வாத்ரஸ்ஸஸவ்ஸ்ஸிரகுரம் வா
வாத்ரம் விநா வாவகதாஜ்ஜாநடு || ௰ரு ||

[ஜிஹ்வாஸ்ரயஃ வஞ்ச வா ஸவ்ய வாஹ்ரஃ
உயோ கூரெஞ்சொஷ்ரிதா உக்ஷிணா ச |
ஸஹ்ரஸ்ஸிவாயாஸ்ஸ ஹவெத்தம் தாஜ்ஜம்
ஸவ்தாஜ்ஜாரும் வாஷ்டநவாஜ்ஜாரும் வா ||

வாத்ரஸ்ஸிதோ வாய கூரஸ்ஸிதோஸ்ஸிஃ
வாத்ரம் விநா வாவகதாஜ்ஜாநடு ||]

தூக்கியிருக்கும் இடது புறக்கையானது, நெஞ்சாங் குழிக்கு ஸம அளவிலிருப்பதாகும். அந்தக் கையிலிருக்கும் தீயின் ஜ்வாலையானது 9, 7 அல்லது 5 அங்குலம் அகல முள்ளதாகும். (14)

கையிலிருக்கும் அக்கினியானது, 3–5 அல்லது 7 சிகை களுடையதாக இருக்கவேண்டும். அந்த சிகைகளில் மத்திய சிகையானது, மற்ற சிகைகளைக் காட்டிலும் முறையே உயர்ந்து இருக்கவேண்டும். மேலும் சிகைகள் யாவும் வலமாகத் திரிந்துமிருக்கவேண்டும். அக்கினியின் சிகை யானது 7-8 அல்லது 9 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். (இந்த அளவை, கீழ் சிகையிலிருந்து முறையே உயரமாகக் கொள்ளவேண்டும்.) (15)

வாதுவஸ்தஷ்டாங்குலம் வா
விஸ்தாரம் தாஜ்ஜி ॥ ௰௬ ॥

ஸஜ்ஜாதிஜ்ஜாதயோரயாஹ்ரு
தெவ யுதம் வா வஹுஸ்வாமிவடு ।
[வாதுவஸ்தாரம் து ஷடங்குலம் ஸ்யாத்
விஸ்தாரம் ஸ்யாத்ய வாதுதாஜ்ஜி ।
ஸஜ்ஜாதிகாஹ்ரு ண வ உயுஸாஹ்ரு-
ணாவ்யுஸ்யுதம் ஸ்யாத்யவஸ்ரிவாதுடு ॥]
ஹிக்காஷஸவெ கூதிவாஹுஸீஸ
[ஹிக்காஷ்வா ஹிகூதிவாஹுஸீஸ]
தவைவ ஸவெ வாஹஹஸ்தாஜ்ஜி ॥ ௰௭ ॥

அக்கினியானது பாத்திரத்திலிருக்கலாம். அல்லது கையிலுமிருக்கலாம். மேலே கூறப்பட்ட அளவானது பாத்திரம் நீங்கலாக அக்கினியின் உயரத்தையே கூறியதாகும்.

அக்கினியானது பாத்திரத்திலிருந்தால் அந்தப் பாத்திரத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். உயரம் 3 அங்குலமாகும். (16)

அந்த அக்கினியுடன் கூடிய பாத்திரமானது, பெருவிரல் நடுவிரல் இவைகளின் அக்கிர பாகத்தால் (நுனிப் பகுதியால்) தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அக்கினியுடன் கூடிய இடது கையானது, கழுத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

(மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) அந்தக் கையின் கோடி வரையில் மத்திய அளவானது (ஒதுக்கம்) 40 அங்குலமாகும். (17)

கனிஷ்டாஜ்ய த(ஷ்ட)ஸீரொஜ்ய தசஸ்ய சாநம்
தஸ்யாத்ர ஸ்ரீ தூரச(ந)ணிவாலுவாஹரு ।
சுஷ்டாயிகம் வஜுஷாம்ஶகம் வா
வெஷாயிகம் வஜுஷாஜுராஹு ॥ ௩௮ ॥

ஹிகுரா(ஸ்ரா)ஸஜுச(ந)ணிவாலுகா(கம்) ஸ்யாச்
தஸ்யோர்ஷ்வுஸ்ரீவ்யாம்சய(வ்ருஜ்தித)கணு-
ஸீச ।

நீவ்ரம் தயொரஷ்டுவஜுசாத்ரா
வா வஜுசாத்ரயிகசஷ்டவஜு ॥ ௩௯ ॥

வாஷ்வுஸ்ய ஸ்ரீ தூ ஸசயுஸம் ஸ்யாச்
தஜ்யாஷ்டசயாஜுரு ஸ்ரீவ்யாரு ।
ஊரூகாயதஸெவ ஶாஜுரு
ஷ்ரீ தசாநநமம்ஶஜுஸம்ரு தச் ॥ ௪௦ ॥

வலது பக்கத்தில் பரஹஸ்தமானது, காதின் உச்சிக்கு ஸமமாகத் தூக்கியிருக்கவேண்டும். அந்தக் கையின் மணிக் கட்டிலிருந்து மத்திய ஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 23 அங்குலம் அல்லது 19 அங்குலமாகும். (18)

அந்த வலது கையின் மணிக்கட்டானது கழுத்துக்கு ஸம அளவிலிருக்க வேண்டும். அந்தக் கையின் ஸூசீ முத்திரையின் உச்சியானது, காதின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். ஸூசியக்கிரம் காது இவைகளின் ஒதுக்கம் 40 அல்லது 45 அங்குலமாகும். (19)

பார்சுவ ஸூத்திரமானது (கையின் வெளிப்பக்கத்தி லிருக்கும் ஸூத்திரமானது) மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் கைத்தலத்திற்கும் ஸரிபாதியாயிருப்பதாகும். உடுக்கை யுடனிருக்கும் இடது கையின் நடுவிரலானது ஸூசியக்ர முத்திரையுடையதாகும். (ஊசிமுனையைப்போல் நேராக

[வாஸுஸ்ய ஸூத்ரம் ஸஉயுஸம் ஸ்யாத்
தஉஸ்ஸஉயுஸ்யாஜ்ஜுலிஸூவிகாஸ்து ।
உக்காயதம் வாவி உஸாஜ்ஜுலும் ஸ்யாத்
தஸ்யாஸ்ஸதம் வாவி ச வங்குலாத்து ॥]

தஷவிஉயுஉதஸ்ய காஉயம்
கலிதகுதுவெவ உவுஉயவஸுநது ।
உஉஉகம் ஸ்ரீஹதி தஉஉயுவெ
தஷவி தஜுநீஸூவுஉவாஷ்யாவீதஸ் ॥ உக ॥

கடஹஸ்ஸலிவெதஉ உயுஜ்ஜுலீ
ஞொவவரிதஜுநிநாஜிகாரிவா ।
ஸூஸ்ஸுஸவெஉ விஉஞொஉம்
தஉவவக்ஷஸ்ஸுஉஷ்டஉத்து ॥ உஉ ॥

உயர்ந்திருக்கும்.) அந்தக் கையிலிருக்கும் உடுக்கையின் நீளம் 10 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 5 அங்குலமாகும்.

இடது கையிலிருக்கும் உடுக்கையானது இரு பக்கங்களிலும் வார்கொண்டு பிணைத்து நடுவில் இருக்கிக் கட்டப்பட்டிருப்பதாகும். அந்த உடுக்கையானது, ஆள்காட்டி விரல், நடுவிரல், அணிவிரல் இவைகளின் நடுவில் வைத்துப் பிடிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். அதன் நடுவிரலானது ஸூசி முகமாய் நேராக உயர்ந்திருப்பதாகும். அல்லது ஆள்காட்டிவிரல் ஸூசிமுகமாக நேராக உயர்ந்திருக்கலாம்.

... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

உயொஷாஉ(ஂவா)ய தூயொஷாஂஶெந(ஶம்)
கூயபாஸ (ஸுஶொஹம்) வியிநா வியிஜ்ஞெஃ
(ஜ்ஞஃ) ।
உதூ(உ)ஷ்ஜாநெ(நஶ)வரிநாஹி(ஹி)உவ்ஂ
உயபாயபு(ஷாயபாஂஶ)கம் வொவரிநாஹி
ஸுதூம் (தூஸ) ॥ உக ॥

வகூஸ்ய ஜாநஶவரி உஊதாஂவ்ரொஃ
வாஷ்ணுநுகம் யாதி ஸதஸுதூஸெவ் ।
தஉஜ்ஞரம் வஷ்ய ஷஉஂஶகம் வா
ஹிஉயாயிகஸெவ வா ஸ்யாஸ ॥ உச ॥

[வகூராஷஹி ஜாநொரய வொஷ்ரதாஷவ்ரொஃ
வாஷ்ணுநுகம் வாவி ஸஉம் தூ ஸுதூஸ ।
தஉஜ்ஞரம் வஷ்ய ஷஉஂஶகம் வா
ஸகஹிஉயாயிகஸெவ வா ஸ்யாஸ ॥]

மத்தியோதரமானது 13 அங்குலமிருக்க வேண்டும். விதியறிந்தவன் அந்த மத்தியோதரத்தை விதியுடன் அழகாக அமைக்க வேண்டும். தூக்கிய காலின் (வலது காலின்) முழங்காலின் மேல்ப்பக்கமானது, நாபிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது நாபிக்குமேலே ½ அங்குலம், (அல்லது 1½ அங்குலம்) உயர்ந்துமிருக்கலாம். (23)

(மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) வணங்கியிருக்கும் ஸ்திதபாதத்தின் முழங்கால் வரையிலுள்ள அளவும், (ஒதுக்கமும்) உத்திருதாங்கிரியின் (தூக்கிய காலின்) புறங்கால் வரையிலுள்ள அளவும் (ஒதுக்கமும்) ஸம அளவாக இருப்பதாகும். இவைகளின் ஒதுக்கம் 5 அல்லது 6 அங்குலமாகும். 1, 2, அல்லது 3 அங்குலம் அதிகமாகவும் இருக்கலாம். (24)

ஸ்ரீதாம்ரீஉஷ்ணுதவாஉஜாநள
உஷ்ள நவாம்ஸாயிகுவிம்ஸதிஸ்ச ।
ஹகாம்ஸகம் வாவ்ய வாஉவாஷம்
வாஷ்ணுஃ ஸ்ரீதாம்ரெநஹகாஸ்ய உயாஸ ॥

[ஸ்ரீதாம்ரீ உஷ்ணுஸ்ய உக்ஷஜாநொஃ
நஹாஷ்ணாத்ரயிகுவிம்ஸதிவ்ர ।
ஹகுவிஹீநம் சவய உக்ஷவாஉ-
வாஷ்ணுஃ ஸ்ரீதாம்ரெநஹகாத்ரயாஸ ॥]

ஹகுவிஹீநாஞ்ஜரெவ வா ஸ்யாஸ
தஷ்டோநுஹஸ்தஸ்ய த(தா) கூவ்ரஸாஞ்ச ।
ஷ்ணா(தஞ்ச)விஸ்ரூத்ரூத்ரூ தயொஸ்ச நீவ்ர
ஸாங்ஸகோஷ்ஸாத்ரகம் வா ॥ உசு ॥

தத்ரூத்ரகொவ்ரெ(தொ வெ)உணிவஸுகாயா(ஞம்)
(ஸ்யாஉவாஹொரவி உயுதஹ்ரு ।)

ஸ்திதபாதத்தின் உச்சியாகிய ஊருமூலத்திலிருந்து குஞ்சிதபாதத்தின் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கமானது 28 அல்லது 29 அங்குலமாகும். 1 அல்லது 2 அங்குலம் குறைந்தும் இருக்கலாம்.

வலது காலின் புறங்காலிலிருந்து, ஸ்திதபாதத்தின் நளகைவரையிலுள்ள ஒதுக்கமும் அதே அளவுடையதாகும். 1 அல்லது 2 அங்குலம் குறைவாகவும் இருக்கலாம்.

டோல ஹஸ்தம் ஸ்தந ஸூத்திரம் அல்லது (நாபி ஸூத்திரம்) இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) 12 அல்லது 11 அங்குலமாகும். (டோல ஹஸ்தம்—ஆடும் கை வலது கை.) (26)

நாபி ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது கையின் மணிக்கட்டுவரையில் மத்தியிலுள்ள அளவு (ஒதுக்கம்) 10,

நீப்ரம் து வங்குலயவா(கம்) வ்யூஹக்ர
ஜுலும் து வா ஸ்யாதிய பொலுஹஷ்டாசு ॥ உஎ ॥

உய்ராஜுலுராஸ்ரா(து ஸுத்ரா)தய வாஉவாத-
ஜம்வாஉயொய (ஸாஸ்ரா)ஜுர(ம்) வம்கிஜாதுடு ।
தஷ்டாலுஹஷ்டாதிலயஸ்ய உய்ராசு
நீப்ரம் தாம்ஸம்ஹி நவாம்ஸகம் வா ॥ உஅ ॥

தத்ஸுவபுஸுத்ரதஹ(தாதஹ)யஸ்ய உய்ராசு
நீவ தஹா(நீப்ரம் து)ஹாநுலயஸாதுகெந ।
தஉத்தி(து) தஸ்யாமுது(கு)வாஹுஸீமா
ஸம் து வாம்ஸாயிகுஎவ வா ஸ்யாசு ॥ உகூ ॥

ஸுத்ரதது தத்தோ(து)வபுஸுஜுராஜம்
திம்ஸாஷ்டவிம்ஸதிய(லய)ஸாநகெந ।

அல்லது 9 அங்குலமாகும். டோல ஹஸ்தத்திலிருந்தும் இடது கை மணிக்கட்டின் ஒதுக்கம், 10 அல்லது 9 அங்குல மாகும் (27)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது கண்டைக்கால் நடுவரையில் ஒதுக்கம் 10 அங்குலமாகும். அந்த இடது கண்டைக்கால் நடு, டோல ஹஸ்தத்தின் அபய ஹஸ்தத் தின் (உள்ளங்கையின்) நடு, இவைகளின் ஒதுக்கம் 10 அல்லது 9 அங்குலமாகும். (28)

பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து, அபய ஹஸ்தத்தின் நடு வரையில் ஒதுக்கம் 24 அங்குலமாகும். அதேபோல், அந்த ஹஸ்தத்தின் பாஹுஸீமாந்தமும் (நுனிக்கையும்) அதே அளவு (24 அங்குலம்) ஒதுக்கமுடையதாகும். 1 அங்குலம் அதிகமாகவுமிருக்கலாம். (29)

(மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து, அந்த (டோலஹஸ்தத் தின்) முழங்கை வரையில் ஒதுக்கம் 30 அல்லது 28 அங்

தஉதி(தி-ு)தாஸ்ரூஷய(ய) வாஹுஉலுா(ஸ)
நீவ்ரம் து ஸஷ்ா(ஷ்ட)ஷஸாதுகெந ॥ ௩௧ ॥

யதுளுஉயெஸ்ரு ஹெலிவ்ரகொஷ்ட
... ... உயெ்ரா்ஷ்ஹயஸ்ருஉயெ்ரு ।
ஹ(ெ)ஸ்ர ஜீவ்ரும் வஜ்ஷஸாம்ஸகெந
தஸ்ரூஸ ஹ(ஹ)ணொஉம் தி ஷஸஜ்ரூயெந ॥

தஷ்ா(தா)ஸஉஷ்ாஜ்ரூலுஉவெ நீவ்ரம்
சுயுயுகும் வாவி யாம்(வ்ரயுவாம்)ஸ்ரூயெந ।
தஉதுதாஸம் ஸ்ரூணஸாதுகெந
ஹணாவுதஸ(யதம்)ஜிஜ்தஹாஸஸாதுடி ॥ ௩உ ॥

ஜிஹ்ரூஜ்ரூம் தஸ்ரூளஉஷ்ரும் ... ...
ஹ்ரூய தஹீதி வதுடி ।

குலம், என்று இரண்டுவித அளவுடையதாம். அது திருப் பப்பட்ட பாஹுமூலத்திலிருந்து, (வலது புஜமூலமத்தி யிலிருந்து) 17 அங்குலமாகும். (30)

வலது கை பிரகோஷ்ட மத்தியத்தில் ஸர்ப்பத்தை அமைக்கவேண்டும். கையில் சுத்தியிருக்கும் அதன் உட லின் நீளம் 15 அங்குலமாம். அதிலிருந்து படத்தின் உயரம் 13 அங்குலமாகும். (31)

அதன் (கையிலணிந்திருக்கும் ஸர்ப்பத்தின் படத்தின்) அகலத்தின் பரப்பு 8 அங்குலமாகும். 9½ அங்குலமும் இருக்கலாம். அதன் முகத்தின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். (அந்த ஸர்ப்பத்தின்) படமானது 1 சாணுகும் அல்லது (படத்தின் உயரம்) 8 அல்லது 10 அங்குலமாகும். (32)

அந்த ஸர்ப்பமானது வெளியே நீட்டிய நாக்கும், பயங்கரமான கண்ணும், படத்துடன் அதிபயங்கரமான முகமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

சுநாநாநாஸ்தாநி கராலேகாநி
ராணி ... ...வெஸாஹராநதெலி ॥ ௩௩ ॥

[ஜிஹ்வாஹ்ரதம் தத்ஸ்திராளஹ்ரஷ்டம்
ஹணாயாதம் சாவ்ருதிஹீ திவஸ்ரு ।
சுநாநாநாஸ்தாநாராலேகாணி
காயராணி யெஸ்ராஹராநதொதி ॥]

ருராடவட்டாஸ் கராரஸ்ய வக்ஷோ-
ஹயஸ்ய ஹ்ராணம் ஹராரூ தாரம் ।
சுஷ்ளா ஹாள ஹாஸ்வஹ்ரா தூம்
வா தஸ்ய தாரம் ஹி வதாஹ்ராராரு ॥ ௩௪ ॥

தூயொஹராரொவ்ய ஹா நரா தூம்
வா ஸ்யாத்தஹ்ரெவி ராதஸ்ய ஹ்ரெ ।
சுரூஸ்ய காரொரராவி ஹீ நகம் ஸ்யாஸ்
தஸ்ராவியெயா வாரஹ்யூம் வ ॥ ௩௫ ॥

[ருராடவ்ரஷ்டாத்தா ஜடாகலாவொ-
ஹயஹ்ராணம் ஹராரூ தாரு ।
சுஷ்டாஹராரூஹராஸ்வஹ்ரா தூம்
வா தஸ்ய தாரம் ஹி வதாஹ்ராராரு ॥

சில்பியானவன், இங்கு கூறாவிட்டாலும், எந்த எந்த அலங்காரங்கள் நடராஜருக்கு ஸௌந்தர்யத்தையுண்டு பண்ணுமோ, அவைகளாலலங்கரிக்க வேண்டும். (33)

நெத்தி மட்டத்திற்கு ஸமமாக தலையின் பின் பக்கத்திலிருந்து தொங்கும் ஜடாகலாபத்தின் நீளம் 19, 18 அல்லது 17 அங்குலமாகும். அந்தச் சடைகளின் நுனியின் அகலம் 14, 13, அல்லது 12 அங்குலமாகும். அதன் அடியின் அகலம் அதன் நுனியின் அகலத்தைக் காட்டிலும்

தூயொஷாம்ஶம் ஹ்யு ஹாநூஷாதூம்
வா ஸ்யாத்ஷ்ரெவி ச தஸ்ய ஊமெ |
ஸுரஸ்ய தாரொம்ஶவிஹீநகம் ஸ்யாஸ
தஸ்யாவியெயம் ஹ்யு உயுஶம் ச ||]

வெஷெ ஸஷ்டெ வஸுநந்தஸம்வ்யா
தஸ்ரிநு ஶிவாயாம் து விராஜிதம் ஸ்யாஸ |
யஸ்வமுவுஸுதூஸ வராஸ்ய வக்ஷா-
ஷ்ரம் து யொரஷ்ரஷ்டுஷாதுழ || ஈகூ ||

[வஷ்ட ஸஷ்ட வஸுநந்தஸம்வ்யுகாஃ
ஜடாஶ்ரிவாயாம் து விராஜஷாநாஃ |
யஸ்வமுவுஸுதூஸ ஹ்ரஷயஸ்ய வக்ஷாஸ
ஜடாமுகஸ்யாஷ்ரஷ்டுஷாதுழ ||]

தஸ்யாஷயஸ்யாஷய நீவ்ரஷயெ
ஸுதூஷாம்ஶம் நவஷாதுகம் வா |
ஸுஷெ து ந யுதூஷ்ரஷயாடவாவ
ஷாநகாஷ்ரிதஸ்யாலிஸீவக்ரயுகழ || ஈஎ ||

---

1 அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும், அதன் நடுவின் அகலத்தை ஏற்றபடி அமைக்க வேண்டும். (35)

தலையிலிருந்து தொங்கும் சடைகள் 5, 7, 8 அல்லது 9 ஆகும். அந்தச் சடையின் நுனியானது, புரஸ்ஸுத் திரத்தின் ஹிருதயமட்டத்திற்கு ஸமமான விலாப்பக்கத் திலிருந்து, 8 அங்குலம் ஒதுக்கமுடையதாம். (36)

அதற்குக் கீழே, புரஸ்ஸுத்திரத்திலிருந்து ஜடாபாரம் வரையில் மத்திபிலுள்ள அளவு, (ஒதுக்கம்) 10 அல்லது 9 அங்குலமாகும். அந்த ஜடாபாரத்தின் கோடியானது, (நுனியானது) ஊமத்தம்பூக்களாலாவது வேறு புஷ்பங்

[தஸ்ராஉயஷ்ஸாஉய நீப்ரஉயம்
ஸுத்ரூஸ உஸாம்ஸம் நவஸாத்ரகம் வா |
சுஞ்ஜ து யுத்துரஉயாந்யுவுஷ்-
உரூஞ்சிதம் ஸ்யாஉவிவக்ரயுக்தி ||]

ய்ரக்வா கம்ரடுவ்ய ரத்ஹவஸும்
வாரெஞ்ஸவெ ய்ரதவிஷ்வத்தி |
வாஸ்ரூஉயொரெவ ஜாவிகீணம்
ஹுத்தூயாக்வஷ்நஸம்வ்ய || ரூஅ ||

[ய்ரக்வா கரொடீஉ ரத்ஹவஸும்
வாரெஞ்ஸவும் ய்ரதவிஷ்வத்தி |
வாஸ்ரூஉயெ வாவி ஜடாவிகீணம்
ஹுத்தூயாக்வஷ்கநஸம்வெ: ||]

யாவஸுவ்ரஹயாஉயெவ தாயும்
ஜம்வாயாஉஸ்யாத்து யயாக்ரெண |
சுய்யுகும் வாக்ஷிமுணாஜ்ரயும் வா
தாரம் து ரொஹாவிவயா தயா வா || ரூக ||

களாலாவது தொடுக்கப்பட்ட மாலையுடன்கூடி சிறிது வளைந்திருப்பதாம். (37)

நடராஜ மூர்த்தியானது, கபால மாலையும் ரத்நபந்தமும் (அல்லது கபால மாலையாகிய ரத்நபந்தம்) தரித்து, (சிரஸ்ஸில்) இடது பக்கத்தில் இளம்பிறைச் சந்திரனும் பில்வபத்ரமும் தரித்திருப்பதாம். இரு பக்கங்களிலும் 5, 6, 7, 8 அல்லது 9 என்று சிதறியிருக்கும் சடைகளை யுடையதாம். (38)

நடராஜ மூர்த்தியின் பிரபாவளியானது முழங்கா லுயரத்திலிருந்து முறையே மூர்த்தியின் உயரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு உயரமும் (அங்கங்களின் அகலத்திற்கேற்ற)

[யாவஸ் ஹ்ரஹாயாஸ்யெவ தாரம்
ஜம்வாயாஸ் ஸ்யாத் யயாகூரெணை ।
ஸுயுயுகம் வாக்ஷிமுணாஜுரும் வா
தாரம் து ஸொஹாயிதஸ்ருயா வா ॥]

ஹஜஸிரம்ஸெவஷ்கூருகுவ்ஷ்ம்
யுஜாவிவாநுஸ் கூஸுஸாயிதம் ஸ்யாஸ் ।
ஸவெ ஜடாமெவ்ய ஜஹ்ஹவீம்ஸ்யாஸ்
ஷெவாம்ருயெந த்ரிஷராம்ருரும் ச ॥ சஷ ॥

[ஹஜஸிரிஷெரிய வாம்வுஜெஷ்ட
யுத்ஹுரகெஷ்வாநுஸுஸெரெவெது ।
ஸவெ ஜடாமெவ்ய ஜாஹ்ஹவீ ஸ்யாஸ்
ஷெவாம்ருயெந த்ரிஷராம்ருரும் ச ॥]

அகலத்துடனுமமைந்திருக்கவேண்டும். (பாததலம் முதல் முழங்கால் வரையில் என்ன அளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவு, கேசாந்தத்திலிருந்து அதிகமாக, பிரபாவளியின் உயரம் இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்). அதன் அகலமானது, அங்கங்களின் விஸ்தாரத்திற்கேற்ற படி அமைந்திருக்கவேண்டும். அல்லது 1½, 2 அல்லது 3 அங்குலம் அதிகமாகவுமிருக்கலாம். அளவுடனிருந்தாலும், அல்லது வேறு விதமாக அமைக்கப்பட்டாலும் பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கவேண்டும். (39)

கஜசிரீஷபுஷ்பம் (யானை வாகைப்பூ, அல்லது பெரு வாகைப்பூ), தாமரைப்பூ, ஊமத்தம்பூ, மற்றுமுள்ள புஷ்பங்கள், இவைகளை யணிந்திருப்பதாம். வலது பக்கத்திலுள்ள ஜடையில் கங்கை இருப்பதாம். அந்த கங்காதேவியின் அளவு, தேவாங்குலத்தால் 13 அங்குல மாகும். (40)

உபம்ஶுவா தியிசா ஶுகம் வா
உபயுராஷிவாஷாஞ்சயொஷயம் ஸ்யாச |
ஸம்வேணுதா வாவ்யய யொநிஶேஷா
... ...ஷயவ ஶுஸஹிதா || சக ||
(ஶாஸீஷுகம் வஷுஸஹிதா வா ||)

ஸ்ரீசாநயாக் ஸ்ராஜயிஹஸ்தக்ரச ஸ்யாச
ஹ்யஸ்யாஸகாஷெவஹீக்ஷணீ ஸ்யாச |
தஷ்டோயுவாஹள வஹியும்வநீயம்
வ்யாஸ்ராஜிதெநெயுதலவநுநம் யச || சஉ ||

[ஸ்ரீசாநயாக் ஸ்ராஜயிஹஸ்தக்ரச ஸ்யாச
ஶுஸ்ரா ஸஷா ஷெவஹீக்ஷணா |
தஷ்டோயுவாஹாவஹியும்வநீயம்
வ்யாஸ்ராஜிநம் ச ஶுயவநுநம் யச. ||]

அல்லது (கங்கையின் உயரம்) 14 அல்லது 15 அங்குலமுமிருக்கலாம். இந்த அளவானது, சிரஸ்ஸுமுதல் பாததலம் வரையில் கூறப்பட்ட அளவாகும். கங்கையின் உருவமானது, ஸம்பூர்ணமாகவாவ்து அல்லது யோநி மூலத்திலிருந்தாவது இருக்கலாம். கங்கையானவள், கையில் தாமரை மலருடனுமிருக்கலாம். (41)

சடையிலிருக்கும் கங்கையானது, ஸ்திரீமாநத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பயத்துடன் எப்பொழுதும் ஸ்வாமியையே பார்த்தவண்ணமாக இருக்கவேண்டும். மேலே தரித்திருக்கும் புலித்தோலாடையானது, கட்டவிழ்ந்து அல்லது பிடிப்பு நழுவி, டோலஹஸ்தத்தில் (வலது கையில்) தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். (42)

தஷ்டாஹ உத்தோ தஷாயதம் வ
உங்ஸகம் வாவி கலாஜ்ஞயம் வ(வா) ।
கவஷ்டாஉஸோவாஸ்ரத(ஸாங்ஸம் ஹ்ரய)தஷ்ஸாங்ஸ(ஹ)
உயம் வ வாஉம் ஹ்ரத(ய)உத்தாரு ॥ சங ॥

வநாஜ்ஞயம் வா விமா(ஜிவநா)ஜ்ஞயம் வா
கஜ்ஞாயா நாஉவிஸேஷணம் வ(தஸ்ய) ।
தெவெஸவ்யாம்வ்ரஸ்ஸஹ்ரவஸ்ரம்
யந்தெயோஉஸவ்ளஉயம் வ ॥ சச ॥

[தெவெஸ்ரவ்யாம்ஸ்ரி தயம் தயாவ-
ஸ்ரவ்ய உயெ நிஹிதம் ஹவெவ ॥]

ஹாநவ்ரா ஸ்ரஉம் வ வம்ஸ்தி நவாஉ
(ஸ்ரஉாங்ஸவம்ஸ்ரயாங்ஸநம்)
வாஉ(வாத)ஹ்ரயாவ்ரம் தெவவஸ்தோணஜெவ
(தெஸ்ரணம் வ) ।
கஸ்ரிஷாவெஉநஹ்ரதெநவாவி
யந்நாநம் தவெஉஸோஸுகயாஸ ॥ சரு ॥

அந்த புலித்தோலானது, பாஹுமூலத்திலிருந்து 14, 16, அல்லது 18 அங்குலம் நீளமுள்ளதாம். அதன் அடித் தலைப்பின் அகலமானது, நீளத்தில் ஸரிபாதி, கால் பங்கு, அல்லது 10-ல் 1 பாகம் இருக்கவேண்டும். (43)

மண்டை ஓடுகள், ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் 1 கன அங்குலமாவது, 2 கன அங்குலமாவது இருக்கலாம். நடராஜமூர்த்தியின் இடது பாததலமானது, அபஸ்மாரனின் உடல் நடுவில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். (44)

பாதத்தின் கீழிருக்கும் அபஸ்மாரனின் உயரமானது (தேவாங்குலத்தாலே) 12, 11, 10 அல்லது 9 அங்குலமிருக்க வேண்டும். அபஸ்மாரனின் முகமானது, நடராஜ மூர்த்தியை நோக்கியிருக்கவேண்டும். ... ...

உஷ்ணீஷாக்வாவாஷாஞ்சாரநம் ஹி வக்வா
ரிம்ஶக் ஶதாவஷ்டாம்ஶவிஹஜ்ஜ்ம் வியிஜ்ஜெஃ |
உஷ்ணீக்கெஶாஞ்சாரத்ரம் கறாம்ஶம்
தவ்ஶாவக்தாஜ்ஜ்றயாஶவஷ்டாஜ்ஜ்றெந || சசு ||

கண்டுவம்ஶவ்யாக்ஞதொஹ்ரச்ச
நாஹிஃஞாஹெஹெப்ரோ ஊறாவவாநகம் |
வாகெகெம்கஉாம்ஶகெகெநவயெம்
தவ்ஶாத்தவ்வுவாயஶ்யுகெந || சஎ ||

[உஷ்ணீஷாக் வாஷாஞ்சாரநம் ஹி வக்வா-
யம்ஶம் சுவஶீதிம் விஹஜெக் வியிஜ்ஜெஃ |
உஷ்ணீஷாக் கெஶாஞ்சாரநம் கறாம்ஶம்
தவ்ஶாவக்தாயாஶவஷ்டாஜ்ஜ்றெந ||

கண்டம் வ்யம்ஶம் வ்ஶாத்ததொ வெ ஹ்ரஃக்கம்
நாஹி: நாஹெஹெப்ரஃஊறாவவாநம் |
வாகெகெகம் கஉாம்ஶகெகெநவ யெம்
தவ்ஶாஊவ்வுவாயாஶவெகொநவிம்ஶ் ||]

ஶவ்வாநுவயாஜ்ஜம்ஹ்ரத்தஜ்ஜம்வொ
யதொவுவாயாஶஜ்ரக்வாஉதம்மம்கறாவ |

... ...
... ... (45)

முறை அறிந்தவன், அபஸ்மாரனின் மூர்தாதிபாதாந்த மானத்தை 84 அம்சங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில், கேசாந்தம் 2 அங்குலம், முகம் 8 அங்குலம், கண்டம் 2 அங்குலம், ஹிருதயாந்தம், நாபியந்தம், மேட்ராந்தம், இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 10, 10, அங்குலம். துடையின் நீளம் 19 அங்குலம் என்பதாம். (47)

[ஜாநுஉபாம்ஶம் ஸ்யாத்து ஜம்வாயதம் வா-
வ்ருஷவபுராயாமம் வாஹதாம்ஶம் கலாவ |]
தாரா(ரம்)ஹி தத்ருஷவபுஷைவ கூயபூ(ஶ்)
ஊவொஜ்ரத(ம்) ஸ்யாஉய வெஷஸவெ
(வாஹாமெ) || சஅ ||

ஶிரஸ்தித(ஸ்தி)ஷ்ஸ்ய தா வாஹாமெ
விகீணபுவாஹொஹ்ய கூஞ்சிதம் வா |
வாஹெந ஹஷ்ஹெந ஹணம்(ணீம்)ஹ்ரஹீஷ்வா
உக்ஷேண ஹஷ்ஹெந ஸஊஷி யா(ஷிகம்)ச ||

ஸவபுரவயா(நிவா)ஜாநி ஸஹுஷணம் ஸ்யாஶ்
(ணாநி)
ரளஹ்ரண நெத்ரண உவ(வ)ஹீதியாத்து |
ஸ்ரிக்வாஹி(தா ஹி) ஶம்ஹொரய வாஹாமெ
மளரீ விநெத்ரா விஹுஜாவயாத்தம் (தயெவ) |

முழங்கால் 2 அங்குலமாகும். ஜங்கையின் (கண்டைக் காலின்) நீளம் துடையைப்போல் 19 அங்குலமாகும். பாதம் 2 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் முன்பு (ஸப்த தாலத்தில்) கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். முகமானது, இடது பக்கத்தில் தூக்கியிருப்பதாகும். அதன் தலையானது, இடது பக்கமாக இருப்பதாகும். கால்கள், ஒதரப்பட்டாவது, குஞ்சிதமாகவாவது இருப்பவைகளாம். இடது கையினால் ஸர்ப்பத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, வலது கையினால் கத்தியின் பிடியைப்பற்றியிருப்பதாகும். (49)

ஸகல அங்கங்களும் ஆபரணங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். பயங்கரமான கண்களுடனும், பயம் நிறைந்த முகத்துடனும் இருப்பதாகும்.

நடராஜமூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில், கௌரீ

காரணீகா வாவாயா கௌரவநோ(ரு)
கிரீடவாஸள கூரா ஸாநூரம் ச ॥ ரு௧ ॥

தக்ஷிணம் வாஹயா ஷ்ரித(ம்) ஸ்யாச்
சுநாம்ஸ்ரகம் கூஞ்சிதஸைவ யாத்ரு ।
ப்ரலம்பிதம் வாகரம் தா (சுவ)வாஹம்
ஸவாஷ்கம் தச் கடகாஞ்சிதம் ஸ்யாச் ॥ ரு௨ ॥

உஷ்ணீஷயோ க(வ) லலாடயோ
நாஸாக்ரயோவாயா வாஹயோஶ்ச ।
யோ ப்ரலம்பஹ்ருதயோஸூத்ர
(யோ ப்ரலம்பம் ஹ்ருதி ஸூத்ரயோ)
தக்ஷிணம் வெ வியாநா வ(வியாநா வ)ஹாதி ॥

ஸூத்ராத்தா வாஹெ ஷ்டநயோஶ்ச யாச்
நீரம் ஹி ஸாத்ரம் ஹ்ருய நாஹிவாஹெ ।

தேவியானவள், நின்ற வடிவத்துடனிருப்பவளாவாள். தேவியானவள், 2 கண்களும், 2 கைகளுமுடையவளாவாள், (அவளுடைய சிரஸ்ஸில்) கரண்டமகுடமோ, கேசபந்தமோ, அல்லது கிரீடத்துடன் கேசபந்தமோ, அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். (51)

அம்பாளுடைய இடது காலானது ஊன்றியும், வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வணங்கியும்) இருப்பதாகும். இடதுகை தொங்கவிட்டும், கடக ஹஸ்தத்துடன் கூடிய வலதுகை புஷ்பத்தை தரித்துமிருப்பதாகும். (52)

தேவீமூர்த்தியில், உஷ்ணீஷமத்தியம், லலாடமத்தியம், நாஸாக்கிரமத்தியம், பாதங்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் (அங்கங்களுக்கும்) இடையிலுள்ள அளவுகளை விதியுடன் கூறுகிறேன். (53)

கலாம்மாலும் தஸ்ய தா யொநிவாஸெ
யாமாம்ஸநீஷும் ஹ்யுய வாஉஜாநா ॥ ருச ॥

ஸாயுாம்மாலும் ஜாநுஜாந(நக)வாஷ்டிஉயும்
ஸும்மாஷியொரஞாஉஷுஉ ஆதுழ் ।
ஸவாஷ்டகாஞ்ஜ கடகாஷ்டுநொஷும்
ஸ(தஸ)நீஷுஉஞ்ஜஉஸுஉ ஆதுகெந ॥ ருரு ॥

வாஹ்ஹொஷ(ஸ்ஷ)நீஷும் தா ஊவாம்மாலெந
தஹ்ஹொவுஸும் ஸொணிஞாஉ(தஸெ)ஸிநு ஆதும் ।
ஷுலும்வஹஷ்டாஸ்ய தா உயுஸம் வ
தயொஷ(தஷ்ஷ)நீஷும் யாமஉ ஆதுகெந ॥ ருசு ॥

வாஹொரஊலுா(சு) உணிவஸுகாஞ்ஜ
தயொர(தததஸ்ஷ) நீஷும் நவஉ ஆதுகெந ।
தஉஸுநீஷும் ஹ்யுய ஜாநாஉயுாசு
ஸவுதா(தாஊ)உ ஆதுாம்மாலுஸெவ விஉாசு ॥ ருஎ ॥

பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து, ஸ்தநமத்தியில் இடது பக்கத்தில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். நாபியின் இடது பக்கத்தின் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். யோநியின் இடது பக்கத்தின் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். இடது முழங்காலின் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். (54)

குதிகால் நடுவிலிருந்து ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். பெருவிரல்களின் நடுவரையில் ஒதுக்கம் 10 அங்குலமாகும்.

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து மேல் கைகளின் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். ஸோணி தலத்திலிருந்து (வலது) முழங்கையின் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். (அந்த மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) பிரலம்பஹஸ்தத்தின் இடது கையின் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். (56)

இடது அடித்துடையிலிருந்து மணிக்கட்டு வரையில் ஒதுக்கம் 9 அங்குலமாகும். முழங்கால் நடுவிலிருந்து

ஶ்யாமாகுரம்பரவேஷ ஸ்யாத்
பீதாம்பரம் வா தரு கறாம்பரம் வா ।
ஊர்தாவிரகுராவயவாம்மஶோஹா
ஸவபூஷணாநி மிரிஜே ஸுஷ்ஷு ॥ ருஅ ॥

[ஶ்யாமாகுஶோஹாம்பரமாஷயாநா
பீதாம்பரம் வித்ருமாம்பரம் வா ।
ஊர்தாவிஹாரமாகறிதாம்மஶோஹா
ஸவைவுரயாநயாஹரணைரவைதா ॥]

தாஷ்ஷிவ யுக்தா ஸகறாவிஶுத்தம்
உதாவரெஷாத் ந யுதம் ஸிதாஹ்ரு ।
வஷ்ஷோவ்ரு வீரவயவாஜ்ஜயொமம்
வாரொக்தாமம் ஹ்ரய ரக்ஷணம் ஸ்யாத் ॥

சுயவா டிக்ஷிணம் வாடம் கூஞ்சிதம் வாஷ்ஷிம்
(ஸுஷ்ஷிதம்) ।

மணிக்கட்டு நுனிவரையில் ஒதுக்கம் 7 + 6 = 13 அங்குலமே யாகும். (அல்லது 7 × 6 = 42 அங்குலமாகும்.) (57)

பார்வதீ தேவியானவள் பச்சைநிறமுடையவளாவாள். உதய ஸூர்யனைப்போன்ற ஆடையையணிந்திருப்பவளாவாள். அல்லது பீதாம்பரமணிந்திருப்பவளாவாள். அல்லது பலநிறமுடைய வஸ்திரத்தை யணிந்திருப்பவளாவாள். முக்தாஹாரம் முதலிய ஹாரங்களை யணிந்திருப்பவளாவாள். மற்றுமுள்ள ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பவளாவாள். (58)

... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

பார்வதீ தேவியானவள், பத்மபீடத்தின்மீது இருப்பவளாவாள். (இங்கு கூறப்படாத) லக்ஷணங்கள் யாவும், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். (59)

ஸுவிதம் வாஹஸ்தம்(ம்) ஸ்யாத்ஸுஸுஸ்ரியம்
(தம்)து வா ॥ ௬௯ ॥

ஸ்திதம் வாபி விசேஷேண ஸஹஸ்தம் வியீயதே ।
ஸவாஷ்ட(ம்) கடகம் ஹஸ்தம் வர்தவுவசு
வரிகுவுயெசு ॥ ௬௪ ॥

ஸுஸமம் வா ஸுயுஞ்ஜீயாசு ஸுத்ரநீஸ்ரம்
விசக்ஷணைஃ(ணைஃ) ।
ஸுஷகுணுஸுஸம்யுக்தம் வர்தவுவதி(சு)
வரஜேஸுரு ॥ ௬௨ ॥

ஸ்ரீதிபுத(ஸ்வஸ்த)ந்ரத்தஹாவெந (வம் து)
வர்தவும் (வுவது) நடெஸுரு ।
ஸவ்யம் நிஷ்ஹம் ஜ்யோதி(ஃ) ஸ்ரஹாஸ்யெ
ஸஹ்ரஸாகுஃ(zகுஸஹிஹஃ) ॥ ௬௩ ॥

அல்லது, அம்பாளுடைய வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வளைந்தும்) இடதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் (ஊன்றியும்) இருப்பதாம். இடது கை தொங்கவிட்டிருப்பதாம். அல்லது துடைமேலிருப்பதாம் (60)

அல்லது விசேஷித்து இரண்டு கால்களும் ஊன்றி ஸம பங்கமாக இருப்பதுமாம். கடக ஹஸ்தமானது (கடக ஹஸ்தமான வலது கையானது) முன்கூறியதுபோலவே புஷ்பத்தை தரித்திருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். ஸமர்த்தனான சில்பியானவன் ஆபங்கத்திற்குரிய ஓதுக்கங்களுடையதாகவும் செய்யலாம்.

மகரகுண்டலம் தரித்து, பிரபாவளியின் நடுவில், அழிவு குற்றமின்றி, ஸூரியனைப்போல ஜ்யோதிரூபமாக பிரகாசிக்கும் பரமேசுவரனை, நடநத்தைத் துவக்கியிருக்கும் நடராஜ மூர்த்தியாக, முன்கூறியுள்ளபடியே கல்பிக்க

ஹாஜ்ஜதாஸிதம் வைவ ஸாத்விகம் ராஜஸம்
உதகு ।

ஸவவைவம் ப்ரயாத்தீயாத் ஸாநாஸ்ரஷ்டயாம்யாத் ।
[ஸவவைவ ப்ரயாஜீயாத் ஸாநாநுவி யாவ்ராம் ॥]

சுயாதீ ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஜம் வ்ருவீம்கு ॥

ஸிம்வொஹ்யாயு(ம் வா) த்ரிஹாமாம்ஸகம் வா
ஹாமைகாம்ஸம் ஸெஷ(ஸெஷ)ஹாமாம்ஸ
(க)ம் வா ।

ஸாஜ்ஜம் வீம் ஸொ(ஷ்ஸொ)டயம் தா ப்ரூரணம்
தக்ஷ்டஸவ்தாம்ஸம்கெநாஷ(வ்தாஷ்டாம்ஸகைவ)
த்ரிஹாமு ॥ சுரு ॥

தத்தஷ்ஸ்ஸெ(தத்தஷ் வாஸெ)ஷஹாமம் தா வீம்-
ஸ்யாத்தாஜ்ஜம் வா ஸொவம்(வ)வீஸொடயம் வா ।
வத்தஷ்ஸ்ஸ்ம்(தக்ஷவீஸொஸ்ரெ)வக்ஷஹாமெ
த்ரி ஹாமா(ம)
உயவேஷ்ஸ்ஸ்ம் ஸெஷஹாமொயு(உலியு)ம் தா)
ஹாமு ॥ சுசு ॥

வேண்டும். இதற்கு புஜங்கத்ராஸிதம் என்று பெயர். இது ஸாத்வீக ஸ்வரூபமும், ராஜஸஸ்வரூபமுமாகும். இந்த ஸ்வரூபத்தின் அங்க அளவுகளும் முன் கூறியதுபோலவே யாகும். (64)

இனி ஐங்கம பத்மபீடத்தைக் கூறுகிறேன்.

பத்ம பீடத்தின் உயரமானது, பிம்பத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதியளவாவது, 3ல் 1 பங்காவது, 4ல் 1 பங்காவது, 5ல் 1 பங்காவது, 6ல் 3 பங்காவது, 7ல் 3 பங்காவது, 8ல் 3 பங்காவது இருக்கவேண்டும். (65)

அந்த பத்ம பீடத்தில், பீடத்தின் உயரம் முழுமை

தாரம் ஹி தாஜ்ஜம் தா ஸவாஷயோ
யிகூம் திரவாதுவிமாணம் தா வாவி ।

(தாராலி தாஜ்ஜம் தா ஸவாஷஸம்ஸம்
ஸாயுதிரவாஷம் விமாணம் தா வாவி ।)

வீம்ஸுவஸ்தாதிஷம்(ஜிதெ) விஸாரும்(ரெ)
தத்ஸ்கிஹாமொந தா (க)வஷிகாகடு ॥ சுள ॥

தத்வஷிகம்தம் தா விஸாரவஷோ
ஹாமொநதாரஸ்ருதாரஸ்ருவஷடு ।

யுமே பத்ம பீடமாகவே (பத்மபீடத்திற்குரிய லக்ஷணத்துடன்) இருக்கவேண்டும். அல்லது உபபீடத்துடனுமிருக்கலாம். அந்த பீடத்தின் உயரத்தில் 5ல் 3 பாகம் கீழேயுள்ள பத்மத்தின் உயரமாகும். பாக்கியுள்ளது (2 பாகம்) மேலேயுள்ள பத்மத்தின் உயரமாகும்.

[அதாவது,— பத்மபீடம் 2 விதம். பீடத்தின் உயரம் முழுமையும் பத்மபீட லக்ஷணத்துடன் அமைந்திருப்பது ஒன்று. கீழும் மேலும் 2 பத்மங்களாக இருப்பது மற்றொன்று. இங்கு கீழ் பத்மமே உபபீடமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் இரண்டு பத்மாகாரமாக பீடமிருக்குமானால், அதில் 5ல் 3 பாகம் கீழ் பத்மத்தின் உயரமும், 5ல் 2 பங்கு மேல் பத்மத்தின் உயரமும் இருக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.] (66)

பீடத்தின் உயரமானது, அகலத்தைக் காட்டிலும், ¼, ½, அல்லது ¾ பங்கு கூடுதலாகவோ, அல்லது 2 பங்காகவோ இருக்கலாம். பீடத்தின் வப்ராந்தத்தின் அகலத்தில் (வப்ரம்—கரை அதாவது அதன் முழு அகலம்) 10ல் 1 பங்கு குறைந்ததாக பட்டிகை இருக்கவேண்டும். (பட்டிகை—வரம்பு) அந்தப்பட்டிகைக் கோடிவரை

[தத்வபிகாரெ து விஶாலுகெஷ
லாமொநதாரு ஹுயாஸ்வவஷ்டி ।]
தத்வங்லாமொநஶொஷ்வுவஷ்டி(ஷ்)
தாரு ஷஹாஷ்டாம்விதஶெவ வஷ்டி ॥ ௬௮ ॥

வீரொஷ்வெ திஶ்யு ஹுஶாநலாம
லாமு வஷ்டு கூம்லகு ஸ்யாஷ்டாணாம்ஶு ।
கும்ஶு கம்வம் கண்டஶக்ஷ்யும்ஶம்ஶகு.
வீம்வ்ரதுக்து வட்டகாம்ஶு து கம்வடி ॥ ௬௯ ॥

[வீரொஷ்வெ திஶ்யும்ஶகெ வெ ஹுஶாநாம்
லாமு லாமு வஷ்டகு ஸ்யாஷ்டாணாம்ஶு ।
கம்வம் ததீ கண்டஶக்ஷ்யும்ஶகு து
ஸ்யாதபீ வாவ்யும்ஶகு கம்வம்ஶு ॥]

உகும்ஶொஷ்வும்ஶு ஹுஶாநத்து ஜிநு
வஷ்டு உயுகுஜஶ்யாஜ்ஜஶ்யு ।
வெத்ராக்ஷு கண்டாயுவெத்ராஜ்ஜஶ்யு
வட்டாகுவெத்ரயஶ வட்டெவ்வெத்ரஷ்டிம்ஶாம்ஶொ ॥

... ...ஶநெத்ரு
வக்ஷாயுாம்ஶு விம்ஶவாயுாம்ஶகு ஸ்யாஶ ।

யிலுள்ள அகலத்தில் 8ல் 1 பாகம் குறைத்து, பத்மத்தை அமைக்கவேண்டும். இது கீழேயுள்ள பத்மத்தின் அளவாகும். மேலேயுள்ள பத்மமானது, இந்த கீழ் பத்மத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகம் குறைந்ததாக இருக்கவேண்டும். பத்மமானது 8 இதழ்களுடனிருக்கவேண்டும். (68)

பீடத்தின் உயரத்தை 15 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளில் உபாநம் 4 பாகமும், பத்மம் 4 பாகமும், கம்பம் 3 பாகமும், கண்டம் 2 பாகமும், பட்டி 1 பாகமும், கம்பம் 1 பாகமும் கொள்ளவேண்டும். (69)

கம்பம் வஷ்ரம் கூம்லகம் வஜ்ரகணபம்
... ... கம்பம் வொவகம்பகம் ஸ்யாத் ||

கெஜெணை வீரொஜ்ஜெ ஹாங்ஸகெம்ஸம்
ஹ்ரூவாதரூஉரக்ஷாஷ்வஷ்ரஉயெகூடு |
வட்டாயபாம்ஸம் தஜ்ஜாஅயபுஉயேம்
கம்பம் ஸாயபம் வஜ்ரிகாஸவட்டு || எஉ ||

தயா ஹாமெஹ்ரூவாவீம்கம் வெஸ்
ஹம்ஸம் ஹ்ரூவாநம் தூ தயா உஹம் ச |
கம்பாம்ஸகணபுதிரஹிரம்ஸகம்
வஜ்ராம்ஸஉஹஅம்ஸவஜ்ரிகா ஸ்யாத் || எகூ ||

[தயா ஹாம் ஹ்ரூவவீம் தூ வெஸ் ஸ்யாத்
ஹ்ரம்ஸம் ஹ்ரூவாநம் தூ தயா உஹம் ச |
கம்பம் சாம்ஸம் த்ரூம்ஸகம் கணஜெவ
உஹம் வஜ்ராம்ஸம் ஹயாம்ஸம் தூ வஜ்ரீ ||]

நவாம்ஸகொ ஸ்யாத் உரூவவீம்கெஜ்ஜம்
ஹ்ரூம்ஸம் ஹ்ரூவாநம் ஸஸிகம்பகம் ஸ்யாத் |
கூஜொ த்ரூம்ஸாவ்ய உ ரத்ரகம் வ
வெத்ரஉஹாவட்டகுராம்கெந || எச ||

உப பீடமானது, அதேபோல (15) பாகங்களைக் கொண்டதானால், அவைகளில், உபாநம் 2 பாகம், தளம் 2 பாகம், கம்பம் 1 பாகம், களம் 3 பாகம், தளம் 5 பாகம், பட்டி 2 பாகம், என்று கொள்ளவேண்டும். (73)

உபபீடத்தின் உயரமானது, 9 பாகமாக இருந்தால் அதில் உபாநம் 2 பாகம் கம்பம் 1 பாகம், தளம் 3 பாகம், வேத்திரம் 1 பாகம், மஹாபட்டி 2 பாகம், என்று பாகங்களைக் கொள்ளவேண்டும். (74)

[நவாம்ஶகெஹ்யாஶுவவீம்கொவ்வெ
ஹ்யம்ஶம் ஹ்யுவாநம் ஶஶீ து கம்வ |
ஏஹம் த்ரயாம்ஶம் சுவ்ய வெ ஶாத்ரகம் வ
வெத்ரம் ஹோவஷிகா வெ கரோம்ஶ |]
வாதசுவ்ரஶாணம் ஹ்ரு வீம் (ரி)காயாஃ
யாவிம் (யவெவ) ஶொஹாநிதரெஶநம்
(வெஶரும் வ |
யதசுவ்ரஶாணம் விவரீதஶாநம்
கத்ரு(தூ) ராஷ்ட்ரஹ்ய யநாம்ஶநம்
ஹ்யாசு (யநஹ்ய நாஶநம்) ||எரு||

யதத(சுவ்ர)ஹாம்ஶரு தாஜ்ஜாநம்
வெஶாம்ஶஶ ஹ்ரு கரோம்ஶவ்ரஹ்ரு(வ்ரஹ்ரா) |
யாவத்ரு(தூ) விம்ஶாவ்ரத (விம்ஶவ்ரத)ஶாதகாவ்ர
(ஶாத்ரகம் வ)
தஶாதகாஜ்ஜாம் ஹி (தாவலி) நஹ்யிக
வஷ்வவம்கி ||எசு||

வாகாம்ஶாரஹ்ரு யவெகவ்ரஹ்ரா
நீவ்ரம் வ்ரஹாவாஷ்ட(யாஷ்ட)ய ஷஷ்டிஶாநம் |

இதுவே பீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவாகும். இந்த அளவுகளுடன் பீடத்தை சோபையுடன் மனோஹரமாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். பீடமானது கூறப்பட்டிருக்கும் அளவுப்படி இல்லாமல் விபரீதமாக இருந்தால், அது, கர்த்தாவுக்கும், தேசத்திற்கும், தனத்திற்கும், அழிவையுண்டுபண்ணும். (75)

பிரபாமண்டலத்தின் உயரமானது, 4 அங்குலம் முதல் 120 அங்குலம் வரையில், 2 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர, பிரபாமண்டலத்தின் உயரமானது, 59 விதமாகும். (76)

உணுஷ்ய உாநம் வ்ரயஷ்ய உ(த)ஸ்ய
நநாஷ்டஹாஸொ நஷயொலஷ்ர(யொயுவ்ர)தூ ||

உம்பெகஸாரஹ்ய யயாவி கதுஂ
ரிஷ்வாவஸாகஂ(ஸாவி) கூயபாதுயாவி |
உம்பாதஷ்யாகெரெ வுஷ்தரூஸிஸொஹா
[உம்பாஞுரெ வுஷ்ஷஹாஸிஸொஹா]
தஷெ்யாவரிஷ்டாசு ஜ்ரூநாவியெயா(?) || எஅ ||

நாஷிம் தூ ஹ்ரீநம்(நாஷிஹ்ரீந)ஷயிகம் விநாஸ(உ)ம்
நாஷிநஹி(ஹ்ரீ)நஷயிகம் க்ஷயாஞுரம்(வஹம்) |
வ்யாஷஹ்ரீநஷயிகம் தூ ரொமத(உம்)
வஹி(வந்ஹ்ரீ)நஷயிகம் விவந்தூரு || எகூ ||

(பிரபாவளியின்) ஒதுக்கமானது, 1 அங்குலத்தி லிருந்து, ஒவ்வொரு யவை வீதமாக வளர்ந்து 60 வித அளவு களுடையதாகும். இந்த அளவானது பிரபாவளியின் பிரதம தண்டத்தின் மானமாகும். அதன் மேலேயுள்ள வட்ட மானது, 9ல் 8 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும். அல்லது 9ல் 4 பங்கு, அல்லது 8ல் 4 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். (77)

தண்டத்தை, கர்த்தாவின் அபிப்பிராயப்படிக்கு, ஒரு தண்டம் முதல் செய்யலாம். ஆயினும் தண்டத்தின் நடுவானது பூவிதழ் முதலியவைகளால் சோபையுடன் கூடியதாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்குமேலே தீச்சுடர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். (78)

நாபி இல்லாதது, அதிக அழிவையும், அதிகக் குறை வையும் உண்டுபண்ணும். அகலமில்லாதது, அதிக ரோகத் தைக்கொடுக்கும். தீச்சுடரில்லாதது, அதிக ஆபத்தைக் கொடுக்கும். (79)

உக்த(ஸத்ரிஸ)ஶுபிதம் ஶாலம் நரணாம்
வாத்ரிக்ரயநயாநுவ்ரஜிதம் ।
கதுலகுகுரவஜிய ஸாராணாம்
ஶ்ரியெ ஜநஸநத்ரஜம் ஸதா ॥ அய ॥

[கதுலதுரஶாலஸளவ்யகாரகம்
ஶ்ரீவ்ரதம் ஜநஸத்ரிதம் ஸதா ॥]

உதி ஸாரஸ்வதீயெ வித்ர கஉஶாஹ்வெ நடெஶாரூக்ஷணம்
நாம ஷொடஶொயாய: ஸமாப்த: ॥

இவ்விதமாக, மனிதர்களுக்கு, க்ஷேமத்தையும், புத்திர மித்திர தனதான்ய ஸமிருத்தியையும் கொடுக்கக்கூடியதும், கர்த்தா, அரசன், இவர்களுக்கு க்ஷேமத்தையும், ஸௌக்கியத்தையும், செல்வத்தையும், கொடுக்கக்கூடியதும், ஜனங்களுக்கு ஸகல ஸமிருத்தியையும் கொடுக்கக் கூடியதுமான, நடராஜ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. (80)

ஸரஸ்வதிய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் நடராஜ லக்ஷணமென்னும் பதினாறாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ௪௩ ஸஷ்டிதமோ ஆ: ||

லிங்கோத்பவலக்ஷணம் ||

லிங்கோத்பவஸ்ய உக்தஸ்ய லக்ஷணம்
வக்ஷ்யதேऽத்ர நா |
லிங்கஸ்ய ஹீநமாநஸ்ய வைகல்யஸ்ய தமேவ ச || க ||

தஸ்மாத் வித்ஸ்தாரமாத்ரம் வாபி ஷடங்குலாதிகமேவ வா |
யாவத் வக்ஷ்யமாணம் ஸ்யாதாயாம தாரமுச்யதே || உ ||

உதயாயாம் து விஷ்கம்பம் த்ரிகுணம் ஏகாங்குலமேவ வா |
வ்யாஸமாத்ரமேகுணம் வா விஷ்காரம் வாபி வர்தயேத் வா ||

சிரோவ்யாஸமாநம் ஹி வர்தயேத்பவிதா ஹவேத் |
லிங்கஸ்ய யாவந்மாநம் ஹி வக்ஷ்யாம்யம் தவிஹாஜயேத் ||

ஊர்த்வம் வைகாங்குகம் நீக்வா உர்த்வே வைகாங்குகம்
நயேத் |

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

லிங்கோத்பவலக்ஷணம்.

இப்பொழுது லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். லிங்கத்தின் குறைந்த அளவு 1 முழமாம். அதற்குமேலே 5 முழம் வரையில், 2, 3, அல்லது 6 அங்குலம் வீதம் உயரத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளலாம். இனி அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (2)

லிங்கத்தின் சுத்தளவானது (அகலமானது) உயரத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும். அது, 3ல் 1 பங்காவது, 4ல் 1 பங்காவது இருக்கவும் இருக்கலாம். லிங்கத்தின் அகலமானது, முன்பு கூறியுள்ளபடியேயாம். லிங்கத்தின் சிரோவர்த்தனமானது, முன்பு கூறியுள்ள விதியின்படியே இருக்கவேண்டும்.

தநுயெ ரூபாம்சகம் (ஸாஹோ:) ஊதிம் கூயபாஸ
யயாவியி ॥ ரு ॥

சுயவா களஸிகாம்ஸெ தூ உயெ வாஹாம்சகம் நுஹெஸ |
தஸ்ய உயெ ஷ(கதபுவம்) ஸிவமூலவஸ்ய வதபுகம்
(நம்) ॥ சு ॥

மஹகாஹஷ்டாம்வெஸ்ஸ லிம்மெ ஷ்ரஹ்ஹஹகாநிதி: |
ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுபிபவாஸ்ஸெ தூ வாஹக்ஷிணகள
ஷ்ரிதள ॥ எ ॥

[நஹகாஹஉயாம்வெஸ்ஸ லிஜ்ஜ ஷ்ரஹ்ஹஹகம் ஹவெஸ |
ப்ரஹ்மாவிஷ்ணு வாஸ்ஸபுயொஷ்ஸ வாஹக்ஷிணயொ:
ஷ்ரிதள ॥]

ஹாஹயெzஜலிஸ் ரூஷ்ஸள நஉஷ்ஷ்ரகுவா லிவாஸ்ஸபுகள
(மள) |
லிஜ்ஜஸ்யோஹயம் வஷ்ஷடுகுஷ்ரகுவா வதூரூம்சகள ॥ அ ॥

திரம்சம் உயுஉம் ஸ்ரொக்கம் கநுஷம் தூ கலாஉயம் |

லிங்கமானத்தை (உயரத்தை) 5 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அவைகளில் 1 பாகத்தை மேலேயும், 1 பாகத்தைக் கீழேயும் ஒதுக்கிவிட்டு, நடுவிலுள்ள 3 பாகத்தில் சிவமூர்த்தியை விதிப்படி நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (5)

அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தை 6 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளின் நடுவிலுள்ள 2 பாகங்களில் பரமசிவ ஸ்வரூபத்தை அமைக்கவேண்டும். (6)

காலின் நளகை வரையில் லிங்கத்தில் மறைந்திருப்பதாகும். ஸ்வாமிக்கு இரு பக்கங்களிலும், பிரம்ஹா, விஷ்ணு இருவரும் மார்பில் கை கூப்பி வணங்கி இருப்பவர்கள் ஆவார்கள்.

சிவலிங்கத்தின் உயரத்தை, முறையே 6, 5, 4, கூறு

[ஶிஜ்ரோவெ ஷட் வெங்கு தாயாம்ஶெ ஶ்ரேஷ்ம
வத ஈஶாம்ஶகம் ।
த்ரியாம்ஶம் தா ஏயுஶம் ஶ்ரோத்தமயம் தா கனியாம்ஶகம் ॥]
ஶிஜ்ஹவ்யாவ்யெ தா ஹம்ஸம் வாஹிஈவம் தா
வியிநெயுவெஶ ॥ கூ ॥

ஶிஜ்ஹவ்யாயொஈவம் ஸவெ விஷ்ணுதத்ஸ்ரீகுராநிது ।
[ஶிஜ்ஹவ்யாவ்யெ வியிம் ஹம்ஸம் வாஶெ சொவ்யுஈவம்
நுவெஶ ।
ஶிஜ்ஹவ்யாயொஈவம் ஸவெ விஷ்ணும் ஸ்ரீகுர
ஈவிணு ॥]

தத்ஸ்ரீத்ர கஷ்ணயொஹாமெ ஸ்ரீஉள ஸங்க(ஷுணம்)
கூதம்(நுவெஶ) ॥ ரு ॥

ஶிம்ஹவ்யாவ்யெ ஷிவாஶ்வெ தா ஸாஈவ்ரநெ
ஸாஈவஷிஹிஃ ।
ஈநீம்நெ ஸ்ரீயுவம்ஷ்ரநெ ஈஸுவெயுஸ்வாஹி
வஷிது ॥ ரக ॥

களாகச் செய்து, அக்கூறுகளின் நடுவில், 4, 3, அல்லது 2 பாகம், மூர்த்திமானமாகும். இவைகள், முறையே, உத்தம மத்தியம அதம மானங்களாகும்.

லிங்கத்தின் மேல் பாகத்தில், இடது பக்கத்தில், மேல் நோக்குடன் கூடிய அன்ன வடிவங்கொண்ட பிரம்ம தேவனையும், லிங்கத்தின் கீழ் பாகத்தில், வலது பக்கத்தில் கீழ்நோக்குடன் கூடிய ஸூகர வடிவத்துடன் கூடிய விஷ்ணுவையும் நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

லிங்கத்தின் கீழ் பாகத்தில் வராஹமூர்த்தி இருக்கு மிடத்திற்குக் கீழே, அடித்தலத்தில், ஸங்கர்ஷணமூர்த்தியை அமைக்கவேண்டும். மேல் பாகத்தில் இரு பக்கங்களிலும்

தஸ்ய லிம்஗ஸ்ய மத்யே து தேவதேவஸ்ய ஶூலிநः ।
லிம்(ஸிம்)஬ாநோபமாநாஸ்யாம் ஸுஜவணாத்-
ஸுகாரகைः ।

ஸவமந்யாநி மாநாநி சாஸ்ய ஶைவஸ்ய ஸூரயः
(ஸவெத்) ॥ ௩௨ ॥

ஸகலுமகலுமிஶ்ரம் தஸ்ய லிம்஗ஸ்ய மத்யே
ஸுஜுதரமய வாஹம் ஸ்ஸாநகம் ராஜஸாம்ஶ் ।
ஸுஹயவரமஹஸ்தம் வேணுமந்தம் கராப்ரம்
ஶஶியுதமகுடா஢்யம் (ஶ்ரம்) மிஶ்ரலிம்஗ொத்஭வஸ்ய ॥

இதி ஸாரஸ்வதீயே சித்ரகர்மசாஸ்த்ரே லிம்஗ொத்஭வலக்ஷணம்
நாம ஸப்ததஶோऽத்யாயः ஸமாப்தः ॥

தேவதைகள், தேவர்ஷிகள், முனிவர்கள், சூரியன், சந்திரன் முதலியவர்கள், கந்தர்வர்கள் இவர்கள் லிங்கத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு வணங்கி நிற்கவேண்டும். (11)

அந்த லிங்கத்தின் நடுவில் பரமேசுவரனுடைய ரூபம் அமையப்பெற்றிருக்கவேண்டும். அந்த பிம்பத்தின் மாநம், உபமாநம், கைகள், நிறம் முதலியவைகள், மற்ற அளவுகள் யாவும் சந்திரசேகரருக்குக் கூறியிருப்பதைப்போலவே யாகும். (12)

லிங்கோத்பவ மூர்த்தியானது, ஸகல நிஷ்கல மூர்த்தி யாகும். அதன் நடுவிலுள்ள பரமேசுவரனின் வடிவ மானது, நேராக நிமிர்ந்திருக்கும் கால்களுடன் நின்றவடிவ மும், ராஜஸகுணமும் உடையதாகும். 4 கைகளில் 2கைகள் அபயவரத ஹஸ்தமாகவும், மற்ற 2 கைகளில் வேணுவும் (புல்லாங்குழல் அல்லது மூங்கில் தடியும்) டங்கமும் (டங்கம்—உளி) வைத்திருப்பதாம். சந்திர கலையுடன் கூடிய மகுடத்தை சிரஸ்ஸில் தரித்திருப்பதுமாகும். (13)

ஸரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமெனும் பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ஸுயாஷ்டாஶொऽயாயः ||

உக்ஷிணாऽமூர்திலுக்ஷணம் ||

ஸுதः வாரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி உக்ஷிணாऽமூர்திலுக்ஷணம் ।
மிவியம் உக்ஷிணாऽமூர்தம் வ்யாவ்யாநம் யொऽமऽமூர்தியா
(தம்) ॥ க ॥

வ்யாவ்யாநலுக்ஷணம் ஜெவ வக்ஷ்யாऽயு விஶெஷதः ।
லும்விதம் உக்ஷிணம் வாமம் தத்தாஷாऽக்ஷகொऽவி ॥ உ ॥
(லும்விதம் உக்ஷிணம்வாமம் * தத்தாஷஸ்யாऽக்ஷகொவாரி ।)

நியாய வாஸவாऽஸ்ய ஶய நஸ்ய(ஶயிதம்) நஜுகாம்ஶகம் ।
ரயா நநுஷ்டம் வாஶயுஷ்ட தஜ்ஜுநிகரஜெவ ச ॥ ங ॥

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி தக்ஷிணாமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். தக்ஷிணாமூர்த்தி இரண்டுவிதம். ஒன்று வியாக்கியான மூர்த்தி, மற்றொன்று யோகமூர்த்தி. அவைகளில் முதலில் வியாக்யாந மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் வலது கால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். அந்தக் காலின் முன் பாகத்தின் மேலே படுக்கையான இடதுகாலின் நளகையை (நளகை—கணுக்கால் முண்டுக்கு மேலே சிறுத்திருக்குமிடம்) வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஒரு கையில் பாசமும், மற்றொரு கையில் தர்ஜநீ முத்திரையும் தரிப்பதாகும். இம் மூர்த்தியின் லம்ப

---

* தஜ்ஜாநொऽக்ஷகொவாரி உதி யுக்தஜெந வாஜெந ஹாவ்யம் ।

(கூரநுஷ்ஸ வாஸயூரஹா தஜுநீகாரஸெவ ச |)
ரும்வாரநம் ச நீவ்யூத்திம்(வ்ரம்) ச வக்ஷ்யுதெ விதிநா-
யுநா ॥ ச ॥

ரூரூடஸவெ நயநாஜுகெ தச (ச)
வாடாஜுகஸ்யாடயி(கெவாவ்யி)ஸவ்ருஹிகா
(ஜெ) |
ஹ்ரதாரஷெஶெவ்ய நாஹிரயெ
யொநு(ர)ஸ்ரயெயொஸ்ர(யெ)வ்ய ரயுஸுத்ரு ॥

வாவம் தஜ்வஸுத்ரம் ஸ்யாச் நீவ்ரராநரயொவ்ருதெ |
ஸுத்ரச் ரும்விதவாரஸ்ய வாஷ்ணுயா(ஷ்ணுஃ)
நீவ்ரம் த்ரயொரஸ ॥ சு ॥

யரம் வா ஸாயுதாரும் வா வ்ருதாரம் காரயெச் ஸுயஃ |
ஸநுஸ்ரயுராம்ரரொஹ்யம் ச்ரவ்வரரியுகு ॥ எ ॥

(விநுரூரூயுராம்ரரொஹ்யஸ்யாத்ர ச்ரவ்வரக
ரியுகாச் ॥)

மானம் நீப்ரம் இவைகளை விதியுடன் கூறுகிறேன். (நீப்ரம்—ஒதுக்கம்) (4)

நெற்றியின் வலது பக்கம், (வலது) கண்ணின்கோடி, (வலது) நாஸாபுடாந்தம், நெஞ்சாங்குழியின் வலதுபக்கம், ஹிருதயத்தின் இடது பக்கம், நடுத்தொப்புள், யோநி மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரம் விழ வேண்டும். (5)

அதன் சிவஸூத்திரம் இவ்விதமாகும். இனி நீப்ர மானத்தை (ஒதுக்கத்தை)க் கூறுகிறேன். மத்திய ஸூத் திரத்திலிருந்து லம்பித பாதத்தின் (தொங்கும் காலின்) குதிகால் வரையில் ஒதுக்கம் 13–12½–அல்லது 12 அங்குலம் இருக்கும்படி நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

சின்முத்திரையானது, குசுகாக்ரத்திற்கு (முலைக்

தஸ்ய உயரமேவ ஸ்யாஹாலேஃ மேவாத(ஞ)கம்
க்ரதிஃ ।
ஹாவிம்ஶதிரா தூம்(ஞ்)கம் வா ஶுயொவிம்ஶதிரேவ வா ॥

வரஷாகரவ்ரஷாயவொரூஷ்ணேரஞ்ஜூஹாமயா ।
(வரஷகரவ்ரஷாயஃ வொரூஷ்ணூஹாஞ்ஜம் தூ ஹாமகம் ।)
நாஹெஸ்ய உணிவஸ்யாஞ்ஜம் உ(உ)ஞ்சரம் வெதி கீதிபுதடு ॥

ஶுயொவிம்ஶதி ரா தூம் வா வதூவிம்ஶதிரேவ வா ।
கடகஸ்யாரம்ரூஷ்ணம் ஶொரூஷ்ணூஹாஞ்ஜரம் ஶ ॥ கஷ ॥
[வரஷெ உயாரம்ரூஷ்ணெஷ்ண ஊரூஷ்ணூஞ்ஜரம் ஶ ।]

தஷயபுஷ(தலஷ்ணம்)ஜ ஶ்ரூஸூத்ரஸ்ய ஸமம் தஷ(தூ)
வரிகீதிபுதடு ।
வதூலபுஜம் திரணெ தூம் வ வ்யாவ்ரவஷபுரம்வரூநிதடு ॥

ஏவாரிதஜடோஹாரம் ஶவ்யகம் ககூஹரவ்ஸ்திதடு ।

காம்புக்கு) மேலே ½ அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதாகும். (7)

அதன் மத்தியம ரேகையானது, தொப்புளிலிருந்து ரேகாந்தம் வரையில் 20–22 அல்லது 23 அங்குலமாகும். (8)

வரதஹஸ்தத்தின் பின் கைத்தலத்திலிருந்து துடையின் மேல்ப்பக்கம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாம். தொப்புளிலிருந்து (வரத ஹஸ்தத்தின்) மணிக்கட்டு வரையில் ஒதுக்கம் 23 அல்லது 24 அங்குலமாகும். கடக (வரத) ஹஸ்தத்தின் மத்தியமாங்குலியிலிருந்து ஊருமூலம் (அடித்துடை) வரையில் ஒதுக்கம் 10 அங்குலமாகும். அந்த வரதஹஸ்தமானது, ஜத்ரு ஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக (புஜ ஸந்திக்குச் சமமாக) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது.

தக்ஷிணூர்த்தியானவர், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவராய், புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்தி, தொங்கு

[வ்ரஹாரிதஜடாஹாரம் உக்ஷிணாஹிஶுவம் ஷ்ரிதம் ।]
யுக்தஶிரவுஷ்வஸம்யுக்தம் தத்ரணம்ம(ஶுராம்கெந)
விராஜிதடு ॥ கஉ ॥

கெஶுவஸுஉயொ வாவி ஸவபுாஹரணஹுஷிதடு ।
சுமஷ்ஸ்ஶு வுயுஷ்ஸ்ஶு விஶ்வாமித்ராம்மிராஷ்ஸயா ॥ கங ॥

[விஶ்வாமித்ராம்மிராமஷ்ஸ்வுவுயுஷ்வொ: ஸஉவாவிதம் ।]
சுமஷ்ஸ்வுவிஶ்வாமித்ரள உள ஸவ்வுவாஷ்வொ நிஷண்ணகள ।
வுயுஷ்ஸ்ரம்மிரஸ்யாஷாநாம்(ஸள உள ச) வாஉவாஷ்வொ
சுவாஸி(ஷ்ரி)தள ॥ கச ॥

ஷெவாயாஉஹிஹாமெகம் வதுஹுாமொஹ்ரயம் து வா ।
வதாமெகஉாநம் வா சுமஷ்ஸ்ரு ச வுயுஷ்ஸ்ரு ॥ கஞ ॥

தெஷாஉநது ... ... விஶ்வாமித்ரோம்மிராடிய ।

[ஷெவாயாஹெஹிஹாமெகம் வதுஹுாமெகஷெவ வா ।
வகுஹாமெகஉாநம் வா தெஷாம் உாநஉீரிதடு ॥

சுமஷ்ஸ்ஶு வுயுஷ்ஸ்ஶு ஷெவவாஷ்வுஷ்ரிதள உதள ।

ஜடாபாரத்துடன் தென் திசையை நோக்கி இருப்பவராவார். மேலும், சிரஸ்ஸில் ஊமத்தம்பூவும் சந்திரகலையும் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். தலைமயிர் முடியப்பட்டுமிருப்பதாகும்.

விசுவாமித்திரர், அங்கிரஸ், அகஸ்தியர், புலஸ்தியர், இவர்கள் தக்ஷிணாமூர்த்தியின் முன் பக்கத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அவர்களில் அகஸ்தியர், விசுவாமித்திரர் இருவரும் வலது பக்கத்திலும், புலஸ்தியர் அங்கிரஸ் இருவரும் இடது பக்கத்திலும் உட்கார்ந்திருப்பவர்களாம்.

இவர்களின் உயரமானது, தக்ஷிணாமூர்த்தியின் உயரத்தில் 3ல் 1 பங்கு, 4ல் 1 பங்கு, அல்லது 5ல் 1 பங்கு இருப்ப

தயொரநகுரஷ்ஸ தூ விஷ்ராதிதோ்ரிராஷ்ஷயா ||]

சுமஷ்ஷ்ஃ ஸ்ரீஃவணஃ ஷ்ரீஃ வ்ரூஷ்ஷ்ஃ ஷ்ஷணஃ
வணஃகஃ || கசு ||

விஷ்ராதிதோஃஷிதொ ஹி ஷ்ரீஃ சுஃரிராஃ
வீதவணஃகஃ |
ஷநுஃஸ்ரம் வொஷ்ஷகம் ஹஷ்ஷம் ஷவ்ரீஃஷவ்ரூகுரஃஷயொ ||
[சுக்ஷஷ்ரகு வ்ரூஷ்ஷகம் செவ ஷவ்ரீஃஷவ்ரூகுரஃஷயெ |]

ஷெவெஷ்ரஃரூவாஹாஜுள ஹஷ்ஷவாஃஷ்ஷ்ஷஜிஹா || கஅ ||

வ்ரூஃஸ்விதாஃஷ்ரிகுநாஷஃவஷ்ஷாரொவரி ஷ்ரிதஃ |
ஷநு(ஃஸ்)ஷ்ரீ வ்ரகொஷ்ஷஷ்ரீ வ்ரீஹ்ஃ தூ வரூயம்
நுஷெசு || கசு ||

வடவ்ரக்ஷஷ்ரீ ஃஸ்ரெ தூ வவ்ரதொவரி வாஷநஃ |

தாகும். இவர்களில், அகஸ்தியரும் புலஸ்தியரும் ஸ்வாமியின். பக்கத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். விசுவாமித்திரரும் அங்கிரஸ்ஸும் இவர்களுக்குப் பக்கத்திலிருப்பவர்களாவார்கள்.

அகஸ்தியர் பச்சை நிறமானவர். புலஸ்தியர் தங்க நிறமானவர். விசுவாமித்திரர் கருப்பு நிறமானவர். அங்கிரஸ் மஞ்சள் நிறமானவர். தக்ஷிணேசரின் வெளிக் கைகளில், வலதுகையில் ஜபமாலையும் இடதுகையில் புஸ்தகமும் இருப்பதாகும்.

... ...

... ...

தொங்கும் காலின் மெதியானது, அபஸ்மாரன் (முதுகின்) மேலிருப்பதாம். ஸந்தம்சத்துடன் கூடிய கையின் முழங்கையில் ஸர்பவலயம் அமைக்கவேண்டும். (10)

மலையின் மீது வடவிருக்ஷத்தினடியில் (வடம் – ஆல்)

தெவெஶ ஈஷி(ஹி)ஷிஶெஃ ஸெவிதெவவி
(தம் சாஹி)வநிதடு ॥ உய ॥

வ்யாவ்யாநஶுதிபுஶெ(ரெ)வம் ஸ்யாசு ஹொ(யொ)ம
ஶுதிபுஶ ஶ்ரணு ।
ஸவ்யம் து கடக(ம்) ஹஸ்தம் (வி)தகம் ஸ்யாஶியொ
(யொ)ஶுவடு ॥ உக ॥

கடகம் வாஶஹஸ்தஸ்ய ஹஸ்தஶ்ரோஷ்ரேபுவ(ஷ்வ்ரூஹி)
வக்ஷுகடு ।
உக்ஷிணாம்ஸ்ரிது தது தது(ஷுவஸ்ரோஶொவரி
நுஸ்தம்)நிவெஶயெசு ॥ உஉ ॥

கடகம் வாஶஹஸ்தஸ்ய உணிவங்ஸஸ்ய வாஹுகடு ।
ஹிகுபுயொசு(ஹிக்காஶயம்)ஸஶாஶஸ்ய பூகுஶம்
திரம்(விம்)ஶஷ்ஜுஶுடு ॥ உங ॥

வாகவிம்ஶதிசாதம் வா சாவிம்ஶசாதா(தயா)குஶடு ।
நாஹெஶ்ரு உக்ஷிணெ ஹஸ்தெ உணிவங்ஸஸ்ய
வாஹுகாசு(கம்) ॥ உச ॥

உட்கார்ந்திருப்பவராவார். தேவர்களாலும் மாமுனிவர்களாலும் ஸித்தர்களாலும் வணங்கித் துதிக்கப்பட்டவராவார். இவ்விதம் வியாக்கியாநமூர்த்தி லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி யோகமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

கடக ஹஸ்தமான வலதுகை நீண்டு அதோமுகமாக (கீழ்நோக்கி) இருப்பதாம். கடக ஹஸ்தமான இடதுகை மேல்நோக்கி இருப்பதாம். வலதுகால் (அபஸ்மாரன்மீது வைத்திருக்கும்படி) கல்பிக்கவேண்டும். இடதுகை மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது ஹிக்கா (நெஞ்சங்குழி) மத்தியிலிருந்து 30 (20) அங்குலம் இருப்பதாகும். 21 அல்லது 22 அங்குலமும் இருப்பதாம்.

ஹஂதரஂதஈயரோஂஶஂ வா ஜ(த்ரு)யொஶஶ(உ)ஶாவி வா ।

ஊரொஷ்வஹிஷ்ரீஶாகாஶஂ கடகொயெ்வ யுஹாஜுரு ॥உரு॥
(ஊரொவுஹிஷ்ரீஶாத்ரு ஸ்ரஶ கடகொஷ்வு
யுஹாஜுரு ।)

ஷ்ணாஸ்ரூயாஶஶெவஂ ஸ்ரூஶ த்ரு யொஶஶாஜுஹுஂ
விஷ்ஸ்ரூதஂ (தஶா) ॥ உசு ॥

ஸுஶவா ஷ்ணாயதஂ ஷ்ரொதஂ வஜுரோஂஶாஶ
ஷஷ்ரிஶஜுஹுரு ।
*விஷ்ஸாரஂ வஹுவுவுஶ ஸ்ரூஶ்வா வஂவ்ருத்தநாஶோஂஶகுரு ॥

[ஸுஶ ஷ்ணாயதஂ வஜுஷ்ரு வா ஷொஶஶாஜுஹுரு ।
விஷ்ஸாரஂ வஹுவுவுஶ்காயஂ ஷஶஂஶஂ வா நஹாஂஶகுரு ॥]

ஸுஷ்டாஂஶஂ வாவி விஷ்ஸாரஂ உஷ்ணெயஂ து ஹுஷயுகுரு ।
ஸுஶவா ஸ்ரூநகஂ வாவி ஷக்ஷிணஂ(வாஶஂ து)
ஸ்ரு(ஸு)ஸ்ரிதஂ ஹவெஶ ॥ உஅ ॥

தொப்புளிலிருந்து வலதுகை மணிக்கட்டுவரையில் (ஒதுக்கம்) 12 அல்லது 13 அங்குலமாகும். துடைக்கு வெளியில் (மேலே) (இடதுகையின்) கடகத்தின் மேல்ப் பக்கமானது 3 அல்லது 4 அங்குலமாகும்.

தண்டத்தின் நீளமானது 13 அங்குலமாகும். 15 அல்லது 16 அங்குலமிருப்பதுமாம். *தண்டத்தின் அகலத்தை முன்போலவே கொள்ளவேண்டும். அல்லது 5 அங்குலம் 6 அங்குலம் அல்லது 8 அங்குலமுமிருப்பதாகும். அதன் உயரம் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி இருப்பதாம்.

அல்லது ஸ்தாநகமாகவும் (நின்ற வடிவமாகவும்)

---

* சுத்ர ஸ்ரூயவாதெந ஹாவ்யுதிதி ஹாதி ।

* இந்தவிடத்தில் விஷயம் விட்டுப்போயிருக்கக்கூடுமென்று தோன்றுகிறது.

உக்ஷிணம் கூஞ்சிதம் ஹெயவம் ஸஹஜுஸஹிதடு ।
கூயவா ஹ்ரஸாரிதம் ஸவ்யம் வாஹஉநுஸ்வ்ரகூஞ்சிதடு ॥

வீணாயுரகுரம் கூயபுாக் வ்ரவெபுாக்கவியிவஹ்யா ।
ஸெஹபு(ஸிவியம்) உக்ஷிணாஹ்ரதம் ஸெஷஹ்ரஹ்யம்
விபக்ஷிணெஃ ॥ ௩௦ ॥

நாஸாக்ராக் ஹ்ரஷிவாஹம் கடகம்வாரஹஸ்ய-
க்ஷமாயுாஶ்ரபுக்ஷாஶ்ரஸவபும்
ஸநுஶ்ரம் வொஸ்தகஸ்யாக் ஸுரயுரஹயரெ
வவபுதாரெ நிஷண்ணடு ।
ஸாயபுாமாநெந வீணாயுரகுரயுவா ஸெவிதா
ஸஸ்ய விஶ்வா-
ஶிதுஸிம்ஹெவுஸ்தாம்ஶிரஹ்ஸுரஸிஹெரவி
ஸ்ரூயஸாநடு ॥ ௩௧ ॥

இருக்கலாம். (நின்ற வடிவமானால்) இடதுகால் ஊன்றியும் வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வணங்கி வளைந்தும்) இருப்பதுடன் ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனும் இருப்பதாம்.

அல்லது வலதுகால் நீட்டியும் இடதுகால் மடக்கியும் இருப்பதுடன், முன் கூறியுள்ள விதியின்படி, கையில் வீணையை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மூர்த்தியாகவும் செய்யலாம்.

இவ்விதமாக தக்ஷிணாமூர்த்தியானது இரண்டுவிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. ஸாமர்த்தியசாலிகள், மற்றவைகளை ஊஹித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும். (30)

தக்ஷிணாமூர்த்தியானவர், மூக்கு நுனியில் வைத்த பார்வையும், பாஹஸ்தங்களில் கர்கட முத்திரையும் ஜபமாலையும், மற்ற இருகைகளில் ஸந்தம்சமும் (சின்முத்திரையும்) புஸ்தகமும் தரித்து, மலையினுச்சியில் கல்பவிருக்ஷத்தி

[நாஸாக்ரே ஶுஷிவாதம் ஸகடகவரஹஸ்தாக்ஷ-
ஶாலாவிராஜம்
ஸநந்தம் வாஸ்தகம் ஸ்யாத் ஸுரதரூயரே
வவ்ருதாக்ரே நிஷண்ணே ।
ஸாயம் மாநேந வீணாயரஜ வாஸெவிதா ஹஸ்தவிஶ்வா-
ஶிக்ரேஷ்ஸிஜெ: வாருஷ்யாம்மிரஸஸுரஸிஜெ-
ரவி ஸ்துயமாநே ॥]

இதி ஸாரஸ்வதீயே சித்ரகர்மணி ஶுக்ஷிணாரூபதி-
லக்ஷணம் நாம ஸஷ்டாதிகோऽத்யாய: ஸமாப்த: ॥

னடியில் உட்கார்ந்திருப்பவராவார். வீணையுடன் பாடிக் கொண்டிருப்பவராவார். மேலும் அகஸ்தியர், விசுவாமித்திரர், ஸித்தர்கள், புலஸ்தியர், அங்கிரஸ், தேவர்கள், தேவர்ஷிகள் இவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டும் துதிக்கப்பட்டுமிருப்பவராவார்.

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணமெனும் பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ௪௰ ஸகோநவிம்ஶொயாயஃ ||

காமேஹநலக்ஷணம் ||

சுதஃ வாஸ்ம் ஸ்ரவக்ஷ்யாமி காமநிக்ரஹலக்ஷணம் |
யஸ்ய வவபுதலயாரெ ஸாஸநாஸ(ய்யாஸிதம் து)

கஜெவாரு || க ||

சதுர்ஹஸ்தம் த்ரிணெத்ரம் ச ஜடாகுடஸம்யுதம் |
உக்ரஸ்ரஷியுதம் தெவம் உ(ச)க்ஷமாலொரமம்லஷம்
(உயச) || உ ||

வதாகா உக்ஷிணெ ஹஸ்தெ வாமஹஸ்தெ து ஸுசிகம் |
ஸாதஷெவ விஶெஷம் ஸ்யாச் சுநுக்தா(சுநுச்)
வ்யாவ்யாநஸுதிபுநம்(வச) || ங ||

வொராயாமாயபுரநம் ஸ்யாச் வங்கலாமஷ(ஷி)லாமிகம் |
ஸவ்தாம்ஸுரும் து லாமம் ஸ்யாச் உநயொடியமாநகம் ||

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

காமதஹந லக்ஷணம்.

இனி காமநிக்ரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது மலையின் உச்சிநடுவிலிருப்பதாகும். 4 கைகளும், 3 கண்களும், சடைமுடியும் தரித்து, உக்கிரமான பார்வையும், (பரஹஸ்தங்களில்) ஜபமாலையும் ஸர்பமும் தரித்து, மற்ற இருகைகளில், வலக்கையில் பதாகை (கொடி) யும் இடக்கையில் ஸுசிகையும் (ஸூசி முத்திரையும்) தரித்திருப்பதாம். இதுதான் இந்த மூர்த்தியிலுள்ள விசேஷம், மற்றவைகளெல்லாம் வியாக்யாந (தக்ஷிணா) மூர்த்தியைப்போன்றதேயாம். (3)

மன்மத பிம்பத்தின் உயரமானது, ஈசுவர பிம்பத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதியளவு இருப்பதாகும். அல்லது அதில்

ஸுஷ்வேஷ்டா வா ரமணீயோ வா பூதபூக(ஷ)
வீதவணபுகம்(கஃ) ।
ஸவபுராஹரணஸுஷ்டம் ச(ஶ்ச) திவ்யாஸநஸமந்விதம்
(தஃ) ॥ ரு ॥

கூஸுமசேஷு ஶரீரயுக்தஸுக்ஷுஹுஸமந்வித: ।
உதீர்ணாமஸமம்ரூபஶ்ச ஶோபமாநஸமாயுத: ॥ கூ ॥

[கூஸுமசேஷ்டஶரீரரிக்ஷுகாஉபுகெநஸமந்விதஃ ।
... ... ஶோபாம்பரமஸமாயுதஃ ॥]

ஶாதோவநிஷஶ்ச மோஹிநீ சாயிநோ நாமயெயு: ।
விஶ்வஜீநீஸ்யாதிதெ வங்காம்ஶரோஹிதா ॥ எ ॥

[ஶாஹகஶ்சோஷகஶ்சைவ மோஹகோ மாதநஸ்யா ।
விஶ்வஸஜோஹநஶ்சேதி ஊதெ வங்க ஶரமாஸ்ரதாஃ ॥]

தெவஸ்ய ஸவ்யவாஶ்வே து பூதபூக்தம்(ஷ்டம்)
காரயெத் வாயஃ ।
வாமவாஹவரமு(ஃ)ஸ்ரிகவா உக்ஷிணம் வாஹகூஷிது ॥ அ ॥

5ல் 2 பாகமிருப்பதுமாகும். அல்லது 7×4=28 அங்குலங்கள் கொண்டதாகும்.

மன்மதன் முதலையின் மீதாவது, ரதத்திலாவது இருக்க வேண்டும். அவனுடைய நிறம் மஞ்சள் நிறமாகும். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து திவ்யமான ஆஸநத்திலமர்ந்திருப்பவனாவான். புஷ்பங்களாகிய அம்புகளும் கரும்பு வில்லுமுடையவனாவான். ... ... ஸுவர்ணமயமான வஸ்திரம் தரித்திருப்பவனாவான். (6)

தாஹகம் 1, சோஷகம் 2, மோஹகம் 3, மாதநம் 4, விசுவஸம்மோஹநம் 5, என்ற 5ம் மன்மத பாணங்களின் பெயர்களாம். (7)

ஸ்வாமியின் வலது பக்கத்தில் மன்மத வடிவத்தைச்

[வாஉவாஂ வாஸ்ஸாவ்ய உக்ஷவாஂ தா கூஹிதி |]
வாஉஹவெ ஸ்ய நாமுஹ்ய உக்ஷிணாம் ஸாஹஸ்ரகு |
ஊவெ ஸாஸ்ரு(ஷ்ரு)கு உஸம்யாக்தம் உ(உா)நுயத்தாஸவவாஃ
(ஜூ ஸவெஉவாஃ) ॥ கூ ॥

உதி ஸாஸ்ரு தீயெ தித்ரு கூஉஸாவெ காஉஹஸ்ரு க்ஷிணாம்
நாஉ ஸகொஸவிஂஸொய்யாய: ஸாஉவ: ॥.

செய்யவேண்டும். அந்த மூர்த்தியானது, இடதுகாலை முன் பக்கத்தில் ஊன்றியும், வலதுகாலை பின்பக்கத்தில் குஞ்சிதமாகவும் (வளைத்தும்) வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மேலும், இடதுகை வில்லைப் பிடித்துக்கொண்டும், வலதுகை அம்பை ஏந்தியுமிருக்கவேண்டும். மன்மதனுடைய ஊர்தவகாயமான உடலானது, நேராக நிமிர்ந்து உயர்ந்திருக்க வேண்டும். (9)

ஸாரஸ்வதிய சித்தாகம சாந்தாரத்தில் காமதஹந லக்ஷணமெனும் பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ அத விம்ஶோऽத்யாயः ॥

கல்யாணஸுந்தரலக்ஷணம் ॥

கல்யாணஸுந்தரஸ்யாஸ்ய(ய) ஸூத்ரநீப்ரம்
ப்ரவக்ஷ்யதெ ।
யம்ஶாயுயரளஸிஃ ஸ்யாத் ஸளஶ்ம் ப்ரயஶளவநடு ॥

த்ரிணெத்ரம் சதுர்ஹுஜம் செவ கெயூரஹார-
ஹூஷிதடு ।
(த்ரிணெத்ரம் ச சதுர்ஹுஷ்டம் கெயூரஹார
ஹூஷிதடு ।)
க்ஷளஶவஸ்ரயரம் ஶுப்ரம் செவெநொடரவஸுநடு ॥ உ ॥

ஶுஷ்கஸ் த்ரிஹுமிகம் காயம் வாஶவாஶம் ஸ்ரிதம் உதடு ।
உக்ஷிணம் கூஞ்சிதம் வாஶம் ஸவபூரும்காரஸம்யுதடு ॥

இருபதாவது அத்தியாயம்.

கல்யாணஸுந்தர லக்ஷணம்.

இனி கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தையும் நீப்ர (ஒதுக்க) த்தையும் கூறுகிறேன்.

கல்யாணஸுந்திர மூர்த்தியானது, தலையில் அரைப் பிரைச்சந்திரனை தரித்து, ஸௌம்யமான (மங்களகரமான) ஆகிருதியும், யௌவநத்தின் ஆரம்ப தசையையுணர்த்தும் தோற்றமும், 3 கண்களும், 4 கைகளும் உடையதாய், கேயூரம், ஹாரங்களையணிந்தும், சுத்தமான வெண்பட்டு ஆடையையணிந்தும், அரை நூல்மாலை, வயிற்றில் இழுத்துக் கட்டும் கட்டுவார் இவைகளையணிந்தும் இருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியின் உடலானது, சிறிது திருபங்கி லக்ஷண முடையதாகும். இடதுகால் நேராக ஊன்றியும், வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வணங்கியும்) இருப்பதாம்.

வாஹம் வாஹஹஸ்தம் து ஸுலயம் வா வியீயதெ |
(வாஹம் வாஹஹஸ்தம் ஶாவ்யுஹயம் உக்ஷிணம் ஹவெக |)
வாஹஹஸ்தஸயொஶ்ரா(யெ வா)வி க்ருஷ்ணாவாஶு
ஸம்யுதௌ || ச ||

ஶ்ரஜ்ஜாரவடநாயுக்தம் ஸவபுஜ்ஜவரிவஶுணுகுடி |
ஶெஹம் ஶ்ரவாஹஸம்காஶம் ஶுஜ்ஜ்ஜாரும்க்ருதம் வவுஃ ||

ஶெவஸ்ய ஸவ்யுஹஹஸ்தெ(ஸ்தம் து)ஶெவீஸவ்ய
கராநிதடி |
ஶெவஸ்ய ஸுத்ரஶாநம் வ நீவ்ரஶாநஶொவ்யுதெ || சு ||

ஶுஶாடவாஶெ ஹ்ரயு வாஶநெத்ரு
வுடெயரெ ஸவ்யுதுஶ்ரயுஹிகா |
ஹ்ரஶயம் து ஶுராஜ்ஜுரும் து வா
ததிஹாரம் து வா க்ருஷ்ணாரம் யயா || எ ||

ஸகல ஆபரணங்களாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

கல்யாணஸுந்தர மூர்த்தியானது, நான்கு கைகள் உடையதாகும். அவைகளில் முன் கைகள் 2களில், இடது கை வரத ஹஸ்தமும், வலதுகை அபய ஹஸ்தமுமாகும். பர ஹஸ்தங்களில் மானும் மழுவு மிருப்பதாகும். சிருங்கார ரஸத்தையுணர்த்தும் முகமும், ஸகல அங்கங்களின் பூரிப்பையுமுடையதாம். உடல் பவழ நிறமாக இருப்பதாம். உடம்பில் கலியாணக் கோலத்தையுணர்த்தும் அலங்காரங்களை யணிந்திருப்பதாம். (5)

கல்யாணஸுந்தரேசர், வலது கையினாலே அம்பாளுடைய வலது கையைப்பற்றியிருப்பவராவார்.

இனி ஸ்வாமியின் ஸுத்திரமானத்தையும், நீப்ரமானத்தையும் (நீப்ரம்—ஓதுக்கம்.) கூறுகிறேன். (6)

*** *** *** ***

கூஞ்சிதஸ்ய து வாஹஸ்ய சக்ரம்மாயம் ப(வ)க்ர-
ஸூத்ரதெ ।
ஹெவஸ்ய வரஹஸ்யாஸ்ய தயாய(தலாயொ)நாஹி-
ஹஸ்தகு ॥ அ ॥

சுஹாஹிவாதலுஸ்யாஸ்ய ஹஸ்தஸ்ஸுகா ஹயா ।
[சுஹயஸ்ய தலுஸ்யாஸ்ய ஹஸ்தஸ்ஸுகாஸ் ஹஸ ।]
தலஸ்தணிவஸ்யாதம் நாஹெரெகொநவிம்ஸதிः ॥ சு ॥

விம்ஸதா ஹெகவிம்ஸாயபா(யபம்) சுஞ்சாரம் து
தயொரவி ।
நாஹிஸுத்ரா(ஸ) கரஸ்யாயபா (ஸ்யாயபம்)
ணிவஸ்யாதபம் யயா ॥ ம ॥

சுஷ்டாஹஸ்தாஜுமும் வாவி நநவம்ஸ்தும்மாயும் து வா ।
வரவாஹுசயொ(வாஹ்வொஹ்ஸ்யா) நீவ்ரம்
சம்ஹ்ரஸெவரவஸ் கூரு ॥ மக ॥

... ...

... ...

... ... (7)

குஞ்சித பாதத்தின் சக்ரம் (வளைவானது) 2 அங்குல மாகும். கல்யாணஸுந்தர மூர்த்தியின் வரதஹஸ்தத்தின் கைத்தலத்தின் அடியானது, தொப்புளுக்கு ஸமமாக இருப்பதாம். அபய ஹஸ்தத்தின் கைத்தலமானது, ஸ்தந மண்டலத்திலிருந்து 10 அங்குலமாம். (10 அங்குலம் ஒதுக்கமுள்ளதாம்.) அந்த அபய ஹஸ்தத்தின் (வலது கையின்) மணிக்கட்டுக்கோடி, தொப்புள் இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) 20, 21, அல்லது 21½ அங்குல மாகும்.

நாபி ஸூத்திரத்திலிருந்து (வரத ஹஸ்தத்தின்) மணிக்கட்டு நடுவரையில் ஒதுக்கம், 18, 19, அல்லது 20

தெவஸ்ய ஸவ்யவாஸ்ரேது து தெவீம் கூயபூஜிவக்ஷணாம் |
ஸுஷ்ஸிதம் உக்ஷிணம் வாமம் வாஸவாமம் து கூஞ்சிதம் ||

நாஸ்ய(ஸா)ஞ்சு வாவி வாஸ்யாஞ்சு ஸிக்காஸய
ஸஸநிதம்(தெவவா) |
வீநொரு: வாநமணாஸம்(ரு ஜவநொவெதம்)
வீநஸ்ஸநஸஸநிதம் || ௩௧ ||

வாஹுஸய(ம்)விநெதூ(தூம்) ச ஸவபூஹரண
ஹுஷிதம் |
ஈகுலுயாம்வரயரா தெவீ (ரூம்வரம்வாவி)சித்ரூம்
(வர)உயாவி வா || ௩௪ ||

தெவ்யாஸ்ச வாஸஹஸ்லம் து உ(வொ)த்லும் வ
ஹுஸாரிதம் |

அங்குலமாகும். பரஹஸ்தங்களின் ஒதுக்கமானது, சந்திர சேகர மூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாம். (11)

ஸமர்த்தனானவன், கல்யாணஸுந்தரரின் வலது பக்கத்தில் தேவீ மூர்த்தியை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். அம்பாளின் வலதுகால் ஊன்றியும், இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது தூக்கி வளைந்தும்) இருக்கவேண்டும். (12)

தேவீமூர்த்தியானது, ஸ்வாமியின் நாசியளவாகவாவது, வாயளவாகவாவது, கழுத்தளவாகவாவது இருக்க வேண்டும். மேலும் தேவீ மூர்த்தியானது, துடை, பிருஷ்டபாகம், ஸ்தநங்கள் இவைகள் பருத்து, 2 கைகள், 2 கண்கள் உடையதாய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வெண்பட்டாடை, அல்லது சித்ராம்பரம் (பல நிறமுடைய வஸ்திரம்) தரித்து இருப்பதாம். (14)

அம்பாளுடைய இடது கையில் நீலோத்பலம் இருக்க வேண்டும். அல்லது ஸாதாரணமாகத் தொங்கவிட்டிருக்க

வாவ-ுதீஸவ்ருஹஷ்ஸஸ்ய தயுஸயெ(ய்ம்) வாரஸ்ய தா ॥

ஸவ்ருஹஷ்ஸெந ஸம்ஹ்ராஹ்யம் காரயெத்தா விவக்ஷணாம் ।
ஹ்ருதி-நாஸிகாஸயெ உக்ஷவாஹஸ்ய வாக்ஷகெ ॥ ௩௬ ॥

நீக்வா ஹ்ருதாரஸாத்ரம் தா தலஷ்ஸயுஸ்ஸ்ரத்ருகு ।
ததஸ்த்ரிஸ்ஷ்ஸநஸயெராஷ்யம் வாஸெதா ஹ்ருஜ்ஜ்ராதாரு ॥

தஷ்ஸாத்தாக்ஷ(ஷ்ட்ந)ஸ்யம் வ ஸவெ ஸாநா(த்ரா)தாரம்
ஸது ।
வாஹாஜ்ஜ்ஷ ஸயொஸுயெ ஸாயுதிர(ஸாத்ருகம்
ஸவெக) ॥ ௩௮ ॥

... ... ।

... வாஷ்ணுதாஸாஹஜ்ம் ஸ்யாஜ்ஜஸம்யாது ॥ ௩௯ ॥

ஷெவ்ராஷ்ட நாஸிஸ்ரத்ரா ... ஹ்ருகொஷ்ஸாஹ்யாம் ।
... ... ஹ்ராஸ்ஸயாவி வா ॥ ௪௦ ॥

வேண்டும். பார்வதீ தேவியின் வலது கைத்தலத்தை, வரனான பரமேசுவரன், தனது வலது கைத்தலத்தால் பற்றிப்பிடித்திருக்கவேண்டும். ஸமர்தனான ஸ்தபதி, இவ்விதமாக கல்யாணஸுந்தரேச மூர்த்தியைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

(பிரம்ஹஸூத்திரமானது) நடு நெத்தியிலும் மூக்கு நடுவிலும், இடதுகணுக்கால் முழிக்கு 2 அங்குலம் தள்ளியுமிருக்கவேண்டும். அது ஹஸ்த மத்திய ஸூத்திரமுமாகும். அந்த (மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து ஸ்தந மத்தியத்தின் உச்சியானது, இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்தில் இருப்பதாம். அதிலிருந்து வலது ஸ்தந மத்தியமானது 1 அங்குலத்திலிருப்பதாம்.

இரு கால்களின் பெருவிரல்களின் நடுவின் ஒதுக்கம் 3½ அங்குலமாகும், ...

வாஸ்வுயுஸுவாஹ்வாஸ்வயு(வு)ஹரம் து விஶாதுகு |
ரும்விதம் ஸவ்யுஹவெஷ்டு து உயுஶம் வாஹுவாஸ்வுயொ: ||

ஶுஞ்ஜரம் வஜ்ரஶாதும் து ஷண்ணாதும் வா வியீயதெ |
உ஗்ரஸ்யாஜுரும்யாஸ ஶுஞ்ஜரம் கொருகாஜுரும் || உஉ ||

வாஸஹவெஷ்டா (வெஷ்டு தூ)தூரும் வெத்து(ஸ) கடகா஗்ரம்
ஸ்தநொயுஶுரு |
தலஸ்தஸணிவஸுரூகம் நாஹிஸுத்ரூதுஶுஞ்ஜரு || உங ||

வஜ்ரஶாம்ஶுரும் வாவி வதுஶுஶாம்ஶுரும் து வா |
கெஶவஸுஸயொ வாவி கரண்டகூடம் து வா || உச ||

கணிகா கணிகுவஸும் ஸ்யாஸ ஸுஷகுண்டலுஸெவ வா |
உத்தரீயஸரூயுக்தம் ஹஸுவீரஸயோவி வா || உரு ||

... ...
... ...
... ... (20)

உள்கை, வெளிக்கை இவைகளின் நடுவில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாம். வலதுகை, பாஹுபார்சுமத்தியில் தொங்குவதாகும். அதன் ஒதுக்கம் 5, அல்லது 6 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

... ... (22).

இடதுகையில் நீலோத்பலமிருப்பதாலுல், அந்தக்கை கடக ஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கடக ஹஸ்தத்தின் நுனியானது, ஸ்தநத்தின் உச்சிக்கு மேலே இருக்க வேண்டும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் கோடிக்கும் நாபிஸூத்திரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு (ஒதுக்கம்) 15 அல்லது 14 அங்குலமாகும்.

அம்பாள், கேசபந்தம் அல்லது கரண்ட மகுடமணிந்திருப்பவளாவாள். காதில் கர்ணிகை, கர்ணபந்தம்,

ஸவபுராஹரணஸம்யுக்தஸ்ரக்தவும் வுரொக்தவஸ் ।
தெவஸ்யோத்தம்ஶாநெந விஷ்ணோ(ஷ்ணு)ரயம் விதீயதெ ॥

தெவஸ்யோடயஶாநம் ச ஹாங்ஶம்(து) விஹாவ(ஜ)யெஸ் ।
ஸுஶாம்ஶம் வா நவாஷ்டாம்ஶகெகஹீநொடயம் ஹரெ(ர்) ॥

கிரீடகுண்டலொவெதம் கெயூரகடகாந்விதம் ।
கடிஸூத்ரோதரம் வாயம் (வஸும்) யஜ்ஞஸூத்ர
ஸஹிதம் ॥ உஅ ॥

ரும்பஸூத்ரஸஹாயுக்தம் பீதாம்பரஸஹாயுதம் ।
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் ஸ்ரிக்ஷா(தெவ)ஸுஷகுண்டலு
ஸம்யுதம் ॥ உகூ ॥

வாஹஸ்தயொஶ்ச(ஶ்ரெவ) ஶம்வசக்ரஸஹிதம் ।
ஹெஉகுண்டிகயா யுக்தம் ஹஸ்தயெந காரயெஸ் ॥ ஙஅ ॥

அல்லது மகரகுண்டலமணிந்திருப்பவளாவாள். உத்தரீயம் (மேலாடை) அணிந்து, சங்கவீரமணிந்திருப்பவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பவளாவாள். மற்ற வைகள்கீழே கூறியுள்ளபடியேயாம்.

பரமேசுவரனுடைய உயரத்தைக்கொண்டு, விஷ்ணுவின் உயரமானது, விதிக்கப்பட்டுள்ளது. பரமேசுவரனுடைய உயரத்தை 12, 11, 9, அல்லது 8 பாகமாகச் செய்து, அதில் 1 பாகத்தைக் குறைத்துவரும் அளவை, விஷ்ணுவின் உயரமாகக் கொள்ளவேண்டும். (27)

விஷ்ணுவானவர், கிரீடமகுடம், கேயூரம், கடகம், கடிஸூத்ரம், உதரபந்தம், யஜ்ஞோபவீதம், லம்பஸூத்ரம், பீதாம்பரம், மார்பில் ஸ்ரீவத்ஸம், மகரகுண்டலம் இவைகளை அணிந்திருப்பவராவர். (29)

விஷ்ணுவானவர், புறக்கை இரண்டிலும் சங்கமும் சக்ரமும் தரித்து, முன் கை இரண்டிலும் தங்கக்

ஜநுஷா நாயுவாஷா நாம் கிஞ்சிச் ச க்ரேணஸம்யுதே |?
(ஜநுஷா நாயுஹாவெந கிஞ்சிஜ்ஜதிஸமாயுதே |)
... ... ||நக||

நுநாட நாஸிகாயோஸ் ஹ்ருதயாஹெ(ஹி)ஜெஜ்ஜயுஜெ |
வாஹுயொஸ்ஸ (வாஹுயொஸ்ஸெவ) ஜெ து
ப்ரஹ்மஸூத்ரம் வியீயதெ ||நஉ||

ஸம்ஹுஷாஹ்ரஸ்ய வூலெபு து ஜும்பயெச் ஶிவ
ஸூத்ரகு
தத்ஸூத்ரா ஜ(ஜ)ஜுரம் நாஹெ(ஃ)வயுஜும் யுஹாத்ரகு ||

த்ரயொஜாம்ஹுஜும் ஜாநம் கூணிகாயாஃ ஸ்தநொந்நயு |
விஸ்தாரம் ஹுஜ்ராத்ரம் ஸ்யாத்கணபு வக்ஷாம்ஹுஜும்
ஹவெச் ||நச||

கூணிகாயாம்(ஸம்)ஸஹெஶெ து (ஶம்) வாஉ(உக்ஷ)
ஹவெஸ்தந ஸம்யுதே |

குண்டிகையும் (குண்டிகை—கிண்டி) தரித்திருப்பவராவார். (கன்னிகாதாந காலத்தில் வரனான பரமேசுவரனுக்கு) ஜலம் விடும் பாவத்தையுணர்த்தும்படி, சிறிது வணங்கி இருக்கும் சரீரத்தையுடையவராவார்.
... ... (31)

லலாட மத்யம், நாஸிகா மத்யம், ஹிருதய மத்யம், மேட்ர மத்யம், பாதங்களின் மத்யம், கால் பெருவிரலின் முன்பக்கம், இவைகளில் சிவ ஸூத்ரத்தைத் தொங்கவிட வேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து நாபிவரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். ஸ்தநமட்டமான குண்டிகையின அளவு (உயரம்) 13 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 9 அங்குல மாகும். அதன் கர்ணம் (கிண்டியின் மூக்கு) 15 அங்குல மாகும். கிண்டியின் கழுத்தில் வலதுகையும், அடியில்

வாஹஹஸ்தாஃ(ஸ்தயோ)வ்ரு(ரெ)ஷ நாஹிஃயோ(ய)
ஸமம் ஹவெசு ॥ ௩௫ ॥

தலஸ்தணிஸமா(ஸ)ஶ்ச நாஹெஃ ஸ்தநாந்தரம் யதா ।
ஸஸ்தாம்ஶுஃயொ வாவி வஜ்ஜாம்ஶுஃயாவி வா ॥ ௩௬ ॥

ஸாம்ஶுஷாஶ்ரகயொஃயெ வஸுஸஸ்தாம்ஶுஃயும் து வா ।
தத்திஹாஶம்(ரெக)ஹாஶம் ஸ்யாசு யுக்ஷீநாஃ(ஶாந)
ஃயொவ்ரதெ ॥ ௩௭ ॥

நஸ்யா ஹரெஶ்ரவா(நா)ஸ்ரஞ்ச ஹநுஃதம்
விஸுகாந்தரம்(கம்) ।
கக்ஷா(ஞ்ரா)ஞ்ச வா ஸ்தநாஜ்ஜம் வா யுக்ஷ்யாயாஃஜி தீரிதது ॥

யுயுட நாஸிகாஃயோசு வாஶாம்ஶுஷாஶ்ரகம்
(ஷாஶ்ரகாஜ்கம்) ।
ஃயுரெ விஷ்ரு(ஷ்ரு)தம் ஃயும் (ஸுத்ரும்)
ஃயுஸுத்ரிதி ஷ்ரு தது ॥ ௩௮ ॥

இடதுகையும் (பிடித்து) இருப்பதாகும். அதன் அடியானது நாபிமத்யத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாகும். (35)

அந்தக் கையின் மணிக்கட்டானது, நாபியிலிருந்தும் ஸ்தநமத்தியத்திலிருந்தும் 7 அல்லது 5 அங்குலமாகும். (காலின்) பெருவிரல்களின் மத்திய ஒதுக்கம் 8 அல்லது 7 அங்குலமாகும். குதிகால்களின் மத்திய ஒதுக்கம் 7 அல்லது 6 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக விஷ்ணுவின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி லக்ஷ்மீதேவியின் மானத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

லக்ஷ்மீதேவியின் உயரமானது, விஷ்ணுவின் நெற்றி, மூக்கு, தாடை, முகவாய்க்கட்டை, கழுத்து, ஸ்தநம் இவைகளுக்குச் சமமான உயரமுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (38)

நடுநெற்றி, நடுமூக்கிலிருந்து கால் பெருவிரல் நுனி

ஸூத்ரஜ்ஞம் து ஸூயோஜ்ஞம் ஹ்யுதரம் தாலுகம்
ஹவேஸ் ।
[ஸூத்ரஸ் ஜ்ஞ்ஹ்ய ஸூயோஜ்ஞஜ்ஞம் தாலுகம்
ஹவேஸ் ।]
தத்ஸூத்ரோத்ஸக்ஷிணே ஹாமே ஹ்ய(ஸ்ய)ம்தரம்
வாஷ்டாத்ருகு ॥ சய ॥

உஹாஹ்யாம் ஸா கரோஹ்யாம் ச மிரிஜோயாஃ கஃம் ஹ்யுஜெஸ்।
ஸவ்யஹ்யுஹரம் ஸவ்யேயுவாஹ்ஜெயுஜ்ஜெ ॥ சக ॥

[ஸவ்யெ வாவ்யுஹரம் ஸவ்யேயும் து விஹிதம்
ஹவேஸ் ।]

ஹ(ஹ்ய)ஜ்ஞம் து கயா வெவ வாஜ்வோஹரக
வாஹ்ஹ்யுயோஃ(கெ) ।
ஹ(ஹ்ய)ஜ்ஞம் ஹா மஹிதுரஜ்ஞம் வாஷாம்ஹுஷாஹ்ரயொஹ்ஜகஃ ॥

சுஷ்டாஷரோம்ஹுரெரெநெவ ஹ்யம்தரம் வ்ரயிவீ
(வியீ)யதெ ।

வரையில் (சரீர)மத்தியில் ஸூத்ரம் தொங்கவேண்டும். இதுவே மத்ய ஸூத்ரம் ஆகும். (39)

புரஸ்ஸூத்திரத்திலிருந்து, மேட்ரமூலம் வரையில் (மேட்ரம்—குஹ்யப்ரதேசம்.) ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும்?

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும் (லக்ஷ்மீதேவியானவள் தனது) இருகரங்களாலும், பார்வதீதேவியைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். வலது பக்கத்தில், லக்ஷ்மீதேவியின் வலது பக்கம் ஸரிபாதியளவு வயிறானது, (பார்வதியின் பின் பக்கத்தில்) மறைந்திருக்கவேண்டும். (41)

பார்வதி, லக்ஷ்மீ, இருவரின் இடதுபுஜ பார்சுவத்தின் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும், கால் பெருவிரல்களின்

வாஷ்ணுயாஉயுஉ(கம்) தத்ர ஷலம்ஶுஶுஷாஹ்ரதடு ||

ஶவம் ஶுஸ்விதஸுத்ரம் து ப்ரஹ்மணஸ்வரூபமுச்யதெ |
விஷ்ணுவிம்வெஸமாஸாவி(யாஉம்) தஷ்டாம்ஶெக
ஹீநகடு || சச ||

ஸவ்ஷஷஹாஉஹீநம் வா ஊஜாயாஉதி ஸ்ரதடு |
[ஸவ்ஷஷஹாஉகெம்ஶொநம் ப்ரஹ்மாயாஉதி ஸ்ரதகம் |]
வதுவுக்ம் வதுவுயாஹும் தத்ரகாஷுநஸஹிஹடு ||

(திவ்யவீதாம்பரயுரம்) யஜ்ஞஸுத்ராம்தயுக்தா
(தூஸஉஹிதடு) |
ஜடாஉகுடஸம்யுக்தம் ஸவ்ஹஷ்ஷெக்ஷமாலுயா || சசு ||

ஸ்ருக(ஷம்) ஸ்ருவம் உக்ஷிணெ(உக்ஷ)ஹஷ்ஷெ
வாஉகு(வதாகாம்)வாஉஹஷ்ஷகம்(கெ) |
வாஉம் வா விஶெஷெண ஸவபாலுங்காரஸ்ஸுயுதடு ||

நுனியின் ஓதுக்கம் 4 அங்குலமாகும் பெருவிரல்களின் ஓதுக்கம் 18 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

குதிகால்களின் மத்தியின் ஓதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக லம்பஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பிரம்ஹதேவரின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன்.

பிரம்ஹாவின் உயரமானது, விஷ்ணுவின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாம். அல்லது, அதில் 8ல் 1 பாகமாவது, 7ல் 1 பாகமாவது, 6ல் 1 பாகமாவது, குறைவாக இருப்பதாம்.

பிரம்ஹதேவரானவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளும், குகையிலிட்ட தங்கம்போன்ற சரீரகாந்தியும், பீதாம்பர ஆடையும், யஜ்ஞோபவீதமும், சடைமுடியும் தரித்து, வலதுகைகளில் ஜபமாலை ஸ்ருக் இவைகளையும், இடது கைகளில், ஸ்ருவம், பதாகை (குசமுஷ்டி) இவைகளையும், அல்லது இடது கைகளில் ஸ்ருவமும் வரதமும் தரித்து,

சும்வுஜாஸநயுஸ்ஸ்ம் வ்ரஹ்மாணம் ஹொஉ(சுஹ்)
ஸம்ஊவடி ।
மூலாடஉ(ெ)ய நாஸாயா நாஹெமூலுஸ்ய உயுஸெ ॥

க(ஸ்யா)ஸூத்ரு(ம்) உயுஸம் நாஹெ உ(ஈ)ஹாஸம்
வங்ஷாத்ருகடி ।
வதாகாஉயுஸெ(ஸம்) நாஹெஃ ஸாவிம்ஶத்யுஜூலும் தூ வா ॥

வஞ்ஷவிம்ஶதிஸாத்ரும் வா த்ரயொவிம்ஶதிரெவ வா ।
ஊவூகொயுவுஸ்ய ஸீஸாந்தம் வாஷா(வதாகா)ஸ்ரம்
ப்ரஶஸ்யதெ ॥ ரூய ॥

ஹூத(ஸ்ரூவயுஜ)ணிவஸுாயஃ தஹாஹெஶுஸஸம்
ஹவெஸ் ।
நாஹெஶு உணிவஸுாஶு(ஹம்) த்ரயொஉஶாஜூலும்.
ஹவெஸ் ॥ ருக ॥

ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, அக்கினிக்குஎதிரில், பத்மாஸநத்தில் வீற்றிருப்பவராவார்.

லலாட மத்தியம், நாஸா மத்தியம், நாபி மத்தியம் குல்ப மத்தியம் (குல்பம்–கணுக்கால் முண்டுக்குமேலே சிறுத்திருக்குமிடம்) இந்த இடங்களில் (மத்ய) ஸூத்திரம் கொங்கவேண்டும். மத்திய ஸூத்திரம் நாபி (தொப்புள்) இவைகளின் மத்தியிலுள்ள அளவு, (ஒதுக்கம்) 5 அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து பதாகாமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 22, 23, அல்லது 25 அங்குலமாகும். அந்தப் பதாகையின் அக்ரமானது (நுனியானது) முகவாய்க் கட்டைக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (50)

ஹோமம் செய்யும் கருவியான ஸ்ருக் அல்லது ஸ்ருவத்தை தரித்திருக்கும் (வலதுகையின்) மணிக் கட்டானது, தொப்புள் மட்டமாக இருக்கவேண்டும். நாபியிலிருந்து (வலதுகை) மணிக்கட்டு வரையில் ஒதுக்கம்

ஜாநுஉயொஸ்வயம்தம் (உயாம்தராஜம் நு)
ஊஷ்வபுகாயஸமம் ஹவெசு |
(வாவம்த) உஷ்வ ஹ்ரஸ்ரூத்ரம் து சுஷ்ரிரூவம்
வியீயதெ ॥ ருஉ ॥

சுஷ்வ(தஸ்ரா)யாஉதிரஹாமெகம் வதுஹ்ரூமெக
ஜெவ வா |
வஜ்ரஹாமெகஜெவம் வா சுஷ்ரிஸ்ரள(ஜ்ரா)ஜொஹ்ரயம் விஷு: ॥

(த)ஸ்ரூயம் தஸ்ரு விஷ்ரூரம் த்ரிஹாமெகஉயாவி வா |
ஜெவஷா(தா)ஜ்ரூஉஹாநெந வதுவிம்ஶதிஹாத்ரூகு ॥

வஜ்ரவிம்ஶதிஹாத்ரம் வா சுஷ்ரிகுணுஸ்ரு விஷ்ரூரு |
ஜெவஜ்ரூ ஹ்ரயஸம்யுக்தஉநாஜ்ரூ(உஹ்ரூம்ஶம் து
(தஉஹ்ரூயம்) ॥ ருரு ॥

ததாரஉஜ்ரூம் ஜ்ரூயம் தஸ்ரு குணுஸ்ரு உயுஜெ |

---

13 அங்குலமாகும். இரண்டு முழங்கால்களின் மத்தியின் அளவு (ஒதுக்கம்) ஊர்துவகாயத்தின் (இடுப்புக்கு மேலே உச்சவரையிலுள்ள) அளவுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் பிரம்ஹ ஸூத்திரம் கூறப்பட்டது. இனி அக்நியின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன். (52)

அக்நி ஜ்வாலையின் (தீக்கொழுந்தின்) உயரமானது அந்த பிரும்ஹாவின் உயரத்தில் 3ல் 1 பாகம், 4ல் 1 பாகம், அல்லது 5ல் 1 பாகம் இருக்கலாம். அதன் அகலமானது உயரத்தில் ஸரிபாதி ½ பங்கு, அல்லது 3ல் 1 பங்கு இருக்க வேண்டும். அக்நிகுண்டத்தின் அகலமானது, தேவாங் குலத்தினாலே 24, அல்லது 25 அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

அக்நிகுண்டமானது 3 மேகலையுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். (மேகலை—படிக்கட்டைப்போன்ற அமைப்பு.)

சுஷிரஂவம் வ்ரகதுவ்ரம் வஜ்ரைவ(ஜ்ர)
த்ரிஶிவொவிவா(வஸம்யுதம்) ॥ ருசு ॥

* ஶவம் வெவ் வாஹ்யுத்திம் ச (வாஹ்யாவ்ரதிம் சாவி)
கூயுரத்ரு விவக்ஷணஃ ।

ஷெவெஶஸ்யாஸஸவ்ரம்காஶ மிரிஜாயாஶஹவெ
... ... வரஷவரஶுஜாஶ்ரம்வடம்கம்வரொரஃ ।

உஷ்ஷோ ஹவ்ஷோஷகாயஸ்கஶுஜஹுதஸம்வஹுதக்வம்க
ஜாயம்

ஶுக்ஷ்யாவா கரஸம்வ்ரதாஸுரஶுநி ... ஸவெ
வாஹ்யுகஸ்ய ॥ ருஎ ॥

அந்த மேகலையின் உயரமானது 3 அங்குலமும், அகலமானது 1 அங்குலமுமிருக்கவேண்டும். அந்த குண்டத்தின் நடுவில், அக்நி இருக்கவேண்டும். நடுவிலிருக்கும் அக்நியானது, 5, அல்லது 3, சிகைகளுடையதாக இருக்கவேண்டும். ஸமர்த்தனானவன், இவ்விதமாக, அக்நியின் சுற்றுப்புறத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

[அக்நியின் சுற்றுப்புறங்களில், விவாஹத்திற்கு அவசியமான, புஷ்பம், பலம், தாம்பூலம், முதலிய மங்கள வஸ்துக்களைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்றும் கொள்ளலாம்.]

கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தியானது, வலது கையினாலே பார்வதீதேவியின் வலதுகையைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஈசுவரனுடைய மற்ற கைகள், வரதம், மான், மழு, இவைகளை ஏந்தியிருக்கவேண்டும். வெண்பட்டாடையும் அலங்காரங்களும் அணிந்திருக்கவேண்டும். அதன் பக்கத்தில் மஹாவிஷ்ணுவானவர் உதகதாரையை விட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். லக்ஷ்மீதேவியானவள், பார்வதீ

---

* ஶவம் வெவாஹ்யுகவ்ரதம் கூயாரோஹ்யாஹ்யம் விவக்ஷணஃ ।
உதி வா வாஶெத ஹாவ்ரம் ।

[ஶெவெஶஸ்ய தா ஸவ்ய ஹஸ்தகுஶிதம் ஸ்யாத்
ஶொஜாயாகேஶம்
ஸ்யாதெநுஷ்வரஂஶ்ரமஶுவரஶுஃ க்ஷளாரம்பராயும்
கூதடு ।
விஷ்ணோஸ்ஸுமநோஹகம் ச கரயொஶுதாஶிதாஜுஹ்யகம்
ருக்ஷ்யாஸ்யாத் கரஸம்வ்ரதாஸுரஶுநீம்ஹ்ராஶெஶ்ரு
வெ வாஹ்யகடு ॥]

இதி ஸாரஸ்வதீயே சித்ரகர்மணி கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி
நாம விம்ஶோயாயः ஸமாப்தः ॥

தேவியை தனது கைகளாலே பிடித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். பிரம்ஹா, அக்நி, மங்கள பதார்த்தங்கள் (மூர்த்தியின்முன் பக்கத்தில்) இருக்கவேண்டும். இத்தகைய லக்ஷணங்களுடன் கூடியதே கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தியாகும்.

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்மசாஸ்திரத்தில் கல்யாணஸுந்தரேச லக்ஷணமெனும் இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுய வாகவிம்சோயாயஃ ||

வ்ருஷவாஹநலக்ஷணம் ||

வ்ருஷவாஹநஸ்வரூபலக்ஷணம் வக்ஷ்யதேऽயுநா ।
ஸ்வேஷ்டவாஹநஸ்ய உதம் வீரே ஹ்யநயோரவ்ருஷ்டதஷ்டிதஃ ||

[ஸ்வேஷ்டவாஹநே வீரே ஹ்யநயோ வ்ருஷ்டதஃ ஷ்டிதஃ ।]
ஸஹஜேநஸம்யுக்தம் வ்ருயி(ஹ்யதி)லஜ்ஜயாவி வா ।
ஸம்ஷ்டிதம் ஸவ்யபாதம் து வாமாம்ஸ்ரி கூஷ்டிதம் ஹவெத்||

சுயவா ஸவ்ய(வாம)பாதம் து ஷ்டிதஜிம்வொவாரிஷ்டிதம் ।
நாநயோஸ்(தாஸ்யோஸ்)வ ஷ்டிதம் கூரக்வா (கூயபாத)
ஸஹஜாஜ்ஜஸமி(ஸம்யு)தம் ||ஈ||

உலயிந்(யுந்)வாஸ (ச) லுயாடவாஸ
நாஸாஜ்ஜவாஸ ஷ்டநவாஸஸ்ஸ ।

இருபத்தியோராவது அத்தியாயம்.

விருஷ வாஹந லக்ஷணம்.

இப்பொழுது விருஷப வாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். விருஷ வாஹந மூர்த்தியானவர் பீடத்தின்மீது இருப்பவராவார். அவருக்குப்பின் பக்கத்தில் (அவருடைய வாஹநமான) விருஷபமானது நின்றுகொண்டிருப்பதாம். அந்த மூர்த்தியானது, ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனாவது, அதிபங்க லக்ஷணத்துடனாவது இருக்க வேண்டும். அந்த மூர்த்தியின் வலது கால் ஊன்றியும், இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது இடதுகாலானது, ஊன்றிய வலதுகாலின் முழங்காலில் வைக்கப்பட்டு இருப்பதுமாம். அல்லது இரண்டு கால்களையும் ஊன்றிவைத்து, திரிபங்கத்துடன் இருக்கும்படியும் அமைக்கலாம். (3)

நாஹெஶ்ச உயெவ்ய வாஉவொரு(வொரு வாஉ)
வாஷ்ணெ ஶ்ரீயாஶ்ச உயெ ஸஉஹஜ்ஜஸுத்ரு ॥ ச ॥

தியபுகுஜம்வாநிதம் ஷெவம் (உமுதம்) த்ரிஹஜ்ஜாஜ்ஜோ
(ந) ஸம்யுதது ।
வுமுவெபுாகுவஸ் உவெ ஸுத்ரும் ஷுநஸுத்ரும்
வுரொகுவஸ் ॥ ரு ॥

நாஹொரஸ்ய(உபுயெ வ)வாஉவொரு உயெஉம்ஹ்ரு(யெ)
ஜ்ஹ்ரு ஷ்ரிதமுஷுகெ ।
ரும்வயெஉயி(தி)ஸம்ரம் ஸ்யாஸ் நதஉாநம்
வுரொகுவஸ் ॥ சு ॥

மத்திய ஸூத்திரமானது, உச்சியின் இடதுபக்கம், நெற்றியின் இடதுபக்கம், மூக்கு நுனியின் இடதுபக்கம், ஸ்தநத்திற்கு இடதுபக்கம், நாபியின் மத்தியம், துடையின் இடதுபக்கம், இரண்டு குதிகால்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். அப்படி விழுவது, ஸமபங்க ஸூத்திரமாகும்.

வலது முழங்காலில் இடதுகாலை குறுக்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மூர்த்தியானது, திரிபங்க லக்ஷணத்துடன் கூடிய மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் முக ஸூத்திரமும் ஸ்தந ஸூத்திரமும் முன்பு கூறியது போலவேயாகும். (மேலும், அந்த மத்திய ஸூத்திரமானது) நாபி மத்தியம், வாமோரு மத்தியம் (வாமோரு–இடது துடை நடு) ஊன்றப் பட்டிருக்கும் வலதுகாலின் மணிக்கட்டு, இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸூத்திரம் தொங்குவது, அதிபங்கமாகும். இதன் நதமானமானது (இந்த ஸூத்திரம் தொங்கும் அளவானது) முன் கூறப் பட்டது போலவேயாகும்.

வ்ருஷஹஸ்ய வாரொயெது தா நுஷ்ஹவ்யம்ஸ(ஸ்லா)ஜ
கொவபுரு |
ஹிக்லாஸ்ரீதுஉயொ(யொ)வாவி ரும்வ(ஸஉ)ஷ்டாஷ
உதுகம் (ஷராம்ஸகம்) ॥ எ ॥

தஷயொஹ்ய(வ)ஸநாஸ்ரவ்ஸ்ம்(ரவா) நதிதாஜ
உஷாஹ்ரதம் |
நாஹிஸ்ரீதுஸஉம் வாஷ யஷாஹொ(ஸொ)ஹாநிதம்
தா வா ॥ அ ॥

ஊரு உரீரோஸ்ரிதம் வாவ தலஹ்ய(ம்)வஷ்ரவம் தா வா |
... ... ஸ்ரீதுஷயஹ்யா ॥ ஈ ॥

வரு ஹஸ்ரஉயொஸ்லாவி வரஸ்ரு ஹ்ரஷ்யாரிணடு |
வ்ரும்வஉலாஜ்ரதம்வாவி(விதஜடாஹாரு)ஜடாஉகூடு-
ஜெவ வா ॥ ஊ ॥

ஸிஹஹ்ஸம் வா வ்ருகுவீதுத ஸவபுாஹாரணஸ்ரீஷிதடு |

விருஷபத்தின் முன்பாதியில், பரமேசுவரனின் அங்கமும் முழங்கையுமிருக்க வேண்டும். கழுத்திற்குக் கீழே வஸநாந்தமாக (ஆடை கட்டிய இடம் வரையில்) அல்லது நாப்யந்தமாக, நதிதுங்கமானது (வணங்கியிருக்கும் உடற்கூறின் உயரமானது) 18 அங்குலமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது, அழகாக இருக்கும்படியாவது இருக்கவேண்டும்.

அந்தக் கையானது, ஊரு மூலத்திலும் இருக்கலாம். அல்லது பல்லவ(ஹஸ்த)மாகவும் இருக்கலாம். ...

... ...

பரஹஸ்தங்கள் இரண்டிலும், மானும் மழுவும் இருக்க வேண்டும். தொங்கும் சடைகளுடனுவது, ஜடாமகுடத்துடனுவது இருக்கவேண்டும். இரண்டே கைகளுடன் இருக்கும் வடிவமாகவும் செய்யலாம். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், பர

வாஹஹஷுஷயொஷ்ரா(யெவா)வி யஷாஸொஹம் நதொ-
ஹதடு ॥ ௰௧ ॥

ஸஉஹஜ்ஜஷ்ஷிதம் கூயபுாஸ வாஷாஜ்ஜூஷுஷயொ(யா)ஹ்ரடு।
திஷிஷெகெ(வ) ஹ்ருகூவீபுத வாஷ்ஷெஷ்ஷுாஉயெ
ஸுஸாஜ்ஜூஷுடு ॥ ௰௨ ॥

சுதிஹம்மஹ்ரு ஸுத்ருஹ்ரு வாஷாம்மூஷ்ஷாகிரம் யஷா।
சுஷ்ஷுயாஹ்ரம் வாவி நஹுயாகிரம் தூ வா ॥ ௰௩ ॥

வாஉவாஉஹ்ரு வக்ரூம் தூ கொஹுகம் வெதி கீதிபுதடு।
தஷெஷ்ரு வாஉஹாமெ தூ ஷெவீ ஹ்யாஹ்ஹஉமா(ஹம்)மிகா॥

ஹூஷ்ஷிதம் டக்ஷிணம் வாஷம் வாஉம் வெ கூஜ்ஜிகம்
ஹவெசு।
வாஉஹஹ்ரம் ஹ்ருஹ்ரம்பம் ஹ்யாசு ஹவ்ரம் வெ வூஷ்-
ஹஹ்ஸகுடு ॥ ௰௪ ॥

ஹஸ்தங்கள் இரண்டிலும் ஏற்றத் தாழ்வானது அழகாக இருக்கும்படி அமைந்திருக்க வேண்டும்.

ஸமபங்க ஸ்திதியானால், கால் பெருவிரல்களின் மத்திய மானது 15 அங்குலமும், குதிகால்களின் மத்திய அளவானது 5 அங்குலமும் இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

அதிபங்க ஸமத்திரத்திற்கு, கால் பெருவிரல்களின் மத்திய அளவானது 16 அங்குலமாவது 18 அங்குலமாவது இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இடதுகாலின் சக்ர மானது (இடதுகால் வட்டமாகப் பக்கத்தில் நகர்ந்திருப் பது) 2 அங்குலமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த பரமேசுவரனுடைய இடதுபக்கத்தில், பார்வதி தேவியானவள், ஸமபங்கத்தில் இருப்பவளாவாள். தேவி யின் வலதுகால் ஊன்றியும், இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். இடதுகை தொங்கிக்கொண்டும், வலது

ஹிக்ஷாம்தம் வா ஹஸ்தாம்தம் வா கக்ஷ(குக்ஷி)ஹீநாம்தகம் து வா |
தேவீநாம் து வ்ரயுஜீயாத் சுநுத் வாவுவுவதெவ ஹி ||

இதி ஸாஸ்வதீயே தீர்த்தகர்மாதௌ வ்ருஷவாஹநதெவ
லக்ஷணம் நாம ஏகவிம்ஶோஉத்யாய: ஸமாப்த: ||

கை புஷ்ப ஹஸ்தமாகவும் இருக்கவேண்டும். அம்பாளுடைய உயரமானது, பரமேசுவரனின் கழுத்து மட்டமாகவாவது, ஸ்தநமட்டமாகவாவது, கக்ஷ (குக்ஷி) மட்டமாகவாவது இருக்கவேண்டும். இந்த அளவானது, தேவிகள் எல்லோருக்கும் (பொதுவாகக்) கூறப்பட்ட விதியாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே கொள்ளவேண்டும்.

ஸாரஸ்வதீய சித்தீரகர்ம சாஸ்திரத்தில் விருஷவாஹந லக்ஷணமென்னும் 21வது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ ஸுப ஶாவிம்ஶொऽத்யாயः ॥

த்ரிபுராந்தகலக்ஷணம் ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि त्रिपुरान्तकलक्षणम् ।
सम्पूर्णितं उत्तमिणं पादं पादपादं तु सम्पूर्णितम् ॥

मूलाङ्गं मध्यमाङ्गं अग्रातिलाङ्गमिति त्रिधा ।
मूलिवेदपरामर्शं कुर्येण नतपादकम् ॥ ३ ॥

पादान्तरमुष्टयोऽयोऽयो मध्यमाग्रयवं भवेत् ।
तत्तत् त्रिपदतालाग्रमेकं पाण्ड्यन्तरं तत्तत्तत् ।
[तत्तत् मित्रिपदतालाग्रं पाण्ड्यन्तरतत्तं उत्तम् ॥]
मूलाङ्गाधित्रिलाम्भानां मध्यत्रं वक्ष्ये
पादमेतत् ॥

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம்.

இனி த்ரிபுராந்தக தேவரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். த்ரிபுராந்தக மூர்த்தியானது, வலதுகால் ஊன்றியும், இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். (மூர்த்தி நிற்கும் முறையானது) ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம், என்று மூன்றுவிதமாகும். இவைகளில் (அங்கங்கள்) வணங்கியிருக்கும் அளவுகள், முறையே 3, 4, 5, அங்குலங்களாகும்.

இருகால்களின் பெருவிரல் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம் 14 அங்குலமாகும். குதிகால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம், (பெருவிரலின் மத்திய ஒதுக்கத்தில்) முறையே, ஸரிபாதி, 3ல் 1 பாகம், 4ல் 1 பாகமாகும். ஆபங்கம் முதலான 3 பங்கங்களுக்கும், புரஸ்ஸரத்திரத்தைக் கூறுகிறேன்,

சுஷ்ரு(உத்ஸேது)ஸ்ய வாமே நய நஷ்ஸிதாம்யோ(நய நாஞ்ஜநேவ)
நாஸா(வாமே)வ்ருதாம்தம்(ம்தெ) ஹ நாவாஉஷெஸ |
ஸவ்ருஷ்ஸ நாஸவ்ரம் து ஸவ்ரு(ஜேவ்ருஸவ்ரு)நாஸோ
வாஸோரு வாஷ்ரு ஷ்ரிதவாஷ்ரு ஸ்ரு(ஷ்ரு கெ வ) ||

ஸுஹம்ம ஸுத்ரம் ஸஹம்மஹுவெ(வ்ருதெ)
ஹ்ருஷ்ணெ(ஷ்ணீ)ஷஹ்ருவ்ருய(யெவ்ருய)நாஸிகா-
ஸ்ரோ(ஸ்ரெ) |
உஷ்ணீஷயோஹு(வாஷ்ணு)ஸ்ரஹ்ருயாஹ)ய்ருஹெவ ஸுத்ரம்
ஸ்ரும்வநீயம் ஹ்ருத(ய) ஹ்ருஸுத்ரு || ரு ||

தஷ்ரு ஸுத்ரா(ஸு)ஹ்ரு வாஹவாஷ்ரு
தஹ்ருகாயாஹ்ருயாம்ருஹ்ருந |
ததஸ்ரு ஸவெ(வெ)ஹ்ரஹ்ருயம் தஹ்ரும்
ஹ்ரும்ஸ்ரம் து நாஹோரு ஹ்ருஹம் ஸ்ரோஸு || சு ||

உச்சியிலிருந்து இடது கண்கோடி, இடது மூக்குக் கோடி, முகவாய்க்கட்டையின் இடது பக்கம், வலது ஸ்தநத்தின் கோடி, நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் பக்கம், ஊன்றிய காலின் குதிகாலின் பக்கம், இந்த இடங்களில் புரஸ்ஸூத்திரம் விழவேண்டும். இதற்கு, ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர்.

உச்சியின் நடு, நாஸிகையின் நுனி, குதிகால்களின் நடு, இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரம் விழவேண்டும். இதற்கு ஸமபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர்.

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, வாமபார்சுவம் 10 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் ஹிருதயமானது, அதில் ஸரிபாதி அங்குலம் (5) அளவு உள்ளதாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, நாபிமத்தியமானது 2 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து, வலது பக்கத்தில்

தத்ஶ ஸவெ(வெ) வதுஸ்ஸயொ நிம்(நி)
உஶுாயு(ஶுங) ஸாயபாம்ஶக(ம்)வாஶஜாநொ(ரி)।
ஜாங்தரம் ஶ்ரம்தரஶெவ ஶ்ரம்
ஸுத்ரம் வியெயம் ஸஶஹம்(ஶகம்) ஸ்யாஶ ॥ எ ॥

உஷ்ணீஷ(ஷ)வாஶெ நயநொஹ(நெஹ)நொஶ்ர
வாஹம்(ஹெம்)ஶகம்தஶஷ்ட நஸவ்வுஶெஶெ।
நாஹெஶ்ர வாஶெ ஶயஜாநுஸ்ரம்(ஶெயெ)
தத்தாஷ்டிவாஶ்ரெஹ்யி(தி)ஹம்ஶ ஸுத்ரு ॥ அ ॥

த்ரிஹம்ஶாம்ஶெ நஸம்யஸ்ரம் வெஶாவஷ்ட(ஷ்ட)ாநகம்
விஷ்ட।
வஸுவெ து ஷ்ஹிணம்ஹஷ்டம் ஸவாணம் நாஹிஷ்டுகு ॥
ஜெஸுத்ரஸம் வாய வாணஹஷ்டா வியீ(வயி)
யுயா।

யோநிமூலமானது 4 அங்குலத்திலிருப்பதாகும். . இடது முழங்கால் 1½ அங்குலமாகும். அல்லது முழங்கால்களின் நடுவானது 2 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக ஸூத்திரம் விழுவதற்கு ஸமபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர்.

உஷ்ணீஷத்தின் இடதுபக்கம், (உஷ்ணீஷம் — மூண்டாசு) கண், தாடை, இவைகளின் (இடது) வெளிப்பக்கம், ஸ்தநத்திற்கு வலது பக்கம், இரண்டு முழங்கால்களின் நடு, குதிகாலின் பக்கம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழுவதற்கு அதிபங்கம் என்று பெயர்.

அங்கங்கள் திரிபங்க லக்ஷணத்துடன் இருப்பதற்கு வைசாக ஸ்தானம் என்று கூறுகிறார்கள். பூர்வ ஹஸ்தங்களில் வலது கை அம்புடனிருக்கவேண்டும். அந்தக் கையானது தொப்புள் மட்டமாகவாவது, மேட்ரமட்டமாகவாவது இருக்கவேண்டும். இது பாணமுடைய வலது

நாலெஷ்ட நணிவங்ஸாம் தலெகோ நவிம்ஶம் ஶுரு ॥ ௩ ॥

விம்ஶம் ஶுரு ஶேவம் வாலெ(வா)கவிம்ஶதிலெ(ரெ)வவா ।
வாஶ்வுஶ்யுஶவோஹ்யாஶ்ச ச(ஷ்வோஶ்வாவ்)ம்தரம்
விதிரோ தூகு ॥ ௩க ॥

தவாரம் தலஷ்ட ஹஸ்தம் ஸ்யாச (தூ ய நூஹ ஹுஸ்தம்)
கக்ஷஸீலொஜ்ரதம் உதது ।
ஹிக்ஷ(ா)ஸ்ரு தூஸம் வாய தலிக்காயாஶ்ச ஶ்யுஶ(ச) ॥

தலஷ்டணிவங்ஸாகம் ஶ்யுஶம்(ஶ்யம்) ஷட் திரம்ஶம் ஶுரும் ।
(வஜ்ரதி ம்ஶாம் ஶுரும் வாவி)ஸ்வவிம்(தி ம்)ஶதிரெவவா ॥

ஜடாகூடகம் வாவி கிரீடகூடம் தூ வா ।
ஶெவஸ்ய வாஶவோஶ்வோ ஶுதூ உமாஶெவீ தி ஹம்பிகா ॥ ௩ச ॥

ஸவபூஷணகா ஶெவீ ஶ்ரூம்மாரவஷநாயிதா ।

கையின் எல்லையாகும் நாபியிலிருந்து அந்த (வலது) கை மணிக்கட்டு வரையில் (ஒதுக்கம்) 21, 20 அல்லது 19 அங்குலமாகும். பரஹஸ்தம், மத்திய ஹஸ்தம், இவைகளின் நடுவின் ஒதுக்கம் 2, அல்லது 3 அங்குலமாகும். 11

அந்த மூர்த்தியின் இடது கையில் தநுஸ்ஸு(வில்) இருக்கவேண்டும். அந்தக்கையானது, கக்ஷ (கமுக்கட்டு) மட்டமாகத் தூக்கியிருக்கவேண்டும். அல்லது கழுத்து மட்டமாகத் தூக்கி இருக்கவேண்டும். கழுத்தின் நடுவிலிருந்து, அந்த (இடது) கையின் மணிக்கட்டு வரையில் ஒதுக்கம், 36, (35) அல்லது 27 (37) அங்குலமாகும். 12

இந்த மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம், அல்லது கிரீடமகுடம் தரித்திருப்பதாகும். ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்தில், உமாதேவியானவள், திரிபங்க லக்ஷணத்துடனிருக்க வேண்டும். தேவியானவள், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொண்டு, ச்ருங்காரரஸத்தைக் காட்டும் முக

ஶ்யாமவர்ணா உமாதேவீ திவ்யாம்பரஸமந்விதா ॥ 15 ॥

த்ரிவாஹஸமரூபம் (ஶோ) தேவம்(வை) ராஜதேஹா
ஸமரூபை(ஶை)ர்மஹை: ।
ஸவர்ணாலங்காரஸம்யுக்தம்(ம்) திவ்யாபரணபூஷிதம்(ம்) ॥

சுபவர்ணாம் ஸ்ரிதம் வாமவாமம்
த்ரகுண்டிதம் ஸவ்யகரம் து(ஸ)வாணம் ।
சுபவர்ணயுக்தம் ஹஸ்தம் யதுரேவ யுக்தம்
ஸவ்யேஸ்ய வாஸ்தே ஶஶிபூயுக்தம் ॥ 16 ॥

[சுபவர்ணஹஸ்தம் யதுரேவ யுக்தம்
வாமே து வாஸ்தே ஶஶிவண்ணயுக்தம் ।]

இதி ஸாரஸ்வதீயே சித்ரகர்மசாஸ்த்ரே த்ரிபுராந்தக
லக்ஷணம் நாம த்வாவிம்ஶோத்யாய: ஸமாப்த: ॥

லக்ஷணத்துடன், பச்சைமேனியுடன், திவ்யாம்பரம் (சிறந்த ஆடை) தரித்து இருப்பவளாவாள். 15

திரிபுரஹர மூர்த்தியானவர், பவழம்போன்ற உடல் வண்ணமும், ராஜஸஸ்வபாவமுமுடையவராய், தக்க அங்க அமைப்புகளுடன், சிறந்த ஆடைகளையணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பவராவார். 16

திரிபுரஹர மூர்த்தியானது, வலது கால் ஊன்றியும், இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலது கையில் அம்புப், இடது கையில் வில்லுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். தலையில் இடது பக்கத்தில் இளம்பிறைச் சந்திரனுடனிருக்கவேண்டும். 17

ஸரஸ்வதிய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் த்ரிபுராந்தக லக்ஷணமென்னும் இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| அத த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாய: ||

அர்தநாரீஶ்வரலக்ஷணம் ||

அர்தநாரீஶ்வரம் தேவம் (ரவைவ) லக்ஷணம்
வக்ஷ்யதேऽஹம் |
ஏகாஹுஜம் த்ரயாஜீயாத் விவாஹாகுலயா
(கம்தாவா) விஹ: || க ||

ஸுஹஜ(ம்) ஸஹஜே(ஜம்) தா நேத்ர(வாரா:)ஸமத்ரம்
வாரோக்தவத் |
தக்ஷிணம் ஸ்வ(ஸ்வ)ஸ்திதம் வாமம் வாமவாமம் தா
கஞ்சிதம் || ங ||

ஸவ்யவாஸ்வாம் ஶிவம் வித்யாதாதேயெ வாவ்யதீ ஏதா |
வாமவ்யாவாரயொஸ்தாவி (ஹஸ்தயொஸ்து) ஸுலயம்
வாரஸ்ரம் தயா || ங ||

வாமவாமவ்யகராத்(ரம்)தேவ்யா: ஶிரஸி (வ்ருஷகே)
நிஷ்ஸகோ(கூம்)வ்யரு |

இருபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்.

அர்தநாரீச்வர லக்ஷணம்.

இனி அர்தநாரீச்வரரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, 4 கைகளுடனாவது, 2 கைகளுடனாவது செய்யப்படவேண்டும். ஆபங்க லக்ஷணத்துடனாவது, ஸம பங்கலக்ஷணத்துடனாவது இருக்கவேண்டும். நேத்திர (புரஸ்) ஸமத்திரமானது முன் கூறியதுபோலவேயாம். வலதுகால் ஸ்திதமாகவும், இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலது பாகம் பரமேசுவரனும், இடது பாகம் பார்வதீ தேவியுமாக இருக்கவேண்டும். பரமேசுவரனுடைய (வலது) கைகளில் உள் கை அபயஹஸ்தமாகவும், புறக்கை மழுவுடனும் இருக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில்

சுவாரம் வாஷ்வஸம்டஜுக்தம் வதுஹுஜிதி ஸ்யாதடு ॥ ச ॥

விஹுஜெ து விசேஷெண வாஷ்யுகு வாரம்
ஹவெசு ।
வாஹஸ்ரீஉணாநெயுக்தம் சிவஹுஷணஉக்ஷிணெ ॥
(வாரம் ஸ்ரீஉணாநெயுக்தம் உக்ஷிணம் சிவஹுஷணம்) ॥

சுயவாநுஷி(வி)யாநெந விஹுஜம் து விசேஷதஃ ।
வாஹவாரம் ஸ்ரீதம்வாவி உக்ஷிணம் கு ஞ்சிதம் ஹவெசு ॥

வாஹஹஸ்தம் ஸவாஷ்ப ஸ்யாசு த்ரிசூலயும் உக்ஷிணெ
கரெ ।
சுயவொக்ஷசிரொநுஷ்தம் வாஹகொவபுரஹஸ்தகம்
(ஹஸ்தஸ்யுகுவபுரம்) ॥ எ ॥

பார்வதீதேவியின் பூர்வஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது சிரஸ்ஸில் (விருஷபத்தின் தலையில்) வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பரஹஸ்தத்தில் புஷ்பம் இருக்கவேண்டும். 4 கைகளுடன்கூடிய மூர்த்தியின் லக்ஷணமானது இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 4

இரண்டு கைகளுடன் இருப்பதானால், விசேஷித்து, வரதஹஸ்தமானது (இடது கையானது) புஷ்பத்தை தரித்து இருக்கவேண்டும். அர்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் இடது பாகமானது ஸ்திரீகளுக்குரிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், வலது பாகமான சிவபாகம், சிவனுக்குரிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும். அல்லது, இரண்டு கைகளுடன் கூடிய மூர்த்தியானது வேறுவிதமாகவும் இருக்கலாம். 6

விசேஷித்து, இடதுகால் ஸ்திதபாதமாகவும், வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும். இடது கையில் புஷ்பமும், வலது கையில் சூலமும் இருப்பதாம்.

வாமம் உக்ஷிணம் ஹஸ்தம் தத்ரவாமம் விசேஷதஃ |
நயநாயு(ம்)மமாடெ ஸவ்யவாஸ்வெ து
ஸம்யுதெ || அ ||

[மமாடெ ஸவ்யவாஸ்வெ து நயநாயெ நஸம்யுதம் ||]

கர்ணாமம் ஸவ்யகர்ணெ து வாமகர்ணெ து வத்ரகம் |
ஶ்ரோணிஸ்தம்(ஞம்) ஸவ்யவாஸ்வெ து வ்யாவ்ரவஸ்
கூர்தாம்வாமெ || கூ ||

க்ரஹம்மெ(ந)து வாகுயுஷயுநாரீஸ்வரம் விஷ்ணுஃ |
உமையெ மமாடநாஸாக்ரே ஶ்ரீ(ஶ்ரீயெ)
வாமாம்ஸ்ரீ மமுகாஸ(கெ) || ம ||

ஶ்ரீவாஹிதம்(வதிதம்)ஸூத்ரம் தஸ்யாஸ
ஊகுஷக்ஷிணெம்மமுடெ |

அல்லது, இடது முழங்கையானது, விருஷபத்தின் தலையில் வைக்கப்பட்டும், வலது கையானது வரதஹஸ்தமாகவும் இருப்பதாம். விசேஷித்து அந்த ஹஸ்தமானது கபாலத்துடனிருப்பதாம்.

நெற்றியின் வலது பக்கத்தில் அரைக்கண்ணுடனிருக்க வேண்டும். 8

வலது காதில் குண்டலமும், இடது காதில் கர்ணபத்திரமும் (ஓலையும்) அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில், (இடுப்பிலிருந்து) ஶ்ரோணி பாகம் வரையில் புலித்தோலாடை உடுத்தியிருக்கவேண்டும். அர்த்த நாரீசுவர மூர்த்தியை, ஆபங்க லக்ஷணத்துடனாவது அமைக்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

உச்சியிலிருந்து, நடுநெற்றி, நாஸாக்ரமத்தியம், இடது கால் மணிக்கட்டு, இவைகளில், மத்திய ஸூத்திரம் விழவேண்டும். அதிலிருந்து வலது பக்கத்தில் கண் 1 அங்குலத்

தத்ஸூத்ராஸு வாஉகெ நாலெஉ(ர)ஞாரம் வாம்ஶாயும் உதடு ||

தஷ்ணாஸு வாஷ்ணு(ஷ்ணு தா) ஜெஷ்ணு ஊஶ்ரா(ஸு)
நீஷ்ரம் யாஶாம்ஶாயு |
வாஷாம்ஶாஷ்டயொநீஷ்ரம் தியம்ஶாயும்(ரூபிதம்)ஹவெஸு||

தத்தத்திலாஶ(தத்திலாஶெதா)ஹாலெகும் வாஷ்ணுயொஷ்ணு
உயுஜெ |
ஸுநுஸு ஶெஷம் தா தத்ஸ்வம் வம்ஶ்ரஶெவாரவஸு
கூரா (ஹவெஸு) || ரிகு ||

ஸவ்யாஸவெஶாரஶெரூஞ்ஜாஸ்யாஸு
ஸவ்யாஸவ்யம் வாஷ்ணி கூஞ்சிதாநெஸு |
வக்ஷாரெரா வா வாஹாஉயொ வாஹ்யஸவ்ய
ஹஷ்டம் வாஷ்வஸவ்யஹஷ்டாலயம் ஸ்யாஸு || ரிஸ ||

[ஸவ்யாஸவ்யம் ஶம்ஹாஶெரூதஜாஶ்ரம்
ஸவ்யாஸவ்யம் ஸாஷ்ணிதம் கூஞ்சிதம்ச |

திலிருப்பதாம். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் நாபியானது, 1 அங்குலமாம். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, பக்கத்தில் மேட்ரமூலம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். கால்களின் பெருவிரல்களின் ஒதுக்கம் 15 அங்குலமாகும். குதிகால்களின் மத்தியில் ஒதுக்கம், பெருவிரல்களின் மத்திய ஒதுக்கத்தில் 3ல் 1 பங்காகும். மற்ற அளவுகளெல்லாம், சந்திரசேகரருக்குக் கூறியுள்ளது போலவேயாகும்.

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, வலது பாதி பரமேசுவரனும், இடது பாதி பார்வதியும் சேர்ந்து ஒரேவடிவமாக இருக்கும் மூர்த்தியாகும். வலதுகால் ஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். 4 கைகளாவது, 2 கைகளாவது உடைய மூர்த்தியாகும். இடது கையில்

வசுவாரொ வா வாஹவொ ஹள தூ வாஹெ
ஹஹ்ஹெ வாஷ்ம் ஸவ்ஹஹ்ஹெஹயம் ஸ்வாஸ ||]

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகர்மசாஸ்த்ரெ சுய-நாரீஸ்வரலக்ஷணம்
நாம த்ரயொவிம்ஶோயாயாः ஸமாப்தः ||

புஷ்பமும், வலது கையில் அபயமும் இருக்கவேண்டும்.

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் அர்த்தநாரீசுவர லக்ஷணமென்னும் இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுய வதாவிம்ஶொயாயீ ||

கங்காஜெஶ்வரலக்ஷணம் ||

சுயாநா வியி.நா வக்ஷ்ய கங்காஜஸ்ய வியிம் தயா |
கிங்சுஹஜ்ஜதெஜ்ரதா ஹஷ்ஷாதஸ்ய ஸஜிஹிஃ || க || (?)

ஹஷ்ஶொஜிஹி தஸவபாஜ்ஜம் திரெத்ரம் வ வதாஹுஜ்ஜி |
ஜடாகுடஸம்யாக்ஷ வாஷொ(ஓ) வாஷாகஸம்யாதி ||உ||

யஜ்ரஸ்ரெத்ரவ(தெண)ஸம்யாக்ஷாத்ரீயஸஉநிதி |
ஶாவவத்ரஸ்ய(ஜ்ஞ)ஸவெ தா வாஶெ (தா)
உகுராநிதி || ங ||

உக்ஷிணெ க்ஷாரிகாவஸ்ரம் க்ஷளஉவஷ்ரவ்ரதஜ்ரதம்
(தம் தயா) |
உஉக்ஷெநா? ஸவ்ரஹஷ்ஷெ தா ஸவ்ரஹஷ்ஷம் வ்ரஸாரா-
யாகஈ (ரிதம்) || ச ||

வஜ்ய(ஶ்ரா) உஜ்ஜஸ்ய உஉரும் வ (உஉரெவ ஸவெ)
கங்காஜஉதுகி |

இருபத்தநான்காவது அத்தியாயம்.

கங்காளேசுவர லக்ஷணம்.

இப்பொழுது, கங்காளேசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை முறையுடன் கூறுகிறேன். ... ...

... ...

கங்காளமூர்த்தியானது, திருநீறு பூசிய உடலும், 3 கண்களும், சடைமுடியும், பூநூலும், உத்தரீயமும், பாதுகையும் தரித்திருப்பதாம். வலது காதில் சங்கபத்திரமும் (சங்கு வளையமும்) இடதுகாதில் மகரகுண்டலமும் அணிந்திருப்பதாம். வலது பக்கத்தில், (இடுப்பில்) உரையுடன் கத்தியும், அதன்மேலே இருக்கிச் சுற்றிய வெண் பட்டாடையுமுடையதாம்.

வாஶெ தூவரிஶணாமெ ஹம்ஶெ(ஸம்)வரிநியா-
வயெசு ॥ ரு ॥

உக்ஷிணம் வரஹஷ்ஷெந வஜ்ரவ்யாவாரிதம் யுதடி ।?
நாநாநாமஸாயுக்தம் சிஹ்யிசுவ்ரஹஸிதாநநடி ॥ சு ॥

வாஶெ தா ஸவிவாதும் ச ஹுதாரூவயரம் உதடி ।
ஹிக்ஷாஉ(டு)நொஶுவவ்யாஸஸவெவ்ரதநாயுவா ॥

உவீஹயரமாஜிசுநாநாவதூ(து)யராநிதடி ।
நீவீரிசியிருஸம்யுக்தம் கெரா(ரொ?)வ்ரவிரயா(ரெ?)
யுதா(தம்) ॥ அ ॥

கநகவருயாம்ருயா ஹ்ரம்ஶாரிக்தாவ்ரகொஷ்கா ।
வ்ரஹ்ய(க்ரு)ஷ்டம் வொதுரீயம் ஸ்யாசு நாநாஹுஷாஷி-
ரீயகா (விஹுஷிதம்) ॥ கூ ॥

... ... வலது கை தொங்கவிட்டு மிருப்பதாம். (கழுத்தின்) பின்பக்கத்தில் தண்டத்தின் அடிப்பக்கத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதாம். இவ்வித மிருப்பது கங்காளமூர்த்தியாகும்.

இடது பக்கத்தில், தண்டத்தின் உச்சியில், அன்னப் பறவையைக் கல்பிக்கவேண்டும். (தொங்கவிட்ட) வலது கையானது, மானின் முகத்தைத் தழுவியிருக்க வேண்டும். பல ஸர்ப்பங்களை அணிந்து, சிறிது சிரித்தமுகபாவத்துட னிருக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் பூதமானது, பலி பாத்திரத்துடன் இருக்கவேண்டும். பிக்ஷாடனமூர்த்தி யானது, ... யௌவநப் பருவமுடையதாம். 7

... ... நாநாவிதமான பக்ஷிகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பவராவார். முடிச்சு அவிழ்ந்த இடுப்பு வஸ்திரமும் சிதறிய (அல்லது அடர்த்தி

நாநாஹூஷா(வூஷ)ஸமாயுக்தம் நாநாஜீயா-
ஸமாயுதம் ॥ ௰ ॥

விஜாவாரெ ஹ்ருதவாரெநெத்ரா
வுடெயரெ தலத வாரவாஷ்டெ ।
ஹிகாபுஷ்ஜுரயும் நாஹிஸவெ
வெஷாஜுரும் ஸ்யாஷ்ய க்ரதுயுரெ ॥ ௰க ॥

[ஜுரடவாரெ நெத்ரெ வ வுடெ வாவ்யரெ தயா ।
வாரவாஷ்டெ வ ஹிக்காயா ரயெ நாஹெஷ்ட ஸவ்யகெ ।
வெஷாஜுரும் ஹவெந்ரயுஸுத்ரம் ஜுஹ்ரஸ்ய ரயுராஸ॥]

வாஷாஜுஷ்டவயொரபுயெ ஷ்ரதுஜுரஜுஷாஹ்ரதம் ।
வயொஜ்-ராநொஷ்ட ரயெ த வ்ருஞ்ஜரம் வாஷராஜுரு ॥

கடகாயொ(கொஷ்டு)ஜுவம் ஹஸ்தரயஷ்டெரா(யஷ்டாஸ)
நாஹிஷ்டகு ।

யாக இல்லாத) முடிமயிரு முடையவராவார். மோதிரங்கள், நழுவிய முழங்கை வளை, சிறந்த உத்தரீயம் (மேலே போட்டுகொள்ளும் அங்கவஸ்திரம்) நாநாவித ஆபரணங்கள், நாநாவித புஷ்பங்கள், இவைகளையணிந்து, பலவிதமான விளையாட்டுக்களையுடையவராவார். 10

நெற்றி, கண், மூக்கு, உதடு, இவைகளின் இடது பக்கம், நடுக்கழுத்து, நாபிமத்தியிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரம் விழ வேண்டும். (அதன் கீழே) குஹ்யமத்தியிலும், (பாத மத்தியிலும் மத்திய ஸூத்திரம் விழவேண்டும்) 11

கால் பெருவிரல்களில் நடுவின் ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். முழங்கால்களின் நடுவின் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். 12

கடக ஹஸ்தமாகவும் ஊர்த்துவ முகமாகவும் இருக்கும்

தஷைவ உணிவஸொஹ்ஹஸாஸ வக்ஷஷாஜ்ஞயு ||

தத்தாஸ்ஸ்ரூ நுஸ்ரூவாஹஸ்ஹ்ஹஸ்ஹாம் வக்ஷஸாத்ரகு |
ஸ(த)க்தயாரஹிதஹ்ஸ்ஹ(ஸ்ஸாஸ)வாஸ்ஹம் ஸ்ஸவாஸ்ஸ்ரூகு ||

தஸ்ஹ்ஸ்ஹணிவஸுாயஃ கூக்ஷ்ரூஸ்ரூ உயஸம்ஹவெஸ |
நாஹெஹ்ஸ்ஹ நுணிவஸுாஹ்ஹம் ஸ்ரூவாஷ்டாயிகவஜ்ஜிகு || ௬ || ||

வாஸ்ஸ்ரூ உயுஸவாஹெரூஹ்ஹ ஸ(ஹ்ஹொஸ்ஸ்ரூவ)ஹ்ஹாம் ஸஷ்ட
நீவ்ரகு |
கங்காஹ்ஹ்ரூ தஹஹ்ஹ்ஸ்ஹம் ஸ்ரூஸ(கங்காஹ)ஷ்ரூ தி கீ தி ரூ தம்(ஃ) ||

(தஷைவ)கக்ஷஸீஸம் வா(ஸாஹ்ஹம்) தஸ்ஹ்ஹாஸ்ரூ
ஸஸ்ரூஹ்ரூ தகு |

கையானது, (வலது பக்கம் உள்கையானது) கீழே தொப்புள் மட்டமாக இருக்கவேண்டும். அந்தக் கையின் மணிக் கட்டின் உச்சியானது, வயிற்றிலிருந்து 5 அல்லது 6 அங் குலம் ஒதுக்கமுடையதாம். அந்த விலாப்பக்கத்திலிருந்து, நடுக்கையின் உச்சி வரையில் நடுவிலுள்ள ஒதுக்கம் 5 அங்குல மாகும். வரதஹஸ்தமானது (இடது கையானது) பக்கத் தில் வலது கை மட்டத்திற்கு ஸமமாகவும், ஒதுக்கத்தில் 2 அங்குலம் குறைவாகவுமிருப்பதாம். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் கீழ்த்தலமானது வயிற்றின் மேல்தடத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாம். நாபியிலிருந்து, மணிக்கட்டு வரை யில் ஒதுக்கம் 18 அல்லது 19 அங்குலமாம். வெளிக்கை உள்கை இரண்டுகளின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம் 7 அங்குல மாகும். இந்த மூர்த்தியானது, கங்காளத்தை (கங் காளம்—வாத்திய விசேஷம். உடுக்கை போன்ற பெரிய வடிவமுடையது) கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகும். அதனாலேயே இந்த மூர்த்திக்கு கங்காளர் என்று பெயர். 16

அந்த மூர்த்தியின் கையின் நுனியானது, அதன் கக்ஷ மட்டமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். (கக்ஷம்—கக்கம்) தோர்

ஶொஶூலுறூ நுணிவெஸாஷ்டம் ஸிம்வஸ்ய தூ ஶுவம்
ஹவெசு ॥ ௩௭ ॥

வதூஉூவஶொ வாவி ஓஸநாஷ்டம் வா ஸ்ரூயொஶு ।
வெஷ(ஷெவ)ஸ்ய (தூ) ஸ்ரீ ஹாமெகம் வதூஹூமெக-
ஶெவ வா ॥ ௩அ ॥

ஹூதரூலொஷயம் கூயபூசு சுநூஹூதொஷயஸ்ய தூ
(யம் தஶா) ।
தக்ஷணூஷ்டஸம் வாவி ஹங்கம் வாஹூஷ்வபூகடு ॥

தஷொ(தஷாஷ்ஸ்ரா)வரி நிக்ஷேஹ்ய(வ்ரம்) வொக்ஷணம்
ஹாஜநம் ஸ்ரூவடு ।
வதூஷ்டாலெந ஸம்யூக்ஷம் ஹூதரூவஷ்ரூணகடு ॥

வாஶெ ஹூதஷ்ஸிதம் வொக்ஷூஹயொः வாஷ்ரூயொः
ஷ்ஸியாः(ஷ்ஸியः) ।

மூலத்திலிருந்து (தோர்மூலம்—கையின் அடிப்பக்கம்) மணிக்கட்டு வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். ஸ்தநாந்தமானது, 14 அல்லது 13 அங்குலமாகும். ஸ்வாமியின் பக்கத்தில் பூதவடிவத்தை கல்பிக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது, ஸ்வாமியின் உயரத்தில் 3ல் 1 பங்கு, அல்லது 4ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். அந்த பூதத்தை அடுத்து இருக்கும் பூதமானது, அந்த பூதத்தின் காது மட்டம் முகவாய்க்கட்டை மட்டம், அல்லது தோள் மட்டமான உயரமுடையதாம். அந்த பூதத்தின் வாய்க்குமேலே, பொக்கணம் என்னும் பாத்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பூதத்தின் அளவை, சதுஸ்தாளமாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். 20

பூதமானது இடது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் ஸ்திரீகள் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக

ஸவம் கங்காஹ்ரீவம் ஸ்யாத் ஸெஷஶீஹ்யம்
விசக்ஷணெஃ ॥ உக ॥

சுயாஹிஸ்ரோ ஊவீஹிரவி ஸவவ்யாகுரெ ஸ்ரகு
ப்ரஹாகுரு
ஹரிதம் ஹரிதம் ஹி ஸவ்யம் ப்ரஹரகா ஸரவ்யம்
து ஸம்காரகம் வெ ।

ஸவ்ருஹஷ்ஸாதுரம் தந்நூவம் வாகுங்காஹ்ரஹ்ஸம்
விக்ஷணாம்ஸ்ரு ஶீரும் ஹ்ரஹணஊஹயம் ஹணும் து
ஹஜ்ஜஸொ நியாயஃ ॥ உஉ ॥

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகர்மாஸ்ரெ கங்காஸ்வரூபலக்ஷணம்
நாம அதுவிம்ஶொஉத்யாயஃ ஸமாப்தஃ ॥

கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஸமர்த்தர்கள் ஊஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ... 22

ஸாரஸ்வதிய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் கங்காலக்ஷணமென்னும் இருபத்தி நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| அத வக்ஷ்யாமி பிக்ஷாடநலக்ஷணம் ||

பிக்ஷாடநலக்ஷணம் ||

அத்ர நா ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி பிக்ஷாடநமுத்தமம் |
சதுர்புஜம் த்ரிநேத்ரம் ச கிஞ்சித்ஸ்மிதநாஸிதம்
திகம்பரம் || க ||

ஸவபுராயுங்காரஸம்யுக்தம் வாமே வாமாங்கஸம்யுதம் |
கூஜிதம் (தக்ஷிணம்வாமம்) வாமபாதம் து ஸுஸ்திதம் ||

(பிக்ஷாடநயாம்) ஏவம் ஜடாமண்டநயுதம் |
விநேதம் வா ஜடாஹாரம் ஸவபுராயுங்காரஸம்யுதம் ||

தக்ஷிணம் து கராக்ரம் து ஊருபர்யாவாரஸம்யுதம் |
தத்வாமே பரஹஸ்தாக்ரம் (ஸ்தம் து) ஊருமுகயுதம்
லவெசு || ச ||

இருபத்தி ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

பிக்ஷாடந லக்ஷணம்.

இப்பொழுது, பிக்ஷாடந மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், சிறிது சிரித்த முகமும், உடையதாகும். திகம்பரமாக இருக்கும். (திகம்பரம்-வஸ்திரம் தரிக்காமலிருப்பது) ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கும். கால்களில் மிதியடியுடனிருக்கும். வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும், இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருக்கும். 2

பிக்ஷாடந வேஷம் பூண்டு இருக்கும். ஜடாமண்டலத்துடனாவது, விறிந்த சடைகளை யுடையதாகவாவது இருப்பதாம். ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாம். வலது கையால் மானைத் தழுவிக்கொண்டிருப்பதாம். வலது பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கை வைத்திருப்பதாம்.

கபாலம் வாஹஸ்தம் ஸ்யாத் ஸவரே விம்ஹயாரிணீ |
ஸஹஜயுதம் வாமம் ஜுஜுஷாஸமயுதம் து
வாமவுவத் ॥ ரு ॥

[ஸஹஜயுதம் வாஜுஷமயுதம் து வாமவுவத் |]

கபாலோபெதஹஸ்தஸ்ய வ்யஷ்டிதஹாவிஸீகே |
தலஸ்தா(ஸ்ர)ணிவங்காஶ்ச(ஶ்ச) நாஹிமயெ(நாஹிமயம்)
கயாம்ஶகே ॥ சு ॥

ஶாம்ஶயும் வா விஶேஷேண ஶேஷஸம்(மிஹம்)
வாரோக்தவத் |
கம்காஜவெயாக்தாமெபுண ஹஸ்தவிந்யாஸஸீகே ॥

ஶயாடமயெவ்யய நாஸிகாமெ
zயரே ஸவெவ்யய(ஸவெ)ஹிக்ஷயாஶ்ச (மஹைவ) |

இடது உள்கையில் கபாலத்தையும், இடது பரஹஸ்தத்தில் மயில் தோகையையும் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாம். ஹஸ்தவிந்யாஸம் அளவுகள், கங்காள மூர்த்திக்குக்கூறிய படியேயாகும்.

பிக்ஷாடந மூர்த்தியானது, ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனிருக்கவேண்டும். அதன் பாதாங்குஷ்டங்களின் மத்திய அளவானது, முன்பு (கங்காளருக்கு) கூறப்பட்டிருப்பது போலவேயாகும். கபாலத்தை ஏந்தியிருக்கும் கையின் பின்பக்கத்திலிருந்து நாபிமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். விசேஷித்து 10 அங்குலமாகவும் இருப்பதாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கொள்ளவேண்டும். ஹஸ்தவிந்யாஸம், ஒதுக்கம் முதலியவைகள், கங்காளருக்குக் கூறியதுபோலவேயாம். 7

நடுநெற்றி, நாஸிகாக்ரம், உதட்டின் வலதுபுறம், கழுத்தின் வலது பக்கம், ஹிருதயத்தின் வலப்பக்கம், நாபியின்

ஸவெ₃த (தூ) ஹ₃ நூய(ய₃ெ) நாஹிஸவெ₃
ஸ்ரீதஸ₃ வாடஸ₃ தூ ஹ₃ஹ₃ய₃ெ ॥ அ ॥

உதி ஸாஹ₃ தீயெ சித்ரகர்மாஹ₃ ஹிக்ஷாடநலக்ஷணம்
நாம வஹ₃விம்ஸோஹ₃ய₃ாய: ஸமாப்த: ॥

வலது பக்கம், ஸ்திதபாதத்தின் மணிக்கட்டின் மத்தியமம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழவேண்டும். 8

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடந லக்ஷணமென்னும் இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| அத ஷஷ்஠ோঽத்யாயः ||

காலநாஶநலக்ஷணம் ||

அதாதः ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி காலநாஶநலக்ஷணம் |
நாநாஹஸி (ஜ்வலந்) நயநஸமாயுக்தம் த்ரிணேத்ரம் ச
சதுர்புஜம் || க ||

நநாநம் ஏகாம்ஶம் வா ஹ்ரஸ்வாஜ்ஜாலுஶாவி வா |
ஆஶாஜாலுஶாநம் வா ஸூத்ரூபாநம் விதீயதெ || உ ||

உஜ்ஜதம் தக்ஷிணம் வாமம் வாமம் ஸுஸ்தி தகுஞ்சிதம் |
லலாடஶ்யாஹ்ஸவெ து நீக்வா ஸாஷ்டா(வாஶா)ஷ்டகம்
யவம் || ங ||

தஸ்யாத்து தக்ஷிணாஸவ்யவுடாதெ ஸவ்யாம்ஸ்ரி
வாஸ்ரிகாநு |
தஜ்ஜாஸ் கலாம்ஶுலும் தெவ ஶ்யுஸுத்ரம்
ப்ரலம்பயெஸ் || ச ||

இருபத்தாறுவது அத்தியாயம்.

காலநாசன லக்ஷணம்.

இனி காலநாசன மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, கோபத்தால் அனல் வீசும் 3 கண்களும் 4 கைகளுமுடையதாகும்.

ஸூத்திரமானது, 9 அங்குலம், 10 அங்குலம், 8 அங்குலம், அல்லது 12 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (?) வலதுகால் தூக்கியும், இடதுகால் ஸ்திதமாகவும் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

லலாடமத்தியிலிருந்து வலதுபக்கத்தில் 8 யவை (1 அங்குலம்)யிலுள்ள இடம், வலது கண்கோடி, வலது நாஸிகையின் கோடி, வலதுகாலின் குதிகால் நுனியி

[தஷ்ணாக்ஷிணெ தூாம்தெ வாடாம்தெ
ஸவ்வாவ்ஹிகாக் ।
கூர்ணாக் கர்ணாம்மூலாஞ்ச வ உய்வஸூத்ரா
ஆயாம்வயெக் ॥]

தஸ்ஸூத்ரூாவாகெ நாஸெ: ஸாத்ரூாஷ்ரூம்தாரகம் ஷ்ரூதடு ।
தஸ்ஸூத்ரூாக் யொநிஸூலாஞ்ாக்(ஞ்ம்) ஸவெ
வெஷயாஞ்ாடு ॥ ரு ॥

ஸூத்ரூாக் ஜாநொஷ்ரு உயெ தூ நஞாம்மூலுதி
ஷ்ரூதடு ।
கடுர்மூஸ்ரு ஸஸொஷ்ரூது(தூஜ்ம்) உஷ்ரூதாம்வெரு
ஜாநூகடு ॥ சு ॥

ததொஸ்ரூக்ஷ்ரிகம் (ரூம்ஹ்ரூஸ்ரிதம்) ஜம்வாநீவ்ரூம்
ஷ்ரூதும்மூரூம் ஸவெக் ।
ஸவ்வஹ்ஹ்ரெ தூ ரூஸூரூம் ஷ்ரூக் வாகம் வரூஷஸூவிகடு ॥

லிருந்து 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், இவைகளில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (4)

அந்த மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் நாபிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, யோநிமூலம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, ஜானு (முழங்கால்) மத்தியம்வரையில் ஒதுக்கம் 9 அங்குலமாம். தூக்கப்பட்ட (வலது) காலின் முழங்காலானது, இடுப்பளவு தூக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக் காலின் பாத தலமானது உயரத் தூக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த பாத தலத்திற்கும் (ஸ்தித பாதத்தின்) முழங்காலுக்கும் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும்.

வலது கையில் சூலமும், வரதஹஸ்தமான இடது

சுவரெ வாஸுரம்(3) ஸவெ நாமவாஸம் து வாஸகெ ।
ஹஸுவஸுவஹஸ்தம் வா உஷ்ணீஷொஜ்ரதவெவ வா ॥ அ ॥

சுயொஜுவம் ஸவெசு ஸுஸுரும் ஜ்ரஜம்(ஸ்ரதம்) வெவெ
காஸுஷாஹகெ ।
நாஸிஸுத்ரஸம் ஸுஸீஹஸ்தாஸ்ரம்
தசுவ்ரவக்ஷ்ரதெ ॥ சு ॥

உணிவஸுசு(ஸும்) வாஸ்ரபுஜ்ரசு ஜ்ர(சு)ஜுரம் து
கஸுரம்ஸுரு ।
ஸவ்தஜுரம்ஸுரும் வாவி ஹ்ரஷ்டாஜுரம்ஸுரும் து வா ॥

கணபுவெஸ்ரவ்ரபுஸம் ஸ்ரொக்தம் ஸுஸ்ரொவெத
கஸுரஸ்ரகு ।
தத்தரசு உணிவஸுசு கணபுரஜுசு ஜ்ரம்தரம் தஜா ॥

வதுவிம்ஸுதிரத்ரம் வா வஜ்ரவிம்ஸுதிரெவ வா ।
வரஹஸ்தவயொஜ்ரா(யெவா)வி கடகம் தசுவ்ரஸுயநெ
(ஸ்ரஸாஜ்ரதெ) ॥ ஊ ॥

கையில் ஸுசி முத்திரையுமிருக்கவேண்டும். சூலம் பிடித்திருக்கும் வலது கையானது, ஹலபல்லவ ஹஸ்தமாகவும் உஷ்ணீஷோத்ருதமாகவும் இருக்கவேண்டும். அந்தக் கையிலுள்ள சூலமானது, அதோமுகமாக (கீழே நோக்கியிருக்கும்படி) பிடிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஸுசிஹஸ்தமான இடது கையின் நுனியானது, நாபிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டானது, விலாப்பக்கத்தின் நடுவிலிருந்து, 16 அங்குலத்திலிருக்க வேண்டும். (10)

சூலத்துடன்கூடிய கையின் நுனியானது காது உச்சி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டு கர்ணாந்தம் இவைகளின் நடுவில் ஒதுக்கம் 24 அல்லது 25

தொஷ்ஸம் கடகாஶ்ரம் து ஶுஞ்தரம் வாஹுமாம்ஶுடி ।
ஶுஶுடிஷ்ணெவக்ஷுஶுயுக்ஷா(உயுயெக்ஷி)
ஸவ்யுவாஶ்வுகெ ॥ கரு ॥

ஹிக்காயாஃ ஸவ்யுவாஶ்வெ து வாஹுஷ்டா நா(நாஸா)ஶ்ரு
உக்ஷிணெ ।
நாஹிஶ்யாம்ஶுயாஸ் ஸவெ வாஹுஶ்ரெ(ம்)
ஷலம்ஶுடி ॥ ரிச ॥

ஷ்டிதாம்ஹிகுலிவுஶ்யம் ஸ்யாஸ் ஸுத்ரூபாநம்
வியீயதெ ।
ஹஷ்டிநீஷ்ரூபாணாநி வுலிவுவஸ் வியிநாயுநா ॥

[ஸவெம்ஶுரெ நாஹிஶ்யாஸ் வாஹெ ஶ்ரெஸ்
ஷலம்ஶுரெ ।
ஷ்டிதஶுஷ்ஷஸ் உயெ ச ஶ்யுஸுத்ரம் வியீயதெ ।
ஹஷ்டநீஷ்ரூபாணாநி வுலிவெஶுதுவியிநா ஸவெஸ் ॥]

அங்குலமாகும். பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும் கடகாபரணத் துடனிருப்பதாம். அந்த கடகங்களின் உச்சியானது, தோள்ப்பட்டைக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். கடகம் தோள்ப்பட்டை இவைகளின் மத்தியில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும்.

நெற்றியின் வலதுபக்கம், சக்ஷுர்மத்தியம், ? கண்ணின் வலதுபக்கம், கழுத்தின் வலதுபக்கம், இடது ஸ்தநத்திற்கு வலதுபக்கம், நாபி மத்தியத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் 1 அங்குலத்திலுள்ள இடம், விதையிலிருந்து இடது பக்கத்தில் 6 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஸ்திர பாதத்தின் கணுக்கால் நடு, இந்த இடங்களில், மத்திய ஸூத்திரம் விழவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹஸ்தநீப்ரமானமானது, முன் கூறப்பட்டிருப்பது போலவேயாகும்.(15)

தஷம்ஶுஷ்கரு(தத்தஷம் காரு)ஹாரஷயெ நுஹெஶொஶ
(நுஹ்யுரளஷ)ஶுவாநிது |
ஜடாகூடஸம்யுக்தம் விஶுஶாஜ்ஜ ஹயாநகு || ௩௬ ||

சுயஹ்லாச காருரூபம் து கெஶம் து
ஹுவிகீணுகு |
ஊர்ஜ்வு(உமுயு)ஜம் ரக்தஶெவ ஹ்யாச சுயஹ்லம்
வாஶஹஸம்யுது || ௩௭ ||

வாஹாக்ரூம்தாநிதம் வாஹாய(ய)ஹ்லாஉக்தஶய(ரவ)
ரளஷ்ரகு |
ஶொஷஶுஹ்ரு வியாதவுஶ்ஜ்வுதுஜ்ஜுருக்ஷணு || ௩௮ ||

உதி ஹாரஹ்வதீயெ சித்ரகர்மணி காலநாசநலக்ஷணம்
நாம ஷட்விம்ஶொத்யாய: ஸமாப்த: ||

காலஸம்ஹார மூர்த்தியானவர், காலை காலனுடைய மார்பில் வைத்துக்கொண்டு, பயங்கரமான முகமும், ஜடா மகுடமும், பவழமேனியுங்கொண்டு, பயங்கரமான ஸ்வரூப முடையவராவார்.

அந்த மூர்த்தியின் காலடியில், காலாலுதைக்கப் பட்டும், விரிந்த தலைமயிரும், கீழே விழுந்து உருண்ட ரத்ந கிரீடமும், கையில் பாசமும், பயங்கரமான முகமுமுடைய காலனைக் கல்பிக்கவேண்டும். மற்ற அங்க பிரத்தியங்க லக்ஷணங்களை ஊஹித்துச் செய்யவேண்டும். (18)

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் காலநாசன லக்ஷணமென்னும் இருபத்தியாறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| அத வஸ்துவிம்ஶொ ஧்யாயஃ ||

கெஶவார்ய லக்ஷணம் ||

அத ஸ்தா நா ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி கெஶவார்ய லக்ஷணம் |
ஸ்தாநகம் ஸமபாதம் ஸ்யாத் ஸ்ரீவத்ஸஸமப்ரபம் || க ||

ஸுஹயம் ஶக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வாமஶ்சாபி(ஶ்ச) ஸ்ரீதம் கரம் |
வரெ ஸவ்யகரெ டம்கம் வாமெ ஶம்வயரம் கரம் || உ ||

கதரீதஶயள ஹஸ்தள ஸவ்யாஹரணலம்ஷிதள |
[தலஸ்தள கதரீயுக்தள ஸவ்யாஹரணலம்ஷிதள |]
ஜடாகிரீடவிஸுள ஶள (ஸுஶ்ரீ) ஸவ்யாஹரண
லம்ஷிதம் || ங ||

வாமெ பீதாம்பரொவெதம் ஸவெ வ்யாவ்ராஜிதம்
ஸவெஶ |

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கேசவார்த்த லக்ஷணம்.

இனி கேசவார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இரண்டு பாதங்களும் ஸ்தாநகமாகவும் ஸமபாதமாகவும் இருப்பவைகளாம். நேராக உயர்ந்து ஸமமான சரீரமுடையதாகும். வலதுகை அபய ஹஸ்தமாகவும், இடதுகை துடையில் வைக்கப்பட்டுமிருப்பதாம். வலது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் பரசுவும், இடதுபக்கம் பரஹஸ்தத்தில் சங்கமுமிருப்பதாம். அந்த இரண்டு கைகளும் கர்த்தரீ முத்திரையுடையவைகளாகும்.

கேசவார்த்த மூர்த்தியானது, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலதுபக்கம் சடையும் இடதுபக்கம் கிரீடமும் தரித்திருப்பதாகும். இடதுபக்கத்தில் பீதாம்பரமும், வலது

ஶுஶுபெ நயநாயஶ் ஸ்யாஶ் ஸவ-ஶுக்ஷண
ஸம்யுதெ ॥ ச ॥

வாரெ ஸஸ்யாம்கூரூரூஹம் ஸ்யாஶ் ஸவெ ஸ்ஃபிக
ஸஜிஹெ ।

ஶுஹரூரூஹவெஶ ... ... ஸவ்யகெ ।

[ஹரூரூக்ரூதிஹ-வெஸ்ஸவெ வாரெ விஷ்ணுக்ரூதி
ஹ-வெஶ் ।]

ஸநூதூநாம்(ஶுக்ஷணம் தூ) வம்ஶுரெவரூவஶ்
கூரூரூ(ஹவெஶ்) ॥ ரு ॥

ஜடாகிரீடஹயொரூவஸ்ஸ
ஶ்ரவாஹஸவ்யாம்கூரூவணஶுயொரூள ।
ஹாரூரூஜுவஶ் ஹூஷணஸவ்யவாஷ்ரெ
ஹரெரூரூம்காரூ ... வ்யவாஷ்ரெ ॥ சு ॥

பக்கத்தில் புலித்தோலும் தரித்திருப்பதாகும். நெற்றியில் வலதுபக்கத்தில் ½ கண்ணுடனிருப்பதாகும். ஸகல லக்ஷணங்களும் பொருந்தியிருப்பதாகும். அந்த மூர்த்தியின் இடதுபக்கமானது, பயிர்ப்பச்சை நிறமாகவும், வலது பக்கம் ஸ்படிக வர்ணமாகவுமிருப்பதாகும். வலதுபக்கம் சிவன் வடிவமாகவும், இடதுபக்கம் விஷ்ணுவின் வடிவமாகவுமிருப்பதாகும். இங்கு கூறப்படாத லக்ஷணங்களை சந்திரசேகர மூர்த்திக்குக் கூறிய லக்ஷணத்தைப்போல கொள்ளவேண்டும். (5)

இந்த மூர்த்தியானது, ஒரு பக்கம் சடையும், மற்றொரு பக்கம் கிரீடமும் சேர்த்து தரித்திருப்பதாகும். வலது பக்கம் பாதியுடல் ஸ்படிக வர்ணமாகவும், இடது பக்கம் பாதியுடல் பயிர்ப்பச்சை நிறமாகவும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதாகும். வலது பக்கத்தில், சிவனுக்குரிய அலங்காரங்களை

[ஜடர்கிரீடஉயயொமவஸும்
ஸவஸ்யாம்கூரஷ்ஸாபிகவணபுயொமடு ।
ஹரராஜ்வஸ ஸுஷிதஸவ்யுஹாமம்
ஹரெரரும்காரகவாஹாமடு ॥]

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகர்மணி கெஶவார்ச்சநலக்ஷணம்
நாம ஸப்தவிம்ஶோத்யாயः ஸமாப்தः ॥

யும், இடது பாகத்தில், விஷ்ணுவுக்குரிய அலங்காரங்களை யும், சேர்த்து அணிந்திருக்கும் மூர்த்தியாகும் (6)

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் கேசவார்ச்சநலக்ஷணமென்னும் இருபத்தேழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| அத சுவஷ்டாவிம்ஶோऽத்யாயः ||

ஸதாஶிவாஸந லக்ஷணம் ||

சதுர்ஹஸ்தம் த்ரிணேத்ரம் ச ஜடாகுடஸமந்விதம் |
தக்ஷிணாலயம் ஹஸ்தம் வரதம் வாமஹஸ்தகம் || க ||

கடகம் வா வியாதவ்யம் ஸவபூஷணபூஷிதம் |
ஹரிணவரதாபீயுக்தௌ வாமதக்ஷிணஹஸ்தகௌ || உ ||

ஶய(ர)நம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் ப்ரலம்பிதம் |
உமாஸஹிதவக்ஷ ஶேஷம் ஸவபும் யுக்த்வா
ப்ரயோஜயேத் || ங ||

மௌலீ தத்தாரமிவம்(தத் ஸாரமிவா)ச வர்ணிதம்
ஸ்யாத் ஸதாஶிவாஸநம் || ச ||

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

ஸதாஸந லக்ஷணம்.

ஸதாஸந மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், ஜடாமகுடமும் தரித்து, வலது கை அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கை வரதஹஸ்தமாகவும் இருக்கவேண்டும். இடது கையானது, கடக ஹஸ்தமாகவும் இருப்பதாம். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். பார்சுவ ஹஸ்தங்களில் இடது கையில் மானும், வலது கையில் மழுவும் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாம். வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டுமிருப்பதாகும். மற்றவைகளை ஸோமாஸ்கந்தருக்குக் கூறியிருப்பதைப் போலவே யுக்தியாக அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். (3)

இந்த மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் ஸர்வலக்ஷணமும் பொருந்தியிருக்கும்படி கௌரீ மூர்த்தியை கல்பிக்க வேண்டும். இத்தகைய லக்ஷணங்களுடன் கூடிய மூர்த்தியே, பூஜிக்கத்தக்க ஸதாஸந மூர்த்தியாகும்.

வாஸாம்ஹ்ரகாரும்விதஸெவ்ஷஸவ்வெ
வாஷஸாயாநஸஹ்ய ஹயம் து ஸவ்ய |
சுவஸவ்ய ஹஸ்தஸவரஷம்வ்யவஸ்தவ்ம்
ஹஜ்ஜஜாம்காம்கஹீஸுவாஸநம் ஸ்யாசு || ரு ||

[வாஸாம்ஹ்ரகம் ரும்விதஸெவ ஸவ்யம்
வாஷம் ஸயாநம் சுவஹயம் து ஸவ்ய |
ஹஸ்தம் வரஷம் ஸ்யாஷஹயம் ச வஸ்தவ்ம்
ரூஹஜ்ஜயுக்தம் து ஸுவாஸநம் ஸ்யாசு ||]

இதி ஸாரஸ்வதீயே சித்ரகர்மணி ஸுவாஸநலக்ஷணம்
நாம சுஷ்டாவிம்ஸோ ஸ்யாயஃ ஸமாப்தஃ ||

இடதுகால் தொங்கவிட்டும், வலதுகால் மடக்கிப் படுக்கையாக வைத்தும், பூர்வ ஹஸ்தங்களில் இடதுகை வரத ஹஸ்தமாகவும், வலதுகை அபய ஹஸ்தமாகவும், இருப்பதுடன், ஆபங்க லக்ஷணத்துடன் இருப்பது ஸுகாஸநமூர்த்தியாகும். (5)

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் ஸுகாஸநலக்ஷணமென்னும் இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

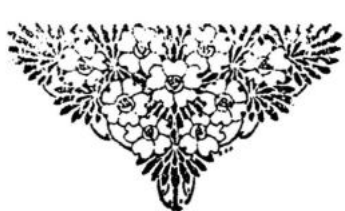

|| சுய ஹகொநதிரம்ஸொயூாயஃ ||

மஜ்ஜாயரலக்ஷணடு ||

சுதஃ வரம் வ்ரவக்ஷ்ராதி மஜ்ஜாவதாரயரஸ்ய
லக்ஷணடு |
ஸுஸ்ஹிதம் உக்ஷிணம் வாஹம் வாஹவாஹம் து கூஞ்சிதடு ||

வாஹாயுவ உநம் வக்ரம் ஸ்ரா(ஸா)வீக்ரதசரீரகடு |
உக்ஷிணம் வரஹம் ஹஸ்தம் வாஹாலிம்மம்து(வாஹம்ச)
லயஹஸ்தகடு || உ ||

உக்ஷிணம் வரஹஸ்தம் து உஷ்ணீஷஉயஸொக்ரதடு |
ஜடா(யாம்)ஜாநுஹவீம் ப்ரக்ஷாரயஸ்ய்து(ஸம்ஸ்ரிதஸ்ரு)
விஸொஷதஃ || ரு ||

சுவரம் கதபுரீஹஸ்தம் தலஸ்தம் ஹரிணீயரு |
வாஹுஸீகரரூபம் து வரஹம் ஷெவஹுவாஸ்ரிதடு ||

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கங்காதர லக்ஷணம்.

இனி கங்காதர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் வலதுகால் ஊன்றியும், இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாம். (1)

முகத்தின் வலதுபாதி வக்ரமாகவும், சரீரம் சிறிது சாய்ந்துமிருப்பதாம். வலதுகை வரத ஹஸ்தமாகவும், இடதுகை அபய ஹஸ்தமாகவும் இருப்பதாம். வலது வெளிக்கையானது, நெற்றி மட்டமாகத் தூக்கப்பட்டிருப்பதாம். ஜடாமண்டலத்தில் கங்கையைத்தாங்கிக் கொண்டு, நின்ற வடிவமாக இருப்பதாம். இடது பக்கம்பர ஹஸ்தமானது, கர்தரீ முத்திரையுடன் மானை ஏந்தியிருப்பதாம். உள்ளங்கையின் நுனியானது, முழங்கை மட்டமாக இருப்பதாம். வரத ஹஸ்தமானது

ஸஉலஜ்வஉஜ்ஷாஜ்ஈம் வாஷ்ஷ்ஹ்ரா(ஈயா)ஜ்ஈடு ।
சுயவாநுவ்ரகாரெண கவாட(கிரீட)உகூடாநிதடு ॥

சுலயம் வ்ரவுவசு வ்ரொக்தம் (உக்ஷம்)கவகெ
(த்ரிஈலியொ)வெதஹவ்ஸ்தகம் ।
கஞ்ஜ்ரதவஸம் ஜ்ரெயம் கணாஜ்ஈம் உணி
வஸுகாசு(கம்) ॥ சு ॥

வ்ரஜ்ஈம் விஜவாஸிவ்ரெக்தம்(நவாஜ்ஈயும்) ஶெஷம்
த்ரிவாஈவெரிதம்(வசு) ।
தஸ்ய வாரெ ஶவாநீதஷெவீ(ஹாஷெ)வீஈஸ்ரி(ஷ்ரி)
தாநநா ॥ எ ॥

ஸுஷ்ரிதம் வாஉவாஷம் து உக்ஷிணம் கூஞ்ரிதம் ஸவெசு ।

ஸ்வாமியை நோக்கியிருப்பதாகும். (5)

கால் பெருவிரல்களுடையவும், குதிகால்களுடையவும் மத்தியின் ஒதுக்கம், ஸமபங்கத்திற்குக் கூறியதுபோலவே யாகும். அல்லது வேறுவிதமாகவும் கல்பித்துக்கொள்ளுவ தாகும். கிரீடமகுடம் தரித்திருப்பதுமாம். முன்போலவே பூர்வ ஹஸ்தம் அபய ஹஸ்தமாகும். வலதுகை திரிசூல மேந்தியிருப்பதாம். அந்தக்கையின் மணிக்கட்டானது, கழுத்தின் உச்சிக்கு ஸமமாகவாவது, காது மட்டமாக வாவது இருப்பதாம். காது, மணிக்கட்டு இவைகளின் மத்தியின் ஒதுக்கம், 2+9=11 அங்குலம் (அல்லது 2×9=18 அங்குலம்) ஆம். மற்ற லக்ஷணங்கள், திரிபுராந்தகருக்குக் கூறியது போலவேயாகும்.

அந்த மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில், பார்வதீ தேவி யானவள், சிரித்த முகத்துடன், விருஷபத்தின்மீது சரீரம் படும்படி, நின்ற வடிவமாக இருக்கவேண்டும். பார்வதியின் இடதுபாதம் ஸுஸ்திதமாகவும், வலதுபாதம் குஞ்சித

வாஹஹஸ்தம் ஸவ்யாஷ்டம் ஸ்யாச்ச தக்ஷிணம் ஜ்வலிதம்
ஹவெச்ச ॥ அ ॥

தியுகுக(ஹ்ஹ)ப்ரகோஷஸம்யுக்தம் ஶ்ரோணிவாஶ்ரெ
தகம் தரு । ।
உகுடாதிவிஹீஷா ஸ்யாச்ச ஸவபுரும்காரஸம்யுதம்
(தா) ॥ கூ ॥

சூஸ்யாகு(ம்) வாய(உ)ஹஸ்தம் ச ஜங்ஹிகம் வா
(ஹிக்ஷாகம் வா) ஸஹுஹதி । ।
ஸவபுருக்ஷணஸம்யுக்தம் ஶெஷஶீஹ்ரம்
விசக்ஷணெ: ॥ ம ॥

ஜாநுகம் வாவி நாஹுகம் காநம் ஜ்ஜஹி(ஹ்ரீ)
ரயஸ்ய தா । ।
ப்ரஜும்பகஜடொவெதம் உஷ்ணீஷஜடு(ஷாஜடு)ஹஸ்தகம் ॥

மாகவும் இருப்பதாகும். இடதுகை புஷ்பத்தை தரித்தும், வலதுகை தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். வலது முன் கையானது (முழங்கையானது) குறுக்காகவும், (மடங்கி) கைத்தலமானது ஶ்ரோணிதலத்தின் பக்கவாட்டில் வைக்கப் பட்டுமிருக்கவேண்டும். தேவியானவள், கிரீடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். இடது கையானது, ஆஸ்யம் வரையிலாவது (ஆஸ்யம்—வாய்) கண்டம் வரையிலாவது தூக்கி இருக்கவேண்டும். தேவி யானவள், ஸகல லக்ஷணங்களும் பொருந்தியவளாக இருக்க வேண்டும். மற்றவைகளை ஊஹித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும். (10)

பகீரதனின் வடிவமானது, ஸ்வாமியின் உயரத்தில், முழங்கால் வரையிலாவது, நாபி வரையிலாவது இருக்க வேண்டும். தொங்கும் சடைகளையுடையவனாய் தலையின்மீது

விஹாஜம் ச விநெத்ரம் ச வயுராம்பாரஸம்யுதம் |
ஸவம் மஜ்ஜாயரம் தெவம்(வொரக்தம்) மெஷம் ஸவபும்
வாரொக்தவக் || ௩உ ||

உஷ்ணீஷஸவுஹ (வெ ச) யுயுடஸவெ
நாஸாபுடாம்தெவுய ஸவுதெமெ |
ஹிக்காஜுரெ ஜுஜுயுநாஹிஸவெ
தெஹ்ரஸ ஹாமாம்ஸகவாஷ்டுஉயெ || ௩௯ ||

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகுஉஸாஷ்டெ மம்மாயரலக்ஷணம்
நாம வனகொநதிம்ஸொயாய: ஸமாப்த: ||

கூப்பிய கைகளையுடையவனாக இருக்கவேண்டும். பகீரதன், 2 கைகளும் 2 கண்களுமுடையவனாய் மரவுரியை அணிந்திருப்பவனாவான். இவ்விதம் கங்காதர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை முன்பு கூறியுள்ளதைப் போலவே ஊஹித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

உஷ்ணீஷத்தின் வலதுபக்கம், நெற்றியின் வலதுபக்கம், நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கம், நடுக்கழுத்து, நாபியிலிருந்து வலதுபக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், மேட்ர மத்தியத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் 1 அங்குலத்திலிருக்கும் இடம், குதிகால்களின் நடு, இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரம் விழவேண்டும். (13)

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் கங்காதர லக்ஷணமென்னும் இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| அத த்ரிம்ஶோऽத்யாயः ||

சண்டேஶ்வரவ்ரஹம்(ஶாந்த்ரஹ)லக்ஷணம் ||

அத்வா(யாதः) ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி சண்டேஶ்வரவிநிர்ணயம் |
சண்டேஶ்வரவ்ரஹம் து ஸுஸ்வாமீநம் ஸமாஸதः ||க||

உமாஸஹிதவத் கிஞ்சிதவகாநத(ஶாயத்) ஏகக்ஷிணே |
வாமம் வாமாநுக சண்டஶோऽதுநுத்ஸவே ச || உ ||

அதைநுத்ஸம்து நுத்ஸவம் து வ்ரஹாதெந சண்டேஶோ
ஹவஜ்ஞி ஸம்யுதः |
[வாமம் வாமாநுக நுத்ஸம் சண்டேஶாயுநி |
அநுஹஸ்த நுத்ஸஶிராஶ்சண்டேஶோ ஏகக்ஷஸம்ஸ்திதः ||]
க்ரீதாஞ்ஜலிவுடோலுக்வா வாஸநாஸீந வாஸநெ ||

தெவ வாதெவுமாதெவீஸமாஸ நவஸமுசிதம்(தா) |
அத்வாநுப்ர காரேண வக்ஷ்யதெ விநிநாயுநா ||ச||

முப்பதாவது அத்தியாயம்.

சண்டேசுவர பிரஸாத (சாந்துக்ரஹ) லக்ஷணம்.

இனி சண்டேசுவராநுக்கிரக மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, ஸுகாஸநத்தில் ஸமமாக (நேராக நிமிர்ந்து) உட்கார்ந்திருக்கும் மூர்த்தியாம். பார்வதியுடன் இருப்பதாம். வலது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கியிருப்பதாகும். இடது கை வரதஹஸ்தமாகும். வலது கையானது சண்டிகேசரின் சிரஸ்ஸில் வைத்திருப்பதாம். சண்டிகேசர், ஸ்வாமியின் வலது பக்கத்தில், தலையில் வைக்கப்பட்ட சிவஹஸ்தத்துடனிருக்க வேண்டும். பரமசிவனுடைய ஆஸநத்திற்குக் கீழே, இருகைகளையும் சேர்த்து அஞ்சலி பந்தனம் செய்துகொண்டு இருக்க

சுயாதஃ ஷ்ரா நஷெஶஷ்ய வஜ்ஜைஶம் வா ததொ(ஜ்ஜிஷெ)
நுவெஶ |
வஜ்ஜைஶொ லக்ஷிஷ்யாத்ஃ சூர்தாஜுலிவாடொ லவெசு ||
வஜ்ஜைஶ்வரஸ்ய தெவஸ்ய உக்ஷிணா(ணம்)வாஹ-
வொலுகம்(வொயுர்தம்) |
நுஷ்ஷவம் கொவபுரம்(ரெ) ஹஷ்டம்(ஷ்டெ) ஶொகெ-
ஶஸ்ய தா (உக்ஷிணம்) || சு ||
உக்ஷிணம் ஷ(ய)ஷி ஹஷ்டம் ஸ்யாசு கடுர்தம் வா
வியீயதெ |
ஶொணிநாஹி ஸஶம் வாவி யயாயாத்தம் விஶெஷதஃ ||
ஹரிநீல(ஶாவ)கஸம்யாத்தம் ஜடாகூடஸம்யாது |
நாஹிஶயெ தயா (ஶுயாடஶயெ) ஹிக்கா(யா)
உயெ வாஶெ தயாம்ஶுயு || அ ||
ஸாதூரயொ(தூதொ) ஹ்ரதயஸ்யாகு(ம்) கூறா
நாஹெஷ்ட(ஷ்ட)உக்ஷிணெ |

வேண்டும். ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்தில் உமாதேவியார் ஸமமான ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்த வடிவமாக இருக்க வேண்டும். வேறுவிதமான முறையையும் கூறுகிறேன். (4)

ஸ்தாநதேவரான பரமேசுவரனுடைய (வலது பக்கம்) ஸமீபத்தில், சண்டிகேசரை வைக்கவேண்டும். சண்டிகேசர், பக்தியுடன் கை கூப்பியிருப்பவராவார். பரமசிவனுடைய வலது கையானது, சண்டிகேசரின் முழங்கையில் வைக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். சண்டிகேசரின் வலது கையில் தடி இருக்கவேண்டும். சண்டிகேசர், ஈசுவரனுடைய இடுப்பு மட்டமாகவாவது, ஶோணி மட்டமாகவாவது, விசேஷித்து நாபிமட்டமாகவாவது யுக்தம்போல் இருக்கவேண்டும்.

பரமேசுவரன் மானை வைத்துக்கொண்டிருப்பவ ராவார். ஜடாமகுடம் தரித்திருப்பவராவார்.

நாபிமத்தியம் (லலாட மத்தியம்) கழுத்து நடுவிலிருந்து

ஜெஜ்ரு(ாசு) வெஷாம்ஶுயா(ஶும்)வஜெ * வாஹஹ்ஸம்
ஸவாஷ்ஷகு ॥ கூ ॥

கரணுஜகூடம் வாவி மளரீ ஸ்யாசு ஶ்யாஜஸ்ஹிலம்(ஹா) ।
நெத்ரு வ ஸஹுவஜநள(நம்) ஜெவெஶ தஹிரீக்ஷணு ॥

சூஸநம் வா ஸ்ரிதம் வாவி தஜ்ளரீஸாரு உச்யுதெ ।
ஶாம்ஸ்ரரவெஶ்வ ரூஜ்ரவெஶ்யாஜ்ஜவம் வஜ்ஜெஶ்வரம்
விஷ்ணு ॥ ௰க ॥

ஜடாஜகூடஸம்யுக்தம் கெஶவாஸுஜயாவி வா ।
யஜ்ஞோவவீதஸம்யுக்தம் ஜஹுவீரஸஜநிதது ॥ ௰உ ॥

இடது பக்கத்தில் 1 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஹிருதய மத்தியத்திலிருந்து (இடது பக்கத்தில்) 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், நாபியின் வலது பக்கம், மேட்ரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், (இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரம் விழவேண்டும்).*

அம்பாள், பச்சை நிறமுடையவளாய், இட துகையில் புஷ்பத்தை தரித்து, கரண்டமகுடம் தரித்திருப்பவளாவாள். தெளிந்த கண்களும் முகமுமுடையவளாய், பரமசிவனைப் பார்த்தவண்ணமாக இருப்பவளாவாள். நின்ற வடிவமானாலும், உட்கார்ந்த வடிவமானாலும், அம்பாள், ஸ்வாமிக்கு ஸமமான ஆஸநத்திலிருப்பவள் ஆவாள்.

சண்டிகேசுவரரை பரமேசுவரனுடைய அம்ச மூர்த்தியாகவே, கூறுகிறார்கள். சண்டிகேசுவரர், ஜடாமகுடம், அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பவராவார். யஜ்ஞோபவீதம் தரித்து, சன்னவீரம் தரித்திருப்பவராவார். கருப்பு

---

* ஈத்ரு ஶ்யாவாதெந ஹாவ்யம் ।

*இங்கு விஷயம் விட்டுப்போயிருப்பதாகத்தோன்றுகிறது.

க்ருஷ்ணாஹம் வாத வீதாஹம் ஸௌம்யநெத்ரா நநாவிதே |
ஸ்தாநகம் ஸமபாதம் வா வைஶாகஸ்தாநகம் து வா ||

ஆஜாநுகம் ஸமாம்ஶம் வா ஹம்ஶம் து விவிதம் உதே |
வாமம் து ஸுஸ்திதம் வாமம் தக்ஷிணம் ஸுஸ்திதம்
ஹவேத் ||13 ||

ஸமபாதாநுபாதேந (தக்ஷிணம்) ஸுஸ்திதம் து வா |
வாமபாதம் ஸ்திதம் வாபி ஸுஸ்தாநம் விவிதம் ஹவேத் ||

ஸ்தாநகம் வேத் ஸமம் (மாத்ரம்) ஜாநுமாத்ரம் து
தவிதா: |
ஜாநுமத்(யதேந) ஸம்யுக்தம் ஹ்ருதயம் ச வ(யாம்ஜ)
லிஹஸ்தகே || 14 ||

டாகுஹ்ருஸ்தே ஹ்ருதா ஜடாகுடஸம்யுதே |
ஸவ்ருஹாணாஸம்யுக்தேதத் வஜ்ரேஷ்வரம் விதா: ||

அல்லது மஞ்சள் நிறமுடையவராவார். ஸௌம்யமான (தெளிந்த அல்லது சாந்தமான) கண்களும், முகமுமுடையவராவார். நின்ற வடிவத்தில் ஸமபாதமாகவாவது, வைசாகஸ்தாநகமாகவாவது இருப்பவராவார். (13)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, ஆபங்கம், ஸமபங்கம், என்று இரண்டுவிதமாகும். இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும், வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருக்கவேண்டும். (14)

அல்லது, மற்றொருவிதமாக, வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இடதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருப்பதாம். இவ்விதமாக ஸ்தாநக மூர்த்தியானது இரண்டுவிதமாகும். ஸ்தாநக மூர்த்தியானால் அதன் சரீரம் நேராக நிமிர்ந்திருப்பதாகும். நேராக நிமிர்ந்திருக்கும் மூர்த்தியானது, மார்பில் கைகளை அஞ்ஜலிபந்தம் செய்துகொண்டிருப்பதாகும். அந்தக் கைகளின் மத்தியில், மழுவை ஏந்தியிருப்பதாகும். ஜடா

ஸ்தாநகம் வாஸநம் வாபி வீரசண்டேஸ்வராஹ்வயம் |
க்ருஹம் வெத்ர வாஸாம்ஸி(ஸி:) வீரொவ்வெ ஶயநம்
வா வியீயதெ (ஶயிதம் ஸவெஶ) ||மஅ||

ஸு஖வா உக்ஷிணம் வாஹம் ஶயநம்(யிதம்) வா வியீயதெ |
வாஹவாஹயொரும்பம் ஹஸ்தம் வரவெ்ராக்ஷவத்தயா ||

கடகம் ஹீநம் து வா வுஷ்பம் ஶாலுயாவாஜலிநா
ஸ்ரதள |
[கடகெந விஹீநெ து வுஷ்பம் ஶாலும் து
வாஜலுள |]
ஸ்தாநகெ வாஸநெ வாபி ஶ்யுஸூத்ரம்
வாரொக்ஷவஶ் ||உஅ||

க்ருஹம்மம் ஸஹம்மம் ஸ்யாஶ் ஸூத்ரஶாநம் வியீயதெ |

மகுடம் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். இத்தகைய வடிவமுடையது, சண்டேசுவர மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியானது, நின்றவடிவமாக இருந்தாலும், உட்கார்ந்த வடிவமாக இருந்தாலும், இவருக்கு வீரசண்டேசுவரர் என்று பெயர்.

மூர்த்தியானது ஆஸநமானால் (உட்கார்ந்ததானால்) இடதுகால், பீடத்திற்குமேலே படுக்கையாக இருக்க வேண்டும். அல்லது, வலதுகால் படுக்கையாகவும் இடது கால் கீழே தொங்கவிட்டுமிருக்கலாம். கை முன்போலவே இருப்பதாகும். கையானது கடக ஹஸ்தமாக இருக்கக் கூடாது. அஞ்ஜலி ஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். அந்த அஞ்ஜலியில், புஷ்பம் அல்லது மாலையை வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஸ்தாநகமானாலும், ஆஸனமானாலும், மத்தியஸூத்திரம் முன் கூறியதுபோலவேயாகும். ஆபங்கமாகவாவது, ஸமபங்கமாகவாவது இருக்க

சுஷ்ரிவெஷாம்ஶுரெரெவ தத்ஶாம்ஶாவநதம் சூரராஸ ||

உஶ்ரி-ரு(ஶ்ரு)ஶ்ச ஸவ்யுவாஶ்வோ தா தஷெத்ரூஹா
(த்ரு-நா)ஸிகாம்ஶகெ(ஷிகெ) |
நாஸாஸவெ வாடாஷெ ச ஹநொரு(ஶ்ச)
ஸவ்யுவாஶ்வோகெ || உஉ ||

ஸவ்யுஷ்ட்ரநஸ்ய வாஷெ தா நாஹெஶ்ச ஸவ்யுவாஶ்வோகெ |
வாஷெ வாஶ்வோ ச ஸவ்யாம்ஸ்ரி(ம்ஸ்ரெஃ)வாஷ்ரி
வாஶ்வோ ஹ்ரும்பயெஸ || உரு ||

ரூஹம்ஶஸ்ரத்ரிதுஷ்கம் ஸஃஹம்ஶஸ்ய உபுதெ |
உஷ்ணீஷாஸ(ஷ)ஃயுஷெஶெ தா நாஸாரூராஸ(ரு)
ஃயுஷெ தயா || உச ||

வாஃயொஃயுஃயுஃாம்ஶெ தா ஃயுஸ்ரத்ரம்
ஹ்ஸாரயெஸ |

வேண்டும். இவைகளில் ஸூத்திரமானம் விதிக்கப் பட்டுள்ளது.

ஆபங்கம், ஸமபங்கம், இவைகள் முறையே 3 அங்குலமும், 4 அங்குலமும், வணங்கியிருப்பதாகும். (அங்கங்கள் வணங்கியிருப்பதால் உயரத்தில் குறைந்து காணப் படுவதாகும் என்பது பொருள்.) (21)

உச்சியின் வலதுபக்கம், வலது நேத்திரம், நாஸிகையின் பக்கம், வலது நாஸாபுடாந்தம், முகவாய்க் கட்டையின் வலதுபக்கம், வலது ஸ்தநத்தின் இடதுபக்கம், நாபியின் வலதுபக்கம், வலதுகாலின் இடதுபக்கம், குதிகாலின் (இடது) பக்கம், இந்த இடங்களில் (மத்திய ஸூத்திரம்) தொங்கவேண்டும். (இவ்விதம் ஸூத்திரம் தொங்கினால், அது ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று கூறப்படும். இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்திற்கு (லக்ஷணத்தைக்)கூறுகிறேன்,

தஸ்ரீதூரஸ் வாஸவாஸ்வோ தா ஹிக்ஷாஸ்யாஸ்(ய்யம்)
ஸயாம்ஶகே ॥ உரு ॥

ஸுஶம் ஸ்யாஸ் ஹ்ருதயம் ஸவெ ஸ்ரயாஶம்
நாஹிஸ்யுதே ।
ஸவெ(ஸவெ) தா ஸ்ய(ம்)ஸ்ரீயும்(ம ா)ஸ்யாஸ்
வெஷாம்ஶஸ்ரீரம் ஹவெஸ் ॥ உசு ॥

வாஸஜாநுதகம் ஸ்ரீதூம் வாஸம்ஶ(வம்)ஹி
ஸஸ்ரம்ஶிகள(ஜ்ஜகம்) ।
வாவம் விஹம்ஹஸ்ரீதெ தா ஸவெஶ்வெவ
(நெவ ஸ) காரயெஸ் ॥ உஎ ॥

வாஷாம்ஹாஷ் ஸயொஸ்ரயெ ஶுஹம்மெ
ஷொஸ்ரம்ஹாயு ।
ஸஸ(ஸெ)வம்தூம்ஶகம் நீவ்ரம் வாஷாம்ஹாஷ்ஸ்ய
நீவ்ரகம்(கெ) ॥ உஅ ॥

உஷ்ணீஷ மத்தியம், நாஸாக்ர மத்தியம், பாதங்களின் மத்தியம், இவைகளில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்க விடவேண்டும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, நடுக்கழுத்து 2 அங்குலமாகும். ஹிருதய(மத்திய)மானது, வலது பக்கத்தில், 1 அங்குலமாகும். நாபி மத்தியமானது, வலது பக்கத்தில், 2½ அங்குலமாகும். தடைகளின் மத்தியம், 3 அங்குலமாகும். வாமஜாநு, 4 அங்குலமாகும். இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழுவது ஸமபங்க ஸூத்திரமாகும். இவ்விதமாக, ஆபங்கம், ஸமபங்கம், இரண்டிலும் வலது பக்கத்திலேயே ஸூத்திரம் இருப்பதாகும். (27)

ஆபங்க ஸ்திதியில், கால்களில் பெருவிரல்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். ஸமபங்க ஸ்திதியில் கால் பெருவிரல்களின் ஒதுக்கம் 10 அங்குலமாகும்.

தத்திஹாரமெ து)ஹாமெகம் வாஷ்ணும்தரு
ஊஷாஹ்ரதி ।
கெஶாந்தாநகுடொதுமம் நநுவம்கும்ரும் ஹவெசு ॥

விம்ஶம்ரும்ரு ஸாநம் வா ஸாவிம்ஶதும்ரும் து வா ।
ஶிரொநாஹம் (ஹாசு) து ஸாதுயும் உரு நாஹம்
வ்ரஶஷ்ரதெ ॥ ௩௧ ॥

உரு நாஹாவிம்ஶ(து) ஷடுவங்காம்ஶொநஶெவாரு
நாஹகு ।
வரொரு ஷயம் ஸாநம் ஸாநஉயுரு(உவஸாது)
வ்ரஸாணகு ॥ ௩௧ ॥

சுயவா வாஉஹீநம் வா சுயுஹீநஉயாவி வா ।
சூஷ்ரஷ்ரா(ஷ்ரா)நஷ்ரு விஷ்ரரு நநாம்ரு உயாவி
வா ॥ ௩உ ॥

ஆபங்கம், ஸமபங்கம், இவைகளில், பெருவிரல்களின் மத்தியின் ஓதுக்கம் எவ்வளவோ அதில் 3ல் 1 பாகம் குதிகால்களின் மத்தியின் ஓதுக்கமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மகுடத்தின் உயரமானது, கேசாந்தத்திலிருந்து 9 அல்லது 10 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். 20, அல்லது 22 அங்குலமும் இருக்கலாம். மகுடத்தின் அடிப்பரப்பானது, சிரஸ்ஸின் அகலத்தைக் காட்டிலும், ½ அங்குலம் கூடுதலாக இருப்பது, சிறந்ததாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மகுடத்தின் நுனியின் விஸ்தாரமானது, அதன் அடியின் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும், 6, அல்லது 5 அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.

பரசுவின் (மழுவின்) உயரமானது, அதற்குக் கூறப்பட்ட அளவுடையதாகும். (12 அங்குலமாகும்.) அல்லது ¼ பங்கு குறைவாகவாவது, ½ பங்கு குறைவாகவாவது

ஸுஷுஷ்வாம்ஶுஶ்ச வாவி வாஸ்யாஶாநம் ஶாம்ஶுகு ।
ஸ்ரஸ்யீவுஸ்ய ஶாநம் ஹி ஸுஷ்வாஷ்டாம்ஶுரேவ ஹி ॥

ஸுஶுஶுஸ்ய தாரம் ஸ்யாத் யதாஶோஹாநிதம்
உதகு ।
ஶேஷாநுக்தம் வியாதவ்யம் தஸ்ய ஶாநம் வியாஸ்யதெ ॥

வஶிவுகுஸ்ய விஹாணஶ்ரஹீக்ஷா
ஸுஷ்வெகுவிம்ஶவிஜஹெத்ரயாம் ।
த்ரயெத்ரு ஶேஷோதுதஶுத்தஸ்யாத்
ஷெகெகுஹீநம் நவொஷயம் ஸ்யாத் ॥ ஸுரு ॥

[வஶிவெஶிதஸ்ய விஶுணம் ஶ்ரஹீக்ஷா
தஷ்வெகுவிம்ஶத் விஹஜெத் த்ரயாம்ஶு ।
த்ரயெத்ரு ஶேஷோஸுதஶுத்தம் ஸ்யாத்
ஸுகெகுஹீநம் து நவொஷயம் ஸ்யாத் ।]

இருக்கலாம். அதன் முகத்தின் அகலம் 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும். 8, 7 அல்லது 10 அங்குலமிருக்கலாம். அதன் உயரமானது 7 அல்லது 8 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கம், நுனிப்பக்கம், இவைகளின் அகலமானது அழகாக இருக்கும்படி அமைந்திருக்கவேண்டும். இங்கு கூறாத மற்றவைகளை ஏற்றதாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (34)

முதலில் கூறப்பட்ட அளவை, இருமடங்காகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதை 21 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் 3 அம்சங்களை விலக்கிவிட வேண்டும். பாக்கியுள்ள உயரமானது, உத்தமமானமாகும். அதிலிருந்து ஒவ்வொரு பாகமாக (8 பாகங்களை)க் குறைத்துவர, (சண்டிகேசரின்) உயரம் 9 விதமாகும். (35)

வஜாம்ஸொஹ(ஸஹொஹம்)வ தஹிஷ்யாரதந்ரு(ரொணா
தூ)ருகடி ।
வாகெகெகம் வாஷ்ரு(வஷி)வம்க்ருஹம் தஷம்ஸொநாயிகம்
தஷா(ஷா) ॥ ௩௬ ॥

வாவம் ஸ்ரீ: வஜ்ர ஸவ்வைவ நஜெரொகாஷாம்ஸகடி ।
ஹீநம் வாவி தஷாம்ஸொந ஸம்வ்யாஷ்டீ ஸ்ரீ ஸகம்(உதம்) ॥

உநாஜ்ரூரொந ஸவ்வாஹிஹிஹ்ரும்ரூருவிவயுநாஸ் ।
நவாயிகெந வஜ்ராஷ்டாஸ்ரூஜம் ஸ்யாஸ் ஸ்ரூணகடி ॥

உநாம்ரூரொந வஜ்ராஹிஹிதும்(ஹும்)ரூரு
விவயுநாஸ் ।
வஜ்ரவிம்ஸதிஸ்ரூஜம் உநாம்ரூருஹிதி ஸ்ரூதடி ॥ ௩௬ ॥

வாவஸ்ஷெ(வம்சஞ்ஜ)ஸாநம் ஸ்யாஸ் நம்ஷெ(நம்ஷீ)ஸம்
வாஹிவக்ஷதெ ।
உயுராஹிவாஷவயுஜம் ஸதம் ஷொஸஸஹாகிகடி ॥ சய ॥

உயுரா வாம்ரூருவெ ஸ்யாஸ் கெஸாம்தம் ந
ரூயாம்ரூருடி ।

சண்டிகேசரின் மாநமானது, பூஜாம்சத்தின் உயரம் அகலத்தினாலே 26 விதமாகும். அத்துடன் 3, 5, 7, 9, 11, அம்சங்களைக்கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ள 36 விதமாகும்.

மாநாங்குலத்தினாலே, 5 முதலும் 7 முதலும், 49 அங்குலம்வரையில், 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர முறையே 23 விதமும் 22 விதமுமாகும். இவ்விதம் சண்டிகேசமாநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி நந்திகேசுவரருடைய லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். நந்திகேசுவரரின் உச்சி முதல் பாதம் வரையில் 116 அங்குலமாகும். உச்சி 1 அங்குலம். கேசாந்தம் 3

கெஶாகோஶநாவயபுஜம் ஸாயபுஷஶாதுகு ॥ சக ॥

மஹாயபுஷாதுண ஹாம் கண்டு(ண்ட)மிதி ஸ்யாது ।
ஹிக்காஸ்தூ(ச)ஸ்தநாந்தம் து ஸாயபுஷஶ
ஷாதுகு ॥ சஉ ॥

ஸ்தநாந்தாஸாவிவயபுஜம் ததஶம் வெதி கீதிபுது ।
நாலெஸ்து வெஶாலெஶாயாம்தம் உயெ(ய்யம்) ஷாஶ
ஷாதுகு ॥ சங ॥

தநெஶாலெஶாயாஷவபுஶாச(ஜம்) வஜ்ரவிஂஶதி
ஷாதுகு ।
ஜாநுஷாநம் து வெஷாஂஶம் ஜம்வா சொரு
ஸஷாயது ॥ சச ॥

ஹாமெந ஹாம(வாஷ)தூஜ்ஜம் ஸ்யாச ஃவபுஷாநஶிஂ
விஷு ।
உஷ்ணீஷாச வாஶபுகெஶாந்தாச(ஜம்) வஸ்ஜ்ரு
ஊஷாஸ்யது ॥ சரு ॥

உஷ்ணீஷாச வலவபுகெஶாம்தம் வஜ்ர(வஸ்ரு)ஷாதுமிதி
ஸ்யாது ।
கெஶாம்தாச ஹநுவயபுஜம் ஷாநம் வெவ திரயா
ஹவெச ॥ சசு ॥

அங்குலம். கேசாந்தத்திலிருந்து ஹநுவந்தம் 12½ அங்குலம். களம் 1½ அங்குலம். கண்டம் 4 அங்குலம். ஸ்தநாந்தம் 12½ அங்குலம். நாபியந்தம் 12½ அங்குலம். மேட்ராந்தம் 12 அங்குலம். ஊரு (துடை) 25 அங்குலம். முழங்கால் 4 அங்குலம். கண்டைக்கால் 25 அங்குலம். பாதம் 4 அங்குலம். ஆகக்கூடுதல் 1+3+12½+1½+3+12½+12½+12+25+4+25+4=116 அங்குலமாகும். இதுவே தீர்க்கமானமென்று கூறுகிறார்கள்.

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பார்சுவகேசாந்தம் 8 அங்குல

கெஶாந்தாத்க்ஷிஸூத்ராந்தம் ஹாமவெஶிதி ஷ்ரதடு ।
சக்ஷிஸூத்ர(ாசு) வாடாந்தம் வ தத்ஸம் தா
ஷ்ரஶம்ஸிதடு ॥ சஎ ॥

வாடாந்தாலநாவயபுந்தம் வாகலாமெந நிஶிபுதடு ।
யவொவெதவிஶாத்ரெண ஷ்ரமந்தம் தா வியீயதெ ॥

தத்ஸம் நயநாயாம் வஜ்ரஸூ(ஶ)த்ரம் ஹாவாயதடு ।
ஹூஶ்யாத்ஶ்யுகெஶாந்தம் யவொவெதவிஶாத்ரகடு ॥

ஹூஶயெ தா யவம் தாரஶாநாவஶவபுாசு
கூஶாசு கூரதம் (ஶம்) ।
சுவாஜ்ராசு கணபுஶுநாந்தம் ஷஶம்ஶம் ஷபுவம்
ஹவெசு ॥ ரு௰ ॥

கணெபுாவ்பு (தா) ஹூஸூத்ரஸ்ய ஸமம் வெதி
ஷ்ரகீதிபுதடு ।
விஶாத்ரம் கணபுவிஸ்தாரஶாயாம் தா வாரொக்தவசு ॥

மாகும். உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பூர்வகேசாந்தம் 5 (8) அங்குல மாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து, ஹநுவரையில் 3 வித அளவு களாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம். புடாந்தம் 4 அங்குலம். ஹநுவந்தம் 4 அங்குலம். (1) திருகந்தம் 2 அங்குலம் 1 யவை.(?) (48)

கண்ணின் உயரம் (நீளம்) திருகந்தத்திற்கு ஸமமாகும். (2 அங்குலம் 1 யவையாகும்.) புருவத்தின் நீளம் 5 அங்குல மாகும். புருமத்தியத்திலிருந்து மேலே கேசாந்தம் வரையில் 2 அங்குலம் 1 யவையாகும். நடுப் புருவத்தின் அகலம் 1 யவையாகும். அது முறையே சிறுத்திருப்பதாம். அபாங் கத்தி (கடைக்கண்ணி) லிருந்து கர்ணமூலம் வரையில் 6 அங்குலம் 6 யவையாகும். காதின் உச்சியானது, புருவத் திற்கு ஸமமாக இருப்பதாம். காதின் விஸ்தாரம் 2 அங்குல

ஶயோः கணபாம்தரம் வஶிவெ தூயஷ்டிம்ஶதி
ஶாதுகெ ।
[கணபுயொரந்தரம் வஶிவும் தூயொவிம்ஶதி
ஶாதுகம் ।]
வாரஷெ வி(தா)கணபுயொஶுயெ வாஶிஶாஜுரு
ஶுவுதெ ॥ ருஉ ॥

வாணஶிருஸ்ய விஸ்தாரம் ஸவித்ரிம்ஶஶுஷாஹுதடி ।
நாஸிகாமுஸ்ய விஸ்தாரஶஜுரும் வெவ கீதிபுதடி ॥

வாடதாரஶயுஶாதும் தாஜும் தத்ஸஶுவுதெ ।
வாணாமுாம்தம் தா மொஜுவும் யவஹீநம்
விஶாதுகடி ॥ ருச ॥

உத்தரொஷஸ்ய விஸ்தாரம் த்ரியவம் வெதி கீதிபுதடி ।
சுஸ்யாயாம் வதாஹுாமம்(உபாதும்)வக்ரி(யவத்ரு)ய
ஸஉநிதடி ॥ ருரு ॥

சுயரொஷஸ்ய வாயாம் (ஸயவத்ரு)யஶுஷாஹுதம் ।
தஸ்யாயும் தஸ்ய விஸ்தாரம் விவாமம்தா (விவாகம்)
ஸயவஉயடி ॥

மாகும். அதன் நீளம் முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும். முன் பக்கத்தில் இரு காதுகளின் மத்திய விஸ்தாரம், 33 (13) அங்குலமாகும். பின் பக்கத்தில் இரு காதுகளின் மத்தியிலுள்ள அகலம் 12 அங்குலமாகும். ? (52)

மூக்கு அடியின் விஸ்தாரம் 2 அங்குலம், 2 அல்லது 3 யவையாகும் ? நாஸி நுனியின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். மூக்கு துவாரத்தின் அகலம் ½ அங்குலமாகும். அதன் உயரமும் அதே அளவாகும். (½ அங்குலமாகும்.) மூக்கு நுனி வரையில் கோஜியின் உயரம் 1 அங்குலம் 7 யவையாகும். மேலுதட்டின் விஸ்தாரம் 3 யவையாகும். வாயின் நீளம் 4 பாகம் (4 அங்குலம்) 3 யவையாகும். கீழுதட்டின்

யவஹீநாம்ஶுஂ தஷ்டாஶ ஶுயரொஷஷ்ய
உய்ரெ(ஶம்) ।
ஊய்ஷ்டுஃ ஶுய வாஶீம் கூயடுாஶ ... உய்ஷ்டுக்ரெணெ தூ ॥
[ஊய்ஷ்டுாயஃ வாஶீம் தூ கூயடுாஶ ... யவக்ரெணெ தூ ॥]

ஸ்ரீவாஶுஷ்ய விஷ்டாரம் ஷாயடுஷஷ்தாம்ஶுஂ
ஹவெஶ் ।
வக்ஷவிம்ஶதிஃ தூ வாஹ்வாயாஃம் ஷ்ரகீதிடுதடு ॥

ஷ்ரம்ஶுஂ கூவிவடுரம் தஷ்டாஶ ஷ்ரகொஷ்ரெகொந
விம்ஶதிஃ ।
தஷ்டாநயாம்ஶுஂ(ஶு)ஸ்ராஜுஶயெடுாந
ஷாஷஶாம்ஶுஂ ॥ ருகூ ॥

தஷ்டாயம் தூ க(தத்)ஶுாயாஃம் ஶெஷம்
உய்ராஜுஂ(ஶு)ாயதம் ।
ஷ்ரம்ஶுஂ ஷியவாயிக்ரஃஜுஷ்டாயதரீரிதடு ॥ சுஶ ॥

நீளம் (3 யவை) குறைவாகும். அதில் ஸரிபாதியும் 2 யவையும் சிபுகமாகும். கீழுதட்டின் மத்தியமானது, அதிலிருந்து, 7 யவையாகும். ஊர்துவபாலி, அதப்பாலிகளை (மேல்வரம்பு, கீழ்வரம்புகளை) முறையே 1–1½ யவை, கல்பிக்கவேண்டும்.

சமூத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 7½ அங்குலமாகும். பாஹுவின் (மேல்க் கையின்) நீளம் 25 அங்குலமாகும். முழங்கையின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன் கையின்) நீளம் 19 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து நடுவிரல் நுனிவரையில் நீளம் 11½ அங்குலமாகும். அதில் ஸரிபாதியளவு உள்ளங்கையின் நீளமாகும். அதுபோக மீதம் ஸரிபாதியளவு நடுவிரலின் நீளமாகும். பெருவிரலின் நீளம் 2 அங்குலம் 2 யவையாகும். அணி

ஸாயும் வெஷாஜுரும் ஜெஷுயஉநாஷிகாயாஉ(ஷ்ரு)
ஷெவ்யுகடு ।
தஜுநீ தத்ஸம் ஷொக்தம் ஹாரம் கநிஷ்டிகாயதடு ॥ சுக ॥

யஉமாஷ்டி(உமுஷ்டி)வஷ்ரு(ஸஷ்ரு)ஷ்டிஹுமுதயவஉஜுரு
காஃ(தஃ) கூஉசு ।
கநிஷ்டாங்கம் தரு விஷ்தாரம் உஉரூய(தஉரூய)வ
ஹீநகடு ॥ சுஉ ॥

தருஉருவுஷொஸுஸ்ரு வநம் கொருகஉரு வ்ருதெ ।
சுஷ்டாங்கஹீநஉரூ தரு தத்வநம் வரிகீதிருதடு ॥

உணிவநுஸ்ரு விஷ்தாரம் திரூஆதும் ஹியவாயிகடு ।
வாஹுரு வ்ருகொஷ்ட விஷ்தாரம் வங்கஆதும் வதுரு யுவடு ॥

வாஹ்வுரூஸ்ரு தரு விஷ்தாரம் ஷணாதும் தரு
வதுரு யுவடு ।
வாஹுரு ஸ்ரு விஷ்தாரம் ஸஷ்டாம்ருரு உரு ஷாஹ்ரு தடு ॥ சுரு ॥

வாஹுஉருஸ்ரு விஷ்தாரம் வஸுஜுருஹிதி ஷ்ரு தடு ।

விரலின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம், அணிவிரலைப்போன்றதாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையே, 9, 4, (6) 7, 6 5 யவையாகும். அவைகளின் நுனிகளின் அகலம் 1 யவை குறைவாகும். (62)

கையின் அடித்தலத்தின் கனம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் கனம் 1¼ அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலம் 2 யவையாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முழங்கைக்குக் கீழே) விஸ்தாரம் 5½ அங்குலமாகும். முழங்கைக்குமேலே (மேல்கை நுனியின்) விஸ்தாரம் 6½ அங்குலமாகும், பாஹுமத்தியத்தின் (மேல்கை நடுவின்)

ஹிக்காஸுத்ரம் து கக்ஷாங்கம் வஸ்ஜுரு
உஷாஹ்ரதடி ॥ ௬௬ ॥

ஆவிம்ஶஜுரும் ஹ்ரோத்ரம் கக்ஷயொரந்தரம் உதடி ।
ஹ்ரதயாவயிவிஸ்தாரஷ்டாதஶாம்ஶுரும் ஹவெசு ॥ ௬௭ ॥

ஹ்ரதயஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸாயுவங்கதஶாம்ஶுரு ।
ஶ்ரோணிஸ்ரதெஶவிஸ்தாரம் ஸ்ரதாம்ஶுரும் வியீயதெ ॥

உஷ்ணாயாமம் து ஹாரம் ஸ்யாசு விஸ்தாரம் தத்ஸமம்
ஹவெசு ।
ஶெஷம் வங்காஜுரும் தெவுரும் உக்ஷொத்ருவசு
ஹவெசு ॥ ௬௮ ॥

கடிஸ்ரதெஶவிஸ்தாரம் நவாயிகதஶாம்ஶுரு ।
ஊரூஉருஸ்ய விஸ்தாரம் ஸா(சு)யெபுர்நவாதஶா-
ஜுரு ॥ எ௰ ॥

ஊர்ஜுரு(வு)ரஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸாயுரந்ரா-
ஜுரும் ஹவெசு ।

அகலம் 7 அங்குலமாகும். மேல்கை அடியின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து கக்ஷம் வரையில் 8 அங்குலமாகும். இரு கக்ஷங்களின் மத்தியின் அளவு 22 அங்குலமாகும். ஹிருதய எல்லையின் அகலம் 18 அங்குலமாகும். (67)

ஹிருதயத்தின் விஸ்தாரம் 15½ அங்குலமாகும். ஶ்ரோணியின் விஸ்தாரம் 18 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பீஜகோசத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அதன் அகலமும் 4 அங்குலமேயாகும். சேபத்தின் (மாணியின்) நீளம் 5 அங்குலமாகும். அது தாமரை மொட்டுப்போல இருப்பதாகும். இடுப்பின் அகலம் 19 அங்குலமாகும். ஊருமூலத்தின் (அடித்துடையின்) அகலம் 11½ அங்குல

ஜாநுயோவிஸ்தாரயோநாஷ்டாம்ஶம் ஹவேத் ||எக||

ஜங்வாயாஶ்சாஸ்ய விஸ்தாரம் யோந(ஸ்யாத்)
களபிகாஜ்ஞுயுத் |
*தஜ்ஜுநீ தத்ஸமாயாமம் மாநம் வைவ யவாயிகத் ||எஉ||

யோஜ்ஞுயாய(ஷ்ட)யா ப்ரோக்தம் மாநம் வாநாதிகாயதத் |
கநிஷ்டாஜ்ஞுகாயாமயோஜுரேவ(யுயிக)ம்ஶுணா-
ஜ்ஞுயுத் || எங ||

ஊநஷ்டநவவாயுா(ஶுா)ஸ்ய த்ரயோதஶ(ய)வம்
க்ரமாத் |
கநிஷ்டா(ஏ)ம்ஶுநீநாம் ச விஸ்தாரம் து வியீயதே ||

கக்ஷாத் வாஷ்ஷுஞ்தரம் மாநம் வாஷ்ஷுஞ்தேயம் து
தத்ஸமத் |
வ்ரஷணாயுவிஸ்தாரம் நவமாத்ரம் ப்ரஶஸ்யதே || எரு ||

மாகும். அதன் நுனியின் விஸ்தாரம் 10½ அங்குலமாகும். நடு முழங்காலின் அகலம் 7½ அங்குலமாகும். அடிக் கண்டைக்காலின் அகலம் அதன் நடுவில் 6 அங்குல மாகும்? *

சுட்டு விரலும் அதே நீளமுடையதாகும். மத்திய விரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 1 யவையாகும். அணிவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 3½ யவை யாகும். சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையே, 7, 8, 9, 10, 13 யவைகளாகும். (74)

கணுக்கால் விழியிலிருந்து குதிகால் வரையில் மத்திய அளவு 4 அங்குலமாம். குதிகாலின் கனம் 4 அங்குல

---

*ஸுத்ரதஸ்தோமாம: ஸுயஶஸ்தாநுவஸ் ப்ராஹ்ய: |

* இங்கு விட்டுப்போயிருக்கும் விஷயங்களை அதமதச தாளத்தைப்போலக் கொள்ளவேண்டும்.

ककूलाग्रश्रिति प्रोक्तं लाग्रं तु उरुतारकुं।
ह्रिकायाः ह्रस्वउरुणाञ्चं वतुरंगुलउच्यते ॥ऐ८॥

उपरि वापरे कूर्परेणैव कोणकं चैव उत्तुकुं।
क(क)क्षयोरग्रं व्यस्ते वतुरविंशतिरात्तुकुं।
एवं लक्षणसंयु(क्तं)क्तं(तु) शिवउरुहयं
विचक्षणैः ॥ ऐऐ ॥

सव्यपुरस्य (सव्यं तु) वामं हय(य)स्सहि(स्तहि)-
तं स्यात्
सुसव्यवामं हयय कुञ्चितं स्यात् ।
शूलाङ्कं वा सलाग्रं तस्(ंमकं वा)
हस्तद्वयं सा(वा)ञ्जलिसंयुक्तं(तं) स्यात् ॥ऐअ॥

इति सारस्वतीये चित्रकर्मशास्त्रे अश्वेश्वर नन्दीश्वर
व्याख्यानं नाम त्रिंशोऽध्यायः समाप्तः ॥

மாகும். பின் பக்கத்தில் வட்டவடிவமான பிருஷ்ட பாகத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலம் சிறந்ததாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. ககுத் (கொண்டை) 4 அங்குலமாகும். அதன் அடியின் அகலம் 4 அங்குலம். கழுத்திலிருந்து, தோளின் அடிப்பக்கம் வரையில் 4 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நடுவிலும், நுனியிலும், முறையே 2 அங்குலமும் 1 அங்குலமுமாகும். பின் பக்கத்தில், கக்ஷங்களின் மத்திய அளவு 24 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஊஹித்து அறிந்துகொள்ளவேண்டும். (77)

சண்டிகேசுவர மூர்த்தியானது, வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும், ஆபங்கலக்ஷணம், அல்லது ஸமபங்கலக்ஷணத்துடன், இரண்டு கைகளையும் அஞ்ஜலிபந்தனம் செய்துகொண்டிருக்கும் மூர்த்தியாகும்.

ஸரஸ்வதீய சித்திர கர்ம சாஸ்திரத்தில் சண்டிகேசுவர, நந்திகேசுவர லக்ஷணமென்னும் முப்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுய வாகுத்ரிம்ஸோ ஆயாய: ||

உமாமஹேஶ்வர லக்ஷணம் ||

உமாமஹேஶ்வர(ஶ்)தெவஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யதெ-
ஸ்ரூணு |
வாவபுதீஶஶிநெவம் யசு தஶெதி(தெவ) ச ஸ்ரு
ஶெவரு ||க||

தஶெவா(ஷெவெ)வாகுயா ஸாயம் விஶ்வாஶுமா-
மஹேஶ்வரு |
தஶெவ து ஹவெசு தூணஸவபுகாமாயபுஶொக்ஷஶு ||

லிம்மமாநம் ச மலம் ச வாரஹஸ்தாம்ஶுராஜிஹி:(கம்) |
வதாநி மாநஹெமாநி ஸ்ரமாணாநி ஸுநிஶ்சயம்(ஶ்சிதம்) ||

சுஷ்டாம்(வஜ்ரம்)ஶொவ(வெ) நநுலாமம் து லாமெ
(மெ கூதெ து)
தூம்ஶாஶ்யாஹி(ஶ்யம்யசுத்ரி த்ரி)வ்ரலா த்ரிஸ்ரகாநு
(ஸ்ரம்) |

முப்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

உமாமஹேச்வர லக்ஷணம்.

இனி உமாமஹேசுவர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். பார்வதியுடன் பிறையணிந்த மூர்த்திக்கு சந்திரசேகர மூர்த்தி என்று பெயர். அதுவே பக்கத்தில் பார்வதியுடன் இருந்தால், அதற்கு உமாமஹேசுவர மூர்த்தி என்று பெயர். அந்த உமாமஹேசுவர மூர்த்தி தான், காப்பாற்றுவதும் ஸகல இஷ்ட காமார்த்தங்களையும், மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பதுமான மூர்த்தியாம். (2)

லிங்கமாநம், கர்பகிருஹமாநம், துவாரமாநம், ஹஸ்த மாநம், அங்குலமாநம், இந்த 5 வித மாநமும் பிரமாண்மாக

வர்ணவும் ஷ்ரேஷ்ட(ஷ்ட யத்ன)வாரெ்யாஷயம் ஸ்யாச்
ஶெஷாம்ஶம் வெவ ஶொத்ஸவஷ்யாஷயம் ஸ்யாச் ॥ ச ॥

வர்ஜாம்ஶஶுத்தவிஶுணம் ஶ்ரஹீக்வா
த்ரிம்ஶ(ச்)விம்ஶச்(யாவி) ஹஜெத்ததஶ்ச ।
விவிம்(த்ரி த்ரிம்)ஶஹீநா(நம்)த்ரிகுஹாகிகாஷ(ம்)
ஶாநம் தயா ஷொஶஶெவ ஷெவ(ஶெவ) ॥ ரு ॥

வர்ணவும் தயா ஷட்வெர்ணிவிம்வஶாநம்
வாஸ்ரூதுஶுஶெஷாம்ஶகுஶுத்தவஸ்ய ।
விஷ்டம்ஶநாஹஶயவெஃ(ஷம்) தயெவ
ஶ்ரஹ்யம்ஹி வர்ணவெஶாக்ஷவி(வ)ஶுக்தஶாநடு ॥சு॥

வர்ஜாம்ஶொஷயவிஷ்டாரநாஹதுஶுஶயாவி வா ।
வர்ஜாமெஹவிஶாஶாயம்(யம்) நவயா நவ-
தம்ஶகடு ॥ எ ॥

நிச்சயிக்கப்பட்டவைகளாம். (3)

பூஜாம்சத்தை 9 பாகங்களாகச் செய்து, 3 பாகம் முதல் 9 பாகம் வரையில் 3, 3, பாகமாகக்கூட்டிவர, மூர்த்திமானமானது 3 விதமாகும். இவைகளில் 3 பாக முடைய மூர்த்தியானது, பால மூர்த்தியாகும். மற்ற இரண்டும் உத்ஸவ மூர்த்தியின் அளவாகும். (4)

பூஜாம்சத்தை இரட்டித்துக்கொண்டு, அதை 30ம், 20ம், – 50 பாகமாகச் செய்துகொள்ளுகிறது. அதில் 3, 3 பாகமாக 3 பாகம் வரையில்? (5 பாகம் வரையில்) குறைத்துக்கொண்டுவர 16 விதமாகும். (5)

முதலாவது 6 வித அளவானது, பலி பிம்பத்தின் அள வாகும். பாக்கியுள்ள 12 விதமான அளவும், உத்ஸவ மூர்த்தியின் அளவாகும். அவ்விதமாகவே, உயரம், சுத் தளவு இவைகளையும் முன்போலவே பாகித்துக்கொள்ள வேண்டும். (6)

சூஷ்ம திரீ: வக்ர(தூயம் து)வ்ருத்(ருத்)ஷ்ம ஶுஷ-
ஶாநம் ஶஹோத்ஸவ: ।
ஶுஷ்ஸாரவிஶாலம் து நவயா விஹஜேச் சூரசா ॥ அ ॥

வ்ருவ்ருவ்ருத்யாநஶைவம் ஸ்யாச் சாரொஷ்ம நாஹிகெவி
வாச்(வா) ।
வாவம் ஹஸ்த(ஷ்ஷெவி) ஷணாத்ரூம் (த்ரு)வ்ருத்யா
வக்ரகுராவயி ॥ கூ ॥

வாதாநி ஹஸ்தசாநாநி ஶுஶஸ்த(வக்ர)வ்ருசாணகம் ।
உத்ஸவஸ்யோதயம் சாநம் ஶஹாவெரொதயம் து வா ॥

சாநாஜ்ஞெந வக்ரோத்யா(ஹி)மிச்யம்ஶுவிவயுநாச் ।
வக்ரோஶ்சவ(ஸ)நவாம்ஶாக்ஷேஷாவிம்ஶச்வ்ருசாணகம் ॥

சூஷ்ம் வக்ரோதயம் சாநம் வ்ருத்ஷ்ஷெயிதி ஸ்ரூதம் ।

பூஜாம்சத்தின் உயரம், விஸ்தாரம், சுத்தளவு இவைகளையும், பூஜா கிருஹ அகலத்தில் பாதி, இவைகளையும் 9 பாகங்களாகச் செய்ய பிம்பத்தின் உயரம் 9 விதமாகும். முதலாவது 3 அளவு, பலி (பால) பிம்பத்தின் உயரமாகும். மற்றவை மஹோத்ஸவ பிம்பத்தின் உயரமாகும். துவாரத்தின்விசாலத்தை, முறையே, 9பாகமாகக்கொள்ளவேண்டும். இது யானத்தின் (வாஹநத்தின்) உயரமாகும். இவ்விதமே துவாரத்தின் உயரம் நாளீகத்திலுமாகும். ?

இவ்விதமே 5 ஹஸ்தம் வரையில் 6, 6, அங்குலம் விதமாகக் கூட்டிவர ஹஸ்தமானத்தால் பிம்பமானம் 17(15) விதமாகும். இதை உத்ஸவ பேரமானமாகவும் மஹாபேரமானமாகவும் கொள்ளலாம்.

மாநாங்குலத்தினாலே 5 அங்குலம் முதல், 59 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர, பேரமானம் 28 விதமாகும். இவைகளில் முதலில் 5 அளவானது பால

ஶொஷாம்ஶம் சொத்ஸவம் விம்பஶெவம் மாநம் வியீயதெ ॥ யஉ ॥

மாநாஜ்ஞாநி யந்நாநம் தஜாந்யம்ஶம் (மாநெஷு
ஜாத்யம்ஶம் து)ந ஶொவயெசு ।
சுந்யாநம் து (நெஷு)ஸம்ஶ்ராஹ்ய(ம்) ஜாத்யம்ஶம்
தத்ஶொத்தவசு ॥ யங ॥

ஆயாதிஷ்டிஶெவம் ஸ்யாசு(ஷட்டு ஜாத்யம்ஶம்)வர்தவு
வசு யொஜயெசு ஸுயீ ।
விஸ்தாரம் (ரு)நாஹமாநாதி சந்த்ரஶெவாரவசு வுயீ
(ஹவெசு) ॥ யச ॥

ஸம்ஸ்தாநம் ஸுத்ரநீஷ்டம் ச ஹெஷம் வக்ஷ்ய(வக்ஷ்ய-
ஹதி)நு ஶெவாரு ।
ஸம்ஸ்தி தம் தக்ஷிணம் வாஷம் வாஹவாஷம் து கூஞ்சிதம் ॥

தக்ஷிணம் ஹ்ருதயம் ஹஸ்தம் வாரஷம் வா விஶெஷ்தம் ।

பிம்பமானமாகும். மற்ற மானங்கள் உத்ஸவ பிம்பத்தின் மானங்களாகும். இவ்விதமாக பிம்பமானம் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. (12)

மாநாங்குலம் முதலிய அங்குலமானங்களில் ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது. மற்ற மாநங்களில் முன் கூறியதுபோலவே ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டே ஆயாதிகளைப் பார்க்கவேண்டும். விஸ்தாரம் – சுத்தளவு முதலிய மானங்கள், சந்திரசேகர மூர்த்திக்குக் கூறியதுபோலவேயாகும். (14)

இனி இந்த மூர்த்தியின் நிலையையும் ஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கத்தையும் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, வலது கால் ஊன்றியும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்க வேண்டும். வலதுகை அபயஹஸ்தமாகும். வரதஹஸ்த

வாஹஹஸ்ஸுஸாஹெவீஸாலிம்மஹும் தலெவ வ ॥ ௰௪ ॥

சுவார ஹயஹுஜெ(வாரஹஹ்ஸுஹயெ)டம்கு(ம்)ஹ்ரிணீ(ம்)
வாலுவ-ுவசு ய்ரதடு ।
வாவுதீ ஸுரிவசு(ஸஹிதம்)கிஞ்சிசு உக்ஷிணவ-
வெதொ(உக்ஷாவவதிதம்)ஹுவடு ॥ ௰௭ ॥

உஷ்ணீஷஹயெவ்ய நாஸிகாம்ரா
ஹயெநயொ: வாஷ்ணுகுயொஸ்ர ஹயெ ।
தஸ்ராத்ரு வாஹெவ்ய ஹாத்ரஹிக்ரா
ஹ்ரஹயுஹாத்ரா ஹய நாஸிஹஸவெ ॥ ௰அ ॥

ஸுத்ராத்ரு ஸவெ வதுரம்ஸயொநி
ஹுஹுஸ்ர ஸாயுாம்ரு ஹுஜாநுவாஹெ ।
சும்ரு ஷயொரஞ்ஜுரஹ்ஷ்வம்ஜி(ர்)
தத்தசுக்ரிஹாமாஜுரவாஷ்ணுயொஸ்ர ॥ ௰கூ ॥

மான இடதுகை, விசேஷித்து, உமரதேவியை ஆலிங்கனம் செய்து (கட்டியணைத்துக்) கொண்டுமிருக்க வேண்டும். பர ஹஸ்தம் இரண்டுகளிலும் முன்போலவே, மழுவையும் மானையும் தரித்திருக்க வேண்டும். பார்வதீ தேவியுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். முகமானது, வலதுபக்கத்தில் சிறிது திரும்பியிருக்க வேண்டும். (17)

உஷ்ணீஷமத்தியம், நாஸாக்ரமத்தியம், குதிகால்களின் மத்தியம் இவைகள் மத்திய ஸூத்திர ஸ்தாநமாகும். அதன் இடது பக்கத்தில் கழுத்து, மார்பு, நாபி இவைகள் முறையே 1, ½, 2 அங்குலமாகும். (18)

ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில், யோநி மூல மானது, 4 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திற்கு இடது பக்கத்தில், முழங்காலின் ஒதுக்கம், 1½ அங்குலமாகும். பெருவிரல்

ஸுத்ரோத்ர உயரோஹயஸ்ய உயரம்(யரா)
ஜுயுர்ஜாஜ(ஜ) தயொஸ்ய நீவ்ரு ।
ஸாவிம்ஶஜுயுத(உ)ஶாம்ஶஸ்ரீ நம்
தத்ரோ(த்ர)வ்ரஶ்ரொணிகயொஸ்ய நீவ்ரு ॥உயி॥

உஶாம்ஶம்ஶாயிகஉம்ஶஸ்ரீ நம்
தஉஷ்ஷஉயரோஜுயு(ஜி)கார்ஜுதுஜு ।
ஷ்ஷநஸ்ய(வெ)ஜ்ஜையுகொஷ்ஷுஸ்ரீஉ
ஈ(வெ)ஶாயிகம் வாஜுயுஸ்ரீ நம்(நகம்) ஸ்யாச ॥

தத்ஸ்வுமஉஉ(தஶொ)ஜ்ரதத்ஜாஸ்ய
உயரோஜுயுர்ஜாஷஶ(யெஶர்ஜதொ)உயுஸுத்ரு ।
நீவ்ரம் ஹி ஸத்ரி ஶகஸ்ஷஉத்ரா-
யிகம் தஜுஉஶம்(தநம்)மயுவ்ரஜிஷம்வ்ரம்(ஸ்யாச) ॥

களின் மத்தியில் ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். பெருவிரல் களின் மத்திய அளவில் 3ல் 1 பங்கு அளவு, குதிகால்களின் மத்திய அளவாகும். (19)

ஸுத்திர மத்தியத்திலிருந்து, அபய ஹஸ்தத்தின் மத்தியமாங்குலி நுனிவரையில், மத்தியின் ஒதுக்கம், 22 அங்குலமாகும். அல்லது 1 அங்குலம் குறைவாக 21 அங்குலமும் இருக்கலாம்.

அந்த அபயஹஸ்தத்தின் முழங்கையிலிருந்து ஸ்ரோணி தலம் வரையில் ஒதுக்கம் அதே 22 அல்லது 21 அங்குல மாகும். (20)

அபயஹஸ்தம் மத்தியமாங்குலி நுனியிலிருந்து, ஸ்தந மண்டலத்தின் மேல்த்தலம் வரையில் ஒதுக்கம், 9, 10, அல்லது 11 அங்குலமாகும். அல்லது 1 அங்குலம் கூடுத லாகவும், குறைவாகவும் இருப்பதுமாகும். (12 அல்லது 8 அங்குலமும் இருக்கலாம்.) (21)

அதன் பக்கத்தில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் (பரகரத்

ஸூலிம்ரநஸ்யாஸ்ய கரஸ்ய உயர-
ஜ்ஞாரூயொ(ஞ்ரக)ஸூத்ரயொஸ்ச(ஸ்யாவி)நீஷ்டம் ।
வக்ஷாயிகம் வெஷ்டஸாம்ஸகம் தச
ஸ்ரோணிஸ்ச தத்ரூவ்ரயொஸ்ச(ஸ்யாவி) நீஷ்டி ॥

த்ரிம்ஸாயிகம் விம்ஸதிரத்ரகம் ஸ்யாச்
வாஸ்ரோ மதம் தச ஹரிணீயரஸ்ய ।
உயாம்ரஞ்ரூயாரூராஷ(ஞ்ரரூ ரக)ஸூத்ரயொஸ்ச
உயுதரூ(உயெ தரூ)வக்ஷாயிகவெஷவம்ஸ்தி: ॥

தலஸ்தரூஜ்ஜ வாடஸூத்ரீவம் (ஸாஸ்ரம்)
தஸ்ரூஹரூஜ்ஜ உரிவங்ககாஷ்டி ।
ஸாவிம்ஸஷம்ஸம் வ்ரத(ஹ்ரூய) வாம்ஸஹீநம்
ஸெஷம் ஸஜூஹ்ரம் வியிநா வியெயடி ॥ உரு ॥

தின்) கையின் மத்தியமாங்குளி நுனியிலிருந்து, மத்திய ஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 37 அங்குலமாகும். அதற்கு அதிகமாக இருப்பதும், மங்களத்தையும் விருத்தியையும் கொடுப்பதாகும். (22)

உமாதேவியை அணைத்திருக்கும் கையின் மத்தியமாங்குளியின் நுனி, ஸூத்திரம், இவைகளின் மத்தியின் ஒதுக்கம், 45 அங்குலமாகும். ஸ்ரோணி, கூர்ப்பரம் (முழங்கை முட்டு) இவைகளின் ஒதுக்கமும் அதே அளவாகும் (45 அங்குலமாகும்). (23)

மானை ஏந்தியிருக்கும் கையின் மத்தியமாங்குளியின் நுனியிலிருந்து, ஸூத்திரம் வரையில் மத்தியிலிருக்கும் ஒதுக்கம், 23 அங்குலமாகும். பரஹஸ்தங்களின் மத்தியமாங்குளிகளின் மத்தியின் ஒதுக்கம், 48 அங்குலமாகும். (24)

அந்தக் கையின் உயரமானது, காது மட்டமாக இருப்பதாம். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டானது, பாஹுமூலத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாகும். அங்கிருந்து (மத்திய

ஸலஜ்ஜதம் தெவா சூலஜ்ஜெநகாதநா ।
வாவுதீவாஹ்வாஷ்வாஷ்வெபுவா லிஜ்ஜாநாம் வாவுதீஷ்வாடு ॥

சுயவா ஷ்ஷநெவசுவாசு லிஜ்ஜாநாம்யலம் விஷு: ।
கபிஷெஷெ தயா லிஜ்ஜம் நதஸெவாயிகம் ஹவெசு ॥உஎ॥

[ஸலஜ்ஜயுதம் வாவி சூலஜ்ஜெந யுதம் து வா ।
வாவுதீ வாஸவாஷ்வுஷ்ஸா சூலிஜ்ஜநு வாவுதீம் ஹரு: ॥

சுயவா ஷ்ஷநெஷெஷெ வாவ்யாலிஜ்ஜநு சுயலம் விஷு: ।
கபிஷெஷெ தயாலிஜ்ஜநு வவம் வெ த்ரிவியம் ஹவெசு ॥]

ஜடாகுடகம் வாவி ஜடாவலுநஸெவ வா ।
சுஷ்டாஷ்டாம்ஶகம் வாவி உகுடொஷயஸிதடு ॥ உஅ ॥

நவவம்தூம்ஶஸெவம் வா விம்ஶதூம்ஶம் விகஷ்டகா
(விஶெஷது:) ।
கெஶாஹாநகுடொதுஜ்ஜம் நாஹஶோநிதம் யயா ॥உகூ॥

ஸூத்திரம் வரையில்) ஒநக்கம் 22 அல்லது 21 அங்குல மாகும். மற்றவைகளை முறையுடன் அமைக்கவேண்டும்.

(இந்த உமாமஹேஸ்வர மூர்த்தியானது) ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனுவது, ஆபங்க லக்ஷணத்துடனுவது இருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியின் இடதுபக்கத்தில் பார்வதீ தேவி இருக்கவேண்டும். பரமேசுவரன் பார்வதியை (கீழே கூறிய படி) அணைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அல்லது ஸ்தந தேசத்தில் (ஹ்ருதயத்திற்கு ஸமமான இடத்தில், பின் பக்கத்தில்) அணைத்துக்கொண்டிருப்பதுமாகும். அல்லது இடுப்பில் அணைத்துக்கொண்டுமிருப்பதாகும். இடுப்பில் அணைத்திருப்பது அதமமாகும். இவ்விதம் மூன்று வித மாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(இந்த மூர்த்தியானது) ஜடாமகுடம், அல்லது ஜடா பந்தம் தரித்திருப்பதாகும். மகுடமானது 18, 19 அல்லது

தத்ராஹீஹஸ்ய வக்ஷ: வாஸஸவ்யஸ்ய கூபரே |
[தஷ்டவ்ய: ஸ்ரீதவக்ஷாஶ்ச வாரே து ஸ்ரீவிஸம்யுதே |]
யுதிஷ்ரவஸ்ஸஸம்யுக்தம் நாநாவர்ணைரலங்கிருதே ||

வைரநாமாஷிஸம்யுக்தம் நாநாரத்நாஹிஶோபிதே |
கர்ணயோர்யுக்மே கர்ணபுஷ்பம் ஸ்யாச்ச கர்ணபதாரே
(தாரே)ரலங்கிருதே || ௩௧ ||

கர்ணிகா வாரகர்ணே து ஸம்வபத்ரவிராஜிதம்
(ஶோபி வா) |
ஸவ்யகர்ணே ஸுஷாலம்பம் ரத்நகுண்டலமேவ வா || ௩௨ ||

ஹாரோபஹார ஶ்ரீவம்வோ(ரெ)ரெவெயோ)தர-
வஸ்ரோர(ஸுந)ஸூத்ரகே |
ஊரு ஶாலாவலம்பம் ஸ்யாச்ச வ்யாக்ரவஸாம்பராந்விதம் ||

விசேஷித்து 20 அங்குலமிருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் உயரமானது கேசாந்தத்திலிருந்து கணக்கிடப்பட வேண்டும். அதன் சுத்தளவானது அந்த மூர்த்திக்குப் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியானது சிரித்த முகமாக இருக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் இளம்பிறைச் சந்திரனும், ஊமத்தம்பூவும் அணிந்திருப்பதாம். பலவிதப் பூக்களையணிந்தும், பயங்கரமான ஸர்பத்தையணிந்தும், பற்பல ரத்னாபரணங்களையணிந்து மிருப்பதாகும். காதின் மேலே கர்ணபுஷ்பம் தரித்து கர்ணதாமாக்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருப்பதாகும். (31)

இடது காதில், கர்ணிகை அல்லது சங்கபத்திரமும், வலது காதில், மகர குண்டலம் அல்லது ரத்ந குண்டலம் தரித்திருப்பதாகும். ஹாரம், உபஹாரம் க்ரைவேயகம், உதரபந்த ஸூத்திரம். ஊருதாமாவலம்பம், புலித்தோலாடை, இவைகளையணிந்திருப்பதாம்.

கடகத்ரயஸம்யுக்தமேவம்(கம்) வா கடகாந்விதம் ।
ஊர்ஜிகாஸொலிதம் ரத்நம் ஊர்ஜிகௌ(ரத்நஊர்ஜிகா வா)
வியீயதெ ॥ நச ॥

வாஜிநாமாஷிஸம்யுக்தம் வாஜஊர்ஜிகஸொலிதம் ।
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் கடிஸூத்ரஸமாயுதம் ॥ நரு ॥

வாஹுலூஷணஹூஷ்யம் ஸ்யாதஜ்ஜாவ்ரதகம் தயா ।
ஸவ்யெ தநுவாஹவெ ஸ்யாத் ஸவ்யெ து வாரஸொ-
ஜ்ரதம் ॥ நசு ॥

[ஸவ்யெ து ஊரம் வாமெ ஸவ்யெ து வாரஸூ-
ஹுவெசு ।]

(கர்ணிகை—வட்டமான காதணி, சங்கபத்திரம் சங்காலான காதணி, மகர குண்டலம்—மகர மத்ஸ்யவடிவமான காதணி, ரத்நகுண்டலம்—ரத்நங்கள் பதித்த காதணி, ஹாரம்—நீண்ட ஹாரங்கள், உபஹாரம்—குட்டையான ஹாரம், க்ரைவேயகம்—உள் கழுத்தணி, உதரபந்தம்—வயற்றில் இழுத்துக்கட்டும் வாறு, ஊருதாமாவலம்பம்—தடையில் குஞ்சங்களுடன் தொங்கும், இடுப்பில் அணியும் கயிறு.) (33)

கையில் கடகத்ரயம் அல்லது ஒரு கடகம் அணிந்திருக்க வேண்டும். விரலில் ஸாதாரணமான மோதிரம் அல்லது கல்லிழைத்த மோதிரமணிந்திருக்கவேண்டும். பாதஸரம், பாதமுத்ரிகை (காலில் அணியும் மோதிரம்) இவைகளை யணிந்திருக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதம், கடிஸூத்திரம் (அரைஞாண்) கையணிகள், தோள்வளை, இவைகளை யணிந்திருக்கவேண்டும்.

அபரஹஸ்தத்தில் இடது கையில் மானும் வலதுகையில் மழுவுமிருக்கவேண்டும். (36)

ஸுஶவா வாஹஹ்ஷை ச ஸவ்யெ(வ்யெவ்ரூ ஸ)க்ரூ
ஊஹ்யுதெ ।
தஸ்ய(த)தூஶுவாஹெ வாஹ்ஹுஞ்ஶொ(ரெ)
வாஹதொதஶுஃ(ஃதஷ்ஷுரெ) ॥ ௩௭ ॥

வாஶொரூஷயம் ஶாநம் ஶதூஷுஶாஜூஶும் தூ வா ।
தூயொஷாஜூஶும் வாவி விஷ்ஷாரம் ஶொஹநாநிதடு ॥

ஊமொஷயம் தஷெவ ஸ்யாஸ் ஸவபூஹரணஹூஷிதம் ।
தஜபுநீஷ்யூஶாஜூஶெ(ரூ)வரிஷ்ஷாவொஹயொஷதள
(வ்யுவொஹ்யுதள) ।
ஸவபூஶும்காரஸம்யூக்தம்(ஃ) ஶெவஶெவெஷ்வரம்(ஃ)
ப்ரஹூ(ஃ) ॥ ௩௩ ॥

நாமாஸ் ஸிஷ்வெநூகஶொபிஷூஷ
ஊரூஷ்வெஹாஜ்ஜஹொரூஹாரஃ ।
ஸநெகரூநூஹாஹரணெஶ்ஶுரெய
ஶொஜாதஜாநாநூஃ வம்ஹ்ரூஹெயெவ ॥ ௪௦ ॥

அல்லது மானும் மழுவும் வலது கையிலும் இடது கையிலுமாக மாறி இருப்பதுமாகும். (மானும் மழுவும்) உள்ளங்கைக்கு மேலேயாவது, உள்ளங்கைக்குள்ளேயாவது இருப்பதுமாகும். பரசு(மழு)வின் உயரமானது 14 அல்லது 13 அங்குலமாகும். மானுடைய உயரமும் அதேபோல 14 அல்லது 13 அங்குலமாகும். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். (மானும் மழுவும்) ஆள்காட்டி விரல் நடுவிரல் இவைகளுக்குமேலே வைத்துப் பிடிக்கப்பட்டிருப்பவைகளாகும். தேவாதி தேவனாய் பிரபுவான உமேசன், ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். (39)

உமாமஹேச்வரமூர்த்தியானவர், நாகாபரணம், ஊமத்தம்பூ, புஷ்பங்கள், இளம்பிறை சந்திரன், இவை

[நாமெந யுத்ஸுரவஸுரைஶ்ஶாங்க-
வஞ்ஜெந ஹாவ்ஸுஸ்வ்ஸுஜடாகிரீடீ ।
ஸுநெகரு தாஹுரணொஜ்வுராஜீ
ஸஹாஸ்ரிஷநு ஶொருவஸுதாரைஶீ ॥]

தெவஸ்ய வாஹுமெ வாzzஶ்ரிஜுநஶ்ரியயாஸிதடு ।
ஸுஸ்ரிதம் உக்ஷிணம் வாஹம் வாஹவாஹம் து
கூஜ்ஜிதடு ॥ சக ॥

உக்ஷிண(க்ஷ)ரூரிம்ரிதம் ஹவ்ஹ்ம் வாஹஹவ்ஹ்ம்
ஹுஸாரிதடு ।
சுயவா உக்ஷிணம் ஹவ்ஹ்ம் ஸவுஷ்ம் வா விஶெஷதீ ।
சூஹஜுஸுத்ருதெவம் வா ஸஹஜுஜயாவி வா ॥ சஉ ॥

உஶ்ரியுஶ்ரு வாஶெ வுடவாஹவாஶ்வெ
ஹரெநாஶ்ரு வாஶெ ஹ்ரு உக்ஷிணஸ்ய ।
ஷுநஸ்ய ஹ்ரு(வாஶெவ்ரு)ய நாஹிஸவெ
வாஶொருவாஶ்வெ ஸ்ரிதஸவ்ருவாஷுள ॥ சங ॥

களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட ஜடா மகுடத்தையுடையவராயும், பலவித ரத்தினாபரணங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், உமாதேவியை அணைத்துக்கொண்டிருப்பவராகவும் ஆவார். (40)

பரமேசுவரனுடைய இடது பக்கத்தில் பார்வதீ தேவியார் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டிருப்பவராவார். உமாதேவியின் வலதுகால் பதிந்தும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும். வலதுகை பரமேசுவரனை அணைத்துக்கொண்டும், இடதுகை தொங்கவிட்டுமிருப்பதாகும். அல்லது வலதுகையில் விசேஷித்து புஷ்பம் இருப்பதுமாகும். உமாதேவியார் ஆபங்கலக்ஷணத்துடனாவது ஸமபங்கலக்ஷணத்துடனாவது இருப்பதாகும். (42)

உச்சியின் இடது பக்கம், நாஸாபுடத்தின் இடது

வாவம் திரஹஜ(ஸ்ய வ)ஸூத்ரஸ்ய
மாணாஜ்யம் தஸ்ததா நவைவ ।
சுஜ்ஞுஷயொரஞ்ஜ(கம்) வதுஷ்ப-
ஸாம்ஸதா வாஷ்ணேயாஜாநாம்(ரவி) கதிஹாமு ॥ சச ॥

வெஷாம்ஸம் நதுரா நம் ஸ்யாச் ஸஹஜ்ஜஸ்ய உவ்யதெ ।
தசஸூத்ரநிவ்ரா நஸ்ய வியிரஸ்தம் தயாயாநா ॥சரு॥

ஸூத்ரஸ்ய மிதிஸ்யாஸ்ய கரஸ்ய உயுஸாஜ்யாச் ।
சுஹ்ரத்தயொஸ்ஸ நிவ்ரம் ஸ்யாச் வகொநம் வாயிகம்
தா வா ॥ சசு ॥

வஜ்ஜுஷாஜ்யம் (வா) ஸ்யாச் விஷம்ஸம் வா (ஸ்ய-
கொநம்)வியீயதெ ।

பக்கம், முகவாய்க்கட்டையின் இடது பக்கம், வலது ஸ்தநத்திற்கு இடது பக்கம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் பக்கம், ஸ்திதபாதத்தின் (வலதுகாலின்) குதிகாலின் வலது பக்கம், இவைகள் மத்திய ஸூத்திர ஸ்தாநங்களாகும். (43)

இவ்விதமாக த்ரிபங்கஸூத்ரம் கூறப்பட்டது அதன் நதமானம் (வணக்கத்தால் ஏற்படும் அளவு) 3 அங்குலமாகும்.

கால் பெருவிரல்களின் மத்திய அளவு 14 அங்குலமாகும். குதிகால்களின் மத்திய ஒதுக்கம், பெருவிரல்களின் மத்திய ஒதுக்கத்தில் 3ல் 1 பங்கு அளவாகும். (44)

ஸமபங்கத்தின் நதமானம் 4 அங்குலமாகும். இனி அந்த மத்திய ஸூத்திரத்தின் ஒதுக்க அளவைக் கூறுகிறேன். (45)

ஆலிங்கித கரத்தின் மத்தியமாங்குளி நுனியிலிருந்து ஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 15 அங்குலமாகும். 1 அங்

தலஷ்ஷம் வாஉவோஷ்ஷுஷ்ஷ ஸ்ரோணுஉாஷ்ஷிம்மிதம் து வா ||

ஷ்ஷநநெத்ரஸமம் உாநம் கடகாஶ்ரம் ஸமீரிதடி ।
தலஷ்ஷணிவாஸஷ்ஷு நாஹெஷ்ஷஷ்டஉயாம்ஶகடி || ச அ ||

கடாஷ்ஷ கூலவபுராஷ்ஷம்வம் ஹஷ்ஷஸஷ்ஷ ஶரஉஞ்ஜரடி ।
தலஷ்ஷணிவாஸாஞ்ஜஉலொ: ஹாங்ஶநீஷ்ரகடி ||சகூ||

ஊவபுரூஷ்ஷிகுராஶ்ராஞ்சம்நீஷ்ரயாம்வஷ்டகெந வா ।
[ஊவபுரூராத்து குராஶ்ராஷ்ஷம் நீஷ்ரஉயாஷ்டகாம்ஶகடி ।]
தஉாஉம் வாஷ்ஷ ஹஷ்ஷம் வா ஷ்ரஸாரிதகரம் து வா ||

ஷுவா கூஞ்ஜிதம் ஸவ்யம் வாஉவோஷம் து ஸாஷ்ஷிதடி ।
வலவபுவக்ஷ ஹஷ்ஷவிந்யாஸம் ஸலத்ரஹஜ்ஜஉயொவ்ரதெ ||

குலம், அல்லது 2 அங்குலம் கூடவோ குறையவோ இருக்கலாம். இடது கையானது, ஸ்ரோணியைத் தழுவியிருப்பதுமாகும். (47)

கடகாக்ரமானது, ஸ்தநநேத்ரத்திற்கு ஸம அளவாகும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டானது, நாபியிலிருந்து 14 அங்குலமாகும். இடுப்பிலிருந்து முழங்கை ஸந்திவரையில் ஒதுக்கம் 5 அங்குலமாகும். துடையிலிருந்து அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் கோடிவரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். துடையினுச்சியிலிருந்து கை நுனிவரையில் ஒதுக்கம் 3 + 8 = 11 அங்குலமாகும், இடது கையானது புஷ்பம் தரித்திருப்பதாகவோ, தொங்கவிடப்பட்டோ இருப்பதாகும். (50)

அல்லது, வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும், இடதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருப்பதாகும். ஹஸ்த விந்யாஸமானது முன்போலவேயாகும். இனி ஸூத்திரபங்கத்தைக் கூறுகிறேன், (51)

உஷ்ணீஷஸக்ஷிணை வாஷ்டௌ நெத்ராஞ்சை வ
ஸிதாம்ஶகை ।
ஹநுநாஸாவெஃவஸவ்யஸ்ய ஸ்தநஸ்ய ஸவ்யஶெஶகை ॥
நாஸிவாஶெ ஸ(ச)ஸவெ்யாரூவாஶெஶெ து
ரூருகை ।
ஸூலஜ்ஞஸுத்ரிதுக்கூம் ஸஃலஜ்ஞஃயொவ்யதெ ॥ருங॥
ஃஶ்யுஶ்ஶ நாஸிகாரூரஸ்ய ஃயெ வாஷ்டௌஶ்ச
ஃயுஶெ ।
ஸுத்ரம் து ஸ்தநயொஃயும்(யுஶ) ஸவ்யஶெஶெ
ரூணாஜ்ஞுடு ॥ ருச ॥
தஸுஸுத்ரவாஃவாஷ்டௌ து நாஸிஃயுஃகா(யா)
ஜ்ஞுடு ।
தஸ்யாதுவாஃவாஷ்டௌ து யொநிஃரும் யுரூஜ்ஞுடு ॥
தஸுஸுத்ரஸ் ஸவ்யஜாநுஞ்ஜ நீஸ்வா(வ்ரூம்) ஃாதும்
ரூஶஸ்யதெ ।

உஷ்ணீஷத்தின் வலது பக்கம், வெண்விழியின் கோடி, முகவாய்க்கட்டையின் வலது பக்கம், இடது ஸ்தநத்தின் வலது பக்கம், தொப்புளின் இடது பக்கம், வலது துடையின் இடதுபக்கம், (இடது) கால் மணிக்கட்டு, இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரம் விழுவதற்கு, ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். (53)

உச்சி, நாஸியின் நுனி, குதிகால்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழுந்தால் அது ஸமபங்க ஸூத்திரமாகும்.

ஸ்தநமத்தியத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் ஸூத்திர ஸ்தானம் 3 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திற்கு இடது பக்கத்தில், நாபி மத்தியம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில், யோநி மூலமானது

ஸயொரஜுஷியொரஸ்ரம் ஷொலஸாஜுஸுஸுவுதெ ||
ததத்ஹுஸொமெகஹாஸம் கர(நீஷ்ரம்) வாஷ்ஷெவுா-
ரஸுஹாஸுதடி ।
வஸுவபுவஸ் ஹவ்ஸநீஷ்ரம் ஸுாஸ் ஹஜுஷயஸ்ரு உவுதெ ||

கரஸுஷுகூடம் வாவி கெஸுவஸுஷுாவி வா ।
தஸ்ரு ஷாநம் தஸ் வஸுவெபுாகூஷுஸுகாரம் வ வஸுவபுவஸ் ||

ருருாடவபுஸஸாஸ்ரம் வஸ்ரெஸுவரஷெவ வா ।
ஸுகூாஷாஸாவஸுஸ்வம் ஸுாஸ் கணெபு வ
கணிபுகாஸிதடி ||ருகூ||

ஸுஷகுஸுஜுஸுவெம் வா ரதுகுஸுஜுஸுவெ வா ।
ஸஹவீஸொவவா(ஸ்)யாகூஸுதுஸீயம் தஸ் வா வஸுநஸ் ||

ஸுகஸுஸுவஸநாயாகூம் வஸ்ரா(ய்ஸ்ரா)ஸ்வரஷாவி வா ।

---

4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது முழங்கால்வரையில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். பெருவிரல் இரண்டுகளின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். குதிகால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம், பெருவிரல்களின் ஒதுக்கத்தில் 3-ல் 1 பாகமாகும். கையின் ஒதுக்கம், முன் கூறியதுபோலவேயாகும். இவ்விதமாக ஆபங்க ஸூத்திரம், ஸமபங்க ஸூத்திரம், இரண்டும் கூறப்பட்டது. (57)

பார்வதிதேவியார், கரண்டமகுடம், அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பதாம். அதன் அளவு முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அலங்காரங்களும் முன்கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். லலாடபட்டத்துடன்கூடி, சிரஸ்ஸில் சந்திரனாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். கழுத்தில் முத்துமாலை தரித்திருக்கவேண்டும். காதில், கர்ணிகாபரணம், அல்லது மகரகுண்டலம், அல்லது ரத்நகுண்டலம் தரித்திருக்கவேண்டும். சன்னவீரம் தரித்திருக்கவேண்டும்.

வாஹுவு(ஷ்ரவு)ஸாவலுயம் கடகத்ரயஸெவ ஹி ||
ஊர்ஜிகாஞ்ச(ம்ஹ)லிஹஸ்தஸ்ஸ(ம்ச) வாஜாலெ-
விபூஷிதடி ।
ஸவபூஷணஸம்யுக்தா வாவபுதீ வாஸ்ரெஷ்ஸீ ||சுஉ||

ஸெவஸெவ்ய வ்ரயஹ்ரவி ஸஹஜம்(ஹிகள) வா
யயாக்ரம்(உதம்) ।
வ்ரயகுட வ்ரயகுட ஸஸாயுதஸெகவீரொவரிஷ்ஸிதடி ||

கூயபூஷெவீம் ஸெவஸெவொஹ்ரா நாச
நாஸ்ரவாஸ்ரானம்(வா) ஹஸொ(வபூ)ஹ்ரானடி ।
ஹிக்ஷாணம் வா ஹ்ரசஸ்ஸ நாஞ்ச ஹ்ரானம்
ஸம்ஹொவபூஸெ(உபூஸெ) வாவபுதீதம்ஹ்ரா நடி || சுச ||

உதி ஸாரஸ்ஸதீயெ தித்ரகஉ-ஸாஹ்ரெ உரஸெஹ்ரஸரவியாநம்
நாஉ ஸகுதி ஸொயுயாயஃ ஸநாஷ்டஃ ||

மேலாடையணிந்து வெண்பட்டாடையாவது, சிகப்புப் பட்டாடையாவது அணிந்திருக்கவேண்டும். கையில் தாம வலயமும் கடகத்ரயமும், கைவிரல்களில் மோதிரங்களும் அணிந்திருக்கவேண்டும். பாதங்கள் பாதஸரத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பரமேசுவரியான பார்வதிதேவியானவள், ஸகல ஆபரணங்களாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (62)

சிவன் உமை இவர்கள் தனித்தனியாகவாவது சேர்ந்தாவது இருப்பதாகும். தனித்தனியாக இருந்தாலும் சேர்ந்திருந்தாலும் ஒரே பீடத்தில்தானிருக்கவேண்டும் (63)

அம்பாளுடைய உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய உயரத்தில், நாஸி மட்டம், வாய் மட்டம், முகவாய்க் கட்டை மட்டம், கழுத்து மட்டம், நெஞ்சாங்குழி மட்டம்,

|| சுய வாதிரம்மொய்யாயம் ||

க்ஷேத்ரவாருக்ஷணம் ||

க்ஷேத்ரவாருவியிம் வொரூஜ்ஜம் (வக்ஷ்ரு) ஸம்க்ஷேவாஸ
வியிநாஉயுநா |
உநவெவ வூஸாணங்ங ரும்வஸாநொவஸாநுகழ் || க ||

ஹிஜ(ஹிஜ)வணாவு லெஷெந யயாவஸ ஸம்ஹ-
நொஉயம்(ஹிதம்) |
யயாஹீநகுயனைவாவ்ரெஹஉக்ஷேத்ரவாருவியிகுஸாஸ ||

[யயாவஸ குயயாஹீஹ க்ஷேத்ரவாருவியிம் குஸாஸ |]

ஹிநதய மட்டம், அல்லது ஸ்தநமட்டமாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக பரமேசுவரனுடைய இடது பக்கத்திலிருக்கும் பார்வதி தேவியின் உயரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (64)

லாரன்வதிய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் உமாமஹேசுவர லக்ஷணமென்னும் முப்பத்தொராவது அத்தியாயம் முற்றும்.

முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

க்ஷேத்ரபால லக்ஷணம்.

இனி க்ஷேத்ரபாலரின் (பைரவரின்) லக்ஷணத்தை விதியுடன் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். மானம், பிரமாணங்களுடன், லம்பமானம், உபமானங்களையும் கூறுகிறேன். பைரவரின் அடையாளம், நிறம், இவைகளின் பிரிவுகளை பரமேசுவரன் கூறியிருப்பதைக் கூறுகிறேன். க்ஷேத்ரபாலரின் லக்ஷணத்தை பரமேசுவரன் கூறியிருப்பதையே கூறுகிறேன். (2)

ஸாஶி(ஶள)வாஸுவாஹ்வ தா ஶயெ
வாரணுகெ மிரள ।
நதீதீரெ நடாகெ தா தீரெ ஸாமரவாஸுகெ ॥ ௩ ॥

ஶொஜெரெ நுஶெரெ வா லொகரக்ஷாயு-
காரணாசு ।
விமாநம் வலிவுவசு கூயுசு ஸுரணாநி
தயெவ ச ॥ ச ॥

ஸுஸுரணாநாரலிவம் ஸ்யாஶ்யெஷு ஸாரஶெவ ச ।
சுயவா ஸுவாஸாஶெரெ வரிவாராயுஶெவ வா ॥ ரு ॥

ஸுவாஸாஶொநதிஶ்ரெரெவுதிதள(ஹ்ரள)-
வஜுநுகெயவா ।
உதிதள(ஶயெ) வா வியாதவும் ஜயஜெ வா வியீயதெ ॥

க்ஷேத்திரபாலரின் ஆலயமானது, கிராமம் முதலிய வீடங்களில், வீடுகளுக்கு வெளிப்பக்கம், நடுக்காடு, மலை, நதிக்கரை, குளக்கரை, புண்யதீர்த்தங்களின்கரை, ஸமுத்திரத்தின் ஓரம், இந்த இடங்களில், தேசாந்தரங்களிலும், லோகரக்ஷையைக் குறித்து தீர்மானிக்கப்படவேண்டும். க்ஷேத்ரபாலகரின் ஆலயத்தின் விமானமானது, முன்னமே கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். அதன் அளவும் முன் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். அந்த விமானமானது, மூர்த்தியின் அளவுக்கு அநுகுணமாக இருக்கவேண்டும். அதன் துவாரமானது மனதிற்குப் பிடித்ததாக இருக்க வேண்டும். அல்லது சிவாலயத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்தில் பரிவாரத்திற்காகவும் இருக்கலாம். தேவாலயத்தின் ஈசான திக்கு, அக்நிதிக்கு, பர்ஜந்ய (வருணனுடையதான மேற்கு) திக்கு, உதய திக்கு (சூரியன் உதிக்கும் கிழக்கு திக்கு) ஜயந்த (வடக்கு) திக்கு இவைகளில், க்ஷேத்திரபாலாலயமிருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

ஆரம் து வஶ்சிரெ(உ)ஶவம் உக்ஷிணஆரமெயுடு ।
வொஜ்ரணி(ஜ்ரம் து)ஆரமெவம் வ்யாஸ கந்யுவம்
த்ரிவியம் விஷ: ॥ எ ॥

உம்பவம் வா வியாதவ்யம் ஆலிகாகாரமெவ வா ।
ஸஹாயாம் வா வியாதவ்யம் வரிவாரமாலயம் விஷ: ॥ அ ॥

ஆலிகா ஹஸ்திவாஶ்வெ வா வ்ருஷ்ஹாவி வியீயதெ ।
ஷஷ்ரயாநவியிம்(யளா) விம்பொத்ஜ்ஜாநம் வியீயதெ ॥

ஶஹுமெஹவ்ரஆணெந ஆரஷ்ஸ்ஹொஉயெந வெ ।
ஹஷ்ஷெந காலுஆநெந த்ரிஹிரஜ்ஜுலிஆநகெ(கெகெ) ॥

வாதெஷு வஷுஆநாநி ஊலுவொரவ்ரஆணகடு ।

க்ஷேத்ரபாலரின் தேவாலயத்தின் துவாரமானது, மேற்கு முகமாக இருப்பது உத்தமமாகும். தெற்கு முகமாக இருப்பது மத்தியமமாகும். கிழக்கு முகமாக இருப்பது அதமமாகும் என்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள். இவ்விதம் துவாரமானது 3 விதமாகும். (7)

பைரவ மூர்த்தியானது பரிவாரமாக இருந்தால், அது மண்டபத்திலிருக்கவேண்டும். அல்லது வரிசையாக இருக்கும் பரிவார மண்டபத்திலாவது இருக்கவேண்டும். அல்லது ஸபா மண்டபத்தில் பரிவாராலயத்திலும் இருக்கலாம். வரிசையாக இருக்கும் பரிவாரங்களின் பக்கத்திலும் இருக்கலாம். அல்லது தனியாகவும் இருக்கலாம்.

பைரவமூர்த்தியானது, பிரதானமூர்த்தியாக (தனித்ததோர் கோவிலில்) இருந்தால், அந்த பிம்பத்தின் உயரத்தைக் கூறுகிறேன். கர்பகிருஹ பிரமாணம் 1. துவாரமானம் 2. ஸ்தம்பமானம் 3. ஹஸ்தமானம் 4. தாலமானம் 5. மூன்று விதமான அங்குலிமானம் 6, 7, 8 இவைகளில், 5 விதமானங்கள் மூலபேரமானமாகும்.

உபயுவொரவி(ஸ்ய)ஹாமெந வாஜுரெவ்ஹிவி-
ரெவ வா ॥ ௩௧ ॥

வாதாநி வொ ஹ்ஸ்வாநி (வவெஸ்ய) ஹ்ரூணாநி
விஸீயதெ ।
யஸ்ய மலுஸ்ய ஸாநாநி (நம் து) நவயா
விஹஜெத்ததா: ॥ ௩௨ ॥

வாகெகாம்ஸுஹ்ரூணம் ச(ணெந) நவயா
உபயுவொரகு ।
ஸுஸ்வாரவஸம் ஸ்யம் வாஹ்ஹீநஸ்யாயஸு ॥ ௩௩ ॥

வாஹாயிகம் தஷுதுரஷ்டு ஸ்ரூகரம் வெஹலாமிகு ।
வாகெகாம்ஸம் ஹ்ரூணம் ஸ்யாச ஸ்ரூவ(ஸ்ரு)ஸ்ய
நவஸாநகு ॥ ௩௪ ॥

மூலபேரத்தின் அம்சமானம், மூன்றுவித அங்குலி மானங்கள், இவைகள் உத்ஸவ பேரங்களின் பிரமாணமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கர்பகிருஹத்தின் ப்ரமாணத்தை 9 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஒவ்வொரு மூர்த்திமானமாகக்கொள்ள, மூலபேரத்தின் ப்ரமாணம் 9 விதமாகும்.

துவாரத்திற்கு ஸமமான அளவு பிம்பமானமிருந்தால், அது மத்தியமமானமாகும். $\frac{1}{4}$ பங்கு குறைவாக இருந்தால், அது அதமமானமாகும். $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிகமாக இருந்தால், அது உத்தமமானமாகும். $\frac{3}{4}$ பங்கிலிருந்து 1 பங்கு, 1 பங்கிலிருந்து $1\frac{1}{4}$ பங்கு இந்த இரண்டு பாகங்களையும், தனித்தனியே 4, 4, பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் வெவ்வேறு மானமாகக்கொள்ள, துவார மானத்தினாலே, பிம்பமானமானது 9 விதமாகும்.

* ஹாரொக்தவஸு தயா வாஹஹீநம் கூயபூஸு
விவக்ஷணை ।
வாகஹஹ்ஸம் ஸஸாரஹ்ய திரதூம்ஶுரு
விவயபூநாஸு ॥ ௩௫ ॥

வங்ஹஹ்ஸாவயியபூவஸு தூ(ஹா)திரம்ஶதூ
வ்ரஹாணகடு ।
வதத்தூநாநம் தயா வொரக்தம் ஶ்ரூவவொரஹ்ய ஹாநகம் ॥

ஶுரஹ்ய(வெ)கதாரொந தாரொவொநெகெந
வயபுயெஸு ।
நவயா தாரவியியபூவஸு நவாநம் ஶ்ரூவஹ்ய தூ ॥

ஹாநாம்ஶுரொந வங்ஹாஷிஹிஹ்யம்ஶுரவிவயபூநாஸு ।
வங்ஹாஶதுஸ்ஸ நவாம்ஶாஸு ஹஷ்டாவிம்ஶஸ்வ்ரஹாணகடு ॥ ௩அ ॥

இவ்விதமே, ஸ்தம்பமானத்தாலேயும், பிம்பமானத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு ஹஸ்தம் (முழம்) முதல் 3, 3, (2, 2) அங்குலம் வீதம் 5 ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர, ஹஸ்தமானத்தினாலே, பிம்பமானமானது 33 (32) விதமாகும். இந்த மானங்கள் துருவபேரங்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாம்.

ஒருதாலம் முதல் 9 தாலம் வரையில் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கூட்டிவர, தாலமானத்தாலே பிம்பமானமானது 9 விதமாகும். இதுவும் துருவபேரமானமேயாகும்.

மாநாங்குலத்தினாலே, 5 அங்குலம் முதல் 59 அங்குலம் வரையில், 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர, அங்குலமானத்தினாலே பிம்பமானமானது 28 விதமாகும். (18)

---

* ஹாரொக்தவஸு ஹ்ஸ்தஹாநம் வாஹஹீநாயிகம் ஹவெஸு ।
ஊதி வாரொந ஹாவ்யிதி ஹாதி ।

வங்கஹெஶாந(வ)வயுஷ்வம்(வாரொஹம்)ஶ்ரஹாவபூ-
கௌதுகாவபுகம் ।
கஉபூஷயொஸ்ஸவொஹாயாம் உஶுஶாநாநி வெவ ஹி ॥
[கஉபூஷாஉஸ்ஸவொஹம் து உஶுஶாநாநி வெ உஶ]

உத்ஸவாநி ஶுபாணாநி ஶ்ரீவபேரம் உஹொத்ஸவம் ।
ஶாந்தாஜுரெந ஸவ்வாஶிஷுஜுரவிவயபூநாச ॥

வங்காயிகெந(யிகம்து)ஷ்டஷுஜுஉநுநாநம்
வுரொக்கவச ।
வாதநாநம் ஶ்ர(ஹா)வுபூநாம் வஉவ(பு)ாநாம் து
நாநுயா ॥ உக ॥

தெஹருஸ்வாஜுரும் ஶாநம் ஶ்ரீவபேரொஉயதகு-
(து)தச ।

இவைகளில் 5 அங்குலம் முதல் 9 அளவுகள் பால (சிறிய) பிம்போச்சங்களாகும். இவைகள் வீடுகளில் பூஜைக்குரியவைகளாம்.

அதற்குமேலே, 9 அளவுக்குமேலே 10வது அளவு முதல் 10 அளவுகள் (10—19 அளவுகள்) மத்தியமமானமாகும். இவைகள் உத்ஸவபிம்போச்சமாகும். இவைகள்போக மீதமாக உள்ள 9 அளவுகளும், துருவபேரங்களுடையவும், மஹோத்ஸவ பேரங்களுடையவும் அளவுகளாகும்.

மாத்திராங்குலத்தினாலே 7 அங்குலம் முதல் 65 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர (மாத்திராங்குலத்தினாலே பிம்பமானம் 30 வீதமாகும்.) மற்ற அளவுகள் முன்கூறியதுபோலவேயாம். இந்த அளவு கிருஹார்சா பிம்பங்களுக்காகும். (21)

துருவபேரத்தை 116 பாகங்களாகச் செய்ய, அதில் 1 பாகம் தேஹலப்தாங்குலமாகும். அந்த அங்குலத்தினாலே

ஸஷொலஸாதம் கூரசுவா தஷம்ஸொந நவாயிகாநு
(ஶிகாஸ) ॥ உஉ ॥

விசுவாம்ஸொந வூவுரஜுவா து வஜுஷஷ்வாம்ஸகாவயி ।
* வாதநாநெந வயுவுவாஉவொஹ்வதுஜுதா ॥ உரு ॥

உஉவுவொநவாம்ஸம் தசு ஹஜுவெகெகுஹாநிகு ।
வாகாநி(ஶி)நவாநாநி வயுவுவொ(வாயுவாவொ)
ஹ்வாயவா(வாம்ஸகம் ॥ உச ॥

உஉவுவொநொடியம் வாநம் வாதிரம்ஸதுசுவிஸஜு
(ஹாஜிதம்) ।
திரம்ஸாவெகுவுரஜுவா து வாதிரம்ஸாடுவாடியாடுகுகுவாசு ॥

[தூரம்ஸாவெகுரம்ஸவுரஜுவா து திரம்ஸஜா வொடியம்
ஹவெசு]

---

9 அங்குலம் முதல் 65 அங்குலம்வரையில் 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமானம் 28 விதமாகும். இந்த அளவுகளினாலே (முன்போலவே) பாலமூர்த்தியையும், துருவமூர்த்தியையும், உத்ஸவமூர்த்தியையும் கொள்ள வேண்டும். (23)

மூலபேரத்தின் (உயரத்தை) 9 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம் முதல் 9 பாகம் வரையில், ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, பிம்போச்சம் 9 விதமாகும். இவைகள் (முன்போலவே) பாலபேரம், அர்சாபேரம், உத்ஸவ பேரங்களாகும். (24)

மூலபேரத்தின் உயரத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 3வது பாகத்திலிருந்து ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, பிம்போதயம் 30 விதமாகும். இவைகளில்

---

* வாதநாநெநவாமொஅ யு வொவொஹ்வதுஜுதா ।
உதி வாம்ஸெந ஹாவுஷ்திதி ஹாதி ।

வாகைகைகாம்ஶாவயுர்யாஷ்ஷுவஷ்ஷாயயாஷ்ஷ்ரத ।
[ஶ்ரேஷ்ஶாஷ்ரு காநிவாயுர்வெஷ்ரு ஷ்ஷவாஷ்ஷ்ரு நி
யயாஷ்ஷ்ரு தம்]
ஶ்ரஹீதெ தஜ்ஜாநெ தஶ் ஶா(நா)ஜ்ஜுரெந ஸம்யஶ்தி ॥

வாகவிதிரவதஶ்ஹிஷ்ஷு ய(வெவெ) ஹீநாயிகம் தஶ் வா ।
தஜ்நாநஸ்ரதா(ஶா)நெந ஶ்ரூயாஷ்ரு(ஷ்ரு) தஶ்
வியி(ஶ்)வஷ்ரு யாஃ ।
ஶ்ரூயவ்ரு யக்ஷ்ஷுவாரரூஷ்ரு(க்ஷ்ஷவாரரு)யொ நிஹஷ்ஷ
(நுஶ்ரூக)வியியஷ்ரு யா ॥ உஎ ॥

வஸுரரஸ்ரு வஸுஸெவ உயு
உயுஷிதி கெநஶவம்க்ஷிஹிஃ ।
தாரகாஶ்ரு நிநவாஷ்ரு கெயஷ்ரு ரதெ
வாயஉநுஷிஹ ஶிநாம்ஶயொரரயா ॥ உஅ ॥
[வஸுரரஸ்ரு மாணவஸுரரஸ்ரு கெஃ
நிஷ்ஷஃகஶிநவம்க்ஷிவஸுகெஃ ।

---

3 பாகம் முதல் இருக்கும் பிம்பங்களை (முறையே) பால பிம்பமாகவும், உத்ஸவபிம்பமாகவும், அர்சாபிம்பமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

பேரமானத்தின் உயரத்தை அங்குலங்களாகக் கணக்கிடும்பொழுது, அங்குலக் கணக்கு சரியாக வரா விட்டால், 1, 2, 3 அல்லது 4 யவை அளவை கூட்டிக் கொண்டாவது, அல்லது குறைத்துக்கொண்டாவது, அங்குலமானத்தை ஸமப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

இப்படி அங்குலத்தை ஸமப்படுத்திக்கொண்டே ஆயாதிவிதிகளைப் பார்க்கவேண்டுமென்று மேதாவிகள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இனி, ஆயம் 1, வ்யயம் 2, நக்ஷத்திரம் 3, வாரம் 4, யோநி 5, அம்சம் 6 இவைகளின் விதியைக் கூறுகிறேன்.

ஈக்ஷநாமநவஹிஹபூதெzயிகம்
ஹீநயொநிவமவாரஶஂஶகுடு ||]

ஸவயுாஷுயாஶுாஷிநெஶாஷி
தஷுரஷுகெதிதுகாதிகா |
ஜுநயுமுயுமகொஶிகாஷுஷுக
நஶஷுஶுஹாஷுதியெவிபுயெயதா || உகூ ||

கெதுஹஷுவ்யுஷஹெ பூமாயிவொ
ஊவுவாரஷிதஶஶிகுநுவுயா |
வாரஊவுவிஹிதக்ஷுதஷுரா
ஹாயநாஶகுஷுவஜுயெஶ் கூஶாஶ் || ஙஔ || *

ஹபூஜநுக்ஷபுாரஹு வஷுஜுநாவஷாநகுடு |
மணயெதஶ்வியிஜெகுந நவயா தஷிஶொஷதஃ || ஙக ||

மணயெஹா விஶொஷஷு ஹபூஜுநாஷநிஷித்டு !
[மணயெஹா விஶொஷெண ஹபூஜுநாவஷாநகுஂ]

பேரோதயத்தை, முறையே, 8, 9, 3, 8, 9, 5, இந்த எண்களினாலே பெருக்கி வந்த எண்களை, முறையே, 12, 10, 8, 27, 7, 9, இந்த எண்களினாலே வகுத்து வந்த மீதி எண்ணானது, முறையே ஆதாயம், விரயம், யோநி, நக்ஷத்திரம், வாரம், அம்சம், இவைகளாம்.

பத்ரஜன்ம (யஜமானஜன்ம) நக்ஷத்திரம் முதல் வஸ்து (பேர) ஜன்மநக்ஷத்திரம் வரையில் முறையே 9, 9, நக்ஷத்

---

* 29, 30 ஶ்லோகுஷயம் வாஶிஷ்ட-ஊபபக்ஷ்யம். வ்ரயஶாயுாய ஶ்லோ: 38–52 ஶ்லோகெஶுாரிதாய-ஂஹஷ்யதெ்யவெதி விப்லுவஷிதி.

* 29, 30 சுலோகங்கள் திருத்தமுடியாது பிழை நிறைந்தவைகள் ஆயினும், முதல் அத்தியாயம் 38–52 சுலோகங்களால் இவைகளின் பொருளைக் காணலாம்.

ஸுய ஜாத்யம்ஶகெ கூயுாஸ (கொவெதம்) வஶிவெுாத்
வியிநாயுாநா(வுாயு:) ||கூஉ||

வெரொஉயெந(தூ) வஷுதுாஸ்வாஷ்டாம்ஶெந
வஷ்டகு:(ம்) |
ஆரொஉயெந வா கூயுாஸ ஸ்தாவராணாம் தூ
தாஜ்ஜகு || கூகூ ||

வாதுநாநெந வா கூயுாஸ வீரொஹ்ஸ்யம் தூ வஷ்டகு
த்ரிவதுாவேஷுஹாமெம்ஶம் ஜஜ்ஜாநாம் ஹி வீம்கு ||

ஸுயவா வீம்தூஜ்ஜம் ஸ்யாஸ ஜஜ்ஜாநாயுாநகு |
தஸ்வாஷ்டகாரஸ்ராம்ஶத்ரிஹாமம் வுஶ்ய(ஹ்யுஶ்வு)
வஷ்டகு || கூரு ||

திரமாக எண்ணவேண்டும். அல்லது வஸ்து நக்ஷத்திரம் முதல் யஜமான நக்ஷத்திரம் வரையிலும் எண்ணவும் செய்யலாம்.

(இந்த பேரோதயத்துடன்) ஜாத்தியப்சத்தையும் சேர்த்து முன்போலவே கணக்கிடவேண்டும். (32)

பேரோதயத்தில் 5, 7, அல்லது 8-ல் 1 பாகத்தினாலே பத்மத்தை (பத்மபீடத்தை)ச் செய்யவேண்டும். அல்லது துவாரத்தின் உயரத்தினாலேயாவது, கணக்கிடவேண்டும், இது ஸ்தாவர (பிம்பங்களின் பீடத்தின்) உயரமாகும். இதே அளவினாலேயேயாவது, பத்மபீடத்தின் உயரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஜங்கமபிம்பங்களின் பீடமானால், 3, 4, அல்லது 5ல் 1 பாகத்தினாலே பீடமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும்.

அல்லது, பீடத்தின் உயரமானது, ஜங்கமத்தின் (பிம்பம் அல்லது பீடத்தின்) அளவில் ஸரிபாதியளவு உடையதாம், அந்த அளவில் (உயரத்தில்) 7, 8 அல்லது

ஶேஷம் து வீதுஜ்ஜம் ஸ்யாச் ஸ்ரதிஶாநெந
யொஜயெச் ।
உபவீநொவவெதம்(வஸ்ரம்) செச் விஸ்தாராம்ஶெந
வடிகா ॥ ௩௬ ॥

வடிகாஷட்கூதாம்ஶொநஶ(ய3)வஜுதகம் ஹவெச் ।
ததுபவஜுஹாநெந ஊயுபவஜுஸ்ய விஸ்தாரதடி ॥ ௩௭ ॥

தூயொஶாம்ஶம்(ஶெ) வீநொஜ்ஜம்(ஜ்வெ) ஸுஶம்
வாஜுகுவெ ச ।
தூயம் து ஜகதீ வெவ கூஜ்ஜம் தாவதெவ ஹி ॥

வகாம்ஶகம்ப(ம்)வணம் ச ஜ்ரம்ஶம் கம்பாம்ஶவெ ஹி ।
ஸம்ஶஸ்ய து (ம்ஸ்யாத்து)ஜ்ஹாவடி யதா யூக்தா
ஸ்ரவெஶநடி ॥ ௩௮ ॥

ஶேஷஜ்ஹ்ய வியாதவ்ம் ஸுஜ்ஜஸ்ரதுஜ்ஜஜ்ஹ்யதாடி ।

---

9 பாகத்தில் 3 பாகமானது, ஊர்துவபத்மமாகும். அது நீங்கியது, பீடத்தின் உயரமாகும். இதை விபரீதமான அளவினாலே கொள்ள வேண்டும்.? (பீடமானது) உபபீடத்துடனிருந்தால், விஸ்தாரத்தின் அம்சத்தினாலே (விஸ்தாரத்தைப்போல) பட்டிகையாகும். பட்டிகையில் 8ல் 1 பாகம் கீழ்பத்மத்தின் அகலமாகும். அந்த பத்மத்தின் 5ல் 1 பாகம் ஊர்துவபத்மத்தின் அகலமாகும். (37)

பீடத்தின் உயரத்தை 13 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், 1 அம்சம் பாதுகம், 3 அம்சம் ஜகதி, 3 அம்சம் குமுதம், 1 அம்சம் கம்பம், 1 அம்சம் வர்ணம், 2 அம்சம் கம்பம், 2 அம்சம் மஹாபட்டி, ஆகக் கூடுதல் 1+3+3+1+1+2+2=13 அம்சம் என்று யுக்தியாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். மற்றபடி அங்கபிரத்தியங்கங்களை, ஊஹித்து, விதியுடன் கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்ரீவவொஸ்ய பிம்பஸ்ய ஸ்தாபநா(நம்)
ஸம்ப்ரவக்ஷ்யதெ ॥ சஅ ॥

ஸப்தஸப்தபதம் சைவ நவநவபதம் ததா ।
ஸப்தஸப்தபதம் க்ருத்வா மஹாமெஹஸ்ய விஸ்தரம் ॥

உபெ ப்ரஹபதம் சைகம் பஹிஃ ஸ்யாத்பரி-
தொஷகம் ।

தெவிகம் து ஹவெதத்து பாஹ்யம் து
ஷொடஶாம்ஶகம் ॥ சஉ ॥

மாநுஷாம்ஶமிதி ப்ரோக்தம் பதுவிம்ஶத்பதம் ஹவெத் ।
தத்ரைஶாநாம்ஶகெ ஸ்யாத் ஶிக்ஷாஶிஷ்டம் பதம்
ஹவெத் ॥ சஙு ॥

துருவபேர பிம்பத்தின் ஸ்தாபநத்தைக் கூறுகிறேன். கர்பகிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தை, ஸப்தஸப்தபதம், நவநவபதம் என்று இரண்டுவிதமாகக் கணக்கிடவேண்டும். [கர்பகிருஹத்தின் அகலம் நீளம் இரண்டையும் 7, 7, கண்டங்களாகவும், 9, 9, கண்டங்களாகவும் கணக்கிடுவதற்கு ஸப்தஸப்தபதமென்றும் நவநவபதமென்றும் பெயர்.]

கர்பகிருஹத்தை ஸப்தஸப்தபதமாகக் கணக்கிட்டால், அந்தக் கண்டங்களில் மத்தியிலிருக்கும் ஒரு கண்டமானது, பிரம்ஹபதம் என்று கூறப்படும். அதைச் சுற்றிலும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் 8 கண்டங்கள் காணப்படும். அந்த 8 கண்டங்களுக்கும் தைவிகபதம் என்று பெயர். அந்த 8 கண்டங்களுக்கு வெளியே சுற்றிலும் 16 கண்டங்கள் காணப்படும். அவைகளுக்கு மாநுஷாம்சம் என்று பெயர். (அந்த 16 கண்டங்களைச் சுற்றிலும் வெளியே 24 கண்டங்கள் காணப்படும். இவைகளுக்கு பைசா

உயுஷெகெவஷெ தது சுவபூநாம் வீம்ஷெவ ஹி |
ஷெவிகாம்ஶஸ்ய உயெ து ஸ்தாவயெசு ஶ்ரீவ-
வொஶகு || சச ||

ஷெவஶாநுஷியொஉயெ ஸ்தாவயெஶா விவக்ஷணாः |
சு(சு)ஸ்ய ஷெவஸ்ய ஷெவ்ரூச(ஶ்ரு) ஸ்தாவயெஶா
விஶெஷதः || சரு ||

சு(சு)ஸ்யஷெவஸ்ய ஷெவ்ரூச(வ்ரு) ஸ்தாவயெ-
நூநுஷாம்ஶகெ |
நநுநநுவடிஸ்யாஸ்ய ஸ்ரஹாம்ஶம் நவஹாம
ஹாகுஈ(உயுஶாம்ஶகம்) || சசு ||

தஸ்யாசு(து) வரிதொ ஹாஶ ஷொடஶம் வஷ(ம்)
ஷெவிகு |

சாம்சம் என்று பெயர். இவைகள் முறையுடன் கூறப் பட்டவைகளாகும். (43)

அதில் மத்தியிலுள்ள ஏகபதமானது அர்சாமூர்த்தியின் பீடமாகும். (அர்சாமூர்த்தியின் ஸ்தாநம் என்பது பொருள்.) தைவிகாம்சத்தின் மத்தியில் துருவபேரத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அல்லது, தைவாம்சம், மானுஷாம்சங்களின் மத்தியிலேயே விசேஷித்து ஸ்தாபிக்கலாம். (மூலஸ்தானத்திலுள்ள மூர்த்தியின்) தேவீமூர்த்தியை விசேஷித்து ஸ்தாபிக்கலாம். இந்த மூர்த்தியின் தேவியை மாநுஷாம்சத்தில் ஸ்தாபநம் செய்யவேண்டும்.

நந்தநந்தபதத்தில் (அகல நீளங்களை 9, 9, கண்டங்களாகச் செய்வது நந்தநந்தபதமெனப்படும்.) அதன் நடுவிலுள்ள ஒரு அம்சமானது, பிரம்ஹாம்சமாகும். (அதைச் சுற்றியுள்ள அஷ்டபதத்தை நீக்கிவிட்டு) அதற்கு வெளியேயுள்ள ஷோடசபதமானது (16 கண்டமானது) தைவிகாம்ச

தஸ்ஸஹிஃ வரிதொம்ஶெ து வதுஃவி ஃம்ஶஃ ஹி(வி)
ஊதுகுழ் ॥ சஎ ॥

வெஶாஃவகுவஃம் தஷுஃஶ ஃவாதிரம்ஶஃ ஹிதிவாஷுகெ ।
ஷுஃவநம் கூஃவு(வூஃவு)வஃ கூஃயுஃஶ ஃகநுஊவும்
வ(ஃஷவும்)ஷஊஃஹுதாம் ॥ சஅ ॥

ஃவாதிரம்ஶஃஷவுஹுஃமெ து ஊயெகாம்ஶெ து
ஷடுகூதகுழ் ।
ஃவும்ஶம் வாஊஹுவாஹும் ஷுஃஊமெ து
தாவஊவ ஹி ।
தஸ்ஸூமெ ஷுஃவநீயம் ஷுஃஶ ஃரூவவெஶம் யஃவியி ॥

[நஷாம்ஶெ ஷவுஹுஃமெ வ ஊயெகாம்ஶெ து
ஷடுவஊ ।
ஃவும்ஶம் து வாஷுயொவுஃவாஹுஊமெ வுஷ்ஷெ
தயெவ ஹி ।
தநுயெ ஷுஃவநீயம் ஷுஃஶ ஃரூவவெஶம் யஃவியி ॥]

மாகும். அதற்கு வெளியிலுள்ள சதுர்விம்சத்பதத்தை (24 அம்சத்தை)க் கணக்கிடாமல் விலக்கிவிட வேண்டும். அதற்கு வெளியேயுள்ள துவாத்ரிம்சத் (32) பதமானது பைசாசபதமாகும். இது சுவற்றின் பக்கத்திலுள்ளதாகும்.

அகல நீளங்களை 9க்கு 9 பதமாகச் செய்ததிலும் 7க்கு 7 பதமாகச் செய்ததிலும், மத்தியிலுள்ள பதத்தை 6க்கு 6 பதமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில் பக்கங்களில் 2, 2 பதங்களும், முன்னும் பின்னும் 2, 2 பதங்களும் பாஹ்யபதங்களாம் (வெளியே ஒதுக்கப்பட்ட பதஸ்தானங்களாம்). அவைகள் போக மத்தியில் பாக்கியுள்ள 4 பதங்களின் ஸ்தாநத்தில், துருவபேரத்தை முறையுடன் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். (49)

வாவம் (ெ)வ்ராக்தம் ஸ்யாச் ஹி(ஷ்ரி)ரொஜெஶாநம்
க்ஷெத்ரெஶஸ்ய ஶுஹ்ரகாநாம் (தாம் ச) ஜிஜாநாம் ।
வெஶ்யாநாம் வெ ஶூத்ரகாணாம் வரெஷாம்
ரக்ஷோத்ருஸ்ய(ஷ்டம் ஸ்யா)தி ஷ்டகாமாயுரெவ(டம் ச) ॥

இதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகர்மசாஸ்த்ரெ க்ஷெத்ரபாலலக்ஷண
கதநம் நாம ஸாதிரம்ஶொத்யாய: ஸமாப்த: ॥

இவ்விதமாக க்ஷேத்திரபாலகரின் ஸ்திரபிம்ப பிரதிஷ்டா விதியானது கூறப்பட்டது. இவ்விதம் செய்யப்படும் பிரதிஷ்டையானது, பிராம்ஹணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்ரர்கள், மற்றுமுள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும், ரக்ஷோபாலை முதலியவைகளை நாசம்செய்து, இஷ்டகாமார்த்தஸித்தியையும் கொடுக்கும்.

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் க்ஷேத்ரபாலக லக்ஷணமென்னும் முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ சுய தூயஷ்டிம்ஶோயாயः ॥

கநிஷ்டஶதாயும் க்ஷேத்ரபாலலக்ஷணம் ॥

கநிஷ்டம்(ஷ)ஶதாயுந ஶாணம் வக்ஷ்யதெயுநா ।
ஸஷொலஶஶா(ஶதா)ஜுயுஷீஷாவுணாதி-
(ஷ)கு ॥ க ॥

உஷீஷாத் கெஶவயுகம் யதாஉபாதம் ஶாஸ்யதெ ।
தஷாஷ்டாகுலஸுத்ரயுகம் ஹாமம் ஸ்யாதியவெந வெ
(ஸுஸவதாயுவம்) ॥ உ ॥

ஷ்டகுலஸுத்ராத் வாடஸீமாந்தம் ஹாமதெவம்(வ)
வியீயதெ ।
வாடாகாத் ஹநுவயுகம் தாவதெவாஜுயுந தா ॥
மஹவ்யஜ்யயுபாதம் ஸ்யாத் கண்ணீவயும் ஶாணகு ।
[மஹம் தா ஹாமதெவ ஸ்யாத் கண்ணீவயும்
தூயாம்மாயும் ।]
கண்ணாத் ஹ்ருத் ஹ்ருதயாஹாவிः நாஹெயெபாநுகாநிவ
(ஜகம் தயா) ॥ ச ॥

முப்பத்திமூன்றாவது அத்தியாயம்.

கநிஷ்டதசதாலம் க்ஷேத்ரபால லக்ஷணம்.

இனி கநிஷ்டதசதாலத்தினாலே க்ஷேத்திரபால லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். உச்சிமுதல் பாதம் வரையில் 116 அங்குலம் கநிஷ்டதசதாலமாகும். உச்சியிலிருந்து கேசாந்தம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து நேத்திர ஸூத்திரம் வரையில் $4\frac{1}{4}$ ($4\frac{1}{2}$) அங்குலமாகும். நேத்திரத்திலிருந்து நாஸாபுடம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். புடத்திலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து கண்டகளம் 1 அங்குலமாகும். கண்டத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கண்டத்திலிருந்து ஹிருதயம்

ஹாஷாயாம்ஶாநாம் து ஸ்யாத் உரோ(ஹ்ரு)வ்ரம்
வக்ஷவிம்ஶதிः ।
ஜாநுஹாரம் தயா ஜம்வா வொரூதுரூணாம் யதா விஷுः ॥

ஹாமவாதம் ஹவெவ்வொரூதுரூணாம் வெலொரூ
ஶெவ்யுகு ।

[ஹாமம் வாஷம் ஹவெவ்வொரூதுரூணாம் வாஹொரூ
ஶெவ்யுகு ।]

கொவ்யுரம் தவ்ய ஹாதும் ஸ்யாத் வ்ரதிகாஷம் ஹாஷ்டம்
ஹாயுஷாயுகு ॥ ச ॥

ஹாஷ்டகாணாயாம் உயாம்ஶாணாயதம் து ஷட் ।
[கூவ்யுரம் வ விஹாதும் வ்ரகொஷம் ஹாஷ்டுஷாயுகு ॥

ஹாயுஷ்டம் தணாயாம் உயாஜ்ஜாணாயதம் து ஷட் ।]
வகாஷாஜ்ஜாணெவெநவ ஊவதாரம் வியீயதெ ॥ எ ॥

ஹாயுஷ்டாம்ஶாணாநெந கணு(ண்ண)தாரம்
வ்ரஶஸ்யுதெ ।

வரையில் 12½ அங்குலமாகும். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி வரையில் 12½ அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து யோநிவரையில் 12½ அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 25 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் துடையைப்போன்று 25 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். பின் கையின் நீளம் துடையின் நீளமாகும் (25 அங்குலமாகும்) முழங்கையின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 18½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 6½ அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும்.

முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்

ஸாயுவிஂஶாஂஶுமெவ வரிஷாம்(வக்ஷா)
விஷ்டாரமெவ ச ॥ அ ॥

உயோதரஸ்ய விஷ்டாரம் வக்ஷஶாஂஶுஂ ஹவேத் ।
ஸஷ்டஶாஂஶுஂ ப்ரோக்தம் ஶ்ரோணிவிஷ்டாரமெவ ச ॥

கடிவிஷ்டாரமெவம் ஸ்யாத் நவவிஂஶாஂஶுஂ உகடி ।
ஊருஉருவிஶாலம் ஸ்யாத் ஸாயுரூஂஶாஂஶுஂ
தயா ॥ ௩ ॥

ஹாமாயாம் ஶுஂபிதம் லிஙு தஸ்ய தாரம் கலாயுகடி ।
உஷ்டாவஶுஂபித(ம்) ஹாரம் தஸ்ய தாரம் தயா ஹவேத் ॥

ஊருஉயுஉ(உருஸ்ய)விஷ்டாரம் ரூஉரூபாத்ரம்
ஶுஸ்ஸ்ய தெ ।
ஜாநோவிஶாலமெவம் ஸ்யாத் ஸாயுஷ்டாஂஶு-
மெவ வா ॥ ௩உ ॥

ஜம்஘ாஉயெ(ய்ம்) ஷஶாஂஶ(ய்ம்) ஸ்யாத் ஹாமெந
நஹகாதகடி ।
சக்ஷமூஷ்டாதாரம் வக்ஷபாத்ரம் ஸ்யாத்ஶு விஶீயதெ ॥

கிறது. கழுத்தின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். கக்ஷாந்தர விஸ்தாரம் 20½ அங்குலமாகும். மத்தியோதரத்தின் விஸ்தாரம் 15 அங்குலமாகும். ஶ்ரோணிதலத்தின் விஸ்தாரம் 17 அங்குலமாகும். இடுப்பின் விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 11½ அங்குலமாகும்

லிங்கத்தின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2½ அங்குலமாகும். பீஜகோசத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நடு (அடி)த் துடையின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் நடுவின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். நுனிக்காலின் (நளகையின்) அகலம்

வாஷிபுஜ(ஹாம)ஸ்ய விஸ்தாரம் ஹாமஸாத்ரம் ஸரீரிகம் |
வக்ஷாம்ஸுலும் து வாரஷஸ்ய (விஸ்தாரம்) ஸ்ரவஷஸ்ய
து ஷ்யுஷ்டு || ௨௪ ||

வாஷாஸ்ரஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸாயபுஷ்ணாத்ரவெ ச |
சுநாநாநுநுக்தாநாநி ஷ்யுஷ்ஸுதாநுவஸ || ௨௫ ||

ஸ்ரம்மாரவக்ரு(ம்) நயநம் த்ரியக்ரம்(நத்ரயாக்ஷம்)
உத்தூஜ்ஜதவெபுணம்(கணபும்)விவ்ரத(ர)ஸ்ய ஷஜம் |
வக்ஷிணபுரம்ஸ(வ)க்ஷோஷ(ஷ)ரவக்ஷநாஹம்(ஸம்)
ஸக்வாஷிஷித்ரம் ஸகுஹ்ரெஸ்ரரஸ்ய || ௨௬ ||

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகர்மணி க்ஷேத்ர
வாரூபக்ஷணம் நாம த்ரயஸ்ரிம்ஸோத்யாய: ஸமாப்த: ||

---

4 அங்குலமாகும். கணுக்கால் முண்டுகளின் மத்திய விஸ்தாரம் 5 அங்குலமாகும். குதிகாலின் விஸ்தாரம் 4 அங்குலமாகும். பாததலமத்தியின் விஸ்தாரம் 5 அங்குலமாகும். முன் பாதத்தின் விஸ்தாரம் 6½ அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற அளவுகளை, மத்தியம தசதாலத்தைப் போலவே கொள்ளவேண்டும். (15)

க்ஷேத்திரபாலமூர்த்தியானவர், சிருங்கார பாவமுடைய முகமும், மூன்று கண்களும், உயர்ந்த காதுகளும், விரிந்த முகமும், பிரகாசமான பற்களும், ஸம்பூர்ணமான மார்பும், விஸ்தாரமான முகமும், ஸத்துவாதி குணங்களுடன் கூடிய ஸ்வரூபமுடையவராவார். (116)

ஸாரஸ்வதிய சித்திர கர்ம சாஸ்திரத்தில், அதமதச தாலத்தில் க்ஷேத்ரபால லக்ஷணமென்னும் முப்பத்திமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுய வதுஷ்ஷிம்ஶொயாயஃ ||

லம்பமாநடு ||

சுய வக்ஷ்ய விஶேஷேண லம்பமாநம் வ்ரமாணகடு |
வாஶொவ்ஷேயும் ச வ்ரஷேயும் தயைவ ச || க ||
வாஶ்வுயுஷஸ்தும் ச நவவஷ்ரும் வியீயதெ |
[வாஶொ ஶயெ ச நாஸாஶ்ரெ வ்ரஷேயெ
தயைவ ச ||
வாஶ்வுயெ ச வாஶ்வு ச நவஸ்தும் வியீயதெ |]
உஷ்ணீ(ஶ)ஷநாஸிகாஶ்ரு ஸ்ரு (ஶ்ரெ ச) ஹநுஸ்தக-
யெஶ்ரு(ஹநுஸஹ்ரஷ)ஶ்ரு ஶெ || உ ||
உதரம்(ஶெ) வா(ஶ்ரொ)ணிஶயெ ச யொநுள வாஷ்ணு-
(ஷ்ணு)ஶ்ரு ஶ்ரு ஶெ |
ஸ்தூவாரவியள ஸ்தூகேதநங்காலம்ஶ-
வெ்ரு ஶ்ரு ? |
ஶ்ரு ஶ்ரு ஶ்ரு ஶ்ரு ஜாமதம்வெ தது ஸஶவாஷ்ஷநா-
கஸ்ரு து || ங ||

முப்பத்தீநால்காவது அத்தீயாயம்.

லம்பமாநம்.

இனி லம்பமாநத்தைக் கூறுகிறேன். முன்பக்கம் மத்தியமம் 1 நாஸாக்ரம் 2 மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் விலாப்பக்கத்திற்கும் மத்தியமம் 4, பின்பக்கம் மத்தியமம் 5, பின்பக்கம் மத்திக்கும் விலாப்பக்கத்திற்கும் மத்தியமம் 7, விலாப்பக்கம் 9 இந்த இடங்களில், 9 ஸூத்திரங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உஷ்ணீஷம் 1, நாஸாக்ரம் 2, முகவாய்க்கட்டைநடு 3, ஹிருதய மத்தியம் 4, உதரமத்தியம் 5 ஸ்ரோணி மத்தியம் 6, யோநி மத்தியம் 7, குதிகால்களின் நடு 8, இந்த 8

[ஸூத்ரம் வாரொவியெ: வெ்ராத்ரெவம் ஸ்ஸாநாஷ்டகெ
ரூஹாச |
ஸீஜ்ஜாயதம் ஹவெச் காயம் ஸஹவாஷஷ்டிதஸ்ய தா ||]

விவாரூநயநவக்த்ரம் ராஜஸொவசுவ்ர(வெத)ஹாவம்
வரஹகடக(உலய)ஹஸ்தஸம்ஹ்ருஷ்டகெஶொரஹாரம் |
ஸீஜாதநாஹஸவாஹம் ஸ்ஸாநகம் தெவதெவம்
விஸததததாரநுஹஜ்ஜ வம்ஶ்ரதாராவஸாரெஶ? ||ச||
[தநாரதஸஉலஜ்ஜம் வம்ஶ்ரவலிபம் ஸாரெஶ்ரு]

உதி ஸாரஸ்வதீயெ திரகுஉஶாஸ்ரெ ரம்பஹாதகயநம்
நாம அதாஷ்டிம்ஶொயாயா: ஸமாப்த: ||

இடங்களிலும், ஸ்தாநக (நின்ற வடிவமான) பிம்பத்திற்கு, முன்பக்கத்தில், பிரம்ஹஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸமபாதமான ஸகல மூர்த்திக்கு (பிம்பத்திற்கு) இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழுந்தால், அந்த மூர்த்தியானது, நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் மூர்த்தியாகும்.

நேராக நிமிர்ந்த உடலும், ஸமபாதமும், ஸமபங்க லக்ஷணமும், உடையதாக இருக்கும், நிற்கும் வடிவமான பைரவமூர்த்தியானது, விஸ்தாரமான (விரிந்த) முகமும் கண்களுமுடையதாகவும், ராஜஸபாவமுடையதாகவும், வரத அபய ஹஸ்தங்களையுடையதாகவும், ஊர்த்துவ முகமான கேசங்களையுடையதாகவும், நீண்டு பருத்த ஹாரத்துடன் கூடியதாகவும், சந்திர சூடனாகவும் இருப்ப தாகும்.

ஸாரஸ்வதீய சித்திர கர்ம சாஸ்திரத்தில் லம்பமாநம் என்னும் முப்பத்தி நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ஸுய வக்ஷ்யாமி ஸௌம்யாயை ||

ஹைரவவர்ணபேதாயாயம் ச ||

ஸுய வக்ஷ்ய விஶேஷேண வர்ணபேதாந்ஹைரவே ஹைகே |
ஸாத்விகம் ராஜஸம் சைவ தாமஸம் ச த்ரயா உதே ||

ஸாத்விகம் ஸிதவர்ணம் ஸ்யாத் ராஜஸம் ரக்த
வர்ணகே |

[தாமஸம் க்ருஷ்ணவர்ணம் ஸ்யாத் ஸர்வம் ஶுத்தம்
த்ரயா உதே |]

ஸ்வாஹாஹம் ஸம்ஹ்ருதிஹம் க்ருஷ்ணவர்ணபேதாவி வா || உ ||

தாமஸம் வீதஉ(கம்) வ்ரோக்தம் ஶுணத்ரயவிஹாமதை |
ஸுயவா ஸ்யாஉவர்ணம் ஸ்யாத் ஸாத்விகேந ஸஹாயுதம் ||

முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

பைரவரின் நிறமும் ஆயுதமும்.

இனி பைரவமூர்த்தியின் நிறத்தையும், ஆயுதங்களையும், விசேஷித்துப் பாகுபாடுடன் கூறுகிறேன். பைரவமூர்த்தியானது, ஸாத்துவிகமூர்த்தி, ராஜஸமூர்த்தி, தாமஸமூர்த்தி என்று 3 விதமாகும். ஸாத்துவிகமூர்த்தியானது வெளுப்பு நிறமாகவும், ராஜஸமூர்த்தியானது சிவப்பு நிறமாகவும், (தாமஸமூர்த்தியானது கருப்பு நிறமாகவும்) இருப்பதாகும். அல்லது ஸத்துவமூர்த்தியானது சந்திரனைப்போன்ற நிறமும், ரஜோமூர்த்தியானது பவழத்தைப்போன்ற நிறமும், தமோமூர்த்தியானது கருப்பு நிறமும் உடையதாகும்.

தாமஸமூர்த்தியானது, குண திரயங்களின் பாகுபாட்டினாலே மஞ்சள் நிறமாக இருப்பதுமாகும். ஸத்துவ குணத்துடன் கூடிய (தமோகுணமானது) பச்சைநிறமாக இருப்பதுமாகும். (8)

ஸாக்விகம் விஹாஜோ வாய வதாஹுஜீயாவி வா ।
ராஜஸம் ஷட்ஹாஜம் வெவ தாமஸம் சாஷ்டஹஸ்தகு ॥

க்ஷுயாநாம் யுதம் வெராக்ஷம் க்ஷேத்ரபாலஸ்ய கூலா-
வியம்(விஷ்ட) ।
வாமவுஹஸ்தெ தா வாமெ தா கவாலம் வலவு-
ராமுயுகு ॥ ரு ॥

[வாமவுஹஸ்தெ கவாலம் தா வாமெ வலெவு
திரூமுகு ॥]

ஊரூம் உக்ஷிணெ வெவ வாமெ வாமம் தா
யொஜயெத் ।
க்ஷயவா உக்ஷிணெ உணும் வாமெ வெவ கரொடிகா ॥

வாவம் விஹாஜலம்யாக்ஷம் ஸாக்விகாஹம்(கம் தா)
விஹாவுயாம் ।
வாவம் வதாஹுஜெயுக்தெ வராஹஸ்தயொராவி
(யெ தயா) ॥ எ ॥

ஸாத்துவிகமூர்த்தியானது 2 அல்லது 4 கைகளுடையதாகும். ராஜஸமூர்த்தியானது 6 கைகளுடையதாகும். தாமஸமூர்த்தியானது 8 கைகளுடையதாகும். (4)

இனி க்ஷேத்திரபாலகர் ஆயுதம் தரித்திருப்பதைக் கூறுகிறேன். பூர்வஹஸ்தங்களில் இடது கையில் கபாலமும், வலது கையில் சூலமும் தரித்திருப்பதாகும். வலது கையில் உடுக்கையும், இடதுகையில் பாசமும் தரித்திருப்பதாம். அல்லது வலது கையில் தண்டமும் இடது கையில் கபாலமும் இருப்பதுமாம். இவ்விதமாக 2 கைகளுடன் கூடிய மூர்த்தியானது, ஸாத்துவிகமூர்த்தியாகுமென்று புத்திமான்கள் கூறுகின்றனர்.

4 கைகளுடையதாக இருந்தால், பரஹஸ்தங்களில்

வாமாம் உக்ஷிணை ஹஸ்தை வஜ்ராங்கம் வாஹஸ்தகே |
வாமேவ்ஹஸ்தயுகே சாபி கபாலம் ஹ்யுக்ர சூலயுக்தாம் ||
(கூ) || அ ||

சுபயம் வாமம் வாமம் ஹ்யுபயம் உக்ஷிணம் கரே |
[வாமம் வாஹஸ்தம் ஸ்யாதுபயம் உக்ஷிணம் கரம் |]
ஹாவம் சதுர்புஜம் ப்ரோக்தம் ஸ்தோவி (வாதசு)
ஸாக்ஷிகதேவ ஹி || கூ ||

தஷைவ(யா) வாமஹஸ்தேன சள (ஹ்யொஹ்ர)வஜ்ரம்
உக்ஷிணஹஸ்தகே |
வெடகம் வாஹஸ்தை து தஷ்ரை(யஷ்ரை)வம் காரயேசு
வாயுகை || ம ||

தஷ்டிரை சாஞ்சிகம் வ்ரஷ்டிம் ஹ்ரஷ்டிம் உத்யாசு ஸதா யதா |
ஹாவம் சதுர்புஜம் விஷ்யாசு ஷட்புஜம் சுபயா-
நொவ்யதெ || மக ||

வலது கையில் மழுவும், இடது கையில் கட்வாங்கமும் (ஆயுத விசேஷம்) பூர்வஹஸ்தங்களில் கபாலமும் சூலமும் தரித்திருப்பதாகும். அந்த பூர்வஹஸ்தங்கள் அபய வரதஹஸ்தங்களாகவுமிருப்பதாகும். இவ்விதமாக 4 கைகளுடைய மூர்த்தியும் ஸாத்துவிகமூர்த்தியேயாகும். அதே மூர்த்தியானது, பரஹஸ்தங்களில் வலது கையில் கத்தியும் இடது கையில் கேடயமும் தரித்திருப்பதுமாகும். புத்திமானாக இருப்பவன், இவ்விதமாக மூர்த்தியை நிர்மாணம் செய்தால், அந்த தேசத்தில் ஸகலவிதமான தீமைகளும் சாந்தியடையும்; ஆரோக்யமுண்டாகும். நல்ல உணவு கிடைக்கும்; அல்லது ஸகலபோகங்களும் கிடைக்கும். இவ்விதமாக சதுர்புஜமூர்த்தி கூறப்பட்டது.

இனி ஷட்புஜ (6 கைகளுடன் கூடிய) மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

உக்ஷிணெ நு த்ரிஶூலாஸிஸி(ஶாஸி)நா(ம)ஶுக்தா
(யுக்த)ஶ்ச ஹஸ்தகெ ।
கபாலம் ஶெ஖ரம் கண்டம் (வெடகம் வம்டாம்) வாஹஹெஷ்டெ
ஶரெ(ரநு)க்ரமாத் ॥ கஉ ॥

வாதஸ் ஷட்ஜஹ்ஜிதி வெராக்தம் ஹ்ருஹஸ்தஶொவ்ருதெ ।
[வாவம் து ஷட்ஜஹ்ஜம் வெராக்தஶஷ்டஹஸ்தஶொவ்ருதெ ।]
ஹஸ்தெ த்ரிஶூலம் வாணம் ச நாகம் பாஶம் ச
உக்ஷிணெ ॥ ஙக ॥

வாஹஹெஷ்டெ கபாலம் ச வெடவஸுக்(கம் தக்)
ரெவஹி ।
வம்டாயுக்தா து தஸ் கூயபாஸ் சுஷ்டவாஹு
ஸரீரிதடு ॥ ஙச ॥
[வம்டா வெவ ஹவெஷெவஶஷ்டவாஹுஸஹிதம் ॥]

தஷெஶராஷ்ரெஶெஷு வவ்ருதாரு ணுஶொகெ ।
ஶொஜரெஷு ஶெஶெஷு ஹ்ருவ்ம்ஸ்யாஜியாயுகடு ॥

வலது கைகளில் த்ரி(முச்)சூலம், கத்தி, நாகம் இவைகளையும், இடது கைகளில் கபாலம், சேகரம், கண்டம் (கேடயம், மணி) இவைகளையும் முறையே தரித்திருப்பதாம். இவ்விதம் ஷட்புஜமூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி அஷ்டபுஜ (8 கைகளுடைய) மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். அஷ்டபுஜ மூர்த்தியானது, வலதுபக்கம் கைகளில் திரிசூலம், பாணம், (அம்பு) நாகம், பாசம், இவைகளையும், இடதுபக்கம் கைகளில் கபாலம், கேடயம், தந்து, (கயிறு) மணி இவைகளையும் தரித்திருப்பதாகும். (14)

இவ்வித லக்ஷணத்துடன் கூடிய பைரவரை, தேசம், ராஷ்ட்ரம், (தலைநகர்) பர்வதம், அரண்யம், தேசாந்தரம்,

[தஷ்டெஶ வைவ ஶாஷ்ட்ர வவ்ருதெஶணு
ஶெஶகெ ।
ஶொஹதெஶ ஹவெஷைவ ஸ்வாவிதம் து ஜயாயுஷம் ॥]
ஸவெஶ்வரஸ்யாயுங்காரம் ஸ்ரவ்ருக்ஷாமி விஶெஷதஃ ।
நெத்ரத்ரயஸமாயுக்தம் கரொடீவாகவாஹ
(பிகாதிரஶுரு)ப்ரகாஶ ॥ ௩௬ ॥

தத் (ஶா)நாமெம்ஹஸம்(மவஶ்)யுக்தம் வாஷெம்ஶஶா-
(வம்ஹ்ரகுரு)ஸ்ரிதம் ।
ஊர்ஷ்வெ ஶாஷ்வ்ருகெஶவஸ்ரம் வா கொ(வொ)ர நாமெந
வஸுநம் ॥ ௩௭ ॥

கணெ ஶாஷ்வெ கணுவஸ்ரம் ஸ்யாஶ் ஹரொவக்ரீவ
ஸம்யுதம் ।
ஸவ்ரயுங்காரஸம்யுக்தீஷ்வராக்ரதிவஹ்யுயா ॥ ௩௮ ॥

ஶுயவா ஷெவவாஷ்ரொஶ்ள து ஷெவீஹ்யாம் ஸஹிதம்
(தள)து வா ।

(தேசத்திற்கு வெளிப்பக்கம்) இவைகளில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அப்படி ஸ்தாபித்தால் அந்த தேசம் முதலிய விடங்களில், ஸகலவிதமான காரியங்களிலும் ஜயமுண்டாகும்.

இனி ஸர்வேசுவரனான பைரவரின் அலங்காரங்களை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பைரவமூர்த்தியானவர் 3 கண்களுடையவராவார். கபாலமும் சூலமும் தரித்திருப்பவராவார். யானைத்தோலாடையும் சந்திரகலையும் தரித்திருப்பவராவார். உயரத் தூக்கி முடிந்து நாகத்தினால் கட்டப்பட்ட முடியை யுடையவராவார். காதில் கர்ணபந்த மணிந்து, ஹாரம், உபக்ரீவமணிந்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, பரமேசுவரனைப்போன்ற ஆகிருதியுமுடையவராவார். (18)

உக்ஷிணெ யாத்ரிகாவ்ஸிக்ஷா(ஷ்ஷாவ்ரா)ऽஉக்ஷிணெ
மளரிகா உதா ॥ ௰௬ ॥

யாத்ரிகா வாஹவாஹம் து கூம்பிதம் உக்ஷிணம் ஷ்ஷிதடு ।
வாஹஹஸ்தாய்ரகூ ஸவ்ரு ஹஸ்தஸ்யாதூ ப்ரஹாரிதடு ॥
[வாஹஹஸ்தெ ஹவெஉஜ்ஜு உக்ஷிணம் ஸ்யாச ப்ரஹாரிதம் ।]

சுயவா உக்ஷிணாஜ்ஜய்ரகூ(ணம்சுஜ்ஜயாரு)வாஹஹஸ்தெ
(வாரு)ப்ரஹாரயெக்(ரிதம்) ।
ரூஹாம(ா) ஸஹாம(ா)வா ஷ்ஷ்ரூயரு(தூரூயரு)க்கு
ஸஹ்ரிதடு ॥ உக ॥

தஷ்ஷெவீ வீதவணபூஹம் ஶ்யாமாம்வாஸஸாவ்ரதடு ।
கரண்டஸகூடம் வாய கெஶவாஸுஹாவி வா ॥ உஉ ॥

ஶுஶாடெ ஶெவாரம் யூக்கூம் கணெபு கணிபுகயாநிதடு ।

அல்லது பைரவமூர்த்தியானது இரண்டுப்க்கங்களிலும் இரண்டு சக்திகளுடன் கூடியதாக இருப்பதுமாகும். வலது பக்கத்திலிருக்கும் சக்திக்கு தாத்ரிகை என்றும் இடது பக்கத்திலிருக்கும் சக்திக்கு கௌரிகை என்றும் பெயர். (19)

தாத்ரிகையின் இடது பாதம் குஞ்சிதமாகவும், வலது பாதம் ஸ்திதம்(ஊன்றியும்)மாகவும் இருக்கவேண்டும். இடது கை தாமரை மலரை தரித்தும், வலது கை தொங்கவிட்டும் இருப்பதாகும்; அல்லது, வலது கை தாமரை மலருடனும், இடது கை தொங்கவிட்டும் இருப்பதுமாகும்.

இந்த சக்திமூர்த்தியானது, ஆபங்கலக்ஷணம் அல்லது ஸமபங்கலக்ஷணத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த தேவியின் நிறம் பஞ்சள் நிறமாகும். இந்த தேவியானவள். பச்சைநிற ஆடையணிந்து, கரண்டமகுடம் அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பவளாவாள். (22)

ஹஸுவீரஸமாயுக்தம் ரும்பவீதாம்பராந்விதம் ॥ உரு ॥

ஹஸ்தேஷு(ச) வலயையுக்தம் ஶுஜிகாம்ஶுஜி
ஶோஹிதம் ।
வாஹஜாலைரலங்கும் வாஹஶோஹிதஶுஜிகாந்விதம் ॥
[வாஹஜாலயுக்தவாஹம் வாஹஶுஜிகஶோஹிதம் ।]

ஸவபுருக்ஷணஸம்யுக்தம் நவதாலைந ஸஜ்ஜதம் ।
மளிகா உக்ஷிணம் வாஹம் கூஞ்சிதம் வாஹஸுஸ்஥ிதம் ॥

ஹொத்தரும் ஸவ்யஹஸ்தம் து வாஹஹஸ்தம் ப்ரஸாரிதம் ।
வாஹஹஸ்தோத்தரும் வாம ஸவ்யம் ப்ரஸாரிதம் து வா ॥

(ஆ)ஸஜ்ஜஸஹஜ்ஜேது(ஜ்ஜாநு)ஸுத்ரயுக்தம் து வா
வாநகம் ।
தஷ்டெ(ஶெ)ரீ ஶ்யாமவணா ஸ்யாத்
ரக்தவணாம்பராந்விதம்(தா) ॥

நெற்றியில், சேகரமென்னும் நெற்றிச்சுட்டியும், காதில் கர்ணிகை (ஓலை)யும், சங்நவீரமென்னும் ஆபரணமும், தொங்கும் பீதாம்பரமும், கைகளில் வளையல்களும், விரல்களில் மோதிரங்களும், பாதங்களில் பாதஸரங்களும், கால் விரல்களில் மெட்டிகளும் அணிந்து, ஸகலவிதமான லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக, நவதால மானத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

கௌரிகை (கௌரி)யின் வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும், இடதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலது கையில் நீலோத்பலமும் இடது கை தொங்கவிட்டும் இருக்க வேண்டும். அல்லது இடது கை நீலோத்பலம் தரித்தும், வலது கை தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். மூர்த்தியானது ஆபங்கலக்ஷணம் அல்லது ஸமபங்கலக்ஷணத்துடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். கௌரீதேவியார் பச்சைநிறமும், சிவப்பு

கௌவெஸ்ந ஸம்யுக்தம் கரண்டகூடம் து வா ।
மயூடவடுஸம்யுக்தம் கணேபுஷ்(ப) உகராஸிதம் ॥

கும்பமும் வா ஹுகுதபுவும் வொத்தரீயஸஹஸிதம் ।
சும்வராயுஸிதாயுக்தம் ஹஸ்தெஸஷு(ப)வயுத்தயம் ॥

சஜ்ஜுஸ்ரீஷ்டாஸ்ரீயம் ஸ்யாசு வாஜாவெரயுக்ஷுதம் ।
நாநாவணபுஸா(ஹரணஸம்)யுக்தம் ஸவபுயுக்ஷண
ஸம்யுதம் ॥ ௩௫ ॥

வரவம் து நவதாவெந ஹுரணாதீநி வரூவபுவசு ।
வாஹநஸ்ய வியாதவும்(வுஃ) தெவாவ(வவஸ்வாத்து)
வாஸ்வபுகெ ॥ ௩௬ ॥

வுரொ வா வாஸ்வபுயொவபுவி ஜதுஷ்டாஹஸஹிதம் ।
தெவகஸ்ய(ஸ்யோரு)தெரொஹும் தஸ்ய தீவும்
ஹுரஸ்ஸுதெ ॥ ௩௭ ॥

ஆடையும், கேசபந்தம் அல்லது கரண்டமகுடமும், நெற்றிச் சுட்டியும், காதில் குண்டலம் அல்லது மகரகுண்டலமு மணிந்து, தொங்கும் மேலாடையும், கையில் வலயத்ரயமும், விரல்களில் மோதிரங்களும், பாதங்களில் பாதஸரமும், அணிந்திருக்கவேண்டும். பற்பல வர்ணங்களை (பலவித ஆபரணங்களை) அணிந்திருப்பவராவார். ஸகல லக்ஷணங் களும் பொருந்தியிருப்பவராவார். இவ்விதமாக தேவியை நவதாலத்தாலே நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அதன் அளவுகள் முன் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும்.

பைரவரின் பின்பக்கம், அல்லது முன்பக்கம், அல்லது பக்கத்தில் பைரவரின் வாஹநத்தை (நாயை) நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அந்த வாஹநமானது, பைரவரின் துடையளவு உயரமும் நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அப்படியிருப்பது புகழத்தக்கதாகும். அது பயங்கரமான

ரளஜ்வக்ஷஸாயுக்தம் காஞ்சிகிங்கிணிஶோபிதம் ।
வாஹஹஸ்தாதிஹீஷாஶ்ச ஸவபுராஹரணஹீஷிதம் ॥௩௩॥

கபாலவணபுநிஹம் சைவ கணபுராஸ்யம்வாஹநத்(க்ரு)கம் ।
யதாஶோபாஜ்ஜைவ ஸ்யாச்ச காரயேத்ஈ விவக்ஷணம் ॥

வாஸ்வபுயோயேபுரிஹிஹ்யாம் து கவாரும்
ஶூலயுக்தகரள ।
[வாஸ்வபுயோஶ்சைவ யோநிநுள கவாரு
ஶூலயுக்தகரே ।]
ஸவ்யாவஸவ்யவாஶ்சைபு து ஶ்யாமவீதநிஹ தயா ॥

ஸவபுராஹரணஹீஷ்யாஶ்ச நமுரஹீவள தயா ஹவெச் ।
[ஸவபுராஹரணஸ்வஶ்ச நமுரஹீவெ தயாஷ்ஸிதெ ।]
ஸிஜஹெரவமுலவெபுஃ கிஜுரெநபுராஹாதிஹிஃ ॥

ஈநிஹிஶ்ச நியபுராஹ்யாஸ(நிஜபுரெஶ்சைவ)
ஸநகாதிஹிரெவ ச ।

முகமும், கழுத்திலணிந்த சலங்கையும், கால்களில் (அதற்கு அணியக்கூடிய) ஆபரணமும், ஸகல ஆபரணங்களாலு மலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். அதன் காதும் முகமும் கருப்பு நிறமாகவும், அதன்கால், சிவப்பாகவும் இருப்பதாகும். ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், அதை, இவ்விதம் அழகாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

பைரவரின் இருபக்கங்களிலும், இரண்டு யோகினிகள், கையில் கபாலமும் சூலமும் ஏந்தியிருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்திலிருக்கும் யோகினியின் நிறம் பச்சையாம். இடது பக்கத்திலிருக்கும் யோகினியின் நிறம் மஞ்சளாகும். இந்த யோகினிகள், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து நக்நரூபமாக இருப்பவர்களாவார்கள்.

ஆகாயத்தில், ஸித்தர்கள், பைரவகணங்கள், கந்தர்வர்கள், கிந்நரர்கள், நாரதாதி முனிவர்கள், தேவர்கள்,

ஷுஷுதிஹிஃ வாஷ்ஷாஷெநஷ்ஷ ஷெவி(ெ)தா
மமநெ ஸஷா ।
ஸநுஷுகாநாம் து ஸவெபுஷாம் யஷாஷாஷ்ஷொத்
ஷாமபுவஸ ॥ ௬௭ ॥

ஜடொஹாரஹ்ஷுரமெநவஸும்
கரொடிஷ்ணாகுரயுகுகவாரு ।
விராஜிதாராஜிதஸம்ஹ்ரஹாவம்
ஹிமம்பரம் தத்திகலொவநாவ்ரு ॥ ௬அ ॥
[ஜடாஹாரஹ்ஷுரதம் நாமவஸும்(ஸம்)
கரொடீம் வ ஷ்ணம் கரெ யாரயதம்
விராஜ்ஜுதாராயிவம் ஸுவ்ரஸதம்
ஹிமெவாம்பரம் ஸநயாநம் திரணெ ரு ॥]

ஊதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகர்மாஸ்ரெ ஷெத்ரபாலுக
வணாரயுகயுநம் நாம வஜுதிரம்ஸொயுராய: ஸமாவ்ரு ॥

ஸநகாதிகள், இவர்களால் எப்பொழுதும் துதிக்கப்பட்டவராகவும், வாத்திய கோஷங்களாலே போற்றப்பட்டவராகவும் இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்படாதவைகளை சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (37)

பைரவ மூர்த்தியானவர், தூக்கிக்கட்டிய ஜடாபாரமும், நாகபந்தமும் உடையவராய், கைகளில் கபாலமும் தண்டமும் தரித்து, தலையில் சந்திரகலையுடன், ப்ரஸந்நமான முகத்தையுடையவராகவும், திகம்பரனாகவும், 3 கண்களையுடையவராகவும் இருப்பவராவார். (38)

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் க்ஷேத்ரபாலகரின் நிறத்தையும் ஆயுதங்களையும் கூறும் முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம் முற்றும்.

|| ௪௰ ஷட்ஶதிம்ஶொ ஶ்யாயஃ ||

வரிவாரக்ஷேத்ரபாலலக்ஷணம் ||

தெவாலயஸ்ய வலிவெஶாத்தஸ்தாநெ ஸ்தாவ்யம் திமம்வரம் |
க்ஷேத்ரபாலம் ஸம்ஸ்ரவக்ஷ்யாமி ஸம்க்ஷேபாதியிநா
ஶயாநா || க ||

உலுவஷ்ட நிஸீக்ஷ்ண(ர்)வ ஸ்தாஷாட
விவாலுாயபுகம் |
திரம்ஶொகம்ஶா(த்ரம்ஶொகாம்ஶம்) வதாலுாமம்(ம)
ஹாமம் வா விஷ்டரம் ஹவெத் || உ ||

விஷ்டாரஸ்ய வதாலுாமம் திரஹாமம் வா விஶாலுதஃ
(ஶுயதம் ஹவெத்) |
ஶுஹாஸாநாம் து ஈஷ்டாணாம் (தயாநெஷாம்)
மஹாஸ்ரஸ்ய ஸமம் து வா || ங ||

முப்பத்தாறுவது அத்தியாயம்.

பரிவார க்ஷேத்திரபால லக்ஷணம்.

தேவாலயத்தில் (பரிவாரங்களில்) க்ஷேத்திரபாலகருக்குக்கூறப்பட்டவிடத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டிய க்ஷேத்திரபாலகரின் லக்ஷணம் முதலியவற்றை சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். (1)

பைரவாலயமானது மூலஸ்தாநத்தைப் பார்த்தே இருக்கவேண்டும். அதன் அகலமானது, கர்பகிருஹத்தின் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலமாவது, 3ல் 1 பங்கு அல்லது 4ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, 3ல் 1பங்கு அல்லது 4ல் 1 பங்கு அகலமாவது இருக்கவேண்டும். மற்ற பரிவாரதேவதைகளின் ஆலயங்களிலிருக்கும் ஆபாஸ கிருஹத்தின் கர்பகிருஹத்தின் முன்பக்கத்திற்கு ஸமமாகவாவது இருக்கவேண்டும். (3)

மஹாமாயாநாம் வா த்ரவாஷம் வா விஶேஷதः ।
தத்ஸம் வாஂஶ்ரி(ஶி) கதுவும் தூயம்ஶெ
(தூயம்ஶெவெ)காஂஶவெவ வா ॥ ச ॥

வஞ்சாஶஃ(வஞ்சாஂஶெ)தூயம்ஶகுவாவி வாஷவாஹ்ய
விஶாலுகடு ।
வாஷயுஷெவம் வா தாஜ்ஜம் வமுவெபாதுஜாமுதः ॥

ஜாதிஹுவிகுஷ்ணாநாம் விஶாநாநாம் வியீயதெ ।
த்ரவதாவேஷ்ஷடாஸவுதுஹவெவுபாஹஷுவிஷ்ணுதம்॥

தயொஶ்ரி(தத்ரவ)த்ரவிஶாலும் ஸ்யாஶ் வியுக்தம்
காரயெஷ்ணயः ।
க்ஷுத்ராதீநாம் விஶாநாநாம் தலுவெவம் (வ) வியீயதெ ॥

ஜாத்யாதீநாம் விஶாநாநாம் ஷிதலும் த்ரிதலும் தா வா ।

அது விசேஷித்து, கர்பகிருஹத்தின் அளவில் ஸரிபாதி யளவு, அல்லது 3ல் 1 பாகமாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அதன் வெளிப்பக்கமானது கர்பகிருஹத் திற்கு ஸமமாகவோ, 3ல் 1 பங்கு 5ல் 3 பங்காகவோ இருக்க வேண்டும். பாதமத்தியமமானது (கர்பகிருஹத்தின் உள் பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது) இதேபோன்ற அளவுடைய தாக இருக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது, முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். (5)

இனி ஜாதிவிமாநம், சந்தவிமாநம், விகல்பவிமாநம், இவைகளைக் கூறுகிறேன்.

ஆலயமானது, 3, 4, 5, 6, அல்லது 7 முழம் விஸ்தார முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதிலும் 3 முழம் விசால மானது விதியுடன் கூறப்பட்டதாகும். அதை கல்பிக்க வேண்டும். க்ஷுத்ராதி விமாநங்களுக்கு ஒரே தலந்தான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (7)

வி(ஹி)தாஶ்ரிஷ்டாதாரணைஷ யொஜயெவா விஶெஷதஃ॥

உணுவெந ஸஶாயாந்தம் ப்ராகாரம் மொவாரம் தா வா ।
ஸ்தாவிதக்ஷெத்ரவாலுஸ்ய நாஹுஶுவுதெ ॥ கூ ॥?

[ஸ்தாவநெ க்ஷெத்ரவாலுஸ்ய வொரஸ்யாநஶுவுதெ ।]

வஜ்ராம்ஶவெ(வெ)ரவிமாணம் ஹ்ரஹீஸ்வா
ஶ்ரெஷ்டம் ச கஸ்யாஸ(தஸ்யாஷ)ஹீநகம்
தஸ(வ) ।
கடிதாரெஷ்ட நவயொஜநம்
க்ஷெத்ரஶாநம் வரிவாரகம் வெஸ ॥ ரு ॥

உஶுராலுயாஸ ஹுஹ்ரஹமஹுயுஹு(ஹுஹ்ரஹயுஹு) லாமம்
ஶ்ரெஷ்டம் த்ரியம்(த்ரயாம்)ஶொகுயாயம் ஸ்யாஸ ।
தயொஶ்ச உயெஷ்டவிஹாஜிதெ தஸ(தா)
ஷடுவெஷு வெஶொஜுயாம் ... ... ஸ்யாஸ ॥ ரக ॥
[க்ஷெத்ரஶாநம் நவஹெஷகம் ஸ்யாஸ ॥]

ஜாதிஹர்மியம் முதலியவைகளுக்கு 2 தலம் 3 தலம் இருக்கலாம். (இவ்விதம் 2, 3 தலமுள்ளதாக இருந்தால் அதை) சுவற்றில் ஸம்பந்தமில்லாதபடி கல்பிக்கவேண்டும். (அது) மண்டபத்துடனிருக்கலாம். அல்லது, மண்டபம், பிராகாரம், கோபுரம் இவைகளுடனும் இருக்கலாம். இனி ஸ்தாபிக்கவேண்டிய க்ஷேத்திரபால பிம்பத்தின் அளவைக் கூறுகிறேன். (9)

பூஜாம்சத்தின் இரண்டு பங்கு அளவு உத்தமமாகும். பூஜாம்சத்திற்கு ஸம அளவு அதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பிம்பமானம் 9 விதமாகும். இது பரிவாரத்திலிருக்கும் க்ஷேத்திரபாலக பிம்பத்திற்குக் கூறப்பட்ட விதியாகும். (10)

நகம்(தஶம்)தயொரஶுரஷ்டஹாரம்
கூரக்வா நவெவொஹ்யஶாநவெவ(வம்) ।
வாகெகெநநொஶயஶாநயுக்தம்
விம்ஶாம்ஶ(ஸ)ஸஷ்டாம்ஶகஸம்வ்யாச(கம் ஸ்யாச) ॥

வாதஶுஷ்டெஶாநம் ஸ்யாச ப்ரிதெபுஶம் து வுரொகு-
வச ।
வாஹநம் ஹஸு(வெவ)வணும் ச தயாரும்காரஶாநகுடி ।
ஸம்ஜ்ஞாநஶ(கம்'ச)வுவெபுக்தாரெபுணெவ
வியீயதெ ॥ ௰௩ ॥

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகர்மணொ வரிவாரக்ஷெத்ரவாரக
வ்ரதிரொஶயாதிரூக்ஷணம் நாம ஷட்ஶ்ரிம்ஶொ ஸ்யாயாய: ஸமாப்த: ॥

மூல கிருஹத்தின் அளவில் ஸரிபாதியளவானது உத்தமமானமாகும். அதில் 3-ல் 1 பாகமானது அதமமானமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகமாகச்செய்ய வேண்டும். அவைகளில் 6, 5, 4, பாகங்கள் உயரம் ..... ஆகும். [இரண்டு அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய க்ஷேத்திரபாலகரின் அளவானது 9 விதமாகும்.] (11)

இவ்விரண்டுவித அளவுகளின் மத்திய அளவை (தனித்தனியே) 8 பாகங்களாகச்செய்ய (ஒவ்வொரு அளவும்) 9 விதமாகும். எனவே இவ்விதமாக க்ஷேத்திரபாலகரின் அளவானது 9×3=27 விதமாகும். (12)

இது உத்தேசமானமாகும். நிர்தேசமானமானது முன்னமே கூறப்பட்டுவிட்டது. இவ்விதமாக க்ஷேத்திரபாலகரின் வாஹநம், வர்ணம், அலங்காரம், மாநம் இவைகள்

|| ஸுய ஸவுதிரிஂஶொயாயஃ ||

வி஘்னேஶலக்ஷணம் ||

ஸுயாதஃ ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி வி஘்னேஶஸ்ய து லக்ஷணம் |
ஆஸநம் ஸ்தாநகம் சைவ நிருத்தம் சைவ தி்ரயா
உதம் || க ||

ஸ்தாவரம் ஸ்தாவரே ப்ரோக்தஉநுவா ஜம்மஹெ வியள |
ஜம்மஹம் சொஸுஸவாயும் ஸ்தாஸ் ஸுவலும் சாஸநம்
ஹவெஸு || உ ||

ஸுயவா சாஸநம் யுக்தம் ரயாரொஹணஜிஷ்யதெ |
ஹ்ரஹெநிதாவ.நம்(நெ)யுக்தஉவலும் தஸுவ்ரகீதிமுதம்||

கூறப்பட்டன. ஸம்ஸ்தாநக (ஆலய)த்தை முன்பு கூறிய படியே கொள்ளவேண்டும். (13)

ஸாரஸ்வதிய சித்திர கர்ம சாஸ்திரத்தில் பரிவார க்ஷேத்திரபால ப்ரதிமோதயாதி லக்ஷணமென்னும் முப்பத்தாறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

விக்நேச லக்ஷணம்.

இனி விக்நேசுவரரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். விக்நேச மூர்த்தியானது, ஆஸநம், ஸ்தாநகம், நிருத்தம், (உட்கார்ந்த வடிவம், நின்ற வடிவம், கூத்தாடும் வடிவம்) என்று 3 விதமாகும். (1)

ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் மூர்த்தியானது, உட்கார்ந்த வடிவமாக இருக்கவேண்டும். (உத்ஸவாதி களுக்குரிய) மற்ற மூர்த்தியானது, மற்றவிதமாகவும் இருக்கலாம். உத்ஸவத்திற்கான மூர்த்தியானது ஜங்கம மூர்த்தியாகும். பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு அசைவற் றிருக்கும் மூர்த்தியானது ஸ்திர மூர்த்தியாகும். அல்லது ரதத்தில் புறப்பாட்டிற்குறிய மூர்த்தியும், உட்கார்ந்தவடிவ

ப்ராஸாதாந ஹ்ஸாஹொஹ ஸாந மஹுமுயுஹொஹ்ஹயா ।
ஹஹ்ஹொந ஸாநஸாந்தாம்ஸ்யாஸ(ஹஹ்ஹஸாநொந ஸாந்தாம்ஸ)
ஹொஹயுஸ்வாஜ்ஞுயொந வ ।
லிஜ்ஜஸாநவஸொநொவ ஸாநாஜ்ஞுவஸொ(யொநவொ)ஜிதம்॥

ப்ராஸாதாநவதுரஸுயோதாந(யம்)ஸ்யாஸ
ஸொஷ்ம கயுரம்ஸவிஹிதாஜ்ஞயு(ரஉ)ஷ்டஹாஸ(ம்) ।
த(ஸ)திரதிரஸாநஜுஜிதம் வாரயுஹீநம்
ப்ராஸாதநாஉ(ஸாந)யுஜுநா வியிநா விஷயுஸ்யாஸ ॥ ரு ॥

வாஹொஷயம் து வதுரஸுவிஹீநஸாநம்
வாஷாயிவாஷயிகம் து ரயொ(தயொ)ஸ்ய உயுடு ।
வஸ்ஸுஸுகம் வ விஹஜேஸ ஜிநவொஷயம் ஸ்யாஸ
ஸொஷுஷாஜுராயஉ...(ஜிம்)ஜிதிகா(விஹிதா)ஹ்ஸாநம் ॥

மாகவே இருப்பதாகும். வீடுகளில் நித்ய பூஜைக்கான மூர்த்தியும் அசலம் என்றே கூறப்படும். (3)

பிராஸாத (கர்பகிருஹ)த்தின் அகலம், ஸ்தம்பத்தின் உயரம், கர்பகிருஹ துவாரத்தின் அகலம், உயரம், ஹஸ்த மாநம், மாத்திராங்குலம், தேஹலப்தாங்குலம், லிங்கமாநம், மாநாங்குலம், இவைகளாலே, விநாயகமாநமானது கூறப் பட்டிருக்கிறது. (4)

கர்பகிருஹத்தின் அகலத்தில் ¼ பங்கு அதமமான மாகும். ½ பங்கு, உத்தமமானமாகும். இவ்விரண்டு அளவு களின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பிராஸாத மானத்தால் கிடைக்கும் பிம்பமானம் 9 விதமாகும். அவை களில் 3, 3 அளவுகள் (முறையே) உத்தம-மத்தியம-அதம மானங்களாகும். இந்த முறையில் பிராஸாதமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். (5)

ப்ராதோதயத்தில் ¼ பங்கு அதம அளவாகும். ½ பங்கு

ஆரம் த்ரிவாஷயம் வ தத்ஸுயுயம்
ஆரராயுஹாமவாரவெவ ஸாநடி |
ஶுஷ்ஷம் தராயஸாதெவ ஸுஹாமிகெஷ்ஷிநு
தத்ஸுத்ரிஸாநஸுஷிதம் நவவெஶஸாநடி ॥ எ ॥

[ஆரத்ரிவாஷயவெவ து துயுஸாநம்
ஆரராயுஹாமவாரம் வ ஹவெத்துஸாநடி |
ஶுஷ்ஷம் வ யுயுயம் வ ஸுஹாமகெஷ்ஷிநு
தத்ஸுத்ரிஸாநஸுஷிதம் நவவெஶஸாநடி ॥]

யஹுஹுமெஹாயுவரஸாநயுத்ரயாம்ஶ
ஹெயுகாம்ஶகம் ஹுயவாரதுஜ்ஜிஷிம் தயொஶ்ச |
யஷுகுரெஷ்டவிஹஜெத்து நவொடியம் ஸ்யாஸ
ஶுஷ்ஷம் தராயஸுஷிதம் விஷாநவிடியுஸ ॥ அ ॥

[யஹுஹுமெஹவாரஸாயுயுத்ரயாம்ஶம்
ஹுகாம்ஶகுவ வாரதுஜ்ஜிஷிம் தயொஶ்ச |
யஷுகுராஷ்டவிஹஜெத்து நவொடியம் ஸ்யாஸ
ஶுஷ்ஷாகுராயஸுஷிதம் வியிநாவிடியுஸ ॥]

உத்தம அளவாகும். இந்த அளவுகளைத் தனித்தனியே 8 பங்குகளாகச்செய்ய, பாதோதய லப்தமானம். 9+9=18 விதமாகும். இவைகளில், 3, 3, அளவுகள், முறையே உத்தம, மத்தியம, அதமமானங்களாகும். (6)

துவாரமானத்தின் முழு அளவு, ¾ பங்கு, ½ பங்கு, இந்த 3 அளவுகளும் முறையே உத்தம, மத்தியம, அதம அளவுகளாகும். இவைகளில் ஒவ்வொரு அளவையும் 3 பாகங்களாகச்செய்ய, துவாரலப்தமானம் 9 விதமாகும். (7)

கர்பகிருஹத்தின் உயரம் அதில் (உயரத்தில்) ¼ பங்கு ½ பங்கு, ¾ பங்கு, இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச்செய்ய, மத்திமபாகம் ஒவ்வொன்றும் 9 விதமாகும்.

வாகஹஷ்டம் ஸமாரஹ்ய ஷட்ஷட்சஜ்ஜாயுவயுநாஸ |
நவமஷ்டாஹுமாநம் ஸ்யாத் த்ரயஸ்ரீம்(வஜ்ரவிம்)ஶத்
ப்ரமாணகுடு ॥ ௯ ॥

ஸப்தாஜ்ஜாயும் ஸமாரஹ்ய த்ரிதும்(ஷ்டம்)மாயுவிவயுநாஸ |
ஸப்தவிம்ஶத்ப்ரமாணம் ஸ்யாத் நவவஜ்ராஷ்டமாம்(ஶதம்)
மாயுடு ॥ ௧௦ ॥

த்ரிமாத்ரநாஸ விஜிவ்ரஜ்யா து வஜ்ரவஜ்ராஜ்ஜாயா-
(ஜ்ஜாஶதம்)ஹுகுடு |
மாநம்ஷாஷ்ட(த்ரிநவ)யாவ்ரோக்தம் மாத்ராஜ்ஜாயு-
ப்ரமாணதः ॥ ௧௧ ॥

நவாம்(ஷ்டாம்)மாயுமாரஹ்ய த்ரிஷ்டம்மாயுவிவயுநாஸ |
சதுர்விம்ஶத் ஶதம் யாவத் தெஹலாஷ்டாம்மாயெந து ॥

வஜ்ரிஹாமொடயம் மாநம் சதுர்விம்ஶத்ஶதம் கூரு |

(இவைகளை முன்போலவே முறையே 3, 3, பாகங்களை) உத்தம, மத்தியம, அதமமாக விதியுடன்கொள்ளவேண்டும்.

ஒரு முழம் முதல் 9 முழம் வரையில் 6, 6 அங்குலம் வீதமாகக்கூட்டிவர, ஹஸ்தப்ரமாணத்தால் கிடைக்கும் மானம் 25 விதமாகும். (9)

7 அங்குலம் முதல், 59 அங்குலம் வரையில் 2, 2 அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, மாத்ராங்குலமானம் 27 விதமாகும். (10)

3, அங்குலம் முதல், 55 அங்குலம் வரையில், 2, 2 அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர மாநாங்குலத்தால் கிடைக்கும் அளவு 9 × 3 = 27 விதமாகும். (11)

9 (10) அங்குலம் முதல், 124 அங்குலம் வரையில், 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, தேஹலப்தாங்குலத்தினாலே கிடைக்கும் அளவானது (58 விதமாகும்.) (12)

தசுஷெஹாத்ரம்...(தஷெகாம்ஶம் து யதுநாநம்) ஷெஹ-
ருஷ்வாம்ஶுரும் விஷுஃ ॥ ௩௯ ॥

வஜ்ராம்ஶொஶ்ச விஶுஷ்டாம்ஶு(ம்) வனகெக ... ... ।
... ... வெவ க்ஷயவியொஹ்ஹாநடு ।
யசுவஜ்ராம்ஶொஶ்சவஸெந க்ரூதிவஸ்தாநம் ॥ ௩௪ ॥

ஶ்ரொக்தம் ருஜ்வஶொமொஶ்சயதுநாநம்
வஜ்ராம்ஶகம் ஷொடஶஹாகிகம் ச ।
தஷ்டாகிகெநாநிஷு வஸ்வ நஷ்ட
வனகாஷாயிகம் வாயிகஹீநம் வ்யாச ॥ ௩௫ ॥

வஸெநாநம் யத ஶுஷ்ரவஸம்வ்யா ।
யருஜ்வஶாஸாந உஜாதுஶொந வஸநிதடு ॥ ௩௬ ॥
[யத்ருஜ்வஶாநாநம் ஜாதுஶொந வஸநிதடு ।]
ஶுயாது(ஏ)ஶொந வா கூயபுர்ச ஜாதுஶகம்த
(ஶம்து)ஶுஹம் ஹவெச ।
தஷநுஸாநநு(நம்)வஸம்ஹாஹ்ரு ஸாநாஜுரும் (ஜாதுஶகம்)
து யொஜயெச ॥ ௩௭ ॥

பூஜார்த்தமான பேரத்தின் உயரத்தை 124 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது தேஹலப் தாங்குலமாகும் என்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள். (13)

... ...
... ... '... ...
... ...
... ...

லிங்கமானவசத்தினாலே கிடைத்த அளவுடன் ஜாத் தியம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, ஆயாதிகளைப் பார்த்து, சுபகரமான மானத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

மற்ற அளவுகளையும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு, அந்த

த்ரிஷ்ஜுஷ்வெஷ்ட ஸாநெஷ்ட ஸ்ரூம்ஶகம் (ஜாத்ரூம்ஶம் து)
நரொவயெசு |
ஸம்ஹுஷ்ஶ்ரொதநம் நாஷ்ரிஷ்வெசு ஹீநாயிகாஹுயெசு ||
[ஸம்ஹுஷ்ரூஷ்ரொதநம் வெசுஷ்ஸ்யாசு ஸநம் ஹீநாயிகம்
நயெசு |]

ரூயாதி(கம்)ஶ்ரூஹொவெதம் தஷ்வெரொஷயஸநந(ஸாந)கம் |
உஷ்ணீஷொசு வாஷவயுகம் வதுஷ்ஷஷ்ரூம்ஶகம் ஹவெசு ||

தஷெகஸாஸ்ரூதிஸ்ரூக்தம் தஷஷ்ஸாஜுஷ்ரு(வதுஷ்ஜுஸ்ரூம் து)
ரொவயெசு |
... ... யவம் ஹவெசு |
[தஷெகாம்ஶம் ஹவெஸ்ரூம் தஷஷ்ஸாம்ஶம் யவம் ஹவெசு |]

அளவுடன் ஜாத்தியம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். (17)

3 விதமான அங்குலமானங்களிலும் ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்க்கக்கூடாது.

அம்சங்களாகக் கணக்கிடும்பொழுது அங்குல அளவு பூர்ணமாக இல்லாமல் குறைவாக இருந்தால், அந்த அளவுடன் அவசியமான அளவைக்கூட்டியாவது, குறைத்தாவது, அதை முழு அங்குலமாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். (18)

ஆயாதிகளைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, சுப பலனைக்கொடுக்கும் அளவையே, பேரோதயமாகக்கொள்ள வேண்டும்.

உஷ்ணீஷம் முதல் பாதம் வரையில் (உயரம்), 64 அம்சமாகும். அவைகளில் 1 அம்சமானது 1 அங்குலமாகும். அத்துடன் 8 அங்குலம் (அந்த 64 அங்குலத்துடன் 4 அங்குலம்) சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அங்குலத்

வளதெரஂஸெஃ ஶுயொஜ்யாநி(ஜ்ஂ தூ) ஶாநொஶா-
நாநி(ஶி)ஶாநகுடி ॥ உய் ॥

உமயுஶிகெஶவயுஞ்ஜூமுவயஶுவுதெ ।
கெஶாஞ்ஶ ஶஹவயுஞ்ஂ வஞ்ஂ(ஂதூ) ஶாஶஶாஜூமுடி ॥

ஶஹகெகோஂஶகம் தஞ்ஶாஶ் ஸ்ரூஶயா(ஸ்ரூஶ)ஞ்ஂ
ஶாஶஶாஂஶகுடி ।
தஞ்ஶாதூ நாஹிஸீஶாஞ்ஂ த(ஸ்ரூஶ்)தூயொஶஶ-
ஶாதுகுடி ॥ உஉ ॥

தஶ்ஶ யொநிஶமுஶாஞ்ஂ ஷணாதூஂ தூ ஶ்ரூஶஸ்ரூதெ ।
தஞ்ஶாஶமுவுஶாயதம் ஶாநம் ஶஸஶாந(தூ)ஶுஶீஸிதடி ॥உங॥

ஜாநுதிரூஶாதுகம் ஜம்ஶா (ஶாநம்)வொஶுஸஶாயதடி ।
வாஶாயாஶம் திரூஶாதூ ஸ்ரூஶ் ஶீவுஶாநஶுஶீஸிதடி ॥உச॥

ஶுவஸ்ரூ விவுஶும் தாஶும் ஸ்ரூஞ்ஞாஞ(ஂ)யாதுஶாதுகுடி ।

தில் 8ல் 1 பாகமானது, 1 யவையாகும். இவ்வித அம்சங்களாலேயே, மாநம், உந்மாநம், முதலிய அளவைக்கொள்ள வேண்டும். (20)

உச்சி முதல் கேசாந்தம் வரையில் 2 அங்குலம். கேசாந்தம் முதல் கழுத்து வரையில், முகம் 12 அங்குலம். கழுத்தின் (உயரம்) 1 அங்குலம். கழுத்திலிருந்து மார்பு வரையில் (உயரம்) 12 அங்குலம். அங்கிருந்து தொப்புள் வரையில் 13 அங்குலம். அங்கிருந்து யோநிமூலம் வரையில் 6 அங்குலம். அங்கிருந்து துடையின் (உயரம்) 6 அங்குலம். முழங்கால் 3 அங்குலம். கண்டைக்காலின் (உயரம்) 6 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 3 அங்குலம். ஆகக் கூடுதல், உச்சிமுதல் பாதம்வரையில், 2+12+1+12+13+6+6+3+6+3=64 அங்குலமாகும். இவ்விதம், விநாயகரின் உயர அளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. (24)

சுஷ்டாஉஸாஞ்ஜலீயம் ஸ்யா(ஜ்ஜீயம் உலீயா)ச் வாஷ்ஷாஞ்தம்
து ஹாமயா(கம்) ॥ உடு ॥

ஒஷாயும்வ்ருத்தாம்ஸாஹிதாத்ரம் ஸ்யாச் வஷ்ஷம்ஸம் கணா-
விஷ்ஸ்ரதடு ।
[ஒஷாயும்வஉஹிதாத்ரம் வஷ்ஷம்ஸம் கணாவிஷ்ஸ்ரதடு ।]
வாஹ்ரள(ஹ்ரொஃ)வயுஞ்சகம் தாரம் ஷடுவஷாஜ்ஜீயு-
உச்சுதெ ॥உசு॥

ஸாயபாம்(ஸம்)லிஜ்ஜவிஷ்ஸாரம் ஊரூஉலீயம் உஸாஜ்ஜீயுடு ।
சு(க)க்ஷயொரஞ்ஞரஉ(ரம் தாரு)உஷ்டிஸாஜ்ஜீயும்
ஹவெச் ॥ உஎ ॥

உயுதாரம் கலாம்ஸம் ஸ்யாச் கூக்ஷெ(ஃ) ஜாவிம்ஸ-
உஜ்ஜீயுடு ।
நாஹிவிஷ்ஸாரஉம்ஸம் ஸ்யாச் நாஹெ(ஃ) ஸ்ரொணி(ஃ)
யாமாம்ஜீயுடு ॥ உஅ ॥

முகத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். கடைவாயகலம் 7 அங்குலமாகும். (தாடிக்கையின்) அடிப்பக்கத்தின் அகலம் 18 அங்குலமாகும்? (தாடிக்கையின் நீளம் அடியிலிருந்து நுனிவரையில் 18 அங்குலமாகும். என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.) தாடிக்கையின் நுனியானது 4 அங்குலமாகும். ஓஷ்டாலம்பமானது (உதட்டின் பிடிப்பு) 3 அங்குலமாகும். காதின் அகலம் 8 அங்குலமாகும் கைகளின் மத்திய விஸ்தாரம் 5 அல்லது 6 அங்குலமாகும். லிங்கத்தின் விஸ்தாரம் 11½ அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். கக்ஷாந்தத்தின் விஸ்தாரம் 18 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 16 அங்குலமாகும். வயிற்றின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். தொப்புளின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து ச்ரோணியானது (அடிவயிறு) 4 அங்குலமாகும். அது

ஶிஷம் ஶெஶ்ராவஸ்யாநம் ஸ்யாச் தஷிணெ(தஷியொ)
ஞாஶிதி ஷ்ரூதகு ।
ஶொஹா(ஶொஹா)யாஶம் த்ரிஶாத்ரம் ஸ்யாச் ஶுஷ்ஷாரும்பம்
து தச(தத)கூரூ ॥ உசு ॥

ஜாநுஸஷ்டாஜுரும் தாரம் ஜம்வாதாரம் ஷஶஜுரும் ।
நஹுகதாரயுமாயும் ஸ்யாச் வஷாம்ஶம் வாஷவிஷ்ரூதம்॥

மூலாஷஜுஷஶிரூதாஞ்சம் தரும் வெஷாஜுரும் ஹவெச் ।
தஷ்டாஷஜுஷஷீவும் ஹி ஸாயுமுஜுரூரூநகு ॥ஙக॥

தஷா(ஷிய)வாயிகூரூநம் ஸ்யாச் (து)தஜுநாய(ாஶ)
ஶிஷ்ருதெ ।
உயுரூயாஶரூநம் ஸ்யாச் ஷ்யுஶொந (ஶம் து)
ஷியவாயிகு ॥ ஙஉ ॥

ஷ்யுமூரூ(ரூஶ)நாஶிகாயாஶம் கநிஷ்ட(ம்) ஷியவொநகு ।
ஷியவொநகரூரூமூஷம் த்ரியவொநாம்(நம் து) தஜுநீ ॥

நீங்கியது மேட்ரமூலமாகும். அதற்குமேலே ப(க்கீழே அ)ண்டம் எனப்படும். ஆண்குறியின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். பீஜகோசத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். நளகையின் அகலம் 4½ அங்குலமாகும். பாதத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும்.

குல்பத்தி(கணுக்கால் ஸந்தியி)லிருந்து பெருவிரல் அடிப்பக்கம் வரையில் பாததலத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து பெருவிரலின் நீளம் 2½ அங்குலமாகும். தர்ஜநியின் (பெருவிரலுக்கு அடுத்தவிரலின்) நீளம் 2 யவை அதிகமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 2¼ அங்குலமாகும். அணிவிரலின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 1¾ அங்குலமாகும்.

(32½)

தஷாத-ஷயவஹெந (ஷியவம் ஹீநம்) கநிஷோஷம்
து தச (தது) கூஶாச |
தத்தாஶ்ரி விஹாமெந மஹகா(நவதா)ஶாயத(ம்)
ஷ்ரதடு || நச ||

ஷயம்ஶுஷ்டம் து ஷயவவம் ஷ்யாஷநாம்ஶுரா
ரி வவுகா |
[சஜுஷ்டம் து விவவு ஷ்யாஷநாஜுரு
ரி வவுகாஃ |]
ஹிக்தாஷஶ்ரு(ா)ஷயொவாஹ ஈவம்(ம்) ஷாஷஶ
ஷாதுகடு || நரு ||

ஷகாம்ஶம் கொ(கூரு)வுஶாயாஷம் வுகொஷ
ஷஷாம்ஶுரூயதடு |
உணிவஸுஷ்ரு தாஶம் ஷ்யாச ரிஶாதுஷெஶ(வஃ)ரிதடு ||

பெருவிரலின் அகலம் 14 யவையாகும், சுட்டுவிரலின் அகலம் பெருவிரலின் அகலத்தில் 3 யவை குறைவாகும் (11 யவையாகும்.) அதிலிருந்து சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் முறையே 2, 2, யவைகள் குறைவாகும்.

விரல்களின் அகலத்தில் 3ல் 2 பங்கு அளவு விரல்களின் நகங்களின் அகலமும் நீளமுமாகும். (34)

பெருவிரல் 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாகும்.

கண்ட ஸூத்திரத்திலிருந்து (கழுத்து மட்டத்திலிருந்து) புஜத்தின் நீளம் 12 அங்குலமாகும். முழங்கையின் நீளம் 1 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 8 அங்குலமாகும்

மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். முன்கை

ஸுகொஷயுவிஷ்தாரம் ஸாயுஹஸ்தாஜுரும் ஹவெச |
வாஹொ(ஹ)யுஉதாரம் ஸ்யாச ஷட்
ஸவ்தாம்ருரு நகு || ௧௭ ||

வாஹுஉருஸ்ய விஷ்தாரம் ரஸாதுஉஷ்ரிகு |
தருஸ்ய தார(ம்)ஹாம் ஸ்யாச தருஷ்(தஷ்)வும்
வஜ்ரா துகு || ௧௮ ||

தஷெவ உயுஆயாம் தஜுநீ வதாரஜுரு |
சுநாஷிகா வ தத்தரும் உயாயுாம்ஸா கநிஷ்டிகா ||
தஷெவாஜுஷ்வும் ஸ்யாச தாரம் ஸஜியவாஜுரு |
யாத(யா)கவ்ஷ ஸவ்தஷஉஹிஷ்ட யவொரநாம்ரொ
ஸ்தயா(ஸ்ரீதம்) || சய || ||

தவிஷ்தாரத்ரிஹாம் ஸ்யாச(மெ தா)விஹாம்
நவதாரகு |
தயாயாம் தஷ்டாம்ஸ் கம்வாம்ஸ்கெநாநகா || சக ||
[தஷாயாம் தஷ்டாம்ஸெவ்ஸ்கா(வகாம்ஸா)யிக
ஸாநகு ||]

மத்தியின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். புஜமத்தியின் அகலம் 6 அல்லது 7 அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் அதேயளவு (5 அங்குலம்) ஆகும். சுட்டு விரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அணிவிரலின் நீளம் அதே அளவு (4 அங்குலமே) ஆகும். சிறு விரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் நீளம் அதே அளவு (3½ அங்குலம்) ஆகும்.

பெருவிரலின் அகலம் 1¼ அங்குலமாகும். மற்றவிரல்களின் அகலம், முறையே 7, 8, 7, 6 யவைகளாகும். அவைகளின் நகத்தின் அகலம், விரல்களின் அகலத்தில் 3ல் 2 பங்காகும். அவைகளின் நீளமானது, அகலத்தில் 8ல் 2 (அல்லது 1) பங்கு அதிகமாகும். (41)

சுஜ்ஷம் து ஜிவவபுஸ்யாஸ் சுநாம்ஶுரு
ஷ்ரீவவபுகா(?) ।
உலியெபூ உஷ்கஉயாயுகு தயொஸ்ஷ்ம் ததொ மஹ்ஷ ॥
[உலியெபூ உஷ்கஉயாஷ்ம் ததஷ்ஸ்ஷ்ம் ததொ மஹம் ॥]

வதுரம்ஶுரோநம் ஸ்யாஸ் கூலுதாரம் ஶரீரம்ஶுரு ।
உயொஸுதவிஶாலும் து வதுஉபாதும் ஶுணாஜுரு ॥

வதுஷ்டுவிஶாலும் ஸ்யாஸ் நெதுதாரம் து
உதுகு ।
தஜீவபும் ரவ(ஸாயபு)உதும் ஸ்யாஸ் க்ரியா(துஶம்)
உயெ து கூஷ்கு ॥ சச ॥

தநுயெ யவஸ்ஜ்யொதிஸ்ஸ்யாஸ் ஊஷியபுகு
ஷுஉணகு ।
[தநுயெ து யவம் ஜ்யொதிஃ ஊஷியபுகா
ஷுஉணகம் ।]

பெருவிரல் 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாகும்.

உச்சியிலிருந்து மஸ்தகமத்தியம், அங்கிருந்து கடைவாய், அங்கிருந்து கழுத்து, இவைகள் (ஒவ்வொன்றும்) 4 அங்குலமாகும். கும்பத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அது, 4, அல்லது 3 அங்குலம் நடுவில் உயர்ந்து அகண்டு இருக்கவேண்டும். அது சதுஷ்கூடமாக அகன்று இருக்க வேண்டும்.

கண்ணின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். கண்களின் நீளம் (நேத்திராந்ததீர்கம்) 6 அங்குலமாகும். (கண்ணின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும்). அதன் கருவிழியானது, நேத்திரமத்தியில், நீளத்தில் 3ல் 1 பங்காகும். கருவிழியின் நடுவில் ஜ்யோதிஸ் 1 யவையாகும். திருஷ்டி 1 யூகையாகும்.

மண(ணு)உலுாத்ரு உயொ(உலுயெபா)வு(ம்) ஆடிஸா-
ம்ரு ஸுஉவுதெ ॥ சரு ॥

உஷ்ணகாஸ உஞுஉலுாஞ்ம் ஷயம் தெந (சுஞுரம்) உஸ-
ஹீவபுகழ் ।
தஷ்ணாஉஞாயதம் வெஷா(ர்) தந்ஞுலுஷ்ரு ததம் கலுா ॥சசு॥

சுமுதாரஉயபுஉாதும் உக்ஷிணாஞ்ம் தரு வாஷ்ணரு ।
உஞுஉலுாஸ கலுாஞ்ம் ஷ்ரூஷாயாஉம் வஞ்வவிஸுதிர் ॥சஎ॥

க்ஷயவ்ரலி(ர்) யஸாஸொஹம் உ்ருஸுவ்ரதும் தரு ஹஷ்ணகழ் ।
சுவாஜ்ரஸ கணபுஉலுாஞ்ம் வஹுஸாதுஉஸ்ரிதழ் ॥

தயொஉபுயெ (ய்)உய ஆரம் ஷலம்ஸும் கணபுதாரகழ் ।
நவாம்ஸும் கணபுஹீவபும் ஷ்ரஸ விவ்ரும் ஷாயபு-
உாதுகழ் ॥ சக ॥

கபோலத்தின் அடித்தலத்திலிருந்து உச்சித்தலை வரையில் 12 அங்குலமாகும். மஸ்தகத்திலிருந்து தந்த மூலம் வரையில் 10 அங்குலமாகும். தந்தமூலத்திலிருந்து தந்தத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். தந்தமூலத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். தந்தாக்ரத்தின் அகலம் ½ அங்குலமாகும்.

துதிக்கையின் நுனியானது தக்ஷிணாந்தமாக (இடது பக்கத்தில் நுனியையுடையதாக) இருக்கவேண்டும். துதிக்கையின் நீளம் 25 அங்குலமாகும். துதிக்கையை அழகாக அமைப்பதற்காக அதன் நீளத்தைக் குறைத்தும் கூட்டியும் கொள்ளலாம். துதிக்கையானது துவியஸ்ர விருத்தமாக (இரண்டு பக்கம் சதுரமான வட்டவடிவமாக) இருக்கவேண்டும்.

கடைக்கண்ணிலிருந்து கர்ணமூலம் வரையில் 8 அல்லது 9 அங்குலமாகும். காதின் அகலம் 6 அங்குலமாகும்

கணபுரவுரி(வரிஷீ)விசாலம் வ்யாஸ தந்தாத்ரம்
ஸ்ரோ(ஸ்ரோ)தொஜ்ஜுரும் லவெச |
வாமகரெ உரமெதெ தா ஹஸகாஷெ கரிஷ்டகெ ||ரு௰||

கூத்ரம் தாஷ்டம் தா கூவீபுத கரா நநவஸவெவடு | (?)
வ்ரஷகெஸாஞ்ஜுரி புரு(கம் உரியுபுவ்யாஸ)வம்கூஜ்ஜுரு-
ஸாநகடு || ரு௧ ||

மஹாயாஸம் விசாத்ரம் வ்யாஸ கதுஜம் கூரும் | (?)
கிஷ்யாஸ கடிவ்ரூஞ்ஜ விம்ஸவிம்ஸாவிம்ஸஜ்ஜுரு || ரு௨ ||

[தஷ்யாஸ கடுஞ்ஜகம் ஸாநம் விம்ஸவாவிம்ஸம்மரும் |]
கடிவஸெ(ஸி)ஷலம்மரும் வஞ்ஜகம் வுயபுஸாத்ரகடு |
ஷ்ரு(வ்ர)ஷாரும்வ(ம்)ஸாரம்மரும் விஞ்ஜ(கம்)
விஷ்ரூதம் தயா || ரு௩ ||

காதின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். கர்ண பிப்பலமானது (நீளம்) 1½ அங்குலமாகும். கர்ணசூலியின் விசாலம் அதே அளவாகும். (1½ அங்குலமாகும்.) ... ...

... ...

... ...

உச்சியிலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தமானது 10 அங்குலமாகும் கழுத்தின் உயரம் (பின்பக்கத்தில்) 2 அங்குலமாகும். ... ...

அங்கிருந்து இடுப்புவரையில் 20 அல்லது 22 அங்குலமாகும். (அதற்குக் கீழே) கடிஸந்தியானது, 6 அங்குலமாகும். (கடியின் நடுவில்) கண்டகமானது, 2½ அங்குலமாகும். (கண்டகம் — பின்பக்கத்தில் இடுப்பில், நடுவிலிருக்கும் வேணுதண்டத்திற்கு இருபக்கங்களிலும் குழிவாக இருக்குமிடம் வரையிலுள்ள பாகம்) பிருஷ்டாலம்பமானது, (உயரம்) 6 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமும் அதே

தத்வஸ்(த்)தம் (தா) கரோரம்ஸம் வ்யாஸ ஊரு ஸமோரு
ஸ்ரீவத்ஸாதி ।
மாஸ்ரோ(தா) வாஸ்ரிபுஸீராஜம் தாஜ்ஜதாரம்
கிரீடாகுடி ॥ருச॥

ஸ்ஸநாக்ஷ(ம்) ஸியவம் தாரம் உ(கு)க்ஷாக(ம்)
ஸ்தநஜ்ஞாயு ।
ஸிக்ஷாயாஸ்தநயோரக்ரம் ஸ்தநாக்ரஸ்தநகம்(ஸ்ரு தகம்) ஶ॥

வாவம் விஷ்ணோரவ்யாதம் வக்ரதாரோத்தரேந தா ।
ஸுநாத்தநுதோ ஸ்ரீஹம் ஸ்ரீஹீதவ்யம் விசக்ஷணைஃ ॥

ஸம்ஸ்தா(ஸ்தா)ந(ம்) ஹாஜஹேஷம் வெவாயாய(ம்)
ஹாஷணாஸிதம் (நி ச) ।
ஸுத்தாச(த்ருஸ்யா)ஹாரசாநம் ச விஶேஷேண
வக்ஷ்யாஹ ॥ருஎ॥

போல (6 அங்குலம்) ஆகும். அது, ஊருமூலத்திலிருந்து 2 அங்குலம் சேர்ந்திருப்பது புகழத் தக்கதாகும்.

கணைக்கால் ஸந்தியிலிருந்து குதிகாலின் அடிவரையில் உயரமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். ஸ்தநாக்ஷத்தின் (முலைக்காம்பின்) அகலம் 2 யவையாகும்.

கக்ஷம்வரையில் ஸ்தநமண்டலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஸ்தநமத்தியம் வரையிலும், ஸ்தநங்களின் மத்தியும் 10 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக, உத்தம பஞ்சதாலத்தினாலே, விக்நேசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு கூறப்படாதவைகளை, மற்ற நூல்களிலிருந்து, அவசியமானவைகளை, ஸமர்த்தர்கள் கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும். (56)

மூர்த்தியின் ஸம்ஸ்தாநம், (ஸ்திதி) புஜபேதம், (கைகளின் பேதம்) ஆயுதங்கள், ஆபரணங்கள்,

ஸூத்ராகார(ம்) வ்ருகாரஸ்ய (வ்ருஷாணம் ச)
த்ரிணேத்ரம் ச சதுர்ஹஸ்தம் ।
வீதாஹம் ரக்தவர்ணம் வா ஶ்யாமவர்ணம் ஶுபம் ॥

ஹாரகேயூரஸூத்ரம் க(ச)கடகம் கடிஸூத்ரகம் ।
நாகயஜ்ஞோபவீதம் வா(ச) யஜ்ஞோபவீதமேவ வா ச ॥

குக்ஷிபந்தம் லலாடபட்டம் ஸ்யாத் யுக்தாடபட்டஸம்யுதம் ।
ஹஸ்தஶுத்ரகயா யுக்தம் வாஜிஜாயுக்தமீயகம் ॥ ௬௦ ॥

சுபேதாஹரணேயுக்தம் யதாஶோபாஸமந்விதம் ।
கரண்டககுடோபேதம் கிரீடம் உகுடம் து வா ॥ ௬௧ ॥

உகுடஸ்யோதயம் தாநம் வாஜிஶாம்ஶுமேவ வா ।
த்ரயோதஶாம்ஶுமும் தாநம் சதுர்ஷ்வங்குலஜாஜுமு ॥

சதுர்ஷ்ரிரவஸம்யுக்தம் நாநாலங்காரஸம்யுதம் ।

ஸூத்ராந்தரமாநம், இவைகளை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன்.

விக்நேசுவரருடைய சரீரமானது பூதாகாரமாக (பருத்து) இருக்கவேண்டும். விக்நேசுவரமூர்த்தியை 3 கண்கள், 4 கைகள், பஞ்சள் அல்லது சிவப்பு நிறம், அழகான பச்சை நிறமான வஸ்திரம், ஹாரம், கேயூரம், கடகம், கடிஸூத்திரம், நாகயஜ்ஞோபவீதம், யஜ்ஞோபவீதம், குக்ஷிபந்தம், லலாடபட்டம், மற்றும் பற்பல ஆபரணங்கள், இவைகளுடன் அழகாக இருக்கும்படி கற்பிக்கவேண்டும்.

கரண்டமகுடம், அல்லது கிரீடமகுடம் தரித்திருக்க வேண்டும். மகுடத்தின் உயரமானது, 12, 13, 14 அல்லது 15 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். அது, சதுஷ்பூரிமத்துடனும், நாநாவிதமான அலங்காரத்துடனுமிருக்க வேண்டும்.

வ்ஸ(ஸு)ஷ்டிதம் உக்ஷிணம் வாஹம் வாஸவாஹம் து
கூஹ்யிதடு ॥ ௬௬ ॥

ஸொவஷ்ஸாநிதுக்தம் த்ரிஹஜ்ஜாஜ்ஜஸநிதடு ।
உக்ஷ(ம்)உக்ஷிணஹஷ்ஸம்(ஷ்ஸெ) ஸ்யாச் வாஸாம்(ஸாம்)கூஸ
ஸெவ வா ॥ ௬௭ ॥

வாஸாம் வா வியாதவ்ம் வாஹம் வாஸஹஷ்ஸகடு ।
தஸ்ரைவ ஹஸுஸம்யுக்தம் ஹுட்டுகெஸ்ரெநவஸெவ வா ॥௬௫॥

சுவஸ்ர(வாஸெ து) வாஸாஸம்யுக்தம்நாமவாஸஸாவிவா ।
சுயஜுஜுவா(ரெ)உஸ்ரொவெதம் ஸ்வபுாஹரண
ஹுஷிதடு ॥ ௬௬ ॥

சூஹஜ்ஜ ஸஸாயுக்தம் ஸஸஹஜ்ஜஸாவி வா ।
த்ரிஸாதும் வெஷாதும் வ நதஸாநஸுஷாஹ்யதடு ॥௬௭॥

வலதுகால் பதிந்து நேராகவும், இடதுகால் குஞ்சித மாகவும் (சிறிது வளைவாகவும்) இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு வைசாகஸ்தாநம் என்று பெயர். அங்கங்கள் திரிபங்கயுக்தமாக இருக்கவேண்டும். வலது கையில் தந்தமும் (வெளிக்கைகளில்) பாசம், அங்குசம் அல்லது பரசு(கோடரி)வும், இடதுகையில் வரதமுத்திரை யும் இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தத்தில் பழம் (மாம்பழம் அல்லது மாதுளம்பழம், அல்லது கொய்யாப்பழம்) அல்லது இட்டலி என்னும் பணியாரம் இருக்கவேண்டும். மற்றொரு கையில் (இடது வெளிக்கையில்) ஸாதாரணமான பாசம், அல்லது நாகபாசமிருக்கவேண்டும். காலானது பாதி வளைந்திருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந் திருக்க வேண்டும். ஆபங்கலக்ஷணம், அல்லது ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனிருக்க வேண்டும். ஆபங்கத்தில் நதமாநம் 3 அங்குலமாகும். ஸமபங்கத்தில் நதமாநம் 4 அங்குல மாகும்,

வாஷாஜுஷாகரம் வெராக்கம் ஸஷாவாஷாஜுஷாநகு ।
தத்ரிஹாம(தத்ரிஹாமெக)ஹாமெந வாஷ்ணுக
(ர)ஸுஷாஹ்ரகு ॥சுஅ॥

வாரவஸுத்ராகரு

உஷ்ணீஷவாரெ உ முநாடவாரெ
உகுவஸ்வா(ஹா)ம்தரெ (வெ)ஹ்ரஹ(உயஸ்ரு)
ஸவெ ।
நாஹெஷ்ரு ஸவெவ்ரு யொநிவாரெ
வாஷ்ணுரு உயெவ--ஹஜுஸுத்ரம் வியெயா ॥
[வாஷ்ணுரு தரா--ஹஜுஸுத்ரம் வியெயு ॥]
ஊஸ்ரு(ஷ்ரு)ஷ்ரு வாரெ தரு முநாடவாரெ
உகுரு தரெவெஷ்ரு தரு(ந)ஸவ்ரு வாரெ ।
சுயாரு ஸுநாஹெயரு(ரு)ஸவ்ரு வாஷ்ரு
ஸவ்ரு வாஷ்ரு தரு முஹ்ரு வாஷ்ரு ॥எ॥

கால் பெருவிரல்களின் மத்தியில் ஒதுக்கம் 7 அல்லது 8 அங்குலமாகும். குதிகால்களின் மத்திய ஒதுக்கம், பெருவிரல்களின் அளவில் 3ல் 1 பங்காகும் (68)

உச்சியின் இடதுபக்கம், நெற்றியின் இடதுபக்கம், தந்தமத்தியம், ஹிருதயத்தின் வலதுபக்கம், நாபியின் வலதுபக்கம், யோநியின் இடதுபக்கம், குதிகால்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஆபங்கஸுத்திரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

உச்சியின் இடதுபக்கம், நெற்றியின் இடதுபக்கம், தந்தமத்தியம், வலது ஸ்தனத்தின் இடதுபக்கம், நாபியின் வலதுபக்கத்தில் ½ அங்குலத்திலுள்ள இடம், வலது கணுக்கால் முண்டின் பக்கம் இந்த இடங்களில் ஸமபங்க ஸுத்திரமானது விழவேண்டும்,

ஸஹஜஸ்ய ஸூத்ரம் ஸ்யாச் ஸூத்ரஸ்ய(ஸ்யா)
ந்தரஸ்ய தெ ।
கூக்ஷிகூவபுரயொர்நுரூ ஸவ்ருஹஷ்டெ
ஷபம்ஶுரு ॥ எக ॥

ஷஷ்ட்யம்(யம்) வா வியாதவ்யம் ஸஷ்டாம்ஶுரயாவி வா ।
கூவெபு(க்ஷெ)ஶ்ச வாஹஸ்தஸ்ய கூவபுராந்தாஷ்ட
ஶாதுகு ॥ எஉ ॥

ஸஷ்டாயம் வா வியாதவ்யம் நவாத்ரயாவி வா ।
உக்ஷிணம் உதுஹஷ்டம் ஸ்யாச் ஷ்டநவயஸஹி(ஸஷி)
து ॥ எக ॥

வாரம் வாஹஸ்தஸ்ய தயாஶ்ரம் நாஹிஃவபுகு ।
நாலுகம் விதிரஶாதும் வா நாஹிஸூத்ரஸம் தா வா ॥

கடகொவபுர(களவர)ஹஸ்தள ச ஹிக்காஸூத்ர
ஸஹி(ஸ்ருஸஷி)தள ।
விதிரயஜுரூள நுஸூநள ச வுரூதநள ஜதுரூஷ்டகள ॥
[ஸ்ருஜுரும் துருஜுரும் நுஸூநாவுரூதள ஜதுரூ
ஷ்டகள ॥]

இனி ஸூத்திர மத்தியமானத்தைக் கூறுகிறேன். குக்ஷி (வயிறு)க்கும் வலது முழங்கைக்கும் மத்தியின் ஒதுக்கம் 6, 6½, அல்லது 7 அங்குலமாகும். குக்ஷி, இடது முழங்கை இவைகளின் ஒதுக்கம் 8, 8½, அல்லது 9 அங்குலமாகும். தந்தத்தை வைத்திருக்கும் வலது கையானது (வலது கையிலிருக்கும் தந்தமானது) ஸ்தநத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான வலது கையின் உள்ளங்கையானது, நாபிவரையில் நீண்டிருக்கவேண்டும். கடகஹஸ்தமான பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும், கழுத்திற்கு ஸமமாகவாவது 2 அல்லது 3 அங்குலம் குறைவாகவாவது,

வாஸஹ்ய(ஸள) கடகாரூஸ்ய (கஹஹ்ஸள தூ)வஹி
ஸலயம்தஸாநநள |
வாஸஹஹ்ஸ்ய(ஹ்ஸம்) ஹயுநுஹ்ஸம் ஹஸ்ஹிஹஹ்ஸாரூ
ஸம்யுதடு || எசு ||

கயவா தஸ்கஸாரூம் தூ ஹ்யூஸாநுஹ்ஸஸெவ வா |
வாவம் ஹ்ஸாநகஸுஹ்ஷ்டம் ஸாநஸ(ஸ்ரூஸநம்)ஸம்
ஸூவக்ஷ்யுதெ || எஎ ||

ஸயிதம் வாஸவாஷம் தூ உக்ஷிணம் சொவ்வுஜாநுகடு |
திரவதுஷ்ஹஸாதூம் வா வெஷலுதஸவாஜுயுடு ||எஅ||

வாஸாவாஸ்ய ஹஹ்ஸஸ்ய கூவபுரஸ்யாம்தஸாஹகடு |
திரஸாதுஸாஸநம் ஸாநஸெவம் ஸாநஸுஷாஹ்யுதடு || எகூ ||

புஜஸந்திக்கு ஸமமாகவாவது இருக்கவேண்டும். (75)

கடகாக்ரமான பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும் வெளிப் பார்வையாகவாவது, உள்பார்வையாகவாவது இருப்ப தாகும். பலத்துடன் கூடிய இடதுகையின் மேலே துதிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது அந்தக் கையானது, (துதிக்கையானது) வயிற்றில் வைக்கப்பட் டிருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக ஸ்தாநகமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி ஆஸநமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஆஸநமூர்த்தியின் இடதுகால் படுக்கையாகவும், வலதுகால் ஊர்துவஜாநுவாகவும் (முழங்கால் உயரத் தூக்கியிருக்கும் படி குந்தவைத்தும்) இருக்கவேண்டும். இடது வலது முழங்கைகளின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமானது 3, 4 அல்லது 5 அங்குலமாவது 4, 5 அல்லது 6 அங்குலமாவது இருக்க வேண்டும். ஆஸநத்தின் மாநமானது 3 அங்குலமாகும். இவ்விதம் அளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. (78)

வி஘்னேஶ்வரஸ்ய நாத்ரஸ்ய ஸுஶ்ரு(ஸ்யா)ம்தர
உச்யதே ।
ஸுஷ்டிதம் தக்ஷிணம் வாமம் வாஹோமம் து(ஸ)
உச்(உ)ஹ்யதாம் ॥ அய ॥

ப்ரஹாரிதகரம் வாமம் நேத்ராம்த(ம்) வாஹ்யஸீகுரு ।
வாஹுஸீமாம்தகம் வாவி ஜத்ருஸுஶ்ரு ஸமம் து வா ॥

வரஹஸ்தாயுதாநாம் து வஶிவெஷ்டம் து வஷா
(ஸா)வரோஸ் ।
ஸவ்யஸ்ய வஶிவஷ்டஸ்ய கூலவ்ருஷாம்தொஹ்ய
(ஷம் ஹ்ய)ஷம்தரம்(கம்) ॥அஉ॥

ஹ்ருதயஸ்யாத ஶ்ரிதுர்ஶம் வாஶெ(து) கூலவ்ருஷாம்த
கு ।
உலுதாஜுஷயோ: (கம்) வீராஸ் வாகம் வா ஶ்ரிர-
காம்த(ஶாத்ரு)கு ॥ அக ॥

நர்த்தந விக்நேசுவரரின் ஸூத்திரத்திலிருந்து அங்கங்களின் மாநத்தைக் கூறுகிறேன். விக்நேசுவரரின் வலது கால் ஊன்றியிருப்பதாகும். இடதுகாலைத் தூக்கியமைக்க வேண்டும். (80)

நீட்டப்பட்டிருக்கும் இடது கையானது, நேத்திர மட்டமாகவாவது, வாய் மட்டமாகவாவது, புஜ மட்டமாக வாவது, புஜஸந்தி மட்டமாகவாவது, இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தங்களின் ஆயுதம் முன் கூறியதுபோலவேயாகும்.

வலது பக்கம் பூர்வ ஹஸ்தத்தின் முழங்கை நுனியானது மார்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தின் முழங்கை நுனியானது, ஹிருதயத்திலிருந்து 2 அல்லது 3 அங்குலத்திலிருப்பதாகும்.

தூக்கிய காலின் பெருவிரலானது, பீடத்திலிருந்து 1, 2,

உஸ்ரதம் ஜாநு வாஷஸ்ய நாஸிஷ்ஷஸ்யாவி வா ।
ஜெஸ்ரஸ்ரஸ்ரோந்தகம் வாவி கடீஸ்தம் வா வியீயதெ ॥அச॥

யநுஸ்ரீயு(யு)ஸ்ய(ரஸ) ஹ்ரஷயாத்து ஸவெ
ஸ்ரஜுஸ்ரஸ்ரகாந்தெஜுஸ்ரஸ்ரவா(ரெ) நாஸிவாஸெ ।
ஜெஸ்ரஸ்ய ஸவெவ்ரஸ்ய வாஸவாஷ-
ஸ்ரக்ஷாந்தகெ ஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரத்ரெநெத்ரு(ஸுக்தம்) ॥அடு॥

ஸெஷம் ஸ்லயுக்திநா கூயுரஸ விஷ்ணெஸுந்ரத்தஹாவகடு ।
ஸிம்ஸொத்து(ரெ)ஜத்ரு(த்ரு)ஹாமெகம் வதுஹுரு-
மெகஸெவ வா ॥ அசு ॥

வஷ்ஸஹாமெகஸெவம் வா வீஸொத்ஸ்ரெயம் வியீயதெ ।
ஜம்மஸாந(ர)ம் து வீம் ஸெஸ் வஜ்ஜெந ஸஹ வீம்கடு ॥

வீஸொத்ஸ்ரெயஸ்ய(ஸ்ய) ஷட்ஸ்ஸ்ரஷ்டாஷ்டாம்ஸஸ்ரம்ஸம் து
வடுகடு ।

அல்லது 3 அங்குலம் தூக்கியிருப்பதாகும். தூக்கிய காலின் முழங்காலானது, தொப்புள் மட்டமாகவாவது, மேட்ரமூல மட்டமாகவாவது, இடுப்பு மட்டமாகவாவது இருக்க வேண்டும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (84)

உச்சியின் மத்தியம், மார்பின் வலது பக்கம், நாபியின் இடது பக்கத்தில் 1, அல்லது 2, அங்குலத்திலுள்ள இடம், மேட்ரத்தின் வலது பக்கம், இடது கணுக்கால் முண்டின் நடு, இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரம் விழவேண்டும். நர்த்தந கணபதியின் மற்ற லக்ஷணங்களை தனது யுக்தியினாலே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பிம்பத்தின் உயரத்தில், 3ல் 1 பாகம், 4ல் 1 பாகம், அல்லது 5ல் 1 பாகம், பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதம், பீடத்தின் உயரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜங்கம (பிம்பத்தின்) பீடமானால், அந்த பீடமானது, பத்மத்துடனிருக்கவேண்டும். (87)

ஶேஷம் து வீம்கோத்தேயம் வஷோஷ்ம்(ஷ்வ) வஷ்ய
ஹாமிகம்(கெ) ॥ அஅ ॥

விஹாரம் ஹ்யுத்யுவ்ஷஸ்ய தாம்மம் ஶேஷம் வ
(சுவ)ஶாஜ்ஜகு ।
வாவம் ஸ்யாச் வஷ்டவீம்ஸ்ய ஊநம் ஶேஷம் வ்ரவெ்ஷ்ட
(தாவ்ரவ்)வச் ॥ அகூ ॥

ஷ்ரவரொஷயஷ்டாஸ்ஷ்டாஷ்டாம்ஶ(ம்) வ்ஷ்டஸ்ய
தாம்மகு ।
வாஷாயாரஸ்ய வஷ்டஸ்ய தாம்மம் ஶேஷ வாரொக்ஷ
வச் ॥ கூ ॥

மஜஶாவம் ஶிரகணம் ஶம்தாக்ஷிணாஹஷ்டம்
த்ரிணயநம் வதாஹுஷ்டம் வாஹஷ்டாம்ஶாஜீநாகு ।

பீடத்தின் உயரத்தில் 6ல் 2 பங்கு, 7ல் 2 பங்கு, அல்லது 8ல் 2 பங்கு, பத்மமாகும். மற்ற பாகங்கள் பீடத்தின் உயரமாகும். (இது, அதப்பத்மத்தின் அளவாகும்.) இந்தக் கீழ்பத்மத்தின் அளவில், 5ல் 2 பங்கு ஊர்த்துவ (மேலே யுள்ள) பத்மத்தின் உயரமாகும். மற்றவைகளை பத்ம பீடத்திற்குக் கூறியபடியே அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக பத்மபீடத்தின் மாநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற அளவுகள் முன்பு கூறியுள்ளபடியேயாகும். (89)

ஸ்தாவரமான (பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட) கணபதி யின் பீடமானால்; அதன் உயரத்தில் 6, 7, 8 பாகங்களில் 1 பாகம் பத்மத்தின் உயரமாகும்.

பாதாதாரபீடத்தின் பத்மத்தினுடைய உயரமும், மற்றவைகளும் முன்கூறியது போலவேயாகும். (90)

கணபதி மூர்த்தியானது, யானையின் முகம் போன்ற முகம், யானையின் காதுபோன்ற காது, யானையின் கண்

சுய ஊவ உஊரஸ்யாஉஊரூயோவமுஂவம்
மணவதிவியியூஷ்ஂதஸ்ய ஸூத்தரூவடு ॥ ௧௧ ॥
[மஜஊவ மஜகணஂ ஊஂதஸ்வ்ருக்ஷிஹஷ்ஸம்
த்ரணயநயூமஹஷ்ஸம் வாஉஹஷ்ஸஷ்ஸஊண்ணடு ।
சுய ஊவ உஊரஂதெவ்ருஊரூயெ ஸ ஸூத்ரூ
மணவதிவியிரெவம் தஸ்ய ஸூத்ஷ்ஸரூவடு ॥]

உதி ஸாரஸ்வதீயெ, சித்ரகஊஸாஸ்த்ரெ விநெஷ்ஸரூக்ஷணகுயநம்
நாம ஸஷ்ஷ்ஷ்ஂஸொயாயா ஸமாப்தா ॥

போன்ற கண், யானையின் துதிக்கைபோன்ற துதிக்கை, 3 கண்கள், 4 கைகள், இடது கையின்மேல் வைத்த துதிக்கை, இவைகளையுடையதாய், பூதாகாரமான (பருத்த) சரீரத்தையுமுடையதாகும்.

முகமத்தியம், உதரமத்தியம், ஊருமத்தியம் இவைகளில் மத்திய ஸூத்திரமாகும். இவ்விதமாக கணபதி லக்ஷணமானது கூறப்பட்டுள்ளது. (91)

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் விக்நேசுவர லக்ஷணத்தைக் கூறும் முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ஈயாஷ்டதிரம்ஸொயூாயஃ ||

ஷண்ணாவயுக்ஷணம் ||

ஈதஃ வாரம் ஸ்ரவக்ஷ்யாமி ஷண்ணாவஸ்ய து யுக்ஷணம் |
வவபுதாமெ ஹாயாம் வா தீயபுஷெஸ் து
காரயெத் || க ||

ஈமெபு வா வள(வள)யபுஷெஸ் வா ஹ்ராஷிஷு
வ(ஸ்)ஷெஸுகெ |
ஷ்ரவயெத் ஷண்ணாவம் வெவ ராஜராஷ்ரவிவயபுநம் ||

ஸ்ரவஸாஷமஹபுமெஹாம்ஸி சாரொஹ(ராத்)ஹஷ்டஸாநதஃ |
திரஷம்ஹுவிஸ்ரசாணெஷு யொஜயெத் ஷண்ணாவொ
ஹ்யயம் || க ||

முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்

ஷண்முக லக்ஷணம்

இனி ஷண்முக மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஷண்முக மூர்த்தியை, மலையினுச்சி, குகை, புண்ணியதீர்த்தக்கரை, ஸங்கடமான வழி, திருடர்களால் பயம் உண்டாகக்கூடிய இடங்கள், கிராமத்தின் எல்லை, இந்த இடங்களில் ஷண்முக மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். அதனாலே, அரசனுக்கும், தேசத்திற்கும் அபிவிருத்தியுண்டாகும்.

தேவாலயத்தின் கர்பகிருஹம், பாதம், (கர்பகிருஹத்தின் வெளிப்பக்கம்) கர்பகிருஹ துவாரத்தின் உயரம், ஹஸ்தமாநம், 3 விதமான அங்குலமாநம்; இவைகளாலே கூறப்படும் மாநத்தினாலே ஷண்முக மூர்த்தியை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

மஹுமெஹஹுரூணைஷு நநூாம்ஸ்ம் நநூாநககு |
வாடிஷெஸ்ாயாநம் ஹி சொக்ஷு* ... ... ||

வீதாஹம் வெஷவாஷ்ரெபுய வுஷ்ஷகம் சுநுஷ்ஷகு |
[வீதாஹம் வாஷ்ரபுஹஷ்ஷம் து ஸவுஷ்ஷம் சுவநு
ஹஷ்ஷகு |]
ஹுயும்பம் வாய வாஷம் விகுவு(ஷ்ரெநெவ கு)
யெசு || ரு ||

காஞ்ஜிகா(கூரஞ்ஜ)உகூடம் வாவி கெஷுவஸுஷயாவி வா |
ஹம்ஹம் வாவி (சூஹம்ஹம் வா) ஹுகதுவ்ம் ஷெவ-
ஷெவெம்ஹுஹாவகு || சு ||

கர்பகிருஹத்தின் அளவை 9 பாகமாகச் செய்ய வேண்டும். இவைகளில் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஒவ்வொரு மாநமாகக்கொள்ள, மூர்த்திமாநம் 9 விதமாகும்.

கர்பகிருஹபாதத்தின் அளவை, கூறப்பட்ட

*... ... ...

தேவஸேநையின் நிறம் மஞ்சளாகும். (வல்லி, தேவஸேனை இருவருக்கும், ஸ்வாமியின்) பக்கத்திலுள்ள கையில் (அல்லது வலது கையில்) புஷ்பம் இருக்கவேண்டும். மற்றொரு கை தொங்கவிட்டு இருக்கவேண்டும். அல்லது வரத ஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். (5)

ஸ்வாமியானவர், (அல்லது வல்லீ தேவஸேநா மூர்த்தியானது) கரண்டமகுடம், அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியானவர், ஆபங்க லக்ஷணத்துடன், தேவாதிதேவனாக பிரகாசிப்பவராவார். மூர்த்தியானது

---

*உதாஹரணம் வகு ஹயமதா 37, 38 ஸ்லோகாதுகொஹாமா நஷ: |

*இங்கு 2 ஏடுகள்; சுமார் 37, 38 சுலோகங்கள் காணப்படவில்லை.

ஸ்தாநகாஸ்தந(ஸீந)வெஶாவம் ஶம்ஶுவஸு வரி
கலுயெஸு |
ஸூத்ரநீலம் யதாயுக்தி யுஜ்யதாம்(ஜ்யாஸு) லக்ஷ
(ண)வுஜிதாநு || எ ||

வெஶாவஸ்தாநகம் தெ(வெ)வ வலவ்யாஹிரயோ-
ரநுகுரு(ஹிதவெவ ஹி) |
உக்ஷிணெ வாணஸம்யுக்தம் வாமெ சாபஸயொவுதெ ||

ஶக்திவஜ்ரஸமாயுக்தம் த்ரிபுராந்தகவஸு ஹவெஸு |
ஸூத்ரம் நீலம் ச ஸம்ஸ்தாநம் யதாயுக்தியொஜ-
யெஸு || கூ ||

ஸமஹம்மதிதி வ்யாதம் சுதிஹம்மம் து வா ஹவெஸு |
ஸவபுருக்ஷீவிஶுநா(ஸமாயுக்தம்)யதா யுஜீத
வுஜிதாநு || ம ||

ஸ்தாநக மூர்த்தியாக இருந்தால், அதை வைசாக ஸ்தாநக மாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஸ்கந்த மூர்த்தியை பரமேசுவர னுடைய மூர்த்தியைப்போல கல்பிக்கவேண்டும். லக்ஷண மறிந்த சில்பியானவன், ஸூத்திர நீப்ரத்தை (ஸூத்திரத் திற்கும் அங்கங்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவுகளை) யுக்தி யுடன் அழகாக அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வைசாக ஸ்தாந லக்ஷணமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்கந்தமூர்த்தியின் வலதுகையில் பாணமும், இடது கையில் வில்லுமிருக்கவேண்டும் மற்ற இரண்டு கைகளி லும், சக்தியும், வஜ்ரமுமிருக்கவேண்டும். ஸ்கந்த மூர்த்தி யானது, திரிபுராந்தக மூர்த்தியைப் போன்றதாகும். ஸூத்திரம் — நீப்பிரம் — ஸம்ஸ்தாநம் (நிற்கும் நிலைமை) இவைகளை யுக்தியுடன் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸமபங்க லக்ஷணம், அல்லது அதிபங்க லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும். கீழே கூறப்பட்ட ஸகல லக்ஷணங்

ஹ்ரதம் ஸுதவ்யாதா ஷண்ணாவம் வ்யாஸ
மஜாவ வஜ்ரீ ஸஹ ஷெவஸவ்ய |
மஜெவரிஷெ ச வஷாவரவ்ய
வாஸெ காமெ ஶிவிநொவரிஷ || (?)

உதி ஸாரஸ்வதீயே சித்ரகர்மணி ஷண்ணவருக்ஷணகயாநம்
நாம கவதிரிஂஶொயாயாः ஸமாப்தः ||

களுடன் கூடியதாக ஸகலவிதத்திலும் அழகாக இருக்கும் படி நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (10)

... ...

... ...

... ...

... ...

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் ஷண்முக லக்ஷணமென்னும் முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ஸமெகொநவக்வாரிம்ஶொயாயஃ ||

ஹாஸ்ஸரலக்ஷணம் ||

ஸுதஃ வரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஹாஸ்ஸரஸ்ய து லக்ஷணம்।
வவுதாமெ நதீதீரெ தீர்தெ ஈமெ வனெ தயா ||

ஸுராஶிஷ்ட வதுஶிக்ஷ்ட ப்ரஸாதஸ்வொவுதெ
(ஸ்வாமுதஃ) தயா ।
ப்ராஸாதெ கூரூதெ வாவி ப்ரவா(ப்ராகார)ஸாலிகா
ஹவெசு (தலெ) ॥ உ ॥

மலுஆரெ வ(ரொஹ்ய) ஹஸ்தெ வா(ந)ஸ நாஜூலெந
ஸ நகம் ।
மலுமெஹ நவாம்ஶெ து நவஸ நஸ்ரீரிதம் ॥ ங ॥

முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

பாஸ்கர லக்ஷணம்

இனி பாஸ்கரனுடைய லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

மலையினுச்சி, நதிக்கரை, புண்யதீர்த்தம், துர்கப்ர தேசம், காடு, கிராமாதிகளில் 4 திக்குகள், தேவாலயத்தின் முன் பக்கம், இந்த இடங்களில். சூரியனைக் கல்பிக்க வேண்டும். (தேவாலயத்தின் முன் பக்கத்திலிருக்கும் சூரியனை) தனித்த ஆலயத்திலாவது, பிராகார வரிசையி லாவது, வைக்கவேண்டும். (2)

சூரியமூர்த்தியின் அளவானது, கர்பகிருஹம், துவா ரோச்சம், ஹஸ்தம், மாநாங்குலம், இவைகளாலே கணக் கிடப்பட்டதாகும்.

கர்பகிரஹத்தின் அளவை 9 பாகமாகச் செய்ய

ஆரொடியஸஂ ஶொஷ்ஂ ஆரமாசு வாஶொநஹீநகடு |
ஸஷ்டாஜுறும் ஸஂரஹ ஶிஷ்யம்ஶுவிவயபுநாசு ||

ஸஷ்டாயிகெந(கம் து) ஷஷ்டாம்தஶெநசு(க)திஂஶசு
வுரணகடு |
ஸவம் ஸஂவுதெ ஶெஶொ வரிவாரவி(ஐ)நொடியடு ||

வஜாஂஶவிஶுணம் ஶொஷ்ஂ கநிஷ்ஂ தசுஸஂ
ஹவெசு |
தஷ்கஶொஷ்டஹாமெ து நவவிஂவொடியெந வெ
(யம் ஹவெசு) || சு ||

உறுமெஹாயபு(யபு)கம் ஶொஷ்ஂ உயும் வெகாஂஶக-
நுஸம்(ஹீநகம்) |
தயொடுயெஷ்டஹாமெ து நவஸாநஸுரிதடு || எ ||

ஸூர்யமானம் 9 விதமாகும். (3)

சூரிய பிம்பமானது, துவாரத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது ச்ரேஷ்டமாகும். அதில் $\frac{1}{4}$ பங்கு குறைவாக இருப்பது ஹீநமாநமாகும்.

7 அங்குலம் முதல் 67 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர மூர்த்திமாநம் 31 விதமாகும்.

இந்த அளவுகள் மேலே மறைவுடன் கூடிய விடத்தில். பரிவாரமாக வைக்கப்படும் சூரியனுடைய மாநங்களாகும்.

பூஜாம்சத்தைப்போல 2 பங்கு அளவுடையது ச்ரேஷ்டமாகும். பூஜாம்சத்திற்கு ஸம அளவுடையது அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பிம்போதயம் 9 விதமாகும்.

மூல கிருஹத்தில் ஸரிபாதியளவு இருப்பது ச்ரேஷ்டமாகும். ஒரு அம்சம் (கால் பங்கு) குறைவாக இருப்பது ஹீநமாநமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்

உலுராஞ்ச வாகஹாமம் வஉநம் தசி ஸ்ரேஷ்டாந-
உஷீரிதம் |
தவுதுஷ்(ஷ)ஷஷ்டஹாமம் ஹ்ரயஶம் ஸ்யாசி தஉஞ்சரெ ||

சுவஷ்டஹாம(மெ)க்ரதெ ஸ்ரேஷ்டம் உயுகஸ்ரெயுஷயா-
(ம் வாயஶம் த்ரயா) |
தாநிதி (த்ரதயெ)நவஹெஷாநி ஸஷ்டவிம்ஶசி
வுசாணகம் || கூ.||

சூயவ்யொநிநக்ஷத்ரம்(வ்யயொநிஷ்க்ஷ)வாரார்ஶா-
நிவுஸ்ரொக்தவசி |
ஹாஷ்டாரஸ்ரெயுஷயம் தாநயஶம் உஶதாயுகம் || ய || |

ஷ்ரிதம் வாவ்யாஸநம் வாவி ஜ்ஜாம(ய)தயாவி வா |
சூஹாம(ம்) வஸஹாம்ஶம் வா வெஶாவஷ்டாநகம் ஹவெசி ||

களாகச் செய்ய, பிம்பமாநம் 9 விதமாகும்.

மூல கிருஹத்தில் 4-ல் 1 பாகமானது, ச்ரேஷ்டமாந மாகும். அதில் 5, அல்லது 6 ல் 1 பாகம், அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய மூர்த்திமாநம் 9 விதமாகும். இவைகளில் 3, 3, அளவுகள், முறையே, உத்தமம்-மத்தியமம், அதமமாகும். இந்த உத்தம மத்தியமாதமமாநங்கள் ஒவ்வொன்றையும் 8 பாகங்களாகச் செய்ய ஒவ்வொன்றும் 9, 9, விதமாகும். ஆகவே இவ்விதம், மூர்த்திமாநமானது 9×3 = 27 விதமாகும்.

ஆயம், வியயம், யோநி, நக்ஷத்திரம், வாரம், அம்சம், இவைகளை முன் கூறியிருப்பதைப் போலவே கொள்ள வேண்டும்.

பாஸ்கரரின் மாநமானது, அதமதசதாலமாகும். சூரிய மூர்த்தியானது, நின்றவடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவ மாகவோ இருக்கவேண்டும். நேராக நிமிர்ந்து இருக்க

வைஸுவக்ர(ஷ) ஸஷ்டாஸ்ரம் ஸஸாரயிஷ்ஹாரயுத் ।
ஸிஹஷ்ஷைநாஸ்ரியும்(ஜ்யுரகு) வைவ கஷ்ணுகஷ்ண
(ஷ்ஷ)வக்ஷஸுத் ॥ கஉ ॥

ஸ்ரஹாஜ்ஜாருஸம்யுக்தம் கரஜ்ஜாகூடாங்கிதத் ।
கௌரவைஸ்ரு யுக்தம் வா ஹஸ்தவீரஸஹாயுக்தத் ॥ யங ॥

கணைஷு(து)கணுவத்ரம் ஸ்யாச் ஸுஷகுண்டலரு
வைவ வா ।
சுஷ்வாவரி நி(வி)யாதவும் ஶு(ஶ)ஹைரு
ஸுஷ்ஸிதொவி வா ॥ யச ॥

வதுஹுஜ்ஜயுக்தம் வாவி சுஹயம் வரஷம் து வா
(தயா) ।
சுஹ்யாரரவைவம் ஸ்யாச் வரஹஷ்ஷயம் ஹவைச்
(தயா) ॥ யரு ॥

வேண்டும். ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்கமாக, வைசாக ஸ்தாநமாக இருக்கவேண்டும்.

சூரியனுடைய ரதமானது, ஒரே சக்கரத்துடன், 7, குதிரைகள் பூட்டப்பட்டு, ஸாரதியுடன் கூடிய மஹா ரதமாக இருக்கவேண்டும்,

சூரியமூர்த்தியானது; 2 கைகளில் தாமரை புஷ்பங் களும், சட்டையால் மூடப்பட்ட மார்பும், பிரபாமண்டல மும், உடையதாய்; கரண்ட மகுடம் அல்லது கேசபந்தத் துடனும், சங்கவீரத்துடனும் இருக்கவேண்டும்.

காதில் கர்ணபத்திரம் அல்லது மகரகுண்டலமிருக்க வேண்டும். சூரியன்; குதிரையின்மேலேயாவது, சபரத்தின் (மீன்) மேலேயாவது இருக்கவேண்டும்.

சூரியமூர்த்தியானது, 4 கைகளுடனும் இருக்கலாம். அவைகளில் பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும்; அபய வரத

ஸுஹஸ்தம் வா ஸ்஥ிதம் வாபி ஜ்வாலா(ய)தநிபம் ஹவெஸ் |
கூரஸ்வா து ஸ்ஶாவயெஸ் ஸூர்யபூ(யபூம்) வீரவஷ்ரெ(ா)
வரிஷ்஥ிதபு || ௩௬ ||

ஶீவ்ருஷாநவஹெ(வா)யபுஷ்ஶம் ஸவபுரொகெக-
ஶீவகபு |
ஸுக்ஷவணபுநிபம் ஸ்ஶாவபு(வெவ) ஸுஹாஸ்ஸுரு
ஸாஜிதபு ||௩௭||

ஷெவீ ஸுஹா ச ஸஸ்ரூ ச வாஷக்ஷிணவாஸ்வபுகெ
ஶுாஸாஹா ஸ்ணபுவணபுாஹா ஸவபுாஹாஸணஹுஷிதா ||

ஷெவவாஶ்வெபு ஸ்஥ிதம்(தெ) வாஷ கூஜ்ஜிதம் வாபி
(உவவிஷ்டெ)காரயெஸ் |

ஹஸ்தங்களாகவும், பாஹஸ்தங்கள் இரண்டும்; தாமரை மலர்களுடனும் இருக்கவேண்டும். உட்கார்ந்தவடிவமானாலும், நின்றவடிவமானாலும், நேராக நிமிர்ந்திருக்க வேண்டும்.

ஸகல லோகங்களுக்கும் பிரகாசத்தைக் கொடுப்பவனாயும், ஒளிவீசும் தேஹகாந்தியையுடையவனாயும், சிவந்த மேனியுடனும், பிரபாமண்டலத்துடனும் இருக்கும் சூரியனை; பத்மபீடத்தின் மீது நிர்மாணம்செய்து, பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

சூரியனுடைய இடது பக்கம், வலது பக்கம் ஆகிய இரண்டு பக்கங்களிலும்; பிரபை, ஸந்தியை, என்னும் தேவிமார்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவர்கள்; பச்சை நிறமும், தங்க நிறமுமுடையவர்களாவார்கள். ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். இவர்களை, சூரிய மூர்த்தியின் இருபக்கங்களிலும் (சூரியனைப் போல்) நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, கல்பிக்கவேண்டும்.

தேவயோர்யுக்மபுஷ்பம் ஸ்யாத் சுபுஷ்பம்
(சுபுஷ்பஹஸ்தம்) வ்ரதுஃவிதம் ॥ ௩௬ ॥
வரதம் வா வியாதவ்யம் ரக்தஸ்யாமோவராஸிதம் ।
கரண்டகூடம் வாவி கேஶபந்தஸ்தயாவி வா ॥ ௩௭ ॥

கர்ணபுஷ்ப(தா) கர்ணபுஷ்பம் வா ஸுஷகுண்டலமுதேவ
வா ।
ஹஸ்தவீரஸஹிதம் வொத்தரீயம்(ய)ஸுபம்யநம் ।
ஸவபுருக்ஷணஸம்வஸ்ரம் தேவதேவஸ்ய(வ) ஹாஸ்ரநம் ॥

தீவ்ரம்வஸுஸ்ரவபுஜ்ரசஸுஸ்ரீஷ்ம்
ஸவெபுஸ்ரிரா(ரம்) ஸவபுஜ்ரசஸுஸவக்ரம் (ஸ்ரகாஸ்ரம்) ।
ஸவ்தாஸ்ரயுக்தம் ஹ்யுதேவதேவம்
ஸம்யாவ்ரஹாஸாஸுஸு(ஸம்யுத) ஹாஸ்ரநஸ்ய ॥

இதி ஸாரஸ்வதீயே சித்ரகர்மாஷ்டே ஹாஸ்ரநரக்ஷண
கயநம் நாம வகொநஅக்வாரிம்ஶொயாயாயா: ஸமாப்த: ॥

இந்த இருதேவிமார்களுக்கும், ஸ்வாமியின் பக்கத்திலுள்ள கையில், தாமரைப்பூ இருக்கவேண்டும். மற்றொரு கையானது, தொங்கவிட்டு, அல்லது வரதஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். தேவிமார்கள், (முறையே) சிவப்பு ஆடையும் பச்சை நிறமான ஆடையும் உடுத்தியிருக்க வேண்டும். கரண்டபகுடம் அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருக்கவேண்டும். காதில் கர்ணபூரம் (ஓலை) அல்லது மகர குண்டலமும், சங்நவீரமும், நன்கு அணிந்த (அல்லது இறுக்கிக் கட்டிய) உத்தரீயமும், உடையவராவார்(கள்.) இவ்விதம் தேவதேவனான பாஸ்கரனைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸர்வேசுவரனும் தேவதேவனும், ஸந்தியை, பிரபை என்ற சக்திகளுடன் கூடியவனுமான ஸூரியனுடைய; மூர்த்தியானது, ஸகல ஜகத்திற்கும் பிரகாசத்தைக்

|| சுப வசுவாரிம்மொய்யாயம் ||

ஶாஸ்தாலக்ஷணம் ||

ஶாஸ்து(ஷ்ஷ்ய)ஶாநம் ப்ரவக்ஷ்யாமி யதாஶாஸ்த்ரா நு
ஸாரதா(தஃ) |
மொஹிநீதநயஸ்ஶாஸ்தா ஸவெஶ்வரஸமோஹிதஃ
(மொஹிஸஃ) || க ||

தஸ்யஶாநம் ப்ரவக்ஷ்யாமி மஹெ(ஹ)வாரெ(ர)
வஜிதா(வஜெஷ்ஷ்யா) |

கொடுக்கக்கூடியதும், உலகத்தில் சிறந்த ஒளியுடையதும், தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சரீரம் உடையதும், ஸப்தாசுவங்களையுடையதுமாகும். (22)

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் சூரிய லக்ஷணத்தைக்கூறும் முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

நாற்பதாவது அத்தியாயம்.

சாஸ்தாவின் லக்ஷணம்.

சாஸ்தாவின் (ஐயனாரின்) லக்ஷணத்தை சாஸ்திரத்தில் கூறியுள்ளபடி கூறுகிறேன். சாஸ்தாவானவர் மோஹினியின் புதல்வனாவார். * இவர் பரமேசுவரனுக்கு ஸமமானவராவார். (1)

---

* தாருகாவன மஹர்ஷிகளின் அஹங்காரத்தைக் குலைக்க வேண்டி, பரமேசுவரன்; மோஹந ரூபமும், மஹாவிஷ்ணு, மோஹிநீ ரூபமும் கொண்டார்கள். அப்பொழுது, மோஹிநீ வேஷம்பூண்ட விஷ்ணுவுக்கு, பரமேசுவரனிடம் ஜனித்தவர் சாஸ்தா; என்று ஸ்காந்தத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஹஸ்தத்ரஷ்டம்ஶுபா(ஶுபகெ) தீவபும் ஶாந(ம்)
ஸ்யாத்து யஶாவியி ॥ உ ॥

ஶஹெபுந த்ரி(ஶஹபுமெஹ)த்ரிஹாமெந(து)
நஹாம்ஶம் நஹுஶாநகபு ।
ஶாரீயாஶஹஶொத்தூஜும் ஶாரீஶ வாஷாயிகம் வரபு ॥

ஶாரவாஷொநஹீ(ஶா)நம் வா ஶயெவ்ஷாம்(ரெ)ஶ
நவொஷயபு ।
வாஷஹெவ்யாவரிவாஷெநாயிகஶாநம் வாரீஶாஶதம்
(வாரொத்தவஶ) ॥ ச ॥

வாஷஹீநம் தஷயும் (தயெவ) ஸ்யாஶ
தயொஷுயெவ்ஷஹாஜிதெ ।
வரவம் தத்ரி(தஶத்ரிதிர)ஹெஷம் ஸ்யாஶ உத்தாஷி
தூயம் தூயபு ॥ ரு ॥

கர்பகிருஹம், கர்பகிருஹ துவாரம், பாதம், ஹஸ்தம், மூன்றுவிதமான அங்குலம், ஆகிய அளவுகளினாலே, அந்த சாஸ்தாவின் மாநத்தை விதியுடன் கூறுகிறேன். (2)

கர்பகிருஹத்தின் $\frac{3}{4}$ பங்கு அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். இந்த அளவுகளாலே, மூர்த்திமானம் 9 விதமாகும். ($2\frac{1}{2}$)

கர்பகிருஹ துவாரத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான உயரம், $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிகமான உயரம், $\frac{1}{4}$ பங்கு குறைவான உயரம், என்ற இந்த அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். இந்த அளவுகளாலே, பிம்பமாநமானது 9 விதமாகும். ($3\frac{1}{2}$)

இவ்விதமே பாதமானத்துடன் $\frac{1}{4}$ பங்கு கூட்டியும் குறைத்தும் கொண்டு, அந்த அளவை 8 பாகமாகச்செய்ய, அந்த அளவுகளாலே, பிம்பமாநம் 9 விதமாகும். கீழே

வாகஹஷ்ஸம் ஸமாஹ ஷட் ஷஷம்ஹுவயுநாஸ் ।
வஹுஹஷ்ஸவி(ஷ்தாவ)யியுாவஸ் ஸவைவ உமாநகுடு ॥

ஸஷ்தாம்ஹுரும் ஸமாஹ ஷட் ஷஷம்(விஷ்யம்)ஹுரு
(வி)வயுநாஸ் ।
ஸவ்வவிம்ஶதிதுஜ்ஜாநி வம்வாஶஸ் ஸநவாம்ஶகுடு ॥ எ ॥

ஶாதுாம்ஹுரெந வம்வாஶிவிஷ்யம்ஹுரு விவயுநாஸ் !
வஸ்வாரிம்ஶஹவாம்ஶாகம் தூயொவிம்ஶதிஶாது(ந)கு ॥

தெவொஷ்ம் தா வதாவிம்ஶஷ்ஷதம் கூரெவகஜ்ஜுரு ।
தஷம்ஶம் தெஹரு ஷ்ஸம் ஸ்யாஸ் தநாநெந வ்ரீயெதெ ॥

தெஹரு ஷ்ஸாம்ஹுரெநெவ ஹுஜ்ஜாம்ஶாஸ்
விவிவயுநாஸ் ।
ஸதிரிஶாதுண(தும் தா) ஷஷ்ஷுகம் ஸவ்வவிம்ஶஸ்
வுாணகுடு ॥

கூறப்பட்ட 9 பேதங்களில், 3, 3 அளவுகள், முறையே, உத்தம–மத்தியம– அதம–மாநங்களாகும். (5)

ஒ 5 முழம் முதல், 5 முழம் வரையில், 6, 6 அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமாநம் 17 விதமாகும். (6)

7 அங்குலம் முதல், 59 அங்குலம் வரையில், 6, 6, (2, 2,) அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமாநம், 27 விதமாகும். (7)

மாத்திராங்குலத்தினாலே 5 அங்குலம் முதல் 49 அங்குலம் வரையில், 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமாநம் 23 விதமாகும். (8)

தேவோச்சத்தை (மூலபேரத்தின் உயரத்தை) 124 பாகங்களாகச் செய்ய, அதில் 1 பாகம், தேஹலப்தாங்குலமாகும். இந்த அங்குலத்தாலேயும், பிம்போதயத்தைக் கொள்ளுவதாகும். (9)

நூறுநம் வா ஸஉதாம் வாவி (கூயபூரு) வகுவிதீ
வதூயபுவெஃ ।
ஆயாதீநி ச ஸவபூணி வறுவெபூகுவியிநாயூநா
(ஹவெசு) ॥ ௩௧ ॥

கநிஷஷுதாறெந ஸாநொநாநவுஸாணகு ।
வறுவெபூகுவியிநா வெவ காரயெதுசு விவக்ஷணஃ ॥

வீஂஷுசு(ஷ்ஂ) கூஞ்சிதம் வாஷம் வாஂ ஸவு(ஂ)
வூறுஂவநு ।
மஜஹவெஷாவஂ வாஷம் வாஹூஜாநொ(நறு)
வரிஷ்ஷிது ॥ ௩௧ ॥

ஜீவா மஜாநநம் வாய ஹ்யாஂஶம் வா வியீயதெ ।
[ஜீஜ்ஞாயதம் ஹவெசு காயஸாஹஂஶம் வா வியீயதெ ।]

தேஹலப்தாங்குலத்தினாலே, 11 அங்குலம் முதல், 63 அங்குலம் வரையில், 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமாநம், 27 விதமாகும். (10)

அங்குல அளவானது குறைவாக இருந்தால், 1, 2, 3, அல்லது 4 யவை அளவை அத்துடன் சேர்த்து, அதை முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். ஆயாதிகளை முன்போலவே பார்க்கவேண்டும். (11)

சாஸ்தாவின் மானம்–உன்மானம்–பிரமாணங்களை, அதமதசதாலத்தினாலே கணக்கிடவேண்டும். ஸமர்த்தனான சில்பியானவன், முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவே, அதமதச தாலத்தை முறையுடன் கொள்ளவேண்டும். (12)

இடது காலானது, பீடத்தின்மீது, குந்திவைக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்க வேண்டும். காலானது யானையின் துதிக்கையைப்போல (குறைவு சிறைவாக) இருக்கவேண்டும். (இடது)

ஈக்தாம்வாஈயஈம் ஷெவம் ஸிம்ஹாஸந(ஸொ)வரிஷ்டிதடி ||

உம்பஸ்ரீஹ்ரீதஷம்பொ வா வக்ரூஷம்பயஸொவி வா |
வாஷ்ஷாஜ்ஜ(ம்) உக்ஷிணம் ஹவஷ்டம் ஷ்ட்நஷயஸஸொ
(ஈ)ஸுதடி || கரு ||

கிரீடம் கெஶவஸும் வா ஷ்ரிஷ்ரீயாஜுநஷ்ரஹ: |
ஶஜவாஹநகெதூ(:) ஷ்யாக் ஶஜொவரி
நிவிஷ்டகா(க்:) || கசு ||

நீலுகணாஹயொ(கொ)வாய வ்ரஷொ வா(வா)ஹநம்
ப்ரஜடி(:) |
ஜாநுயொமாஹநாஸீநொ வெஷயூயீ(ாய்யாயீ)
வவிதூக்: || ஶஎ ||

கையானது, முழங்காலின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உடல் நன்கு நிமிர்ந்து உயர்ந்து இருக்க வேண்டும். சிவப்பு ஆடையணிந்து, ஸிம்ஹாஸனத்தின்மீது வீற்றிருக்கவேண்டும். வட்ட வடிவமாகவாவது, வளைவாகவாவது, இருக்கும் தண்டத்தை (தடியை) வைத்திருக்க வேண்டும். வலதுகையில் தாமரைமலர் இருக்கவேண்டும். அந்தக்கையானது, ஸ்தநத்தளவுக்கு உயர்ந்து இருக்க வேண்டும். (15)

கிரீடம் அல்லது கேசபந்தத்துடன், நீலாஞ்சனத்தைப் போல் மனோஹரமான தேஹகாந்தியையுடையவராவார். கஜ வாஹநமும், கஜ துவஜமுமுடையவராய், கஜ வாஹனத்தின்மீது இருப்பவராவார். (16)

அல்லது, நீலகண்டனைப்போல, விருஷவாஹநமும், விருஷபதுவஜமும் உடையவராகவும் இருப்பதாகும்.

இரண்டு முழங்கால்களையும் குத்திட்டு வைத்துக் கொண்டு யோகாஸநத்திலிருந்து, வேதாத்தியயநம் செய்து

வீம்ஸ்வாவரீ வாஶாம்ஸ்வா(ஸ்ரம்) ஶாயஸ்வேஷநு
ரும்விதது ।
சுஹயம் உக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வாஶே சுவகரம் து வா
(து வரஷம் தயா) ॥ ௩௮ ॥

கடகம் வா வியாதவ்ரம் வாஶஹஸ்தயோரவி(யம் தயா) ।
கடகம் வா கதபுரீ வா வம்கஜகுஹஸுஹாநிதது ॥ ௩௯ ॥

ஹிக்காஸூத்ரஸமோவெதம் கடகம் வா வியீயதெ ।
ஶ்ரீரவணபுநிலம் ஶெவம்(ஹம்) கஜுகம்(காஞ்சநம்)
ரக்தவணபுகது ॥

வாஶே து (உக்ஷிணெ) கணபுவத்ரம் ஸ்யாத் வாஶே
உகரகுண்டலது ।
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் ஹாரகெயூரஸம்யுதது ॥

கொண்டிருக்கும் பவித்திரமூர்த்தியாவார். (17)

பீடத்தின்மீது இடதுகாலைப் படுக்கையாகவைத்து, மற்றொருகாலைத்தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இருப்பதுமாகும்.

பூர்வ ஹஸ்தங்களில், வலதுகை அபய ஹஸ்தமாகவும், இடதுகை வரத ஹஸ்தமாகவும் இருப்பதாகும். (18)

பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும், கடக ஹஸ்தமாக இருக்க வேண்டும். புஷ்ப ஹஸ்தமான கையானது, கடகஹஸ்தம் அல்லது கர்தரீ ஹஸ்தமாக இருப்பதாகும். கடக ஹஸ்தமானது ஹிக்காஸூத்திரஸமமாக இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (19½)

சாஸ்தாவின் தேஹமானது பச்சை (அல்லது நீல) நிறமாகும். தங்கநிறம் அல்லது சிவப்பு நிறமாக இருப்பதுமாகும். இடது (வலது) காதில் கர்ணபத்திரமும், இடது காதில் மகரகுண்டலமும் அணிந்திருக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதம், ஹாரம், கேயூரம் இவைகளையும், ஸகலவித

ஸவபூஷணாகாரஸம்வலிதம் ஸவெபுஷ்பாரஸஶோவகடி ।
வாமேண பூ ச வாக்ஷயா தெவ்ய வாஹக்ஷிண
வாஸ்தகெ ॥ உஉ ॥

வாக்ஷயா ஹெஹவண பூ ஸ்யாச வாஹ(ம்)வாஹொ
(வீரொ)வரி ஸிதடி ।
ஹக்ஷிணம் து (ணாம்ஸ்ரீ) ஹ்ரயம்வம் ஸ்யாச
ஸவ்ருஹஸ்தாம்வாஜ்ரதம்(ஹ்ஸம் ஸவம்கஜம்) ॥ உங ॥

கவாஸ (வாஸ து)வாரஸம் ஹொக்தம் தலஹ்தம் கடகம்
து வா ।
கரம்பிகா(ம்ப)ஹகுடம் வாவி கெரவஸுயாவி வா ॥

ஹஸுவீரவஸாயுக்தம் ஶ்யாரம்வரயரம் து வா ।
யயாகணெபு(கணெபுது) கணிபுகாரராகுராகம்(காரம்
ஸ்யாச)ஹ்ஸுநவஸுநகம் ஹவெச ॥ உரு ॥

ஸவபூஹரணஸம்யுக்தம் வாக்ஷயாதெவிரூநகம்
(ருக்ஷணம்) ।

மான ஆபரணங்களையும் அணிந்து, ஸர்வேசுவரனைப்போல இருப்பவராவார்.

பூரணை, புஷ்கலை, என்னும் இரு தேவிகளும், இடது பக்கத்திலும் வலது பக்கத்திலும் இருப்பவர்களாவார்கள். புஷ்கலா தேவியானவள், தங்கநிறமானவள். அவளுடைய இடதுகால், பீடத்தின்மீது இருப்பதாகும். வலதுகால் கீழே தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும். வலதுகையில் தாமரைப்பூ இருப்பதாகும். இடதுகை வரதஹஸ்தமாகும். அந்தக்கை கடகஹஸ்தமாக இருப்பதுமாகும்.

புஷ்கலா மூர்த்தியானது, கரண்டமகுடம், அல்லது கேசபந்தமும், சங்கவீரமும், பச்சை ஆடையும், காதில், கர்ணிகாரமும் (புஷ்பம்போன்ற கர்ணபரணம்) ஸ்தந

வலணபுா ச கூர்ஷ்வணபுா ஸ்யாச் ஸ்யாச்வணபுச்
(ணபுாவபு)யாவி வா ॥ உசு ॥

வலணபுாஹியாதவீரெ (உக்ஷாம்ஹி : நிஹிதம் வீரெ)
வாசவாசம் ஸ்ருஜ்ஜிதது ।
ஶெவவாஶ்வெபுாதஜ்ஜ வாஷ்ம ஜாச(ஶ்வெபு தஜ்ஜ்ஜ
ஸ்யாச் வாசம்) ஸ்யாச் வரஷம் தா வா ॥

கெஶவாம்யசயொ வாவி கரம்பசகூடம் தா வா ।
ஸ்ரஹம்மஸ்ரீதுஶெவம் ஸ்யாச் ஸசஹம்மசயாவி வா ॥

வலணபுாஹியாநஶெவ்யாஶ்ச ஸவபு(வபு)லக்ஷண
ஸம்யா(ஸீரி)தது ।
வீதஶ்வெதாம்வரொயாக்தம் (வெதா) ஸவபுாஹரண
ஹஷிதது(தா) ॥ உசு ॥

வலிவாகாஜம்(ஜிவாக) வாஹாவாஸீராஜம் ஹிக்தாஜம் தா
ஸ்தநாஜிகது ।

பந்தமும் (ரவிக்கையும்) தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும், அணிந்திருப்பவளாவாள். (22)

பூர்ணா தேவியானவள், கருப்பு அல்லது பச்சை நிறமானவள். பூர்ணாதேவியின் வலதுகால், பீடத்தின் மீது வைக்கப்பட்டும், இடதுகால், தொங்கவிடப்பட்டு மிருக்க வேண்டும்.

ஸ்வாமியின் பக்கத்திலுள்ள கையில் நீலோத்பலம் இருக்கவேண்டும். இடதுகை வரத ஹஸ்தமாக இருக்க வேண்டும். தேவியானவள், ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்க லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும். மஞ்சள் நிறமான ஆடையும், வெண்மையான ஆடையும் தரித்திருப்பவளாவாள். இவ்விதமாக பூர்ணாதேவியின் ஸகல லக்ஷணங்களும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (29)

வாவம் ஸ்யாதெவிகாஹ்யாம் தூ (ஸிம்ப)ஸாநம் வெவ
யஶாவியி ॥ ௩௰ ॥

வாஶஸாககரஸஞாஶஸ்ஸாவயெஶுஷ்ஷிஹ ? |
ஷிஹஷ்ஷெந ஸஶாயுக்தம் ஊ(ஹு)ஷ்ஷுவக்தம் வ்ரு(உ)
ஹொஶயடி ॥ ௩௧ ॥

ஶியி(வி)வொத்தும் (தம்) வ வாஶெ ஸ்யாஶ் உக்ஷிணம்
உம்ஶஹஷ்ஷகடி |
ஷ்ஷிதம் வாநுகூரூவம் வா ஸம்மாஸம்மெந ஸஶம்
தூ வா ॥ ௩௨ ॥

[ஷ்ஷிதம் வாவ்ரூவவிஷ்டம் வா ஸம்மாஸம்மயுதம்
தூ வா |]
ஊ(உ)ம்பிதஷ்ஷு(தம்) தூ ஶிரொ வாவி ஷ்ரூஸாரித
ஶிரொயவா |
ஷ்ரெதுஹொஜிணவெவம் வா ஷ்ரூதாஷ்ரொவ்ரூத
நெத்தூகடி (?) ॥ ௩௩ ॥

தேவிமார்களின் மானமானது, சாஸ்தாவின் முலைக் காம்பு மட்டம் (முகவாய்க் கட்டை மட்டம்) அல்லது, தோள்ப்பட்டை மட்டம், அல்லது, கழுத்து மட்டம், அல்லது ஸ்தந மட்டமாகும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (30)

... ...

... ... (சாஸ்தாவானவர்) இரண்டு கைகளும், விரிந்தமுகமும், கம்பீரமான ஆகிருதியுமுடையவராவார். இடதுகையில் மயில் குஞ்சும் வலது கையில் தண்டமும் உடையவராவார். நின்ற வடிவமாகவாவது, உட்கார்ந்த வடிவமாகவாவது, இருப்பவராவார். ஸமபங்கம் அல்லது ஆபங்கலக்ஷணத்துடனிருப்பவராவார்.

ஹுதாஹுவ(ம்) உஹாகாயம் ஷெவஷ்ய விவாகொஹுதஃ
(ஹுதழ்) ।
ஹங்ஹும் வாஹுஹீஸாஹும் தியுநொஷயகம் உதழ் ॥

உம்பீ ச விஹஹீ வெவ ஷாஹுஷக்ஷிணவாஷகள ।
ஷெவவாஷ்ஷு து ஹம்ஹவ்யாஸ (ஹம்ஹ்ரிகள து)
வாஷக்ஷிணகுஂவிதள ॥ ரு ॥

ஷநுவாஷெள ஹ்ரிதள கூயபுாஸ ஹவெ
ஶக்தியாஹள கூஹள ।
ஷநுஸ் வாஹுஹஹ்ஹும் ஹ்யாஸ் வீதஶ்யாஉநிஹள தயா ॥

ஷாஹுஷ்ய வாஹும் ஷெநவெவ(வாஹுகாவெவம்)
வெஷ்தாஷ்டா(தம் வா)ஷ்டயொமிஹிஃ ।

சிரஸ்ஸானது அலங்கரிக்கப்பட்டாவது, விறிந்த கூந்த லுடனாவது இருப்பதாம் ... ... (?)

தேவாலய துவாரத்தின், வலதுபக்கம் இடதுபக்கம் இரண்டு பக்கங்களிலும், இரண்டு பூதங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும். அந்த பூதங்கள் இரண்டும் ஸ்வாமியின் முகவாய்க்கட்டையுயரமாவது, கன்னத்தின் உயரமாவது இருக்கவேண்டும். இந்த பூதங்களுக்கு, தண்டீ என்றும், விபலீ என்றும் பெயராகும்.

சாஸ்தாவின் இருபக்கங்களிலுமிருக்கும் துவார பாலகர்கள் இருவரில், ஒருவருடைய இடதுகாலும் மற்றொருவருடைய வலதுகாலும், குஞ்சிதமாக இருக்க வேண்டும். மற்றொருகால் ஸுஸ்திதமாக இருக்கவேண்டும். இருவரும் வலதுகையில் சக்தி என்னும் ஆயுதத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மற்றொரு இடதுகை யானது, வரத ஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். ஒருவர் மஞ்சள் நிறமாகவும், மற்றொருவர் பச்சை நிறமாகவும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக துவாரபாலகர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸிலவிஶாயரெரெரெவ கிஹராரெரெரரும்க்ரூதம்
(ஶ்ரு ஸெவி தம்) ॥ ௩௭ ॥

வணாஹுராஹுஉ(ஹுஉஹுர)ஷ்ரெ ஹுகாம்லெ ச
நிமுஹெவி வா ।
கவுடெ வெடகெ வாவி வத்தெநெகொத்தகொருநெ ॥

ஹுராஶிவ(ர)ஷ்ரஉயெ ஹு வாஹெ வா
ஶாரஉக்ஷிணெ ।
ஹுாஷாடாம்(தெ)ஹஜவ்ரஷும்(ஷெ)வா ஹுாஷாடிம்(தெ)
வா வியீயதெ ॥ ௩௬ ॥

ஶம்லவம் (வெ) வா ஹுஹா வாவி(ஹுவாயாம்வா)
ஶாறுகாகாரஉ(வ)வ வா ।
ஹுாகாரம்(ரெ) மொவுரெரெயுஹுத்தும்(தெ)
ஶம்லவொவெதஉவ(வெஹொத்த வவ) வா ॥ ௪௦ ॥

ஸ்வாமி, தன்னைச்சுற்றிலும், அஷ்டயோகிகள், ஸித்தர்கள் வித்தியாதரர்கள், கின்னரர்கள் முதலியவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் இவ்விதமாக அலங்காரமாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். (37)

வர்ணாச்ரம தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்கள் இருக்குமிடம், இந்துநாண்டம். (?) வழி நடப்பு, கர்படம் (?) வேட்டையாடுமிடம், பட்டணம், (நகரம்) கோத்மகோலனம் கிராமம் முதலியவிடங்களின் மத்தியமம், அல்லது கிராமத்தின் வெளிப்பக்கம், வாயிலுக்கு (தேவாலய வாயிலுக்கு)த் தென்பக்கம், இந்த இடங்களில், கோவில், யானையின் முதுகு, மண்டபம் தண்ணீர்ப்பந்தல், கோவிலில் பரிவார தேவதைகளை வரிசையாக வைக்கும் பிராகாரத்திலுள்ள மண்டபம், பிராகாரத்தில் கோபுரத்துடனிருக்குமிடம், மண்டபத்தில் அதற்கு உரிய இடம், இந்த இடங்களில் சாஸ்தாவை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (40)

யதாஸாஸ்த்ரா நுஸாரேண ஸவபுருக்ஷணஸம்யுதம் ।
வாவம் ஸாஸ்த்ரவிதிம்(திம்) வ்ரோக்தம்(க்தம்) யதநயாநு
ஸுவ்ரதம்(தம்) ॥ ௪௧ ॥

உதி ஸாஸ்த்ரபுருக்ஷணம் ஸமாப்தம் ॥

॥ ௪௨ காத்யாயநீபுருக்ஷணம் ॥

காத்யாயநீவிதிம் வக்ஷ்ய ஸபுருக்ஷ ஸம்க்ஷேபதः
க்ரமாத் ।
ஸ்ரமாதிஷ்டேஸ்தீதெ வா வநே தீர்த்தாங்கரேவி வா ॥

ஈஶாபுராஸ்ரா நவிதிம் வ்ரோக்தம் ஶாயிஷ்ட நிஶாகெ ।
மஹாபுராணகுரேஷுபாநம் ஶாத்ராஸ்ரா ஶாஸ்த்ரவுக்தக்ரமாத்
(கம்) ॥ உ ॥

ஷண்ணாநம் ஶைவாநம் ஸ்யாத் வாதெஷுபாநம்
ஸுவக்ஷ்யதெ ।

இவ்விதமாக ஸகல லக்ஷணங்களுடனும் கூடிய சாஸ்தாவை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டிய முறையானது, சாஸ்திரத்தில் கூறியுள்ளபடிக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக சாஸ்தாவை பிரதிஷ்டை செய்கிறவர்கள் தநம் தானியம், ஸுகம் இவைகளையடைவார்கள். (41)

சாஸ்தாவின் லக்ஷணம் முற்றும்.

காத்யாயநீ லக்ஷணம்.

காத்யாயநீ தேவியின் லக்ஷணத்தைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். காத்யாயநீ தேவியை; கிராமம் முதலியவிடங்களில் ஜலக்கரை, காடு தீர்த்தக்கரை (அல்லது ஜலாசயமத்தியம்) தேசத்தின் தலைநகரம், இந்த இடங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

மஹாமாரதி ஹாமெகம் கநுவஸம் தத்ஸம் வாரடி ॥ ௩ ॥

தஷஞரெஷ்ஹாமெ தா நவயா ஸாநரீரிதடி ।
மஹாஸாநஜிம் ஹெவ்வம் ஆரஸாநம் ததி ஶ்ரணா ॥ ௪ ॥

ஆரதிரவாஷகொத்ஸெய(ம்) ஆரொத்ஸெயஸம் தா வா
(தயா) ।

ஆரரஸ் வாஷாயிகம் தஸ்ஸாஸ் வாஷாயிகஸம்
தயொ(யா) ॥ ௫ ॥

ஸம் தி ஹாமயொஷுயெ(யெ)ம் நவஹாரீக்ரதெ
தயா ।

ஸவ்வவிம்ஶதிஹெஷாநி திரதி ஹெஷாநி தாநி வெ ॥

ஸாயஷுஹஸ்ஸம் ஸஸாரஹ ஷட்ஷஜ்ஜுவயஷுநாஸ் ।

கர்பகிருஹமாநம், துவாரமாநம், கரமாநம், 3 விதமான அங்குலமாநம், என்ற மாநங்களாலே, துர்காமாநமானது 6 விதமாகும்.

கர்பகிருஹத்தின் அளவில் 3ல் 1 பாகமானது, அதம மாநமாகும். கர்பகிருஹத்திற்கு ஸமமான அளவானது, உத்தமமாநமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, மூர்த்திமானமானது 9 விதமாகும். இவ்விதம் கர்பகிருஹமாநமாகும். இனி துவாரமானத்தைக் கூறுகிறேன்; கேட்ப்பாயாக. (4)

கர்பகிருஹ துவாரத்தில் ¾ பங்கு, 1 பங்கு, 1¼ பங்கு, 1½ பங்கு, இவ்விதமாக மூர்த்திமாநம் 4 விதமாகும், இவைகளின் நடுவிலுள்ள 3 வித அளவுகளின் (¾–1, 1–1¼) 1¼–1½ என்பன) மத்தியிலுள்ள அளவு ஒவ்வொன்றையும். 9 பாகங்களாகக் கொள்ள, மூர்த்திமாநம் 9×3=27 விதமாகும். இவைகளில் (3, 3, பாகங்கள் முறையே உத்தம–மத்தியம–அதம பாகங்களாகும்) 3, 3, பேதங்களாகும். (6)

ஸவ்தாம(ஸவ்தஹஸ்தாம)ஸுஷிஷ்டம் த்ரயொவிம்ஶகம்
வ்ரஹாணகம் ॥ எ ॥

ஹாத்ரிம்ஶதெந வங்காதி விஷ்டிம்ஶதுவிவயுநாக |
வங்காஶக ஸவ்தாத்ரிதாம் ஸவ்தவிம்ஶதிதாம்ஶகம் ॥ அ ॥

வாதம்த்ரிம்தத்ரு(வாதெஷ்டிதி த்ரி)ஹொநிஶ்ரெஷ்டயு
கநிஷ்டகம் (உயாயஹாநி ச) |
ஹாத்ரிம்(நாம்)ஶதெந ஸவ்தாதிவிஷ்டிம்ஶதுவு
விவயுநாக ॥ கூ ॥

வங்காஶக ஸநவாம்ஶாதம் ஸவ்தவிம்ஶதிதாம்ஶகம் |
தெஹலுஷ்டாம்ஶதெநெவ நநர்ம்ஶாக விவிவயுநாக ॥

ஸவ்தவிம்ஶதிரெவம் வா ஸைகுஷ்டவ்ருஹாத்ரகம் |
வெஹத்ரிம்ஶக ஸவக்வாரஹாம் விஹஜ்ய விவக்ஷணாः ॥

[வெஹொஷயம் வதுஹ்ஸ்ரிம்ஶகஹாம் கூரக்வா
விவக்ஷணாः |]

1½ முழம் (உயரம்) முதல் 7 முழம் வரையில், 6, 6, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமாநமானது, 23 விதமாகும்.

மாத்திராங்குலத்தினாலே, 5 அங்குலம் முதல், 57 அங்குலம் வரையில், 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமாநம் 27 விதமாகும். இவைகளில் 3, 3, விதமானது, முறையே, உத்தம–மத்தியம– அதம–மானமாகும்.

மாநாங்குலத்தினாலே, 7 அங்குலம் முதல் 59 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமாநம் 27 விதமாகும்.

தேஹலப்தாங்குலத்தினாலே, 9 அங்குலம் முதல் 61 அங்குலம் வரையில், 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமாநம் 27 விதமாகும். (10½)

பேரத்தின் உயரத்தை, ஸமர்த்தனானவன், 34 பங்கு

வதாரம்ஶம் ஶவெநாநம் ஹ்ருஷ்டாம்ஶாநாதா
(ஸ ஸ்யாத்தா)ஜம்மஶ |
ருஷ்டெவெவ(ம்தா) வ்ரதிரொத்தாம(ம்) ஶாநாம்ரெந
ஸஶிதடு ॥ ௩௨ ॥

நாரநம் வாவ்யிகம் ஶாநஶெகுஷி த்ரயவெந வெ |
[நாரநாயிகம் ஸஃகுயபுாஸ் வாகுஷி த்ரவதா
யபுவெஃ |]
க்ருயாஷிஸம்வஶம்ஶ் ஸ்யாஸ் வ்ரஸிஹபுாநிஷ்ட
வாவுவுவஸ் ॥ ௩௩ ॥

ஶ்ருஶ்ரூதாரெந ஸவ்தவிம்ஶஸ் ஶாம்ரரு |,
ஶஹிஷஸ்ய ஶிரொ ஶ்வஷ்டம் தஶ்ரவ்ரும் வெ ஸஶ்ரூதா ॥

களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 4 பாகம் 1 மாந மாகும். (4 பாகத்தை ஒரு அளவாகக் கொள்ளவேண்டும்.) இவ்விதம் 8 அம்சங்களாலே கல்பிக்கப்பட்டது, ஜங்கம பேரமாகும். இப்படிக் கல்பிக்கப்பட்ட பிம்பமானது, மாநாங்குலத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (12)

அளவானது, கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ இருந் தால், 1, 2, 3, அல்லது 4 யவைகளைக் கூட்டியாவது குறைத் தாவது கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் கூட்டுவதும் குறைப் பதும், ஆயாதி சோதநத்திற்காகக் கூறப்பட்டதாகும். ஆயாதிகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். (13)

மஹிஷாஸுரனுடைய சிரஸ்ஸானது, 27 + 10 = 37 அங்குலத்தில் அல்லது 27, அல்லது 10 அங்குலத்தில், குத்திக் கீழே தள்ளப்பட்டிருக்கவேண்டும். அந்தத் தலையின்மீது மஹிஷமர்தநீ தேவியானவள் இருக்கவேண்டும். மஹிஷ மர்தனீ தேவியின் மானம், மத்தியம தசதாலமாகும். தேவி

கிரீடகுண்டம் வாவி கரண்டகுண்டம் து வா |
ஸுஸ்தி தம் உக்ஷிணம் வாமம் வாமவாமம் து கூஞ்சிதம் ||
நிஜ்வாகாரவபுஷம் வாவி உமாவாஹுபுஷபுஷிதம் |
சக்தி(ஷ்டி)ஷு(ஷ்டி) பாஷம் சூலம் வஜ்ரம் பவ்யகரம்(ரெ)
வரம்(ரெ) || ௰௬ ||

வெடகம் வலுண்டுவாரம்(ரம்) ச கடகம்
வாமஹஸ்தகெ (வாமகெ ய நா) |
நாமவாரெ ந வம்யுக்தம் யுலொவக்ரமுலுவி
வா(ணீ) || ௰௭ ||

த்ரிணெத்ரா ச ஸுஸ்ளாம்மா வீநொஸுத
வயொயுரா |
ஸுயுரா சுராவணுஹா ஸுஜம்மஸ்ஸநவஸுநா ||

ஸிம்ஹொவரி மஹிஷஸிம்ஹகெதுரு ரக்தாம்பராநிதா |

யானவள், கிரீடம், அல்லது கரண்டமகுடம் தரித்திருக்க வேண்டும். தேவியின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். நேராக நிமிர்ந்த சரீரமும், 10 கைகளும் உடையவளாவாள். (15½)

மஹிஷமர்தநீ தேவியார், 10 கைகளை யுடையவளாவாள். வலது பக்கத்திலுள்ள 5 கைகளிலும், சக்தி, அம்பு, (?) உலக்கை, சூலம், கத்தி, இவைகளும்; இடது கைகளில், கேடயம், பூர்ண பாத்திரம், கடகம் (வண்டயம்) (தநுஸ்=வில்லு) நாகபாசம் இவைகளையும் தரித்திருக்க வேண்டும். இப்படி இருக்கும் மூர்த்தியானது, போர் புரியும் கோலத்திலிருப்பதாகும். (17)

தேவியானவள், 3 கண்களும், அழகிய அங்கங்களும், பருத்து உயர்ந்த ஸ்தநமண்டலமும், அழகிய இடையும், பச்சை நிறமும், ஸர்பத்தினாலாகிய ஸ்தநபந்தநமும், சிவந்த

ஶக்திம் வரஶுஹஸ்தம் வாஹநெநஷ்டவாஹுதஶ ||
[ஶக்த்யா ச கடகெநாவி ஹீநம் ஸ்யாதஷ்டவாஹுகு ||]

உஶாஷ்டவாஹுஸம்யுக்தம் உஹிஷ(ஸ்ய)ஶிரஸ்யா
(ஹ்ஸிதகு) |

கஞ்சுகம் ஹஸ்தவீரம் ச கெயூரம் ஹாரஹுண்டலிதகு ||

ஸுஷகுண்டலஸம்யுக்தம் கணபூஷாவலம்பநகு |
வரெ வாஶ்ரெபு ஸுரயுக்தா ஸவபுஷெவாஹிவநிதா ||

வஜ்ராஸநொவரிஷ்டாத்து ச துவபுராஹுஸுரயுதா |
ஸுஹயம் உக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வரதம் வாஹுஹ்ஸுகு || உஉ ||

ஆடையும் சிங்கக்கொடியும் உடையவளாய், ஸிம்ஹ வாஹனத்தின்மீது வீற்றிருப்பவளாவாள். (18½)

கீழே கூறப்பட்ட 10 ஆயுதங்களில் சக்தியும் பரசுவும் (கடகமும்) நீங்கலாக மீதமுள்ள 8 ஆயுதங்களுடன் கூடிய மூர்த்தியானது 8 கைகளுடையதாகும்.}

இவ்விதமாக மஹிஷமர்திநீ தேவியின் மூர்த்தியானது; 10 கைகளையுடையது, 8 கைகளையுடையது என்று இரண்டு விதமாகும். இந்த இரண்டு மூர்த்தியும், மஹிஷாஸுரனுடைய தலையின்மீது இருக்கும் மூர்த்திகளாம். (19½)

கஞ்சுகம், (ரவிக்கை) சங்கவீரம், கேயூரம், ஹாரம் என்னும் ஆபரணம், மகரகுண்டலம், (காதின்) பக்கங்களில் கர்ணதாமாவலம்பனம், (காதில் கயிறுபோலத் தொங்கும் மாட்டல், ஜிமிக்கி, டோலக்கு போன்ற ஆபரணம்) இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த தேவியானவள், ஸகல தேவர்களாலேயும் வணங்கப்பட்டவளாவாள். (21)

நான்கு கைகளுடன் கூடிய துர்கை மூர்த்தியானது பத்மாஸனத்தின்மீது இருப்பதாகும். வலதுகை அபய ஹஸ்தமாகவும், இடதுகை வரத ஹஸ்தமாகவும் இருக்க

ஊவபூர்ஸ்ரிதம் கரம் வாவி தத்கரம்ஸுரயாரிணடு |
[ஊவபூர்ஸ்ரிதம் வாகரம் உக்ஷிணம் வத்வஸம்யுதடு |]
வாரஹஸ்தயொர்ஸ்ரா(யம் வா)வி ஸம்வவக்ரயரம் ஹவெசு ||

கிரீடகூடம் வாவி கரம்பகூடம் து வா |
கூம்பரும் கரம் வாவி ஸ்ஸ்யாம்தசு(ம்தெ)ஸ்ஸ்ய
வஸ்ஷகடு || உச ||

ஜ்ஞாமத(யதர)ஸ்ரிதாதெவீ ஸுத்ராணி
ஸ்ரநகொக்கவசு |
தாஜஸ்ரா(ஸ்த)நஸுவரும் ஸ்யாசு கூஸுவி(கூஸுஉ)
யொஉரரிதடு || உரு ||

ஹஸுவீர ஸரயுக்தம் வீதாம்பர(ஸு)யொஹிதடு |
ஸாத்விகம் ஸ்வேதவணம் ஸ்யாசு ராஜஸம்
ரக்தவணபுகடு || உசு ||

வேண்டும். இடதுகை, துடையின்மீது வைக்கப்பட்டும், வலதுகை கத்தியுடனுமிருக்கவேண்டும். பர ஹஸ்தங்களில் சங்கமும் சக்கிரமும் தரித்திருக்கவேண்டும். (23)

துர்கா மூர்த்தியானது, கிரீடமகுடம், அல்லது கரண்ட மகுடமும், குண்டலம் அல்லது மகர குண்டலமும், தோள்ப் பட்டையின் நுனியில் ஸ்கந்த புஷ்பமும் (புஷ்பங்களைப் போன்ற ஆபரணம்) தரித்து, நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் வடிவமுடையதாகும். ஸூத்திரங்கள், ஸ்தாநகத்திற்குக் கூறியுள்ளது போலவேயாகும்.

தேவியானவள், தூக்கிக்கட்டப்பட்ட ஸ்தந பந்தனமும், (ரவிக்கை) சிறுத்த இடையும், சங்கவீரமென்னும் அணி கலமும், சிவப்பு நிறமான பீதாம்பரமும் தரித்திருப்பவ ளாவாள். (25½)

தேவியின் ஸாத்விக மூர்த்தியானது வெள்ளைநிற மாகவும், ராஜஸ மூர்த்தியானது, சிவப்பு நிறமாகவும்,

தாஉஸம் ஶ்யாஉவேணும் ஸ்யாசு ஹெஉ ஸ்யாசு(ஶாஹம்)
ஶெவிவகுகு |
ஶெவீவாஶ்ரு உயெ வாவி ஏளவரிஉவஸஹிஹி
(ஸ்யாதாம் ஏளவாரிகெ உஹெ) ||உஎ||

ஸுஷ்ஷிதம் உக்ஷிணம் வாஷ வாஉவாஷம் து கூஂவிதகு |
வரஷம் வாஉஹஷ்டம் ஸ்யாசு உக்ஷிணம் து ஸவுஷ்ஷ
(வஷ்ட)கு ||உஅ||

ஶெவ்யாஶ்ரு வாஹுஸீஉகம் ஹஙகம் வா ஷ்ஷநாஹுகு |
ஶெவ்யாஶ்ரு உக்ஷிணெ ஹாஉ ஏளவாரீ ஸுப்ரதிஷ்ஷிதகு
(தா) ||உகூ||

வாஉவாஷம் ஷ்ஷிதம் கூயுசு உக்ஷிணம் கூஂவிதம்
ஹவெசு |
வரஷம் வாஉஹஷ்டம் ஸ்யாசு உக்ஷிணம் ஹயுஸம்யுதகு ||

தாமஸ மூர்த்தியானது பச்சை நிறமாகவும் இருப்பதாகும். தேவியின் முகமானது ஸுவர்ண நிறமாக இருப்பதாகும், ? (தேவியின் முகமானது நன்கு பிரகாசமாக இருப்பதாகும்.)

தேவியின் இரு பக்கங்களிலும், இரண்டு ஸ்திரீகள் வாயில் காப்பவர்கள் இருக்கவேண்டும். அவர்களின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். இடதுகை வரத ஹஸ்தமாகவும் வலது கையில் புஷ்பத்துடனும் (சக்தியும்) இருக்கவேண்டும். அவர்கள், தேவியின் முகவாய்க்கட்டை, தோள்ப்பட்டை, அல்லது ஸ்தநம் இவைகளுக்கு ஸமமான உயரமுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். (28 ½)

தேவியின் வலது பக்கத்தில் தௌவாரிகை (சேடி) யானவள், நின்றுகொண்டிருக்கவேண்டும். அவளுடைய இடதுகால் ஊன்றியும் (பதிந்தும்) வலதுகால் குஞ்சித

சுய ஸ்யாச் கௌவேஸும் வா கரம்லகூடம் தா வா ।
தெவ்யாஶ்ச வாஸவாஶ்லெ தா ஸ்லாவரீயம்(யா) வஸந்திகீ ॥

ஸ்லாநகம் வாஸநம் வாவி ஜ்வ்ரம(ய)தஸஹநிதடி ।
வீரொவாரி ஸ்ரிதம் வாஸம் வாஉஉநுஸ் வ்ரமுஸ்விதடி ॥

சுலயம் உக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வாஸம் வாஹஸ்லெகுடி ।
வாரஹஸ்ஸ ஸயெ(யம்) வாவி ஸுவ்வசக்ரயரெ(ரம்) யமா ।
வீதாம்பரஸமாயுக்தஉநுஸ்ஸவம் வாரொக்தவஸ் ॥கங॥

உதி காத்யாயநீலக்ஷணம் ஸமாப்தம் ॥

மாகவும் (வணங்கியும்) இருக்கவேண்டும். இடதுகை வரத ஹஸ்தமாகவும் வலதுகை பலத்தை (பழங்களை) வைத்துக் கொண்டும் இருக்கவேண்டும். கேசபந்தம், அல்லது கரண்டமகுடம் தரித்திருப்பதாகும். (30½)

துர்கையின் இடது பக்கத்தில் வஸந்தீ என்றவளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவள், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். நேராக நிமிர்ந்து உயர்ந்திருக்கவேண்டும். (உட்கார்ந்த வடிவமானால்) இடது காலானது பீடத்தின் மீது(குத்திட்டு) இருக்கவேண்டும். மற்றொருகால் (வலதுகால்) தொங்க விட்டிருக்கவேண்டும். (32)

வலதுகை அபய ஹஸ்தமாகவும், இடதுகை வரத ஹஸ்தமாகவும், பர ஹஸ்தங்கள் சங்க சக்ரங்களை தரித்தும் இருக்கவேண்டும். பீதாம்பரத்தை அணிந்திருக்க வேண்டும். மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்பு கூறியுள்ளது போலவேயாகும். (33)

காத்யாயனீ லக்ஷணம் முற்றும்.

|| சுய ஜ்யேஷ்டாதேவீலக்ஷணம் ||

ஜ்யேஷ்டாமாநம் விபுலம் வக்ஷ்யே(தச) யதோக்தம் து
வலிவபுஷ |
ஸ்ரீமாதிஷ்வபி மாநேஷு யாமாம்ஸேஷு கயா வாநிஃ ||க||

மாரோபி மாரயோமம் ஸ்யாச் வாயோ தஸ்ய
விமாநகெ |
[ஸ்ரீமாதிஷு விமாநேஷு யாமாம்ஸேஷு தயா
வாநிஃ ||

மாரோபி மாரயோமெ ச வாயள தஸ்ய விமாநகெ ||]
உயரம் உமதாலெந ஸவிம்மதிமதாஜுயு || உ ||

வநு(லும்ப)மாநள (ஷ்ஸநள) கூக்ஷிஃ லும்பொஷீ
தாஜுநாஸிகா |
ஜ்யேஷ்டெ ஜ்யேஷ்டா ததா லுக்ஷ்யலொஹிதாச்
வாணிகள || ங ||

ஜ்யேஷ்டாதேவீ லக்ஷணம்.

ஜ்யேஷ்டா தேவியின் அளவையும் லக்ஷணத்தையும் முன்பு (முன்னோர்கள்) கூறியுள்ளபடியே கூறுகிறேன்

கிராமாதிகளில் (தேவாலயத்தின் விமாநத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும், விமாந துவாரத்திற்கு மேலேயும், அதன் இரண்டு துவாரங்களுக்கு நடுவிலும், வாயு மூலையிலும், ஜ்யேஷ்டா தேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஜ்யேஷ்டா தேவியின் மாநம் (உயரம்) மத்யம தச தாலமாகும். 120 அங்குலம் உயரங்கொண்டது. மத்தியம தச தாலமாகும் (2)

ஜ்யேஷ்டா தேவியானவள், செறிந்து விழுந்த ஸ்தநங்களும், செறிந்த (தொங்கும்) வயிறும், தொங்கும் உதடும்,

வீராஸநோபவிஷ்டா தேவீ ... வேணுவிதவாதநகுசலா |
[ஜ்யேஷ்டா ஜ்யேஷ்டாநநா யக்ஷ்யா நாநாவிதள வாவி
வாணிகள ||

வீராஸநோபவிஷ்டா ச தேவீயுவிதவாதகா |]
ரக்தவர்ணாயுதா தேவீ ஸ்யாமவர்ணாம்பராவ்ருதா ||ச||

ஸவ்யாஹஸ்தாஸம்யுக்தா வ்யாஜ்ஞாபாவங(ஜ)
ஹஸ்தேஷணா |
தேவ்யாஸ்து தக்ஷிணே பாதே வ்ருஷாநநநி ஸுவா-
ஸநநி || ரு ||

வாமாம்ஸே வீணாயுக்தே து தக்ஷிணாம்ஸே
வ்ருஷாம்பயெசு |
ஸவ்யஹஸ்தம் ஸ்ரிதம் வீணாபரி வா தாலவாணிகம்
(ஸம்யுதம்) || சு ||

மேலே உயர்ந்த மூக்கும், முதிர்ந்த வயதுடையவள் போன்ற முகமும் சிவந்த உள்ளங்கையு முடையவளாவாள். பீடாஸநத்தில் அமர்ந்து கால்களை தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இருப்பவளாவாள். (3½)

ஜ்யேஷ்டா தேவியானவள், சிவப்பு நிறமாகவும், பச்சை நிறமான ஆடையை அணிந்தும், ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்தும், ஸர்பாபரணம் அணிந்தும் இருப்பவள் ஆவாள். (4½)

ஜ்யேஷ்டா தேவியின் வலது பக்கத்தில், விருஷாநநனை ஸுகாஸநனாகக் கல்பிக்கவேண்டும் அவனுடைய இடது கால் பீடத்தின்மீதும், வலதுகால் தொங்கவிட்டுமிருக்க வேண்டும்.

அவனுடைய வலது கையானது பீடத்தின்மீது (அன்றி) வைக்கப்பட்டாவது, தடியை வைத்துக் கொண்டாவது இருக்கவேண்டும். (6)

வாஸவ்ருவாஷ்ஹஸ்ஸம் வா ஹம்ஸவாணிரயாவி வா |
[வாஹஹஸ்ஸம் ஸவாஷ்ஷம் வா ஹம்ஸயாக்ஷயாவி வா |]
ஷ்வேதவணபுஸாயாக்ஷ: தஸ்யா(உ)வதரும் வ்ரஷாஹ்வயம் ||

ஸாஷ்ஸா நியொ(ஸாயள)வநாஜ்ஜா ச ஸாஸாவா(வீ)
ஸளக்ருயொவநா |
வீரொவரி ஷ்ரிதம் வாஹஹஸ்ஸம் ஸ்யாச் ஸவ்ருவாஷ்ஷகு ||
[வீரொவரி ஷ்ரிதம் வாஹம் ஹஸ்ஸம் ஸவ்ரும் ஸவாஷ்ஷகம் |]

வீரொவரி ஷ்ரிதம் ஸவ்ரும் வாஹம் வாஹம் ப்ரஹ்ரும்பிநு |
க்ருஷ்ணவணபுஸாயாக்ஷ:(தா) வாஹவாஷ்வெ ஷ்ரிதம்(தா)
ஹவெச் || ஈ ||

யஹெ(ரெ)வ ஸாதா தஸ்ய(ரீ) ஸவபூஹரண
ஹரிஷிதம்(தா) |

இடது கையானது, புஷ்பம் அல்லது தண்டத்தை தரித்திருக்கவேண்டும். இவன் வெண்மை நிறமானவன். இவனுக்கு வ்ருஷன் என்று பெயர். இவன், ஜ்யேஷ்டா தேவியின் புதல்வனாவான். (7)

ஜ்யேஷ்டா தேவியின் இடது பக்கத்தில், சிறந்த யௌவநப் பருவமும், அழகிய முகமும், அழகான கண்களும் உடைய, யமநா என்னும் பெயரையுடைய ஜ்யேஷ்டா தேவியின் மஸ்தகம் கல்பிக்கவேண்டும். அவளுடைய இடது கையானது பீடத்தின்மீது (ஊன்றி) வைக்கப்பட்டும், வலதுகை புஷ்பத்தை வைத்துக் கொண்டும் இருக்கவேண்டும். வலதுகால் பீடத்தின்மேலே வைக்கப்பட்டும் இடதுகால் தொங்கவிடப்பட்டுமிருக்க வேண்டும். இவளுடைய நிறம், கருப்பு நிறமாகும். இவள் ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பவளாவாள். இந்த

ஸவ்ரஷா ஸா ச ஜெவீக(ஸ்ரீ) கநிஷ்டம் ஶு-
தாலுகு ॥ ௰ ॥

இதி ஜ்யேஷ்டாலக்ஷணம் ஸம்பூர்ணம் ॥

॥ சுய நந்திகெஶ்வரலக்ஷணம் ॥

சுய ஸம்க்ஷேபதோ வக்ஷ்யே நந்திகெஶவியிக்ரஹம் ।
ஈஶாந்யாம்ஶோஷ்ஹவோ ஜெவீ நந்தீஶஹிதாநகம்
(இதி கயுதெ) ॥ க ॥

மணெஶாவரணெம்சம்ஶெ வஜ்ரயெஷ்ட யயா
ஹவெசு ।
(மணெஶாவரணெ சம்ஶெ வஜ்ரயெத்ர யயாவியி ।)
தத்ரூபாயெ யுவரெம்ஶெஶ்வகுஶாதி நரநீஶஶுவுதெ ॥?

தஸ்ய ஶாநம் ப்ரமாணம் ச லம்பமாநொபமாநகம் ।
ஶஹ(சிஹ்ந)வணபுரஹெஶம் ச யயாவசு ஸம்ஹ-
நொதிதம் ॥ ௯ ॥

யமனையுடைய மாநமும், வ்ருஷனுடைய மாநமும் கநிஷ்ட தச தாலமாகும். (10)

ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணம் முற்றும்.

நந்திகேசுவர லக்ஷணம்.

இனி, சுருக்கமாக, நந்திகேசுவரரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். நந்திகேசுவரர், ருத்ராம்சத்தினாலே உண்டானவராவார். அவரை கணேசாவரணத்தில் வடபாகத்தில் வைத்து பூஜிக்கவேண்டும். ... ... நந்திகேசர் என்று கூறப்படுகிறது. (2)

அந்த நந்திகேசருடைய மாநம்-ப்ரமாணம்-உன்மாநம்-லம்பமானம்-உபமானம்-இலக்ஷணங்களையும், சிந்நம் (அங்க அடையாளம்) நிறத்தின் பேதம், இவைகளையும் பரமேசுவரனே கூறியிருக்கிறார். அவ்விதமே ஸரஸ்வதீ

தயா ஸரஸ்ஸதா வெவ வக்ஷ்யதெ வியிநாயாநா |
விமாநம் வாஸுவுவசா க்ரகா வாசுவ்ரமாணம் யதா
தயா ॥ ச ॥

ஸ்வ்ரமாணக்ரமாம்வாம் ஸஹமாதெ்ணா வாவ வா |
வ்ரமாஷாடமாரவஸவெ் தா யநாக்ஷா(ஹ)யாம் யதா
ஹ்ரிமடி ॥ ரு ॥

சுயவா யயெஷ்டிஹெஸெ உணவம் வா வியீயதெ |
தது ஸம்ஸ்ரவயெஹ்வம் வங்காநாநம் வியீயதெ
(வியாநதஃ) ॥ சு ॥

லிம்மெந மாநம் மாதாலாம் மாநம் ஸ்யாச வ்ரதி
மொடயடி |

வாஜாம்ஸம் விமாணொ.தாம்மம் கூயமாச வங்கமா-
ஜாமும்(ஸகம்) ॥ எ ॥

*வாகெகம் லாமலாங்கா தா உதமாஹிதுயம் தாயடி |

தேவியும் கூறியுள்ளார். அதை விதியுடன் கூறுகிறேன்.

(நந்திகேசுவரரை) முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும் அளவுடன் விமாநத்தைக் கல்பித்து அதில் வைக்கவேண்டும்.

... ...

தநாதிகளின் பொருட்டு (தநம்-தாணியம் முதலிய வைகள், விருத்தியடைவதற்காக) கர்பகிருஹ வாயிலுக்கு வலது பக்கத்தில் ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்ய (வைக்க) வேண்டும். அல்லது, முன்பு கூறப்பட்ட இடத்திலாவது மண்டபத்திலாவது வைக்கவேண்டும். (6)

பிரமோதயமானது, லிங்கமாநம் - மாநாங்குலம் - மாத்ராங்குலம் இவைகளாலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

---

*ஸ்வாம்பாக நவயொதாம்மம் ஊதி வாடெந மாவ்யுதி மாதி |

7 அங்குலம் முதல் 9வித அளவாகும். என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

நவயொஜ்யஸாவ்யாதம் வ்ருதிஸாயாஸுவ்ருதெ ॥ அ ॥

தாரு நாஹம் வ ஹா(ஸா)நம் வா தயாம்ஸெ விலஜேஜ்யுமா ।
வெஜாம்ஸொஜ்ஜம் வ நாஹ தாரவஸ் ஸாநம் தயொஜ்ஜயு ॥

[தாரு நாஹவ்ருஸாணம் வா தயாம்ஸெந விலாஜேயெஸ் ।
வெஜாம்ஸொஜ்ஜம் வ நாஹம் வ தாரம் ஸாநம் நயொஜ்ஜயம் ॥]

ஸாநாம்ருணெந வஜ்ஜாஹிஹிஜ்யம்ருணுவிவயுநாஸ் ।
நவாயிகெந வஜ்ஜாம்ஸஸ் ஹ்ஸாம்ஸம் து தயொஜ்ஜயு ॥10॥

[ஸ்ஜ்வவஜ்ஜாஸஹ்ஸாஜம் ஸ்ஜ்வவிம்ஸதிருஜ்ஜயு ॥]

ஸாதூம்ருணெந ஸ்ஜ்வாஹிஹிஜ்யம்ருணுவிவயுநாஸ் ।
திம்ஸஜ்ஜ்யும் து வஜ்ஜாம்ஸாஸாதூம்ருணுதிதி ஸ்ஜ்ரநம் ॥
[வாகொநஸ்ஹிஸாதூஜம் ஸ்ஜ்வவிம்ஸதிஸாநம் ॥]

பூஜாம்சத்தின் உயரத்தை இரட்டித்துக் கொண்டு, அந்த அளவை 15 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 7 பாகம் முதல் ஒவ்வொரு பாகத்தையும், தனித் தனியே, மாநமாகக் கொள்ள, பிம்பமானம் 9 விதமாகும். இவ்விதமாக, நந்திகேசரின் உயர அளவானது 9 விதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளில், 3, 3, அளவுகள், முறையே உத்தம மத்தியம-அதம- அளவுகளாகும்.

பூஜாம்சத்தின் அகலம், சுத்தளவு, இவைகளையும், முன்பு கூறியதுபோலவே செய்துகொள்ளவேண்டும்.

பூஜாம்சத்தின் உயரம், அகலம், சுத்தளவு இவைகளையும், முன்பு கூறியதுபோலவே (15 பாகங்களாகச் செய்து) மூர்த்தி மானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். (9)

மாநாங்குலத்தினாலே, 5 அங்குலம் முதல், 57 அங்குலம் வரையில், 2, 2, அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, பிம்பமாநம் 27 விதமாகும். (10)

ரூயவ்யாதிநக்ஷத்ரம் வாமவெ்யாகுவதுஷாவரெசு ।
தஷம்ஶுவிஷுவாணவ்ய ஜாதுஶாதிநி(ந)ஸம்ஹவெசு ॥

ஸநுஷாதம் ஶுஹிதம் வெசு ஜாதுஶாதீநி(தி ஶு)
ஸம்ஹவம்(வெசு) ।
ஶுயுஶ் ஶுஶுதாமெ.ந(ஶும்ஶு) நதீஶவ்ய வுதீயதெ
(கீதிஶுதம்) ॥ ௰௩ ॥

ஸவிஂஶுதிஶுதாம்ஶுவும் ஶுயுஶ் ஶுஶுதாஶுகுடி ।
உஷ்ணீஷம் ஸாயஶுஶுயுஂஶும் ஶுவதீவஶும் ஶுயொஶுடி ॥௰சு॥

மஹும் ஶுயு(ய)ஂஶுவும் கணு(ம்)ஹாஶுவெவம் வியீயதெ ।
தஷ்ணாசு ஹ்ரதயவயஶுஹும் ஶுயொஶுஂஶுவும் ஹவெசு ॥

நாஹுஹும் வெவ ஜெஜ்ரஹுஜெகெகெகெ ஶு ஶுயொ
ஶுடி ।

மாத்திராங்குலத்தினாலே, 7 அங்குலம் முதல், 59 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பிம்பமாநம் 27 விதமாகும். (11)

ஆதாயம்-வியயம்-நக்ஷத்திரம்-முதலியவைகளை, முன்பு கூறியுள்ளபடியே பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அங்குல அளவுகளுடன் ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளக் கூடாது. மற்ற அளவுகளுடன் ஜாத்யம்சத்தைக் கூட்டிக் கொண்டு ஆயாதிகளைப் பார்க்கவேண்டும். (12½)

நந்திகேசுவரருக்கு, மத்யம தசதாலம் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. 120 அங்குலம் கொண்டது மத்யம தச தாலமாகும்.

கேசாந்தம் வரையில் 3½ அங்குலமாகும். முகத்தின் நீளம் 13 அங்குலமாகும். களம் ½ அங்குலமாகும். சமூத்து 4 அங்குலமாகும். ஹிருதயாந்தம் 13 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 13 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 13 அங்குல

ஊரு ஜீவும் து ஷ்டிம்ஶுஷாதூம் ஜாநு(வ)ஹாமகடி ||

ஜம்வா வொரு ஸமாயாமா வாரணம் ஹாமமாநகம் ।
ஸவுஷமாஜுரும் மாநம் துருஜீவும் ஶுமஸ்யுதெ ||௰எ||

தசஸ்ரூாச (ஹு ஜுரு)கெமயொஜுயும்
ஹு ஜுயுஜிதி ஷ்யுதடி ।
தசஹு ஜுயுஜஸுதூம் ஸ்யாச ஊவ்வுகுணுஸ்ய
தூஜுகடி || ௰அ ||

வெஷாஜுரெநா(ரும் தஷா))ரும்வ தாரு(ரு)ஜுரும்
யவஜயடி ।
கணும் கொருகுதாரம் ஸ்யாஹாஹாகாரிஜி
வஜுவுவச || ௰கூ ||

நெதுஸ்யாதுதம் ஜீவெமாஸ்ய கூஷ்டிஶொநமாதுகடி ।
[நெதுயொரஹுரதுதஷ்டிமாதுஜுஷாஹ்யுதடி ।]

மாகும். துடையின் உயரம் 26 அங்குலமாகும். முழங்கால் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் 26 அங்குல மாகும். ஆகக்கூடுதல் உயரம் $3\frac{1}{2} + 13 + \frac{1}{2} + 4 + 13 + 13 + 13 + 26 + 4 + 26 + 4 = 120$ அங்குலமாகும். $(16\frac{1}{2})$

உள்ளங்காலின் நீளம் 17 அங்குலமாகும். புருவங் களின் அடிப்பக்கத்திய மயிர்களின் நடுவிலுள்ள பாக மானது, புருமத்தியமாகும். புருமத்தியத்தில் குறுக்காகக் கல்பிக்கப்படும் ஸூத்திரத்திற்கு புருமத்திய ஸூத்திரம் என்று பெயர். இந்த ஸூத்திரமானது, காதின் உச்சி மட்டத்திற்கு ஸமமாக இருப்பதாகும். (18)

அதற்குக் கீழே தாலு மூலம் $4\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். காதின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். கர்ண நாளத்தின் உருவம் முதலியன, முன்பு கூறியுள்ளதுபோலவேயாகும்.

நேத்திராந்தமான நீளம் 8 அங்குலமாகும். நெற்றியின்

சுஷ்டாயபாம்(யபுஂ)மூலும் தாரம் ஔரூடெ(தூ)
வொரொமவெவ ச(தம்) ॥ உ௰ ॥

உசுஷ்வம் வாஸ்வுயொஷ்டாரூவதம்ஸா யவாயிகா ।
[உக்ஷாஸ்ரம் வாஸ்வுயொஷ்டாவஷாயதம் ஸ்யாசு யவாயிகடு ।]
ஜ்யோதிஷுமுகாகுஷ்ரம் ஸ்ரூஸிதம் நெத்ர
ஸூத்ரகடு ॥ உக ॥

தஸ்ய உயெஉஸிதம் ஷட்கூயவம் ஸொஷம் ஸிதாம்ஸுகம் ।
நெத்ரஉயெ யவ(ம்)ஜ்யோதிஷ்ரூஷ்டியபுஷ்கா
ஸ்ரூணகடு ।
கணிபுகாயாவாயாஸ்ச ஸுவாம்ரக்தயவாஸ்யாயதடு ॥உஉ॥
[கணபுரஸ்ரு ஸ்வொஷ்வஸஉவாம்ரம் ரக்தம் யவாயதடு ।]
ஸயம் வஉணொஷ்வஸ்ய தாரம் ஸ்ரூஸ்ரயஷ்வெஸ்ரநடு ।
[ஸயம் வாவுஸ்வுவஉ ஸ்யாசு ஸ்ரூஸ்ரயாஷ்ட-
நிவெஸ்ரநடு]
சுஸீதிஃ வக்ஷ்ஷொஸ்ரணி த்ரவணபு(ர)ஸ்ம் த்ரவொ
ச நடு ॥ உக ॥

முன் பக்கத்தின் நீளம் 8½ அங்குலமாகும். (20)

அந்தவிடத்திலிருந்து பக்கவாட்டில் பிடரிவரையில் நீளம் 8⅞ அங்குலமாகும்.

கருவிழியின் நடுவில், குறுக்காகக் கல்பிக்கப்படும் ஸூத்திரத்திற்கு நேத்திர ஸூத்திரம் என்று பெயர். நேத்திர மத்தியில் கருவிழியின் அளவு 6 யவையாகும். (அதன் பக்கங்களில்) மீத மிருப்பது வெண்மையாகும். நேத்திர மத்தியில் ஜோதி 1 யவை யாகும். அதில் திருஷ்டி 1 பூகை யாகும். கடைக் கண்ணானது, கர்ண துவாரத்தின் உச்சிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். கடைக் கண்ணில் 1 யவை யளவு சிவப்பாக இருப்பதாகும். (22)

ஸஷ்டாம்ஶுரெந ஶாந்தம் ஸ்யாத் வஷாமாஸகணஶுஶுயு
கூரஶாஸ் ।?

மொஜிஶுரூத்தூ நாஸாஶ்ரம் தூஜ்ஜம் யவொந
கொரூகடு ॥ உச ॥

ஷஶ்ருவொதெயஶாந்தம் ஸ்யாத் வுஷ்டாஶாஸ்ரம் தஶவிதடு ।
ஸஜ்ஜுரூயும்(ரும்) வாஜ்ஜுரூயஶும் ஸ்யாத் நாஸா
வுடாஜுஶாயதடு ॥ உரு ॥

யவம் வுடஸ்ய நீஷும் ஸ்யாத் நெத்ராஜுர(ம்) கூரூ
லவெஸ் ।

நாஸிகாஶுரூயஶ்ரம் ஶுரூநாஷ(ஷுயஶ்ரூஷ)
ஷ்டஶாயவாஃ ॥ உசு ॥

மொஜ்ரூயாஶம் யவாலம் வ தஶயும் விஷ்ரூதம் லவெஸ் ।

மேலிமைகள், புருவங்களின் மத்தியை ஆதாரமாக உடையவர்களாகும். புருவத்தின் உரோமங்கள் 80 ஆகும். நந்திகேசுவரர், மூன்று விதமான நிறமும் மூன்று கண்களு முடையவராவார். ... ...

வதூயபுவெந(வம் தூ)ஶாநம் ஸ்யாஸ் உத்தரொஷ்ட
விஶாலுகூ ॥ உஎ ॥

தஷ்டெவபும் ஸயவம் ஹாமம் யவெநஸ்ய(ாத்ரூ)
வாலிகா ।

*யவாஜ்ஞுராயஶம் (தம்)தாரம் தஷ்டீவபும் விமுணம்
ஹவெஸ் ॥ உஅ ॥

யவஸ்யாயெபுந தஸ்வாலிதாரம் ஶெஷம் தூ
ரக்தஹாகூ ।

தஸ்ய தூஜ்ஜதி வாஷாம்ஶயவம் கொலுகம் ஹநூ
(உவுதெ) ॥ உகூ ॥

உஸ்ஸிமயெஸஶாத்ரூ தஸ்யாஸ் கணபும் ததா கலூ ।(?)
ஏ(வி)யவாயிகு நநூாம்ஶம் கணபு(ண்ண)உலுவிநாய
(ஶாலு)கூ ॥ கஎ ॥

மேலுதட்டின் அகலம் 4 யவை யாகும். அதன் நீளம் $4\frac{1}{8}$ அங்குலமாகும். பாலிகை 1 யவை யாகும். * அதன் நீளமானது இரண்டு மடங்காகும். அதன் வரம்பின் அகலம் $\frac{1}{2}$ யவையாகும். பாலி நீங்கிய உதடானது சிவப்பு நிறமாகும். அதிலிருந்து முகவாய்க்கட்டைவரையில் உயரம் $2\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும். ஹநுவின் (உயரம்) 2 அங்குலமாகும்.
... ...
அடிக்கழுத்தின் அகலம் $9\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். (30)

---

* யவாயிகுயெஹ்ரூரம் தஷ்டீவம் தூ யூமம் ஹவெஸ் । உதி வாலெந ஹாவ்யிதி ஹாதி ।

கழுத்தின் அகலம் 5 யவை யாகும். அதன் நீளம் 4 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஷொடுமும் ஜாநுயும் ச ஸ்ரீவாதாரம் (வ) தசு
வஸடு ।
[1]ஹிக்காவஸ்ரூதாஉயொ பாஹுஸீவும் ஸ்யாசு
ஹியவெந ஹிகொலுகடு ॥ ௩௧ ॥

கநிஷாஜுஷுதீவும் ஸ்யாஷெவம் ஊநஹிம் விஷு ।
தஷஷ ஸுதஸ்ராஷாலிஸ்ர ஊஉஸாஹியவெவ் ॥ ௩௨ ॥

சுஜுஷாஞாசு கநிஷாஉஸ்ராஜுலுநம் ஸ்ரூஊதுது ।
[ஸஸ்ராஷ நநாஷலிஸ்ர தயா ஊஉஸாஹியபுவெவ் ॥
கநிஷாஉஜுஷ்கா ஊஉஜுலீநாம் ஸ்ரூஊதுதடு ।]
[2]சுஜுஷாஞாஉவுஹிஉயுகுலுவபுரம் யாதுஊதுகடு ॥

ஸ்ரகொஷ்டாரம் வகுயாயும் உணிவஸும் தூயாயுகடு ।

பாஹு மூலம், நடு முட்டுக்கால், கழுத்து இவைகளின் அகலமானது, ஸம அளவாக இருக்கவேண்டும் கண்ட ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே புஜத்தின் உயரம் $2\frac{1}{4}$ அங்குலம். *சிறுவிரல் பெருவிரல்களின் நீளமானது $4\frac{1}{4}$ அங்குல மாகும். இவ்விதமாக அளவுகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையே, 7, 8, 9, 8, 12 யவை யாகும். பெரு விரலுக்கு வெளியில் §முட்டுக்கையின் அகலம் 7 அங்குல மாகும். (33)

முன் கையின் அகலம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மணிக்

---

1 சுத்ர ஸ்ரூயவாதெந ஹாவ்யுதி ஹாதி ।

* இங்கு விஷயம் விட்டுப்போயிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

2 சுத்ராவி ஸ்ரூயவாதெந ஹாவ்யுதி ஹாதி ।

§ இங்கும் விஷயம் விட்டுப்போயிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

தநுஷ்ய தாரம் ஷஷ்டாம்ஶம் ஆஜாநுபாயாம் து
நீவ்ரகம்(தசவ்ரம்) ॥ ௩௪ ॥

தநுர்யிகெ ந ஷட்டவிங்ஶதாரம் வாஹ்வோஶ்ச உயுஷ்டே ।
[தநுர்யிகம் வஜ்ரஷஷ்ட்யா தாரம் வாஹ்வோஶ்ச உயுஷ்டே ।]
வாகம்(க)விம்ஶதிபாகு(ம்) ஸ்யாச் வ(க்ஷ)ஸ்தநுஷ்ய
விஸ்தாரம் ॥௩௫॥.

ஸம்ஸாஹவாஜாநும் கக்ஷம் தஸ்யாச் கக்ஷயாரம் கநீ ।
ஹிக்காஉயோச் ஸ்தநாக்ஷாஜ்ஜம் ஸ்தநக(க்ஷாச் வ)ஸ்தநகம்
தயா(ஸ்தநாக்ஷகம்) ॥ ௩௬ ॥

தூயொஶாம்ஶாநுவெ ஸ்யாச்(ம்ஶ உதரம்)கூக்ஷி(ஃ)
வஜ்ர ஶாயுகே ।
தஸ்யாச் கநீயிகம் ஶ்ரோணி(ஃ) கடி(ஃ) தஸ்யாச்
கநீயிகெ(கம்) ॥ ௩௭ ॥

கட்டின் அகலம் 3½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். (உள்ளங்கையின் அடிப் பக்கத்தின்) கனம் 2½ அங்குலமாகும். பாஹு மத்தி யத்தின் (நடுக்கையின்) அகலம், உள்ளங்கையின் அகலத்தைக் காட்டிலும், 5, அல்லது 6 யவை கூடுதலாக இருப்பதாகும் (34½)

மார்பின் அகலம் 21 அங்குலமாகும். தோள்ப் பட்டையிலிருந்து, கக்ஷமானது (கமுக்கட்டு) 9 அங்குல மாகும். அங்கிருந்து கக்ஷதரமானது, (விலாப் பக்கத்தின் உச்சி அல்லது புஜஸந்தி) 2 அங்குலமாகும். (35½)

ஹிக்கையின் (கழுத்தின்) நடுவிலிருந்து ஸ்தநாக்ஷம் (ஸ்தநத்தின் கருப்பு) இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியம், இவைகள் 13 அங்குலமாகும். வயிற்றின் அகலம் 15½ அங்குல மாகும். ச்ரோணியின் (அடிவயிற்றின் அகலம் 17½ அங்குலமாகும். (37)

ஊரு உறுவிஸாரும் ஸ்யாத்ஸ(து ஸ்யாஸ) தூயொ
ஏரஸாதூகடு ।
வம்வாஜுறுவறும்வம் ஸ்யாஸ ஸிஜு(ம்) தாரம் கறுா
ஹவெஸ ॥ கஅ ॥

உஷ்ஷாவறும்வடீவ்யும் ச தாரம் ஸாமாஜுறெ நு(ரும் து)
வெ ।
உயொஏரவிஸாரும் ஸ்யாஸ வகாஏஸாஜுறுாயடுகடு ॥

ஜம்வாஉயொ து விஸ்தாரம் *நஇகாஹாம்யவ்வயடு ।
ஸக்ஷு(க்ஷி)ரு ஹ்ரு ஹுவிஸ்தாரம் வம்வஸாதுலிடி ஸ்ரூதடு ॥

வ தூரஜுறுவாஷ்ஷும்தவிஸ்தாராயாகள ஸ்ரூதள ।
வாஉயுஉவிஸ்தாரம் யவம் ஷட்வம்வஸாதூகடு ॥ சக ॥

வாஉயுஉ(வாஹாரு ஸ்ரு து)விஸ்தாரம் ஸாயடு
ஷணாதூவெ ஹி ।

அடித்துடையின் அகலம் 13 அங்குலமாகும். லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2 அங்குலமாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் 4 அங்குலமாகும். மத்தியோதரத்தின் அகலம், 11½ அங்குலமாகும். நடுக் கண்டைக்காலின் அகலம் *நளகையின் அகலம், 2 யவை யாகும் (?) கணுக்கால் முண்டுகளின் மத்திய விஸ்தாரம், 5, அங்குலமாகும். குதிகாலின் அகலமும் நீளமும் 4 அங்குலமாகும். நடு உள்ளங்காலின் அகலம் 5¾ அங்குலமாகும். நுனிப் பாதத்தின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். (41½)

---

*ஸம்வா ஸடைகா ஸாரம் நஷ்டம் ஹவதி ।

*கண்டைக்கால், அதன் நுனிகளின் அகலம் விட்டுப் போய் இருக்கிறது.

ஸியவம் ஹாமஜ்ஞுஷ(ம்) ஈவும் தாரு(ம்) ஸயாம்மூலு ||

*கநிஷ்டாம்மூஷஜெவம் ஸ்யாஸ் நவம் வலிவெ-ாக்தவஸ்
ஸுயி (ஹவெஸ்) |
உலியுாகூ்ரதகொஸ்வ்ரஷெஸாகாத்துயொஷு || சகு ||
[உலியுமீ வ்ரஷெ கூ்ரகாடுாஷு கெஸாஷும் தூ
துயொஷு ||]

தஷ்ஸாஸ்ரீவம் வதூஉாதும் தஷ்ஸாஸ் ஹாமம் ககூஸ்
வ்ரஹஸ் |
கபிவெஸ்(ஸுாஷம்) ஷஷ்விஸ்ரம் தஷ்ஸாஸ்(ஷ்ஷிநயெ தூ)
வஞ்ஜகு || சச ||

துயொஷுாஜ்ஞும் தஷ்ஸாஸ் ஷ்ஷிஜ்ளை வக்வாரிஸாதுகு |
ஸ்ரீவாதாரூம்தூ ஹாமாம்மம் வ்ரஷ்ளை வுஸ்ஸிம் வ
கணுகு || சரு ||(?)

கால் பெருவிரலின் நீளம் 4¼ அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2 அங்குலமாகும்- *சிறுவிரல், பெருவிரல், இவ்விதமாகும் (?) நகம், முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும்.

பின் பக்கத்தில் உச்சியிலிருந்து கழுத்திலுள்ள கேசாந்தம் வரையில்(நீளம்) 13 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து கழுத்தின் (உயரம்) 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து ககுத்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்து) 4 அங்குலமாகும். அது பருமனாக இருக்கவேண்டும். அங்கிருந்து, கடிபந்தம் வரையில் (இடுப்பின் ஸந்திவரையில்) 26 அங்குலமாகும் அதன் (கடிஸந்தியின்) நடுவில் கண்டகத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அங்கிருந்து ஸ்ரீக்கானது, (பிருஷ்டபாகம்) 13 அங்குலமாகும். அது (அதன் கனம்) 4 அங்குலமாகும்.

---

* சகு ஸ்ரீயவாதெந ஹாவுழி |

* இங்கு விஷயம் விட்டுப்போயிருக்கிறது.

வக்ஷவிஂஶாஂஶுஂ வ்ரஷ்டெ கக்ஷாணாஂ விஶாலுகு |
வாமஹ்ரு வாமநீஷ்டாஂ நாரீஂ ஷ்டிகுவிஜ்ஞாநுகு ||ச்ஆ||
[வாமநாரீஂ லவெசு ஷ்டாஂ ஷ்டிகுவிஜ்ஞாவ்ரு நு
நுகு |]

வதுரஂஶுஂஶுஂஶ்ரெயஶுரஂஶுஂ து வ்ரதுகு |
வாவஶுஹ்ரு வியாதவ்ரு ஶுமவ்ரதுஂஶுகுஷணாடு ||ச்எ||

ஜ்ஜாமதுஂ வாயஹுஂ மாஂமிதஶுயாவி வா |
[ஜ்ஜாயதஶுயாலுஂஂ வஶுஹுஂஂஶுயாவி வா ||]
ஸுஷ்டிதுஂ உக்ஷிணுஂ வாஷுஂ வாஶுவாஷுஂ து
கூஷ்டிதுகு || சஅ ||

வஶுவ-ஹுஹ்ரு ஹுயொஷ்டா(யுஂ வா)வி ஹ்ரு ஹுயாஜ்ஞுயி
ஶாதுகு |
தது வாஹ்ரு(ா)ஜுரெ வாஜெ கக்ஷுரிகாவெது
ஸுதுஸுஂயுதுஂ(வெது ஸுஂயுதுஂ) || சகூ ||

பின்பக்கம் கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். பின் பக்கத்தில், கக்ஷங்களின் மத்திய அகலம், 25 அங்குலமாகும். முதுகின் நடுவில் நீண்டிருக்கும் வம்சத்தின் (எலும்பின்) அகலம், 2 அங்குலமாகும். அடித்துடையில் 4 அங்குலம், வட்டமாக இருக்கவேண்டும். அங்கங்கள், பிரத்தியங்கங்களின் லக்ஷணங்களை, இவ்விதமாக ஊஹித்துச் செய்ய வேண்டும்.

சரீரமானது, நேராக நிமிர்ந்திருக்கவேண்டும். ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்கமாக இருக்கவேண்டும். வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடதுகால், குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். (48)

பூர்வஹஸ்தம் இரண்டும் மார்பில் அஞ்சலி பத்தமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பூர்வ ஹஸ்தங்கள் இரண்டுகளில், வலதுகையில் பிரம்பும் இடதுகையில் கத்தியுமிருக்க

வாஹஹஸ்தம் வயொஸ்வா(வெஸ்வரொ ஹா)வி ஸவெ டிகம்
(க)ஸஹிதடி ।
ஸவெ ஹரிணீயாக்கம் நெத்ரஸூத்ரவஸாநகடி ॥

டிகொஹயம் ஹவாம்ஸம் ஸ்யாக் ஹரிணீரா(ணாஹ)
ஹயம் தயா ।
கதுரீவாஹஹஸ்ஸள ஹள ஹிக்ஷாஸூத்ரஸாயதள ॥ருக॥

ஸஹுக்ஷாஹாவம் வாவி ஸஹிஹுவஹாவி வா ।
வதாஹுஜம் திணெத்ரம் ச ஜடாகூடஸம்யாதடி ॥

கெயூரஸஹயொ வாவி கிரீடகூடம் தா வா ।
யஜ்ஞோபவீதஸம்யாக்கம் ஹளுவீரவிராஜிதடி ॥ ருக ॥

ஹாரகெயூரயாக்கம் ஸ்யாஹாவதீரவஸாயாதடி ।
ஸஷகுண்டலுஸம்யாக்கம் ரத்நகுண்டலுசெ வா ॥ ருச ॥

வேண்டும். பர ஹஸ்தங்கள் இரண்டில், வலதுகையில் மழுவும், இடதுகையில் மானுமிருக்கவேண்டும். இந்த பர ஹஸ்தங்கள் இரண்டும், நேத்திர ஸூத்திரமட்டமாக இருக்கவேண்டும். (50)

மழுவின் உயரம் 12 அங்குலமாகும். மானின் உயரமும் அவ்விதமே (12 அங்குலமே) யாகும். பர ஹஸ்தங்கள் இரண்டும் கர்த்தரீ முத்திரையுடையவைகளாம். அவைகள் கழுத்துமட்டமாக உயர்ந்திருப்பவைகளாம். அவைகள், உள்ப்பக்கம் அல்லது வெளிப்பக்கம் பார்ப்பவைகளாக இருப்பதாகும்.

நந்திகேச மூர்த்தியானது 4 கைகள், 3 கண்களுடையதாகும். கேசபந்தம், அல்லது கிரீடமகுடம் தரித்திருப்பதாகும்.

யஜ்ஞோபவீதம், சங்கவீரம், ஹாரம், கேயூரம், உபக்ரீவம், இவைகளையணிந்திருப்பதாகும். மகரகுண்டலம்

வாஶெ து ஶம்வவ ஶ்ரூம் ஸ்யாஶ கணபுஷ்யாஷ்வெபு
து கணிபுகா |
ஶுரூடவடுஸம்யுக்தம் கரொடீஷ்யுஷுஷ்ஷ நீ (?) || ருரு ||

ஹு(ஹா)ரஸூத்ரஸமாயுக்தம் கடிஸூத்ரஸமந்விதம் |
ஆஹஜ்ஜம் ஸமஹஜ்ஜம் வா ஷுதிஹஜ்ஜஸமொ(மயொ)வ்ருதெ ||

உஷ்ணிபு(ஷ்ணபு)ஶ்ரு ஸவ்ருவாஷ்ணெபு து நெத்ராம்ஶ(கு)
ஸிதாம்ஶகெ |
நாஸாவாடஸ்ய ஸவ்ரெ து ஹநொஷ்ஸவ்ரு
ஷுஷெஶகெ || ருஎ ||

உக்ஷிணம்(ண)ஷ்ஷநஸவ்ரெ து நாஹெ: ஸவ்ரெ து
வாஶ்ரபுகெ |
வாஶொரு வாஷ்ணெபு வாஶாம்ஷி வாஷ்ணபு வாஷ்ணெபு ஷுரும்ப
யெசு || ருஅ ||

அல்லது ரத்நகுண்டலமணிந்திருப்பதாகும். இடதுகாதில் சங்கபத்திரமணிந்திருப்பதாகும். காதின் நுனியில் கர்ணிகையை (குஞ்சம்) தரித்திருப்பதாகும்.

லலாட பட்டம் தரித்திருப்பதாகும். ... ... (?) ஹார ஸூத்திரம், கடி ஸூத்திரம், இவைகளையணிந்திருப்பதாகும்.

ஆபங்கம், ஸம பங்கம், அல்லது அதிபங்க லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும். (56)

ஆபங்க ஸூத்திரமானது, சிரஸ்ஸின் வலதுபக்கம், (வலது மூக்கை அடுத்துள்ள) வெண்விழி, நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கம், முகவாய்க் கட்டையின் வலதுபக்கம், வலது ஸ்தநத்தின் வலதுபக்கம், தொப்புளின் வலதுபக்கம், இடது துடையின் (வலது) பக்கம், இடது குதிகாலின் (வலது) பக்கம், இவைகளில் தொங்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டு

ஸுஹஜ்ஜஸூத்ரிதஸூக்தம் ஸஹஜ்ஜஸ்ய உ(உயொ)ச்யதெ |
உபுநி(யு)உயாதூ நாஸாஸ்ரஉயாஸவாஹி
உயொஸ்ய(யஸ்ய)வெ || ருகூ ||

உயெ தூ உயுஸூத்ரம் ஸ்யாஸ் ஸூத்ரூதூ வாஉ
வாஸ்ரூகெ |
ஹிக்ஷாஉயாஸ்(யம்) கனிஷ்ஸம் ஸ்யாஸ் ஹ்ரஸ்வஸ்வெ
உ ரூதெவ ச || கூயி ||

நாஹிஉயெ(யம்) கனியம் ஸ்யாஸ் உக்ஷிணெயெ
(ஸ்ர)உபுகாஸ் |
ஹாமாஸஹ்ரம்(வ)ஸ்யாஸ் வாஉஜாநுகாஸுகு ||சுக||

கனி(ஸ்ர)வெ ஹ்ரஸ்வீயாஸ் ஸஹஜ்ஜாஹியாநகம் |
ஸாவம் ஹிஜ்ஜஸூத்ரம் ஸ்யாஸ் ஸூத்ரயெஸ்
ஸூத்ரகம்ஸ்(கொவிஃ) ||சுஉ||

இருக்கிறது. இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன்.

உச்சியிலிருந்து, நாஸாக்ரமத்தியம், குதிகால்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் விழ வேண்டும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில், நடுக்கழுத்தின் ஒதுக்கம், 2 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில், ஹிருதயமானது (ஹிருதய மத்தியமானது) 1 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து (வலதுபக்கத்தில்) நாபிமத்தியமானது, 2½ அங்குலமாகும். மேட்ரமூலத்திலிருந்து ஸூத்திரமானது, வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலிருப்பதாகும்: இடது குதிகாலுக்கும் ஸூத்திரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக இருப்பது ஸமபங்க ஸூத்திரமாகும். இவ்விதமாக, ஆபங்க ஸூத்திரம், ஸமபங்க ஸூத்திரம், இரண்டு ஸூத்திரங்களும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முறை

வாஷாம்ஶுஷ்ஷயொஷ்யுஷாஹஜ்ஜ தூ கஶாம்ஶகடு |
வஸஹஜ்ஜேஷ்ஷ வாஷ்க்ஷ்யாம்ஶம் வாஷாஜ்ஜுஷ்ஷவ்ய நிவ்ரகடு ||

தது திரஹாமஹாஹெகம் வாஷ்ஷ்யாம்தரஶுஷாஹ்ரதடு |
கெஶாம்தாஸ ஶளிதுஜ்ஜஷ்ய(ம்தூ) வஜ்ஜவிம்ஶாஜ்ஜுஶ்ம்
ஹவெஸ || ௬௨ ||

தூயொஷ(விம்)ஶாஜ்ஜுஶ்ம் வாவி விம்ஶஷ்ஜ்ஜுஹெவ வா |
ஸயவாநுவ்ரகாஹெஸ கவீவஜ்ஜெஸ வாவி(வ்ரு)ஸ || ||

தது தூயொஷெஶாவெதஶநுஸ ஸவ்ம் வாஹொஷ்ட
வஸ |
ஶுஷீநம் வெத்தூ வாஶாம்ஷிரவீம்ஹ்யொஷ்ஷ்ட்ரியாவயெஸ ||

உக்ஷிணம் ஶும்விதம் வாஶம் ஷதூஹ்ரூஜ்ஜஸஶாயூதம் |

யறிந்த சில்பியானவன் இவ்விதமாக ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (62)

ஆபங்கத்தில், காலின் பெருவிரல்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். ஸம பங்கத்தில் பெருவிரல்களின் மத்திய ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். இவைகளில், குறிகால்களின் மத்திய ஒதுக்கமானது, பெருவிரல்களின் ஒதுக்கத்தில், 3ல் 1 பங்காகும்.

தலைமுடியின் உயரமானது, கேசாந்தத்திலிருந்து, 25, 13, (23) அல்லது 20 அங்குலமாகும். அல்லது மற்றொரு விதமாகவும் குரங்குமுகத்துடனும் கல்பிக்கலாம். அது 13 அங்குலமிருக்க வேண்டும். மற்றவைகள் யாவும் முன்பு கூறியுள்ளதைப் போலவேயாகும்.

மூர்த்தியானது, உட்கார்ந்த வடிவமாக இருந்தால், அதன் இடது காலானது, பீடத்தின்மீது வைக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். வலது காலானது, தொங்கவிடப்பட்டு இருக்கவேண்டும். 4 கைகளுடனிருக்கவேண்டும். பூர்வ

வாஹவு(வா)ஹஸுயொஸ்தாவி கூர்ஷ்டாவாரஸ்ய
யாரிணள ॥ ஸுஎ ॥

ஸுஷ்டூமம்விதம் தெவாலஜ்ஜ து ஸுஸுவிதடு ।
[ஸுஷ்டூமாரநாம் தெவாலஜ்ஜ ஸுஸுவிதடு ॥]
வ்யாவ்ரவாஸுவாரம்(ரா)யாகுஸுநுஸுஸவ்ஸ வாரொகு
வஸ ॥ ஸுஅ ॥

வீதாஹம் வாய ரக்தாஹம் யயாரொஹாவிதஞ்சகம்
(தம் ஹவெஸ) ।
ஸுநாகுதாநாம் ச ஸவெபுஷாம் ஶிவஸ்யாகு வஷாவரொஸ ॥
[ஸுநாகுஸுநுஸ ஸவ்ஸ ச ஶிவஸ்யாகுவஷாவரொஸ ।]

தஸ்யாவாஸுஹாதெவி ஹிக்காம்தம் தாரம்தகா ।
[தஸ்ய வாஸெ ஸுஹாதெவீ ஹிக்காம்தம் வக்ஷாரம்தகம் ॥]
விவாகம் வா(கா)ம்தா)ஸ்ய ஸீஸாம்தம் தெவீஸாநம்
ஶுஸ்ரூதெ ॥ எம் ॥

(பர) ஹஸ்தங்கள் இரண்டிலும், மானும் மழுவுமிருக்க வேண்டும். ஆபங்க லக்ஷணத்துடனிருக்கும் மூர்த்தியானது, உயரத்தில் சிறிதளவு, வணங்கியதால், குறைந்திருப்பதாகும்.

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, புலித்தோலாடையுடுத்தியிருக்கவேண்டும். மற்ற லக்ஷணங்கள் யாவும் முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும். மூர்த்தியானது, மஞ்சள் நிறமாகவோ, அல்லது சிகப்பு நிறமாகவோ இருப்பதாகும். இவ்விதமாக அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். இதில் கூறப்படாத மற்ற லக்ஷணங்கள் யாவும், சிவனுக்கு கூறப்பட்டிருப்பவைகளைப் போன்றவைகளாகும். (69)

நந்திகேசுவரரின் இடது பக்கத்தில், சண்டிகேசுவரரின் தேவியை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அந்த

சயாந்(சயஷ)ஸ்தாநெந ஸாநொ நூ நவ்ரஸாணகம் |
ஸதொஷ்ணுஷொஷொயுக்தம் உஷ்ணீ(ஷ்ணீ) வாஷாவ
ஸாநகழ் || எக ||

உஷ்ணீ கெஸாந்தகம் ஸாமம் தத்தஷோஷ(சுக்ஷ்ணம்
ஸி)யவம் யாமம் |
வாடாந்தம் ஸ(ஸி)யவம் ஸாமம் ஸுங்தஷ்ஸந்த(ம் வாவி)
தஸ்ஸஸழ் || எஉ ||

மஹாயாஸம் தா ஸாமம் ஸ்யாஸ் தஷொ(தொ)
ஜ்ரொவஸாநகழ் |
கண்டாயாகு(ஞாதா) ஹ்ரதயம் நாஸிஃ நாஸெ
யொநுவஸாநகழ்* || எங ||

ஸாஷாயு(ரம்ஸ)கம் தஸ்ஸாஸ் ஊஸொஸ்ஸ வஷ
விம்ஸதி(ஃ) |
ஸாமம் ஜாநம் ச(நாவ) ஜ்வாவாவ்ருஷாஷ்வ
ஸஸ ஸவெஸ் || எச ||

தேவியானவள், நந்திகேசுவரரின் கழுத்து மட்டம், கண் மட்டம், முகவாய்க்கட்டை மட்டம், அல்லது வாய் மட்ட மாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. தேவியின் மாநம், உந்மானம், பிரமாணம், இவைகளை, அதம தச தாலத்தினாலே கல்பிக்கவேண்டும்.

அதம தச தாலத்தின் மாநம் உச்சிமுதல் பாதம் வரையில் 116 அங்குலமாகும். அவைகளில், கேசாந்தம் 4 அங்குலமாகும். நேத்திராந்தம் 4 1/4 அங்குலமாகும். புடாந்தம் 4 1/4 அங்குலமாகும். ஹநுவந்தம் 4 1/4 அங்குல மாகும். கண்டம் 4 அங்குலமாகும். கண்டத்திலிருந்து, ஹிருதயாந்தம், நாபியந்தம், யோநியந்தம், ஒவ்வொன்றும்

---

*நாஸ்ரெஜ ஜ்ரொஜெ வா யவஷயம் ந்யூநம் காயஃ ஸாதி |

ஹமோ(ஹாம)ஸ்ய வாஹுஸ்தூ(நம்) ஸ்யாத் வாஹாயாமம்
வ ஷொலஸ |

வக்ஷஸ்விம்ஶதிஸ்தூம் ஸ்யாத் வாஹுஸ்தீவ்ரம்
ஸ்ரஸ்யதெ || எரு ||

ஸ்யாம் து கூர்வ்ரம் த(ந)ஷ்டாம்ஶம் து
ஸ்ரகொஷ்டகு |

தஸ்தீவ்ரம் ஷடம்ஶம் ஸ்யாத் ஶ்யாம்ஸ்ரஸ்யாயதம் து
ஷட் || எசு ||

ஸ்ரஸ்யாயு(ம்) ஸ்வதாரம் ஸ்யாத் சுஷ்டாம்ஶம் கண்ட
விஷ்கம்பகு |

ஸஷ்டாம்ஶம் வாஹுஸ்ரஸ்யம் ஸ்யாத் உபஸ்விஷ்கம்பகதி
ஸஷ்டு || எஎ || ?

ஸஷ்டஶாஜ்ஜுஸ்யம் தாரம் கக்ஷயொரந்தரம் உதகு |

12½ அங்குலமாகும். தடையின் உயரம் 25 அங்குலமாகும். முழங்கால் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 25 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஆகக் கூடுதல் $4+4\frac{1}{4}+4\frac{1}{4}+4\frac{1}{4}+4+12\frac{1}{2}+12\frac{1}{2}+12\frac{1}{2}+25+4+25+4=116\frac{1}{4}$ அங்குலங்களாகும்.* பாதத்தின் நீளம் 16 அங்குலமாகும்.

மேல்க்கையின் நீளம் 25 அங்குலமாகும். முழங்கையின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 19 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 11½ அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். பாஹு மூலத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். ... ...

---

* நாபியந்தம், யோநியந்தங்களில் 2 யவை குறைவாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

நவாம்ஶம் ஷ்டநரேந்ரம் ஸ்யாச் தத்ரயம் வொஹுதம்
விஷுஃ ॥ எஅ ॥

அர்ஜுனம் விவர்(வர்ஹவர்)கம் வொக்தம் ஶ்ரு(ம்)ரா தூம்
ஷ்டநாக்ஷகடி ।
ஶியவம் வொஹுதம் விஷ்யாச் ஸுவ்ரத்தெந(த்தம் வ)
ஊவொஹுதடி ॥ எகூ ॥

ஷ்டநாயொ ஹ்ரதயாகூஸ்ய தூயொஶாஜுனுவிஷ்ய
(ம்த)தடி ।
ஶ்ரொஷ்ரஸ்ய விஷ்யாரம் வகாஶாஜுனும் ஹவெச் ॥

ஶ்ரொணீவிஶாலுஶெவம் ஸ்யாச் விம்ஶஜுனுஶெவ வா ।
தூயொவிம்ஶதிரஜுனும் கடிதாரம் ப்ரஸ்யதெ ॥அக॥

ஜாஶாஜுனுஶெவ ஸ்யாஷ்ரீரஊருவிஶாலுகடி ।
ஜம்வாஶ்ரும் ஷடம்ஶம் ஸ்யாஹுஹுகாதும் து ஹாமகம் ॥

---

14 அங்குலமாகும்(?) கக்ஷமத்திய விஸ்தாரம் 17 அங்குல மாகும். ஸ்தநத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும். ஸ்தநத் தின் உயரம் அகலத்தில் ஸரிபாதி (4½ அங்குலம்) ஆகும். குசுகத்தின் (ஸ்தநத்தின் கருப்பு) அகலம் 2 அங்குலமாகும். அதன் மத்தியில் முலைக்காம்பு 1 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் 2 யவையாகும். ஸ்தநங்கள் வட்டமாகவும் உயர்ந்து அழகாகவும் இருக்கவேண்டும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழே ஹிருதயாந்தத்தின் அகலம் 13 அங்குலமாகும். உதர மத்தியின் விஸ்தாரம் 11 அங்குலமாகும். ச்ரோணிதலத் தின் விஸ்தாரம், 20, அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 23 அங்குலமாகும். (81)

அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். நடு முட்டுக்காலின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். நளகாந்தத்தின் (கண்டைக்கால் நுனியின்) அகலம் 4 அங்குலமாகும்.

வங்காதேண ஹாரம்(தூம் து ஸாரம்)ஸ்யாதக்ஷ
மூலாங்குலம் விஷூ: |
வதுரம்மூலுஸாரம் ஸ்யாத் வாஹுஸ்ரீ(ஷ்ணு)ஹ்வ
வரிகீதிபுதடி || அக ||

ப்ரவரம் வங்காத்தம் ஸ்யாத் தலாரம் து ஷடங்குலம் |
சுஜுஷஸ்யாயதம் ஹாரம் ஶொஷாங்குலு: வாரொகுவத் ||

களரிகாங்குலுகம் வொரத்தம் வாஹுமத்யஸ விஸ்தரு |
கூலவபுரஸ்ய து விஸ்தாரம் ஹாரஸாதம் ப்ரமாஸ்யதெ |
உணிவங்கம்(து) தூம்ஶம் ஸ்யாத் வாஹுஸ்யாத்(சுநுத்)
ஶொஷம் வாரொகுவத் ||அரு||

இதி ஸாரஸ்வதீயெ விதுகுஸுமாஜெ ஶாஸ்த்ர-காதயாய நீ-
ஜ்யேஷா-நந்திகெஶுரகுஷ்ணகயுதம் நாம
அக்வாரிம்ஶொயாயா: ஸமாப்த: ||

கணுக்கால் முண்டுகளின் மத்திய அகலம், 5 அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரம் (அகலம்) 4 அங்குலமாகும். புறங்காலின் அகலம், 5 அங்குலமாகும். முன் பாதத்தின் அகலம், 6 அங்குலமாகும்.

பெருவிரலின் நீளம், 4 அங்குலமாகும் மற்றவிரல்கள் யாவும், முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவேயாகும். பாஹு மத்தியத்தின் (மேல்க்கை நடுவின்) அகலம், 6 அங்குலமாகும். முட்டுக்கையின் அகலம் 4 அங்குலம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மணிக்கட்டின் அகலம், 3 அங்குலமாகும். மற்றவை யாவும், முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவேயாகும்.

ஸரஸ்வதிய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில், சாஸ்தா-காத்தியாயத் (துர்கை) ஜ்யேஷ்டை-நந்திகேசுவர், லக்ஷணங்களைக் கூறும் நாற்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுவெக வக்வாரீம்மொழ்யாயம் ||

ஸுலதாரு லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஸுலதாரு ஸுலக்ஷணம் |
தேவாலயஸபாம் சைத்யவிதிஷ்வாரமாநகாந் ||க||

ஸரோமவக்ரஸம்யுக்தம் த்யாஜ்யாக்ராஹ்யலக்ஷணா |
ஸுலக்ஷணிதி ஸம்பந்நம் வக்ஷ்யாம்யம் சாயவர்ஜிதம் || உ ||

சுவலிவுவலீஸம்பந்நம் வநஜாயாம் உநொஹரேத் |
ரிஜுதாஜ்ய நிஷ்ஷவிஜாதிவ்ரக்ஷோரவ்ரதஸோஹிதம் ||

[தேவாலயஸபாசைத்யவீதீஷுசாநலக்ஷணா ||
ஸரோமா வக்ரஸம்யுக்தா த்யாஜ்யாக்ராஹ்ய
லக்ஷணா |
ஸுலக்ஷம் சுவதிஸம்பந்நம் வர்ஜ்யம் சாயயாநிதம் ||
சுவலிவுவலீஸம்பந்நம் வநஜாயம் உநொஹரேத் |
ஜாதிவ்ரக்ஷோரவ்ரதஸோஹிதம் ||]

நாற்பத்தொன்றாவது அத்தியாயம்.

சூலதாரு லக்ஷணம்.

இனி சுபகரமான சூலதாரு லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன்.

தேவாலயம், ஸபை, சைத்யபூமி (யஜ்ஞபூமி), வீதி, ஸ்மசாநபூமி, இவைகளிலிருக்கும் மரங்களையும், ரோகமுள்ள மரங்களையும், கோணலாக இருக்கும் மரங்களையும், தீப் பற்றிய மரங்களையும், சூலதாருவைச் செய்வதற்காக கிரஹிக்கக்கூடாது.

குறைவில்லாமல் ஸம்பூர்ணமாகவும், அதிக இலைகளுடன் கூடியதும், அதிக நிழலுள்ளதும், அபூர்வமான கொடிகளுடன் கூடியதும், அடர்த்தியான நிழலுடையதும்,

ஸ்ரீவாம்நவாம்ஸகா வ்ருக்ஷாஃ வாஸாம்ஸ்ஸார
வ்ருக்ஷகாஃ |*

ஸ்ரீணாம் ஸ்ரீவ்ருக்ஷகா ஶ்ராஹ்யாஃ நெஷ்யதெ தா
நவாம்ஸகாஃ ||ச||

ப்ரபாஹ்ஸவக்ஷநக்ஷத்ரெ ஊஹாதிதுகரணாந்விதெ ।
ஸஹொரவேஶிஷாநெந ஸாஶ்ராஹ்யாஃ ஶிஶ்விஹிஃ ஸுயி
(ஸஹ) ||ரு||

மனதிற்குக் கவர்ச்சிகரமுமானதும் நான்கு பக்கங்களிலும் ஜாதி விருக்ஷங்களாலே சூழப்பட்டு அழகாக இருப்பதுமான மரமானது சுபகரமாகும். (3)

புருஷ விருக்ஷம், ஸ்திரீ விருக்ஷம், நபும்ஸக விருக்ஷம் என்று விருக்ஷங்கள் 3 விதங்களாகும். அவைகளில் அதிக ஸாரமுள்ள (உறுதியான) விருக்ஷமானது, புருஷ விருக்ஷமாகும். (அதிக உறுதியில்லாதது, ஸ்திரீ விருக்ஷமாகும். முற்றிலும் உறுதியில்லாதது, நபும்ஸக விருக்ஷமாகும். புருஷ தேவதைகளின் குலதாரு நிர்மாணத்திற்கு, புருஷ விருக்ஷங்களையே கிரஹிக்கவேண்டும்) ஸ்திரீ தேவதைகளின் குலதாரு நிர்மாணத்திற்கு ஸ்திரீ விருக்ஷங்களையே கிரஹிக்க வேண்டும். நபும்ஸக விருக்ஷங்கள் குலதாரு நிர்மாணத்திற்கு உகந்தவைகளல்ல. (4)

விருக்ஷ ஸங்கிரஹணத்திற்குச் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் பக்ஷம், நக்ஷத்திரம், முஹூர்த்தம், கரணம் இவைகள் கூடியிருக்கும் காலத்தில், ஹோமமும் பலி

---

*ஸத்ரயஸ்ரிகஃ வாஸொ யொஜ்ய உதி ஜாதி

நாதிஸாராஃ ஶ்ரியஃ ஸ்ரொகாஃ ரிஜ்ஜாயாஸ்ஸ்ரு நவாம்ஸகாஃ ||
வாஸ்தெஷாநாம் து யாஸிறுயாகுலெ ஶ்ராஹ்யாஃ வாஸ்ரு ரக்ஷிகா
ஸுயா ||| உதி ||

ஸ்ரஹ(வாஹ)ஸ்தம் ஜவெஸ்ரக்ஷஸ்ரெ த்ரீ:
ஹெஷ்ரு ரக்ஷயெசு ।
க்ஷீரதொயஸ்ரு வெ ஸ்ரெஷ்டம் ஸொணிதெ சாஸ்ரஸ்தம்
ஸவெசு ॥சு॥

வஸ்வம் வ்ரக்ஷஸ்ரவம் ஜ்ரூசுவா வாஷக்ஷிண
வ்ரஷ்கடு ।
ஜ்ரூசுவா வஸ்வெஸ்ரூதுரெ ஸ்ரெஷ்டம் வஷநுஷ்ரா(வதநம்
சா)நுஷெஸ்ரகெ ॥எ॥

ந ஸ்ரஷ்டம் ஸ்ரெஸ்ரஹம் வஸ்ரூசு ஸ்ரவாஹ்ரெஷநசாஜுவ
(சரெ)சு ।
க்ரூசுவா வடெந ஸ்ரஹ்ரூஷ வ்ரஷ்சாஸ்ரவஸநிதடு ॥அ॥

தானமும் செய்து, பிறகு, சில்பியானவன் விருக்ஷ ஸங்கிரஹம் செய்யவேண்டும்.

மரத்தின் அடியில் நின்றுகொண்டு பிருஹஸ்பதி தேவதாகமான மந்திரத்தை ஜபித்து, மரத்தின் அடியில் (கோடரியினாலே) 3 முறை வெட்டி, அந்த வெட்டுவாயை கவனிக்கவேண்டும். (அந்த வெட்டுவாயில்) பால் அல்லது ஜலம் பெருகினால் (கசிந்தால்) அந்த விருக்ஷம் சிறந்ததாகும். வெட்டுவாயில் ரக்தம் கசிந்தால், அது, அசுபகரமாகும். (6)

முதலில் மரத்தின் முன்பக்கம் (முக பாகம்), இடது பக்கம், வலதுபக்கம், பின் பக்கம், இவைகளை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். (அந்த மரத்தை வெட்டும்பொழுது அந்த மரமானது) கிழக்கு அல்லது வடக்கு திக்கில், விழுந்தால், அது சிறந்ததாகும். மற்ற திக்குகளில் விழுந்தால், அது நன்மையைக் கொடுக்காது. பிறகு வெட்டப்பட்ட மரத்தின் கிளைகளை வெட்டி விடவேண்டும். பிறகு கிளைகளில்லாமல் செய்யப்பட்ட மரத்தை புதிய வஸ்திரத்தி

ஶகடோ வா விவாஹஸ்ய வைஶாயேச கஉ
உஜ்ஜவேச |
[ஶகடே வாஹாஷஸ்ய வா நயேச கஉஉஜ்ஜவம் |]
வாஹாகே ஶாயயிக்வா து ஸ்ரூ:ஷ்ம ரு(ர)க்ஷயே
தாரு ||கூ||

கஜோவாஜ்ஜவ்ருதாஜ்ஜாநம் நிஶ்சித்ய(தைவ து)
கஉயேச |
யதா வைரம் து ஜீவம் து ய(த)தா ஶாலாயதம்
உதி ||ய||

ஊர்ஜ்வகாயஸ்ரமாணஸ்ய வதாஹாமெகவிஷ்ஸ்ரதி |
வாஶஷ்ணம் து கதாவ்யம் நாஹ்ருதம் வதாரஞ்ஜகி ||

ஞாலே போற்றி, அதில் புஷ்பமாலையையும் சூட்டவேண்டும். இவ்விதம் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட மரத்தை, வண்டியிலாவது மனிதன் தோளிலாவது ஏற்றி சூலதாரு நிர்மாணம் செய்யப்படும் மண்டபத்திற்கு எடுத்துவரவேண்டும். மண்டபத்தில் நிறைய மணலைப்பரப்பி, அந்த மரத்தை அதன்மேலே படுக்கையாக வைத்துக் காயும் வரையில், அந்த மரத்தை ரக்ஷித்துவரவேண்டும்.

(தேவாலயத்தில் நிர்மாணம் செய்யப்படவிருக்கும் மூர்த்தியின்) அங்கம், உபாங்கம், பிரத்தியங்கம், இவைகளின் மாநத்தை நிச்சயித்துக்கொண்டு, அதற்கேற்றவாறு (சூலதாருவைக்) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (கல்பிக்கப்படவிருக்கும்) பேரத்தின் உயரத்திற்கு ஏற்றவாறு சூலத்தின் உயரம் இருக்கவேண்டும். (அந்த சூலதாருவானது) ஊர்த்துவகாயத்தின் பிரமாணத்திற்கு (இடுப்புக்குமேலே சிரஸ் வரையிலுள்ள மேற்பாதியுடலின் உயரத்திற்கு) 4ல் 1 பங்கு அகலமுடையதாக இருக்க

ஸிதாஸுஸி ஸ(வா)ஷ்டாஸ்ரம் ஸௌஷம் வ்ருத்தம் ஸமா
ஸரௌஸ் ।

ஸ்ரீமுடிக்ஷிஸ்வயம் விஜ்ஞா(ஸ்) ஷொடஸாம்ஸாவிஹீநகடு ॥

வாவ து ஸாவ்ருத்தம் வா ஹாஸாஸ்ரீஸ்ரம் வ்ரயொமஜெ
(ஜயெ)ஸ் ।

வ்ருத்தாஸ்ரஷ்டாஸ்ரவ்ருத்தாஸ்ரம் ஸாஸ்ரநுஸாஸ்ரீஸ்ரம்(ஸ்ரகம்)
விஜ்ஞ: ॥ ௰௩ ॥

த்ரிவஸ்ரம் த்ரைவஸ்ரகம் வ நிஷ்ஷஹம் வாத்ரய
(யாவஹம்) ।

வேண்டும். இவ்விதமாக வர்ச தண்டத்தைக் கற்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். (அந்த தண்டத்தில் அடியிலிருந்து) தொப்புள் வரையில் சதுரஸ்ரமாகவும் (சச்சதுரமாகவும்) கழுத்து வரையில் அஷ்டாஸ்ரமாகவும், (எட்டுப் பட்டையாகவும்) மீதமுள்ள முக பாகமானது விருத்தமாகவும் (வட்ட வடிவமாகவும்) இருக்கும்படி கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். (அதில் வட்ட வடிவமான முக பாகமானது) அதன் அடிப்பக்கத்திலிருந்து கண் மட்டம் வரையில் 16ல் 1 பாகம் குறைவாக இருப்பதாகும்.

அது ஊர்த்வ ஸ்ரமாக இருந்தால், கீழ் கூறப்பட்ட வடிவத்திலாவது அல்லது ஸம விருத்தமாக (வட்ட வடிவமாக)வாவது கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

பொதுவாகச் ஸ்ரமானது, நாபி வரையில் சதுரஸ்ரமாகவும், கழுத்து வரையில் அஷ்டாஸ்ரமாகவும், அதற்கு மேலே விருத்தமாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். (13)

ஸ்ரவதாருவானது 3 கண்டங்களால் (தனித்தனியாக 3 மரத்துண்டுகளால்) செய்யப்பட்டாலும், அல்லது 3 மரங்

ஊர்ஜுகாயஸமகோயம் யொஜயெத் ப்ரவஸிம்வகுஶ(கெ) ||

ஸமெநரா(ஸமாநெ)ந ஸம்யொஜ்ய ஹஸ்தாவா
நாவவாகுஶ(வத்) |
வாஹுவயுக்மவிஷ்தாரம் வக்ஷஹாமெகுஹீநகுஶ ||௩௫||

வக்ஷோஹஸ்தாயாம(யதம்) தஸ்ய வக்ஷஹாமெக
விஷ்யதுஶ |
சுஜ்ஜுராயிகுதாரம் வா தஸ்யாயம் வஹஹம் ஹவெத் ||

களின் 3 துண்டுகளால் செய்யப்பட்டாலும், அது நிஷ்கள மாகும், (தைவகலை பில்லாததாகும்.) அது, அழிவை அல்லது கெடுதியை யுண்டுபண்ணும்.

துருவ பிம்பத்தின் ஊர்த்துவ காயத்தையும் அதக் காயத்தையும் (சரீரத்தின் மேல் பாகத்தையும் கீழ் பாகத் தையும்) ஒன்றோடொன்று இணைக்கவேண்டும். அப்படி அவைகளை இணைக்கும்பொழுது கீழ்பாகம் மேல்பாகங்களை மரத்தில் பெருங்கிளையும் சிறு கிளையும் இணைந்திருப்பது போல ஸமமாக இருக்கும்படி பொருந்தவைத்து இணைக்க வேண்டும்.

[அந்த மத்திய சூலத்தின் உச்சியில், கழுத்துக்குக் கீழே, கைகளை இணைப்பதற்காக, குறுக்கே ஓர் மரத் துண்டை இணைக்கவேண்டும். இதற்கு வக்ஷோதண்டம் என்று பெயர்.]

வக்ஷோதண்டத்தின் நீளமானது (இருகைகள் வரை யில் குறுக்களவானது,) பாஹுபர்யந்தமாக (கைகளின் கோடிவரையில்) கூறப்பட்டிருக்கும் அளவில், 5ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அந்த வக்ஷோதண்டத்தின் அகலமானது, அந்த இடத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் அகலத்தில் 5ல் 1 பங்கு அகலமுடையதாக இருக்கவேண்டும்;

கடிதாரஸ்ய வஷாம்ஶம் ஹீநம் து கடிஷ்ணுகடி ।
தத்ஸ்வபாதம் தஷயம் து தஷயம் வஹஜிஷ்யதெ ॥

வக்ஷோஷம்பகடீஷம்பஜியா(ஜயா)யாஶெ விவாஸ்வபுயொः ।
ஸ்ரீஜுரும்(ரு)ஜுரூயாஶம்(ரு.தத்) நதவக்ஷம்
ஶிவாநிதடு ॥ ௩அ ॥

விவதுஷ்ஷபதொ(டுகொ)உபுஞ்ஜெ ஶாவா(ः)
தஷ்ஜொமுஶாவரெசு (கா உதாः) ।
ஹிக்கா(தொ)ஜுஜுரூயஹ்ஸாசு வக்ஷோஷஞ்ஜொஷ்வபு
ஹீஷகம் ॥ ௩கூ ॥

அல்லது ½, அல்லது 1 அங்குலம், அகலத்தில் கூடுதலாகவும் இருக்கலாம். (16)

[இடுப்புக்குக் கீழேயுள்ள பாகத்தை இணைப்பதற்காக இடுப்பில் குறுக்கே ஓர் தண்டத்தை, மத்திய தண்டத்தின் அடிப்பக்கத்தில் இடுப்பில் இணைக்கவேண்டும். இதற்குக் கடிதண்டம் என்று பெயர்.]

கடிதண்டமானது, இடுப்பின் விஸ்தாரத்தில் 5ல் 1பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது, இடுப்பின் உயரத்தில் ஸரிபாதியாவது அல்லது ½ பங்காவது இருக்கவேண்டும். (17)

மத்திய சூலத்தின் இருபக்கங்களிலும், வக்ஷோ தண்டம் கடிதண்டம் இவ்விரண்டையும் சேர்த்து இரண்டு தண்டங்களை இணைக்கவேண்டும். அது 3, அல்லது 2 அங்குலம் நீள (அகல)முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். வணங்கிய முகமும் சிகையும் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

கல்பிக்கப்படவிருக்கும் பிம்பத்திற்குக் கைகள் 2, 4 அல்லது 6 இருந்தால், அவைகளை இணைப்பதற்குத் தக்கபடி, வக்ஷோதண்டத்தில், சாகை (கிளை அல்லது கூறு)களை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நாஹோ வக்ஷாஜாநுாயஷ்டாச கடிஜாநுஷ்டிதம்(திீ)
ஹவெச ।

கடிஷம்பஶிவாயாம் தா ஸ்ரோஜாநு உயு(நாயும் தா)
வாஹஹ்ரு ॥ உவி ॥

உவாநெ(சவ)ஷ்டாஸ்ரும் தா ஸ்ரூயா(உ)வ்யாஉஜிஷ்யதெ ।
ஷ்டாநகம் வொந்தா(ஸ்ரூ)யாஉயுஉாஷநதொஹவெச ॥

தந்ஹிரெ ஸாஷிரம் க்ரஷ்வா வ(கு)டிஷம்பெஶிவொஉயம் ।
ஷ்டாநகெ ஜாநாஉாநம் தா ஷாயுநெவம்(ஷெவ)
ஷ்ரயொஜயெச ॥ உஉ ॥

ஜாநாஉாநம் ஶியாஹஜ்ரு தா(ஊ)ரு ஜம்வாஉயொரவி ।

வக்ஷோதண்டத்தின் மேல்ப்பக்கமானது, கழுத்திற்கு 2 அங்குலத்திற்குக் கீழே இருக்கவேண்டும். கடிதண்டமானது, தொப்புளுக்கு 5 அங்குலத்திற்குக் கீழே இருக்கவேண்டும். கடிதண்டத்தின் சிகையின் அகலமானது, 3½ அங்குலமிருக்கவேண்டும். உபாநத்தின் (துடையில்) நீளத்தில் 8 அங்குலம் அகலமாக இருக்கவேண்டும்.

பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக (நிற்கும் வடிவமாக) இருந்தால், (துடையில் கூறப்பட்டுள்ள 8 அங்குலத்தில்) ஸரிபாதியளவு (4 அங்குலம்) ஆஸநத்தில் இணைந்திருக்கவேண்டும்.

அந்த ஊருதண்டத்தின் அடியில் துவாரம் செய்து அதன் நுனியை கடிதண்டத்தில் இணைக்கவேண்டும். ஸ்தாநகபிம்பத்தின் ஊருமானத்துடன் ஜாநு (முழங்கால்) அளவையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமே, ஜங்காமானத்துடனும் (கண்டைக்காலளவுடனும்) முட்டுக்காலளவைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக முட்டுக்காலின் அளவை, துடையளவுடனும், கண்டைக்காலளவுடனும் கூட்டி, அவ்விரு அளவுகளையும் ஒன்றே

சுரொவ்ரு கலுயெசு ஜாநாம் வ்ரு(சு)யவா உணுயா
கூரதி ॥ உரு ॥

உயெ்ரு ஹிஉ்ரு விஜாநீயாசு உணுஉயமிவாஷ்ரிதம் ।
ஜம்வாஉம்லகதொவ்ரு தா சுரொவட(வெ்ரு)வம்
வ்ரயொஜயெசு ॥ உச ॥

ஊரூஉயுதிரூஹாமெகஉரூஉணுயு(உணு)விரூயுகு ।
வாஉஹீநம் தசுவநம் தா ஜம்வாஉமும் தயா
ஹவெசு ॥ உரு ॥

தசுதிரூஹாமெகஹீநம் ஸ்யாசு ஜம்வாஷ்ரும் தா
(ஞம் த)யுஉணுகு ।
சுஜூரூயிகவிஷ்ரூரம் தாயுஉம்(தயுஉாந) திரூஹாமிகம் ॥

டொன்று பொருத்தமாக இணைத்து முட்டுக்காலைக்கல்பிக்க வேண்டும். அந்த முட்டுக்காலானது மண்டலாகாரமாகவும் (வட்டவடிவமாகவும்) இருப்பதாகும். தூடை, கண்டைக்கால் இவ்விரண்டுகளுடனும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் முட்டுக்காலை, ஒன்றோடொன்று சேர்த்து, அதன் நடுவில் துவாரம் செய்து இரண்டையும் ஒன்றுபட இணைக்கவேண்டும். (24)

ஊருதண்டத்தின் அகலமானது, ஊருமத்தியத்தின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் கனமானது, அதன் அகலத்தில் $\frac{1}{4}$ பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். ஜங்கா மூலமும் (கண்டைக்காலின் அடிப்பக்கமும்) கீழே கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவே அமைக்கப்படவேண்டும். (25)

கண்டைக்காலின் நுனியானது, அடியின் அளவில் 3ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். பாததல தண்டத்தின் அகலமானது, பாததலத்தின் அகலத்தில் $\frac{3}{4}$ பங்கு அகலத்துடன் 1 அங்குலம் அகலத்தில் கூடுதலாக

விஹாரம் தருஷ்ணாஸ்ய ஜீவபு(ம்) ஸுஷிரஸ்வயம் ।
வக்ஷோஜம்பஸ்ய ஸயோ தா ஸிவாவாஹுஸயோ
(யம்) மதஃ(தா) ॥ உஎ ॥

தத்தாரெ(த்தெ) தா வதுஹுபாரம்(மெ) விஹாரம்
தஸ்ய ஸயுஸெ ।
வி(ஸி)வாஹு(ஂவ)வதுவபாஹு(ஹுபாரம்)ஷ்ணாஸ்ய
வரெ ஸிவெ ॥ உஅ ॥

சுஷ்வாஹு ஸிவாயுத்தம் ஸிவாநாம் வஹுஸம்வ்யா ।
*ஷொபஸாஷுக்ஷராஸுரியும்(தாவஸ)வத்ரேண
ஸம்யுதி ॥ உகூ ॥

இருக்கவேண்டும். பாததல தண்டத்தின் நீளமானது, பாதத்தின் நீளத்தில் 3ல் 2 பங்கு நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். (அதன் அடிப்பக்கத்தில் பாததண்டத்தை இணைப்பதற்காக) துவாரம் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

வக்ஷோதண்டத்தின் இருபக்கத்திலுமுள்ள சிகை (முனை)யானது, இருபக்கத்திலுமுள்ள கைவரையிலிருக்க வேண்டும். அதன் நீளத்தில் 4 பாகங்களில் 2 பாகமானது அதன் மத்திய பாகமாகும். அதன் 2 பக்கத்திலும் 4ல் 1 பாகமிருப்பதாகும். (எனவே, வக்ஷோதண்டத்தின் நீளத்தில் ஸரிபாதியளவு அதன் மத்தியபாகமாகும். $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{4}$, பங்கு இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள பாகமாகும், என்பது பொருள்.) மூர்த்தியானது பல கைகளுடையதாக இருந்தால், கைகளின் எண்ணிக்கைக் கேற்றவாறு, வக்ஷோ தண்டத்தின் நுனியில் 8 சிகைகள் வரையில் (8 கூறுகள்

---

*ஷுக்ஷராஷொபஸுஸிவா தஸ்ரோக வத்ரெஸ்ரு யொஜயெக் ।
ஸுஷிரம் தாரு கீயெத ஸ்ரணுவட்டஷ்டபீகுதி ॥ உகி வா
வாஎத ஸாவ்யுதி ஸாதி ।

ஸுஷிரம் து நியாதாஜெண ஷ்ராணாம்ஸுஷ்ரயீ
கதி।
வாஹுஷ்ணஸ்ய விஷ்தாரம் உலுா(து) விகுரா-
ஜுலு ॥ ௩௧ ॥

கூலுவபூராயஃ ஷ்ரகொஷ்டம் ச ஶ(ெ)ந உலு(லெ து)
விஷ்ரதி।
தநுலெ வி ஸுஸம்யுக்தம் வாஸ(ஞ)உஸி(வி)
யொஜயெத் ॥ ௩௧ ॥

ஷ்ரகொஷ்டாஞ்ஜஸாயபுவிஷ்தாரம் தலுஞ்ஜுரம் ஸஶாந
யுகு।
[ஷ்ரகொஷ்டாஜயபுவிஷ்தாரம் தலும் நஜ்ரம் ஸஶம் தயா।]

வரையில்) வைக்கலாம். மூர்த்தியானது 16 கைகளுடைய தாக இருந்தால், 16 கூறுகளைக் கல்பிக்க முடியாது. ஆகையால், அதிகமாக உள்ள கைகளை, பட்டைகளை வைத்து இணைக்கவேண்டும். கைகளில் இணைக்கவேண்டிய விடத்தில் துவாரம் செய்து, அதில் செப்பாணியைத் தகைந்து, அதன்மேலே தங்கத்தகட்டை அடித்து, அதை உறுதி செய்யவேண்டும். (29½)

பாஹுதண்டத்தின் விஸ்தாரமானது, பாஹுமூலத் திலிருந்து 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். முட்டுக்கைக்குக் கீழே, பிரகோஷ்டமானது (முன் கையானது) அடிப்பக்கத் தில் விஸ்தாரமாக இருக்கவேண்டும். (அடிப்பக்கமானது புஜத்தைப்போல விஸ்தாரமாகவும், நுனி சிறுத்தும் இருக்க வேண்டும், என்பது பொருள்.) அந்த பாஹு மத்தியில் சித்திரத்தையும் புஷ்பம்போன்ற வடிவத்தையும் கல்பிக்கலாம். (31)

கைத்தலமானது, முன்கையின் அகலத்தைக்காட்

ஹஸ்தொஷ்(தெஷ)ணாஹஷ்டெ து ஸமிம் நைவ
ஹ்யொஜயெச் ॥ ௩௨ ॥

உஷ்(ஷ)ணிதலாஜெ வாதெ ஸமிம் நைவ ஹ்யொஜ
யெச் ।

வக்ஷாக்ரதிஷ்டாநுக்தாயாம் வக்ரமெவ வக்ரகம் ॥௩௩॥

[க்ரக்ஷாக்ரதிஷநுக்தாநாம் வக்ரமெவ வக்ரகம் ॥]

ஸவகொநாம்(க்ராணாம்) க்ரமம் ஸாமாந்யம் யதா யுக்த்வா
ஹ்யொஜயெச் ।

வ்ரஷ்டெ வ வா(ஹ)ரகாலாவஸ்ஹ(ஸ்த)தாரம்
யொஜயெச் வாயுஃ ॥ ௩௪ ॥

டிலும் ½ பங்கு அகலம் கூடுதலாகவும், தணிந்து ஏற்ற அளவுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். தண்டஹஸ்தமானது, (கையானது தண்டத்தைப்போல) நீட்டப்பட்டிருந்தால், அந்தக் கையில் இரண்டு பாகங்களை இணைக்கக் கூடாது. (கையானது தொங்கவிடப்படாமல் நேராக நீட்டப்பட்டிருந்தால் அந்தக்கையின் தண்டமானது, மேல்க்கை ஒரு பாகம், கீழ்க்கை மற்றொரு பாகம் என்று இரண்டு பாகங்களைக் கல்பித்து, அவைகளை ஒன்றோடொன்று சேர்த்து இணைக்காமல், கை முழுமையும் ஒரே தண்டமாக இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.) கை அல்லது காலானது, உயரத்தூக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்தக் கை அல்லது காலில், இரண்டு பாகங்களை இணைக்கக்கூடாது. (ஒரே தண்டமாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.) (32½)

இதில் கூறப்படாத இடங்களில் வளைவாக இருக்கும் அங்கங்களுக்கு வளைவாகவும், வளைவில்லாத அங்கங்களுக்கு வளைவில்லாமலும் யுக்தியுடன் தண்டங்களை உபயோகிக்க வேண்டும்.

வாஸ்வாதுஷ்ஸ ஜயோ: வாஸ்வோ ஜயோவிம்(யம்வம்)
ஸாஸ்ய யொஜயெச் ।
தஷ்டம்பவிவாஸ்ரும் நீவ்ரம் கஸ்ராஸாயபாஜ்ரும் உதடு ॥கரு॥

கடிஷ்டாஞ்ஜ ஜியொது(தடி ஜ்வ்ரும் தா) வக்ஷோஷ்டம்பஸ்ய
வாவ்ரய(வாவ்ரயம்) ।
வம்ஸாஷ்டம்பம் ஹி தச் ஸ்ரோ(ஸ்ரஷ்டம்) கடிஷ்டம்பஸ்ய வா
ஷயி(வ்ரயம்) ॥ கசு ॥

வக்ஷோஷ்டம்ஸ்ரா தஷ்ஸாச்(ஸ்ய வாயஷ்ஸாச்)கஸ்ரா திவது
(யதுகு)ஜயொஸ்ரவி ।
சுயஸ்ரா த(ஊஸ்வ்ரூயம்)ஹிஉஸ்ரஸம்யாஷ்டம் வாஸ்வாதுஷ்டம்பம்
வ்ரயொஜயெச் ॥ கஎ ॥

அதன் பின் பக்கத்தில் பலகையைப்போல அகண்டிருக்கும் (தண்டத்தை) இணைக்கவேண்டும். பார்சுவ தண்டங்களின் இரு பக்கங்களிலும் 2 மூங்கில்களை (மூங்கில் சிம்புகளை) இணைக்கவேண்டும். அந்தச் சிம்பானது 2½ அங்குலம் அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் (35)

வம்ச தண்டமானது, (முதுகெலும்பின் ஸ்தானத்தில் வைக்கப்படும் பலகையானது) கடி-தண்டத்திற்கு மேலேயும், வக்ஷோதண்டத்திற்குக் கீழேயுமிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக வம்ச தண்டத்தை அமைப்பது சிறந்த முறையாகும். அந்த வம்ச தண்டமானது கடி தண்டத்திற்குக் கீழே இணைந்திருப்பதுமாகும். வக்ஷோதண்டத்திற்குக் கீழே,
... ...
... ...
பார்சுவ தண்டத்தில் மேல்ப்பக்கம் கீழ்ப்பக்கங்களில் துவாரம் இருக்கவேண்டும். (37)

ஆஹு(ஹ்ய)தஶுத்வுதொ வாஹுஶிரொஜம்
வாஹுஸீகே ।
வக்ஷாஂஶ(ஞ்ரொ)வாரிவஷ்டஸ்வாஷ்டநவஶ ॥

வாஹுஶுரிவாவக்ரா(ஶ)ஹ்ராஹ்ரொ(யொஜ்ரொ)ஂஶம்
(து)வக்ஷஸி ।
ஶயநெ வாவத(வ)ஶ காயம்(யஂ) உக்ஷிணெ
வ(வ)க்ஷஂஶகெ ॥ ௩௬ ॥

வாகாஶாஜ்ஜுரும் வ்ரு(வ்ரு)ஶம் வாஹுஶுரிமதெ
ஶிவெ ।
ஶிவாயாம் து வதுஶ்சாரு உக்ஷிணெ வ(வ)க்ஷ
நிஷ்கே ॥ ௪௧ ॥

வாஹுஶுரிதுஹ்ராயொஜ்ரொ (வாயொஜ்ரொ)
உக்ஷிணெ வ(வ)க்ஷஂஶகே ।

கையின் எல்லையானது, மேலே புஜத்தின் உச்சி வரையில் (தோள்ப்பட்டை வரையில்) வியாபித்திருக்க வேண்டும்.

வக்ஷோ தண்டத்தின்மீது, பாஹுமூல சிகரசக்கிரத்திலிருந்து (வட்டமான பாஹுமூலத்தின் நுனியிலிருந்து) தண்டத்தை மார்பில் (கைகளுக்கேற்றவாறு) 5, 6, 7, 8, 9, அல்லது 10 எண்கள் வரையில் இணைக்கவேண்டும்.

மூர்த்தியானது படுக்கையாக இருந்தால், அதன் வலது பக்கம் தண்டத்தை சாபத்தை (வில்லை)ப்போல கல்பிக்க வேண்டும். அது பாஹுமூலத்தை அடைந்திருக்கும் சிகை (நுனி)யில், 11 அங்குலம் தூக்கலாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியில், வலதுபக்கத்தில் விலாப்பக்கமானது 4 அங்குலம் தணிந்திருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில், பக்ஷ தண்டத்தை பாஹுமூலத்திலிருந்து இணைப்பதுமாகும்.

வாஹுஶுவிஶாலாயாம் ப்ரஹீக்ஷா வக்ஷயொரஸி ||

ஹா(வா)வாக்ரதியுயா யொஜ்யே ஜிஜ்வாஹு
தாலப்ரதே |

[வாவாக்ரதியுயாயொஜ்யே ஜிஜ(ஜி)வாஹுக(ஂஸ)
ஶாலப்ரதே |]

ஸூஸநெ யஶாஜாநுஹ்ரிவ்ரஷ்ஞுஶாஜாநதுயே ||

[ஸூஸநெவ்யஶாஜாநுஹ்ரிவ்ரஷ்ஞுஶாஜாநதः |]

ஜம்வாஜாநுதலம் யொபம்(ஜ்ம்)ஸஶெவம்(வ)
ப்ரஹிஜ்யதெ |

வாடிவஸ் வாஹுஷ்ஞாஸ்ய ஸம்யொஜிதஹஸ்தக்ரியா
(ஜ்ஹுஸு தலம் யயா) || சங ||

தஷ்ணம் உயுஸாநெந யொஜிதவ்யம் விவக்ஷணைः |

இரு பக்கங்களிலும், பக்ஷ தண்டமானது பாஹுமூலத்தின் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

அந்த வக்ஷோதண்டமானது, இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள கையின் கோடிவரையில் உயர்ந்து வில்லைப்போல் இருக்கும்படி இணைக்கப்படவேண்டும். (41½)

மூர்த்தியானது உட்கார்ந்த வடிவமாக இருந்தால், அதன் துடையின் அளவும் கண்டைக்காலின் அளவும் ஸமமாக இருக்கும்படி (வைத்து) அவ்விருபாகங்களையும் இணைக்கவேண்டும்.

காலில் பாததலத்தை இணைக்கும்படி கூறியிருப்பதைப் போலவே, கையில் கைத்தலத்தை இணைக்கவேண்டும். கையின் நீளத்தை 2 பாகங்களாகக் கல்பித்துக்கொண்டு, அவ்விரண்டு பாகங்களையும் நடுவில் (முட்டுக்கையில் ஸமமாகவைத்து) இணைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக

வாவம்(யொஜ்யம் து)ஸாதெ து ஶொஷஶெஸ்யாகூவ
விஹ: ॥ சச ॥

யொஜயெச் ஶுலுகஶ்யாணி தத்ரம்(ஸ்ரம்)வாவி
வியீயதெ ।

ஶிலாஶுலும் வ்ருக்ஷாத(தெ)ரம் ஜெஷா வமு
ஸம்யுதெ ॥ சரு ॥

தாரு ஶுலும் வ்ருக்ஷாதா வ ஶகுரா நிஶிதெதி
(தம் தயா) ।

யயாயொமம் வ்ரயுஜீயாச் ஸாஸாநாம் ஸகலெ
ஹவெச் ॥ சசு ॥

ஹ்ரீணாம் (து) ஶுலுஜெவொக்தம் விஶெஷெண
வ்ரயொஜயெச் ।

தண்டங்களை கணக்குடனமைக்கவேண்டும். இது ஸம்பந்தமான மற்ற விசேஷங்களை மற்ற நூல்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். சூலதாரு நிர்மாணத்தை யுக்தியாகவும் செய்வதாகும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (44½)

சிலையினாலே (கருங்கல்லாலே) செய்யப்படும் சூலமானது, பிரகிருதியைப் போலவே (பேரத்தைப் போலவே) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. வர்கத்தாலே செய்யப்படும் சூலமானது (வர்கம் ஒரே இனத்தைச்சேர்ந்த பதார்த்தங்கள்) மேதஸ்ஸோடு (மாம்ஸத்திலுண்டாகும் தாதுப்பொருளோடு) சேர்ந்து இருக்கவேண்டும். தாரு சூலமானது இயற்கைவடிவத்தைப் போல இருப்பதாகும். சர்கரை (மணல்)யாலே செய்யப்படும் சூலமும் முன்கூறியதுபோலவேயாகும். இவைகளில் கிடைத்த பொருளுக்கேற்றபடி சூலத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இது ஸகல பேரங்களுக்கும் பொது

உயொஷெ தீலாமெகம் உயுஷ்ணஸ்ய விஷ்ஸாரு ||

ஸ்ரீணாம் து வக்ஷோஷ்ணஸ்ய ஸாயாம(ஸெ)
வாஸ்ரூயொஷுயொः |

வாஹுமூலாயுஹீநம் ஸ்யாத் (விஷ்ஸாரம்) ஹீநம்
ஶெஷம் தூயுகுரு || ௪௮ ||

தாரம் தூயு(தாராயும் தஸ்ய) வஹு(ஹ)ஹ்ரம்
ஶிவாம் வூவுவுஷாஸரெத் |

வஜ்ராம்ஶொநம் கடீ(தாரமூலம்) ஷ்ணாயதம் ஹவெத் ||

ஶெஷம் வூவெபுாகுவத் ஸவும் வாஸ்ரூஷ்ணம் ந
யொஜயெத் |

வாகக்கூறப்பட்ட விதியாகும். (46)

ஸ்திரீ பேரங்களின் சூலத்தை, விசேஷித்து. அதற்குக் கூறியுள்ள லக்ஷணத்துடனேயே செய்யவேண்டும். ஸ்திரீ பிம்பங்களின் மத்திய தண்டத்தின் விஸ்தாரமானது, மத்தியோதர விசாலத்தில் 3ல் 1 பங்கு விசாலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்திரீ பிம்பங்களின் வக்ஷோ தண்டமானது, இரண்டு பக்கங்களிலும் பாஹுமூல விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவுக்குக் குறைவாக (ஸரிபாதியளவாக) இருக்க வேண்டும். பாக்கியுள்ள (மத்திய பாகமான) ஸரிபாதியளவானது பக்கங்களின் (அகல) அளவைவிட குறைந்த அளவுடனிருக்கவேண்டும். அதன் கனமானது, அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும் அதன் சிகையானது, முன்பு கூறியுள்ளபடியே இருக்கவேண்டும். ஸ்திரீ பிம்பங்களின் சூலத்தில், கடி தண்டமானது, கடி பிரதேசத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, முன்பு கூறியுள்ளதுபோலவே இருக்க வேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்றவைகளையெல்லாம்

ஸுநூநி யுக்தா ஸம்வெ(வீ)க்ஷ்ய தத்தொஷம்
ஸஃ(ஆ)ரெசு ॥ ரூய ॥

ஹஸ்ஸவாடதரும் ஶ்ரோத்ரம் தாம்ரவத்ரேண வங்யெசு ।
ஹ்ஸ்தா(ஹ்ஸ்தா)நகம் ஶெவிகாம்ஶஹ்ஸம் ஶாநஸம் (ஸ்ரவஸநம்)
ஶாநுஷாஶ்ரயம் ।
ஹ்ஸ்ஜ்ஜிரெ வெக(வாய)ஜ்ஜுஶுகெ கல்பயெசு ப்ரஹ்ம
(ரெ)காஷயீ(யெ) ॥ ரூக ॥

யொமுஹ்ஸாநெ ஹ்ஸாவயெசு ஶுரூஜுஷ்ஹிநு
ஹ்வஹ்ரெ ஶ்ரீஜ(ஹ்வஹ்ரெ ஸீஜாநு)யாதுஶுதுளஷயீ(ஹ்) ।

முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கொள்ளவேண்டும். ஸ்திரீ பிம்பத்தின் சூலத்தில், பார்சுவதண்டத்தை இணைக்கக்கூடாது. (ஸ்திரீ பிம்பங்களுக்கு பார்சுவம் கிடையாது என்பது பொருள்.) (49½)

மற்றவைகளை (மற்ற அங்கங்களை) கவனித்து உசிதம் போல், அவைகளுக்குத்தக்கவாறு செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்யவேண்டும். (50)

ஹஸ்ததலம், பாததலம், காது, இவைகளைத் தாம்ரபட்டங்களை வைத்து (செம்புத் தகடுகளை வைத்துத் தகைந்து) வலுப்படுத்தவேண்டும்,

தேவாலயத்தில் தேவதாம்சத்திலிருக்கும் பிம்பமானது, நின்ற வடிவமாக இருக்கவேண்டும். மாநுஷாம்சத்திலிருக்கும் பிம்பமானது, உட்கார்ந்த வடிவமாக இருக்கவேண்டும். பிரும்ஹாம்சத்திலிருக்கும் பிம்பத்தை, ஸ்தண்டிலத்திலாவது, (உட்காருவதற்கு யோக்கியமாக உயர்ந்திருக்கும் ஆஸம்போன்ற திட்டாணியின் மேலேயாவது) மண்டூகாஸநத்திலாவது, கல்பிக்கவேண்டும்.

சில்பாசார்யனானவன், சூலஸ்தாபநத்திற்குத் தகுதி

வஜ்ரநாஸ(நாயகஸ) வாதெ வெர்ரகெ ஸவபுஹிலெ
(லெ)

ஶிவாவாயெபா நிஷ்டயொகுகுரெணெ ॥ ருஉ ॥

ஸுமுகம் ஸ்ரீரொஜீரநாவாயெபா ஸம்குரூஹுரு ।
ஸுமுகம் ஸரூபாய ஸுவெதிஃ ஸ்ரஹ வைவ வ ॥ருங॥

நிஶ்சலம் ஸ்ரீவயெஸ வஜ்ரம் கூயபாஸ ஸஞ்ஜூஷ
ஶாநஸஃ ।
உஹயொஸ்ரூமுயொ நிபுஜ்ரெ நிஶ்சலம் கிரு வஸுநடு ॥ருச॥

வஶ்வாஷநாஜ்ரஸம்வஸும் வஸுரெவநாவரெஸ ।
வெஷதிரவஜ்ரெகுஸவபுதிரஹாமாஶ்வெஷுகடு ॥ருரு॥

[வெஷதி வஜ்ரெகுவஸுதிரஹாமாஶ்வ யயாகுரம் ।]

யான இடத்தை நிர்ணயம் செய்து, சூலஸ்தாபனத்தினாலே ஸகல காரிய ஸித்தியும் கிடைக்கவேண்டியதற்காக லிங்க ஸ்தாபனத்தில் கூறியிருப்பதைப் போல, அதனடியில் பள்ளம் செய்து அதில் பாத்திரத்தை வைத்து, அந்தப் பாத்திரத்தில், தாதுக்களையும், நவரத்நங்களையும், ஓஷதி களையும் வைக்கவேண்டும். (52)

புத்திமானான ஆசார்யன், சூலதண்டத்தைத்தொட்டுக் கொண்டு, மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஸ்தபதியானவன் சூலமூலத்தைப்பிடித்துத் தூக்கி, அந்த சூலத்தை, அதற் காகச் செய்யப்பட்டிருக்கும் குழியில் வைத்து, அந்தச் சூல மானது ஆடாமலிருக்கும்படி கெட்டித்து ஸந்தோஷத் துடன் பூஜை செய்யவேண்டும். இவ்விதமே, இரண்டு சூலங்களையும் (தேவசூலம் தேவிசூலம் 2யும்) குழியில் வைத்து அது ஆடாமலிருக்கும்படி கெட்டிக்கவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு, மற்ற அங்கங்களை இணைத்து பந்தலே பாமும் செய்யவேண்டும்.

கூஷ்டாரமாமுஷ்டாமுஷ்டிவமாமும் தயா |
ஸர்ஜரஸம் ச யாதாக்ரசைணஹாவெயுதா ||ருசு||

ஸுஸூக்ஷ்மதெதெரொஸ்ரதெநநிஷ்ஷிஷ்ட |
வாதெ்ரவஷ்டுவாக்ஷோஸ்ரஸம்ஸ்ரவஸுடி ||ருஎ||

[ஸ்ரீவெஷ்டகம் கூஷ்டாரஷ்டம் மாஷ்டாமும் ச மாமும் தயா |
ஸர்ஜரஸம் ச யாதாஷ்ட க்ரஸொக்ஷஹாமகெயுதடி ||

வாதெஷாம் ஸூக்ஷ்மசூணம் தா வ்ரதெதெரொந
வெஷயெசு ||]

ஸ்ரசுவாதெ் க்வாயயிக்வா தசு மூலும் க்வாயெந
ரொவயெசு ||]

உதி ஸாரஸ்வதீயெ ஸித்ரகுடீரமாஹெ மூலுஷாரமாகுக்ஷணம்
நாம ஸகுஅக்வாரிம்ஸொயாயாய: ஸமாப்த: ||

திருவட்டம் பிசின் 1. குந்துருக்கம் 2, குக்குலம் 3. வெல்லம் 4 ஸர்ஜரஸம் 5 தாது (பூங்காவி) 6 எண்ணை 7. நெய் 8. இவைகள் எட்டும், அஷ்டபந்தன திரவியங்களாம்.

இவைகளில், திருவட்டம் பிசின் 4 பங்கும், குந்துருக்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) 3 பங்கும், குக்குலம் (குங்கிலியம்) 5 பங்கும், வெல்லம் 1 பங்கும், ஸர்ஜகம் (ஸர்ஜக்ஷாரம்) 8 பங்கும், பூங்காவி 3 பங்கும் இருக்க வேண்டும். இந்த 6 திரவியங்களையும் (தனித்தனியே நன்கு தூள்செய்து, (ஒன்றுபடச் சேர்த்து) அந்தத் தூளுடன் (வேண்டிய அளவுக்கு) எண்ணையும் நெய்யும் விட்டு (நன்கு சேர்த்து) பிசையவேண்டும். அதை மண் பாத்திரத்தில் வைத்து பசநம் செய்யவேண்டும். அது மெழுகு பதமாக இருக்கும்பொழுது, அதை எடுத்துச்

|| ௧௩ ஶிவசவாரிஂஶொயூாயஃ ||

ரஜ்ஜுவஸுநவிஃ ||

ரஜ்ஜுவஸுவிஃ வக்ஷ்ய வஃவத்ரஸ்ய உஶிருவசஃ |
நாஹிதெஶொ(ஶாசு)தஉயுஷ்ஸாசு(ஷ்டுாயஃ) நாஶுஷீ
(வத்ரு)ஸஉயுமாசு ||௧||

ஸுஷுஷ்ஷா உக்ஷிணெ வாஶெ விஜ்ஞா ச ஶுஶவி(ாதயா) |
வாதெயவெஸதாஶெ ஷ்ரீவத்ரீயதரஜ்ஜுஹிஃ ||உ||

[வாதாஷ்ஸுயுவதாரரஷ்ஸு த்ரிவதபுாயிதரஜ்ஜுவசு ||]

தெஷாம் நாபீத்ரயாணாம் து யொமொ ஹ்ருஉயுதெ
ஹவெசு |

சூலத்தில் பூசவேண்டும். (57)

ஸாரஸ்வதீய சித்த்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் சூலதாரு லக்ஷணமென்னும் நாற்பத்தொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

ரஜ்ஜுபந்தநவிதி.

இனி ரஜ்ஜுபந்தநவிதியைக் கூறுகிறேன். இந்த ரஜ்ஜுவானது, தாமரை இலையின் அடியைப்போல (அடியிலுள்ள தண்டைப்போல) இருப்பதாகும். இது நாபி தேசத்திலிருந்து மேலும் கீழுமாகச் செல்லுவதாகும். நாபியிலிருந்து, 3 நாடிகள் மேலேசென்று, புருவமத்தியில் ஒன்று கூடுகின்றன. இந்த 3 நாடிகளில் மத்தியிலுள்ள நாடிக்கு ஸுஷும்நா நாடீ என்றும், அதன் வலது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு பிங்கலை என்றும், இடது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு இடை என்றும் பெயர். இந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றும் 1 யவை அகலமுள்ளவைகளாகும். இந்த 3 நாடிகளும் 3 வர்த்திகளுடன் கூடிய (3 கயிறுகளுடன் கூடிய)

நெகூ(வ்ரூகா)ரெண ஊஜ்ய(ய்ரூ)ஹம் தியுகூ
நாபீவ்ரூஉக்ஷிணீ ||க||

நெத்ரூகம் தத்ர மாஸாரீ ஹஷ்திஜிஹ்வா தயெதரெ |
வ்ரூஷா ச உக்ஷிணெ கணெ வாஉகணெ
யஶஷ்விநீ ||ச||

யவத்ரூயவிஶாரெந உக்ஷிணாவ்ரூதரஜ்ஜுநா |
தியுஶ்ரூதா ச யாதீர வா(ஸ்ரூாஶ)ரெஜ்ரூாதத்ரூஉஶ
(ஹம் தத்ரூஶா)ஹவெஶ ||ரு||

உயெ ரூ தந்ரூயெ(ய்ரூமதா)ஶம்வீ வதரூயுவா(ஜ்ரீ)
கா |

கயிரைப்போல இருப்பவைகளாகும். இந்த 3 நாடிகளும், நாபியிலிருந்து புருவத்தின் நடுவரையில் சென்று, புரு மத்தியத்தில் ஒன்றாகக் கூடுகின்றன. இந்த நாடிகள் மூர்தாந்தமாக (உச்சி மண்டைக்கு மேலே) குறுக்கே, மேருவைப்போல வலமாகச்சுத்தி வருகின்றன. அந்த 3 நாடிகளும் புரு மத்தியத்தில் ஒன்றுகூடி அங்கிருந்து 4 நாடிகளாகப் பிரிகின்றன. அவைகளில், காந்தாரீ என்ற நாடியானது வலது கண் வரையிலும், ஹஸ்திஜிஹ்வா என்ற நாடியானது இடது கண் வரையிலும் செல்லுகிறது. விருஷா என்ற நாடியானது வலது காதுக்கும் யசஸ்விநீ என்ற நான்காவது நாடியானது இடது காதுக்கும் செல்லுகிறது. (4)

(நாபியிலிருந்து) 3 யவை விசாலத்தில் கயிற்றாலே வலமாகத்திரிக்கப்பட்டு குறுக்காக (கீழ்நோக்கி)ச் செல்லும் நாடிக்கு தாத்ரீ என்று பெயர். இது மேட்ராந்தமாக (ஆண் குறிவரையில்) செல்லுவதாகும். (5)

நாபிமத்தியில் நடுவில் சங்கினீ என்ற நாடியானது, 4

விவமா விவதிவஸம்வ்யாயா(விவதாஸ்ஸம்வ்யா)வாஸிநீ
ரொயிநீ வாநாः ॥சு॥

ரஸவாஹீ ச உஷ்ணஜ்ம(உஷ்ணம்ஜீ ச)வ்ரஹஸ்பதீ
தயெவ ச ।

ஸப்தஸ்ஸர்வுவஹ்ணா ச(வஹா வஹ்ணா) ஸாஹ்ரூः
வாரஸாயாரிணீ ॥ எ ॥

வாடஹஷ்ஷெ தா வாஸ்யுஷ்ஷெः ஷ்ரிதாஹ்யோநா
(ஹ்யோதாः) ஹ்ரகீதிதா(ः) ।

வாதெ தூயஸ்ய ஸொரூஹ்ரிநா ச வஹாஸ்ஸ்ரதா ॥?

விஸ்வதிவஸஹஸ்ரா.தா(ஸா) தெஹ்யோ வஸம்வ்யா(ः)
ஹ்ரவிஸுகா(ः) ।

தயாவி ஹ்ரதிசாயாஸ்ஸா ஸஷ்டாவிஸ்ரகிரிஷ்யதெ ॥சு॥

ஹ்ரயாநநாபிகாஸ்ஸஸ்ரகு கஷ்யெசு வியிநாயாநா
(வாயः) ।

யவை யளவிலிருக்கிறது. அந்த நாபி மத்தியிலிருந்து நாடியானது இரண்டாகப் பிரிந்து, ஒவ்வொரு பிரிவிலிருந்தும் 4, 4, நாடிகளாகப் பிரிகிறது. அவைகளின் பெயர்கள். முறையே பந்திநீ 1. ரோதிநீ 2 ரஸவாஹீ 3. மிருதங்கீ 4. பிருஹஸ்பதீ 5. சப்தஸ்பர்சவஹா 6. பூர்ணா 7. ஸாப்ரு 8. பரசுதாரிணீ 9. என்பனவாம். இவைகள் பாதம் ஹஸ்தம் முதலிய ஸந்திகளில் இருப்பவைகளென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன ... ... (8)

சரீரத்தில் எழுபத்திரண்டாயிரம் (72000) நாடிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து பிரிந்த நாடிகள் எண்ணற்றவைகளாம். ஆயினும் பிரதிமைகளுக்கு 28 நாடிகளே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (9)

ஏவமுதாஸாஷ்டநாடீ(ஹ்யஃ) ஸுவிஸ்ராஷ்டாஷ்ட
நாடிகா(ஃ) ॥ம॥

தெவெமுஷ்டிதெஷு ஸவமாஜ்ஜெ(ஃ) கூலயெ ஜாவி
ஸுஸ்ரிகா(ரு)கம் ।

நாடிகெஸஷெஷு(ரெ ச)உபாம்ஸ்ஸ்ரீரு உவொஹ்ரு
ச ॥ மக ॥

யவஸுஜாணவிஷ்டாஸ் ஸஜ்ஜுவா(ஜா)வாஷகெ(யெசு)
உபஜ்ஜ் ।

ஸஜ்ஜுஷயம் து ஸம்ஹ்ரஹ்ரு ஸுஸ்ரிரு(ரு) வஸ்ரொ
(ஷ்வொ)வயெவநம்(யெசு) ॥ மஉ॥

வஷ்வாஹீஸ்ரூதா(கம்) ஸஜ்ஜு வஸுயெசு டக்ஷிணா
வ்ரதஃ (தம்) ।

புத்திமானாக இருப்பவன், பிரதானமான நாடிகளை விதியுடன் நன்கு கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். நீண்டு விரிந்த 8 நாடிகளில் ஒவ்வொரு நாடியிலிருந்தும் 8, 8, நாடிகள் பிரிந்து செல்லுகின்றனவாம். அந்த (8×8=64) நாடிகளாலே சூலத்தின் ஸகல அங்கங்களையும் சுத்திக் கட்டவேண்டும். (10½)

பழுத்த தேங்காயின் மேல் மட்டையிலுள்ள மாம்ஸம் (நாருடன் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் சோறு) தூசிகள் இவைகளை நீக்கிவிட்டு, நாரை எடுத்து, அந்த நாரினாலே, 1 யவை விஸ்தாரத்தில், அழுத்தமான கயிற்றைத் திரிக்க வேண்டும். அவ்விதமான இரண்டு கயிறுகளைச் சூலத்தின் மேலே (இடைவிடாது) நெறுக்கிக்கட்டி, அதன்மேலே உபலேபநம் (மிருல்லேபநம்) செய்யவேண்டும். (கீழே கூறியபடி) இரண்டு கயிறுகளைச்சுற்றிய பின்பு, சுற்றிய விடங்களில் இடுக்குகளில்லாமல் (மற்றொருமுறை) கயிற்றை

ரஜ்ஜுஹி: வாமவுவாஸுஹ ஹிரா ஸாமெஹுஹ(ண)
வாஸுயெஸ ॥ ௰௩ ॥

நாஹிஸுயாத்ரு வஸாநெஸ்யு நாஹிகா ।
ஸஹி நாஹம் ஹவெஸ வ்ருஷவ்ரம் ஹி ரஜ்ஜுநா ॥௰௪॥

ஸாங்கூவ்ரு தஸ்ய ஸ்யுஸ்ஸ்ரம் ஜீவஸ்ஸ்ரா நஸுஷாஹ்ரதம் ।
தத்ரஸ்ஸம் பீஜஸுஸ்ரம் வா ஸஸுஜ்ஜாயெவ நம் வாரு ॥௰௫॥

[நாஹிஸுயாவஸா நாஹம் ஹவெஸ ஹ்ரஸ்வ்ரு நாஹகு ।
ஸஹி நாஹம் து ஹ்ரஸ்வ்ரும் ஸாஷ்வத்ரம் ஹிரஜ்ஜுநா ॥

கூவ்ரும் ஸுஷுஹ்ரயா யொஜ்யம் ஜீவஸ்ஸ்ரா நஸுஷாஹ்ரதம் ।
நாவெஸ வ்ரும் ஸுயுஸ்ரு நுஸ்ஸ்ரெவ்ரவெவயெஸ ॥]

உதி ஸாரஸ்வதீயெ சித்ரகுஸுமாஷ்டெ ரஜ்ஜுபந்தவிதிநாம
விம்ஸுவாரிஸொத்யாய: ஸமாப்த:* ॥

வலமாகச் சுத்தவேண்டும். வலது பக்கத்திலும் இடது பக்கத்திலும் இருக்கும் நாடிகளை, அதற்கேற்ற வழியுடன் வைத்து அதன்மேலே கயிற்றால் கட்டவேண்டும். (13)

ஹிருத்பத்மமானது, 8 இதழ்களும், 2 நாளங்களு முடையதாகும். இவ்விதமாக ஹிருத்பத்மத்தை கயிற்றி னாலே கல்பிக்கவேண்டும். அதன் நாளங்கள் (காம்புகள்) நாபிவரையில் இருக்கவேண்டும். இந்த ஹிருத்பத்மத்தை ஹிருதயஸ்தானத்தில் வைத்து, ஸுஷும்னா நாடியுடன் இணைக்கவேண்டும். இந்த ஹிருத்பத்மமே ஜீவனின் இருப் பிடமாகுமென்று (யோகிகள்) கூறுகின்றனர். மூல மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, இந்த ஹிருத்பத்மத்தை வைக்கவேண்டும். (அதன் பிறகு ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்து) அதற்குமேலே உபலேபநம் (மிருல்லேபநம்) செய்ய வேண்டும். (15)

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் ரஜ்ஜுபந்தநவிதி என்னும் நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

---

*ஸுதெ²உவெயெழ — ரஜ்ஜுபந்தநவிஶுள ஶுவஶ்யகுதயா

கீதி-தா சுஷுாவிம்ஶதிநாட்யः, ப்ரம்யேஷ்வேஷு ந வ்ரதிவாஹிதா ஹவந்தி | சுதः ப்ரம்யாஞ்ஜொஷ்ட்ரதொயம் விஷயொத்ர வ்ரதி வாஹ்யதெ || உதி—

நாஹொஶுவ்-மதா நாட்யஸ்தீஹ்ரொ ஹுமெய்யஸம்மதாः |
ஸுஷுாநாட்யமா உக்ஷெ விம்மைடொத ஸுவாமா || க ||

தஶுஷ்ட்வாஸ்ஸவ் நாட்யः வ்ரயமம்மெஷு ஸம்மதாः |
மாஸுாஸீ ஹஸ்திஜிஹ்வா அ வுமுஷா தெவ யஶஸ்விநீ ||உ||

சுரும்புஷா கு ஹுமெவ ஶம்விநீ ஸவ்ஹீ ஸ்ரேதா |
மாஸுாஸீ ஸவ-மாத ஸ்ரோ ஜிஹ்வாமா ஹஸ்திஜிஹ்விகா ||ங||

வுமுஷா உக்ஷிணகுண-ரோஞ்ரா வாஸுஞ்ரா அ யஶஸ்விநீ |

கவனிப்பு :— ரஜ்ஜுபந்தநவிதியில் முக்கியமாக 28 நாடிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் இந்த நூலில் அவைகள் யாவும் கூறப்படவில்லை. எனவே அந்த 28 நாடிகளும், மற்றுமுள்ள பல நூல்களைப்பார்த்து எடுத்து, இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன:—

நாபியிலிருந்து மேலேசென்று புருவத்தின் மத்தியில் ஒன்றுசேரும் நாடிகள் 3. அவைகளில் நடுவிலுள்ள நாடிக்கு ஸுஷும்னை என்று பெயர். அதன் வலது பக்கத்திற்செல்லும் நாடிக்கு பிங்களை என்று பெயர். இடது பக்கத்தில் செல்லும் நாடிக்கு இடை என்று பெயர்.

அந்த நாடிகள், ப்ரும்மத்தியத்திலிருந்து 7 கிளைகளாகப் பிரிந்து பற்பல அங்கங்களுக்குச் செல்லுகின்றன. அந்த 7 நாடிகளுக்கும் முறையே, காந்தாரீ 1. ஹஸ்திஜிஹ்வா 2, பூஷா 3. யசஸ்விநீ 4. அலம்புஷா 5. குஹு 6. சங்கிநீ 7. என்று பெயர்.

இந்த நாடிகளில், காந்தாரீ (1) என்ற நாடியானது சரீரம் முழுமையும் செல்லுவதாகும், ஹஸ்திஜிஹ்வா (2)

ஸுஷும்னாஷா ஜெஜ்ரமா தா மாஷாஷா அ கூஹூமதீதா ||

ஸம்விநீ நாஹிஸ்யாஷா ஷும்னாநா ததஸ்து ஸா |
வ்யாநநாபீ ரதயம் ஜெஜ்ரமுஷுஷும்னநழி || ரு ||

தஷாபிமுஷாஸ் ஹிஷாஷு நாபயொஷாஷ ஸ்ரேதாः |
விமுரா வொஸிணீ வ்ரயீ வாஹிநீ தெஜநீ தயா || கூ ||

வாயஸீ மதநீ தெவ ஷுநீ ரொஷிநீ தயா |
ரஸவாதீ ஸ்ருஷம்ஸீ அ ஸ்ரம்ஸிநீ அ தயெவ அ || எ ||

ஸப்தஷ்ரஸாம்ஸீ வமுணா அ ஸம்ஹாரீ அ ஸவாரிணீ |
வாஹிநீ தாமஸீ வ்யாதா ஜெஜ்ரமுஸுஷுவாः ||அ||

என்ற நாடியானது நாக்கு வரையில் செல்லுகிறது. பூஷா (3) என்ற நாடியானது வலது காதுக்குச் செல்லுகிறது. யசஸ்விநீ (4) என்ற நாடியானது இடது காதுக்குச் செல்லுகிறது. அலம்புஷா (5) என்ற நாடியானது 'மேட்ரத்திற்கு (ஆண் குறிக்கு)ச் செல்லுகிறது. குஹூ (6) என்ற நாடியானது குதம் (ஆஸநவாய்) வரையில் செல்லுகிறது. சங்கிநீ (7) என்ற நாடியானது நாபிமத்தியம் வரையில் செல்லுகிறது, அந்த சங்கிநீ என்ற நாடியானது நாபியிலிருந்து கீழ்நோக்கித் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும்.

(நாபியிலிருந்து புரூமத்தியம் வரையில் சென்று அங்கு ஒன்றுசேருவதாகக் கூறப்பட்ட) முக்கியமான 3 நாடிகளின் நாளமானது, மேட்ரமூலம் (ஆண் குறியின் அடிப்பக்கம்) வரையில், தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும். (5)

அந்த நாடியின் அடியிலிருந்து 18 நாடிகள் பிரிந்து செல்லுகின்றன. அவைகளுக்கு முறையே, விமலா 1. கோஷிணீ 2. ப்ருத்வீ 3. வாஹிநீ 4. தேஜநீ 5. வாயஸீ 6. கமநீ 7. மதநீ 8. ரோதிநீ 9. ரஸவாதீ 10. ம்ருதங்கீ 11. ஸ்ரம்ஸிநீ 12. சப்தஸ்ப்ருசாங்கீ 13. பூர்ணா 14. ஸம்ஹாரீ 15. ஸவாரிணீ 16. வாஹிநீ 17. தாமஸீ 18. என்று பெயர்களாம்,

(8)

தாஷ்டாதா நாடயஷ்டீ அ தக்ஷிணம் வாதஸாஸ்ரிதாः ।
சுஷ்யாஸ்ரு ஷணாடயஷ்டீ வாதவாதாஷ்ஸாஸ்ரிதாः ॥கூ॥

உயஷ்டீ தஷ்டவாஸ்ரு-ாஹ்யாம் பாஹுமூலம் ஸமாஸ்ரிதாः ।
மதநீ ரோதநீ தைவ ஸோதநீ தக்ஷபாஹுமா ॥ ௫ ॥

ரஸவாஹீ ஸுதம்மீ அ ஸ்ரம்ஸிநீ பாதபாஹுமா ।
பாஹுமூலம் ஸமாவ்ருத்ய சுஷ்ரஸாவாஸ்ரயாஷ்டமாः ॥கெ॥

ஸகீஹமிய தநுமாணி மணிபந்தாவ்ருதாநி அ ।
சுஷ்டாவிம்ஸதிஸம்வ்யாகா நாடயஷ்வேவமீரிதாः ॥ கூ ॥

வ்ரயாநநாடயஷ்டாः கூறுபெக வ்ரதிஜாதிஷு ।

அந்த 18 நாடிகளில் முதலில் கூறப்பட்ட 6 நாடிகள், வலது காலுக்குச் செல்லுகின்றன. முடிவில் கூறப்பட்ட 6 நாடிகள் இடது காலுக்குச் செல்லுகின்றன. நடுவில் கூறப்பட்ட 6 நாடிகளும், சூல தண்டத்தின் இரு பக்கங்களின் வழியே மேலேசென்று பாஹு மூலங்களை அடைகின்றன. அவைகளில். கமநீ 1. மதநீ 2. ரோதநீ 3. என்ற 3 நாடிகளும் வலதுபக்கம் புஜமூலத்தை அடைகின்றன. ரஸவாதீ 1. ம்ருதங்கீ 2. ஸ்ரம்ஸிநீ 3. என்ற 3 நாடிகளும் இடதுபக்கம் புஜமூலத்தை அடைகின்றன. அவைகள் (ஒன்று சேர்ந்து) பாஹு மூலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு, அங்கிருந்து, தலாந்தம் வரையில் சென்று (உள்ளங்கையைச் சுற்றிக்கொண்டு) மணிக்கட்டு வரையில் வந்து அங்கு ஒன்றாகக்கூடி, மணிக்கட்டைச் சுற்றிக்கொள்ளுகின்றன. (கால்களில் செல்லும் நாடிகளும் இவ்விதமே மணிக்கட்டைச் சுற்றிக்கொள்ளுகின்றன என்று ஊஹித்துக் கொள்ளவேண்டும்.) இவ்விதம் 28 நாடிகள் முக்கியமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமான இந்த 28 நாடிகளையும், பிரதிமைகளுக்குச் செய்யப்படும் சூலத்தில் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

|| அத த்ரிவக்வாரிம்ஶோऽத்யாயः ||

உபஸம்ஸ்காரவிதிः ||

அத உபஸம்ஸ்காரம் வக்ஷ்யாமி லக்ஷணம் விதிநாऽஹம் |
ஶுசௌ தேஶே ஸமே ச ஸுஶோஷ்யஸ்தாந்தோயகே ||

வாணீதீரே நதீயாந்தே தீர்த்தகாயாம் விஶேஷதः |
தடாகே வா உபாம் ஶுஷ்கம் ஶ்வேதம் வா தாஹாமு
(உவணாது)கு || உ ||

கபிலம் வா விதாரக்தம்(வணாம்)வா ஸம்ப்ராஹ்ய
ஸ்தாவயேத் ஸுபாः |
வாதுஷ்டம் வஷ்டவத் ஶோஷ்ய சதுஷ்பீரவஹாத்
ஹவேத் || ங ||

[வாதுஷ்டம் வம்கவத் ஶோஷ்ய சதுஃக்ஷீரசுவாம்
ஜலைः |]

நாற்பத்தீமூன்றாவது அத்தியாயம்.

மிருத் ஸம்ஸ்காரவிதி.

இனி மிருத் ஸம்ஸ்கார லக்ஷணத்தை (மண்ணைச்சுத்தி செய்யும் முறையை) விதியுடன் கூறுகிறேன். சுத்தமாகவும் மனோஹரமாகவும் இருக்குமிடத்திலுள்ளதும், வற்றாத ஜல முடையதுமான புண்ணியதீர்த்தம், நதி, ஏரி அல்லது ஓடை, குளம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து, சிறந்ததாக இருக்கும் மண்ணை எடுத்து (நல்ல இடத்தில்) வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி எடுக்கப்படும் மண்ணானது, வெளுப்பு, சிவப்பு, கருப்பு, மஞ்சள், என்று நான்குவிதமான நிற முடையவைகளாம். (21½)

முன்பு எடுத்துவைக்கப்பட்ட மண்ணை (ஜலத்தில் கலக்கி புதுத் துணிகொண்டு வடிக்கட்டி)ப் பாத்திரத்தில் வைத்து, நீர் சுண்டும் வரையில் உலர்த்தவேண்டும். பிறகு நாற்பால் மரப்பட்டையின் கஷாயத்தையும்

வஜ்ரராஜபுநக்ஷாயெ தாம் பூஷம் யொஜ்ய உபுயெக |
விஞ்சம் கூபஷம் (விஞ்சாகாரக்ஷமம்) யாவக தாவக
ஸம்ஶொஷ்ய தக்வாநம் ॥ ச ॥

த்ரிஹஸ்தொரூஷிதெஷ்டொயெஸமயுக்(ஸமம்
ஸம்ஜுபு)ஶொஷயெக |
ஹஸ்தரெவாவிஶம்(ஶ்லிதம்) விஞ்சகம் (தூ) தக் ஸ
(உ)ஸம்ஜ்ஞகு ॥ ரு ॥

உநாஜ்ஞரெந க(த)ஸுஹயுபா(ஹம் ரூபா)ஜ்ஞரு
(க)ஜிஷ்யதெ |
பூஷ(ஷ)சூர்ணபுபூரணம் தக் சூர்ணபுயொமம்
பூவக்ஷ்யதெ ॥ சு ॥

ஸிதஶாகபுரகம் சூர்ணம் பூவுதாயஶாஸயாதது |

கருங்காலி, மருது, இந்த மரப்பட்டையின் கஷாயத்தையும் விட்டுப் பிசைந்து மர்திக்கவேண்டும். பிறகு அது பிண்டாகாரமாகச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அதைக் காய வைக்கவேண்டும். பின்பு அந்த மண்ணில் திரிபலா கஷாயத்தை விட்டு நன்கு மர்தித்து நீர் சுண்டும்படி உலர்த்தவேண்டும். அந்த மண்ணானது பிண்டாகாரமாகச் செய்யக்கூடியதாகவும், அந்த பிண்டத்தில் ஹஸ்த ரேகைகள் நன்கு தெரியும்படியும் இருக்கவேண்டும். இத்தகைய ம்ருத் பிண்டத்திற்கு ஸமம் என்று பெயர். அத்தகைய பிண்டத்தின் சுத்தளவானது ½ (11) அங்குல மிருக்கவேண்டும். இத்தகைய ம்ருத் பிண்டமானது, ஒரு படி யளவுடைய பொடியினாலே செய்யப்படுவதாகும். இனி சூர்ண யோகத்தைக் கூறுகிறேன். (6)

பிறகு வெண்மையான கூழாங்கல்லை நன்கு பொடித்து அந்தப் பொடியை, மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு எடுத்து

உஷ(ஷ)யெஸ் திரஹ்ரோநியெ: ஷாஹ்ரா வாஷ
ஸ்வகு ॥ எ ॥

நிஷிவ (ஸம்வ்ரணை)யவமொஷம் ஷாஷம் வ ஹித
வ்ரணகும்(வாவ்ருதஹீஸம்) ।
ஸ்ரீவேஷாம்ரெ ஸம்யொஜ்ய நாஹிகெஹமொஷகெ: ॥

தயெந (வாத்ரு தா) ஷ(ஷ)யெஸ் ஸ்ருக் ஸ்ரஜிர
(ஸ்ரீ)ஷ்டாம்ரஸம்(ஸா)ரதி ।
ஸ்ரீவெஷ்டகம்ரஸ்ரவிஷ்ஸ்ரஸ்ரஜுஸ்ர ॥ கூ ॥

வ்ரணெஸ்ர வியிநா யாக்ஷம் ஷ(ஷ)யெஸ் கடுகுத
வெ: ।
ரஜநீவவ்ரணெஸ்ர ஷாஷம்ரெந ஸம்யாதி ॥

மண்ணுடன் சேர்த்து, திரிபலாதோயத்தை விட்டு 10, 8, அல்லது 7 நாள், மர்திக்கவேண்டும். (திரிபலா—கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தானிக்காய், தோயம்—இம் மூன்றையும் பொடித்து ஊரவைத்த நீர், அல்லது கஷாயம்) (7)

பிறகு, யவை (யவை என்னும் தானியம் அல்லது மூங்கிலரிசி) கோதுமை, காயாம்பூ நிறமுள்ள உளுந்து இவைகளை நன்கு பொடிசெய்து, அந்தப் பொடியை மண்ணில் 8ல் 1 பங்கு எடுத்து, அதை அந்த மண்ணுடன் கூட்டி, இளநீர் அல்லது தேங்காயின் மேலேயுள்ள மட்டையின் சாறுவிட்டு, நன்கு மர்திக்கவேண்டும். (8½)

பின்பு, ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) குக்குலம் (குக்கில்) பிடம், (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) ஸர்ஜரஸம் (குங்கிலியம்) இவைகளை நன்கு பொடிசெய்து (ஒவ்வொன்றிலும்) மண்ணில் 16ல் 1 பங்கு சேர்த்து, அதில் கடுத்ரய த்ரவத்தை (சுக்கு-மிளகு-திப்பிலி இம் மூன்றையும் பொடிசெய்து ஊரவைத்த ஜலத்தை) விட்டு

உயுக்ஷீரவ்ரதெஉஉ வஸ்வாஸ மாஹம் வஜ்ர
உஸாம்ஸகு ।
கவிஷ்டவ்ரு நியாஸவ்ரணுதொயெந உஉயெஸ ॥ 10 ॥
[ஸ்ரீவெஷ்டமாஹாத்ம்யவிஜயஸஜ்யாஸஸம்ஹிதாயாம் ॥
வ்ரணெஉ ஸ்ரஸ்ஷொஜஸாம்ஸெஸ்ர உஉயெஸ
*கடுகஸ்ரவெः ।
ரஜநீகடுவ்ரணெஸ்ர ஸ்ரஉஸாம்ஸெஸ்ர ஸாயுதகு ॥
உயுக்ஷீரவ்ரதெஉஉ†மாஹம் வஜ்ரஉஸாம்ஸகு ।
கவிஷ்டவ்ரு நியாஸவ்ரணுதொயெந உஉயெஸ ॥]

மர்திக்கவேண்டும். [1] (9½)

அதன் பிறகு, மஞ்சள், கடு (கடுகத்திரயம்.சுக்கு-மிளகு திப்பிலி) இவைகளைத் தூள்செய்து, அந்தத்தூளை மண்ணில் 10ல் 1 பங்கு கலந்து, அதில், தேன், பால், நெய் இவைகளை விட்டுப் பிசைந்து மர்திக்கவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு[2] மண்ணில் 15ல் 1 பங்கு வெல்லத்தைப்பொடித்து, மண்ணுடன் கூட்டி, அதில் கபித்தபலம் (விளாம்பழம்) நிர்யாஸம் (விளாம்பிசின்) இவைகளைப் பொடிசெய்து போட்டு ஊரவைத்த ஜலத்தினாலே மர்திக்க வேண்டும். (11)

---

*உயிஸம்யுதம் உதி ம்ரம்யாதுரெ உஉஸ்ரதெ ।

†வஸ்வாஸ வஜ்ரஉஸாம்ஸகெः । கவிஷ்டவ்ரு நியாஸவ்ரணெஉ-தெரெந உஉயெஸ ॥ உதி ம்ரம்யாதுரவாः ।

1. தயிரை விட்டு மர்திக்கவேண்டும் என்று மற்றொரு நூலில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

2. மண்ணில் 15ல் 1 பங்கு, விளாம்பழம், விளாம்பிசின் இவைகளின் பொடியை, மண்ணுடன் சேர்த்து, நல்ல எண்ணை விட்டு மர்திக்கவேண்டும் என்பது மற்றொரு நூலிலுள்ள பாடம்.

ஹரதய நாஸீஹ்ரா வஜ்ரீகுகுஹீராவடஹஸ்தியெ ।
ஹஹஷுவஸஹுஹ்ரொஹீஹொவிஷாணெ உரதஷஸ ॥13ச॥

[ஹரதநாஷெயவஜ்ரீகுகளஹீரக்ஷேத்ரநாஜுநாஃ ।
ஹஹஷுவஸஹுஹ்ரிஹொவிஷாணா உரஷொ ஷஸ ॥]

யயாநாஹம் து ஸம்ஹ்ரஹ்ய ஸவபுரமெஹ்ஸஹநிதடி ।
ஸஹுஹ்ரெக்ஷாணாரநாவீஹ நியபாஹெஸஹஷுயெசு ॥14ரு॥

பின்பு, குங்குஷ்டம் (வாஸனைகோஷம்) அரிதாரம் இவ்விரண்டுகளின் பொடி, சந்தநம், கர்பூரம் (பச்சைக் கர்ப்பூரம்) அகில், கோரோசனை, இவைகளை, மண்ணில் 30ல் 1 பாகம் சேர்த்து, அதஸீஸ்நேகத்தை (காசாஞ் செடியின் அல்லது குதம்பை எண்ணெயை) விட்டு மர்திக்க வேண்டும்.

அத்துடன் கிடைத்த வரையில், தங்கப்பொடியும் வெள்ளிப் பொடியும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (13)

மடு (வற்றாத ஜலமுடைய ஓடை) 1, நதி 2, (கரயான்) புத்து 3, நண்டுவளை 4, வயல் அல்லது காசி முதலிய புண்ணியக்ஷேத்திரம் 5, கலப்பையின் கொழு 6, யானையின் தந்தம் 7, ஸமுத்திரம் 8, மலை 9, பசு அல்லது காளையின் கொம்பு 10, இவைகளிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்களுக்கு தசமிருத்திகை என்று பெயர். இந்த மண்களை கிடைத்த வரையில் ஸம்பாதித்து, அவைகளுடன் வாஸனை ஸாமான்களையும் சேர்த்து விளாம்பிசின் ஜலத்தைவிட்டு (இறுகிய) தேனைப்போல கசடில்லாமல் மிருதுவாக இருக்கும்படி நன்கு மர்திக்கவேண்டும். (15)

[ஶுபாவசுஶ்ரூஷம் கவித்ரநியபாஸஜெயெ: ஶுபயெசு ||]

*ஹ்ரஷநாஸீஸவ்ருதிராகத்தெரோஷித ... ... |
... ... ஶுஷம் வஶ்வாசு நாஷிகெரஷரும் தா வா ||௰சு||

கூவொம்வ்ருதசுஸாரம்ஶ்ரஹ்ருஷ்டெநயொஜயெசு |
யஶ்ரஶ்வாநநுஷகம் ஹவெசு ரஜ்ஜு... ... ... || ௰எ ||

... ... வரிஶ்ரஷாரெவ்ரு விகிராதாஞ்சரெண தா |
ரஜ்ஜுநாவெஷ்டயெசு வஶ்வாசு ஶொஷணவ்ரெஷ்ரு
தசுவாநः || ௰அ ||

அவ்விதம் மர்திக்கப்பட்ட தசமிருத்திகையை 5 நாள் சுண்டவைக்கவேண்டும். பிறகு பழுத்த தேங்காயின் சாற்றை எடுத்து அந்த மண்ணின் மேலே 1, 1½, அல்லது 2 அங்குலம் நிற்கும்படி தேங்காய்ச் சாற்றை விட்டு மர்திக்க வேண்டும். அவ்விதம் மர்தித்ததை, மண்ணுக்கு 4ல் 1 பங்கு கூட்டி நன்கு மர்தித்து, அந்த மண்ணை, ரஜ்ஜுபந்தநத்தின் மேலே பூசவேண்டும். அதன் பிறகு (அவசியமான இடங்களில்) மறுமுறை ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்து அதைக் காயும்படி வைக்கவேண்டும். (18)

---

*16–18ஶ்லோகுத்யஶெவம் வ்ரகரணாநுரொயெந ஶொயநீயம் ஹாதி |

ஶிஷ்டம் ஶொஷயெசு தத்தூயாவசு வஹுஷிநாநிவெ |
வஶ்வாத்தா நாரிகெடெஸ்ய வக்லவ்ரெவ ஹுஸ்ய தா ||

ஸாரஶெகாம்மரும் ஸாயாம்மரும் வா ஆயம்மரும்
தா வா |
ஸிக்வாதாஶ்ரசுஅதாயாம்ஸம் யாக்வா ஸம்ஶ்ரயெசு ஊஹா||

ரஜ்ஜுபெரொவரிஶ்ரஷாரெவயெசு தசு யயாவியி |
ரஜ்ஜுநா வெஷ்டயெசு வஶ்வாசு ஶொஷணம் வ்ரவயெசு
வாநः ||

உரெவம் ரஜ்ஜுவாஸம் வ திரவியம் வரிகவுயெசு ।
ஜாஜுவாநுவஸாபிஸ்ரம் ஜாதிதுரஹெஷெநதிர)
வியம் வநடு ॥ ௨௦ ॥

ஸுவுவாஹுவுசாணாஸ்ரம் வதுஸ்ரம்ஸ்ரம்(ஸவாம்ஸ்ரம் து)
விலாஜயெசு ।
வநகுவிதி,விஸ்ரம்ஸெஸ்ரானுவம் பிஸ்ரம் வ ஜாஜுவு ॥௨௧॥

ஸெஷம் கவ்வெ(ஜ்ஜெ)ந வஸ்வபுயு உசுயு(உஷா
வயு)குவுகடு ।
ஸெஷம் கவ்வாஸஸு(காவுபாஸது)வெந யுக்தம்
கவு(ஜு)உஷாஹுதடு ॥௨௨॥

வஸவு(வுணு)க்ஷெதெ நதீயெ தடாகெ
ஜீவதா(விகா)குரெ ।
வுவ்வாஉஜுவஸ்யுஷ்ரெ நிஸுஷிஸுநொஹரெ ॥௨௩॥

ரஜ்ஜுபந்தமும் மிருத்லேபநமும் 3 விதமாகும். (3 தடவை செய்யவேண்டியதாகும்) மிருத்லேபநமானது, ஜாங்கலம், அநூபம், மிச்ரம் என்று 3 விதமாகும். இது அதன் கனத்தினாலாகும்.

சூலத்திற்கு மேலேயுள்ள கனத்தை 4, (6) பாகங்களாகக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம், 2 பாகம் 3 பாகம், இவைகள் முறையே, அநூபம் என்றும் மிச்சிரம் என்றும் ஜங்கலம் என்றும் கூறப்படும். (20)

இவைகள் நீங்கலாக உள்ள கனத்தை கல்கத்தினாலே சரியாகச் செய்யவேண்டும். மிகுதியான இடங்களில் பூச வேண்டிய கல்கமானது பருத்திப்பஞ்சுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (21)

வயல் (புண்யக்ஷேத்திரம்) நதியின் மத்தியபாகம், குளத்தின் மத்தியபாகம், ஏரி அல்லது ஓடையின் மத்திய பாகம், இந்த இடங்களில், நல்ல சுவையுள்ள ஜலமிருக்கு

ஸுஷ்ரூஷாஸுஶுத்ரூஷாஹாம் மூஸவஸு கரு
ஶிஶ்ரிதே ।

[ஸுஷ்ரூஷாம் சுஶுத்ரூஷாஹாம் மூவீம் ஶகுர
ஶிஶ்ரிதே ।]

ஶகுரா மூரஹுவியிவஸு ஸ்ரக்ஷாஹ்வுஹிகதோவரும் ॥

சுஶுணீக்ரூதே கதஶுஶுணும் வரூரொஷி(ஶி)த
வாரிணா ।

விஶ்ணீக்ரூதே தூ ஸம்ஶோஷ்ய வஶ்ராஹியூரஸ
வாரிணா ॥ உச ॥

நியூரஸஹாரம்(ஸ்ரு தூ) வஜ்ராணம்(ஜ்ராம்ஶம்)
வஜ்ராயும் ஷஜ்ரூணம் க்ரூரஸு ।

ஸ்ரூவஸ்ஸுஹவைகநாஹ்நாஜரும் த்ரிவியஶிஷ்ருதெ ॥உரு॥

வெஷயெஸு ஸுஹவைகாஹ்ரும் நவநீதம் யயா தயா ।

மிடத்தில், ஊஷரமண் (உப்பு மண்) கலப்பில்லாத இடமாகப் பார்த்து, உறுதியாகவும், வெண்மையாகவும், கனமாகவும், மணலுடனும் இருக்கின்ற கூழாங்கற்களை எடுத்து அதிலுள்ள கூழாங்கற்களை நன்கு ஜலத்தில் அலம்பி சுத்தம்செய்து எடுத்து, அவைகளை நன்கு பொடி செய்து, அந்தப் பொடியில் த்ரிபலா கஷாயத்தை விட்டுப் பிசைந்து, பிண்டமாகப்பிடித்து, பின்பு அதை உலர்த்த வேண்டும் அதன் பிறகு, அந்த மண்ணை (நறும்) பிசின் ஜலம் விட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும். (24)

பிசினுடன் ஜலத்தை 3 விதமாகக் கலப்பதாம். அவைகள் முறையே, பிசினுக்கு 5 பங்கு 5½ பங்கு 6 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாம். இவைகளுக்கு முறையே, ஸ்ருவம் என்றும் ஸ்வச்சம் என்றும் ஸேகம் என்றும் பெயர். (25)

வஸ்வாஸ காவபூஸ்ஹ ஸ்ரெஸ்ரு திஸ்ரம் கூரகவா
ஸுவெஷியெச ||உசு||

கூஷீஹம்ஸவஸுஹஜ்ஜ யத்தச கஸ்ரும் து ஸ்ரெவியெச |
வ்ரதுயஸவெஷாதிமுணஜியயெயுகு || உஎ ||

உஸ்ரெஸ்ரகம் நாஸ்ரயுஸ்ரயுவாஸுஜஸ்ரும் திரயா |
சுநுஸயெந ஸஸ்ரு ஜியவம் திரயவவுநடு || உஅ ||

[திரமுணவாயமுதிரமுணவெஷாமஜஸ்ரெந து |
உயுவாஸுவஸ்ரு கஸ்ரும் து திரியம் வரிகீதிமுதடு ||
சுஸ்ரும் உயுஸ்ரஜஸ்ரொவெதம் கூரதீயம் கஸுகீதிமுதடு |]

ஸ்ரெவியெச கூஉஸ்ரொயீஸாநு ஸெஷ்ஹிஸ்ரூவிவஸ்ரிமுதடு |

இவைகளில் ஸ்வச்சம், ஸேகம், இந்த இரண்டுவிதத் தினாலும் ஆகிய பிசின் ஜலத்தைவிட்டு, (ஊரவைத்ததை) வெண்ணெயைபோல அரைக்கவேண்டும். பிறகு, அத்துடன் பருத்திப் பஞ்சின் நூல்களைச் சேர்த்து நன்கு மர்திக்க வேண்டும். அந்த மண்ணைத் திரட்டி ஒடித்தால், ஒடித்த வாயானது, ஒடித்த வாழைத் தண்டைப்போல இருக்க வேண்டும். இத்தகைய கல்கத்தையே பூசவேண்டும், (இது முதலில் பூசவேண்டிய கல்கமாகும்) (26½)

கீழே கூறப்பட்ட கல்கத்துடன், 3 3½ அல்லது 4 பங்கு, பிசின் ஜலத்தை விட்டு நன்கு மர்தித்து, அந்த கல்கத்தை, இரண்டாவது பந்தமாகப் பூசவேண்டும். இது 3 விதமாகும்.

பிறகு அந்த கல்கத்தில் 2 பங்கு பிசின் ஜலத்தை வார்த்து, நன்கு மர்தித்து அந்த கல்கத்தை மூன்றாவது கல்கமாகப் பூசவேண்டும். இவ்விதமாக மூன்று விதமாக மிருத்லேபனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (28)

இந்த 3 விதமான மண் பூச்சுகளையும் செய்யும்பொழுது

ஶாஸ்ம ஶாஸ்யஶாஸ்த்ரம் வா ஔஷணம் கல்பயேத்
வ்யயீ ||உகூ||

க்ரகூவா வாநீ (தா)க்ரதும்(ஈதுவெ)வெஷணாம்
வெஷயேத்(தா தத்) |

ஸத்ரூமாவிவ ஸம்வாணம் ஶ்ரூணாஷம் ஹி
வ(ம்)க்ஷயேத் || ஈஔ ||

வஹ்ரீஸீ ஶ்ரதிஸம்ஸ்ரக்ஷ்ய க்ரகூவாஜ்ஜோவாஜ்ஜ
நிணயு |

வஷ்ரூஸ்ரு(ஸ்ரா)வஜ்ஜெவெநெவ வடாஹ்ஹாம்
ஶ்ரயொஜயேத் ||ஈக||

புத்திமானாக இருப்பவன், ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாமல் அங்கங்களுக்கேற்றபடி நேர்மையாகவும் இடுக்குகள் விழாமலும் நன்கு பார்த்துப் பூசவேண்டும். பின்பு அதை ஒருமாதகாலமோ, அல்லது ஒன்றரை மாதமோ, நன்கு காயும்படி வைத்திருக்கவேண்டும். அதன் பிறகும் அதில் ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டியிருந்தால், அப்பொழுது, மண்ணை அம்மியில் நன்கு அரைத்து, குற்றம் குறையில்லாமல் பார்த்து அவசியமான அளவுக்கு, அந்த மண்ணைப்பூசி, அங்கங்களின் அளவுகளை ஸரிபார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக பல முறைகள் அங்கம், உபாங்கம் முதலியவைகளை நிர்ணயித்துப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அதன் பிறத, முன்புகூறிய ஸ்ருவ ஜலத்திலே படாச்சாதநம் செய்யவேண்டும் (5 பங்கு ஜலம் விட்ட கல்கம் ஸ்ருவம். அதில் புதிய துணியை நன்கு நனைத்து, அல்லது, அந்த கல்கத்தைப் புதுத்துணியில் நன்கு பூசி, அந்தத் துணியைச்சுற்றி பிம்பத்தின் மீது ஒட்டவேண்டும்.)

தஷ்ஷ்வும் கஷுஷாஷிவ்வுவ்ரஸொஷ்ஷும் வஷ்ஷாஸ
வெஸயெஸ |
உஷ்ஷுநாநி தஷ்ஷ்வும் தா உஷ்ஷுமெ(யெஸ)முஷணா
ஸிதடு || ஸஉ ||

வெஷ்ஷாஸ வஸும் வ்ரஷிவ்வாய ஸுஷ்ஷுமெவந
ஷிஷ்ஷுதெ || ஸஸ ||

உதி ஸாஸ்ஸ்தீயெ திதிகஷ்ஸோஷ்ஷெ ஏஜஸ்ஸ்ஸாஸவியி
நாஷ உதி அக்வாஸிம்ஸொயுயாய ஸஷாவ: ||

அதற்கு மேலே, கல்கத்தைப் பூசிக் காயவைக்க வேண்டும்.

அதன்மேலே அங்கங்களுக்கு ஏற்ற ஆபரணங்களை அழகுற கல்பிக்கவேண்டும். பிறகு, அந்த ஆபரணங்கள் பெயர்ந்து விழுந்துவிடாமலிருக்கும்படி அவைகளின் ஒட்டு வாய்களை கல்கத்தால் பூசவேண்டும். பிறகு அதன்மேலே வெள்ளை பூசவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் ம்ருத் ஸம்ஸ்காரவிதி என்னும் நாற்பத்தீமூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுய வத-ஶுக்வாரிஶொயூாயஃ ||

வணபுஸம்ஸ்காரவியிஃ ||

சுய வணபுஸம்ஸ்காரஸ்ய வக்ஷ்யெ வியிநாzயாநா |
ஸித(ஃ) ஸீதொzரணஃ கூர்ணஃ ஸ்ரயஶ் வெத
ஹெதுகஃ || க ||

வணெபு ஶெகெ வதஹெதுஃ ஶ்வெதாஷீநாம் ஸ்ரயம்
ஸ்ரயது |
உக்தா ஶ்வெதம் ச வாஷாணம் ஶங்வ(ம் ச) ஶாகபுரம்
ஸிதது || உ ||

ஹரிதாஜம் ச குங்குஷ்ம் உ்ரஷம்(ஷஶ்) ஸாரம்
பஹீவி(ச்வீத)கது |

நாற்பத்தி நான்காவது அத்தியாயம்.

வர்ணஸம்ஸ்காரவிதி.

இனி வர்ணஸம்ஸ்காரத்தை விதியுடன் கூறுகிறேன். வர்ணமானது, (வர்ணம்-நிறம்) வெளுப்பு 1, மஞ்சள் 2, சிவப்பு 3, கருப்பு 4, என்று நான்குவிதமாகும். இவைகளில் ஒவ்வொன்றும் நான்குவிதமாகும்.

முக்தாசுவேதம் (முத்துபோன்ற வெளுப்பு) 1, பாஷாணம், (வெள்ளைக்கல் அல்லது வெள்ளைப்பாஷாணம் போன்ற வெளுப்பு)2 சங்கம் (சங்கைப்போன்ற வெளுப்பு)3, ஸிதசார்கரம் (வெண்மையான மணல் அல்லது கூழாங்கல்லைப்போன்ற வெளுப்பு)4, என்று வெள்ளைநிறமானது 4 விதமாகும். (2)

ஹரிதாளம் (அரிதாளத்தைப்போன்ற நிறம்) 1, குங்குஷம் (கோஷ்டத்தைப்போன்ற நிறம்) 2, திருஷத் ஸாரம் (கல் மதத்தைப்போன்ற நிறம்) 3, பீதம் 4, என்று மஞ்சள் நிறம் 4 விதமாகும்.

ஶுஶ்ரீ(ஶுஶ்ரீயும்)லாக்ஷாஸாரம் ச க்ருஷ்ணஸாரம்
ஹ(ஹி)ரக்தகுடு ॥ ௪ ॥

ஶ்யாமபாஷாணம்(ணகம்) ஶ்யாமம் ராஜாவதபூஷ்ண
சமிணபுகுடு ।
நீலுவக்ருஷ்ணமும் ச க்ருஷ்ணம் க்ருஷ்ணவணபுகுடு ॥ ச ॥
[நீலும் ஜலுக்ருஷ்ணவணபாலம் ஹ்யாமரம் க்ருஷ்ணவணபுகுடு ॥]

ஏவம் ஸ்ஸஹாஹைத(வதஃ) ஸ்யாஸ் ஸம்ஸ்காரம்
(ராஸ்) வஹுவிதா விஷுஃ ।
லொகெ யதாயதாவணபும் யொஜயெவணபுயெத்ததஃ ॥

குக்குலம் (குக்கில்) 1, லாக்ஷாஸாரம் (செம்பஞ்சுக் குழம்பு அல்லது ஜலத்துடன் காச்சின அரக்கின் நிறம்) 2, திருஷத் ஸாரம் (கல் மதத்தின் நிறம்) 3, ரக்தம் 4, என்று சிவப்பு நிறம் 4 விதமாகும். (3)

சியாம பாஷாண சியாமம் (பச்சை நிறமான பாஷாணத்தைப்போன்ற பச்சை நிறம்) 1, ராஜாவர்த சூர்ணம் (ராஜாவத்தம் என்ற பாஷாணத்தின் நிறம்) 2, மேகத்தைப்போன்ற நீல நிறம் 3, பிரமர கிருஷ்ணம் (கருங்குளவியின் சிறகைப்போன்ற கருப்பு நிறம்) 4, என்று கருப்பு நிறம் 4 விதமாகும் (4)

இந்த நிறங்கள் இயற்கையாகவே காணப்படும் நிறங்களாகும். இவைகள், ஸம்ஸ்காரத்தினாலே (ஒன்றோடு ஒன்று கலக்கப்படும் முறைகளாலே) பற்பல நிறங்களாக ஆகின்றன, என்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள்.

உலகத்தில், எந்த எந்த வஸ்துவானது எந்த எந்த நிறத்தில் காணப்படுகிறதோ, அந்த அந்த வஸ்துவை, அந்த அந்த நிறத்திலேயே கல்பிக்கவேண்டும். ஆகவே (முதலில்) வஸ்துக்களுக்கு ஏற்ற நிறங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும், (5)

... ... நஹிஜுயும் வாக்ஷஜிஂஶ்ரிநா |
உரசுஷிதம் வணபூயெடநூத(ஹ்ஸுகுய)தசு வாஷாண
ஜிம் ஷிதடு || சு ||

ஶா(ஶம்)வம் வா ஜுவாஷெஷு வஸும் மெஹம்
(ஹெஷம்) ஹி தசுஷஸடு |
வணபூநாம் வஸுயெசு ஷஞு (காஷிம்) கவிது
நியபூஷகம் வரடு || எ ||

ஶிஷ்டம் வா மொவரு ஈதெ | (ஹொமரு ஈதெ)?
வவசாஷாரவாஷெஷு ஹொமசாஹிஷிஷ்டுதெ |
ஹசுஷ்டம் (ஸசுஷ்டம்) வர் வுயொமெஷு கவுயெசு
தசுவுயொமதசு || அ ||

தூயதுஷ்டம்(தூயபு)வெஷாயபுவஷாம்ஶொக
(ரெகீகுதது)வுயொஜியெசு |

... ...

(முதலில்) வெண்மையான மண்ணை நன்கு பூசவேண்டும். அல்லது வெள்ளைப் பாஷாணத்தையாவது ஜலத்திலிருந்து எடுத்த சங்கையாவது பூசவேண்டும். இந்த 3 விதமான பூச்சுக்களும் ஸமானமாகவே கூறப்பட்டுள்ளது.

விளாம்பிசினானது, வர்ணங்களின் ஒளியை நன்கு பந்தநம் செய்யும் (குறைவுபடாமல் கட்டுப்படுத்தும்) கோபர் (போகர்) கூறியிருப்பதையாவது கொள்ள வேண்டும்.

இவ்விதமே ஆஸாரபாதத்தில் போகமாஹிஷம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (மிருத்லேபந) முறையை யறிந்தவன் இவைகளை ஒன்றுசேர்த்தும் கல்பிக்கலாம். (கீழே கூறப் பட்ட வெளுப்பு மண், வெள்ளைப் பாஷாணம், சங்கு இம் மூன்றையும் ஒன்றுபடக் கூட்டியும் மிருத்லேபனம்.

நியமாஸீவிஞ்ஜிவமணும் வா தொயவணமுயொஜயெசு ||

[விஞ்ஜீவமணெமு தா நியமாஸதொயம் வணெமு
தா யொஜயெசு |]

ஸிதவமவும் ஸுவிவ்யாய வஜ்ராசு வாஞ்ஜீ
(விஞ்ஜீவ)ரெவநடு |
வதமு(தமு)யெசு வதமுநாஸெஷெஃ ஸுவணெமுர
(க்ரே)கூயுகெஃ || ௰ ||

த்ரி நுஜஜரம்(த்ரிரஜ்ஜயெசு) யமாவணமுஸாரசுவகு
ஸாரஸம்யாதடு |
ஸ்ரெதெ வஸிஷ்ட(வஸதிஷ)வணெமுர வதமுயெசு
ஸளயஜெ ஏ்ரஜடு || ௰க ||

சுநுநாநுக்ஷாமுணி நெரரதுசு மரர
யொமதா || ௰உ ||

[சுநுநாநுநுக்ஷாமுணி நியஜ்ஜுசு மரர
யொமதஃ || 7

செய்யலாம்) கீழே கூறிய மூன்றையும் முறையே, $3\frac{1}{2}$, $4\frac{1}{2}$, 5, பங்குகளைக் கூட்டி உபயோகிக்கவேண்டும். ($8\frac{1}{2}$)

வர்ணத்தில் (வர்ணம் பூசவேண்டிய விஷயத்தில்) பிண்ட சூர்ணத்தில் பிசின் ஜலத்தைக் கலக்கவேண்டும். முதலில் வெண்மையான வர்ணத்தைப் பூசிவிட்டு, பிறகு மற்ற வர்ணங்களைப் பூசவேண்டும். முறையுடன் வர்ணங்களைக்கூட்டி நல்ல வர்ணங்களை முறையறிந்து கல்பிக்க வேண்டும். வர்ணங்களுடன் வர்ணஸாரம் துவக்ஸாரம் (பிசின் அல்லது அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மரப் பட்டையின் சாறு) இவைகளைச் சேர்த்து, மூன்று முறை வர்ணங்களைப் பூசவேண்டும்.

(பேரமானது) ஸுதாநிர்மிதமாகவும் வெளுப்பாகவும்

விதூலவிலெதூவடிஹிதியுகுலெகூ
ஹாமவலயொமகாரணெ வஹுவண்ணுலெஹெஹெஃ |
வளநுயுவாவ்ஸணுமணவூலெஹெஹெஃ
ஶிவ்யுகுலெரேயிகூதம் து வியாநயுகுடு ||யிகு||

[விதூயுவிதூவடிஹிஷு வணுயுகுஃ
ஹாமவ்ய யொமகாரணெஃ வஹுவண்ணுலெஹெஹெஃ |
வளநுயுகாரிவாவணுமணவூலெஹெஹெஃ
ஶிவ்யுகுலெரேயிகூதம் து வியாநயுகுடு ||]

உதி வாரவ்ஸதீயெ விதூகலஶாஸ்த்ரெ வண்ணஸம்ஸ்காரவிதி-
நாமா அதுஶுக்வாரிம்ஶொயாயாஃ வரேவ: ||

இருந்தால், அதன்மேலே வெள்ளை வர்ணத்தையே பூச வேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்றவைகளை குருவினிடத்தில் தெரிந்துகொண்டு அதன்படி உபயோகிக்க வேண்டும். (12)

சித்திரம், அர்த்த சித்திரம், படம், பித்தி இவைகளில் பொருத்தமான வர்ணத்தைத் தீட்டவேண்டும். உத்தம சில்பிகளிடத்திலிருந்து வர்ணங்களைப்பற்றிய விசேஷங்களைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். வர்ணங்களை பாகக் கணக்குடன் ஒன்றோடொன்று கூட்டி, பற்பல வர்ணங்களைக் கற்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வர்ணங்களில், அழகைக் கொடுக்கும் சிறந்த வர்ணங்களினாலே, பிம்பாதிகளுக்கு வர்ணம் கொடுக்கவேண்டும். (13)

ஸரஸ்வதிய சித்திரகர்மசாஸ்திரத்தில் வர்ணஸம்ஸ்காரவிதி என்னும் நாற்பத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுய வெவிவதவாரிம்மொயாயஃ ||

சுகூஷிமோக்ஷணவிஃ ||

ஸகலாநாம் து ஸவெபுஷாம் வக்ஷ்யுதெ சாகூஷி
மொக்ஷணடு |
விமாநஸ்ய வாமொலாநெ ஜுவெ ஸகலுங்க்யுதெ ||க||

விமாநஸ்வஜஸம்யாதெ வாஷ்பாலாவலுங்விதெ |
தநுயெ யாநுவீம் து ஹஷ்ட(ம்) ஹஷ்டாயடு
மெவா || உ ||

விஹஷ்டம் வா தஷாகுஸெயம் ஹஷ்டாயடும் வா
ஷலஜ்ஜாலுடு |
உயுவீம் நுஸெத்தஸ்ய வஜ(ம்)உயெயுஸாவி நுஸெஸ ||

தாலுபூமாணம்(ண)வதுரு(ஃ) நவகொஷ்டம் ஸாகுலு
யெஸ |

நாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

அகூஷிமோக்ஷணவிதி

ஸகல மூர்த்திகள் எல்லாவற்றிற்கும் அகூஷிமோக்ஷண விதியைக் கூறுகிறேன்.

விமாநத்தின் (தேவாலயத்தின்) முன்பக்கத்திலுள்ள மண்டபத்தை, விமானம், துவஜம், புஷ்பமாலைகளாலே அலங்காரம் செய்து, அந்த மண்டபத்தின் நடுவில், 1, 1½, அல்லது 2, முழம் சதுரத்திற்கு தானியத்தினாலே பீடத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த பீடத்தின் உயரமானது, 1 அடி அல்லது 6 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் பத்மபீடத்தைக் கல்பித்து, அதன் மத்தியில் (பிம்பத்தை) வைக்கவேண்டும். தாலப்ரமாணங்களில் ஸமர்த்தனான

கோஷயுவஷ்ஷாஸ (தஸ்ய) விந்யஸேத்
ஶிரிகோத்தமஃ ॥ ச ॥

வஜ்ரராகம் ச வைடூர்யம் நீலம் மரகதம் ததா ।
ஸ்ஃபடிகம் ஷுபிகம் வைவ வாஷ்ஷராகம் தவைவ ச ॥

ஷுவாஹம் வஜ்ரமிதேதெ(தெதாநி)உ(ெ)ய
உக்ஷிணதொ ந்யஸேத் ।
யாதுகம் பீஜம் ந்யஸேத் வஷ்வாஸ ஸுஜநம் ஹரி
தாயுகு ॥ சு ॥

ஶ்யாமம் உநஶ்ரியாவிவக்ஷுரதரஸம் ஸௌராஷ்ட்ரமெரிகம் ।
[ஶ்யாமம் உநஶ்ரியாம் வீதரக்ஷுஸௌராஷ்ட்ரமெரிகு ।]*

தேசிகோத்தமன், (அந்த பீடத்தில்) நவகோஷ்டங்களைக் கல்பித்து அந்த கோஷ்டத்தின் மத்திய பதத்தில் (பிம்பத்தை) வைக்கவேண்டும். (4)

பத்மராகம், வைடூரியம், நீலம், மரகதம், முத்து, ஸ்படிகம், புஷ்பராகம், பவழம், வஜ்ரம், இவைகளை நடுவில் வைக்கவேண்டும். தென்பக்கத்தில் தாதுப்பொருளையும், மேற்கில் பீஜத்தையும் (பீஜம்—விதை) வைக்கவேண்டும். அஞ்சநம், (அஞ்சநக்கல்) அரிதாரம், சியாமம் (பச்சை நிறமான தாது) மனோசிலை, மஞ்சள் சிவப்பு நிறமான தாது ஸௌராஷ்டிர கைரிகம் *

---

* சுத்ர, யாதுமாஜுநவர்மவர்ணாம்ஸ்ச உத்தரே விந்யஸேத் ஸாயீ । உதி ஶ்லோகாயாம் யொஜநீயமிதி ஸாதி ।

* இந்த இடத்தில், அஞ்சநம் முதலான தாதுக்களை வட திசையில் வைக்கவேண்டும் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

மாணிக்ய(ம்)விநாயகாய ஸ்ரீஹ்ரீ(வஸுவும்) தெரிகெ(ர)
வியிநா ஸுயீ(ஃ) ॥ எ ॥

திருநீவாரமுமாஷ யவம் ஸஷுவகம் தயா ।
ஸாமாஸாலீகுணுதாஷ ப்ரியங்குஷ தயைவ ஹி ॥அ॥

பீஜம் ஸ்ரணுபுந கதுவும் விநாயகாய மந்த்ர
வஸுவுகுடு ।

ரக்தம்(தம்)தா ஹ்ருதயெனெநவ ஶிரோமந்த்ரேண
யாதுகுடு ॥ கூ ॥

கவசெந ஸுபீஜாம்ஶ்ச விநாயகாய வீமயுகெ ।
ஸுஜபுவம் மம்பஸுத்ரேணாவயொகு ஸ்தாவயெக
ஸுயீ ॥ ஊ ॥

ஸ்தாவீம்பாஸிம் (வீம்பாஸும்) ஸ்ரீரம் கூரகுவா ஸ்தாநம் ஸிக்ய
(வந்ந)வஸுணுகெ ?

(இவைகளை வைக்கும்பொழுது) விதியறிந்த புத்திமானான தேசிகனானவன், முதலில் மாணிக்கத்தை வைக்கவேண்டும்.

எள்ளு, நீவாரம், பயறு, யவை, கடுகு, சாமை, சம்பா நெல், கொள்ளு, புங்கன்விதை, இந்த 9 விதைகளையும் தங்கத்தினாலே செய்துவைக்கவேண்டும். கீழே கூறப்பட்ட வைகளை மந்திரங்களை ஜபித்து வைக்கவேண்டும். (8½)

ஹிருதய மந்திரத்தினாலே ரத்தினத்தையும், சிரோ மந்திரத்தினாலே தாதுவையும், கவச மந்திரத்தினாலே பீஜங்களையும், பீடத்தின் மத்தியில் வைக்கவேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், லம்ப ஸூத்திரத்தினாலே (மூர்த்தியானது) நேராக இருக்கின்றதா என்று கவனித்துப் பார்த்து வைக்கவேண்டும்.

மொவஉவமு(மொமொவநாஷெ:) ஸதெஜு
வஷெஜுமாஜுஷயெஸ் வாஸு ॥ ௩௧ ॥

ஸகஷிமொகஷண நிஷிஷுஷு நவஸிவுஷிநெ ஸுயீ:।
ஸ்ய வாஸம் வ்ரகுவீஜுத வஸிவெஜுஷிஷுவ்ரெ
ஸிகெ(ஸகெ) ॥ ௩௨ ॥

வஸிவுஸுவுமா(வஸ்யா)நு வீம் து ஷெவெவம்
(ஷெவீஉஸிதிம்) நியாவயெஸ் ।
ஷெவஸ்ய வாஉவாஜுஜு து வாஉ(ஷெவீ)வீம்
வ(வு)மொகுவஸ் ॥ ௩௩ ॥

உவவீம்வஷு(ஷெ)வாவி வீம் வஜ்ரித(ஜ்ஜ்ரிது)
ஷெவா ।
ததஸ்ஜ்ஜநாஉம்ஜுண ஸுவீம் ஷகுவா(ஷ்யாஸ்)
யயாவியி ॥ ௩௪ ॥

மூர்த்தியை பீடத்தில் உறுதியாகக்கட்டி வாஸனைச் சந்தனத்தினாலே திருமஞ்சனம் செய்யவேண்டும். (கோரோசனை முதலியவைகள்) ரத்தினங்களுடன் வஸ்திரத்தினாலே (மூர்த்தியை) போற்றவேண்டும். (11)

புத்திமானான (சில்பியானவன்) அக்ஷிமோக்ஷணத்திற்காகக் குறிப்பிட்ட தினத்திற்கு முதல்நாள், முன் குறிப்பிட்ட இடத்திலேயே வளிக்கவேண்டும். முன்பு கூறியதுபோலவே தேவதேவனை (தேவீமூர்த்தியை) தானிய பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். தேவீ பீடமானது தேவேசனுடைய இடது பக்கத்தில் முன்பு கூறியது போலவே இருக்கவேண்டும். அந்த பீடமானது, உப பீடத்தைப் போலவாவது, ஸ்தண்டிலமாகவாவது (ஸ்தண்டிலம்—பூமி) இருப்பதாகும்.

சந்தோஷமான மனதுடன், நெய் கலந்த அன்னத்தை, பக்கங்களிலுள்ள பூதங்களுக்குத் தனித்தனியே, அவை

ஸம்ஸ்ஸா(ஸ்ஸா)நஸ்ரூகுஹுகாஜம்(நாம்) ஸுஷ்ஷ்ரிய
(ஓம் ஸ்ரீத)ஸாநஸ: ।
நவாம்வஸ(ம்)ஸுஷாய க்ரூஷ்வெகெநாத்ரீயகுடி ॥ ௩௫॥

(ததி:)வஸ்ரூஸ ஸ்ஸவெஸ்ரூதுள வஸஸு: (வஸாஹிதஸநா:
ஸுயீ:) ।
ஸ்ரூத: ஸ்ரூஸவா ஸுஸி: ஸிஸ்ரீ ஸ்ரூவ்வெஸுவாஜ
ஸுஷ்ஷணா: ॥ ௩௬ ॥

ஹெஸயஜெதாவவீதம் து(தாஜ்ம்)க்ஷளஸவ்ஷ்ரெஸ்ரூஸ்ரும்
க்ரூதடி ।
கூம்ஹொஹகெஸுஹிஷெ(ஷி)வ க்ரூசவா ஸுஸ்ரூஹிஹி:
கூஸாஸ(நுஸுவெவநம்) ॥ ௩௭ ॥

வஸுவபுஜ்ஜுஹஸம்யுக்தம் நரத்தீதரவெஸ்ஸஹ ।
ஹெஸஸுவ்யாஸியுஸ்ஸ்ரும்(யாம்) து ஸுவெவயெஸ
நயநத்ரயடி ॥ ௩௮ ॥

வஸ்ரூஸ தீஷ்ஷெந ஸ்ரூஷ்ரெணு ஸ்ஸ்ரூ(நயந)த்ரய
ஸுஸ்ரூவெஸ ।

களின் பெயரைச் சொல்லி பலி கொடுக்கவேண்டும். (15)

(பிறகு) புதிய வஸ்திரம் ஒன்றை எடுத்து, அதை உத்தரீயமாகப்போற்றி, அமைதியான மனதுடன், இரவு தூங்கவேண்டும். (15½)

சில்பியானவன், காலையில் ஸ்நானம் செய்து, பஞ்சாங்க பூஷணங்களை தரித்துக்கொண்டு, (பிம்பத்திற்கு) ஸுவர்ண யஜ்ஞோபவீதமும் வெண்பட்டாடையும் அணிந்து, கலசத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஜலத்தினாலே அபிஷேகம்செய்து, சந்தநம் சாத்தி, (பிறகு) மங்களகரமான கீதநிருத்த வாத்தியங்கள் முழங்க, ஸுவர்ண ஊசியினாலே மூன்று கண்களையும் எழுதவேண்டும். அதன் பிறகு, கூர்மையான ஆயுதத்தினாலே நேத்திரமண்டலம் மூன்றையும் கல்பிக்கவேண்டும்,

வணபுயாக்ஷி(க்ருஷி)தெ வெரெ கூஹகா(ஂபயும்)
ஹொஜிம் ஹவெசு ॥ ௩௯ ॥

உஷீவாக்ரம் தா வஸவணெபு(ணபும்) ஜீஷிகூஂஹொ
உகெந வா(வ) ।
சுரெவு(ரொபு) ஹாவநாயீஸம் ஜஹ்வா தெவெஸ
வேபுயெசு ॥ ௪௦ ॥

சுவ்யாநாஜுதயா உபஷீவாஹொஹயுஹொ ।
[சுஹுவபுயாநாஜுதயா உபஷீஃ வாஉக்ஷிணஹயுஹாஃ ।]
ஹம்ஹாஹிதாஹிவீஜெந ஂதெணு உநஸா ஸுரநு ॥௪௧॥

உபஷிஂபயுஹாநீயு ஸாக்ஷிகுஉ(க்ஷதெஹ்ஸு)
ஸஉஸிதபு ।
ஸவபும்(ஸு)ஸ்ரியம் உஸுபுயெசு வாவபும் ஹாக்ஷீர
ஹயி(தி) வாநு ॥ ௪௨ ॥

வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டபேரமாக இருந்தால், அதன் நேத்திரமண்டலத்தை, ஸுவர்ணத்தினாலேயே கல்பிக்க வேண்டும் (ஸுவர்ண ஊசியினாலேயே கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது ஸுவர்ண வர்ணத்தினாலே கல்பிக்கவேண்டும்)

ஸுவர்ண வர்ணத்தையும் மஷீ பாத்திரத்தையும் (மஷீ வர்ணத்தையும்) ருஷிதும்பத்திலிருக்கும் ஜலத்தை விட்டுக் கலக்கி, (மூல மந்திரத்தை அல்லது உசிதமான மந்திரத்தை) ஜபித்து, ஸகல புவநங்களுக்கும் நாயகனான தேவேசனை பூஜிக்கவேண்டும். (20)

அவ்விதம் பூஜித்து அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு, சந்திரபீஜம், சூரியபீஜம், அக்நிபீஜம், இவைகளை மனதில் ஸ்மரித்துக்கொண்டு, வலதுகண், இடதுகண், நெற்றிக் கண்களைத் திறக்கவேண்டும். இவ்விதமாகக் கண்களைத் திறந்து, அதன் முன்னிலையில் அக்ஷதையுடன் பிரியகரமான ஸகல வஸ்துக்களையும், முதலில் பார்க்கும்படி வைக்க

யாநுஷாரீம் வ யாம்(ஸிம்வமாம்)வஸ்ராசு வ்ராஹ்மணா
நவி உஸுயெசு |

யஜிஶாநஸ்ஸுஹ்ஸ்தா(ஜ்ஜெ)ஸ்ஸு ஷ்ஸோ ஹ்ரு(ஸ்ஹ்)ஶுஷாஹ்ரெசு ||

கமஸ்ஸு(ஸ்ரு ஹ)கூஸுஸுவாஜியாம் வ்ரதிஶாயாம்
ரிஸுஜ்ஜ(ந) |

வாஶ(வொஶு)நாய கூஸுவஸ்ராஸு ஸவ்ஹுஸுவொவ
ஸுஜ்ஜயெ || உச ||

(யஜிஶாநஸ்ஸுகொ விவெஸ்ரூஸீரிஹ்ஹுஸ்ஹ்ஹி)வாவயெசு |

வேண்டும். (பாயஸம் தேங்காய், பழங்கள், தாம்பூலம், புஷ்பங்கள், சந்தனம், தீபம், ஸுவர்ணம், பூர்ணகும்பம், அக்ஷதை யமுதலிவைகளை முன் னிலையில் முதலில் பார்வையில் விழும்படி வைத்திருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அதன்பிறகு தேன், பால், இவைகளை வைக்கவேண்டும் (அதன்பிறகு) நெற்குவியல், பசு, பிராம்ஹணர்களைப் பார்க்கும்படி செய்யவேண்டும்.

அதன்பிறகு யஜமானன், சிறந்த பக்தர்களோடு கூடி, பகவானை ஸ்தோத்திரரத்தினத்தினாலே துதிக்கவேண்டும்.

பிறகு ஹே நிரஞ்ஜந, (மாசற்ற பரமேசுவர) இக் குலத்தைக் கார்ப்பதற்காகவும், ஸகலவிதமான துன்பங்களையும் போக்குவதற்காகவும் (தாங்கள் கருணையுடன்) வந்து, இந்த பிம்பத்தில் ஸாந்நித்யம் செய்யவேண்டும் (நிலைத்திருக்கவேண்டும்) என்று வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். (24)

பிறகு யஜமானன், பிராம்ஹணர்களிடமிருந்து ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

யஜமாநஸ்ய ஹ்ருதயஸ்ய விஹ்வலிதம்(விதம்)தே சரண
ஸ்மிதே ॥ உரு ॥

ஸ்மிதே(:)ஸ்மிஸ்மிதோ ஹ்யேஷா யயாஸாக்ஷாத்ப்ரவ
வாஹிதா ।

ஸுஸ்ப்ரஸந்நதிதேவைவ ஜாமாத்ரஹண(ம்ஸ்ரணீஷ)
ஸவபுஷா ॥ உசு ॥

நமஸ்தேஸ்து ஸ்வாமிந்(ஸிவே)ஸாநஸ்ய நாதுக்ஷ(ஃ ந
ரக்ஷாகர) ப்ரபோ ।

கஷ்டாம் வ்யஜயிஷ்யா தூ(யிதம்) ஸக்தி: ஏய
ஹ்ருதா ப்ரவ்யஜ்யதே(ஹ) ॥ உஎ ॥

ஸாவம் ஸம்வ்யஜ்ய(ப்ராயஸ்ய) தேவேஸம் நமஸ்யாமி
(ஸ்ரீயபாஸ)மதே(உஹ)ஸ்ரீரு ।

பிராமணர்கள், ஹே ப்ரபோ! பரம பக்தனான இந்த யஜமானனுடைய மனதானது, தங்களுடைய சரணாரவிந்தங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. ஆகையால், எப்பொழுதும் இந்த பிம்பத்தில் ஸாந்நித்யம் செய்துகொண்டு இன்றுமுதல் இவன் சக்தியனுஸாரமாகச் செய்துவரும் பூஜையை ஏற்றுக்கொண்டு, எப்பொழுதும் இவனுக்கு அநுகூலங்களைச் செய்துவரவேண்டும் என்று ஆசீர்வாதம் செய்யவேண்டும்.

அதற்குப்பிறகு, யஜமானன், ஸர்வ மங்களங்களை கொடுக்கும் ஹே பரமேசுவர, இரங்கத்தக்கவனைக்காக்கும் குணமுடைய ஹே பிரபோ, தங்களை வணங்குகிறேன். தங்களைப் பூஜைசெய்ய யார் ஸமர்த்தன். (ஆயினும் நான் தங்களை) பக்தியினாலே பூஜை செய்கிறேன். என்னை தயவு செய்து காக்கவேண்டும் என்று பரமேசுவரனை பிரார்த்தித்து நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும்.

ஸுவதிः வஜாவியிகுஉ(ய்யெ)நிஷ்ஷ ஸா(ம்)ஹி
ஸ(உ)வபுயெசு ॥ உஅ ॥

வஸ்ஸுஹாவாயபுஶிஷ்டுஸ்ஸஹ ஸாமெபுண வஜயெசு ।
சக்ஷிமொக்ஷணதசுகாமெ ஊவ்யாணி ஸவசுஸமா ॥
[வஸ்ஸாசுஸாவாயபுகுஶிஷ்டுः வியிநா தாம் ஸ்ரவஜ
யெசு ।
சக்ஷிமொக்ஷணகாமெ தா ஸ்ரஉஷ்யாசு மாம்
ஸவசுஸகாடு ॥]

வஸ்த்ராணி ஹெஸுதாநி ஸுஷணாநி ஸலுஜிகுடு ।
தாஸீதாஸஸ்ரொணிஶில்பிநாஉ வஜயெசு ஸுஹடு ॥கூய॥
[தாஸீதாஸாநு ஶில்பிநஸ்ரு வஜயெசு ஸ்ரீதஉாநஸः ।]
ஸுவாயபு(ம்)ஶிஷ்டுः ஸம்வஜ்ரு ஸவம் தசு விமுணம்
உஷெசு ।

ஸ்தபதியானவன், பூஜை செய்வதற்கு யோக்கியமாக, ஸம்பூர்ணமாகக் கல்பிக்கப்பட்ட மூர்த்தியை யஜமானனிடம் கொடுக்கவேண்டும். (23)

பிறகு சிஷ்யனான யஜமானன், ஆசார்யனோடு சேர்ந்து, அந்த மூர்த்தியை விதிபோடு பூஜித்துவரவேண்டும்.

அக்ஷிமோக்ஷணம் செய்தவுடன், கன்றுடன் கூடிய பசுவையும், வஸ்திரங்களையும், ஸுவர்ணங்களையும், ரத்நங்களையும், ஆபரணங்களையும், பூமியையும் (ஆசார்யன் ஸ்தபதி இவர்களுக்கு) கொடுக்கவேண்டும்.

தாஸீ தாஸர்கள், சில்பிகள், முதலியவர்களுக்கும், மனமுவந்து, (வஸ்திரம், பூஷணம் முதலியவைகளைக்) கொடுக்கவேண்டும்.

யஜமானன், ஆசார்யனுக்கு இந்த மடங்கு திரவியங்களைக்கொடுக்கவேண்டும்.

ஸுவாயுஷ்ஸவதிஃ(தி) வஜ்ஜாகஃ யஃபுஷயும் ஸஃ ॥

*யஜமாநஸ்ய யாஸ்ஸாம் வாவஃநும் தியா ஃது ।
ஷ்ஸவதியுஜமாநஸ்ய ஷ்ஸாவகஸ்ய தியஃதிபுகம் (தபுயஃ) ॥

வாதெ(ஷாம்) யஃபுஃ தியா ஸ்ரொக்தஃ தஸ்ஷயும் தது
ஸ்ரஹ்ரூதாபு ।
ஷ்ஸவதிஸ்ரவாயபுஸ்ர கதிஷஹ்ஸ்ரெ வயும் ஃதெஸ ॥கங॥
[ஷ்ஸவதிஸ்ர தயாவாயபுஃ கதபுஸ்ரஷஹ்ஸ்ரவபுயெஸ வயும்।]

யத்தஸ வயும்(து) ஸம்வஜ்ணபும் ஷ்ஷதிதஃ(ஸம்ஸ்ரூவஃ)
ஷ்ஸாவநு(கஃ) வ்ரஹுஃ ।
ஹுஷ்திஹுஷ்திஷயும் வெவ வுதுவளதுஸிஸிஃபு ॥கச॥

ஆசார்யன், ஸ்தபதி, இவர்களுக்குச் செய்யும் தாந ரூபமான தர்மமானது ஸமானமான பலத்தையே கொடுப்பதாகும். (31)

(தேவாலய பிரதிஷ்டையில்) யஜமானன் ஒரு பாக மென்றும், ஸ்தபதி, ஆசார்யன் இவ்விருவர்களும் இரண்டு பாகமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தபதி, யஜமானன், ஆசார்யன் இவர்கள் மூன்று மூர்த்திகளாவார்கள். இவர் களின் காரியங்கள், வெவ்வேறாகும். ஆகவே, அதன் ஸம்பூர்ணமான பலனை அடையும்பொருட்டு யஜமானன், சில்பி—ஆசார்யன் இவ்விருவர்களிடத்தினின்றும், அவர் களின் கர்மபலனைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்தபதி, ஆசார்யன், இருவரும், தாங்கள்செய்த கர்மபலனை யஜமானனுடைய கையில் (தாராபூர்வமாக) கொடுத்துவிடவேண்டும்,

இவ்விதமாக தேவாலய ஸ்தாபநபலத்தை ஸம்பூர்ண

---

*யஜமாநஸ்ய தியாஃ ஸ்யாவாவாயஃ ஸிஷ்யிநள । உதி வாஃ ஸம்மதஃ ஸ்யாதி ஹாதி ।

ஸுவம் ஸுவ்யதிஷ்டா ச ஸ்ரீயுராரோக்யயுதம் ॥ 35 ॥

[ஸுக்தி ஸுக்தி ச லுஹதெ வாத்ருவளத்ருஸுஜீவிதாநு ।
ஸுவம் வ்யதிஷ்டிதம் காயுஸாயுராரோக்யயுதம் ॥]

இதி ஸாரஸ்வதீயசித்ரகர்மாஸ்தெ அக்ஷிமோக்ஷணவிதிநாம
வஜ்ரஅக்வாஸிம்பொயுராயுஃ ஸமாப்தஃ ॥

மாக அடைந்த யஜமானன், ஐஹிக ஆமுஷ்மிக ஸகல போக பாக்கியங்களையும், புத்திர பௌத்திர ஸமிருத்தியையும், அடைந்து பரமாநந்த பரிதனாக ஆகிறான். ஆயுஸ்ஸையும் ஆரோக்கியத்தையும் அடைகிறான்.

ஆகையால், செல்வம் படைத்தவர்கள் இவ்விதமாக தேவாலய நிர்மாணம்செய்து தேவதாபிரதிஷ்டையையும் செய்யவேண்டும். (35)

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் அக்ஷிமோக்ஷணவிதி என்னும் நாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சுயா ஷடுஷவகுவாஸிம்மொஷயாயம் ||

ஜீணோத்தாரவிதி: ||

[ஜீணோத்தாரவிதிம் வக்ஷ்யே பௌராணாம்
யதொதிதம் ।]

சுயாதோ ஜீணபுலம்மாம்சாவயுய (ஹ்ரா) ஜு(ம்)
பௌராணாம் (ரம்தா) விதியம் ஹவெஸ் ।
காயாநுகாயவ்ருதுஜீணபுஸுஸாநஸ்ஜாநம் தா
வாநதிரயா ||க||

[காயாநுகாயவ்ருதுஜுஹெஷாஜ்ஜம் திரயா ஸதி ।
ஜீணபும் ஹுஹ்ரம் வ ஹ்ரம் வ ஸுஸாநம் வ வாநம்
திரயா ||]

சுஷ்ரிரஉவ்ருநிஉணி(ணாஸ்) ஷ்ரிரஉவ்ருவாரா
யாதம்(யாதம் வரம்) ।

நாற்பத்தாறுவது அத்தியாயம்.

ஜீர்ணோத்தாரவிதி

[இனி பிம்பங்களின் ஜீர்ணோத்தாரவிதியைக் கூறுகிறேன்]

பிம்பமானது, ஜீர்ணம், பக்நம் என்று இரண்டு விதமாகும். (ஜீர்ணம்-தேய்ந்து சிறுத்துப்போனது, பக்நம்-முறிந்து அல்லது வளைந்து சீர்கெட்டது)

அங்கமானது, காயம், அநுகாயம் (முக்கியாங்கம் உபாங்கம்) பிரத்தியங்கம் என்று 3 விதமாகும்.

ஸந்தாநமானது, ஜீர்ணஸந்தாநம், புக்நஸந்தாநம், பக்நஸந்தாநம் என்று 3 விதமாகும். (1)

[ஜீர்ணம்-சிறுத்துப்போனது. புக்நம்-நெளிந்து அல்லது வளைந்துபோனது. பக்நம்-முறிந்துபோனது. ஸந்தாநம்-ஒட்டவைத்துச் செப்பனிடுவது.]

வலிவபுவதாவரிகலுயெசு ஶாநஹ்ஶ ஸுஶொலநடு ||

ஸ்ரீநாயிகலாவெந கதபூலதபூவி நஶுதி |

[வலிவபுவசு கலுயெநாநம் தநாநம் ஸுசு
ஸுஶொலநடு ||

ஸ்ரீநாயிகெந ஶாநெந கதபூ லதபூ வி நஶுதி |]

ஶியுாவொஶ(ம)யயா(ஶா) ஜீணம் தகூபூ வலிவெபூ
கூகம் வாநம் ||ங||

தசுஶுவெணு கூதம் யாகம் ஸ்ரீவாம்நவாம்ஸகம்
ஸவெசு |

வலிவபுஶாநாயிகம் ஸ்ரீநம் ந கதபுவும் கயம்வந ||ச||

பழுதடைந்த பிம்பங்களைச் செப்பனிடும்பொழுது, அஸ்திரமான (நீடித்து நிற்கும் தன்மையற்ற) திரவியங்களாலே நிர்மாணம் செய்வதைக் காட்டிலும் ஸ்திர திரவியங்களாலே (நீடித்துநிற்கும் தன்மைவாய்ந்த திரவியங்களாலே) அவைகளைக் கல்பிப்பது சிறந்ததாகும்.

ஜீர்ணோத்தாரம் செய்யும்பொழுது, பிம்பங்களின் அளவானது, முன்பு இருந்ததுபோலவே கல்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த அளவுதான் மங்களங்களை (நன்மைகளை) கொடுக்கும். (2)

பிம்ப மாநமானது, கூடுதலாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருந்தால், அதனால், செய்பவன் செய்விப்பவன் இருவரும் நாசமடைவார்கள்.

சிலையினாலே செய்யப்பட்டிருந்த பேரமானது ஜீர்ணமாகப்போனால் (பழுதடைந்தால் அல்லது பின்னப்பட்டால்) அதை அப்புறப்படுத்திவிட்டு, அது எதனாலே கல்பிக்கப்பட்டிருந்ததோ அதனாலேயே அதைக் கல்பிக்க வேண்டும். அது, ஸ்திரீசிலை, புருஷசிலை, நபும்ஸகசிலை என்று 3 விதமாகும்.

கெவித்தடியிகம் ஶிஷ்டம் வலிவபுராநவிஹீநகடு ।
லொஹவெரம் ஹி ஜீர்ணம்(வ) ஹஜ்ஜம் தசு(ஹ்ஜ்ஜம்ச)
விவியம் உதடு ॥5॥

ஜாநலிவரி(வ)ஜெஜ்ரம் ச ஹ்ரதயம் ச ககுரு ஶ்ரஹம் ।
வாஹுமூலம் ச தஜ்ஜெஶொ ஹஜ்ஜஹெதெ வாநாஃ க்ரியா ॥

வலிவபுரவுதிவஷபாணி ஸம்ரஹ்ய ஹலிகெ
ஜலெ ।
த்ரிவஷபாணி ஊவுயொமெந வ்ரலிஊவுதிஷம் விஷாஃ ॥

வாநஊபெணு ஸம்யொகம் ஸம்ஹ்ரஸம்ஹ்ரார
வலிவபுகடு ।

எந்த முகாந்தரத்தைக் கொண்டும், பிம்பங்களின் மாநத்தை முன்பு இருந்த மாநத்திற்கு, அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ, கல்பிக்கக்கூடாது. (4)

சிலர், புதிதாகக் கலபிக்கப்படும் பிம்பமானது முன்பு இருந்த பிம்பத்தைக காட்டிலும் அதிக அளவுடைய தாகவோ, குறைந்த அளவுடையதாகவோ, இருக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள்.

லோஹத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்ட பேரமானது, ஜீர்ணம் என்றும், பக்நம் என்றும் இரண்டுவிதமாகும். (5)

முழங்காலுக்குமேலே, மேட்ரம் (ஆண்குறி) ஹிருதயம், ககுத் (பின்பக்கம் அடிக்கழுத்து) கழுத்து, புஜமூலம் இந்த இடங்களின் முறிந்து (அங்கமானது வேறுபட்டால்) விட்டால், அந்த பிம்பத்தை புதிதாகக் கல்பிக்கவேண்டும்,

... ...
... ...
... ...

வஸ்ரூபாஸ் ஶாந்திஹோமம் ச வர்ணவுவஸ் வரிகல்பயேத் ||

[வர்ணநஶ்ரூவெணு ஸம்யொமாஸ் வர்ணவுவஸ்
வரிகல்பிதெ |
ஶம்ரூ ஸம்ஸ்காரவர்ணவும் து ஶாந்திஹோமம் ஸஹ
ஶரெஸ் ||]

ஶிவாகூபாஶாவெபாஹுஹிவிபுஷ்ஶம் வக்ரஹஜ்யாகூ |
சுவிகிஷ்ஷிதகஉெபுஷ் வர்ணவுவத்தஹிநம் க்ரியா ||சு||

[ஶிவாயாம் ஶாவாவாஹள வா விஷ்ஷிஹம் வக்ர
ஹஜ்யாகூ |
சுவிகிஷ்ஷிதகஉபுஸ்யாஸ் வர்ணவுவத்தஸ்ய ந க்ரியா ||]

ஸுஷ்ஷிரம் செதி(த்ரு)ஜீணும் ச ஸஸ்காரம்(நாஸ்)
வர்ணவுவஸ் க்ரியா |
நிமெ(ஹ்ரு)வாஹநஸஸ்காரம் விவரீதம் விவஸ்கரு ||

(பிம்பமானது தேய்ந்து சீர்குலைந்திருந்தால்) அந்த இடங்களை (தக்க முறையில்) திரவியங்களினாலே செப்பனிட்டு, அந்த பிம்பத்தை பழைய உருவமுடையதாகச் செய்தால், அந்த பிம்பத்திற்கு மந்திர ஸம்ஸாரம் செய்து சாந்திஹோமமும் செய்யவேண்டும். (8)

சிகை, சாகாபாஹு (முக்கியமான 2 கைகள் நீங்கிய மற்ற கிளைக்கைகள்) இதுகளில் முறிந்துபோனது, வளைந்து போனது, அல்லது விரிசல் கண்டது, இவைகள் செப்பனிடக் கூடியவைகளல்ல. அதை செப்பனிட்டு முன்பிருந்ததைப் போலச் செய்யக்கூடாது (9)

(பிம்பமானது) ஜீரணமானாலும், அது உறுதியாக இருந்தால், ஜீரணமான இடத்தைச் செப்பனிட்டு முன்பு இருந்ததைப்போலச் செய்யலாம்.

வாஹநமானது (கால், முதுகுபோன்ற இடங்களில்)

உருவ்ய ஸுரிஹிः வஷ்யாச் ஸுருக்ஷண ஜ்யோதி
விதிர்யா ।

[உருஷ்யா நஷ்டிதம் ஹிஸ்ம் ஸஜ்யோதிः ருக்ஷணா
நிதிழ் ।]

யுக்தம்(வெதச்ஸுஸீகுதும்) வுவுவுவச் வரி
கூறுயெச் ॥யக॥

விவரீதெ விநாஶாய வு(ஸ)வுஷுவேஸுரா
வ்ரதி(ः) ।

தஷ்யாச் வரிஹரெஷிவாநு ஶாந்திஹோமம் ஸுரவரெச்॥

[கூரயிக்வா யயாஶாஷ்ரு உதுச் ஸுஷ்ஷாவயெத்தாதச்]

ப்ராஹுணெஷ்ட ஸுஹிஜ்ஜெ தெவநாம்(தெவ)
வுஜயெச் வுநः ॥யக॥

முறிந்துவிட்டால், அதை செப்பனிடக்கூடாது. அப்படிச் செய்வது விபரீதச் செயலாகும். அது ஆபத்தை யுண்டுபண்ணும். (10)

மூலஸ்தானத்திலிருக்கும் மூர்த்தியானது பின்ன மடைந்து, அது மூர்த்தி ஸாந்நித்யமுடையதாகவும், நல்ல தேஜஸ்ஸோடு கூடியதாகவும், லக்ஷணமாகவும் இருந்தால், பின்னமடைந்த அங்கமானது, நன்கு செப்பனிடக்கூடிய தாகவும் இருந்தால், அந்த பிம்பத்தை முன்போலவே செப்பனிட்டு வைத்துக்கொள்வதாகும். (11)

அது செப்பனிடமுடியாததாக இருந்துவிட்டால், அது, அழிவையுண்டுபண்ணும். ஸகலவிதமான துக்கத்தையும் விளைவிக்கும். ஆகையால், அதை பரிஹரித்துவிட்டு (எடுத்து முறைப்படி விஸர்ஜனம் செய்துவிட்டு) தோஷ நிவர்த்திக்காக சாந்திஹோமம் செய்யவேண்டும். (12)

பின்பு, மற்றொரு பிம்பத்தைக் கல்பித்து, அந்த

கதுபாதி யயா தமா விபாகஉபாதிகொஉபாதிகி ।
[கதுபாதியொஜிதா பரிஜ்ஞேயபாதசுலக்ஷணாநிதி ।]
லக்ஷிதம்(ஸாவம்)லக்ஷணை(ஸாம்)யுக்தம் ஸம்வெஷவாச
சிஷ்டிஉபவுதெ(தீரிதி) ॥ ௰ச ॥

ஸாதுசு மாஸ்ரு வாரொதுவும்(வாரொவொதும்)
ஸ்ருஹணா வாரொதிதம்(வாரெஷிநா) ।
ஸுதுயபுதிவஸம்வெஷஉபுவெஷம் நயாஜ்யதெ ॥௰௫॥

உதி ஸாரஸ்வதீயே சித்ரகர்மாவெ ஜீனொசாச
விபிநபாத ஸ்ரீ அக்வாசிம்பொயாயா ஸாவு ॥

ஸாரஸ்வதீயசித்ரகர்மாதும் ஸம்பூர்ணம் ॥

விடத்தில் அதை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பக்தி மிகுந்த பிராம்ஹணர்களைக் கொண்டு மறுபடியும், அந்த தேவதைகளைப் பூஜித்துவரும்படி செய்யவேண்டும்.

சில்பியானவன், யஜமானனுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, நல்ல லக்ஷணம் வாய்ந்ததாக மூர்த்தியைக் கல்பித்துக்கொடுக்கவேண்டும். (14)

இவ்விதமாக ஜீர்ணோத்தாரவிதியானது லக்ஷணத்துடன் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிரம்மதேவர், முன்னொருகாலத்தில் இந்த சாஸ்திரத்தைக்கூறினார்.

இதை வேதத்தின் கருத்தைப்போலக் கருதவேண்டும். இதில் கூறப்படாததைக் கொள்ளக்கூடாது.

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரத்தில் ஜீர்ணோத்தாரவிதி என்னும் நாற்பத்தாறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸாரஸ்வதீய சித்திரகர்ம சாஸ்திரம் முற்றும்.

॥ ஸாரஸ்வதீயவிருத்தபுஷ்பாவ்ருத்தி ॥

வர்ட ஸம்வ்யா	ஶ்லோக ஸம்வ்யா	ஶப்தாः	ஶப்தாः
14	37	உத்தராயணः	ஷம் ஷ்ரதம் யதஸ்ரணம் அ யொநிகம் ஹாது வாரயேஅாம் ஶகம் கு ஶாகं ॥ இதி பொய்யः
64	118	5 வாஹः	யவம் ஸாயுபேவம் வாவி, இதி பொய்யः
240	6	3 வாஹः	ஸ்தாஸுஸாஸ்ரயாயுக்தः, இதி பொய்யः
307	52	த்ரயொவிம்பதி	த்ரயொஶபக
307	56	(ஸெயவைத்ர)ய	ய(தி ரயவொத)
61	104–106	ஶாங்ஹாதிஷ்ரியாம்ஶாஞ்ஶகஸ்யாம் ஊவ	
		ஶிவொஹதழ ।	
		வ்ரஷஜாங்ஹாஶ்ரிதம் ஶகஸ்யாம் வாஞ்சி-ஸ்பெஸெ	
		கூரூததழ ॥	
		ஶகஸ்யஸ்ய வ்ரஅஹாமம் து வாஞ்சி-ஸோஸ்வ	
		பஹிமுதழ ।	
		மூலம் தாம்மம் யஶாஶகஸ்யஸ்யாகாரம்	
		ஸ்யாத்தெயெவ ஹி ॥	
		கு ஸெணை விவாரும் அாஷ்டஉடநிமுஸேவகு	
		ஹவெகு ।	
		நடைகாஷம் இதி பொய்ரீயः வா०:	

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
9	3	யஜமான	இவை, யஜமான
9	15	பெருமனுக	பருபனுக
14	12–15	ருணம் (கடன்) யோநி, நக்ஷத்திரம், வாரம், அம்சம், அதிகம் (ஆதாயம்) க்ஷயம் (விரயம்)	ஆதாயம், விரயம், யோநி, நக்ஷத்திரம், வாரம், அம்சம்,
61	14	உள்ளங்காலின் கனம் 2	அங்கு அதன் கனம் 4½
64	16	அங்குலம்	அங்குலம் (யவை)
67	4	12	120
171	4	தெளி	நெளி
175	9	ஸூத்திரம்	ஸூத்திரம் 1 பிருஷ்ட மத்திய ஸூத்திரம் 1.
240	7	... ...	புஷ்பபாணங்களை கையிலேந்திய ரதிதேவியுடனிருப்பவனுவான்.
240	1	பாகம் என்பது7	அல்லது 7×4=28
280	4	இருபத்திஐ	இருபத்தை
285	11	இருபத்தியா	இருபத்தா
307	3	(23)	(13)
308	1	அதிகமாகும்.	குறைவாகும்.
435	11	சண்டிகேச	நந்திகேச
439	5 12		
440	1		

பக்கம் 61-ல் வரி 6மு,தல் 11 வரையில் சேர்க்கவேண்டியது.

பின்பக்கம் முழங்காலுக்குக் கீழ 5 அங்குலமானது,

உயரத்தலையைத் தூக்கியிருக்கும் மத்ஸ்யத்தைப் போன்றதாம். பின்பக்கம் முழங்காலுக்குக்கீழே குதிகால் வரையில் மத்ஸ்யத்தின் வடிவம் போன்றதாகும். அதன் வாலானது குதிகாலில் 2 அங்குல அகலமுடையதாய், குதிகாலின் இருபக்கங்களிலும் சார்ந்திருப்பதுபோன்ற தோற்றமுடையதாகும். கண்டைக்காலின் பின்பக்கமானது மேல்நோக்கான மத்ஸ்யத்தைப்போல, முறையே பருத்திருப்பதாகும். கணுக்காலானது 8 இதழ்களைப்போன்றிருப்பதாகும் (106)

நளகையின் அளவம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.